

தாய் வீடு

THAIVEEDU

JANUARY

2023

ஜனவரி

www.thaivedu.com

இத்தாவர சங்கமத்துள்...

- குகன் சங்கரப்பிள்ளை

உள்ளூர் அண்ணாவிமாரும்

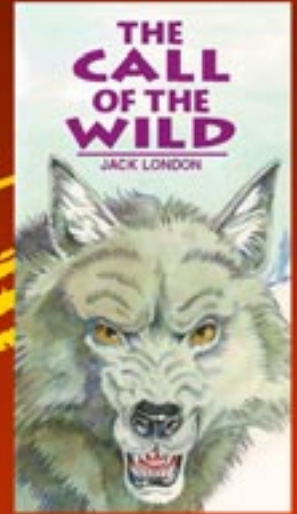
அவர்களின் வகிபாகமும்

- து.கௌரிஸ்வரன்

ஜாக் லண்டனின்

'கானகத்தின் குரல்'

- நடராசா சுசீந்திரன்

பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்

கைலாசபதியும் அளந்தழூர்த்தியும்

- மு.நித்தியானந்தன்

30

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.law
416.321.1107 www.navawilson.law

SRI NADARAJASUNDARAM

Sales Representative

416-276-6666

RE/MAX ACE
REALTY INC. BROKERAGE

1286 Kennedy Rd, Unit 3 Toronto, ON, M1P 2L5

Siva Shanmuganathan

Broker
416-545-7482

Joy Selvanayagam

Broker
416-358-6928

Knowledge. Experience. Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
205-7 Eastvale Dr., Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
Independently Owned and Operated

Your Trusted Realtor

Buying | Selling | Leasing | Investing

RE/ON
Homes Realty Inc.
Brokerage

FREE HOME EVALUATION

Justin William

Broker of Record / Owner
25 Karachi Drive #15, Markham ON L3S 0S5 - Office 905.209.8000

Dir: **416.803.7344**
www.reon.ca

RE/MAX ACE
REALTY INC. BROKERAGE

Baskaran Sinnadurai
Broker

Commercial - Industrial - Investment

Dir: 416.880.8585

Off: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

MORTGAGE ALLIANCE

Best Rates & Advice You Can Trust!

Lic# 10530

உங்கள் அனைத்து அடையாளக்கடன் தேவைகளுக்கும்
Purchase | Refinance | Renewal

Ram Krish
MORTGAGE AGENT
416-427-5555

795 Milner Ave D2, Scarborough, ON M1B 3C3

Tennyson Dilipkumar
Realtor

416-896-8989
tennysondilipkumar@gmail.com

HOMELIFE
HomeLife Galaxy

80 Corporate Drive, Suite 210 Toronto, ON M1B 3C3 Bus: 416-294-1511 (24 Hours)

உடனடி வேலை வாய்ப்பு!

Toronto தொழிற்சாலையில்
காலை, மாலை, இரவு நேர வேலை வாய்ப்புகள்

Shinol inc.

போக்குவரத்து வசதிகள்
வழங்கப்படும்

தொடர்புகளுக்கு - **416-286-6375**
(திங்கள் முதல் வெள்ளி 9:00மணி முதல் 5:00மணி வரை)

MORTGAGE ARCHITECTS

THEVEN KANKESU
Mortgage Agent FSCO Lic: M08008759

1193A Brimley Rd. #7
Toronto, Ontario, M1C 5G3
T: 416.939.8789
F: 416.439.1965
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk1.tk@gmail.com

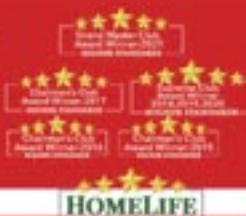
Vela Subramaniam
Sales Representative

416 786 0760

vela4homes@gmail.com

www.vela4homes.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
Independently Owned and Operated

VENTHAN KANDIAH

Sales Representative

Cell : 6476286109

Residential • Commercial • Investment

Publisher & Editor

P.J. Dilipkumar

பதிப்பாளர், ஆசிரியர்

பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

நிறுவன வரைகலைஞர்
கருணா

ஆலோசகர் குழு

அருண்மொழிவர்மன்,
சேரன்,

துஷி ஞானப்பிரகாசம்,

ஞானம் லெம்பட்,

கந்தசாமி கங்காதரன்,

பொன்னையா விவேகானந்தன்,
ரவிச்சந்திரிகா.

ஓவியங்கள்

டிராப்ட்ஸ்கி மருது (இந்தியா),

ஜீவா (இந்தியா),

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),

ரமணி (இலங்கை),

சௌந்தர் (இங்கிலாந்து),

றஷ்மி (இங்கிலாந்து).

எஸ். தர்மதாஸ் (இலங்கை).

புகைப்படங்கள்

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),

சர்வேசன்,

துசியந்தன் துரைரத்தினம்.

தட்டச்சு

சாம் டானியல்.

ஒப்புநோக்கல்

கௌரி,

கந்தசாமி கங்காதரன்.

பொது உறவுத் தொடர்பு

குமணன் தம்பிஜயா

ரொறன்ரோ விநியோகம்

இராமநாதன் ரூபன்,

சசி,

மெய்யழகன்.

மொன்றியால் தொடர்பு

சுருமாரன் சின்னையா.

ஓட்டாவா தொடர்பு

அலெக்ஸ் சிவசம்பு: 1-613-276-7253

அஞ்சல் முகவரி

Editor

P.O.Box #63581

Woodside Square

1571 Sandhurst Cir.

Toronto, ON. M1V 1V0

Tel :416-646-3422, 416-857-6406

Fax : 416-849-0594

Web : www.thaivedu.com

E-mail : info@thaivedu.com

பெயர் தோற்றாத கட்டுரைகளுக்கு ஆசிரியரே பொறுப்பு.
ஆக்கங்கள் அனைத்துக்கும் ஆக்கியோரே பொறுப்பு.

விளையாட்டு விளையாக்கக்கூடாது!

உலகிலேயே மிகுந்த எண்ணிக்கையிலானவர்களால் பார்க்கப்படும் நிகழ்வான உலகக்கிண்ணக் காற்பந்துப் போட்டிகள் கடந்த மாதம் கத்தார் நாட்டிலே நிறைவடைந்திருக்கிறது.

ஆர்ஜென்டினா அணியும் ஃபிரான்ஸ் அணியும் மோதிய இறுதிப்போட்டி இதுவரை வரலாற்றில் இடம்பெற்ற உலகக்கிண்ண இறுதிப்போட்டிகளிலேயே மிகச்சிறந்தது எனப் பல ஆர்வலர்களால் சிலாகிக்கப்படும் அளவுக்கு விறுவிறப்பானதாய் அமைந்திருந்தது.

இருந்தபோதும், போட்டி முடிந்தபின் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்வும் கணிசமானோரின் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வாண்டின் மிகச்சிறந்த கோல் காப்பாளராக 'தங்கக்கையுறை' விருதினைத் தனதாக்கிக்கொண்ட ஆர்ஜென்டினா அணியின் எமிலியானோ மார்ட்டினஸ், விருது மேடையிலேயே தான் பெற்றுக்கொண்ட விருதை தனது ஆணுறுப்புப்போல பாவனைசெய்துகாட்டிய அருவருப்பான செயலை அப்போட்டியை உலகெங்கணும் நேரலையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்த 1.5 பில்லியன் மக்களில் பலரும் கவனித்திருப்பார்கள். அவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் அதை எதிர்வினை ஏதுமின்றிச் சர்வசாதாரணமாகக் கடந்து செல்ல, சிலர் சீற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிலரின் சீற்றத்திற்குக் காரணம் மார்ட்டினஸ் அந்த விருதை அவமதித்துவிட்டார் என்பதே. அவரின் செயல் வெளிப்படுத்திய ஆணாதிக்க மனநிலையை அவர்கள் கவனித்ததாய்த் தெரியவில்லை.

கத்தாரில் நடந்தேறிய இந்த அசிங்கம் ஒரு பொருட்டேயில்லை எனக்கூறும் அளவுக்கு கனடாவின் ஐஸ் ஹொக்கி கட்டமைப்புக்குள் நடக்கும் நிகழ்வுகள் இருக்கின்றன. கனடாவின் உத்தியோகபூர்வ தேசிய விளையாட்டான லக்ரோசை (Lacrosse) விட கனடியர்களின் ஒருமித்த ஆதரவையும் விருப்பையும் பெற்றதாக விளங்குவது ஐஸ் ஹொக்கியே. அவ்விளையாட்டைத் தேசிய மட்டத்திலே நிர்வகிக்கும் அமைப்பான 'ஹொக்கி கனடா', தனது கட்டுப்பாட்டில் இயங்குகின்ற பல இளம் ஆண்களின் பாலியல் குற்றச்செயல்களை முடிமறைத்தும், குற்றஞ்சுமத்தியவர்களுக்கான நடடசடுகளைத் தாமே வழங்கியும் குற்றமிழைத்தவர்களின் அடையாளங்கள் வெளியிலே தெரிந்துவிடாது மறைத்ததோடு, அவற்றுக்கான தண்டனைகளை அவர்கள் பெற்றுவிடாதும பாதுகாத்துவந்துள்ளமை அண்மையிலே அம்பலமாகியிருக்கிறது. குற்றச் செயல்களோ பாரதூரமானவை. 2018-இலே அப்போது உலக சம்பியனாகத் திகழ்ந்த கனடாவின் இளையோர் ஹொக்கி அணியைச் சேர்ந்த பதினம் வயது ஆண்கள், ஓர் இளம்பெண்ணைக் கூட்டு வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தியதும் அவற்றுள் அடங்கும். விளையாட்டில் பெறும் வெற்றி மட்டுமே குறிக்கோள் எனக்கொண்டு, குற்றமிழைப்பவர்கள் சிறந்த விளையாட்டுக்காரர்களாயின் அவர்களைப் பாதுகாக்கவேன ஹொக்கி கனடா எடுத்துக் கொண்ட கடும் முயற்சி, மேன்மேலும் குற்றச்செயல்கள் நடைபெறுவதற்கான ஏதுநிலையையே கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஏற்படுத்திக்கொடுத்துள்ளமை இப்போது தெரியவந்துள்ளது. இது ஹொக்கி கனடாவின் நிர்வாக மட்டத்தில் பாரிய மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்திருப்பினும், புதிய நிர்வாகிகளும் பழைய நிர்வாகத்தின் செயல்களுக்கு ஊடகப்பரப்பிலே வக்காலத்து வாங்குவதைப் பார்க்கும்போது, மாற்றத்துக்குக் காரணம் உண்மைகள் அம்பலமானதன்பின் ஏற்பட்ட அரசியல் அழுத்தமேயன்றி நிலைமையின் பாரதூரம் உணரப்பட்டமையன்று என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

கடந்த ஆண்டு, அவுஸ்திரேலியாவிலே இடம்பெற்ற 20-20 உலகக்கிண்ண துடுப்பாட்டப் போட்டிகளின்போது இலங்கை அணியைச் சேர்ந்த தனுஷ்க குணதிலக மீது பாலியல் வன்புணர்வுக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுக் கைதுசெய்யப்பட்ட நிகழ்வையும் ஏற்பாட்டாளர்கள் விரும்புவதுபோல் ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வாகக் கருத முடியாதுள்ளது. அந்த விளையாட்டை விளையாடும் ஆண்களிடையே நிலவும் ஆணாதிக்க மனோநிலையின் பின்னணியிலேயே இந்நிகழ்வை நோக்கவேண்டியுள்ளது. துடுப்பாட்டத்தில் போட்டியிடும் எதிரெதிரணியினருக்கிடையேயான 'ஸ்லெஜிங்' (sledging) என்ற சண்டலில் இடம்பெற்றிருக்கும் பெண்வெறுப்புத்தனம் பிரசித்தமானது. எனினும், அது வெறும் போட்டிமனப்பான்மையின் வெளிப்பாடு என்ற விளக்கத்துடனும் நகைச்சுவையுணர்வுடன் கூடியது என்ற சாக்குப்போக்குடனும் பொதுவெளியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டே வந்திருக்கிறது. அனைத்துலக அளவில் தேசியமட்டப் பெண்கள் அணிகளுக்கு இடையிலான துடுப்பாட்டப் போட்டிகள் புகழ் பெற்றுவரும் இன்றைய நிலையிலும், இதே விளையாட்டில் ஈடுபடும் ஆண்களின் மன-நிலையில் மாற்றமெதுவும் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

இந்த நிகழ்வுகள் யாவும் காலங்காலமாக விளையாட்டுத்துறையிலே புரையோடிப்போயிருக்கின்ற நச்சு ஆண்மைத்தனத்தின் வெளிப்பாடுகளே. நச்சுத்தனமான ஆணாதிக்கக் கருத்துகளை திரையுலகம் வெளிப்படையாக மனதிலே விதைத்துக்கொண்டிருக்க, அதற்கு முன்பிருந்தே விளையாட்டு அதே கருத்துகளைக் கண்காணாத வகையிலே உதிரத்தோடு கலந்துகொண்டிருந்திருக்கிறது.

இன்று பெரும்பாலான விளையாட்டுகளில் பெண்களின் ஈடுபாடும் பெருகிவரும் நிலையிலும் இந்த நஞ்சு நலிவதாய் இல்லை. கத்தாரிலும் கனடாவிலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் நடந்தவை இதையே முகத்திலறைகின்றன.

இங்கேதான் தமது பிள்ளைகளை விளையாட்டுகளில் ஈடுபடத்தூண்டும் பெற்றோர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகிறது. விளையாட்டின் மூலம் எமது ஆண் பிள்ளைகளினதும் பெண் பிள்ளைகளினதும் உடல்நலத்தை மட்டுமல்லாது உளநலத்தையும் வளர்த்தெடுப்பது மிகமுக்கியம்.

'வெல்வது ஆண்குணம்' என்ற நச்சுக்கருத்தை மறுதலித்து, 'வெற்றியும் தோல்வியும் விளையாட்டில் சமம்' என்ற மனநிலையை அவர்களிடத்தில் உருவாக்கவேண்டும். எமது பெண்பிள்ளைகளின் அன்றாட பாதுகாப்புக்காய் நாம் ஆற்றக்கூடிய மிகப்பெரும்பணி, எமது ஆண்பிள்ளைகளைச் சரியாக வளர்த்தெடுப்பதே.

வெற்றி மட்டுமே குறிக்கோளானால் விளையாட்டு விளையாக்கிவிடும்!

வினையாட்டு வினையாகக்கூடாது!	3	படிமுறைத் தமிழ் - மொழியியலும் பயன்பாடும்	48	மக்ஸ் வெபரின் சமூகவியல் சிந்தனைகள் புரட்டஸ்தாந்திய அறமும் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும்	88
பிறக்கின்ற புத்தாண்டு 2023 தமிழரின் வாழ்வில் விடிவிற்கு விளக்கேற்றுமா?	5	- செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்		- க. சண்முகலிங்கம்	
- செல்வின் இரேனியஸ் மரியாம்பிள்ளை		தீவகக் குறிப்புகள்	50	பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்: கைலாசபதியும் அனந்தமூர்த்தியும்	92
இந்தியாவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்	9	- ஜோன் பென்றி லூவிஸ் தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை		- மு. நித்தியானந்தன்	
- நெல்லை ஜெயசிங்		யாழ்ப்பாணப் பார்வை	52	பேராசிரியர் க. கைலாசபதி: ஈழத்தமிழ் இயங்கி யலின் வழிகாட்டி	98
அச்சத்தின் நிறம் சிவப்பு	12	- சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா		- தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	
- ரதன்		மலையகத்தின் புதுக்கவிதைப் பிதாமகன்: வண்ணச்சிறகு அரு. சிவானந்தன்	54	எல்லைக்கல்	106
நோர்வேயில் தமிழ்க் குடும்பத்தின் வதிவிட உரிமை: 13 ஆண்டு போராட்டத்துக்கு விடிவு!	13	- மல்லியப்புசந்தி திலகர்		- த. ஜீவராஜ்	
- ரூபன் சிவராஜா		மட்டக்களப்பு மக்களின் தோற்றம் பற்றிய ஐதீகம்	56	உணவுகளும் வழக்குச் சொற்களும் - சம்மாந்துறை	108
இத்தாவர சங்கமத்துள் ...	18	- ஜே.பி. லூயிஸ் தமிழில்: சா. திருவேணிசங்கமம்		- எம்.ஐ.எம். சாக்கீர்	
- குகன் சங்கரப்பிள்ளை		ஆராய்ச்சி முறையியல் ஜயதேவ உயன்கொட	57	இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பு அவற்றின் சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலைகளும்	110
ஏட்டில் எழுதி வைத்தார் அங்காதிபாதம் - 400	22	- க. சண்முகலிங்கம்		- கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்	
- பால. சிவகடாட்சம்		கே. கணேஷின் மொழிபெயர்ப்பில் சீன எழுத்தாளர் லாஓ ஷேயின் 'சூனற் பிறை'	60	கம்பனின் கருவூலம் திறந்து...	113
அண்மைக் காலங்களில் தகாத சீண்டல்கள் பாடசாலைகளில் அதிகரித்துள்ளனவா?	24	- நடராசா சுசீந்திரன்		- மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா	
- த. சிவபாலு		இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் இலங்கை நோக்கிய வருகையில் உந்தல்	63	ஆதித் தமிழர், திணை வழிக் குடிகள் - சோழ மன்னர்கள்	116
காற்பந்து உலகக்கிண்ணத்தை வென்றது ஆர்ஜென்ரீனா	26	- ஸ்ரீ சக்தி சுமணன்		- செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்	
- குரு அரவிந்தன்		கலை, இலக்கியச் சூழலில் பாவலர் பஸ்ல் காரியப்பர்	66	தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்	122
குளிர்காலத்தில் வீட்டின் ஈரப்பதன்	28	- இனியவன் இசாறுதீன்		- நா. சுப்பிரமணியன்	
- வேலா சுப்ரமணியம்		புரட்சித் துறவி வள்ளலார்	69	புது வாழ்வு	128
பாவித்த வாகனங்களை வாங்குவதில் சிக்கல்கள்	30	- சு. வேணுகோபால்		- குமார் புனிதவேல்	
- செந்தூரன் புனிதவேல்		மாத்தளை மாநகர் கண்ட அதிபர். வி. வேலாயுதர்	72	அந்திப்பொழுதும் மூடுபனியும்	130
தன்னியக்கி வாகனச் செலுத்துகை	32	- வே. விவேகானந்தன்		- அபூபக்தர் அடம் இப்ராஹிம் தமிழில்: ஜிஃப்ரி ஹாசன்	
- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்		எம்.பி.எம். பைரூஸ்: ஈழத்து நூலகவியலில் மும்மொழிச் சாதனையாளர்	74	நிலவின் சத்தம்	136
கோள்களில் மனிதரின் குடியேற்றத்துக்கு வழியமைத்த ஆர்டிமிஸ்	35	- என். செல்வராஜா		- அகரன்	
- குரு அரவிந்தன்		மலையகத் தேசபிதா கோ. நடேசய்யர்	75	துகில்களின் அரசி	140
உள்ளூர் அண்ணாவிமாரும் அவர்களின் வகிபாகமும்	37	- மல்லியப்புசந்தி திலகர்		- நிரேஷ் ரட்ணம்	
- து. கௌரீஸ்வரன்		'ஞான ஆகாசத்து நடுவே நின்று'	77	விழுது...	142
விதைக்கப்பட்டவர்கள்	40	- கிருங்கை சேதுபதி		- வேள்பாரதி	
- ஓவியர் ஜீவா		தமிழில் கலைச் சொற்கள் தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்	83	சாம்பரில் திரண்ட சொற்கள்	146
விந்து பயங்கரமானது	42	பாடநூலை முன் வைத்து...		- தேவகாந்தன்	
- ரதன்		அ. ரொனிராஜன்		தப்பித்தல்கள்	149
ஜாக் லண்டனின் 'கானகத்தின் குரல்'	45	இஸ்லாமும் அறிவியலும்	85	- ஜோய் வில்லியம்ஸ் தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்	
- நடராசா சுசீந்திரன்		- வீராசாமி பிரபாகரன்		பனிவிழும் பனைவனம்	155
				- செல்வம் அருளானந்தம்	
				தமிழர்களின் தலைநிமிர்ந்த அடையாளம்	158
				- நிமால் நாகராஜா	

பிறக்கின்ற புத்தாண்டு 2023 தமிழரின் வாழ்வில் விடிவிற்கு விளக்கேற்றுமா?

பிரபஞ்சம் உருவாகிய காலத்திலிருந்து சூரியனைச் சுற்றி பூமி என்ற கிரகம் பயணிக்கத் தொடங்கிய கணப்பொழுதிலிருந்து காலத்தைக் கணிப்பிடுவதற்கான சாத்தியங்கள் இரவு பகலாக அடையாளமிடப்பட்டது. இயற்கையின் சுழற்சியும் பருவகாலங்களின் வருகையும் மறைவும் மாறி மாறி வந்தபோது அங்கு ஒரு நீண்ட காலச்சுற்று வட்டம் அவதானிக்கப்பட்டது. அது வரலாற்று ஓட்டத்தின் திசையில் வருடங்கள் என்ற அளவீடாக மாறியது. பூமியைச்சுற்றிவந்த சந்திரன் என்னும் உபகிரகத்தின் சுழற்சிவட்டம் முன்னைய நிலைக்கு வரும் காலத்தொகுதியை கணிப்பிட்டு மாதங்கள் என்னும் குறியீடும் காலக்கணிப்பீட்டில் அறிமுகமானது.

மனிதர் தமது தோற்றுவாய்க்கான மூலத்தையும் காலத்தையும் இன்னமும் முழுமையாக அறியமுடியாமல் தடுமாறினாலும் அறிவியலும் மெய்ஞானமும் விஞ்ஞானமும் தமது முரண்பாடுகளாலும் ஒத்திசைவாலும் கட்டியெழுப்பிய அறிவியலும் வாழ்வியல் அனுபவமும் காரணமாக காலத்திற்கு காலம் மனுக்குலங்கள் தரிசித்த

மெஞ்ஞானிகளின் பிறப்புக்காலத்தை ஏதோ ஒரு விதமான காலக் குறியீட்டின் அடையாளப்புள்ளியாக பலதிசைகளில் வாழ்ந்த மக்கள் சமூகங்கள் தமக்குள் வரையறுத்துக் கொண்டிருந்தன.

- செல்வின் இரேனியஸ் மரியாம்பிள்ளை

திருக்குறள் தந்த பொய்யா மொழிப்புலவன் பிறந்ததாக ஊக்கிப்ப படும் வருடத்தை தமிழர்களின் நாட்காட்டிகள் முதல்வருடமாக

மக்களின் வாக்குப்பலத்தின்

தெரிவுக்கு ஊடாக

நாடாளுமன்றத்துக்கூட தெரிவு-

செய்யபடாமல் தவறிப் போன

அனாதைச்சிறுவன்,

அம்புலிமாமாக் கதைகளில்

வருவது போல் மாஜாயால

வித்தைபோன்று இந்த நாட்டிற்கு

நிறைவேற்று அதிகாரம்

கொண்ட சனாதிபதியாக

வந்தமர்ந்துள்ளான்.

இந்த உலகமே

எதிர்பார்த்திராத ஒன்று.

கணிப்பிடுகின்றன. ஐரோப்பியர்கள் நசரேத்து ஊரானாகிய யேசு என்னும் இறைமகன் பிறந்ததாக கொள்ளப்படும் காலத்தை முதலாம் வருடமாக கொள்கின்றனர். முகமதியர்கள் இறைதூதர் முகமது நபியும் அவர்களது தோழர்களும் மெக்கா நகரிலிருந்து நீங்கி மதீனா நகருக்கு சென்று முதலாவது இஸ்லாமிய மக்கள் சமூகத்தை கட்டியெழுப்பிய காலத்திலிருந்து தங்களது வருடக்கணிப்புகளை வகுக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு உலகின் பல திசைகளிலும் வாழும் மக்கள் குழுக்கள் தாங்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையிலும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் அடிப்படையிலும் தங்களது காலக்கணிப்

பிணை வரையறுத்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும் அவர்களது வாழ்வியல் மற்றும் மெய்யியல் சார்ந்த நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு புதிய வருடங்கள் வரும்போதும் நன்மைகள் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கைகள் கொண்டவர்களாகவே அப்புதிய வருடத்தை எதிர்கொள்கின்றார்கள்.

இன்றைய ஜனவரி முதலாம் திகதி என்பது தமிழர்களின் புதுவருடத்தினமா என்பதும் கேள்விக்குட்படுத்தப்படவேண்டியதே. ஜனவரி முதலாம் திகதியினை புது வருடத்தின் தொடக்க நாளாக கொள்ளுதல் ஆங்கில மரபாக இன்று உலகின் பல பாகங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதோடு கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்களது மொழி, மதம், பண்பாடு, பாரம்பரியம் ஆகியவற்றையும் தாண்டியதாக ஜனவரி முதலாம் திகதியை புதுவருடமாக கொண்டாடுகின்றார்கள்.

மதங்களால் கூறுப்படாததும் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற உலகந்தழுவிய உறவுநிலை கொண்டதுமான தமிழ்ச்சமூகம் இந்து சமயத்தின் அத்த செல்வாக்கு காரணமாக சித்திரை மாதத்தின் முதலாம் நாளினை புதுவருடமாக கணிப்பிடுகின்றனர். எனினும் தற்போது தமிழ்மக்கள மத்தியில் இது தொடர்பான விவாதங்களும் கருக்கட்டி உக்கிரம் பெற்றுள்ளன.

தை மாதத்தின் பிறப்பினை (ஜனவரி 14 அல்லது 15ம் நாள்) தமிழர் புதுவருடமாக கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்பது தற்போது தமிழ்மக்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய சிந்தனையாக விதையுன்றி வளர்ந்து வருகின்றது பாராட்டுக்கும் உரியதே. எனினும் இன்றைய அரசியல் மற்றும் வர்த்தக உலகிற்குள் இன்னமும் செல்வாக்கு செல்தும் சக்திகளாக மேற்கத்தேய தேசங்களும் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு போசிக்கப்பட்டு வரும் நிறுவனங்களும் பாப்பாண்டவர் கிரகோரி அவர்களால் செழுமைசெய்யப்பட்ட காலக்காட்டியின் அடிப்படையில் ஜனவரி முதலாம் திகதியை வருடத் தொடக்கத்தின் நாளாக கொண்டாடி வருவது மட்டுமல்லாது அவர்களது செயற்பாடுகள் அனைத்தும் அந்த நாட்காட்டிகளின் அடிப்படையில்தான் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற படியினால் நாங்களும் தவிர்க்க முடியாமல் அந்தத்தினத்தை எங்கள் செயற்பாடு

களுக்கான காலப்பிரிப்பாக கொள்வது தவிர்க்க முடியாமல் உள்ளது.

தமிழர் மரபில் இரண்டு முதுமொழிகளை நாம் இங்கு நினைவிற் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. ஒன்று 'தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்பது மற்றையது 'ஒவ்வொரு இருளுக்குப்பின்னும் விடியல் உண்டு' என்பது.

2023ம் வருடம் ஈழத்தமிழருக்கு ஏற்றமிகு வருடமா, ஏமாற்றம் மிகு மற்றுமொரு வருடமா என்பதுதான் இன்றைய நாளின் பிரதான வினாவாக எழுந்துள்ளது.

சிறீலங்கா சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் சனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க இலங்கையின் 75வது சுதந்திர தினமான 2023 பெப்ரவரி 04ம் நாளுக்கு முன் இலங்கையில் தமிழ் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப்போவதாக கடந்த இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு கூறிய வார்த்தைகள் எழுப்பிய அதிர்வு இன்னமும் எமது செவிகளில் நிறைந்துள்ளது.

கடந்த ஏழு தசாப்தங்களாக மக்களாணை ஊடாக அரசியல் ஆணையைப் பெற்ற பௌத்த சிங்களத் தலைவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு வாக்களித்த மக்களின் அழுத்தங்களுக்கு பணிந்து தமிழ்த் தலைவர்களுடன் செய்த ஒப்பந்தங்களைக் கிழித்தெறிந்ததும் வாக்குறுதிகளை மறந்து போனதும் நாங்கள் வரலாற்றில் கற்றுக்கொண்டவை.

ஆனால் இம்முறை மக்களின் வாக்குப்பலத்தின் தெரிவுக்கு ஊடாக நாடாளுமன்றத்திற்குக்கூட தெரிவுசெய்யப்படாமல் தவறிப்போன அனாதைச்சிறுவன், அம்புலிமாமாக் கதைகளில் வருவது போல் மாஜாயால் வித்தைபோன்று இந்த நாட்டிற்கு நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதியாக வந்தமர்ந்துள்ளான். இந்த உலகமே எதிர்பார்த்திராத ஒன்று.

முன்பு சனாதிபதியாக இருந்த திருமதி. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவினால் கொண்டுவரப்பட்ட பிராந்தியங்களின் ஒன்றி

யம் ஒரு புத்தாக்க சிந்தனை அரசியல் வடிவம் கொண்ட உத்தேச அரசியலமைப்பு வரைபினை நாடாளுமன்றத்தினுள் தீயிட்டுக்கொ

முத்திய தேசியப் பெருந்தகை, முன்பு நோர்வே நாட்டின் அனுசரணையுடன் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் முன்னெடுக்கப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகளில் சனாதிபதி சந்திரிகாவின் அதிகார எல்லைகளையும் தாண்டி முன்னகர்த்த, அன்றைய பிரதம மந்திரி, இன்று நிறைவேற்று அதிகாரத்துடன் அதிகார சிம்மாசனத்தில் ஊசலாடிக் கொண்டு தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கப்போகின்றார் என்றால்... உண்மையில் நம்பமுடியாமலும் இருக்கின்றது. அப்படி நடக்காது என அடித்துச் சொல்ல முடியாமலும் உள்ளது நமது துர்ப்பாக்கியமே.

இலங்கைத் தீவில் எதுவும் சாத்தியமே. 'ஆட்டுவித்தால் யாரொருவர் ஆடாதாரே கண்ணா' என்ற கவிஞர் கண்ணதாசனின் வரிகள் மட்டும்தான் எங்களுக்கு இன்று எஞ்சியுள்ளது.

அப்படியாயின் இன்று ஈழத்தமிழரை ஆட்டுவிப்போர் யார்? நாங்கள் அவர்களின் ஆட்டத்திற்கு ஆடத்தான் போகின்றோமா அல்லது அதிலிருந்து விடுபட்டு நூலறுந்த பட்டமாக காற்றின் திசையில் அள்ளப்பட்டு காணாமல் போகப்போகின்றோமா? என்ன செய்யப்போகின்றோம்?

தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் தமக்குள் ஒன்றுபட்டு தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க சனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் தீர்வு முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என ஆலோசனை கூறுகின்றார் சிறீலங்காவின் நீதியமைச்சர் விஜயதாஸ இராஜபக்ச. அவரது கூற்றுப்படி இலங்கையின் புரையோடிப்போன பிரச்சினை என்பது தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைதான். அது இந்த நாட்டின் பிரச்சினையே அல்ல.

மற்றுமொரு பௌத்த துறவி 'தமிழ்மக்களின் பிரச்சினை என்பது அவர்களது அன்றாட வாழ்வியல் தான்: வேறொன்றும் அல்ல என்ற தொனிப்பட வேதமுரைத்திருக்கின்றார்.

இவர்கள் கூறுவது போல் அல்லது அதற்கு மேலதிகமாக சில அதிகாரங்களை பன்முகப்படுத்துதல் அல்லது ஆளுகை நிறுவனங்களுக்கு பகிர்வு செய்தல் மட்டும் தான் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினையா? மாகாண சபைகளுக்கு காணி மற்றும் பொலீஸ் அதிகாரங்களை மேலதிகமாக வழங்கிவிட்டால் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகள் யாவும் முற்றுப்பெற்றுவிடுமா? பொருளாதார அபிவிருத்தியும் வேலைவாய்ப்பும் வளப்பகிர்வும் அதிகாரக் கதிரைகளில் பங்குரிமையும் மட்டும் இந்தத் தீவில் வாழும் ஈழத்தமிழ்மக்களின் அடுத்த நூறு வருடங்களுக்கான தலைமுறைகளின் எதிர்காலத்திற்கான உத்தரவாதத்தை வழங்குமா?

2023 சுதந்திர தினத்தில் நாங்கள் அனைவரும் ஒரு தாய் மக்களாக பங்கேற்போம் என்பது தமிழ்மக்களும் ஏனைய தேசிய இனக்குழுமங்களும் தங்கள் அடையாளங்களைப் புறந்தள்ளி இலங்கையராய் இணைய வேண்டும் என்ற சனாதிபதி விக்கிரமசிங்காவின் அறைகூவல் சிங்கள பௌத்த அடையாளங்களையும் வரலாற்று அடையாளங்களையும் முன்னிறுத்தி மேலாண்மை கொண்டிருக்கும் சிங்கள பௌத்த மக்களுக்கு பொருந்தாதா?

இலங்கைத் தீவு சிங்கள பௌத்த மக்களுக்குரியது, பௌத்தம் இந்த நாட்டின் முதன்மையான மதம், சிங்களம் தேசிய மொழி, சிங்களமக்கள் பெரும்பான்மை மக்கள் என்ற பிரகடனங்கள் எல்லாவற்றையும் தகர்த்துவிட்டு நாங்கள் எல்லோரும் இலங்கையராய் ஒரு தாய் மக்களாக எழுவோம் என்று எதிர்வரும் பெப்ரவரி நாலாம் நாள் சனாதிபதி விக்கிரமசிங்கா பிரகடனம் செய்யப்

இஸ்ரேலின் ஆட்சிக்கட்டமைப்பினை

ஒத்த இனத்துவமேலாதிக்க ஆட்சிக்

கட்டமைப்புத்தான் இலங்கையிலும்

சிங்கள பௌத்த இனமேலாதிக்க

சக்திகளினால்

கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை

நாம் சரியாக புரிந்து கொண்டால்,

இஸ்ரேலின் இன மேலாதிக்க

ஆட்சியாளர்கள் பாலஸ்தீனத்தினுள்

முன்னெடுக்கும் இன அழிப்பு

முயற்சிகளின் அடியொற்றியே

இலங்கைத் தீவிலும் சிங்கள

ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் நீண்டகால

மற்றும் குறுங்கால திட்டங்களை

வடிவமைத்துச் செயற்படுத்துகின்றனர்

என்பதனை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி

புரிந்துகொள்வோம்.

போகின்றாரா? இவ்வாறு செய்ய இவரை ஆட்டுவிக்கும் சக்திகளும் ஆட்சிக்கதிரை வரை அவரை சுழல்காற்றாய் அடித்துக் கொண்டுவந்து போட்டவர்களும் அனுமதிப்பார்களா?

எது சாத்தியம்.

முன்றாந்தர்ப்பு மத்தியஸ்தம் ஊடாகவே எல்லாப் பேச்சுவார்த்தைகளும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் வலியுறுத்துகின்றோம். அண்மைக்கால உலக அரசியல் வரலாற்றில் முன்றாந்தர்ப்பு மத்தியஸ்தத்துடன் சமரசம் செய்து கொண்ட எத்தனை நாடுகள் அல்லது மக்கள் சமூகம் வெற்றி பெற்றுள்ளன என்ப

தனை நாம் அறிந்து அவற்றிலிருந்து ஏதாவது படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோமா?

உலகின் முதலாளித்துவ வல்லரசான அமெரிக்காவின் மூன்றாந் தரப்பு மத்தியஸ்தத்துடன் அந்நாட்டின் சனாதிபதிகளின் நேரடியான நெறிப்படுத்தல்களின் கீழ் இஸ்ரேல் நாட்டிற்கும் பாலஸ்தீனத்திற்கும் ஏனைய அரபு நாடுகளுக்கும் இடையில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் பற்றி நாம் அறிந்திருக்கின்றோமா? இஸ்ரேல் நாட்டிற்கும் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்துக்கும் இடையில் அமெரிக்காவின் மத்தியஸ்தத்துடன் செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதா? யார் அதனைக் கண்காணித்தது. அன்று இஸ்ரேலிய யூதக் குடியிருப்புக்களின் அத்துமீறிய ஆதிக்கங்களின் கீழ் பாலஸ்தீனத்தில் உள்ளக ஆட்சி இறைமையும் பாலஸ்தீன தேசத்தின் நிலத்தின் ஒருமைப்பாடும் தொடர்ந்து சிதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது எமக்குத் தெரியுமா? பலம் மிக்க அமெரிக்காவின் மூன்றாந் தரப்பு நெறிப்படுத்தலின் கீழ் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் சரத்துக்களை மீறி இஸ்ரவேலின் ஆட்சியாளர்கள் பாலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமித்து அடாவடித்தனம் செய்யும்போது மத்தியஸ்தம் வகித்த மூன்றாந்தரப்பு என்ன செய்கின்றது. உலகில் அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் சிறப்பான பேராசிரியர்களுள் ஒருவர் என மதிக்கத்தக்க பேராசிரியர் ஓரேன் ஜிவ்ரஷல் (Oren Yiftachel) கூறியதுபோல்...

இஸ்ரேலின் ஆட்சிக்கட்டமைப்பினை ஒத்த இனத்துவமேலாதிக்க ஆட்சி (Ethnocratic State)க் கட்டமைப்புத்தான் இலங்கையிலும் சிங்கள பெளத்த இனமேலாதிக்க சக்திகளினால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை நாம் சரியாக புரிந்து கொண்டால், இஸ்ரேலின் இன மேலாதிக்க ஆட்சியாளர்கள் பாலஸ்தீனத்தினுள் முன்னெடுக்கும் இன அழிப்பு முயற்சிகளின் அடியொற்றியே இலங்கைத் தீவிலும் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் நீண்டகால மற்றும் குறுங்கால திட்டங்களை வடிவமைத்துச் செயற்படுத்துகின்றனர் என்பதனைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி புரிந்துகொள்வோம்.

அப்படியாயின் எதிர்வரும் வாரங்களில் தமிழ்த்தேசிய சிந்தனை கொண்ட அரசியல் கட்சிகளின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுடன்

முன்னெடுக்கப்படப்போகும் பேச்சுவார்த்தைகள் இனத்துவ மேலாதிக்க சிந்தனை மரபுக்கு வெளியே நின்று முன்னெடுக்கப்படுமா? அவ்வாறு இல்லாவிடின் அத்தகைய பேச்சுவார்த்தைக் களத்தை வெற்றிகரமாக கையாளும் ஆளுமையும் இலாவகமும் ஆணையும் கொண்டவர்களாக தற்போது நாடாளுமன்ற கதிரைகளில் அமர்ந்துள்ள தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களைத் தகவமைத்துக்கொள்வார்களா?

பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின்வரும்மாதங்களில் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டால் அதன்பிறகு இப்பேச்சுவார்த்தையினை யார் யாருடன் முன்னெடுப்பது? அடையப்படும் முடிவுகளை நிறைவேற்றும் கடப்பாட்டினையும் உத்தரவாதத்தையும் வழங்கப்போவது யார்? எதிர்வரும் தேர்தலில் புதியவர்கள் தமிழ்மக்களின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளாக தெரிவுசெய்யப்படும் பட்சத்தில் பேச்சுவார்த்தையின் தொடர்ச்சியினைப் பேணுவது யார்?

தமிழ்மக்களின் சார்பாக தலைமைதாங்கி மூலோபாயங்களை வகுத்து செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கக்கூடிய ஒரு தலைமைத்துவக் குழுவினை அரசியல்கட்சிகளின் அடையாளங்களுக்கும் அப்பால் குடிசார் மக்கள் பிரதிநிதிகள், புலமைசார் நிபுணர்கள், சமூகத்தலைவர்கள், புலம்பெயர் வளவாளர்கள் என பல தரப்பினரையும் உள்ளடக்கியதாக உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய அவசரத்தையும் அவசியத்தையும் நாம் உணரமாட்டோமா?

கட்சி அடையாளங்களின் பேராலும் ஊர், சாதி, சமயம் ஆகிய அடையாளங்களினாலும் துரோகிகள், தியாகிகள் என்ற அடையாள முத்திரைகளினாலும் மக்களைக்கூறுபோட்டு கதிரைகளைக் கைப்பற்றக் காத்திருக்கும் பெருந்தலைவர்களின் கொத்தடிமைகளாக 2023-ம் ஆண்டிலும் நாங்கள் இருக்கப்போகின்றோமா?.

selvin.ireneuss.mariampillai@thaiveedu.com

இந்தியாவில்

வேலையில்லாத திண்டாட்டம்

- நெல்லை ஜெயசிங்

வேலை இல்லா நிலைமை என்பது பெரும்பாலான உலக நாடுகளில் காணப்படுகின்ற பொதுவான அம்சமாகும். இந்திய தேசமும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இந்தியாவிலும் வேலை இல்லா திண்டாட்டம் அண்மைக் காலங்களில் பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுத்து வருகிறது. இந்திய நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 75 வருடங்களான போதும் இன்று வரை தீர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்து வருகிறது.

தனி ஒரு மனிதரோ, குடும்பமோ, சமூகமோ இன்றைய போட்டி நிறைந்த உலகில், வாழ்வதற்கான வருமானத்தை தேடிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அவர்களுக்கான வருமானத்தை சுய தொழில் மூலமோ அல்லது உழைப்பை விற்பதன் மூலமோ பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அப்படி வேலையின் வாயிலாக பெறப்படும் வருமானம் அவர்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்தி, வறுமையை குறைத்து, சமூக அபிவிருத்திக்கான நிலையை உருவாக்கும். இந்நிலையில் நாட்டு மக்களின் வருமானத்திற்கான வழிமுறைகளை, அதாவது வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு கடமையும் ஒவ்வொரு அரசுக்கும் உண்டு. ஆனால் அதனை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதில், இந்தியாவில் எந்த ஓர் அரசும் வெற்றி கண்டதாக தெரியவில்லை. சுதந்திரம் பெற்றபின் ஆட்சிக்கு வந்த அனைத்து கட்சிகளும் திட்டமிடலை மேற்கொள்ளாமையால் இந்தியாவில் உழைப்பாளர் வர்க்கத்தின் பெரும் பகுதியினர் வேலைவாய்ப்பு இன்றி பெரும் துயரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திய மக்கள் தொகையில் உழைக்கும் மக்கள் தொகை 59 சதவீதத்தை விட அதிகமாகும். இவர்களில் மிக முக்கியமான தொழில்களை புரிபவர்களாக 31 சதவீதத்தினர் இருக்கின்றனர். உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இந்தியா இயற்கை வளங்கள் மட்டுமல்லாமல் மனித வளமும் நிறைந்த தேசமாகும். உழைக்க தகுதியான 35 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் மக்கள் தொகையில் 65 சதவீதத்தினராவர். எனினும் இளைஞர்களின் ஆற்றலை நாடு முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்திய பொருளாதாரத்தைக் கணிக்கும் சிந்தனைக்குழுவின் ஆய்வுத் தகவலின்படி கடந்த நவம்பர் மாதம் இந்தியாவில் வேலை இன்மை 8 வீதமாக அதிகரித்திருப்பதாக தெரிய வந்துள்ளது. அதுவும் படித்த இளைஞர்கள் அதிகம் உள்ள நகர் புறங்களில் இது 8.96 வீதமாகவும் அதிகரித்துள்ளது. 1 சதவீத வேலை இன்மை அதிகரிக்கும் போது நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் 2 சதவீதம் குறைவடையும் என்பதால் வேலை இன்மை அதிகரிப்பு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் முட்டுக்கட்டையாக அமைந்துவிடும்.

வேலை இன்மை மனித வளத்தை வீணாக்கி விடும் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. உலகில் மிகப் பெரும் மனித வளத்தை உடைய நாடு இந்தியா. 95 கோடிப் பேர் இங்கே உழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கான சரியான

வழிகாட்டுதலை, வேலைத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். வேலை இன்மையால் குடும்பங்கள் வறுமைக்கு தள்ளப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அதனால் மனித நலனும் குறைந்து விடும். வேலை இல்லாதவர்கள் சமூகத்தின் பால் அக்கறை இல்லாதவர்களாகிவிடுவர். இதனால் இளையோரிடையே விரக்தி, மற்றும் நம்பிக்கை இன்மை ஏற்பட்டுவிடும். குடும்ப பராமரிப்புக்கு வருமானம் இல்லாத நிலையில் உடல் நலனும் மன நலனும் பாதிக்கப்படும். கொலை கொள்ளை அதிகரித்து சமூக அமைதி பெரிய அளவில் பாதிப்புக்கு உள்ளாகும். வேலை இல்லா விரக்தியில் தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்து வருகிறது. வேலை இன்மையால் அரசின் வருமானமும் குறைந்து, நலத் திட்டங்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மேற்கொள்வதிலும் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டுவிடும். முடிவில் நாட்டின் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை கேள்விக்குறியாகிவிடும்.

அனைத்து நாடுகளும் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சினையாக வேலை இன்மை உருவெடுத்து வருகிறது. 140 கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட இந்தியாவில் கல்வி அறிவு குறைவாக உள்ள வட மாநிலங்களில் வேலை இல்லா நிலைமை தென் மாநிலங்களை விட அதிகமாகும். தமிழகம், கேரளா, கர்நாடகா போன்ற மாநிலங்களில் வேலை இன்மை 7 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருக்க அரியானா, ஜம்மு காஷ்மீர், ராஜஸ்தான், திரிபுரா உள்ளடக்கிய வடமாநிலங்களில் 16 முதல் 37 சதவீதமாக காணப்படுகின்றது. இதனால் லட்சக்கணக்கான வட மாநில இளைஞர்கள் வேலை தேடி தென்மாநிலங்களை நோக்கி நாள்தோறும் வருவதைக் காணலாம்.

வேலை இல்லா பட்டதாரிகள்:

இந்தியாவில் அண்மைக் காலங்களில் படித்தோரிடையே வேலை இன்மை அதிகரித்து வருவதைக் காணலாம். கடந்த வருடம் இவர்களின் எண்ணிக்கை 16.87 சதவீதம் என கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இந்திய கல்வி முறையில் உள்ள குறைபாடும் ஒரு காரணமாக கூறப்படுகிறது. நிர்வாகம் புரிவதற்கான கல்வி முறையாகவும் ஏட்டுக்கல்வியாகவும் இந்திய கல்வி முறை அமைந்துள்ள துடன் வாழ்வியல் தொடர்பானதாகவும் இல்லை. இதனால் வேலை தேடுவோர் சுயதொழிலை விடுத்து அரசுசேயே அதிகம் நம்பி இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வருகிறது.

இந்தியாவெங்கும் ஆயிரக்கணக்கான பொறியியல் கல்லூரிகளும் கலை அறிவியல் கல்லூரிகளும் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றிலிருந்து லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் வருடந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக தமிழ்நாட்டில் 500-க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகளில் இருந்து வருடம் தோறும் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் பட்டதாரிகள் வெளிவ

ருகிறார்கள். இந்திய அளவில் இவர்களின் எண்ணிக்கை பல இலட்சமாகும். 15 இலட்சம் பொறியியல் பட்டதாரிகள் உட்பட 75 இலட்சம் பட்டதாரிகள் இந்தியாவில் வருடம் தோறும் வெளிவருகிறார்கள் என புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்களில் சில ஆயிரம் பேர் மட்டுமே உரிய வேலைகளைப் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். அதாவது 14 சத வீதம் பேர் மட்டுமே தாங்கள் கற்ற கல்வி சார்ந்த வேலைகளைப் பெறுபவர்களாக இருக்கின்றனர். பலர் தினக்கூலிகளாகவும், கடை சிப்பந்திகளாகவும் ஒப்பந்த தொழிலாளர்களாகவும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்ற அவல நிலையை காணலாம்.

பட்டப் படிப்பு, பட்டயப் படிப்பு, கலாநிதி பட்டம் என பெயருக்கு பின்னால் ஏராளமான பட்டங்கள் இருந்த போதும் வேலை கிடைக்காமல் அலையும் அவல நிலையே நம் நாட்டில் அதிகமாக காணப்படுகிறது. 'வருடம் இரண்டு கோடிப் பேருக்கு வேலை வழங்கப்படும்' போன்ற வெற்று வாக்குறுதிகள் இந்திய அரசியலில் காணப்படுகிறது. மறுபுறம் இந்திய அரசுத் துறைகளில் காணப்படும் 30 இலட்சம் காலிப் பணியிடங்களை நிரப்ப இன்றைய அரசு தயாராக இல்லை என்பது வருத்தமளிக்கும் விடயமாகும்.

வேலை தேடும் பட்டதாரிகளைப் போன்று கல்வி கற்பதை இடையில் கைவிட்டவர்களும் கூட குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக வேலைதேடும் நிலை அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்து வருகிறது. இவ்வாறு இடை நிலைக் கல்வியில் இடைநிற்றல் 14.6 சத வீதமாக இருப்பதால் வேலை தேடுவோர் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதுடன் குழந்தை தொழிலாளர் தொகையும் கூடுவதை காணமுடிகிறது. உலக அளவில் தென்னாப்பிரிக்க நாடுகளில் வேலை இன்மை 30 சத வீதத்தை தாண்டி காணப்பட்ட போதும் சீனா போன்ற நாடுகளில் வேலை இன்மை வீதம் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. சீனா தனிமனித வளத்தை பயன்படுத்தி உலகின் உற்பத்தி கேந்திரமாக உருவெடுத்து அதில் தொடர்ந்தும் நீடித்து வருவதால் அந்நாட்டின் வேலை இன்மை 4.2 சத வீதமாக இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள்:

மிகப் பெரிய வேலை வாய்ப்பை இதுவரை வழங்கி வந்த அரசு துறைகளிலும் வேலை வாய்ப்பு குறைந்து வருகின்றது. அத்துடன் தாராளமய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் நடைமுறைக்கு வந்ததன் பின்னர் நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு என்பது ஒழிக்கப்பட்டு ஒப்பந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்களை நியமிக்கும் நடைமுறை அமலுக்கு வரலாயிற்று. அண்மைக் காலங்களில் இந்தியாவில் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணியாற்றி வருவதைக் காணலாம். தங்களின் வேலைக்கு உத்தரவாதமற்ற நிலையில் ஒப்பந்த பணியாளர்கள் உடல் உபாதைகளுக்கும் மன உளைச்சலுக்கும் உள்ளாகும் நிலை இந்தியாவில் காணப்படுகிறது. நிரந்தரப் பணிக்கான ஊதியமும் இவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

மாநில அரசுகளின் பல்வேறு துறைகளில் ஏராளமான காலிப் பணி இடங்கள் இருந்தும் Outsourcing எனப்படும் ஒப்பந்த பணியாளர்களை நியமிக்க மாநில அரசுகள் அண்மைக் காலங்களில் முனைப்பு காட்டி வருகின்றன. தமிழக அரசும் 110-வது விதியின் கீழ் தற்காலிக ஊழியர்களை தேர்ந்தெடுக்க இருப்பதாகவும் அறியப்படுகின்றது. குறைந்த ஊதியத்தில் குறைவான பணியாளர்களை நியமிக்கும் போது வேலைக்காக காத்திருப்போரின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கும். இந்நிலையில் தமிழ் நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் 75 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் வேலைக்காக பதிவு செய்து காத்திருக்கும் அவல நிலையை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வாதாரம்:

இந்தியாவில் அடித்தட்டு மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிக

மாகும். குறிப்பாக பழங்குடியினர், மாற்றுத்திறனாளிகள், தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலினத்தவர்கள் பல கோடிப்பேர் வாழ்ந்து வரும் நாடு இந்தியா. இங்கே இவர்கள் தங்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை நகர்த்துவதே பெரும் சவாலாக இருக்கிறது. மற்ற சமூக அமைப்பினர்களை விட இவர்களிடையே வேலை இன்மை பிரச்சினை மிகவும் அதிகமாக காணப்படுகிறது. வேலை நியமனங்களில் இட ஒதுக்கீடுகள் இருந்த போதும் அவை சரிவர பின்பற்றப்படாமையால் விளிம்பு நிலையில் வாழ்வோரிடையே வேலை இன்மை ஏனைய சமூகங்களை விட அதிகமாகவே காணப்படுகிறது.

இந்தியாவில் மாற்றுத் திறனாளிகள் 7 கோடிக்கு மேல் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. உலகிலேயே மாற்றுத் திறனாளிகள் அதிகம் உள்ள நாடு இந்தியாவாகும். இவர்களில் 45 வீதம் பேர் கல்வி அறிவு பெறாதவர்கள். பெரும்பாலும் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழும் இவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை குறைந்து வருகிறது. வேலைவாய்ப்புகளில் இவர்களுக்கு 4 சத வீத இட ஒதுக்கீடு இருந்த போதும் மிகவும் குறைவானவர்களே உரிய வேலை வாய்ப்புக்களை பெறுகின்றனர். இதனால் வேலை

இன்மை அவர்களிடையே மிக அதிக அளவில் காணப்படுகிறது. இதனால் வருமானத்திற்கு வழியற்ற அவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் கவலைக்குரியதாக காணப்படுகிறது. இந்திய அரசுக்கும் மாற்றுத் திறனாளிகளின் மேம்பாடு மிகப் பெரும் சவாலாக இருக்கிறது.

இதே போன்று இந்தியாவில் வாழும் பழங்குடியினரின் வேலை வாய்ப்பும் வாழ்க்கை வசதிகளும் மிகவும் கவலைக்குரியதாகவே காணப்படுகிறது. இந்திய மக்கள் தொகையில் 12 கோடிக்கு மேல் பழங்குடியினர் வாழ்கிறார்கள். இந்திய மக்கள் தொகையில் 9.4% வீதமாக இருக்கும் இவர்களில் 8 கோடிக்கு மேல் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கின்றனர். போதிய கல்வி வாய்ப்பும் விழிப்புணர்வும் இல்லாமையால் இவர்களிடையே வேலை இன்மை அதிகரித்து காணப்படுகிறது. இவர்களுக்கென பலவிதமான ஒதுக்கீடுகள் இருந்த போதும் நடைமுறையில் அவை அவர்களை சென்றடைவதில்லை. போதிய முதலீட்டு வசதியும் அவர்களிடம் இன்மையால் சுய தொழில் துறையிலும் அவர்களால் பெரிய அளவில் சாதிக்க முடியவில்லை. இதனால் வாழ்க்கைத் தரத்தில் இவர்கள் இந்தியாவில் கடை நிலையில் இருக்கின்றனர். உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இந்தியாவில் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வாதாரம் மிக மோசமாக இருப்பதாக கூறப்படுகிறது.

விவசாயத் துறையில் வேலை இன்மை:

இந்தியாவில் மிகப் பெரும் வேலைத் துறையாக இருப்பது விவசாய

யமாகும். 15 கோடிக்கு மேல் விவசாய தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அனைத்து மக்களுக்கும் உணவளிக்கும் விவசாய தொழில் பெருமளவில் நடத்தில் இயங்கி வருவதாக கூறப்படுகிறது. விவசாய உற்பத்திக்கு உரிய விலை கிடைக்காமை, விவசாயத்திற்கான மூலப் பொருட்களின் விலை ஏற்றம், போதிய அளவு முதலீடு இன்மை, விவசாயம் சார்ந்த தொழில் வளர்ச்சி போதாமை போன்ற பல்வேறு காரணிகளால் விவசாயத் தொழில் நலிவடைந்து வருகிறது. இதனால் இலட்சக்கணக்கான விவசாய தொழிலை துறந்து வேறு தொழில்களை தேடி நகர்புறங்களை நோக்கி நகர்ந்து வருகின்றனர். மறுபுறம் நகரங்களில் வேலை இல்லாதோர் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகிறது.

கிராமப்புறங்களில் வாழும் ஆண்களும் பெண்களும் கிராமப்புற 100 நாள் வேலை திட்டத்தில் இணைந்து ஓரளவு வருமானம் பெற்று வரும் சிறப்பு திட்டமானது காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இந்தியா முழுவதும் நூறு நாள் வேலைத்திட்டம் 2005 முதல் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்திய கிராமப்புறங்களில் வாழும் கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு பெரும் நிவாரணமாக இருந்து வரும் ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டத்தை படிப்படியாக ஒழிக்கும் பணியில் இன்றைய ஒன்றிய அரசு முயல்வதாக அரசியல் விமர்சகர்கள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். குறிப்பாக ஆண்களுக்கு வேலைவழங்குவதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. இது கிராமப்புற மக்களிடையே வேலை இன்மையை மென்மேலும் அதிகரித்து வறுமை நிலையை நோக்கி அவர்களை நகரத்திவிடும் என்பதால், ஒன்றிய அரசு கிராம புற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தை மேம்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

சிறு குறு நடுத்தர தொழில் துறை:

இந்தியாவில் 12 கோடி சிறு, குறு நிறுவனங்கள் இருந்ததாக கணக்கிடப்பட்டது. கடந்த கால பண மதிப்பு இழப்பும் பின்னரான பெருந் தொற்றும் காரணமாக 50 வீதத்திற்கு மேலான சிறு, குறு தொழில்கள் மூடப்பட்டன. இதன் பாதிப்பு காரணமாக இலட்சக்கணக்கானோர் வேலை இழந்தனர். கோவிட் 19 தொற்று காரணமாக அக்காலத்தில் 38 வீதம் பேர் வேலை இழந்த நிலையில் இன்று வரை முழுமையாக மீண்டதாக தெரியவில்லை. இவ்வாறு பேரிடர் காலங்களில் திடீரென வேலை இழக்கும் போது சமூக நலத் திட்டங்கள் குறைந்து, இலட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் திடீரென வறுமைக்கு தள்ளப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது.

உற்பத்தி துறைகளின் வளர்ச்சி நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியமாகும். கடந்த ஆறு வருடங்களாக சிறு, குறு, நடுத்தர தொழில் நலிவடைந்து வருவதால் நாட்டின் வளர்ச்சி குறைந்து இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலை இழந்த நிலையும் நீடிக்கிறது. 'Make in India' என்ற ஒன்றிய அரசின் திட்டமும் பெரிய அளவில் வெற்றி பெறவில்லை. உக்ரைன் போர், பண வீக்கம், டொலருக்கு நிகரான இந்திய ரூபாயின் பெறுமதி குறைந்து வருவது, அதிகரித்து வரும் சேவை வரி என பல்வேறு காரணங்களால் இந்திய தொழில் துறை குறிப்பாக சிறு குறுத்தொழில் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. தொழில் முனைவோர் மட்டுமல்லாமல் அதனை நம்பி வாழும் தொழிலாளர்களும் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி உள்ளனர். தொழில் இன்மையின் விகிதமும் அதிகரித்து வருகிறது.

அக்னி பாத்:

அக்னி பாத் என்பது இந்திய தேசத்தின் பாதுகாப்பு துறை சார்ந்த முப்படைகளிலும் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் குறுகிய கால அடிப்படையில் இளைஞர்களையும் இளம் பெண்களையும் வேலைக்கு சேர்க்கும் பா.ஜ.க. அரசின் புதிய வேலை வாய்ப்பு திட்டமாகும். கடந்த ஜூன் 14-ல் ஒன்றிய அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட

இவ்வேலை வாய்ப்பில் 17½ வயது முதல் 21 வயதுக்கு உட்பட்ட இளையோர் கலந்து கொள்ளலாம் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள் முறைமைகளை நாடெங்கும் மக்கள் எதிர்த்துவரும் நிலையில் பாதுகாப்பு துறையில் குறுகிய கால ஒப்பந்த பணி நியமன முறைக்கு நாடெங்கும் இளைஞர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருகின்றனர். ஆனால் பா.ஜ.க. அரசோ இதனை இளைஞர்களுக்கான புதிய வேலை வாய்ப்பு திட்டம் என அறிவித்துள்ளது. நீண்ட காலம் பாதுகாப்பு துறையில் பணி புரிவோருக்கு வழங்கப்படும் பணி ஓய்வூதியம், வேறுபல சலுகைகள், நலத் திட்டங்கள் போன்றவை நான்கு வருடங்கள் மட்டுமே இராணுவத்தில் பணிபுரிபவர்களுக்கு கிடையாது என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நான்கு வருடங்கள் பணியாற்றிய பின்னர் தங்களின் எதிர் காலம் பாதுகாப்பாக இராது என்பதால் இத்திட்டத்தை கடுமையாக எதிர்த்த இளைஞர்கள் தொடர் வண்டிகளுக்கு தீ வைத்து தங்களின் கடுமீ எதிர்ப்பை தெரிவித்தனர். எனினும் பா.ஜ.க. அரசாங்கம் இத்திட்டத்தை கைவிடத் தயாராக இல்லை.

கொரோனா தொற்று காலம் முதல் இதுவரை இராணுவத்திற்கு புதிய நியமனம் இடம் பெறவில்லை. வருடம் தோறும் 50,000 முதல் 60,000 இராணுவ வீரர்கள் ஓய்வு பெற்று வருகின்றனர். இந் நிலையில் நிரந்தர நியமனத்தை மறுத்து தற்போது தற்காலிகமாக இளைஞர்களை 21 வயதில் நியமிக்க அரசு முன் வந்துள்ளது. நான்கு வருடங்கள் கழித்து இவ் இளைஞர்கள் 25-வது வயதில் வேலை தேடும் படலத்தில் இணைந்து கொள்வதும் தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். எனவே வேலை இன்மை எனும் பிரச்சினை எதிர் காலத்தில் அதிகரிக்க அதிக வாய்ப்பு உள்ளது என்பதை அரசு உணர வேண்டும்.

தனியார்மயம், தாராள மயம், உலக மயம் போன்ற பொருளாதாரக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்ததன் பின்னர் தனியார் துறை சார்ந்த பெரு நிறுவனங்கள் நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு முறைகளை ஒழித்து கட்டிவிட்டன. அனைத்தும் ஒப்பந்த அடிப்படையிலான நியமன முறை என்பது நடைமுறைக்கு வரலாயிற்று. இதனால் இந்தியாவில் எவரும் நிலையான நிம்மதியான வேலை வாய்ப்பை பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை இப்போது ஒன்றிய அரசு உட்பட மாநில அரசுகளும் கையில் எடுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்தியாவில் விவசாயிகளைவிட வேலை இல்லாதவர்களின் தற்கொலை விகிதம் அதிகரித்திருப்பதாக தேசிய குற்ற ஆவண காப்பக புள்ளிவிபரம் தெரிவிக்கிறது. விவசாயம் சார்ந்தவர்களில் 10,349 பேர் தற்கொலை செய்துள்ள நிலையில் வேலை இல்லாதவர்கள் 12,936 பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளதாக புள்ளி விபரம் கூறுகிறது. இதே போன்று சுய தொழில் செய்தவர்கள் தொழிலை தொடர முடியாமல் 13,149 பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகவும் அறியப்படுகிறது. மிகவும் கடினமான போட்டி உலகில் வேலை வாய்ப்பு பெறுவது என்பதும், அதனை தக்க வைத்துக் கொள்வதும் மிகவும் கடினமான ஒன்றாக மாறி வருகிறது. பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு என்பது எட்டாக்கணியாக இருக்கிறது.

புதிய வேலை வாய்ப்புகளும் நிரந்தர வேலை வாய்ப்புகளும் உருவாகாத போது நாட்டில் வேலை இன்மையும் வறுமையும் அமைதி இன்மையும் அதிகரிக்க இடம் உண்டு. அதன் விளைவாக நாட்டில் கொலை, கொள்ளை, வன்கொடுமை, கலவரம் ஏற்படலாம். எனவே இந்திய அரசு இந்திய மக்களிடம் அதிகரித்து வரும் வேலை இல்லா பிரச்சினையை அதி அக்கறையுடன் கவனித்து தீர்வுகாண முன்வரவேண்டும்.

jeyasingh@thaiveedu.com

அச்சத்தின் நிறம் சிவப்பு

- ரதன்

அமெரிக்காவில் 1876-ல் Socialist Labor Party (SLP) என்ற கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. Communist Party of the United States of America (CPUSA) 1919-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1917-ல் நடைபெற்ற ரஷிய புரட்சியும், முதலாம் உலகப் போரும் அமெரிக்காவிற்கு கம்யூனிஸ்ட்கள் மேல் பயத்தை உண்டாக்கியது.

1918-ல் பல நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. தபால் குண்டுகள், வேலை நிறுத்தங்கள் என்பன இடம்பெற்றன. பொஸ்ரன் நகரக் காவலர்கள்

அமெரிக்கா முழுவதும் இவ்வாறான வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன.

இக்காலகட்டத்தை First Red Scare (1917-1920) எனக் கூறப்படுகின்றது. 1929-1939 காலகட்டத்தில் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட மிகப் பாரிய பொருளாதார வீழ்ச்சியானது பல அமெரிக்கர்களை இடது சாரிகளாக மாற்றியது.

1918 வைகாசி 16-ல் 'Sedition Act of 1918' சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் அமெரிக்கா அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பவர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் போன்றோரை நாடுகடத்த வழிவகுத்தது. சுமார் 200-க்கும் மேற்பட்டோர் இச்சட்டத்தின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

Attorney General A. Mitchell Palmer தலைமையில் இடதுசாரிகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதனை Palmer Raids என்பார்கள். இக்காலகட்டத்தை Red Summer எனவும் குறிப்பிடுவார்கள். 1919-ல் 249 பேர் நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். மேலும் பலர் பல மாதங்கள் சிறைவைக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் வழக்கறிஞர்களை அமர்த்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு எதிரான குற்றப்பத்திரிகையும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை.

தை மாதம் 1920-ல் மீண்டும் சுமார் மூவாயிரம் பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இவர்களில் 800 பேர் பொஸ்ரன் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். டிஹ்ரொயிட் பகுதியில் கைதானவர்கள் மீது வன்முறைகள் பிரயோகிக்கப்பட்டன.

1920-ல் இடம் பெற்ற கைதுகள் Palmerக்கு தலையிடையைக் கொடுத்தன. வழக்கறிஞர்கள், பல புத்திஜீவிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். நாடு கடத்துவதாக இருந்த 1500 பேரில் 556 பேர் மட்டுமே நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

இதன் தொடர்ச்சியாக Second Red Scare (1947-1957) உருவானது. இது இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் உருவானது. இக்காலகட்டத்தில் இடதுசாரிகள் அமெரிக்காவிற்கு எதிராக செயற்படுகின்றார்கள் என அமெரிக்க அரசு கருதியது. விளைவு அமெரிக்கப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டுமே உள்ளடக்கிய House Committee on Un-American Activities (HCUA) 1938-ல் உருவாக்கப்பட்டது. 1945-ல் இவ்விசாரணைக் குழு நிரந்தரமாக்கப்பட்டது. பின்னர் 1969-ல் House Committee on Internal Security எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

HCUA-ன் காலத்தில் பல இடதுசாரிகள் விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார்கள். அமெரிக்க அரசு மிக மோசமான வன்முறையை இடதுசாரிகள் மீது பிரயோகித்தது. இந்த விசாரணைக் குழு கலை, இலக்கியவாதிகளையும் விசாரணைக்கு அழைத்தது. ஒருவர் சற்று முற்போக்காக உரையாடினால் அல்லது எழுதினால்

வேலை நிறுத்தம் (Boston Police Strike), சியாட்டில் துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், இரும்பு ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் போன்ற வேலை நிறுத்தங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

அவர் மீது அமெரிக்கா அச்சம் கொண்டது. முற்போக்குச் சிந்தனை என்பதனையே பயங்கரவாதம் எனக் கருதியது.

முதலாவது சிவப்பு அச்சத்தின் போது Palmer தலைமையேற்றார். இரண்டாவதின் போது செனட்டர் Joseph McCarthy தலைமையேற்றார். அதனால் இது McCarthyism எனவும் அழைக்கப்படும்.

கம்யூனிச சித்தாந்தத்தை அமெரிக்கர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையிலிருந்து வெளியேற்றுவதே அவர்களின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் சீனாவில் மாவோ சே துங்கின் சீனப் புரட்சியும் நடைபெற்றது. இவ்வெற்றிகள் அமெரிக்காவைக் கலக்க முறச் செய்தன.

1953 ஆனி 19-ல் Julius Rosenberg, Ethel Rosenberg தம்பதிகள் அமெரிக்காவிற்கு எதிராக சதி செய்ததாகக் கூறித் தூக்கிலிடப்பட்டனர். யூலியஸ் ஒரு பொறியியலாளர். அமெரிக்க இராணுவத்தில் வேலை பார்த்து வந்தார். இவரும், இவரது மனைவி எதலும் அமெரிக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள். யூலியஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு அமெரிக்க இராணுவத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். எதலின் தம்பி டேவிட் கிறீன்கிளாஸ் இராணுவத்தில் சார்ஜன்ட்டாக இருந்தார். அணு ஆயுத தயாரிப்புத் திட்டத்தில் ஓர் இராணுவ தொழிற்நுட்பவியலாளராக கடமைபுரிந்தார். இவர் அணு ஆயுத இரகசியங்களை யூலியஸுக்கு வழங்கியதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. யூலியசும், எதலும் அணு ஆயுத இரகசியங்களை சோவியத் யூனியனுக்கு வழங்கியதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கைதாகினர். யூலியஸ் மெக்சிக்கோவில் கைது செய்யப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டார்.

2008ல் ஓபாமா இவர்களை தூக்கிலிட்டது தவறு எனக் கூறியிருந்தார். இன்றும் அரசியல் அறிஞர்கள் எதில், யூலியஸின் மனைவி என்பதற்காக தூக்கிலிட்டது தவறானது எனக் கூறுகின்றார்கள்.

1947க்கும் 1956க்குமிடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் அமெரிக்க அரசு ஊழியர்கள் அமெரிக்க அரசுக்கு உண்மையாகவுள்ளார்களா என விசாரிக்கப்பட்டனர். 12,000 பேர் தங்களது பதவிகளை இராஜினாமாச் செய்தனர். 2,700 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர்.

இரண்டாவது சிவப்பு அச்சத்தின் போது மக்ஹாத்தி இடதுசாரி என கருதப்பட்டவர்கள் மீது மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

இவர் இளம் வயதில் நீதிபதியாகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். அதற்கு முன்பாக பலசரக்குக் கடை முகாமையாளராகவும் வேலை செய்துள்ளார். தனது உயர் பாடசாலைப் பாடங்களை ஒரே வருடத்தில் முடித்தார். முதலில் இரண்டு வருடங்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியலாளராக கல்வி கற்றார். பின்னர் சட்டம் படித்தார். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது கடற்படையில் கடமையாற்றியிருந்தார். முதலில் டெமோகிரட்டிவ் கட்சியின் சார்பாக போட்டியிட முயன்றார். டெமோகிரட்டிவ் கட்சி சார்பாக வேட்பாளராக முடிவில்லை. பின்னர் றிப்பப்பிளிக்கன் கட்சி சார்பாக போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார்.

1950-ம் ஆண்டு லிங்கனின் பிறந்தநாள் நினைவு மதிய உணவு உண்ணலின் போது 'அமெரிக்க அரசில் வேலை செய்யும் 205 பேர் இடதுசாரிகள்' என குற்றஞ்சாட்டி அவர்களது பெயரையும் அறிவித்தார். இதன் பின்னர் இவரது பெயர் அமெரிக்க மக்களிடம் மிகவும் பிரசித்திபெற்றது. இது அவருக்கு அரசு அலுவல்களுக்கான செனட் குழுவின் தலைவர் பதவியைப் பெற உதவியது. இடதுசாரிகள் மீது விசாரணை செய்ய இப்பதவி உதவி புரிந்தது. இவர் ஒருபாலுறவாளர்களையும் ஐயத்துடனேயே பார்த்தார். அவர்கள் கம்யூனிச ஆதரவாளர்கள் என மக்ஹாத்தி கருதினார். இதனால் பல ஒருபாலுறவாளர்கள் அரசு ஊழியர்கள் வேலை இழந்தனர். பலரை மிரட்டியும், சிறையில் அடைக்கப்போவதாகவும் கூறி செனட் முன் விசாரிக்க அழைக்கப்பட்டனர். இவரது நண்பர் எட்கர் கூவர் எப்.பி.ஐயின் தலைமை நிர்வாகியாக கடமையாற்றிக்

கொண்டிருந்தார். இதனால் பலரைப்பற்றிய தகவல்களைப் பெறக் கூடியதாகவிருந்தது. அடுத்த இரண்டு வருடங்கள் இந்த சூனியக்கார வேட்டை தொடங்கியது. இவரை எதிர்த்து அரசியல் வாதிகள் செயற்பட மறுத்தனர். 'த போஸ்ரன் போஸ்ட்' பத்திரிகை இவரை எதிர்ப்பது ஒரு வகைத் தற்கொலைக்கு நிகரானது எனத் தெரிவித்திருந்தது. டெமோகிரட்டிவ் கட்சியினர் மட்டுமல்லாது இவரது கட்சியான றிப்பப்பிளிக்கன் கட்சியினரும் கூட இவரைக் கண்டு பயந்தனர். அப்போதைய அமெரிக்க அதிபர் ரூமனின் அரசினுள்ளும், வெளியிலும் சோவியத் உளவாளிகள் உள்ளனர். பலர் சோவியத் ஆதரவாளராக உள்ளனர் எனக் குற்றஞ்சாட்டினார்.

ஐப்பசி 1953-ல் மக்ஹாத்தி அமெரிக்க இராணுவத்தில் உள்ள இடதுசாரிகள் வெளியேற்றப்படவேண்டும் எனக் கூறி அப்போதைய அமெரிக்க இராணுவத் தளபதி ரொபேட் ஸ்ரீவன்ஸுக்கு களங்கம் ஏற்படுத்த முயற்சித்தார். இதுவே இவருக்கு வீழ்ச்சியாகவும் அமைந்தது. 1954-ம் ஆண்டு இராணுவம் - மக்ஹாத்தி விசாரணைகள் இவருக்கு பாதகமாக அமைந்தது. செனட் இவருக்கு எதிராக வாக்களித்து இவரது நடவடிக்கைகளை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. இதன் பின்னரும் இவர் செனட்டில் அங்கம் வகித்தார். இவரது பேச்சை எவரும் கேட்கவில்லை. ஆனாலும், தொடர்ந்து கம்யூனிசத்துக்கு எதிராகத் தனது கருத்துக்களைக் கூறிவந்தார்.

மக்ஹாத்தி மேல்தட்டு வர்க்கத்தினருக்கான ஒரு கிளர்ச்சியாளர். இவருக்கு கம்யூனிசத்தின் மீது வெறுப்பு இல்லை. அதே சமயம் மதத்தின் மீது அதீத நம்பிக்கையும் இல்லை. நாட்டுப் பற்றும் இல்லை. இவற்றின் மீதான வெறுப்பும், பற்றும், நம்பிக்கையும் தனது சுயநல நோக்கத்துக்கானது. தனது செல்வாக்கு அதிகரிக்க இது உதவும் என நம்பினார். இதன் விளைவுகளைப் பற்றி இவர் பயப்பிடவில்லை. ஆனால், அனைத்தையும் ஓர் அபச்சாரமானதாகவே நோக்கினார். தன்னை ஒரு நிறைவேற்று மக்கள் கிளர்ச்சித் தலைவராகக் காட்டிக்கொண்டார். இவருக்குச் சாட்சியங்களை ஓரங்கட்டத் தெரிந்திருந்தது. பாதிக்கப்பட்டோரை அவமானப்படுத்தத் தெரிந்திருந்தது. மக்களை பயப்படுத்தத் தெரிந்திருந்தது. இறுதியில் இவற்றின் மூலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் தலைப்புச் செய்திகளாக மாற்றினார். இவரைப் பற்றி பின்னாட்களில் ஆய்வு செய்த போல் ஜோன்சன் 'மக்ஹாத்தி ஒரு நல்லுணர்வு கொண்ட, சீரிய அரசியல்வாதி இல்லை. ஒரு சாகசக்காரன். அரசியலை விளையாட்டாகக் கருதினார்' எனத் தனது ஆய்வில் தெரிவித்துள்ளார்.

அமெரிக்கா தொடர்ச்சியாக தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் உலக நாடுகளை வைத்திருந்தது. மத்திய மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் இடதுசாரிகள் அரசமைப்பதை எவ்வாறாயினும் தடுத்து வந்தது. கஸ்ரோவைக் கொல்வதற்குப் பல தடவைகள் முயற்சி செய்தனர். அவ்வாறே சிலியிலும் அமெரிக்கா தனது கைவரிசையைக் காட்டியது.

முதல் இரண்டு சிவப்பு அச்சங்கள் அமெரிக்கா கம்யூனிசத்தைக் கண்டு மிரள்கின்றது என்பதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. அதன் பின்னர் இன்று வரை சிவப்பின் மீதான அச்சங்கள் தொடர்கின்றன. ஜோன். எப். கென்னடி படுகொலை உட்பட்ட பல நிகழ்வுகளின் பின்னால் இந்தச் சிவப்பு அச்சமே காரணம்.

அமெரிக்க மக்கள் மத்தியில் 'சிவப்பு' அச்சத்தை ஏற்படுத்தியதன் மூலம், அமெரிக்கா தனது சந்தையை உலகெங்கும் விரிவாக்கியுள்ளது. இன்றைய உக்கிரேன் - ரஷிய போர் வரை, அமெரிக்காவினால் உருவாக்கப்பட்ட போர்கள் அமெரிக்காவின் பெரும் நிறுவனங்களுக்கு பெரும் லாபத்தை பெற்றுக்கொடுத்துள்ளன.

நோர்வேயில் தமிழ்க் குடும்பத்தின் வதிவிட உரிமை:

13 ஆண்டு போராட்டத்துக்கு விடிவு!

- ரூபன் சிவராஜா

21 வயதிலிருந்து 34 வரையான 13 ஆண்டுகள் சமூகத் தொடர்பற்று, வெளியுலகுடன் ஊடாட்டமற்ற தனிமையும் வெறுமையும் சவால்களும் போராட்டமுமான சூழலில் வாழ்ந்திருக்கின்றார் டிஸ்டான்ட். ஒரு மனிதரின் 20 முதல் 30 வயது வரையான கால மென்பது வாழ்க்கையின் முக்கியமான காலகட்டம். உயர்கல்வி, வேலை, ஆளுமை விருத்தி, சுயமுன்னேற்றம், காதல், இன்ன பிற அனுபவங்கள், முன்னெடுப்புகள் எனச் சொந்த வாழ்க்கையைத் தகவமைத்து நிலைப்படுத்துவதற்கான நிகழ்வுகளால் நிறைந்த காலப்பகுதி இது. அத்தகு பெறுமதி மிகுந்த காலகட்டத்தில் இத்தகைய தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வென்பது பெருந்துயரம்.

‘நடைமுறை அச்சுறுத்துவதாக இருந்தாலும், கனவுகள் தோல்வி யுற்றனவாக இருக்கின்றபோதும் எதிர்காலம் தொடர்பான நம்பிக்கையைப் பற்றிப் பிடித்திருக்கின்றேன்’ என வதிவிட உரிமைக்காக நோர்வேயின் தேவாலயத்தில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த டிஸ்டான்ட் கொலின் கடந்த 2021ம் ஆண்டு ஒரு காணொளி உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் பற்றிப் பிடித்திருந்த நம்பிக்கை தற்பொழுது வென்றிருக்கின்றது.

29.11.12 திகதிக்கு முன்னர், 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தேவாலயத்தின் தஞ்சமடைந்திருக்கும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கு மனிதாபிமான அடிப்படையில் புகலிட அனுமதி வழங்குவதென்ற அறிவிப்பினை நோர்வே அரசாங்கம் 29.11.2022 அன்று வெளியிட்டது. நோர்வே அரசாங்கக் கட்சிகளான தொழிற்கட்சி மற்றும் மத்திய கட்சி ஆகியன சோசலிச இடதுசாரிக்கட்சியின் ஆதரவுடன் கடந்த 29.11.22 அடுத்த ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தினை வெளியிட்டிருந்தன. அதன் அறிமுக ஊடகச் சந்திப்பிலேயே அகதித்தஞ்ச அனுமதி பற்றிய அறிவிப்பும் உத்தியோக பூர்வமாக வெளியிடப்பட்டது.

இதன் விளைவாக கடந்த 8 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வட நோர்வேயில் தேவாலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்து - வதிவிட உரிமைக்காக தொடர் போராட்டங்களை முன்னெடுத்துவந்த ஈழத்தமிழர்களான கொலின் குடும்பத்தினர் (டிஸ்டான்டியும் அவரது பெற்றோரும்) நோர்வேயில் வதிவிட உரிமையைப் பெறும் சூழல் கனிந்துள்ளது. இவர்கள் மட்டுமே நோர்வேயில் இவ்வாறான தேவாலய தஞ்சத்தில் இத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது 34 வயதுடைய டிஸ்டான்ட் ஜோன்சன் கொலின், அவரது தாயார் மேரி அஞ்சலா கொலின், அந்தோனிப்பிள்ளை ஜோன்சன் கொலின் ஆகிய மூவரும் கடந்த 2009 ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்கு முகவர்கள் மூலம் பயணம் செய்தவர்கள். இலங்கையில் அரசியல் கைதியாக உள்ளார் டிஸ்டான்டியின் ஒரு சகோதரர். இன்னொருவர் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடாவில் அகதித்தஞ்சம் பெற்றிருக்கிறார்.

மனிதாபிமான வதிவிட அனுமதி:

‘நீண்ட காலமாக தேவாலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருக்கும் சிலருக்கு வதிவிட வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்ற இணக்கம் காணப்பட்டுள்ளது. ஒரு கடினமான நேரத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கான

எடுத்துக்காட்டு இது’ என்று அரசாங்கத்தின் ஊடகச்சந்திப்பில் சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியின் தலைவர் (Audun Lysbakken) கூறினார். வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்குவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளில் சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியின் கோரிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்றாக முன்வைக்கப்பட்டதன் விளைவு இந்த முடிவாகும். இந்த மனிதாபிமான வதிவிட உரிமை அனுமதியை அடுத்து கொலின் குடும்பத்தினர் உடனடியாக தேவாலயத்திலிருந்து வெளியேறி வெளியுலகைக் காணமுடியாது. அனுமதி சட்டரீதியான நடைமுறைக்கு வர குறைந்தது ஆறு மாதங்கள் எடுக்கும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

2020-ல், வழக்கறிஞர் Asgeir Thomassen புதிய விசாரணையைக் கோரியிருந்தார். இலங்கைக்கான முன்னாள் சமாதானத் துதுவர் எரிக் குல்ஹைம் மற்றும் பல முக்கிய நிபுணர்கள் சாட்சி அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தனர். இக்குடும்பத்தின் பின்னணி மற்றும் அவர்களின் சாட்சியங்கள் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தது என்றும் அவர்களை இலங்கைக்குத் திருப்பியனுப்புவது ஆபத்து நிறைந்த தென்றும் அவர்களது அறிக்கைகளில் உறுதிப்படுத்தியிருந்தனர். நோர்வேயின் குடிவரவு மேல்முறையீட்டு வாரியம் (The Immigration Appeals Board - UNE), 4-வது முறையாக வதிவிட உரிமையை மறுத்து தீர்ப்பளித்திருந்தது.

தஞ்சம் மறுத்த குடிவரவு மேல்முறையீட்டு வாரியத்தின் முடிவை நீதித்துறை மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று குடும்பத்தினர் சார்பில் வழக்கறிஞர் Asgeir Thomassen கோரியிருந்தார். இந்த வழக்கு மாவட்ட நீதிமன்றத்தையோ அல்லது மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தையோ அடையவில்லை.

சட்ட, அரசியல், மனிதாபிமானப் போராட்டங்கள்:

2009 முள்ளிவாய்க்கால் பேரவலத்தின் பின்னர் நோர்வேக்கு வந்த இவர்கள் 2014 வரையான ஐந்தாண்டுகள் அகதிமுகாமில் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அகதி விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டு, திருப்பியனுப்பப்படவிருந்த நிலையில், வடநோர்வேயின் Finnsnes பகுதியின் தேவாலயமே இவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்திருந்தது. கடந்த 8 ஆண்டுகளாக தேவாலயத்திற்குள் வாழ்ந்தபடி, நோர்வேயில் வதிவிட உரிமை வேண்டிப் பல்வேறு போராட்டங்களை கொலின் குடும்பத்தினர் முன்னெடுத்தனர். அவர்களுடைய வாழ்வுரிமைக்கான இந்தப் 12 ஆண்டுகாலப் போராட்டம் சட்ட ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக, மனிதாபிமான ரீதியாக எனப் பல முனைகளில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. 2020 பெப்பிரவரியில் ஒஸ்

லோவிலும் Finnsnes-லும் பலநூற்றுக்கணக்கான மக்கள் பங்கேற்ற ஆதரவுப் பேரணிகள் நடைபெற்றன.

அவர்களுடைய போராட்டத்திற்கு நாடு தழுவிய ரீதியில் பொது மக்களினதும், பொது அமைப்புகளினதும் ஆதரவுகள் இருந்துவந்தன.

இவர்களின் மனித உரிமைக்காகவும் வதிவிட உரிமைக்காகவும் வாழ்வுரிமைக்காகவும் எண்ணற்றவர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு உழைப்பு இருக்கின்றது. சமூக - அரசியற் செயற்பாட்டாளர் யோகராஜா பாலசிங்கம் கொலின் குடும்பத்தினரோடு தோளோடு தோள் நின்று உழைத்தவர்களில் ஒருவர். வட நோர்வேயில் அவர்கள் தங்கியிருந்த தேவாலயத்திற்கு பலமுறை சென்று அவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்றிருக்கின்றார். தனக்கிருந்த பல்வேறு மட்டங்களிலான நோர்வேஜிய அரசியல், ஊடக, மற்றும் கல்வியாளர்களை இவர்களின் வதிவிடப் போராட்டத்திற்காக இணைத்தவர். ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

Finnsnes-ல் இவர்களுக்கான ஆதரவுத் தோழமைக்குழு செயற்பட்டது. நோர்வே தலைமை அமைச்சர் முதற்கொண்டு, பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளுக்கும் கடிதங்கள் எழுதினார் டிலானி. மனிதாபிமான அடிப்படையில் தமக்கு வதிவிட அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்பது அவர்களின் வேண்டுகை. தேசிய அளவில் பல்வேறு ஊடகங்களும் இவர்களுடைய நிலைமையை வெளிக்கொணர்ந்திருந்தது. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புடன் இவர்களுக்கு இருந்த தொடர்பினையும் அதன் நிர்வாகத்தின் கீழ் பணிபுரிந்ததையும் ஆரம்பத்தில் தமது வாக்குமூலத்தில் இவர்கள் முழுமையாகத் தெளிவுபடுத்தவில்லை என்பது நிராகரிப்பிற்கான முதன்மைக்காரணமாகக் கூறப்பட்டது. மாவட்ட நீதிமன்றமோ அல்லது மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமோ தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் இவர்களுக்குத் தொடர்பிருந்ததை நம்பவில்லை. அத்தோடு இலங்கைக்குத் திரும்புவது அவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலானது என்பதையும் நோர்வேயின் நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

கல்வியாளர்கள் அரசியலாளர்களின் ஆதரவு அறிக்கைகள்:

புகலிடத் தஞ்சக் கோரிக்கைக்கான இவர்களது கதை நம்பகமற்றது எனக் குடிவரவு வாரியமும் நீதிமன்றமும் கூறியுள்ளது. ஆனால் இலங்கை நிலைமைகளை நன்கறிந்த, இலங்கையில் தங்கியிருந்து பணியாற்றிய பல நோர்வேஜிய முக்கியஸ்தர்கள் இவர்கள் திருப்பியனுப்பப்பட்ட ஏற்படக்கூடிய பாதுகாப்பின்மை, ஆபத்துகள் பற்றியும் இவர்களுக்கு ஆதரவாகவும் பொதுத்தளத்தில் அறிக்கைகள், கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இலங்கைக்கான முன்னாள் சமாதானத் தூதுவர் எரிக் சூல்ஹைம், போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவின் முன்னாள் தலைவர் Lars

Johan Sølberg, இலங்கை இனப்பிரச்சினை மற்றும் தமிழர்கள் சார்ந்த ஆய்வு அறிதல், அனுபவம் உள்ள கல்வியாளர்களான Øivind Fuglerud மற்றும் Iselin Frydelund ஆகியோரும் ஆதரவு அறிக்கைகளை வெளியிட்டிருந்தனர். நோர்வேயின் Bishop பிசப்-சமூகமும் இவர்களுக்கு நோர்வேயில் வதிவிட உரிமை வழங்கப்படவேண்டும்மென்பதை வலியுறுத்தினர். இருந்தபோதும் நோர்வேயின் குடிவரவு அரசியல் நிலைப்பாடும் சட்டமும் பாராமுகமாகவே இதுவரை இருந்து வந்துள்ளது.

சட்டதீர்மானங்களும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளும் எல்லா நேரங்களிலும் நீதியின் பக்கமும் மனிதாபிமானத்தின் பக்கமும் தார்மிக நியாயங்களின் பக்கமும் நிற்பதில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்ற தீர்ப்புகளில் ஒன்றாக இது இருக்கின்றது. அதனைத் தாண்டி மனிதாபிமான அடிப்படையில் இவர்களுக்கான நீதிகோரல் பலமுறைகளிலும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

கொலின் குடும்பத்தினரைத் தவிர வேறெவருமே இத்தனை நீட்சியுடைய காலம் தேவாலய தஞ்சத்தில் நோர்வேயில் இதற்கு முன் இருக்கவில்லை. வரவு-செலவுத்திட்ட பேச்சுவார்த்தையில் இதனை ஒரு விடயமாக உள்ளடக்குதற்காகத் தான் பெருமளவு நேரத்தையும் உழைப்பையும் செலவிட்டதாகத் தெரிவித்தார் சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியின் துரோம்சோ தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் Torgeir Knag Fylkesnes.

'பல ஆண்டுகால என் உழைப்பிற்குக் கிடைத்த மகத்தான வெற்றி இது. இத்தனை காலங்களுக்குப் பின் இறுதியாக அவர்களுக்கான நீதி கிட்டியுள்ளது. இனி அவர்கள் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கப் போகின்றனர். அரசுக்கும் சமூகத்திற்கும் ஒரு மனிதாபிமானப் பக்கம் இருக்க முடியும் என்பதை இந்தத் தீர்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இது எனக்கு மிக முக்கியமானதாகப்படுகிறது' என்று அவர் மேலும் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

சட்டஉதவி தொடர்பான தமது அனுபவங்களின்படி, நீண்ட காலமாக நோர்வேயிற் தங்கியிருக்கும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடர்ச்சியாக நிராகரிக்கப்படுகின்றன என அகதிகள் மற்றும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கான நோர்வே அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் Pål Nesse கூறுகிறார். புகலிடக் கோரிக்கையாளர்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் மற்றும் நிச்சயமற்ற சூழல்கள் தொடர்பாக UNE மிகக் குறைந்த முக்கியத்துவத்தையே அளிக்கிறது என்றும் விமர்சனங்களை முன்வைக்கின்றது அகதிகள் மற்றும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கான நோர்வே அமைப்பு.

ஆதரவுவாதமும் எதிர்ப்புவாதம்:

மனிதாபிமான அடிப்படையிலான இந்த வதிவிட உரிமை அனுமதி என்பது இம்முறை மட்டும் (ஒரே முறை) செல்லுபடியாக

கின்ற தீர்வு. ஐந்து வருடங்கள் தேவாலய தஞ்சத்தில் வசித்தவர்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கொலின் குடும்பத்தினர் மட்டுமே கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தேவாலய தஞ்சமடைந்திருந்தவர்கள். எனவே நடைமுறை அர்த்தத்தில் இக்குடும்பத்தினருக்கு மட்டுமே இத்தீர்வு செல்லுபடியாகும். இதனை எக்காரணம் கொண்டும் பொதுவிதியாகவோ, கொள்கை முடிவாகவோ கொள்ள முடியாது என்பதில் அனைத்துக் கட்சிகளும் அரசாங்கமும் உறுதியாக உள்ளது. இது ஓர் முன்னுதாரணமாக நிலைபெற்றுவிடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையும் கட்சிகள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில் தேவாலய தஞ்சம் சார்ந்த விவகாரத்தைக் கையாள்வதற்கான நிரந்தரப் பொறிமுறையைக் கண்டடையும் பணியை நீதித்துறை அமைச்சகம் தொடங்க வேண்டுமென்ற இணக்கமும் எட்டப்பட்டுள்ளது.

இது எதிர்காலத்தில் அகதிகள் மற்றும் அரசியல் புகலிடம் கோருவோரை தன்னியல்பாகத் தேவாலயதஞ்சத்திற்குள் அடைக்கலம் கோர உந்தக்கூடும் என்ற அச்சமும் கட்சிகள் மட்டங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன. அதாவது நடைமுறையில் ஒருவர் நீண்ட காலமாக தேவாலய புகலிடத்தில் இருந்திருந்தால், நோர்வேயில் எளி

தாக வதிவிட உரிமையைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளதென நம்புவதற்கான முன்னுதாரணமாக இம்முடிவு அமைந்துவிடக்கூடும் என்பது இதன் சவாலான அம்சமாக எதிர்க்கட்சிகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. தேவாலயத் தஞ்சம் சட்டப்பூர்வ நாடுகடத்தல் முடிவுகளைத் தடுக்கும் ஒரு பொறிமுறையாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை இதன் பின்னால் உள்ள ஆபத்தாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதன் மறுமக்கம் அல்லது இதுசார்ந்த மறுவாதம் என்னவெனில், குறைந்தது ஐந்து ஆண்டுகள் தேவாலயத்திற் தஞ்சமடைந்து வாழ்வதென்பது சிறைவாழ்வுக்கு ஒப்பானது. எதிர்காலம் தொடர்பான சூனிய நிலையுடையது. எனவே விரும்பி எவரும் தேவாலய தஞ்சத்தைத் தேர்ந்துகொள்ளப்போவதில்லை. இம்முடிவு அகதிக் கோரிக்கையாளர்கள் தேவாலய தஞ்சத்தை வதிவிட உரிமையைப் பெறுவதற்கான கருவியாகப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கும் மென்ற வாதம் மிகைப்படுத்தப்படுகிறது என்ற வாதமும் ஒருபக்கம் நிலவுகின்றது.

தேவாலய அடைக்கலம்:

தேவாலயத்தின் 'விசேட அந்தஸ்து' அதற்குள் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பினை வழங்குகின்றது. நோர்வேக்குக் கிறிஸ்தவம் வந்த காலகட்டத்திலிருந்தே துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளானவர்கள் மற்றும் மனஅமைதி இழந்தவர்க்குக் குறுகிய காலம் பாதுகாப்பு வழங்குகின்ற அடைக்கல இடமாகத் தேவாலயம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. கைதுசெய்யப்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கில் ஒருவர் அல்

லது பலர் தேவாலய மண்டபத்தினை விட்டுத் தன்னியல்பாக வெளியேறாமல் இருக்கின்றபோது 'தேவாலய தஞ்சம்' என்ற நிலை ஏற்படுகிறது.

பிற்காலத்தில், அதாவது 1990-களின் ஆரம்பங்களிலும் நோர்வேயில் தேவாலய தஞ்சம் அகதிகள் மற்றும் புகலிடக்கோரிக்கையாளர்களால் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. 1990-களில் நடைமுறையிலும் அரசியல் அர்த்தத்திலும் தேவாலயத் தஞ்சம் புதிய பரிமாணத்தினைப் பெற்றது. 1990-களின் ஆரம்பத்தில் அன்னாள் நீதியமைச்சர் Grete Faremo பல்கள் அகதிகளைப் பலவந்தமாகத் திருப்பியனுப்புகின்ற முடிவினை எடுத்தார். அந்தத்தருணம் பல நூற்றுக்கணக்கான அகதிகள் தேவாலயங்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ சபைகளில் அடைக்கலம் தேடினர். அந்தவகையில் நவீன காலத்தில் நோர்வேயில் தேவாலய புகலிடத்தின் தோற்றம் என்பது 1990-களில் பல்கள் போரின் விளைவாக நிகழ்ந்ததாகும் அன்றைய காலகட்டத்தில், தேவாலய தஞ்சத்திற் கிட்டத்தட்ட 650 புகலிடக் கோரிக்கையாளர்கள் இருந்தனர். இன்று, தேவாலய புகலிடங்களில் ஒரு சிலரே உள்ளனர்.

தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்து அங்கு தஞ்சமடைந்து தங்கியிருப்பவர்களை பிரித்தெடுக்க அதிகாரிகள் முடிவு செய்தால், அதனைத் தடுப்பதற்காக நிறுவப்பட்ட ஏற்பாடு அல்லது நடைமுறை எதுவும் இல்லை. அதாவது சட்டரீதியான கண்ணோட்டத்தில், தேவாலய புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கு எதிராக வலுக்கட்டாய நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு கொள்கையளவில் எந்தத் தடையும் இல்லை. ஆனால் காவர்துறை ஒரு தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்து, அங்கே தஞ்சமடைந்துள்ள அகதி அல்லது புகலிடக் கோரிக்கையாளரைப் பலவந்தமாகக் கைதுசெய்வதென்பது, தேவாலயத்தின் சமய மற்றும் சமூக அந்தஸ்தினை அவமரியாதை செய்வதாகவும், சமய நம்பிக்கையாளர்களைப் புண்படுத்துவதாகவும் கருதப்படும். அதனால் காவர்துறை அவ்வாறான நடவடிக்கைகளைத் தவிர்த்திருக்கிறது.

வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கின் 'அடைக்கலம்' என்ற சொல் துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள் கைதுசெய்யப்படுவதைத் தடுக்கும் 'புனித இடம்' என்பதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. பண்டைக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை, பொதுவாகக் கோவில்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், மடங்கள் மற்றும் மருத்துவமனைகள், பாடசாலைகள் போன்றன அடைக்கலம் கோரும் இடங்களாக இருந்துவருகின்றன. குறிப்பாக போர்க்காலங்களில், இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்களின்போது மக்கள் கோவில்களில் அடைக்கலம் புகுவது ஈழத் தமிழர்களின் போர்க்கால அனுபவங்களில் ஒன்று.

தேவாலய புகலிடம் பலமுனைச் சவால்களைக் கொண்டது. நிச்சயமற்ற எதிர்காலம், சட்ட நடவடிக்கைகள், சொந்த நாட்டுக்குத் திருப்பியனுப்பப்படும் அபாயம், அங்கு உயிரச்சுறுத்தல் என்பன முதன்மையான சவால்கள். அவற்றோடு, தேவாலய புகலிடத்தில் பெற்றோருடன் தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்விகற்க முடியாது. சுகாதார சேவைகளை அணுகுவதற்கும் வாய்ப்பில்லை. புகலிடக் கோரிக்கையாளர்கள் தேவாலயத்தில் நீண்ட காலம் தங்கியிருக்கும் போது அவர்களுக்கான உணவு, உடை உட்பட்ட நிதிச் சமைகளைத் தேவாலய சமூகத்திற்கு ஏற்படுத்துகின்றது.

வரலாற்று ரீதியாக நோக்கும்போது, மிகக்குறுகிய காலத்திற்கு அடைக்கலம் தேவைப்படுவோருக்கான இடைக்கால ஏற்பாடாக இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் பல ஆண்டுகளாக தேவாலய புகலிடத்தில் இருப்பவர்களின் எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இதற்கு முன், அதாவது கொலின் குடும்பத்தினருக்கு முன்னர் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மிக நீண்ட காலம் குர்திஷ் பெண் ஒருவருக்கு Mysen பிரதேசத்திலுள்ள தேவாலயத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் (2007 வரை) குடியுரிமை வழங்கப்படுவதற்கு முன்பு அடைக்கலமடைந்திருந்த நிகழ்வு ஒன்று உள்ளது.

2015ல் சிரியப் போரின் விளைவாக அதிகரித்த அகதிகளின் வருகை காரணமாகவும் நோர்வேயில் புதிய தேவாலய அடைக்கல நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றிருந்தன. தேவாலய அடைக்கலத்தில் இருந்த ஆப்கானிஸ்தான் குடும்பம் ஒன்றினைக் காவர்துறை பலவந்தமாகக் கைதுசெய்த சம்பவம் ஒன்று கடந்த 2018ம் நோர்வே

யில் நடந்தேறியது. நோர்வேயின் மேற்குப் பிராந்தியத்தின் Sunnhordland தேவாலயத்தில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த குடும்பத்தினர் வெளியேற்றப்பட்டனர். இது பெரும் விமர்சனத்திற்குள்ளாகியிருந்தது. அது தேவாலயம் அல்ல கிறிஸ்தவ சபைக்குச் (Congregation) சொந்தமான ஓர் கட்டடம் எனப்பட்டது.

அக்குடும்பம் டிசம்பர் 2017 முதல் அச்சபையில் தங்கியிருந்தது. மனிதாபிமான அடிப்படையில் புகலிட உரிமை கோரிய அக்குடும்பத்தின் வழக்கு குடிவரவு மேல்முறையீட்டு வாரியத்தின் (UNE) புகலிட மற்றும் வதிவிட மறுப்பு முடிவை மீளாய்வு செய்யக் கோரி அக்குடும்பம் தொடுத்த வழக்கினை (2017ம் ஆண்டு நவம்பர் 24) ஒல்லோ மாவட்ட நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்திருந்தது. குடிவரவு மேல்முறையீட்டு வாரியத்தின் முடிவு சரியானது என்று மாவட்ட நீதிமன்றம் முடிவு செய்தது. தேவாலய புகலிடத்தில் இருந்ததாகக் கிறிஸ்தவ சபையினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. குடும்பத்தினருக்கு எதிரான காவல்துறை நடவடிக்கை கடுமையான விவாதத்தைத் தோற்றுவித்திருந்தது. ஒரு மதக் கட்டடத்திற்குள் நுழைந்து, தேவாலய புகலிடத்தில் இருக்கும் ஒரு குடும்பத்தைப் பிரித்தெடுத்தமை, நோர்வே வரலாற்றில் முதல் முறையாக நிகழ்ந்ததாக கடுமையான விமர்சனங்கள் எழுந்தன.

நோர்வேக் குடிவரவுச் சட்டத்தின் பிரிவு 99இன்படி, காவல்துறை கட்டாய நடவடிக்கையை முன்னெடுப்பதாயின், இரண்டு அடிப்படை நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். கட்டாய முன்னெடுப்பிற்கு நியாயம் செய்யக்கூடிய காரணம் இருக்க வேண்டுமென்பது முதலாவது. வழக்கின் தன்மை மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் பொருத்தப்பாடு அற்றதாயின் பலவந்தமாக வெளியேற்றமுடியாது என்பது இரண்டாவது அடிப்படை நிபந்தனையாகும். அடிப்படையில் இவையிரண்டும் தனித்தனி நிபந்தனைகள். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவை ஒன்றோடொன்று மேவியவையாக அமைவன.

தேவாலய தஞ்சமும் சவால்களும்:

தேவாலய அடைக்கலத்திற்கு குடும்பங்கள் நீண்ட காலம் தங்கியிருக்கும் போது குழந்தைகளின் சிறப்புத் தேவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என 1994-ம் ஆண்டு ஐ.நா.வின் குழந்தைகள் உரிமைகளுக்கான நிபுணர்கள் குழுவால் நோர்வே விமர்சிக்கப்பட்டது. பெற்றோர் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர், குழந்தைகள் தேவாலயங்களுக்குத் தஞ்சம் புகுந்த சில நிகழ்வுகளையடுத்து இவ்விமர்சனம் ஐநாவினால் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் விளைவாக, குழந்தைகளின் நலன்கள் போதுமா எவ்வளவு கவனத்திலெடுக்கப்படவில்லை என்று கண்டறியப்பட்ட சம்பவங்கள் சார்ந்த, பதினாறு வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளைக் கொண்ட பல குடும்பங்களுக்காக, வதிவிட மறுப்புகள் நீக்கப்பட்டு அவர்களுக்கான வதிவிட உரிமை வழங்கப்பட்டது.

கொலின் குடும்பத்தினர் எட்டு ஆண்டுகளாக கிட்டத்தட்ட வெளியிற் செல்லவில்லை. பல்வைத்தியரிடம் சென்று வந்த சில தடவைகள் இதில் விதிவிலக்கு. அதுவும் பல்வைத்திய நுழைவாயிற் கதவுவரை காரில் ஏற்றிச்செல்லப்பட்டு இறக்கிவிடப்படுவதாகவே இருந்திருக்கின்றது. யாரும் அவர்களை அடையாளம் கண்டு காட்டிக் கொடுத்துவிடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையுணர்வினால் தலையை மூடிக் கொண்டு சென்றுள்ளனர்.

பாதுகாப்பு உணர்வு இருக்கவே இல்லை. இதயம் எப்பொழுதும் அடித்துக் கொண்டே இருக்கும், என்று நோர்வே ஊடகமொன்றுக்கு டிலானி இது குறித்துக் கூறியிருந்தார்.

அப்பிரதேசத்தின் உள்ளூர் சமூகம் பலவிடயங்களில் டிலானி குடும்பத்தினருக்கு ஆதரவாக இருந்துள்ளது. குடும்பத்தினரின் மருத்துவத் தேவைகளின்போது தேவாலயத்திற்கு மருத்துவர்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் தேவாலயத்தில் கொரோனாத் தடுப்பூசியைப் பெறுவதற்கு நகராட்சி ஏற்பாடு செய்துள்ளது. அடைக்கலம் கொடுத்த Finnsnes தேவாலய சமூகமும் இவர்களுக்கான தங்குமிட வசதிகளைச் செய்துகொடுத்துள்ளது. தொடக்கத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தம்மிடம் துணிதுவைக்கும் இயந்திரம் இருக்கவில்லை. பின்னர் துணிகளைத் தவணைமுறையில் உள்ளூர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சலவைசெய்து உதவியிருக்கின்றனர். பலர் பொறுப்பைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். உணவு மற்

றும் அத்தியாவசியப் பாவனைப் பொருட்களின் கொள்வனவு உட்பட்ட உதவிகளைக் குடும்பத்திற்காகச் செய்து ஆதரவளித்துள்ளனர் என்று தெரிவித்தார் ஆதரவுக் குழுவைச் சேர்ந்த Odd Fredriksen.

எதிர்காலம் தொடர்பான நம்பிக்கை:

21 வயதிலிருந்து 34 வரையான 13 ஆண்டுகள் சமூகத் தொடர்பற்று, வெளியுலகுடன் ஊடாட்டமற்ற தனிமையும் வெறுமையும் சவால்களும் போராட்டமுமான சூழலில் வாழ்ந்திருக்கின்றார் டிலானி. ஒரு மனிதனின் 20 முதல் 30 வயது வரையான காலமென்பது வாழ்க்கையின் முக்கியமான காலகட்டம். உயர்கல்வி, வேலை, ஆளுமை விருத்தி, சுயமுன்னேற்றம், காதல், இன்னபிற அனுபவங்கள், முன்னெடுப்புகள் எனச் சொந்த வாழ்க்கையைத் தகவமைத்து நிலைப்படுத்துவதற்கான நிகழ்வுகளால் நிறைந்த காலப்பகுதி இது. அத்தகு பெறுமதி மிகுந்த காலகட்டத்தில் இத்தகைய தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வென்பது பெருந்துயரம்.

2021 ஆண்டு செப்டெம்பர் இறுதியில், 'சமாதானமும் முரண்பாடும் -வாழ்ந்த வாழ்வின் தடயங்கள்' என்ற தலைப்பில் டிலானி தன் வாழ்வு பற்றியும் போராட்டங்கள் பற்றியும் ஒரு நிகழ்வில் பகிர்ந்து கொண்டிருந்த காணொளியைப் பார்க்கக் கிடைத்தது. நோர்வே ஜிய மொழியில் மிக நேர்த்தியானதும் உணர்வு பூர்வமானதுமான பகிர்வு அது. தேவாலயத்தில் அடைப்பட்டு இருந்தபடி கூட இந்நாட்டு மொழியை கற்றுக் கொண்டுள்ள அவரது திறன் வியப்பிற்குரியது. தாயகப் போர்ச்சுமூல், முள்ளிவாய்க்கால் பேரவலம், நோர்வேயில் வதிவிட உரிமைக்கான 12 ஆண்டு காலப் போராட்டம் என வலியும் துயரமுமான வாழ்வனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். 15 நிமிடங்கள் தான் அவரது பகிர்வு. ஆனால் அந்த அனுபவங்கள் என்பவை அவரது 7 வயது முதல் இன்றுவரையான வாழ்வை அதன் வலிகளைப் பேசியது. பார்ப்போரைக் கலங்க வைக்கின்ற பகிர்வு அது.

1995-ல் தனது ஏழு வயதில், யாழிலிருந்து கிளிநொச்சிக்கு இடம் பெயர (யாழ் இடப்பெயர்வு) நேர்ந்த நிகழ்வுடன் தன் கதையைச் சொல்லத் தொடங்குகிறார் டிலானி. இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னரான அலைந்துமுல்வு பற்றிப் பகிர்கிறார். எத்தனையோ நிகழ்வுகள் தன் வாழ்வைத் தலைகீழாகப் புரட்டிப்போட்டிருக்கின்றன என்று கூறும் அவர், பதில் கிடைக்கப்பெறாத எத்தனையோ கேள்விகளுடன் தன் காலம் கழிகின்றது என்கிறார். முள்ளிவாய்க்கால் நிகழ்வுகள் பல்வேறு வழிமுறைகளில் அறிந்தவை எனும்போதும் நேரடிச் சாட்சியமாக அவர் கூறும்போது கண்கள் மீண்டும் மீண்டும் பனிக்கின்றன.

ஈழத்தில் மட்டுமல்ல நோர்வேயிலும் ஒருவகைப் போருக்குள்ளும் முரண்பாட்டுக்குள்ளும் வாழ நேர்ந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். ஈழத்திலும் நீதியும் சமத்துவமுமான வாழ்வினை அனுபவிக்க வில்லை. நோர்வேயிலும் கடந்த 13 ஆண்டுகளாக அந்தச்சூழல் சாத்தியமாகவில்லை. ஏமாற்றங்களும் சவால்களும் வலிகளுடனும் 13 ஆண்டுகளாக பாதுகாப்பான வாழ்வுரிமைக்காகத் தொடர்ந்து போராடுவதென்பது சாதாரண விடயமல்ல. டிலானி மிகுந்த மனத்திடமும் போர்க்குணமும் கொண்டு போராடினார் அவருக்கு உறுதுணையாக ஆதரவுக் குழு செயற்பட்டது. மட்டுமல்லாமல் அக்குழுவே டிலானி குடும்பத்தினருக்கான உணவு உட்பட்ட அடிப்படைப் பொருளாதார உதவிகளையும் முன்னெடுத்து வருகின்றது.

இந்த நீதிக்கான காத்திருப்பு என்பது மிக நீண்டது. எதிர்காலம் தொடர்பான நிச்சயமின்மையோடும் அச்சுறுத்தலோடும் வாழ நேர்ந்தமை கொடுமை. 'நடைமுறை அச்சுறுத்துவதாக இருந்தாலும், கனவுகள் தோல்வியுற்றனவாக இருக்கின்றபோதும் எதிர்காலம் தொடர்பான நம்பிக்கையைப் பற்றிப் பிடித்திருக்கின்றேன்' என்று டிலானி தனது உரையை முடித்திருந்தார்.

ஈழத்தில் இன்று அவரது நம்பிக்கை வென்றிருக்கின்றது.

rooban.s@thaiivedu.com

இத்தாவர சங்கமத்துள்...

- குகன் சங்கரப்பிள்ளை

நியூயோர்க் நகரின் புறநகரான குயின்ஸ்லில் தண்ணீர் - கழிவுநீர் குழாய்களை திருத்தும் பணியாளர்கள் (plumbers) ஒரு விடயத்தை அவதானித்தார்கள். இங்குள்ள பல பழைய வீடுகளில் இருந்துவரும் கழிவு நீரை அகற்றும் குழாய்கள் களிமண்ணால் (clay) உருவாக்கப்பட்டவை. இந்த வீடுகள் இருந்த தெருவில் உள்ள மரங்களின் வேர்கள், வீடுகளில் இருந்துவரும் கழிவு குழாய்களை நோக்கி வளர்ந்து அவற்றை சுற்றி வளைத்து சுருண்டு வளரும் - பாம்பு தன் உடலால் கீரியை சுற்றி வளைத்து சண்டை பிடிப்பது போல - சிறிது காலத்தில் இந்த வேர்கள் பெருத்து இந்த குழாய்களை இறுக்கி அமுக்கி வளரும். இறுதியாக அமுக்கம் கூடி குழாய்கள் வெடித்துவிடும், வேர்களுக்கு தேவையான தண்ணீரும் இலகுவாக கிடைத்துவிடும்.

வேர்கள் இதனை திட்டமிட்டு செய்கின்றனவா? இந்த குழாய்கள் களிமண்ணால் உருவாக்கப்பட்டவை. இதனால் குழாயின் சுவர்க ளினூடாக நீர் கசிந்து சிறிது வெளிவருகின்றதன் மூலம் வேர்கள் தண்ணீரை உணருகின்றனவா? முதலில் இந்த பிரச்சினையை பணியாளர்கள் வேறுவிதமாக பார்த்தார்கள். களிமண்ணாலான குழாய்கள் முதலில் வேறு ஒரு காரணத்தால் உடைகின்றன. உடைந்த பகுதிகளில் இருந்துவரும் நீரை நோக்கி வேர்களும் நகருகின்றன. ஆனால் இந்த வேர்கள் குழாய்களை சுற்றி வளைத்து வளர்வது ஏன் என்பதற்கான விளக்கங்களை அவர்களால் முன் வைக்க முடியவில்லை.

களிமண்ணாலான குழாய்களை கழிவுநீர் அகற்றுவதற்கு பாவிக்கும் தொழில்நுட்பம் 100 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது. கடந்த 40 வருடங்களுக்கு மேலாக PVC பிளாஸ்டிக் குழாய்கள் உபயோகத்துக்கு வந்துவிட்டன, களிமண் குழாய்களுக்கு பதிலாக பிளாஸ்டிக் குழாய்களை உபயோகித்தால் தண்ணீர் கசிவு நின்றவிடும், வேர்களும் இந்த குழாய்களை உடைத்து கழிவுநீர் வெளியேறுவதற்கு தடையாக இருக்க போவதில்லை. பணியாளர்கள் களிமண்ணாலான குழாய்களுக்கு பதிலாக பிளாஸ்டிக்லான குழாய்களை கழிவுநீர் அகற்றல் குழாய்களாக உபயோகித்தனர். மரங்களின் வேர்கள் இந்த பிளாஸ்டிக் குழாய்களையும் விட்டபாடிவலை இவற்றையும் சுற்றிவளைத்து இறுக்கி பிடித்து வளருகின்றன. மரங்களின் வேர்களுக்கு இந்த குழாய்களினுள் தண்ணீர் ஓடுகின்றது என்று எப்படி தெரியும்? கழிவு குழாய்களை திருத்தும் பணியாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல பல்கலைக்கழக தாவரவியல் விரிவுரையாளர்களுக்கும் இந்த புதிருக்கு விடை தெரியவில்லை. உண்மையில் மரங்களின் வேர்கள் நீரோடத்தின் ஓசையினை கேட்கின்றனவா?

மொனிக்கா கலியானோ (Dr. Monica Gagliano) அவுஸ்திரேலியா பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் (University of Western Australia) பரிணாமவியல் உயிரியல் (evolutionary biology) ஆய்வாளராக பணியாற்றுகின்றார். இவர் வேர்கள் நீரோடும் ஓசையினை கேட்க்கின்றனவா என்பதனை ஆய்வு மூலம் பரீட்சித்து பார்க்க முடிவெடுத்தார்.

மரங்களின் வேர்களின் அடிகளில் இந்த பரிசோதனைகளை நடத்துவது கடினமான விடயம், இதனால் இவர் பரிசோதனை கூடத்தில் சிறிய பயறு போன்ற செடிகளில் மேற்கொண்டார். இந்த செடிகள் வளரும் சட்டிகளின் அடியின் ஒருபகுதியில் பிளாஸ்டிக் கிலான குழாய்களில் நீரினை ஓடவிட்டு வேர்கள் இதனை நோக்கி வளருகின்றனவா என்று பார்த்தார். செடிகளின் வேர்கள் இந்த குழாய்களை நோக்கி வளர்ந்தன. இதில் ஆச்சரியப்படும் விடயம் என்னவெனில் இந்த குழாய்களில் உண்மையான நீரோட்டத்துக்கு பதில் நீரோடுவது போன்ற ஒலி ஓசைகளை இந்த குழாய்களினூடாக பரப்பிய போதும் வேர்கள் இந்த குழாய்களை நோக்கி வளர்ந்தன. இவரது ஆய்வும் வேறு பல ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகளும் மரங்களுக்கும் செடிகளுக்கும் ஒலிகளை உணரும் வல்லமை இருக்கின்றன என்பதனை காட்டுகின்றன. மேலும் இந்த ஆய்வுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அலைவரிசையில் அதாவது 220Hz-ல் வரும் ஒலி அலைகளை மரங்களும் செடிகளும் உணருகின்றன என்கின்றது.

மரங்கள் கேட்கும் வல்லமை படைத்தவை என்றால், அவற்றிற்கு பேசும் (மொழி) ஆற்றல் உள்ளதா? மனிதர்கள் மற்றும் விலங்கினங்களை போல ஒலிகளை எழுப்பி மரங்கள் பேசுவதில்லை. மரங்களின் மொழி மணம். மரங்கள் மட்டுமல்ல மனிதர்களின் பேசாத மொழி கூட வாசனைகள்தான். சந்தனத்தில் இருந்து விதம் விதமான சிறிய குப்பிகளில் பெரிய விலையில் விலையாகும் வாசனைத் திரவியங்களை எம் உடம்பில் பூசுவது நாம் மௌனமாக ஏதோ ஒன்றை கூறுவதற்காகத்தானே.

நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே மரங்கள் எவ்வாறு வாசனைகளை பரப்புவதன் மூலம் தகவல்களை பரிமாறுகின்றன என்பதனை ஆய்வாளர்கள் கவனித்திருக்கின்றனர். ஆபிரிக்க காடுகளில் உள்ள ஓட்டகச்சிவிங்கிகளுக்கு, அங்குள்ள அக்காசியா (acacia) மரங்களின் இலைகள் பிடித்தமான உணவு. ஆனால் இந்த மரங்கள் தமது இலைகளை ஓட்டகச்சிவிங்கிகளுக்கு இழப்பதற்கு தயாராக இல்லை. ஓட்டகச்சிவிங்கிகள் இந்த இலைகளை உண்ண ஆரம்பிக்கும்போது அக்காசியா மரங்கள் ஒருவகை இரசாயனத்தை அவற்றின் வேர்களிலிருந்து இலைகளுக்கு கடத்துகின்றன இந்த இரசாயனம் இலைகளின் சுவையை மாற்றுகின்றன. ஓட்டகச்சிவிங்கிகளும் இந்த மரங்களின் இலைகளை உண்ணுவதனை விட்டு வேறு மரங்களை நாடுகின்றன. இதில் ஆச்சரியம் என்னவெனில் இந்த மரங்கள் இரசாயனங்களை இலைகளுக்கு கடத்துவதுடன் மட்டும் நிறுத்தி விடுவதில்லை, ஒருவகை வாசனையையும் வெளியிடுகின்றன. இந்த வாசனை சுற்றி இருக்கும் மற்ற அக்காசியா மரங்களையும் உஷார் படுத்துகின்றன. அவற்றின் இலைகளிலும் அவற்றின் சுவையினை மாற்றும் இரசாயனம் பரவுகின்றன. இதனை ஓட்டகச்சிவிங்கிகளும் அறிந்திருக்கின்றன, இதனால் இந்த மிருகங்கள் பக்கத்து மரங்களில் உள்ள இலைகளை உண்ணுவதனை விடுத்து 100 மீட்டர்களுக்கு அப்பால் சென்று அங்கு உள்ள மரங்களின் இலைகளை நாடுகின்றன.

ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும் அக்காசியா மரங்கள் மட்டுமல்ல வட அமெரிக்கா காடுகளில் இருக்கும் ஓக்(oak), புருஸ் (Bruce), பைன் (pine), பீச்(beech) போன்ற மரங்களும் அவற்றின் இலைகளுக்கு ஆபத்து வரும்போது, அதாவது அவற்றின் இலைகளை கம்பளி பூச்சிகள் (caterpillar) போன்ற உயிரினங்கள் அரித்து உண்ணும்போது, இந்த மரங்கள் ஒருவித வாசனைகளை வெளியிடுகின்றன இந்த வாசனை இந்த உயிரினங்களை உண்ணும் பறவைகளை வரவழைத்து இலைகளை உண்ணும் பூச்சிகளை கூண்டோடு அழிக்கின்றன. இதில் இன்னுமொரு விடயமும் அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கிறது. பலவகைப்பட்ட பூச்சிகள் இலைகளை உணவாக அரித்து உண்ணுகின்றன. ஒவ்வொரு பூச்சிகளை உண்ணுவதற்கென்று வேறு வேறு வகைப்பட்ட பறவைகள் இருக்கின்றன. இது மட்டுமல்லாமல், இந்த பூச்சிகளின் உடலினுள் முட்டையிடும் குளவிகள்(wasp) கூட இருக்கின்றன. எந்த பூச்சிகள் இந்த மரங்களின் இலைகளை உண்கின்றனவோ அவற்றின் உமிழ்நீரின் தரத்தை உணர்ந்த மரங்கள், அந்த மரங்களில் இருக்கும் பூச்சிகளை அழிக்கும் பறவைகளையோ அல்லது குழவிகளையோ கவரும் வாசனைகளை தேர்ந்து உருவாக்கி வெளியிடுகின்றன. இது எப்படி இருக்கிறது?

தமக்கு ஆபத்தான நேரங்களில் மட்டுமே மரங்கள் வாசனைகளை வெளிவிடுவதென்பதில்லை, தமது சந்ததியினை பெருக்கும் விதைகளை பரப்புவதற்கும், இந்த விதைகளை உருவாக்க துணைபுரியும் மகரந்த சேர்க்கைகளை நடத்த உதவும் உயிரினங்களை தம்பக்கம் கவரவும் வாசனைகளை வெளியிடுகின்றன. இந்த வாசனைகள், வீதியோரம் இருக்கும் விளம்பரப்பலகைகள் போல காற்றில் பயணிக்கும் தேனீக்கள், பறவைகள், வண்டுகள் என பல உயிரினங்களிடம் 'Hello! எம்மிடம் வாருங்கள் வந்தால் இனிமையான தேனும் பழமும் கிடைக்கும்' என்று கூறுவது போல, விளம்பரமாக இருக்கின்றன.

மரங்கள் இன்னுமொரு வகையிலும் அவற்றிற்கு இடையில் தகவல்களை பரிமாறுகின்றன. இப்படி தகவல்களை பரிமாறும் மரங்களின் உறுப்புகள் வேர்கள். ஒரு மரத்தின் வேர் அந்த மரத்தின் கிளைகள் பரந்திருப்பதை விட இரண்டு மடங்களுக்கு மண்ணில் பரந்திருக்கின்றன. இதனால் ஒரு மரத்தின் வேர் பக்கத்து மரங்களுடன் தொடர்புகொள்வது தவிர்க்க முடியாதாகின்றது. இப்படியான தொடர்புகள் இருந்தாலும், உண்மையான தகவல் பரிமாற்றங்களை வேர்களை அண்டிவாழும் காளான்கள்தான் (fungis) மேற்கொள்கின்றன. இங்கு தகவல்கள் மின் தூண்டல் (electrical impulse) மூலம் நடைபெறுகின்றன. இவை மனித நரம்புகளில்

கடத்தப்படும் தகவல்கள் போல மில்லி செகண்ட் வேகத்தில் நடைபெறுவதில்லை, மாறாக ஒரு நிமிசத்துக்கு முன்பில் ஒரு அடி (1/3) என்ற வேகத்தில் மெதுவாக நடைபெறுகின்றன. காளான்கள் மரங்களின் வேர்களையண்டி வலைப்பின்னலாக பரந்து இருக்கின்றன. ஒரு பிடி மண்ணில் இருக்கும் காளான்களை ஒன்றாக இணைத்துப்பார்த்தால் அவை ஒரு மைல் தூரமான வுக்கு நீளமானவையாக இருக்கும். இந்த காளான்கள் நகரங்களில் உள்ள வீடுகளை இணைக்கும் Fiber optic cable போல மரங்களை இணைக்கின்றன. மரங்களும் இந்த காளான்களுக்கும் உள்ள உறவுமுறை மிக இறுக்கமானது. காளான்களுக்கு வேண்டிய உணவுகளை மரங்கள் வழங்குகின்றன மரங்களுக்கு இடையிலான தகவல்களை இந்த காளான்கள் கடத்துகின்றன. இதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை, மரங்கள் தமது விதைகளை பரப்பவும் இதே விதத்தைகளத்தான் கையாளுகின்றன. ஒரு மாம்பழத்திலோ அல்லது வேறு எந்த பழத்திலோ இருக்கும் சதைகள் எந்த விதத்திலும் இந்த பழத்தில் இருக்கும் விதைகள் வளரும் போது உபயோகப்படப் போவதில்லை. மாறாக, இந்த விதைகளை புதிய இடங்களுக்கு கடத்தும் விலங்கினங்களுக்கு இந்த பழச்சதைகள் ஒரு சன்மானம். அவ்வளவுதான்.

மரங்கள் தகவல்களை மட்டும் சகமரங்களுக்கு காளான்கள் மூலம் கடத்துவதில்லை, மாறாக உணவுகளையும் கடத்துகின்றன. மரங்கள் அதிக அளவில் உணவை உற்பத்தி செய்யும் போது தமது தேவைக்கு மிஞ்சிய உணவுகளை பக்கத்து மரங்களுக்கு வேர்களில் இருக்கும் காளான்கள் மூலம் பகிர்கின்றன. அதிலும் தமது இனத்தை சார்ந்த மரங்களுக்கு உணவை பகிர்வதில் முன்னுரிமை அளிக்கின்றன. தமது இன மரங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் போதும் அல்லது அவற்றின் கிளைகள் இயற்கை பேரிடரால் அழிவுற்ற போதும் அவற்றின் வேர்களுக்கு மற்ற மரங்கள் காளான்கள் மூலம் உணவை கடத்துகின்றன. நீங்கள் சிலவேளைகளில் பல வருடங்களுக்கு முன்னரே சாய்ந்து விழுந்து இருக்கும் மரங்களின் அடியில் இருக்கும் வேர்கள் உயிருடன் இருப்பதை பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த வேர்களை உயிருடன் வைத்திருப்பதை அந்த மரங்களை சுற்றியிருக்கும் அயல் மரங்கள்தான். பெரிய மரங்கள் தம்மைச்சுற்றி இருக்கும் சிறிய மரங்களை பாதுகாக்கின்றன. இந்த சிறிய மரங்களுக்கு போதிய சூரிய ஒளி விழாத போது, பெரிய மரங்கள் தமது உணவை பகிர்ந்து கொள்கின்றன. மனிதர்கள் என்ற மோசமான உயிரினங்கள் தலையிடாத காடுகளில் இருக்கும் மரங்கள் உண்மையாகவே ஒரு சமூகமாகவே வாழுகின்றன. இந்தமாதிரியான சமூகமாக வாழும் தன்மையினை நகரங்களின் வீதியோரங்களில் இருக்கும் மரங்களில் அவதானிக்க முடியவில்லை. இவற்றின் வாழ்வும் நகர்புறத்து மாந்தரகன்போல தாமும்

தம்பாடும் என்பது போலத்தான். இதனால்தான் இந்த மரங்கள் சிறிய புயலுக்கோ அல்லது சிறிய கிருமிகளின் தாக்கத்துக்கோ நின்றுபிடிப்பதில்லை. காடுகளில் இருக்கும் மரங்களின் காளான்கள் மூலம் தொடர்புகளை பேணுவது தொடர்பான ஆய்வுகளை முதலில் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பல்கலைக்கழக (The University of British Columbia) வனத்துறை பிரிவில் (Department of Forestry) பேராசிரியராக இருக்கும் டாக்டர் சசானே ஸிமர்ட் (Dr. Suzanne Simard) Nature பத்திரிகையில் 2006ம் ஆண்டு பிரசுரித்திருந்தார். இதனை Nature பத்திரிகை Wood Wide Web என்ற தலைப்பில் விபரித்திருந்தது.

மரங்கள் ஓசைகளை உணருகின்றன, தமக்கிடையில் தகவல்களை பரிமாறுகின்றன, வேறு என்ன விதமான உணர்வுகளை உணரும் வல்லமையுடையன? நாம் சிறுவர்களாக இருக்கும்போது எம்மை ஆச்சரியப்படவைக்கும் ஒரு செடி தொட்டால் சுருங்கி (touch-me-not). இவை இலைகளை சுருக்குவது அவற்றை பாதுகாத்து கொள்வதற்கு. இந்த செடியினை ஒரு சிறிய சாடியில் வைத்து மூன்று அல்லது நான்கு அடி உயரத்தில் இருந்து கீழே போடுகின்றோம். இப்படி கீழே விழும் சாடியினை ஒருவர் பத்திரமாக பிடிக்கின்றார். இப்பொழுது இந்த செடிக்கு ஆபத்து ஒன்றும் நேரவில்லை. இருந்தும், இந்த செடி தனது இலைகளை சுருக்கி கொள்ளும். இதே பரிசோதனையை மீண்டும் மீண்டும் செய்யும்போது (ஐந்து அல்லது ஆறு தடவைகளுக்கு மேல்) தொட்டால் சுருங்கி செடி இலைகளை சுருக்குவதனை நிறுத்திவிடும். நீங்கள் என்னதான் செய்வதாயினும் செய்யுங்கள் நான் இலைகளை சுருக்கி எனது சக்தியினை விரயப்படுத்தப்போவதில்லை என்று கூறுவது போல இருக்கின்றது அல்லவா? இதில் அவதானிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் என்னவெனில், இந்த செடிகள் இப்படி விழுவதனால் தமக்கு எந்த ஆபத்துமில்லை என்பதனை நினைவில் வைத்திருக்கின்றன. மூளையோ அல்லது நரம்புத்தொகுதிகளோ எதுவும் இல்லை. இருந்தும், இவை எப்படி நினைவில் வைத்திருக்கின்றன!

இதுமட்டுமல்ல, இதே தொட்டால் சுருங்கி செடிகளை மனிதர்களுக்கு சத்திரசிகிச்சையின் போது மயக்க உபயோகிக்கப்படும் காற்றுக்குள் Diethyl ether எனப்படும் மருந்து கலந்த காற்று வைப்போமாயின் இந்த செடிகள் அவற்றின் சுருங்கும் தன்மையினை சிலமணித்தியாலங்கள் இழந்துவிடுகின்றன. இதேபோல பல் வைத்தியர்கள் உபயோகிக்கும் உடலின் சிறிய பாகங்களை மயக்கும் மருந்தாகிய Lidocaine எனும் மருந்தினை சிறிய அளவில் தொட்டால் சுருங்கி செடிகளின் வேர்களில் ஊசிமூலம் ஏற்றியபின்னும் இந்த செடிகளின் சுருங்கும் தன்மையினை சிலமணித்தியாலங்கள் இழந்துவிடுகின்றன. தொட்டால் சுருங்கி தாவரம் மட்டுமல்ல மிகச்சிறிய பூச்சிகளை தனது பூக்கள் மூலம் கொண்டு உணவாக்கும் Venus flytrap போன்ற செடிகளும் மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்கும் மயக்க மருந்துகளுக்கு தொட்டால் சுருங்கி செடி போலவே செயல்படுகின்றன. மனிதர்களை போல சுயஉணர்வுகளை இழக்கும் வல்லமை இந்த செடிகளுக்கு இருப்பதனால் இவையும் ஏதோ ஒரு வகையில் சுயஉணர்வுள்ள உயிரினங்களா? இந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஸ்பெயின் நாட்டு பல்கலைக்கழக (University of Murcia - Spain) ஆய்வாளர் Paco Calvo, நாம் தாவரங்களுக்கு எந்தவிதமான தன்னுணர்வுகளும் இல்லை என்று முடிவாக புறம்தள்ள முடியாதென்று கூறுகின்றார்.

இதே ஆய்வாளர் Calvo, கொடிகள் எவ்வாறு சுற்றி இருக்கும் மரங்களிலோ அல்லது வேலிகளிலோ படருகின்றன என்பதனை ஆராயவிரும்பினார். அதாவது இந்த கொடிகளை காற்று போன்ற வெளித்தூண்டல்களினால் சுற்றி இருக்கும் மரங்களை அடைகின்றனவா அல்லது தாமாகவே அவற்றை நாடிச்செல்கின்றனவா என்பதனை அறிய விரும்பினார். ஒரு சிறு பயற்றங் கொடிக்கு அருகில் ஒரு தடியினை நாட்டி அதனை நிமிடத்துக்கு நிமிடம் படம்பிடிக்கும் தொழில்நுட்பம் (times lapse photography) மூலம் இந்த கொடியின் ஒவ்வொரு அசைவினையும் தொடர்ச்சியாக படம்பிடித்து அவதானித்துபார்த்தார். இந்த ஆய்வின்போது இந்த செடியில் நடைபெறும் மின் தூண்டல் நிகழ்வினையும், இந்த கொடியின் அசைவுடன் சேர்ந்து அவதானித்தார். இந்த கொடி உண்மையிலேயே அதன் பக்கத்திலுள்ள தடியினை எட்டி பிடிப்பதற்காக

எகிறி, தாவி அசைவினையும் இந்த கொடிகளின் தண்டுகளில் நடைபெற்ற மின் தூண்டல் நிகழ்வுகளினையும் எடுத்த புகைப்படங்கள் காண்பித்தன. இதனால், இந்த கொடிகள் ஏதோ ஒருவகையில் தமக்கு அருகில் இருப்பவற்றை உணரக்கூடிய வல்லமை இருப்பதினை கொண்டிருக்கலாம் என்கிறார் Calvo.

தாவரங்கள் தமது சுற்றாடலில் உள்ள வளங்களை நன்கு உணர்ந்து, தமது வளர்ச்சியினை திட்டமிடுகின்றன. யன்னல் ஓரத்தில் ஒரு செடியினை வளர்க்கின்றோம். முதலில் இந்த செடி தனது இலையில் விழும் ஒளியின் அளவை கணிப்பிடுகின்றது. இந்த கணிப்பீட்டிலிருந்து பெறப்படும் தகவல்கள் இந்த செடியின் காம்புகளுக்கும் தண்டுகளுக்கும் செல்கின்றன. இந்த தகவல்களின் அடிப்படையில் செடியில் உள்ள காம்பு, தண்டு போன்றவை எவ்வளவு உயரத்துக்கு வளரவேண்டும் எந்த திசையில் வளரும் தண்டு திரும்பவேண்டும் என்பதனை தீர்மானித்து வளர்கின்றது. இதேபோலவே ஒரு சிறு மரக்கன்றை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடுவோமாயின் அந்த இடத்தின் ஈரப்பதத்தினை பொறுத்து இந்த மரத்தின் வேர்களின் வளர்ச்சி மாறுபடுகின்றது. வறண்ட நிலத்தில் வளரும் மரத்தின் வேர் நீரைத் தேடி வளருகின்றது. ஈரமான நிலத்தில் வளரும் மரத்தின் வேர்கள் இந்த மரத்தினை உறுதியாக தாங்கக்கூடிய மாதிரி வளருகின்றன. விரலுக்கு ஏற்ப வீக்கம் என்பார்களே, இதனை நாம் தாவரங்களில் இருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சிறுவயதில் எனது பெயருக்கு முன்னால் 'மரமண்டை' என்று அடைமொழி போட்டு ஓர் ஆசிரியர் பாடசாலையில் கூப்பிடுவார். ஆசிரியர் ஏன் மரங்களை இவ்வாறு அவமதிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி நான் பலதடவைகள் எண்ணி வியந்தது உண்டு. ஆசிரியர் கூறியது போல உண்மையில் தாவரங்கள் எந்தவிதமான புத்தி சாலித்தனமும் இல்லாத உயிரினங்களா? தாவரங்களின் இனப்பெருக்க உறுப்புகள் பூக்கள். ஒரு பூவின் ஆண் இனப்பெருக்க பகுதியில் இருக்கும் மகரந்தங்களை அதே இனத்தை சார்ந்த இன்னுமோர் மரத்தின் பூவிலுள்ள பெண் இனப்பெருக்க உறுப்புகளுக்கு கடத்துவதற்கு மரங்களுக்கும் செடிகளுக்கும் அவர்களின் நிரந்தர இருப்பிடம் மிக தடங்கலாக இருக்கின்றது. இதனை முறியடிப்பதற்கு தாவரங்கள் வியக்கத்தக்க வகையில் பல அற்புதமான உத்திகளை கையாளுகின்றன.

தமது சந்ததியினை பெருக்கும் வேலைகளை ஒரு வருடத்திற்கு முன்னரே தாவரங்கள் திட்டமிட்டு ஆரம்பிக்கின்றன. சொல்லிவைத்தால் போல ஒரே இனத்தை சேர்ந்த எல்லா மரங்களும் ஒரே நேரத்தில் பூக்கின்றன. மனிதர்கள் மற்றும் விலங்கினங்களை போல அல்லாது தாவரங்கள் தமது இனப்பெருக்க உறுப்புகளை - பூக்களை - ஆரவாரமாக அலங்கரித்து, நறுமணங்களை அள்ளி வீசி அமர்க்களமாக தமது காதல் களியாட்டங்களை தொடங்குகின்றன. இந்த ஆடம்பரமெல்லாம் மற்ற உயினங்களை தன்பக்கம் கவருவதற்காகவே. இவ்வாறு கவர்ந்த உயிரினங்கள் பூக்களை அடையும் போது அவற்றிற்கு இனிமையான தேன் உணவாக கிடைக்கின்றன. அத்துடன் அவற்றின் உடலில் பூக்களின் ஆண் இனப்பெருக்க உறுப்புகளில் இருக்கும் மகரந்தங்களும் ஒட்டிக்கொண்டு வேறு மரங்களில் உள்ள பூக்களை சென்றடைகின்றன. சமீபத்திய ஆய்வுகள் சிறு தேனீக்கள், வண்டுகளின் செட்டைகளின் அதிர்வுகள் பூக்களில் இருக்கும் மகரந்தங்களை தயார்படுத்துகின்றன என்கின்றது. அதாவது இந்த செட்டைகளின் அதிர்வுகளை பூக்கள் உணருகின்றன. சில மரங்களில் ஆண், பெண் இனப்பெருக்க உறுப்புகளுக்கு என தனித்தனி பூக்கள் இருக்கின்றன இதில் சிக்கல் என்னவெனில் இந்த பூக்களை நாடும் தேனீக்களை முதலில் மகரந்தங்கள் இருக்கும் ஆண் பூக்கள் பக்கம் இழுக்கவேண்டும். இதற்காக இந்த மரங்கள் ஆண் இனப்பெருக்க உறுப்புகளை உடைய பூக்களின் நிறங்களை தேனீக்கள் இலகுவில் அடையாளம் காணும் நிறங்களிலும், கூடிய நறுமணங்களுடன் உருவாக்குகின்றன. இதனால் மகரந்தங்களை கடத்தும் தேனீக்கள் முதலில் ஆண்பூக்களில் வந்து அமர்கின்றன. ஆக, தாவரங்கள் தமது பூக்களின் நிறங்கள், மணங்களைகூட மிக அவதானமாக தேர்ந்தெடுக்கின்றன. இதுமட்டுமல்லாமல் தாவரங்கள் பூக்களில் மிக மிக சொற்பமான தேன்களையே வைத்திருக்கின்றன, இதன் காரணமாக தேனீக்கள் பல பூக்களையும் மரங்

களையும் நாடவேண்டும். இதன் மூலம் பல மரங்களுக்கு இடையிலான மகரந்த சேர்க்கையும் அதிகரிக்கின்றன.

தாவரங்களுக்கும் இந்த சிறிய உயிரினங்களுக்கும் இடையில் நடைபெறுவது நியாயமான வர்த்தகம் (fair trade). பூக்களில் உள்ள மகரந்தங்களை கடத்தும் உயிரினங்களுக்கு கூலியாக தேன் வழங்கப்படுகின்றது. இதில் ஏமாற்று மோசடிகளும் இல்லாமல் இல்லை, எம்மை எல்லோரையும் தன் அழகில் கட்டி போடும் ஓர்க்கிட் (orchid) பூசெடிகள் இருக்கின்றனவே இவை பயங்கர கில்லாடிகள். இவை தம் பூ இதழ்களின் மத்தியில் சிறு சிறு புள்ளிகள் போல கறுப்பு அல்லது கரும் மாநிற நிறத்தில் வட்டமான சித்திரங்களை உருவாக்கி இதழ்களை அலங்கரிக்கின்றன. இந்த அலங்கரிப்பு பூக்களின் மத்தியில் பல தேனீக்கள் கூடியிருந்து தேன் அருந்துவது போல ஒரு மாயத்தோற்றத்தை உருவாக்குகின்றது. இதனை பார்க்கும் தேனீக்கள் ஆகா! இங்கு எல்லோரும் கூடுகின்றனர் நல்ல தேன் கிடைக்கலாம் என்று எண்ணி இந்த பூக்களை நாடுகின்றன இப்படி நாடிவரும் தேனீக்களின் உடல்களில் தமது மகரந்தங்களை ஓர்க்கிட் தாவரங்கள் பரப்பிவிடுகின்றன. ஆனால் மகரந்தங்களை கடத்தும் தேனீக்களுக்கு கூலியாக தேனை கொடுப்பதில்லை. ஏனெனில், ஓர்க்கிட் தாவரங்கள் தமது பூக்களில் தேனை உருவாக்குவதில்லை. கஞ்சல் பூக்கள். இந்த ஓர்க்கிட் தாவரங்களிலும் தேனி ஓர்க்கிட் (bee orchid) என்னும் செடி இருக்கின்றதே இவை மகா சுத்துமாத்து பூக்கள். இவற்றின் இதழ்களில் இருக்கும் வட்டமான சித்திரங்களை பார்த்தால் பெண் தேனியின் பின்புறம் போல இருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த பூக்கள் வெளிவிடும் வாசனைகளும் பெண் தேனியின் உடம்பில் வரும் வாசனைகளையே ஒத்து இருக்கின்றது. இந்த பூக்களை நாடும் ஆண் தேனீக்கள் எவ்வளவு எதிர்பார்ப்புகளுடன் சென்றிருக்கும் என்ற கற்பனையினை வாசகர்களிடம் விட்டுவிடுகின்றேன். ஓர்க்கிட் செடிகள் தேனீக்களை மட்டுமா பூக்களில் வித்தைகள் செய்து தம்பக்கம் அழைக்கின்றன? இன்று உலக சந்தையில் 300 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களுக்கு மேலாக ஓர்க்கிட் செடிகள் மனிதர்களுக்கு விற்பனையாகின்றன.

நாம் வீட்டுத்தாவரங்கள் (domesticated plants) என்று பயிர்கள், காய்கறி மற்றும் பழ மரங்களை குறிப்பிடுகின்றோம். உண்மையில் மனிதர்கள்தானே வீட்டிலிருப்பது? ஏன் இந்த தாவரங்களை வீட்டுத்தாவரங்கள் என்று கூற வேண்டும்? பத்தாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர்வரை நாடோடிகளாக இருந்த மனித உயிரினத்தை, இந்த தாவரங்கள், ஒரு இடத்தில் தங்கவைத்து வீட்டில் வாழும் உயிரினமாக ஏன் மாற்றியிருக்கக்கூடாது? காடுகளில் அலைந்து, கண்டதை உண்டு, மாலையில் மரத்தினடியில் கூடி குலாவி நிம்மதியாக வாழ்ந்த மனித இனத்தை, ஒரு இடத்தில் இருந்து என் போன்ற தாவரங்களை வளர், உனக்கு உணவாக எனது விதைகளில் ஒரு பகுதியினையும் பழங்களையும் தருகின்றேன் என்று, மனிதரின் மனதில் ஆசைகளை உருவாக்கி, மண், நிலம், ஊர், நாடு என்று மனிதர்களை பிரித்து அல்லல்பட வைப்பதும் இத்தாவர சங்கமத்தின் ஒரு கபட நாடகமா?

தாவரங்களுக்கு புலன்கள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ அவை சூழலை உணருகின்றன, சூழலில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நினைவில் வைத்திருக்கின்றன, புத்திசாலித்தனமாக தமக்கு தேவைப்படும்போது மற்ற உயிரினங்களை வளைத்து தம்பக்கம் கவருகின்றன. இவற்றுக்கும் மனம் என்று ஒன்று இருக்குமா? அல்லது

இந்த 'பச்சை மனதை' (green mind) புரியும் அளவிற்கு எமது அறிவியல் இன்னும் முதிர்ச்சி அடையவில்லையோ? இது இன்று அறிவியலில் உரக்க ஒலிக்கும் ஒரு கேள்வி?

எமது மூதாதையருக்கு மரங்கள்தான் வழிகாட்டிகளாக இருந்தன. அதனால் தான் அரசடி, ஆலடி, மாவடி, வேம்படி, நெல்லியடி, புளியடி, விளாத்தியடி, பனங்காடு என எமது ஊர்களின் பெயர்களுக்கே மரங்களின் பெயரை வைத்து பெருமை கொண்டனர். எமது சமூகம் மரங்களையே ஆலயங்களாக்கி தெய்வங்களை வைத்து வழிபட்ட மரபை கொண்டது. புத்தர் ஞானம் தேட அரச மரத்தை நாடினார். நியூட்டனுக்கு புவிஈர்ப்பு விசையினை விளங்குவதற்கு ஆப்பிள் மரம் தேவைப்பட்டது. இன்று மரங்கள் ஒரு பண்டமாற்று (comodity) பொருளாக மாறிய அவலத்தை எப்படி விபரிப்பது. நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழும் உயிரினத்தை அழிப்பதற்கு எப்படித்தான் சில மனிதர்களுக்கு மனம் வருகின்றது?

மரங்கள் ஆயிரக்கணக்கான காலம் ஆற அமர இருந்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவை. சுவீடெனில் இருக்கும் புரூஸ் (Spruce) மரத்தின் வயது 9400 வருடங்கள். எனது 115 தலைமுறைக்கு முன்னர் வாழ்ந்த தாத்தா சுவீடெனில் வாழ்ந்திருந்தால் இந்த மரத்துக்கு கீழ் இளைப்பாறி இருந்திருப்பார். மரங்கள் இதயமில்லாமல் சுவாசிப்பவர்கள், காற்றிலிருந்து அமுது படைக்கும் மந்திரக்காரர்கள், ஏன் இவை அழிந்துவிடின் நமக்கு சுவாசிப்பதற்கு பிராணவாயுகூட இருக்காது. நாமெல்லாம் இவற்றை அண்டி வாழும் ஒட்டுண்ணிகள். இருந்தும், 'மானிடராய் பிறப்பதற்கு மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்' என்ற அண்டப்புளுகுதான் எதற்கு?

குறிப்பு: தற்போதைய ஒன்ராறியோ அரசு ரொறன்ரோவுக்கு வடக்கே அமைத்திருக்கும் (Green Belt) என்ற இயற்கை காட்டு வளங்களை அழித்து வீடுகள் கட்டுவதற்கு, வீடு கட்டும் கட்டடக்காரர்களிடம், இந்த அருமையான - ஒருபோதும் அழிந்துவிடாமல் இருக்கும் காடுகளை கையளிக்க முயற்சிக்கின்றது. இது மட்டுமில்லாமல், ஒன்ராறியோவில் எஞ்சி இருக்கும் விவசாய நிலங்களையும் வீடுகட்டும் இடங்களாக மாற்ற முயற்சிக்கின்றது. இது ஒரு மோசமான நடவடிக்கை. இந்த மோசமான முயற்சிகளை சட்டமாக்கும் சட்டமூலம் bill 23.

வாசகர்களே தயவுசெய்து இந்த சட்டமூலம் பற்றி மேலதிக விபரங்களை அறியுங்கள். உங்கள் தொகுதி MPP-யிடம் உங்கள் இது தொடர்பான ஆட்சேபனையினை தெரிவிப்புகள்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு: https://www.torontoenvironment.org/there_s_something_bad_for_everyone_in_bill_23

உசாத்துணை:

- New Scientist - August 2022
- The Mind Of Plants - John C. Ryan
- Lessons from Plants - Beronda L Montgomery
- The Hidden Life of Trees - Peter Wohlleben

kugan.s@thaiveedu.com

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

SARVA A CPA
PROFESSIONAL CORPORATION

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2021)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

X-CRA Officers are on staff.

CPA CHARTERED PROFESSIONAL ACCOUNTANTS

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA
2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

TECHNICAL EXCELLENCE

VANCOUVER
604 398 7272

INTEGRITY

TORONTO
647 219 3110

PROFESSIONALISM

CALGARY
403 879 7272

அங்காதிபாதம் 400

திருக்கோணமலை ஈசனை முதலில் போற்றித் தொடங்கும் ஈழத்துத் தமிழ் மருத்துவ நூலான அங்காதிபாதம் 400 என்னும் நூலுக்குரிய பாடல்கள் 124 மட்டுமே எமக்குக் கிடைத்த ஏட்டுசுவடிகளில் உள்ளன. எனினும், நூலினை முழுமைப்படுத்த எண்ணி இந்நூலினைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதும், பரரச்சேகரத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுவதும், 1936-ம் ஆண்டு ஐ. பொன்னையா என்பவரால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றதும், இன்றுவரை உரை எழுதப்படாமலும் இருக்கும் அங்காதிபாதம் என்னும் பிறிதொரு நூலில் இருந்து மீதிப் பாடல்கள் பெறப்பட்டு உரையுடன் இங்கு தரப்படுகின்றன.

திருக்கோணமலை ஈசனை முதலில் போற்றித் தொடங்கும் ஈழத்துத் தமிழ்மருத்துவ நூலான அங்காதிபாதம் 400 என்னும் நூலுக்குரிய பாடல்கள் 124 மட்டுமே எமக்குக் கிடைத்த ஏட்டுசுவடிகளில் உள்ளன. எனினும், நூலினை முழுமைப்படுத்த எண்ணி இந்நூலினைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதும் பரரச்சேகரத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுவதும் 1936-ம் ஆண்டு ஐ. பொன்னையா என்பவரால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றதும் இன்றுவரை உரை எழுதப்படாமலும் இருக்கும் அங்காதிபாதம் என்னும் பிறிதொரு நூலில் இருந்து மீதிப் பாடல்கள் பெறப்பட்டு உரையுடன் இங்கு தரப்படுகின்றன.

வாதபித்த சிலேற்பனத்தின் குறிப்பு:

**புதிய பேத மாகப் பொருந்திய வுடம்பினுக்குள்
ஓதுநா டிகளுக் கெல்லாம் உறுதியாஞ் சூட்சு நாடி
வாதபித் தத்தோ டையம் வகுத்திடு மூன்ற தாகும்
ஆதியாஞ் சிவன்மால் வேதா வாமிவை நிறத்தைக் கேளே-143**

பஞ்சபூதத்தால் உருவாகிய உடம்பினுக்குள் ஓடுகின்ற நாடிகள் அனைத்திலும் பிரதானமான நாடிகள் வாதநாடி, பித்தநாடி, சிலேத்துமநாடி என்னும் மூன்றாகும். ஆதிசிவன் திருமால் பிரம்மன் ஆகிய மும்மூர்த்திகள் போலும் இவற்றின் நிறத்தைக் கேட்பாயாக.

**நிறமிகு சேற்பம் வெள்ளை நிறை பித்தஞ் சிவப்ப தாகும்
திறமிகு வாத நீல வன்னமாய்ச் செப்பும் வேதம்
குறைவில்வா தத்தின் வீடு குய்யத்தின் கீழ் தாகும்
உறைவிடம் பித்தங் கண்ட முச்சியி லைய மாமே - 144**

சிலேத்துமம் வெள்ளை, பித்தம் சிவப்பு, வாதம் நீலம் என நாடிகளின் நிறத்தை ஆயுள்வேத நூலோர் கூறுவர். வாதத்தின் இருப்பிடம் ஆண் பெண் குறிகளுக்குக் கீழும், பித்தம் கழுத்துப்பகுதியிலும் அமைந்திருக்கும், சிலேத்துமத்தின் இருப்பிடம் தலையின் உச்சிப்பாகம் ஆகும்.

**ஐயமாஞ் சிலேற்ப னந்தான் எலும்பினை யடுத்து நிற்கும்
துய்யதாம் பித்தம் தோலிற் றுவன்றியே கலந்து நிற்கும்
செய்யவா தந்தான் சோரி தன்னிலே செறிந்து நிற்கும்
பையர வல்குன் மாளே பரிவினுங் கேட்டி டாயே - 145**

ஐயம் எனப்படும் சிலேத்துமம் எலும்போடு ஒட்டியிருக்கும் பகுதிகளிலும் மென்மையான பித்தம் தோலுடனும் இரண்டறக்கலந்திருக்கும். வாதமானது ஓடும் குருதியிலே அதிகமாகக் கலந்து காணப்படும். பாம்பின் படத்தை ஒத்த வயிற்றின் கீழ்ப்பாகத்தை உடைய பெண்ணே அக்கறையோடு கேட்பாயாக.

**கேட்டிடாய் வாதங் காற்றுக் கிளத்திடு பித்தந் தீயாம்
மூட்டிய சேற்ப னந்தான் நீரென மொழிவர் மேலோர்
காட்டிய புளிப்பு வாதங் கைத்திடல் பித்த மாகும்
தீட்டுவேல் விழிநன் மாதே தித்திப்புச் சேற்ற மாமே - 146**

- பால. சிவகடாட்சம்

பஞ்சபூதங்களுள் வாதம், வாயு (காற்று) என்றும், எழும்பும் பித்தம் நெருப்பு என்றும், சிலேத்துமம் நீர் எனவும் மேலோர் கூறிவைத்தார்கள். வாதம் புளிப்பாகவும் பித்தம் கைப்பாகவும் சிலேத்துமம் இனிப்பாகவும் இருக்கும் என்பதை மை தீட்டிய வேல் போன்ற விழிகளை உடைய பெண்ணே கேட்பாயாக.

**தித்திக்கு மொழியாய் வாதஞ் சேர்ந்திடு முதயந் தன்னில்
பத்துநா ழிகையா ம்ப்பாற் பகருச்சிக் காலம் பித்தம்
எத்திய பத்துக் கன்னல் மேவிடு மையம் பத்தாம்
நித்தமு மிராப்ப கற்கு நிற்குமித் தன்மை காணே - 147**

இனிமையான மென்மொழி பேசுவளே! காலை தொடக்கம் முதல் பத்து நாழிகைகளுக்கு வாதமும் உச்சிக்காலம் மதியநேரம் முதல் பத்து நாழிகைக்குப் பித்தமும் அடுத்துவரும் பத்து நாழிகைக்கு சிலேத்துமமும் என இராப்பகலாக எப்போதும் மாறிமாறித் தொடரும் என்று அறிவாயாக.

**தன்மையாம் வாத கால முப்பதாண் டளவுதானாம்
மன்னிய பித்த காலம் வருடமுப் பத்து மூன்றாம்
பன்னிய வைய முப்பத் தானெனப் பகர்வ ராண்டு
வன்னமெய் யிணையிம் மூன்றும் மருவியே வளர்க்கு மாமே-148**

ஒருவரின் வாழ்நாளில் வாதம் நீடிக்கக்கூடிய காலம் முப்பது ஆண்டுகள்தான், பித்தம் அதிகரித்து நீடித்திருக்கும் காலம் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள்தான். அவ்விதமே சிலேத்துமம் மேலோங்கி நிற்கும் காலம் முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் என்று கூறுவர். ஆனாலும் இம் மூன்றும் சேர்ந்தே உடம்பை வளர்க்கின்றன என்பதை அறிவாயாக.

**மருவிய வயது முப்பான் மட்டுமே வளர்க்கும் வாதம்
விரவிய வறுபான் மூன்று மட்டுமே பித்த மேவும்
உரியநா றாண்டு மட்டு முடம்பினை வளர்க்குஞ் சேற்பம்
வருமிவை மூன்றுங் கூடி வளர்க்குமிப் படையா மென்னே -149**

உடலோடு சேர்ந்து நிற்கும் வாதம் உடலை வளர்ப்பது முப்பது ஆண்டுகள் மட்டுமே; அறுபத்து மூன்று வயது வரை மட்டுமே பித்தம் உடலில் ஆட்சிசெய்யும். சிலேத்துமமானது நூறாண்டுவரை உடம்பினை வளர்த்துக் கொண்டே இருக்கும். இவை மூன்றுஞ் சேர்ந்து உடலை வளர்க்கும் காலம் இவ்வகையிலேயே என்பர்.

**படிதவிர் வாதந் தானும் பகரிடை கலைய தாகும்
நெடியதோர் பித்தந் தானே நிகழ்த்துபிங் கலைய தாகும்
கடியதோர் சிலேற்ப னந்தான் கவின்கழு முனைய தாகும்
பிடிபட வறிந்து முன்னோர் பேசினர் பெண்மை யாளே - 150**

பெண்மைக்குரிய பண்புகளை உடையவளே! வாதம் பற்றிக் கூறுவோமானால் அது இடைகலை என்றும், பித்தம் பிங்கலை என்றும், சிலேத்துமம் சுழுமுனை என்றும் இவை பற்றி நன்கு அறிந்து

வைத்திருந்த எமது முன்னோர் கூறிவைத்துள்ளனர் என்பதை அறிவாயாக!

பெண்மையிற் சிறந்த மென்சொற் பிடிநடை மாணே கேளாய்
வண்ணமின் மலத்திற் கூடிக்கலப்பது வாத மாகும்
திண்ணிய சலத்திற் கூடிச் செறிவது பித்தமாகும்
கண்ணிய சக்கி லத்திற் கலப்பது சேற்பந்தானே - 151

பெண்மையில் சிறந்த மென்மையான சொற்களும் பெண்யானையின் நடையையும் மானின் சாயலையும் உடையவளே கேட்பாயாக. மலத்தில் கூடிக்கலப்பது வாதம் ஆகும். சலத்திற் கூடிச் செறிவடைவது பித்தம். இந்திரியத்தில் கலப்பது சிலேத்தமம் ஆகும்.

கலப்பதா முயிரில் வாதங் கடும்பித்த முடம்பில் நிற்கும்
சலத்துறு மருவி தானு மையத்திற் சார்ந்து நிற்கும்
வலத்துய ரைய ரைக்கால் வாதங்கால் பித்த மாகும்
பெலத்திடு மரைக்கா லையமென முன்னோர் பேசினாரே - 152

வாதம் உயிரோடு கலந்து நிற்கும். கடும் பித்தம் உடம்பிலே கலந்து நிற்கும். நீருடன் சேர்ந்துதான் சிலேத்தமம் நிற்கும். அரையரைக்கால் வாதம் என்றும் கால் பித்தமென்றும் சிலேத்தமம் அரைக்கால் என்றும் முன்னோர் கூறிவைத்தனர்.

வாத பித்த சிலேற்பனத்தின் வந்திப்பு
முந்திய வானி யாடி முதியவா தங்கோ டிக்கும்
பிந்துமா வணிபு ரட்டை பித்தம்வந் திப்ப தாகும்
தொந்திக்கு மைய மாசி பங்குனி தோன்று மென்க
இந்தவா றாக மூன்று மதிகரித் தேறி நிற்கும் - 153

ஆனி, ஆடி மாதங்களில் வாதம் மேலோங்கி நிற்கும். ஆவணி புரட்டாசியில் பித்தம் தலையெடுக்கும். மாசி பங்குனியில் சிலேத்தமம் அதிகரிக்கும் என்பர். இவ்வாறாக மூன்றும் அக்காலப்பகுதிகளில் அதிகரித்து மேலோங்கி நிற்கும்.

நிற்குஞ்சித் திரைக்குந் தைக்கு நீங்கியே சமிக்கு மையம்
சொற்றனு விடபத் துக்குஞ் சோர்ந்திடும் பித்த மென்க
ஐப்பசி கார்த்தி கைக்கே யடங்கியே சமிக்கும் வாதம்
விற்புரு வத்தி னாளே மிஞ்சாம லொடுங்குந் தானே - 154

வில்லை ஒத்த புருவத்தை உடையவளே! சித்திரையிலும் தைமாதத்திலும் சிலேத்தமம் அதன் வீரியம் குறைந்து காணப்படும். மார்சுழி வைகாசியில் பித்தம் அதன் தன்மையிலிருந்து ஒடுங்கி நிற்கும். ஐப்பசி கார்த்திகைக்கு வாதம் அடங்கி நிற்கும்.

ஒடுங்கிய கலையி ரண்டு சுழுமுனை யோடிம் மூன்றும்
அடக்கிடும் வாத பித்தந் தத்திசிங் மூவைகாந் தாரி
இடம்படு வைர வன்றானிசைந்தசங் கினிகு குத்தன்
மடங்கலம் புருடனேழும் வாய்த்திடுஞ் சேடந் தானே - 155

இடகலை, பிங்கலை இவை இரண்டுடன் சுழுமுனையும் சேர்ந்து இம் மூன்றும் வாத பித்தங்களை அடக்கிவிடும். அத்தி, சிங்மூவை காந்தாரி சங்குனி குகு அலம்புடை புருடன் என்னும் ஏழும் சிலேத்தமத்தை ஆளுகின்றன.

சேடவெம் பித்தம் வாதஞ் செப்பிய மூன்றினுக்கும்
வீடதா முடம்பினுள்ளே வியாதிபு மிவையாற் றோன்றும்
ஆடிடு சித்தி யெல்லா மிம்மூன்றினாலே யாகும்
நாடியின் குணங்க ளெல்லா நங்கையே நயந்து கேளே - 156

சிலேத்தமம் பித்தம் வாதம் என்று சொல்லப்படும் மூன்றுக்கும் வீடாக இருக்கும் உடம்பினுள்ளே இவற்றினால் நோய்கள் தோன்றுகின்றன. அவ்வாறே நோய்கள் மாறுவதற்கும் இவைதான் காரணிகளாகின்றன. இந்நாடிகளின் குணங்கள் எல்லாவற்றையும் பெண்ணே விரும்பிக் கேட்பாயாக.

நன்றி: அங்காதிபாதப் பாடல்கள் சிலவற்றுக்குப் பொருள் காண உதவிய திரு. சிவபாலு மாஸ்ரர் அவர்கட்கும் எனது உரையைப் பூரணப்படுத்த உதவிய டொக்டர் இராமநாதன் இலம்போதரன் அவர்கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

Sivakadacham@thaiveedu.com

Allstate
You're in good hands.

உங்களுக்கு சேமிக்க உதவும்
தள்ளுபடிகள் பற்றி என்னிடம் கேளுங்கள்

தனிப்பட்ட சேவைக்கும் ஆலோசனைக்கும்
என்னைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

Raji Linghan
Ajax Agency
15 Westney Road, N
(289) 275-8795
rlinghan@allstate.ca

பயணக் காப்புறுதி
கனடாவுக்கு வருபவர்களுக்கான காப்புறுதி

செல்லப் பிராணிக் காப்புறுதி

ஆயுள் காப்புறுதி
முதலீடுகள் மற்றும் நிதித் திட்டமிடல்

அண்மைக் காலங்களில் தகாத சீண்டல்கள்

பாடசாலைகளில் அதிகரித்துள்ளனவா?

- த. சிவபாலு

எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான்
மண்ணில் பிறக்கையிலே. அவர்
நல்லவராவதும் தீயவராவதும்
அன்னை வளர்ப்பினிலே
என்பது கவிஞர் கண்ணதாசனின் வரிகள்.

திருமணமாகி முற்றும் துறந்தவர் பட்டினத்தார். அவர் அன்னை
யைக் குற்றம் சுமத்தவில்லை தனக்குக் கல்வியறிவூட்டவில்லை
என்பதற்கு தந்தையைத் தானே குறைகூறுகின்றார்.

துள்ளித்திரிகின்ற வேளையிலே
என் துடுக்கடக்கிப்
பள்ளிக்குச் செல்ல வைத்திலனே
என் தந்தையாகிய பாதகனே

என்று தந்தையைச் சாடுகின்றார். ஆனால் அன்னையைப் பற்றி
மிக உயர்வாக அவர் பதிவிட்டுள்ளமை மெய் சிலிரிக்க வைக்கின்றன.

முகம்மேல் முகம் வைத்து முத்தம் கொடுத்து,
மகனே என்றழைத்த வாய்க்கு
அள்ளி அரிசி இடுவேனோ?
அவன் தலைமேல் கொள்ளிதனை
வைப்போனோ?

என அழுது புலம்பினார்.

பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுப்பது என்பது இன்று பெற்றோருக்குப்
பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது. குழந்தைகள் விடும் தவறுக
ளுக்கு பெற்றோரும் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்கள் என்பது
அனைத்து நாடுகளினதும் சட்டவாக்கங்கள் கூறுகின்றன. பிள்ளை
வளர்ப்பு தாய், தந்தை இருவரினதும் பொறுப்பு. ஒருவர் இன்னொ
ருவரில் குறைகூறவும் முடியாது, தட்டிக்கழிக்கவும் முடியாது. பிள்
ளைகள் வன்முறையாளர்களாக மாறுவதற்கு யார் பொறுப்பு?
பெற்றோரா, பாடசாலைகளாக, சமூகமா அல்லது அரசாங்கமா.
அனைவரும் பொறுப்பானவர்கள். தங்கள் தங்கள் பொறுப்புக்
களை யாரும் தட்டிக் கழிக்கமுடியுமா?

மாணவர்களின் தகாதசெயல்கள் (Bullying) என்பதற்கான வரை
யறை காலத்திற்குக்காலம் மாற்றம் பெற்றுவந்துள்ளது. ஒருவ
ருக்கு ஒருவர் வலிமையில் சமமற்றவர்களாக இருக்கும் போது
வேண்டுமென்றே தீங்கு விளைக்கும் செயல்கள் என வகைப்படுத்த
தப்புகின்றது. உடலியல்ரீதியானது, வாய்மொழி ரீதியானது, சமூ
கரீதியானது என்னும் வகையில் வேறுபட்டுக்காணப்படுகின்றன.
எனினும் இவற்றால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மாணவர்களே.

குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கான கனடிய சுகாதார நிறுவ
னத்தின் ஆய்வு (2019) ஐப் பயன்படுத்தி, பாலியல் மற்றும்

பாலின வேறுபட்ட இளைஞர்களிடையே (15 முதல் 17 வயது
வரை) கொடுமைப்படுத்துதலின் சுய-அறிக்கை அனுபவங்களின்
பரவல் மற்றும் தீவிரத்தன்மை பற்றிய புரிதலை Insights on Cana-
dian Society: Bullying victimization among sexually and gender di-
verse youth in Canada-வின் படி கனடாவில் கல்விச்சபைகள்
அனைத்தும் பாடசாலைகளில் இடம்பெறும் தகாத சீண்டல்கள்,
மற்றும் அத்துமீறல்கள், வன்முறைகள் பற்றி முறைப்பாடுகள் பதி
யப்பட்டு மாகாணக் கல்வி அமைச்சுக்களுக்கு அனுப்பப்படவேண்
டும் என்பது மிக இறுக்கமான நடைமுறை. ஆனால் பல பாடசா
லைகள் இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை என்பதும் கண்டறி
யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கனடாவின் வடபுலத்தில் உள்ள மாகா
ணங்களிலும் பிரதேசங்களிலும் இத்தகைய குறைபாடுகள் அதி
கம் காணப்படுகின்றன. சிபிசி தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பான
பாடசாலை வன்முறை தொடர்பான செய்திகளின் பின்னர் ஒரு
சில பாடசாலைகள் தங்கள் பதிவுகளை செப்பனிடத்தொடங்கியுள்
ளன. 2019ல் கமிஸ்ரன் சேர் விஸ்லர்ன் சேர்ச்சில் உயர்நிலைப்
பாடசாலையில் மாணவர் ஒருவர் கத்திக் குத்துக்கு இலக்காகிய
தைத் தொடர்ந்து சிபிசி தொலைக்காட்சி பாடசாலை வன்முறைபற்
றித் தனது கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. 'பாடசாலை
மாணவர்களின் பாதுகாப்புப்பற்றி, அண்மைக்காலத்தில் 14 வயது
மாணவன் இரு மாணவர்களால் தொடர்ந்து வன்முறைக்கு ஆளாக்
கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கேள்விகள் எழுந்துள்ளன. இதனைச்
தொடர்ந்து சிபிசி செய்தித் தாபனம் பாடசாலைகளில் இடம்பெறும்
வன்முறைகள் தொடர்பான விசாரணைகளைத் தொடங்கி அம்ப
லப்படுத்தி வருகின்றது.

கோவிட் காலத்தில் மாணவர்களே அமைதியான நோய் பரப்பாளர்
கள் என எடுத்துரைக்கப்பட்டதன் விளைவாக பாடசாலைகளை
முடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அத்தோடு பெற்றோரின் பயம்
காரணமாகவும் பாடசாலைகளுக்கு பிள்ளைகளை அனுப்பப் பெற்
றோர் பின்னின்றுனர். இக்காரணங்களால் பிள்ளைகள் வீட்டிற்குள்
ளையே முடங்கவேண்டி நிற்பந்தம் ஏற்பட்டது. இது பெற்றோருக்
கும் பிள்ளைகளுக்கும் உளவியல் ரீதியான தாக்கத்தையும்
நடத்தை மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது என்பது உளவியல்
ஆய்வாளர்கள், மருத்துவர்களின் முடிவாக அமைந்தது. அண்மை
யில் ஒட்டாவா பல்கலைக்கழகத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்
வுகளின் அடிப்படையில் பாடசாலைகளில் பணியாட்களிடையே
யான வன்முறைவிகிதங்கள் மிக அதிகளவில் அதிகரித்துள்ளதாக
அதிர்ச்சியூட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன என Chris Bruckert,
Darcy Santor, and Brittany Mario, ஆகியோர் ஆசிரியர்கள் அல்
லாத ஆரம்ப குழந்தை நிலைக் கல்வியாளர்கள், உதவியாளர்
கள், மற்றும் உதவிநிலை உத்தியோகத்தர்களிடையே மேற்
கொண்ட ஆய்வில் துன்புறுத்தல், மற்றும் வன்முறைகளுக்கு
ஆளாகியுள்ளனர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. 4000 பேர்களிடையே
2020 பெப்பிரவரி மாதம் தொடக்கம் மார்ச் மாதம் வரையான

காலப்பகுதியில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் 89 விழுக்காட்டினர் பெற்றோர், சக ஊழியர்கள், மாணவர்கள், நிர்வாகிகளால் அச்சுறுத்தல், அடித்தல், உதைத்தல், கடித்தல், பொருட்களால் வீசுதல் போன்ற அனுபவங்களை ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட முறை பெற்றுள்ளதாகவும் மேலும் 70 விழுக்காட்டினர் உடல்ரீதியான துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளதாகவும் விடையளித்தவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 'கல்வி அமைப்பில் வன்முறை ஒரு தொற்று நோயாக மாறுவதோடு அது மேலும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது என்பதை குறிப்பிட்டுள்ள ஆய்வாளர்கள்: 'குழந்தைகள் பெரியவர்களை அடிக்கின்றார்கள்' எனப் பதிலிறுத்த ஒருவர் குறிப்பிட்டுள்ளதாகவும் 'நாங்கள் இந்தக் குழந்தைகளை இந்த வன்முறைக்கு உட்படுத்துகின்றோமா?' எனத் தெரிவித்திருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்களிடையே தகாத செயல்கள் அதிகரித்துள்ள அதே வேளை மாணவர்களின் தகாதசெயல்கள் ஆசிரியர்களிடமும் திரும்பியுள்ளமையை 2020ல் இடம்பெற்ற ஆரம்ப பாடசாலை ஆசிரியர்களின் வெளிநடப்புச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஒன்றாயினும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையின் பயனாக பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. வகுப்பறைகளில் கல்வியாளர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறும் வன்முறைகளுக்கு எதிராக தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளமையை குளோபல் செய்திகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அரசாங்கம் வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கான போதிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்பதே முக்கிய காரணியாகும் என்பது செய்தியின் முக்கிய பங்கை வகித்தது. (Daina Goldfinger: Global News Posted January 23, 2020)

மாணவர்களின் வன்முறைகள் நாளாந்தம் இடம்பெறுவதாகவும், ஆரம்ப பாடசாலைகளில் உதைத்தல், குத்துதல், பேனா - பென்சில் போன்றவற்றால் குத்துதல், துப்புதல், கதிரையால் அடித்தல் போன்ற பல்வேறு செயல்களை நாளாந்தம் எதிர்கொள்வதாக ஆசிரியர் ஒருவர் தெரிவித்துள்ளதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

'கிட்டத்தட்ட 80 விழுக்காடான உறுப்பினர்கள் பாடசாலையில் வன்முறைகள் பற்றி முறைப்பாடு செய்துள்ளனர்' என ஆரம்ப பாடசாலை ஆசிரியர்கள் தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பின் துணைத் தலைவர் கரன் கம்பெல் குறிப்பிட்டு, கல்விச் செலவீனத்தைக் கல்வி அமைச்சுக் குறைத்தமை தொடர்பால் மாணவர்களின் வன்முறைகள் மேலும் அதிகரித்துள்ளது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது. மாணவர்களை வழிநடத்த வேண்டிய வழிகாட்டிகள், மேற்பார்வையாளர்கள், வகுப்பறை உதவியாளர்கள் என்போர் தேவையாக இருந்தும் இந்த இடங்களை நிரப்புவதற்குப் பதிலாக அவ்வித பதவிகளை நீக்கியுள்ளமையும் இதற்குக் காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

கனடா தேசிய கல்வி நிலையத்தின் புள்ளிவிபரத்தின்படி 2019ம் ஆண்டு ஒவ்வொரு ஐந்து பேரில் ஒருவர் அதாவது 20.2 விழுக்காடு மாணவர்கள் தகாத செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆண்களைவிட பெண்பிள்ளைகள் அதிகளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். உடலியல் ரீதியாக 6 விழுக்காடு பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், 4 விழுக்காடான ஆண்களே பாதிப்பிற்குள்ளாகியுள்ளனர். வதந்தி பரப்புதல் அல்லது உண்மைக்குப் பிறிதான செய்திகளை அல்லது கதைகளைக் கட்டிவிடுதலில் 18 விழுக்காடான பெண்கள் பாதிக்கப்பட, பாதிப்பை அடையாதவர்கள் 9 விழுக்காடான ஆண்கள் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகியுள்ளனர். கற்றல் நடத்தைகள், விளையாட்டுக்கள் போன்றவற்றில் செயற்படவிடாமல் அவர்களது திறனை மழுங்கடித்தல் அல்லது தடுத்தல் போன்றவற்றில் பெண்கள் 7விழுக்காடும், ஆண்கள் 4 விழுக்காடும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வறிக்கைகள் பெண்களுக்கு எதிரான தகாத செயல்கள் அல்லது வன்முறைகள் அல்லது நீதிக்குப்பிறிதான குற்றச் செயல்கள் மிக அதிகமானதாகவே காணப்படுகின்றமை கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது. தங்களுக்கு எதிராக வரும் வன்முறைகளுக்கு முகம்

கொடுக்காமல் ஒதுங்கிக்கொள்ளுவதே அதிகளவு பாதிப்பிற்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

41 விழுக்காடான மாணவர்கள் தாங்கள் அடாவடித்தனத்திற்கு ஆட்பட்டுள்ளதாகவும், மீளவும் தாக்கப்படலாம் எனவும், 13 விழுக்காட்டினர் பெயர் சொல்லிக் கேலிசெய்தல், பகடிவதை செய்தல் என்பனவற்றாலும், 5 விழுக்காட்டினர் கதைபரப்புதலாலும், 5 விழுக்காடானவர்கள் செயல்களில் இருந்து வேண்டுமென்றே தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். மொத்தமாக 24 விழுக்காடான பெண்களும் 17 விழுக்காடான ஆண்களும் பாடசாலையில் அடாவடித் தனத்திற்கோ அல்லது வன்முறைக்கோ உட்பட்டுள்ளதாக முறையிடப்பட்டுள்ளனர்.

இவற்றைவிட தொழில்நுட்பச் சாதனங்களின் வழியாக (Cyber bullying) அடாவடித்தனம் காரணமாக 59 விழுக்காடான மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவற்றால் முன்னைய காலங்களில் தற்கொலை செய்துகொண்டுள்ள பாடசாலை மாணவர்கள் பற்றிய வரலாறுகளும் உண்டு.

பாலியல் தொடர்பான வன்முறைகளும் அடிக்கடி பாடசாலைகளிலும், வெளியேயும் இடம்பெறுவது குறித்தும் முறைப்பாடுகள் பதிவாகியுள்ளன. இவை பாலியல் கவர்ச்சி காரணமாகவும் பாலியல் பாகுபாடு காரணமாகவும் நடைபெற்றுள்ளன என கனடாவின் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. 2019 எலன் புறோக்கோவெபென்கோ மற்றும் டார்சி ஹான்கோ ஆகியோரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை ஒக்ரோபர் 18, 2022-ல் வெளிவந்துள்ளது. இக்கட்டுரையில் 2018-ம் ஆண்டைவிட பெண்களே கூடியளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாய்வு 188,800 பேரிடம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவர்களில் பத்துப்பேரில் எழுவர் ஏதோ ஒரு வகையில் தகாதசெயல்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

முந்தி வந்தோர் பிந்திவந்தவர்களை கொடுமைப்படுத்துதல் என்பதும் கனடாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இனம், பண்பாடு, மதம் ஒத்தவர்களாக இருப்பினும் பின்னர் வந்தவர்களை சீண்டுகின்ற அல்லது அவர்களை வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படும் செயல்களும் நிறையவே இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. புதிய குடிவரவாளர்களின் பிள்ளைகள் தமது நாட்டில் வன்முறைக்கு ஆளாகி இருக்கலாம் அல்லது இங்கு ஆளாகி இருக்கலாம். இதற்கு அவர்கள் புதியவர்கள் என்பதும் ஒரு காரணியாக அமைகின்றது. புதிய பாடசாலை, புதிய சூழ்நிலை, நண்பர்கள் இல்லாத நிலை என்பன புதிய மாணவர்களைப் பாதிக்கின்றது. ஆரம்ப வகுப்புக்களை விட இடைநிலை மற்றும் உயர்நிலை வகுப்புக்களில் வந்து சேர்ந்தவர்களே கூடியளவு பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

பாடசாலைகளில் தலைவிரித்தாடும் துப்பாக்கிக் கலாச்சாரம், மாணவர்கள் மத்தியிலும் பெற்றார் மத்தியிலும் அச்சத்தையும் வெறுப்பையும் மனவழுத்தத்தையும் கொடுத்து வருகின்றது.

பாடசாலைக்குச் செல்லமாட்டேன் என அடம்பிடிக்கும் மாணவர்களை பாடசாலைக்கு அனுப்பப் பெற்றோர் படும்பாடு சொல்லி டங்காது. துப்பாக்கி, கத்தி போன்ற ஆயுதங்கள் மட்டுமல்ல, பல வழிகளிலும் மிரட்டலுக்கும் அடி, உதைக்கும் மாணவர்கள் ஆளாவது மன அழுத்தத்தை தருகின்றது. இது தலையிடி, பாடங்களில் கவனம் செலுத்தமுடியாமல், குமட்டல் போன்றவற்றை சிறார்களிடையே ஏற்படுத்தவும் காரணமாக அமைகின்றது.

sivapalu@thaiveedu.com

காற்பந்து உலகக்கிண்ணத்தை

வென்றது

ஆர்ஜென்ரீனா

- குரு அரவிந்தன்

'கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை' என்று தமிழில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். உலக உதைப்பந்தாட்டக் கிண்ணப் போட்டியில் இதுபோன்ற ஒரு சூழ்நிலைதான் இம்முறை பிரான்ஸ் நாட்டு உதைப்பந்தாட்டக் குழுவுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. கடைசிவரை மனம் தளராது அவர்கள் போராடினாலும், அதிஷ்டம் அவர்கள் பக்கம் இருக்கவில்லை. நவம்பர் மாதக் கட்டுரையில் உலகக்கிண்ணப் போட்டிகள் பற்றி எழுதியிருந்ததைப் பலரும் பாராட்டியிருந்தார்கள். இந்தப் போட்டிகள் தொடர்ந்தும் டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்றதால், போட்டியின் முடிவுகளையும் உங்களுக்கு அறியத்தரலாம் என நினைக்கின்றேன். இதை ஒரு ஆவணமாக வைத்திருக்க விரும்புவர்களுக்காக இந்தப் போட்டியின் போது, அவதானித்த சில விபரங்களை இப்போது இங்கே தருகின்றேன்.

இம்முறை உலகக்கிண்ணப் போட்டியின் போது பல மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. குறிப்பாக அனுபவம் மிக்க நாடுகளை, புதிதாக வந்த நாடுகள் சில தோற்கடித்திருந்தன. 1930-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த உலகக்கிண்ண உதைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில், இதுவரை காலமும் ஐரோப்பிய, தென்னமெரிக்க நாடுகளே இப்படியான அரையிறுதி ஆட்டத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இம்முறை முதன் முறையாக ஆபிரிக்கக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த மொறாக்கோ நாடு, போத்துக்கல் நாட்டைத் தேற்கடித்து அரையிறுதி ஆட்டத்திற்குத் தெரிவானதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்கு முறை உலகக்கிண்ணத்தை வென்ற இத்தாலி நாடு தொடக்க விளையாட்டுகளின் போதே போட்டியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தது. இந்தியா ஏதோ காரணங்களுக்காக இம்முறை போட்டியில் பங்குபற்றவில்லை. புதிதாக வந்த சவுதி அரேபியா, 3 தடவைகள் கிண்ணம் பெற்ற ஆர்ஜென்ரீனாவைத் தோற்கடித்திருந்தது. பிரபலமான போத்துக்கேய விளையாட்டு வீரரான கிறிஸ்டியானோ ரொனால்ட்டின் பெயர் சுவீட்சலாந்துடன் நடந்த போட்டியின் போது முக்கிய பட்டியலில் இடம்பெறாமல் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது.

2022-ம் ஆண்டு உலகக்கிண்ணப் போட்டியில் இரண்டாம் கட்டத்தில் தெரிவான 16 குழுக்களின் ஆட்டத்தில் நெதர்லாந்து(3), அமெரிக்கா(2), ஆர்ஜென்ரீனா(2), அவுஸ்ரேலியா(1), பிரான்ஸ்(3), போலாந்து(1), இங்கிலாந்து(3), செனிகல்(0), யப்பான்(1), குரோஷியா(3), பிரேஸில்(4), தென்கொரியா(1), மொராக்கோ(3), ஸ்பெயின்(0), போத்துக்கல்(6), சுவீட்சலாந்து(1) ஆகிய 16 நாடுகள் பங்கு பற்றியிருந்தன.

இதில் வெற்றி பெற்ற நாடுகள் காலிறுதி ஆட்டத்திற்குத் தெரிவான கிள. இந்த ஆட்டத்தில் குரோஷியா(4), பிரேஸில்(2), நெதர்லாந்து(3), ஆர்ஜென்ரீனா(4), மொராக்கோ(1), போத்துக்கல்(0), இங்கிலாந்து(1), பிரான்ஸ்(2) ஆகிய 8 நாடுகள் பங்கு பற்றி இருந்தன. அதன்பின் நடந்த அரையிறுதி ஆட்டத்திற்கு ஆர்ஜென்ரீனா குரோஷியா, மொராக்கோ, பிரான்ஸ் ஆகிய நான்கு நாடுகள் தெரிவாகியிருந்தன.

அரையிறுதி ஆட்டம் டிசம்பர் மாதம் 13-ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை குரோஷியாவுக்கும் ஆர்ஜென்ரீனாவுக்கும் இடையே நடைபெற்றது. இதில் ஆர்ஜென்ரீனா 3 கோல்களைப் போட்டு வெற்றி பெற்று இறுதி ஆட்டத்திற்குத் தெரிவானது. ஆர்ஜென்ரீனா இரண்டு தடவைகள், அதாவது 1978-ம் ஆண்டும், 1986-ம் ஆண்டும் உதைப்பந்தாட்டத்தில் உலகக்கிண்ணத்தைப் பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. டிசம்பர் மாதம் 14-ம் திகதி புதன்கிழமை மொராக்கோவுக்கும் பிரான்ஸ் நாட்டுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போட்டியில், பிரான்ஸ் வெற்றி பெற்றது. மூன்றாவது இடத்திற்கான தகுதிகளைப் போட்டி 17-ம் திகதி சனிக்கிழமை நடைபெற்றது. இந்தப் போட்டியில் குரோஷியாவும்(2), மொராக்கோவும்(1) பங்குபற்றின. இதில் வெற்றி பெற்ற குரோஷியா மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.

இதன் அடிப்படையில் டிசம்பர் மாதம் 18-ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இறுதிப் போட்டி ஆர்ஜென்ரீனாவிற்கும் பிரான்ஸ் நாட்டிற்கும் இடையே நடைபெற்றது. இந்த இறுதிப் போட்டியில் ஆர்ஜென்ரீனா பனால்டிக் கோல்கள் போட்டதன் மூலம் வெற்றி பெற்று 2022-ம் ஆண்டுக்கான உலக உதைப்பந்தாட்ட வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. மேலதிக நேரம் கொடுக்கப்பட்டு, மிக விறுவிறுப்பாக நடந்த இந்தப் போட்டியில் சிறந்த உதைப்பந்தாட்ட வீரராக ஆர்ஜென்ரீனாவின் லயனல் மெஸ்ஸி தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இறுதி ஆட்டத்திற்குத் தெரிவான ஆர்ஜென்ரீனா மற்றும் பிரான்ஸ் நாட்டுக் குழுக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கின்றேன். இந்த இரண்டு நாடுகளும் ஏற்கனவே தலா இரண்டு தடவைகள் உலகக் கிண்ணத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் ஆர்ஜென்ரீனா இரண்டு தடவைகள், அதாவது 1978, 1986 ஆகிய ஆண்டுகளில் உலக உதைப்பந்தாட்டக் கிண்ணத்தைப் பெற்றிருந்தது. இப்போது 2022-ம் ஆண்டு 36 வருடங்களின் பின் கிடைத்த வெற்றியையும் சேர்த்து 3 தடவைகள் கிண்ணத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. இரண்டாவது இடத்தை ஆர்ஜென்ரீனா 3 தடவைகள், அதாவது 1930, 1990, 2014 ஆகிய ஆண்டுகளில் பெற்றிருந்தது. 2014-ம் ஆண்டு ஜெர்மனியிடம் தோற்றுப் போயிருந்தது. இறுதி ஆட்டத்திற்குத் தெரிவான இன்னொரு நாடான பிரான்ஸ் நாட்டை எடுத்துப் பார்த்தால், கடைசியாக நடந்த 2018-ம் ஆண்டும், 1998-ம் ஆண்டும் உலக உதைப்பந்தாட்டக் கிண்ணத்தைப் பிரான்ஸ் பெற்றிருந்தது. பிரான்ஸ் நாட்டிடம் இருந்த கிண்ணத்தை இம்முறை ஆர்ஜென்ரீனா பெற்றுக்கொண்டது. பிரான்ஸ் 2006-ம் ஆண்டும், 2022-ம் ஆண்டும் இரண்டு தடவைகள் இரண்டாம் இடத்திற்கு வந்திருக்கின்றது.

இந்த இரண்டு நாடுகளும் 51 தடவைகள் எதிரெதிராக போட்டி போட்டிருக்கின்றன. இதில் 36 தடவைகள் பிரான்ஸ் நாடும், 14 தடவைகள் ஆர்ஜென்ரீனாவும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு தடவை சமநிலையில் இருந்தன. அதிக உலக உதைப்பந்தாட்டக் கிண்ணத்தை, அதாவது 5 தடவைகள் பெற்ற நாடாகப் பிரேஸில் இருக்கின்றது. 4 தடவைகள் கிண்ணத்தைப் பெற்ற நாடுகளாக இத்தாலியும், ஜெர்மனியும் இருக்கின்றன. ஆர்ஜென்ரீனா 3 தடவை

கள் பெற்றிருக்கின்றது. போத்துக்கல் நாடு சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர்களைக் கொண்டிருந்தாலும், உலகக் கிண்ணம் இதுவரை அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

பிரேஸில் நாட்டிற்கும் குரோஷியா நாட்டிற்கும் நடந்த போட்டியின் போது, பிரேஸில் நாட்டை வென்றதன் மூலம், அரையிறுதிக்குக் குரோஷியா தெரிவானது. ஆட்டமுடிவில் சமநிலையில் இரண்டு குழுக்களும் இருந்ததால், பனால்டி மூலம் 4:2 என்ற முறையில் குரோஷியா வெற்றி பெற்றது. பிரேஸில் வீரர்களான றொட்றிக் கோ மற்றும் மாக்குயின்கோ ஆகியோர் அடித்த பனால்டி தவறியதால் பிரேஸில் ஆட்டத்தை இழந்தது. பிரேஸில் இந்த ஆட்டத்தில் வெற்றி பெறாவிட்டாலும், பிரேஸிலுக்காக அதிக கோல் போட்டவர் என்ற பீலேயின் சாதனையை இன்னுமொரு பிரேஸில் வீரரான நெய்மர் கோல் போட்டதன் மூலம் சமன் செய்திருந்தார்.

கால் இறுதி ஆட்டத்தில் நெதர்லாந்தை ஆர்ஜன்ரீனா தோற்கடித்திருந்தது. ஆட்ட நேரத்தில் இரு அணிகளும் தலா இரண்டு கோல்களை போட்டிருந்தன. அதனால் பனால்டிக்கிக் கொடுக்கப்பட்டது. இதில் 4:3 என்ற அடிப்படையில் ஆர்ஜன்ரீனா வெற்றி பெற்றது. நெதர்லாந்தும் சிறந்த குழுவாக இருந்தாலும், அடுத்த கட்டத்திற்கு அவர்களால் இதுவரை முன்னேற முடியவில்லை. இதே போலத்தான் 1974, 1978, 2010 ஆகிய மூன்று முறையும் இரண்டாவது இடத்திற்கு நெதர்லாந்து வந்திருந்தாலும், உலகக் கிண்ணத்தைப் பெறும் அதிசயம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இம் முறையும் நடுவிப் போய்விட்டது. இந்தப் போட்டியின் போது, நடுவரால் 18 மஞ்சள் அட்டை காட்டப்பட்டதால், அதிக அட்டைகள் காட்டப்பட்ட உலகக்கிண்ணப் போட்டியாக இது கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரான்ஸ் நாட்டிற்கும் இங்கிலாந்து நாட்டுக்கும் நடந்த போட்டியில், பிரான்ஸ் நாடு வெற்றி பெற்று இறுதி ஆட்டத்திற்குச் சென்றது. கடைசி 7 நிமிடத்தில் இங்கிலாந்திற்கு இரண்டு சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தாலும், இங்கிலாந்து அவற்றைச் சரிவரப் பயன்படுத்தவில்லை. அதனால் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டது.

ஒரு போட்டியில் மூன்று கோல்களை ஒரு வீரர் போட்டால் அதைக் 'ஹாட்ரிக்' என்று சொல்வார்கள். இதுவரை உலகக்கிண்ணப் போட்டியில் 49 வீரர்கள், 53 ஹாட்ரிக்குகளைப் போட்டு இப்படியான சாதனையைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதில் பிரபலமான வீரர்களான பீலே, கிறிஸ்டியானோ ரொனால்டோ, ஐஸ்ட் பொன் ராணி, பிரான்ஸ் வீரரான எம்பாப்பே ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். போத்துக்கல் வீரரான கிறிஸ்டியானோ ரொனால்டோ 2018-ம் ஆண்டு ஸ்பெயினோடு நடந்த போட்டியில் 3 கோல்கள் அடித்து ஹாட்ரிக் போட்டிருந்தார். அதேபோல 2022-ம் ஆண்டு சுவீட்சலாந்துடன் நடந்த போட்டியில் போத்துக்கேய வீரரான கொன்சலோ ராமோஸ் 3 கோல்களை அடித்து ஹாட்ரிக் போட்டிருந்தார். கடைசியாக 2018-ம் ஆண்டு ரஷ்யாவில் நடந்த போட்டியின் போது இங்கிலாந்து வீரரான ஹரிகேன் ஹாட்ரிக் போட்டிருந்தார். இம்முறை பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த 23 வயதான எம்பாப்பே இறுதி ஆட்டத்தில் ஹாட்ரிக் போட்டிருந்தார். அவர் 97 வினாடிகளில் இரண்டாவது கோலைப் போட்டிருந்தார்.

உலகக்கிண்ணப் போட்டியில், ஜெர்மனி நாடுதான் இதுவரை ஏழு ஹாட்ரிக்குகளைப் போட்டிருக்கின்றது. 1930-ம் ஆண்டு முதலாவது போட்டியின் போதே உருகுவேயைச் சேர்ந்த பெட்ரோ லியா, ஆர்ஜன்ரீனாவைச் சேர்ந்த குலிமோ ஸ்ரேபின், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த பேர்ட் பேற்றனாடி ஆகியோர் ஹாட்ரிக் போட்டதன் மூலம் சாதனை படைத்திருந்தனர். இதுவரை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹாட்ரிக்கை நால்வர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஹங்கேரியைச் சேர்ந்த Sandor Kocsis, பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த Just Fontaine, ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த Gerd Muller, ஆர்ஜன்ரீனாவைச் சேர்ந்த Gabriel Batistuta ஆகியோரே இரண்டு தடவைகள் ஹாட்ரிக் போட்டவர்கள். இதில் 1970 ஆண்டு நடந்த உலகக்கிண்ணப் போட்டியில் Gerd Muller, இரண்டு தடவைகள் போட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. 1954-ம் ஆண்டு நடந்த போட்டியில் 8 வீரர்கள் ஹாட்ரிக் போட்டிருந்தார்கள். இதே ஆண்டு ஹங்கேரி இரண்டு தடவைகள் ஹாட்ரிக் போட்டிருந்தது.

முதன் முதலாக மத்திய கிழக்கு நாடொன்றில் நடந்த இந்த உலகக்கிண்ண உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியை சுமார் 2.5 மில்லியன் மக்கள் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். தொலைக்காட்சியில் அதிக ரசிகர்கள் பார்க்கும் விளையாட்டாக, அதாவது 32 மில்லியன் மக்கள் இம்முறை பார்த்த விளையாட்டாக இது இருக்கின்றது. இம்முறைதான் முதன் முதலாக 16 குழுக்களுக்கு இடையிலான போட்டியில் எல்லாக் கண்டமும் கலந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதுவரை நடந்த 64 போட்டிகளின் போது, மொத்தம் 172 கோல்கள் போடப்பட்டதன் மூலம் பழைய சாதனையான 171 கோல்கள் இம்முறை முறியடிக்கப்பட்டது. 35 வயதான ஆர்ஜன்ரீனா வீரரான மெஸ்ஸிக்கு சிறந்த வீரருக்கான 'தங்கப்பந்து' விருதும், அதிக கோல்களான 5 கோல்கள் போட்ட பிரான்ஸ் வீரரான எம்பாப்பேக்கு 'தங்கப்பாதணி' விருதும், சிறந்த கோல் பாதுகாப்பாளருக்கான 'தங்கக் கையுறை' விருது எமி மார்டினசுக்கும், 'இளம் விளையாட்டு வீரருக்கான விருது' என்ஸோ பெர்னான்டசுக்கும் கிடைத்தன.

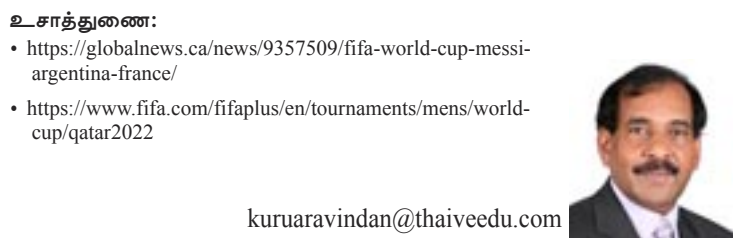

இம்முறை போட்டியில் கலந்து கொண்ட வீரர்களில், இளம் விளையாட்டு வீரர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், Goncalo Ramos (Portugal), Bukayo Saka (England), Aurelien Tchouameni (France), Jamal Musiala (Germany), Enzo Fernandez (Argentina), Vinicius Jr (Brazil) ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இதுவரை போட்டியில் கலந்து கொண்டவர்களில் 1982-ம் ஆண்டு அயர்லாந்திற்காக விளையாடிய 17 வயதான நோமன் வைட்சைட் என்பவர்தான் வயதில் குறைந்தவராவார். சர்வதேச மட்டத்தில் உதைப்பந்தாட்டத்தில் அதிக கோல்களைப் போட்டவர்களின் பட்டியலில், போத்துக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்த கிறிஸ்டியானோ ரொனால்டோ (118), ஈரான் நாட்டைச் சேர்ந்த அலிடேய் (109), ஆர்ஜன்ரீனா நாட்டைச் சேர்ந்த லயனல் மெஸி (95) ஆகியோர் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள்.

பெண்கள் உதைப்பந்தாட்டத்தில் அதிக கோல் போட்டவர்களின் பட்டியலில் கனடாவைச் சேர்ந்த உதைப்பந்தாட்டக் குழுத் தலைவியான கிறிஸ்ரின் சென்கிளையர் 190 கோல்கள் போட்டு முதலிடத்தில் நிற்பது கனடா நாட்டிற்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்திருக்கின்றது. அடுத்த 23வது உலகக் கிண்ணப் போட்டி 2026-ம் ஆண்டு நடக்க இருக்கின்றது. கனடா, மெக்ஸிகோ, அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று நாடுகளில் இந்தப் போட்டிகள் நடைபெறும். கனடாவில் ரொறன்ரோவிலும், வான்சூவரிலும் நடைபெற இருக்கின்றது.

இந்த 2022 உலகக்கிண்ண உதைப்பந்தாட்ட நிகழ்ச்சிகளை அமெரிக்கத் தொடர்பு சாதனத்திற்காகச் செய்திகளை உடனுக்குடன் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த 48 வயதான கிரான்ட் வால் என்ற ஊடகவியலாளர் கட்டாரில் ஆர்ஜன்ரீனாவுக்கும் நெதர்லாந்துக்கும் நடந்த போட்டி பற்றி சிபிஎஸ் ஸ்போட்ஸ் ஊடகத்திற்காகத் தகவல் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தபோது, திடீர் மரணமானது துயர்மிக் கது. கடந்த எட்டு உலகக்கிண்ணப் போட்டிகளின் போது, அவரும் நிகழ்வுகளில் கலந்து ஊடகத்துறைக்காகப் பணி ஆற்றியிருந்தார். அதற்காக அவருக்கு விருதும் கொடுத்திருந்தனர். உதைப்பந்தாட்ட ரசிகர்களான நாங்களும் அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய, அவரது குடும்பத்தினருடன் இணைந்து பிரார்த்திப்போம்.

உசாத்துணை:
<https://globalnews.ca/news/9357509/fifa-world-cup-messi-argentina-france/>
<https://www.fifa.com/fifaplus/en/tournaments/mens/world-cup/qatar2022>

குளிர்காலத்தில் வீட்டின் ஈரப்பதன்

(Home Humidity in Winter)

- வேலா சுப்ரமணியம்

பொதுவாகக் கூறுவதானால் குளிர்காலத்தில் பெரும்பாலான வீடுகள் Furnace மூலம் வெப்பமாக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் வீட்டிற்குள் இருக்கக் கூடிய காற்று முழுவதையும் வெப்பமாக்குவது தான் Furnace-ன் தொழிற்பாடாக இருக்கின்றது. இதனால் வீட்டில் இருக்கவேண்டிய ஈரப்பதன் குறைவடைந்து பல பக்க விளைவுகள் ஏற்படவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதாவது உண்ணமான காற்றுச் சூழல் காரணமாக தோல் வரட்சி (Dry Skin), தொண்டை அரிப்பு போன்றதும் சுவாசம் சம்பந்தமான நோய்களும் வரலாம். அத்துடன் வீட்டில் உள்ள மரத் தளபாடங்களில் சுருக்கம் ஏற்படுவதால் வெடிக்கவோ அல்லது வளையவோ அல்லது உடைந்து போகவோ வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக நிலம் மரத்தினால் Hardwood ஆக்கப்பட்டதாக இருந்தால் அதில் பெரிய வெடிப்புகளும் உடைப்புகளும் வராதவாறு தடுக்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது.

இதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கு Humidifiers பாவிப்பது வழக்கம். ஆனால் எல்லோருக்கும் எல்லா வீடுகளுக்கும் Humidifier அவசியம் இல்லை. இது பற்றிய தெளிவின்மை காரணமாக பலர் பல வித அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாவதைக் கண்கூடாகக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரு வித தரத்தை status உயர்த்துவதற்காகச் சிலர் இவற்றைப் போடுவது போலவும் தோன்றுகின்றது. பக்கத்து வீட்டில் போட்டிருக்கிறார்கள் நாங்களும் போடவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை மிகத் தவறானது.

வீட்டின் தன்மை, எமது பழக்க வழக்கங்கள், உள்ளக - வெளிப்புற காரணங்கள் பல வீட்டில் இருக்கக் கூடிய ஈரப்பதனின் அளவைத் தீர்மானிக்கின்றது. புதிய வீடாக இருந்தால் இயற்கையாகவே சில வருடங்களுக்கு அதிகளவு ஈரப்பதன் வீட்டில் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிகமாக உள்ள ஈரப்பதனை அகற்றச் சிலர் Di-humidifier பாவிப்பதைப் புதிய சில வீடுகளில் பார்க்க முடியும். அத்துடன் பல மணித்தியாலங்கள் சமைக்கும் எங்கள் சமையல் வீட்டிற்குள் நீராவி மூலம் அதிகளவு ஈரப்பதனை உருவாக்குகின்றது. ஆனால் பாவனை மிகக் குறைந்த பலருடைய சமையலறைகள் இதற்கு விதி விலக்கு. பல மணி நேரம் வெந்நீரில் குளிப்பதில் உள்ள சுகம் மறு புறத்தில் வீட்டிற்குள் அதிகளவு ஈரப்பதனையும் உருவாக்குகின்றது. கூட்டுக் குடும்பங்களாக பலர் வீட்டில் வசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் இயற்கையாகவே ஈரப்பதன் அதிகரிக்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது.

எனவே Humidifier போட முன் நன்றாக ஆலோசித்து, அலசி ஆராந்த பின்னர் போடுவது தான் நல்லது. அல்லது பாம்புக்குப் பயந்து பாழுங்கிணற்றில் விழுந்த கதையாகத் தான் முடியும். நான் இங்கு கூற அல்லது உணர்த்த முற்படுவது என்னவென்றால் Humidifier-ஆல் ஒரு சில நன்மை ஏற்பட்டாலும் அதனைச் சரிவரப் பாவிக்காவிட்டால் அல்லது பேணாது விட்டால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள்தான் அதிகம். எல்லோருக்கும் விளங்கக் கூறுவது என்றால் கறிக்கு உப்பு போடுவது போல் Humidifier பாவிப்பது என்று நினைத்துக் கொண்டு, மிகுதியை ஊகித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

பது என்று நினைத்துக் கொண்டு, மிகுதியை ஊகித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

குளிர் காலத்திற்குரிய முக்கிய குறிப்பு:

தற்போது உங்கள் வீடுகளில் ஈரப்பதனின் அளவு 35%-க்கு குறைவாக இருப்பதை அவதானித்து இருக்கலாம். தவறியவர்கள் ஒரு தரம் Hygrometer-ன் துணை கொண்டு பரிசீலித்து பாருங்கள். வீட்டை வெப்பமாக வைத்திருப்பதற்காக வெப்பமாக்கி தொடர்ச்சியாக இயங்குவதும் வெப்பமான காற்று மீண்டும் மீண்டும் சுழற்சி முறையில் பரப்பப்படுவதுமே இதற்குக் காரணமாகும்.

வீட்டில் இருக்கவேண்டிய ஈரப்பதனின் அளவு 30%-க்கு குறையும் பட்சத்தில் வீட்டில் பாரிய அளவிலான பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்ட வாய்ப்பு உள்ளது. தளத்திற்கு போடப்பட்டுள்ள Hardwood-ல் சுருக்கங்கள் ஏற்பட்டு இடைவெளிகள் அதிகரிப்பது மட்டுமல்லாது அவற்றில் வெடிப்புகளும் ஏற்படும். அது மட்டுமன்றி வீட்டில் உள்ள தளபாடங்கள், குசினி அலுவாரிகள், base board, dry-wall, இதர பொருத்துக்கள் என்பவற்றிலும் வெடிப்புக்கள் ஏற்படும். சுவாசம், தோல் சம்பந்தமான வியாதிகள் ஏற்படவும் வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே ஈரப்பதனை உயர்த்த நடவடிக்கை எடுப்பது மிக முக்கியமாகும்.

Central humidifier இல்லாதிருந்தால் அதனைப் பொருத்துவதும், இருந்தும் அதனை ON பண்ண மறந்தவர்கள் சரி பார்த்துக் கொள்வதும் மிக அவசியமாகும். குளிர் காலத்தில் summer-ல் அல்ல வீட்டிற்குள் துணி காயப்போடுவது கூட நன்மை தரக்கூடியது.

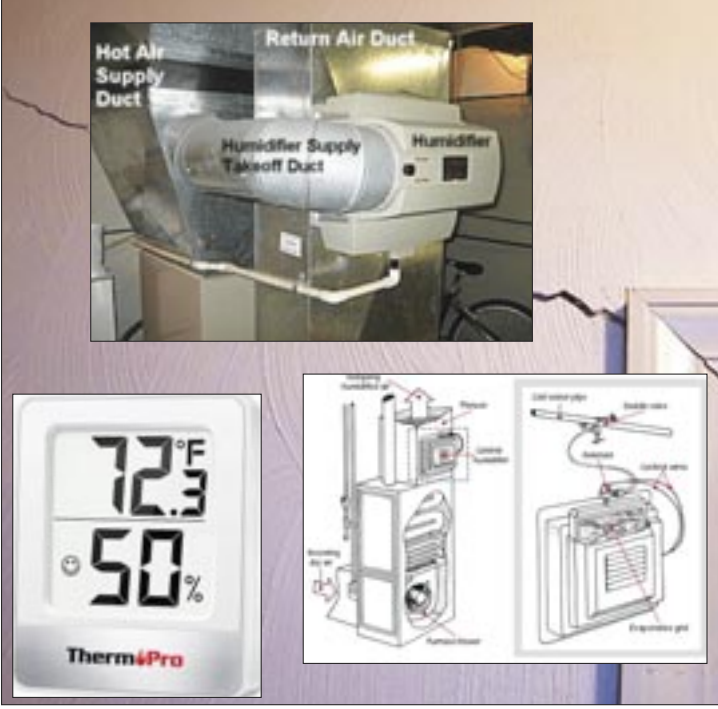
நாம் வீட்டை அழகுபடுத்துவதற்கு பல ஆயிரம் டொலர்களைச் செலவிடுவோம். ஆனால் மிக அவசியமான உண்ணத்தை அறியக் கூடிய வெப்பமானி, ஈரப்பதனை அறியக் கூடிய கருவி இவற்றை வாங்கிச் சுவரில் போட்டுவிட அழகுசெட்டு விடும் என்று நினைக்கிறோமோ என்னவோ? இதனை அறிந்துதான் இவற்றை மிக அழகான வடிவமைப்பிலும் சந்தைப்படுத்துகிறார்கள். Humidity-ஐ அளக்கும் கருவி Hygrometer என்று அழைக்கப்படும். இதன் விலை ஏறக் குறைய \$5 டொலரில் இருந்து ஆரம்பிக்கிறது. எமது வசதிக்கேற்றவாறு Canadian Tire, Home Depot போன்ற இடங்களில் இவற்றை வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொருவரது வீட்டிலும் இதனை வைத்துக் கொள்வது மிக நன்மை பயக்கும்.

வீட்டில் பேணப்பட வேண்டிய ஈரப்பதன் அளவு என்ன? என்ற கேள்வி பலருக்கும் ஏற்படலாம். 35% தொடக்கம் 50% வரை இதமானது Comfort Zone என்று கூறுவார்கள். இதற்குள் வேறு பல புற நிலைகளையும் கருத்தில் கொண்டு உங்கள் வீட்டிற்கு சரியான அளவு என்ன என்பதைத் தீர்மானித்துவிட முடியும்.

Humidifier:

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி உங்கள் வீட்டின் ஈரப்பதன் அளவு 35%க்குள் இருப்பதாக நீங்கள் அறிந்தால், அதேவேளை அதிக வரட்சியான காற்றின் காரணத்தால் பல அசௌகரியங்கள் இருப்பதை உணர்ந்தால், ஒரு Humidifier போடுவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்யலாம்.

Central Humidifier போடும் போது அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஒரு தொழில்நுட்பவியலாளரின் Certified Technician துணையை நாட

வேண்டி இருக்கும். Central Humidifier Furnace-ன் மேற்பகுதியில் பொருத்தப்படுவதால் தகுதி வாய்ந்த தொழில்நுட்பம் தெரிந்தவர் செய்வது தான் பாதுகாப்பானதாகும்.

அடிப்படையாக 3 வகையான Humidifiers பாவனையில் உள்ளன.

1. Spray Humidifiers:

இந்த வகையானவை, furnace-ல் இருந்து வரும் சூடான காற்றுப் பகுதியில் தண்ணீரை தூவுதல் (spray) மூலம் ஈரப்பதனை அதிகரிக்க உதவுகிறது. செலவு குறைந்ததாக இருந்தாலும் இந்த வகையானவை குறைந்தளவு ஈரப்பதனையே தரக்கூடியவை.

2. Drum Humidifiers:

இந்த வகையானவை, சுழற்சி முறையில் நீரை உறிஞ்சிக் கொள்ளும் தன்மை வாய்ந்த. Drum pad நீரை உறிஞ்சி வைத்திருக்க, furnace-ல் இருந்து வரும் உஸ்ணமாக்கப்பட்ட காற்று இதன் ஊடாகச் செலுத்தப்படுவதன் மூலம் ஈரப்பதனை அதிகரிக்க உதவுகிறது.

3. Flow Through Humidifiers:

இந்த வகையானவை, தண்ணீர் வடிகட்டியூடாகத் தெளிக்கப்பட இதனூடாகச் செலுத்தப்படும் காற்று ஈரப்பதனையும் எடுத்து வீடு முழுவதற்கும் பரப்புகிறது. சக்தி வாய்ந்ததும் கால நிலை சூழ்நிலைக் கேற்றவாறு ஈரப்பதன் அளவை நுணுக்கமாக கட்டுப்படுத்தக் கூடியதுமான தன்மைதனைக் கொண்டது இந்த வகை. பெரும்பாலும் இத்தகைய Humidifiers தான் பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மேற் கூறப்பட்ட 3 வகையான Humidifiers-க்கும் Furnace-க்கு மேற்பகுதியில் அதாவது வெப்பக் காற்று வெளிவரும் அல்லது

குளிர் காற்று உள்வரும் பகுதியில் வழங்கப்படும் தண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்தும் 'Plenum' பொருத்தப்பட்டிருக்கும். சிறிய குழாய் மூலம் இதற்கு தண்ணீர் வழங்கப்படுவதையும், மேலதிக நீர் குழாய் மூலம் வெளியேற்றப் படுவதையும், இயங்க வைக்க Furnace-ல் இருந்து சிறிதளவு மின்சாரம் எடுக்கப்படுவதையும் அவதானிக்க முடியும்.

Humidifiers-ஐக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு Humidistat Thermostat controller போல பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இது Humidifier-க்கு அண்மையில் உள்ள Duct பகுதியிலோ அல்லது வேறு அறையிலோ பொருத்தப்பட்டிருக்கலாம். சில வீடுகளில் Thermostat-க்குப் பக்கத்திலேயே இதுவும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

இக்கட்டுரையில் உள்ள மாதிரிப் படங்களைச் சற்றுக் கூர்ந்து அவதானித்தால் சம்பந்தப்பட்ட கூறுகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் விதம், அவற்றின் தொழிற்பாடு என்பவற்றை மிக இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எனது அனுபவத்தில் 75%-க்கு மேலான வீட்டு உரிமையாளர்களுக்கு Humidistat-ஐக் கையாளும் விதமும், Humidifier-ன் தொழிற்பாடும் தெரியாமல் இருப்பது கவலைக்குரியது.

Humidistat-ஐ ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் 40% அல்லது 45% விட்டால் வீட்டில் உள்ள காற்று மண்டலத்தில் அந்த அளவு, குறைய விடாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான் இதன் வேலையாகும். ஆனால், நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல புறக்காரணிகளால் வீட்டின் மேல் தளத்தில் ஈரப்பதன் அளவு திடீரென கூடக் குறையும்போது, அடித்தளத்தில் இருக்கும் இக்கருவி மிகத் துல்லியமாக தேவைக்கேற்றவாறு Humidifier-ன் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது. இந்த இடத்தில் நாங்களாக இதனை நிறுத்தவோ அல்லது கட்டுப்படுத்தவோ வேண்டி இருக்கும். வெளியில் உள்ள உஷ்ண நிலைக்கேற்றவாறும் நாம் Humidistat-ஐக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் ஆகும். உதாரணமாக வெளியில் குளிர் கூடும் போது நாம் Humidistat-ன் அளவை குறைக்க வேண்டும். கீழ்வரும் அட்டவணை அதனை விளக்குகின்றது.

Out door Temperature	Suggested Setting
Celcius	% RH
-28	15%
-20	20%
-18	25%
-12	30%
-7	35%
-1	40%

வெளியில் கடும்கு குளிர் ஏற்படும்போது Humidifier-ஐ நன்றாக குறைத்துவிடுவது அல்லது நிறுத்திவிடுவது நல்லது. 'கடல் நீராவி யாகி மேலே சென்று குளிர் காற்று படும் பட்சத்தில் மீண்டும் மழையாக பெய்கிறது' என்று சிறிய வகுப்பில் படித்தது பலருக்கும் நினைவிருக்கலாம். எங்கள் வீடுகளிலும் இப்படி ஒரு நிகழ்வு ஏற்படுவதால் தான் யன்னல் கண்ணாடிகளில் ஏற்படும் குளிர் காரணமாக உட்பகுதியில் தண்ணீர் படிவு ஏற்படுகின்றது. அது சிறிது சிறிதாக அதிகரித்து பனிக்கட்டியாக யன்னல் நிலைகளில் உறையத் தொடங்கி அவற்றை உக்க வைத்துவிடும். சில வீடுகளில் யன்னல் கண்ணாடி முழுவதும் புகையடித்தது போல் நீராவி படிந்திருக்கும். தகுந்த முறையில் Humidifier-ஐ கட்டுப் படுத்தப்படாதுவிட்டால் அதனால் ஏற்படும் நன்மையை விட தீமையே அதிகமாகி, காலப் போக்கில் பாரிய திருத்த செலவுகளை சந்திக்க வேண்டிவரும்.

velasubramaniam@thaiivedu.com

பாவித்த வாகனங்களை

வாங்குவதில் சிக்கல்கள்

- செந்தூரன் புனிதவேல்

ஒரு வாகனம் புதிதாக வாங்கும் வேளையில் அதன் பெறுமதி பெருமளவு குறையும். இதனால் பலரும் சொற்ப தூரம் ஓடிய வாகனத்தை வாங்கி பெருமளவு பணத்தை மிச்சம் பிடிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. உதாரணத்திற்கு ஐம்பதினாயிரம் பெறுமதியான ஒரு வாகனத்தை ஒரு சில ஆயிரம் மைல் மட்டுமே ஓடியவாகனமாய்

பத்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள், வீதி வாகன போக்குவரத்து அமைப்பு. இது குறிப்பிடுவது மாகாணத்திற்கு மாகாணம் வேறுபட்டிருக்கும். ஒன்டாரியோ மாகாணத்தில் கீழ் கண்ட குறிப்புகள் உறுதிப்பத்திரத்தில் குறித்திருக்கும்.

Province of Ontario / Province de l'Ontario
P.A.S. - P.T. PLATE PLAKES 111111
FEDERAL MOTOR VEHICLE / CERTIFICAT D'IMM. VEHICULE
BRAND - REBUILT PLATED
VIN: 1G1ZC5E8125078 WIP 111160735
MAKE: CHEV MAKE: MAL YEAR: 92 MAKE: 20
COLOUR: 06 MAKE: G MAKE: RED MAKE: 2027
VIN: 6754321
VIN: 3457981
WIP PUBLIC, JAZZ, Q
ADDRESS: 123 ANYWHERE ST
TORONTO, ONTARIO
M1N2B4
991-2/OPF 01 01 12 A7932897
Detach here
Detached 1st

- Refuclt - மீள் அமைப்பு. இது வாகனம் பாவிக்க முடியாது என வைக்கப்பட்டு, அதனை மீண்டும் எடுத்து திருத்தி விற்பனைக்கு வந்துள்ளது.
- Salvage - மீள்பாவிப்பது. இத்தகைய வாகனங்கள் பாதுகாப்பு பரிசீலனை செய்து அதற்கான ஆதாரத்தை கொடுத்தால்தான் அந்த வாகனத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- Non Repairable - திருத்த முடியாதது. காப்புறுதி அமைப்பினால் திருத்த முடியாதது என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அதில் சில உதிரிப்பாகங்களை எடுத்து பாவிக்கலாம். இத்தகைய தீர்ப்பு வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்த வாகனத்தையும் ஒதுக்கிவிடுவார்கள்.
- The theft is gone. களவு போய் நகர காவலருக்கு அறிவித்திருந்தால் - அது மீள் பெறப்பட்டிருந்தால் தொடர்ந்து பாவிக்கப்படும். ஆனால் அதன் உறுதிப்பத்திரத்தில் களவு போய்விட்டது எனக் குறிப்பிட்டிருக்கும் வரை அந்த வாகனம் வெளியே செலுத்த முடியாது. பொதுவாக மீள் திருத்தப்பட்டுள்ள (Rebuilt) வாகனம் மட்டும் பாவிக்கலாம்.

வாங்குபவர்கள் கவனமாய் இருங்கள். பொதுவாக இவை மலிவாக கிடைப்பதனால் அதை விரும்பிடினும் பல தடைகள் இருக்கவே செய்யும்.

விபத்துக்குள் உள்ளான வாகனங்கள் பல நெளிவு சுளிவு உடையதாய் இருப்பது இயல்பு. எனவே விபத்துக்குள்ளான ஒரு வாகனத்தை வாங்கும் வேளை மிகவும் கவனமாக இருப்பதுடன், தரமான மெக்கானிக் மூலம் கவனிப்பதவசியம். கவலையீனமாயிருப்பின் உங்கள் உயிருக்கு மட்டுமல்ல உங்கள் நெருங்கிய உறவினர்கள், நண்பர்கள் உயிருக்கும் ஆபத்து.

வாகனங்களின் முன்னைய குறைபாடுகளைக் கவனிக்கும் அமெரிக்க அமைப்பு 212,000 வாகனங்களுக்கு மேல் வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்த வாகனம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்படியான வாகனங்களைக் கண்டால் அவற்றை வாங்குவதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது சிறப்பாகும்.

வாங்கினால் பத்து பதினைந்து ஆயிரத்திற்குள் வாங்க முடியும். மேலும் அந்த வாகனம் என்பது முதல் நூறு ஆயிரம் தூரம் வரை ஓடக்கூடும்.

ஆனால் வாங்குபவர்கள், அந்த வாகனம் பெரும் விபத்துக்குள் ளாகி இல்லாது இருப்பது மிக மிக அவசியம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஆனால், அதனை அறிவது எப்படி என்பதை கவனிப்போம்.

வாகனத்தின் கடந்தகால விபத்துகள் அல்லது அவ்வாகனம் பெரும் நஷ்ட ஈட்டைப் பெற்றிருக்கிறதா என்பதை உரிமைப்

senthuran.p@thaivedu.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved

Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்புறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

மீடு, வாகன காப்புறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators நிறுவனமே என்பதைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்

உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர ஆவசர கேட்பளவுச் சேவை வழங்கப்படும்

Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators
A Better Place For You®

தன்னியக்கி வாகனச் செலுத்துகை

- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

ஆங்கிலத் திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் போன்றவற்றில் மனிதரின் உதவியின்றி இயங்கும் வாகனங்கள் பற்றிய சித்தரிப்புக்களை வியப்புடன் கொண்டாடி மகிழ்ந்த தருணங்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன? இலங்கையில் 80களின் கடைக்கூற்றில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்ட நைட் ரைடர் என்ற ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் இவ்வாறான ஒரு காரினை பார்த்த நினைவுகள் இன்றும் பசுமையாக பதிந்துள்ளது. அந்தக் கதையின் நாயகன் பிறப்பிக்கும் கட்டளைகளை முழுமையாக ஏற்று செயற்படும் என்பதுடன், சூழ்நிலைகளைப் புரிந்து கொண்டு அதன் அடிப்படையில் அந்தக் கார் தொழிற்படும். இந்தக் கற்பனைச் சித்தரிப்பு தற்பொழுது மெய்ப்பட்டுள்ளது. தற்பொழுது தானியங்கு அடிப்படையிலான வாகன உற்பத்தி குறித்த ஆய்வுகள் மிகவும் உயர்ந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றன. சாரதியின்றி வாகனம் செலுத்தக் கூடிய சாத்தியம் என்ன? அவ்வாறான உற்பத்திகளின் நன்மை, தீமைகள் என்ன என்பது பற்றிய ஒரு சிறிய தேடலாக இந்தப் பத்தி அமையும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வாகன உற்பத்தி தொழிற்துறையின் புதிய இலக்குகளின் முதன்மையானவற்றில் ஒன்றாக தன்னியக்கி வாகனச் செலுத்துகை கருதப்படுகின்றது. தன்னியக்கி அடிப்படையில் வாகனங்களை ஓட்டுவது தொடர்பில் பல வாகன உற்பத்தி நிறுவனங்கள் பல்வேறு மட்டங்களில் ஆய்வுகளை முன்னெடுத்து வருகின்றன.

தன்னியக்கி வாகனச் செலுத்துகை அல்லது தன்னியக்க வாகன ஓட்டுதல் என்பது சாரதியின் உதவியின்றி தானியங்கு அடிப்படையில் வாகனம் செலுத்தப்படும் முறைமையை குறிக்கின்றது. மனித சாரதிகளின் ஒத்துழைப்புடனும் ஒத்துழைப்பு ஏதுமின்றியும் வாகனங்கள் இவ்வாறு செலுத்தப்படுகின்றன.

உலகின் முதலிலை வாகன உற்பத்தி நிறுவனங்களான Tesla, Volvo, Mercedes, Audi போன்ற பல வாகன உற்பத்தி நிறுவனங்கள் பூரண தன்னியக்கி அடிப்படையிலான வாகனச் செலுத்துகையை மேற்கொள்ளக் கூடிய வாகன உற்பத்தியை முன்னெடுப்பதில் தீவிர முனைப்புக் காட்டி வருகின்றன. அநேகமான கார் உற்பத்தி நிறுவனங்கள் தானியங்கு அடிப்படையிலான பல்வேறு அம்சங்களை ஏற்கனவே கார்களில் உள்ளடக்கி உற்பத்திகளை மேம்படுத்திக்கொண்டு வருகின்றன. எந்தவொரு மனித தலையீடும் இன்றி சுயமாக வாகனங்கள் செலுத்தப்படக்கூடிய கட்டமைப்பினை வடிவமைப்பதற்கு அனைத்து கார் உற்பத்தி நிறுவனங்களும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

தன்னியக்கி வாகனச் செலுத்துகை அல்லது தன்னியக்க வாகன ஓட்டுகை பற்றிய தெளிவினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதன் ஐந்து பிரதான கட்டங்கள் பற்றிய புரிதல் எமக்கு இன்றியமையாததாகின்றது.

புச்சிய கட்டம்: தன்னியக்கமற்ற நிலை:

இன்று வீதியில் பயணிக்கும் மிகப் பழைய வாகனங்கள் மட்டுமே இந்த வகையீட்டில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இந்த வாகனங்கள்

ளில் மனித சாரதியொருவர் பூரண கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்கின்றார். வாகனத்தை ஓட்டும் அனைத்து விதமான செயற்பாடுகளினதும் கட்டுப்பாடு சாரதியின் கைகளில் காணப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த வகை வாகனங்களில் அல்லது கார்களில் தானியங்கு எச்சரிக்கை கட்டமைப்புகள் காணப்படலாம் எனினும் அவை தொடர்பிலான இறுதித் தீர்மானம் எடுக்கும் பொறுப்பு மனித சாரதிக்கே உண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது இந்த வகை வாகனங்களின் பூரண கட்டுப்பாட்டாளர் சாரதியாகவே காணப்படுகின்றார்.

கட்டம் 1: சாரதி உதவி:

முதலாம் கட்ட தன்னியக்கி வாகனச் செலுத்துகையானது குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு அம்சங்கள் தானியங்கு அடிப்படையில் கட்டுப்படுத்தப்படும். அதாவது வாகனத்தின் நெறிப்படுத்தி (steering wheel) அல்லது வாகனத்தின் வேகம் போன்றன தொடர்பில் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இந்த தானியங்கு பொறிமுறைமை தொழிற்படுகின்றது. இந்தக் கட்டத்திலும் வாகனத்தின் சாரதியே வாகனச் செலுத்துகை குறித்த பூரண பொறுப்பினையும் ஏற்றிருப்பார் எனவும் பாதையை கண்காணித்தல், தானியங்கு பொறிமுறைமை செயலிழந்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுத்தல் உள்ளிட்ட முக்கிய தொழிற்பாடுகள் அனைத்தும் சாரதியின் கைகளில் தங்கியுள்ளது.

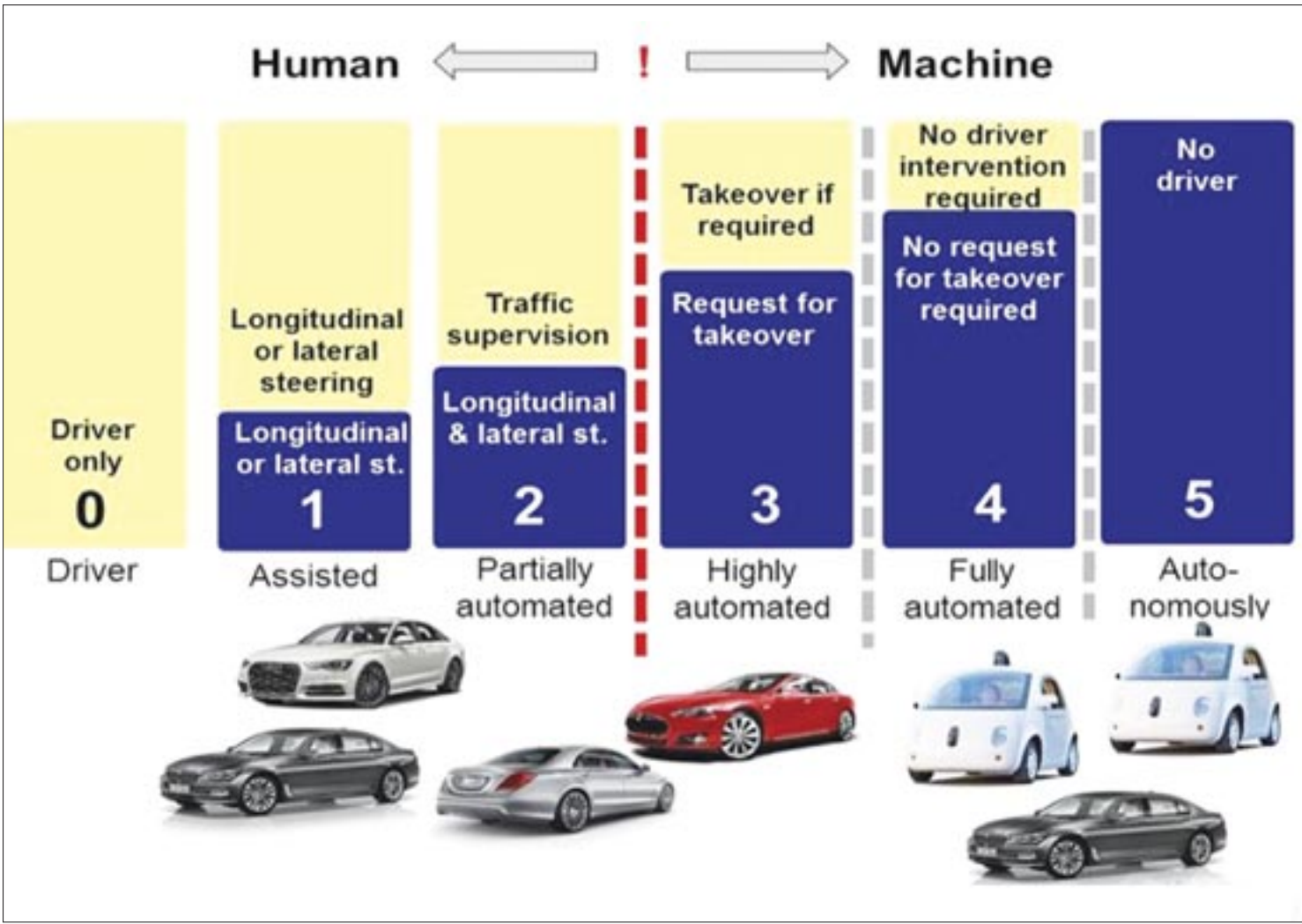
கட்டம் 2: பகுதியளவான தன்னியக்கம்:

தற்போதைய புதிய வாகனங்கள் அனைத்திலும் இந்தப் பொறிமுறைமை காணப்படுகின்றது. வாகனத்தின் பல்வேறு தொழிற்பாடுகளையும் onboard computer கட்டமைப்பு ஒன்று கட்டுப்படுத்தும். நெறிப்படுத்தி, வாகனத்தின் வேகம் உள்ளிட்டனவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல். மனித சாரதி எஞ்சியுள்ள வாகனச் செலுத்துகையின் இயங்காற்றல் பணிகளைச் சாரதி மேற்கொள்வார். பாதையை மாற்றுவது, அபாயங்களை கண்காணித்தல், வீதிச் சமிக்ஞைகளுக்கு துலங்குதல், வளைவுகளில் ஓட்டுதல் உள்ளிட்ட முதன்மைக் கருமங்களை சாரதி செயற்படுத்துகின்றார்.

கட்டம் 3: நிபந்தனையுடனான தன்னியக்கம்:

புதிய வாகனங்களில் இந்தக் கட்டத்தைக் கொண்ட வாகனச் செலுத்துகைக் கட்டமைப்பு எதிர்காலத்தில் பொதுவாகக் காணப்படும் சாத்தியங்கள் காணப்படுகின்றன. அதிகளவிலான தன்னியக்கி பொறிமுறைமையை இந்த மூன்றாம் கட்டம் கொண்டிருக்கும். வாகனம் செலுத்துகையில் காணப்படும் முக்கியமான அம்சங்கள் அனைத்தும் பெரும்பாலும் தானியங்கு அடிப்படையில் காணப்படும். இந்த நிலையில் ஏதேனும் அவசர சந்தர்ப்பங்களில் சாரதி ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வாகனத்தின் தன்னியக்கி செலுத்துகைப் பொறிமுறையானது வாகனத்தின் வேகம், நெறிப்படுத்தி என்பனவற்றை கட்டுப்படுத்தும்

கூடிய கட்டமைப்பினை கொண்டமைந்துள்ளது.

கட்டம் 4: கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பூரண தன்னியக்கம்:

மெய்நிகர் புவிவியல் எல்லைகளில் (geofencing), வாகனம் செலுத்துகை தொடர்பிலான அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு முறைமையாகும். மனித சாரதி சரியான முறையில் செயற்படத் தவறும் சந்தர்ப்பங்களில் கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டால் தானியங்கி அடிப்படையில் அவை தொழிற்படும். இந்த முறைமையை ஓர் உண்மையான தானியங்கி சாரதிகளற்ற வாகனம் செலுத்துகை முறைமையாகவே குறிப்பிட முடியும், எனினும் இந்தச் செயல்முறையிலும் குறிப்பிட்ட சில தேவைகளுக்கு சாரதியொருவர் தேவைப்படுகின்றார். Ford மற்றும் Volvo போன்ற சில மோட்டார் வாகன உற்பத்தி நிறுவனங்கள் இந்த நான்காம் கட்ட தானியக்க வாகனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான முனைப்புக்களில் ஈடுபட்டுள்ளன.

கட்டம் 5: பூரண தன்னியக்கம்:

தன்னியக்க வாகனம் செலுத்துகை முறைமையானது முழு நேரமும் எல்லா இடங்களிலும் செயற்படக்கூடியவையாகும். அனைத்து வகையான வாகனம் செலுத்துகைத் தொழிற்பாடுகளையும் சகல வீதிகளிலும் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் தானியங்கி அடிப்படையில் மேற்கொள்ளக்கூடிய பூரண தன்னியக்க நிலைமையாகும். பூரண தன்னியக்கி வாகனங்கள் எப்பொழுது சந்தைக்கு வரும் என்பது பற்றிய தகவல்களை எந்தவொரு நிறுவனமும் இதுவரையில் துல்லியமாக வெளியிடவில்லை. இந்தப் பூரண தன்னியக்கி வாகனங்களில் நீங்கள் வாகனத்தில் ஏறி எதனையும் செய்யத் தேவையில்லை, செல்லும் இடத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டால் எஞ்சிய அனைத்து வாகனம் செலுத்துகைப் பணிகளையும் வாகனம் தானியங்கி அடிப்படையில் மேற்கொள்ளும் தொழிற்பாட்டினையே இது குறிக்கின்றது. இந்த வாகனம் செலுத்தும் நேரத்தைப் பயன்படுத்தி அலுவலக மின்னஞ்சல்களை பார்வையிடவோ, கூட்டமொன்றுக்கு ஆயத்தமாகவோ, தொலைபேசி அழைப்புக்களை

எடுக்கவோ அல்லது சிறிது நேரம் உறங்கவோ முடியும்.

டெஸ்லா தன்னியக்கி வாகனம் மற்றும் பூரண தன்னியக்கத் திறன்கள்:

வாகனம் செலுத்தும் போது பயணிகளின் வசதி, பாதுகாப்பு என்பனவற்றை உறுதி செய்யக்கூடிய வகையில் சாரதியற்ற வாகனம் செலுத்துகை முறைமையொன்றை அறிமுகம் செய்துள்ளதாக டெஸ்லா அறிவித்துள்ளது. டெஸ்லாவின் அனைத்து புதிய வாகனங்களிலும் எட்டு வெளிப்புறக் கமராக்களும் மேம்படுத்தப்பட்ட காட்சிபல செயல்முறை அல்லது visual processing முறைமையும் கொண்டமைந்துள்ளது. இந்த அம்சங்கள் மேலதிக பாதுகாப்பினை உறுதி செய்யும் நோக்கில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பூரண சுய வாகன ஓட்டுதல் இயலுமை, மேம்படுத்தப்பட்ட தன்னியக்கி (autopilot) ஆகிய அனைத்து வகையான வடிவங்களிலும், காரின் நெறிப்படுத்தியில் கைகளை வைத்த வண்ணம் ஏதேனும் தேவை ஏற்பட்டால் உடன் துலங்கும் வகையில் சாரதிகள் விழிப்புடன் இருப்பார்கள். இந்த அம்சங்கள் பல சுய வாகன ஓட்டுதல் திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டவை என்ற போதிலும், தற்போது பயன்படுத்தப்படும் அம்சங்கள் வாகனத்தைத் தன்னியக்கமான வாகனம் செலுத்துகையாக மாற்றாது.

சகல டெஸ்லா கார்களிலும் தன்னியக்கி கட்டமைப்பு கருவிகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன, எப்போது கார் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதற்கு அமைய இவற்றின் அம்சங்கள் மாறுபடுகின்றன.

தன்னியக்கி அம்சத்தை உள்ளடக்காத வாகனங்களுக்காக பூரணமான சுய வாகன ஓட்டுதல் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட தன்னியக்கி முறைமை ஆகிய அம்சங்கள் உள்ளடங்கிய கருவிக் கட்டமைப்புக்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

டெஸ்லாவின் எந்த வாகனம் சுய ஓட்டுகை அம்சத்தைக் கொண்டது?

துரதிஸ்டவசமாக ஒன்றுமில்லை என டெஸ்லாவின் நிறுவனர் எலோன் மஸ்க் குறிப்பிடுகின்றார். கட்டம் 5 அல்லது பூரண சுய

வாகன ஓட்டுதல் வசதியுடைய வாகனங்கள் வெகு விரைவில் அறிமுகம் செய்ய முடியும் என்பதில் பூரண நம்பிக்கை உண்டு என அவர் கூறுகின்றார்.

தன்னியக்கி (Autopilot) கட்டமைப்புக் காணப்பட்டாலும் அதனை இயக்குவதற்கு ஓர் சாரதியின் தேவை இன்றியமையாதது என்ற காரணத்தினால் டெஸ்லா ரக வாகனங்களைப் பூரண சுய ஓட்டுகை முறைமையைக் கொண்ட கார்களாக கருத முடியாது. இதனால் டெஸ்லாவின் தன்னியக்கி - சுயமாக இயங்கும் வாகனம் என்ற வார்த்தை மக்கள் மத்தியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தானியங்கிக் கட்டமைப்பினைக் கொண்ட வாகனங்களைச் செலுத்தும் போது சாரதிகள் ஸ்டீயரிங்கில் கை வைக்கத் தேவையில்லை, கவனம் செலுத்தத் தேவையில்லை எனக் கருதுகின்றனர். எனினும் உண்மையில் அது அவ்வாறில்லை. இதன் காரணமாகவே டெஸ்லாக் கார்கள் சுயமாக ஓடக்கூடியவை என்ற வார்த்தையைக் கொண்டமைந்த விளம்பரங்களை ஜெர்மனி தடை செய்வதாக அறிவித்திருந்தது.

எனினும், கடந்த ஏப்ரல் மாதம் முதல் ஐரோப்பிய மற்றும் மத்திய கிழக்குச் சந்தைகளுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட டெஸ்லா 3 மற்றும் டெஸ்லா Y ரக வாகனங்களில் தன்னியக்கி மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய கட்டமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதற்காக அதி நவீன கமரா மற்றும் நியூரல் நெட்வேர்க் கட்டமைப்பு என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கமராக் கட்டமைப்பானது வாகனத்தின் சாரதிகளினால் பார்க்க, உணர் முடியாத அளவிற்கு சுற்றுப்புறம் பற்றிய அனைத்துத் துல்லியமான தகவல்களையும் வழங்குகின்றது. அதி நவீன சக்தி வாய்ந்த கட்டமைப்பு மில்லி செக்கன்களுக்கு ஒரு தடவை தகவல்களை உள்ளீடு செய்வதனால் வாகனம் ஓட்டுதல் பாதுகாப்பானது என்பதுடன் சாரதிகளின் அவசியம் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

தன்னியக்கி முறையை இயக்குவதற்கு முன்னதாக வாகனத்தின் சாரதி, நெறிப்படுத்தி மீது எப்பொழுதும் கை வைத்திருப்பதனை உறுதி செய்ய வேண்டும் என்பதுடன், வாகனச் செலுத்துகையின் பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இன்றியமையாதது. தன்னியக்கி முறை செயற்படுத்தப்பட்டதும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஒளி, ஒலி வடிவிலான விழிப்புட்டல்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும். வாகனத்தின் ஸ்டீயரிங்கை நீங்கள் உரிய முறையில் பிடிக்கத் தவறினால் சில தடவைகள் எச்சரிக்கை விடுக்கப்படும் அதனை நீங்கள் பொருட்படுத்தாவிட்டால் தன்னியக்கி முறைமையை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை உருவாகும்.

எந்தவொரு நேரத்திலும் இந்தத் தன்னியக்கி பொறிமுறைமையை சாரதியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முடியும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஸ்டீயரிங் மூலமாகவும், நிறுத்தி (brake)யை அழுத்துதல் அல்லது வாகனத்தின் தானியங்கிக் கட்டுப்பாட்டைச் செயலிழக்கச் செய்வதன் மூலம் சாரதிகள் வாகனத்தின் பூரண கட்டுப்பாட்டைத் தம்வசப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

தன்னியக்கி கட்டமைப்பின் வரையறைகள் எவை?

தன்னியக்கி அல்லது தானியங்கு அடிப்படையில் வாகன சுய ஓட்டுகையின் செயல்திறனில் சில காரணிகள் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. போதியளவு வெளிச்சமின்மை, அதிக வெளிச்சம், சக்தி, பனி, அதிகளவான வளைவுகள், உடைந்த பம்பர்கள் உள்ளிட்ட பல ஏதுக்களினால் இவ்வாறு தானியங்கு அடிப்படையில் வாகன செலுத்துகை மேற்கொள்வது பாதிக்கப்படுகின்றது.

தன்னியக்கி சாதனங்கள், தன்னியக்கி கட்டமைப்பிற்குத் துல்லியமான தகவல்களை வழங்குவதனை உறுதி செய்வதற்கு கமராக் கள் மற்றும் சென்சர்கள் என்பனவற்றை முடிந்தளவு சுத்தமாகவும், பழுது மற்றும் தடைகள் இல்லாமலும் பேண வேண்டியது அவசியமானது. கமராக்கள் மற்றும் சென்சர்களை மிருதுவான துணியொன்

றில் வெதுவெதுப்பான நீரில் நனைத்து அவ்வப்போது துடைக்க வேண்டும்.

வீதியின் மோட்டார் போக்குவரத்து நெரிசல் நிலைமைகளைப் புரிந்து கொண்டு அதன் அடிப்படையில் வாகனத்தின் வேகத்தினைத் தன்னியக்கி கட்டமைப்பில் காணப்படும் Traffic-Aware Cruise Control அம்சம் மாற்றியமைத்துக் கொள்கின்றது. Autos teer அம்சமானது பாதையின் எந்த லேனில் பயணம் செய்கின்றது என்பதற்கு ஏற்ற வகையில் வாகனத்தின் நெறிப்படுத்தி கட்டுப்படுத்துகின்றது.

மறுபுறத்தில் மேம்படுத்தப்பட்ட தன்னியக்கி கட்டமைப்பானது ஒரே ஒருமுறை தொடுவதன் மூலம் லேன்களை மாற்றவும், வாகனத்தைப் பார்க் செய்யவும் உதவுகின்றது.

தன்னியக்கி கட்டமைப்பின் கட்டளை (Summon) என்ற அம்சமானது செயலி ஒன்றின் உதவியுடன் நெருக்கமான இடங்களில் காரை உள் நுழையச் செய்யவும் வெளியேற்றவும் பயன்படுகின்றது. ஸ்மார்ட் கட்டளை (Smart Summon) அம்சமானது மிக நெருக்கமான சூழ்நிலைகளில் காரைத் தேடுவதற்கும், பார்க்கிற இடங்களைக் கண்டறிவதற்கும் உதவுகின்றது.

பூரண சுய வாகன ஓட்டுகை:

தற்போதைய தன்னியக்கி, மேம்படுத்தப்பட்ட தன்னியக்கி மற்றும் பூரண சுய வாகன ஓட்டுகை என்பனவற்றுக்கு ஒரு சாரதியின் கட்டுப்படுத்தல் தேவைப்படுகின்றது, கட்டம் 4-ம் மற்றும் 5-ம் நிலைகளிலும் பூரணத் தன்னியக்கி முறைமை தற்போதைக்குக் கிடையாது. பில்லியன் கணக்கான கிலோ மீற்றர்கள் பயண அனுபவம், ஒழுங்குமுறை அனுமதியைப் பெற்றுக் கொள்ளல் என்பன சில நாடுகளில் நீண்ட காலம் எடுக்கக் கூடும். அதன் பின்னர் பூரண சுய வாகன ஓட்டுகை சாத்தியமானதேயாகும். இவ்வாறு அனுமதி கிடைக்கப் பெற்றதும் கார்களுக்குப் பல்வேறு கட்டங்களில் மென்பொருள் அப்டேட்களை டெஸ்லா வெளியிடும்.

டெஸ்லாவின் எந்த ரக வாகனம் நீண்டதூர வரம்பைக் கொண்டது?

Tesla's dual-motor Model S ரக வாகனங்கள் 646 கிலோ மீற்றர் தூரம் வரையிலான வரம்பினைக் கொண்டது. இந்த வரம்பினை அடைவதற்கு வாகனத்தின் வேகம் மணிக்கு 112 கிலோ மீற்றர் என்ற அளவில் காணப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அதனைச் சாரதி கண்காணிக்க வேண்டும்.

டெஸ்லா நிறுவனம் ஒரு வெற்றிகரமான இலத்திரனியல் கார் உற்பத்தி நிறுவனங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது என்றால் அது பிழையாகாது. அறிமுகம் செய்யும் ஒவ்வொரு புதிய மாடல்களிலும் வித்தியாசமான அம்சங்களை உள்ளடக்கி வருகின்றது. கட்டம் 5 அல்லது தன்னியக்கப் பூரண வாகன ஓட்டுகை அம்சத்தைக் கொண்ட கார்களை உற்பத்தி செய்யும் முதன்மையான நிறுவனங்களில் ஒன்றாக டெஸ்லா வரலாற்றில் இடம்பிடிக்கும் சாத்தியங்கள் வெகு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

எது எவ்வாறெனினும், மனிதரின் பணிகளை இலகுவடுத்தும் நோக்கில் தானியங்கு அடிப்படையில் வாகனங்களை ஓட்டுவதற்கான முனைப்புகள் வெகுவாக வெற்றியளித்துள்ள போதிலும், மனிதரின் சமயோசித ஆற்றல், குறிப்பறிந்து செயற்படும் திறன் உள்ளிட்ட மனிதர்களுக்கே உரிய ஆற்றல் இயலுமைகளுடன் இந்தத் தானியங்கு கருவிக் கட்டமைப்புகள் போட்டி போட்டு வெற்றி பெறுமா என்ற வினாவிற்குக் காலத்தினால் மட்டுமே காத்திரமான பதிலை வழங்க முடியும்.

jeyaseelan.s@thaiivedu.com

கோள்களில் மனிதரின் குடியேற்றத்துக்கு

வழியமைத்த ஆர்டிமிஸ்

- குரு அரவிந்தன்

விண்வெளிப் பயணங்களுக்கு நீங்கள் தயாராகிவிட்டீர்களா? கிரகங்களுக்குச் சுற்றுலா சென்றுவர விருப்பமா, அல்லது அங்கே சென்று குடியேற விரும்புகிறீர்களா? இனிவரும் காலங்களில் விரைவாக நடைபெறப்போகும் குடியேற்றங்களுக்கு முன்னோடியாக ஆர்டிமிஸ்-1 வழிகாட்டி இருக்கின்றது. சொன்னால் நம்ப மாட்டீர்கள், எனது நண்பர் ஒருவர் சந்திரனிலும், செவ்வாயிலும் வீடு வாங்க, விற்க இப்பொழுதே தயாராகிவிட்டார். எம்மவர்களில் யார் அதை முதலில் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் 'முதன் முதலாக' என்ற பட்டத்தை மட்டுமல்ல, வரலாற்றிலும் பதியப்படுவார்கள்.

இதற்குக் காரணம், நாசாவின் ஆர்டிமிஸ் திட்டம்-1 மிகச் சிறப்பாக நிறைவேறி இருப்பதுதான். இந்தத் திட்டத்தின்படி, முதலா

தது. வெப்பத்தைத் தடுக்கும் கவசம் சரிவரச் செயற்படாவிட்டால், இப்படியான பயணங்களின் போது, உள்ளே இருக்கும் விண்வெளி வீரர்கள் கருகிப் போய்விடுவார்கள்.

பாதுகாப்பாக இறங்குவதற்காக, பரகூட் மூலம் இதன் வேகம் 20 மைலாகக் குறைக்கப்பட்டது. புறச்சூடு ஆறுவதற்கும், வேறு சில பரிசோதனைகளுக்காகவும் இரண்டு மணி நேரம் தண்ணீரில் மிதக்கவிடப்பட்டது. ஓரியனின் இந்த சாதனை மூலம் அடுத்தடுத்த திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கான திசை நோக்கி நாசாவை நகர வைத்திருக்கின்றது. இதன்படி அடுத்த திட்டமான ஆர்டிமிஸ்-2 என்ற நாசாவின் திட்டம் செயற்பட இருக்கின்றது. இதில் விண்வெளி வீரர்கள் சந்திரன் நோக்கிச் சென்று, அதன்பின் பரீட்சார்த்தமாக இதுவரை மனிதர் செல்லாத தூரத்திற்கும் சென்று வருவார்கள், ஆனால் இவர்கள் சந்திரனில் இறங்க மாட்டார்கள்.

ஆர்டிமிஸ் திட்டம் 2017-ம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் நாசா நிறுவனத்தால் தீட்டப்பட்டது. ஆர்டிமிஸ் என்பது கிரேக்க கடவுளின் பெயராகும், அப்பலோ, ஆர்டிமிஸ் இருவரும் இரட்டைப் பிறவிகள். அதனால்தான் இந்தப் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்தின்படி, முதலில் 3 கட்டமாக இது நிறைவேற்றப்படும்.

அதன்படி முதற்கட்டமாக, ஓரியன் என்ற விண்கலம் சந்திரனை நோக்கி நவம்பர் மாதம் 16-ம் திகதி 2022 ஆண்டு ஏவப்பட்டது. இதன் மூலம் 50 வருடகால இடைவெளிக்குப்பின் அமெரிக்கா மீண்டும் சந்திரனை நேக்கிய தனது திட்டத்தை ஆரம்பித்திருந்தது. கடைசியாக 1972-ம் ஆண்டு அப்பலோ 17-ல் சென்றவர்கள் தான் சந்திரனில் தரை இறங்கியிருந்தார்கள். பொதுவாகப் பாவனையில் இருக்கும் ராக்கெட்டைவிட, இதற்காக இம்முறை மிகப் பெரிய ராக்கெட் வடிவமைக்கப்பட்டது. சென்ற ஓகஸ்ட் மாதம் சந்திரனை நோக்கி விண்கலத்தை அனுப்புவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் ராக்கெட்டில் ஏற்பட்ட எரிபொருள் கசிவு காரணமாக அந்தத் திட்டம் தற்காலிகமாகப் பின்போடப்பட்டது. செப்டெம்பர் மாதமும் இதை அனுப்புவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றாலும், காலநிலை, இயான் சூறாவளி போன்ற காரணங்களால் பயணம் தடைப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

'மெகாராக்கெட்டின்' உதவியுடன் புளோரிடா, கென்னடியில் உள்ள நாசாவின் 39பி ஏவுதளத்தில் இருந்து சந்திரன் நோக்கிப் புறப்பட்ட ராக்கெட், 320 அடி உயரம் கொண்டது. இது விண்வெளி வீரர்களின் பயணத்திற்கான கலன், சேவைக்கலன், ஐசிபிஎஸ் எனப்படும் உந்துகலன் என முக்கிய மூன்று பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. இதைவிட ஓரியன் ஏவுதலை நிறுத்தும் அமைப்பு, ஏவூர்தியைப் பிரித்தெடுக்கும் அமைப்பு, ராக்கெட் பூஸ்டர்கள் போன்ற சில பாகங்களும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இது ஒரு நொடிக்கு சுமார் ஆறு தொன் கன எரிபொருளைப் பயன்படுத்தக் கூடியது. ஓரியன் 26 நாட்கள் விண்வெளியில் சந்திரனைச் சுற்றி வந்தபின், டிசம்பர் மாதம் 11-ம் திகதி 25,000 மைல் வேகத்தில்,

வது செயற்பாடாக ஓரியன் விண்கலம் சந்திரனை நோக்கி ஏவப்பட்டது. சுமார் 26 நாட்கள் பயணித்து, இரண்டு தடவைகள் சந்திரனைச் சுற்றி வந்த பின், சென்ற டிசம்பர் மாதம் 11-ம் திகதி 24,000 மைல் வேகத்தில் பூமிக்கு மீண்டும் பாதுகாப்பாகத் திரும்பி வந்தது. இந்த வேகம் ஒலியைவிட 32 மடங்கு அதிகமானது. தரையிறங்கியபோது, வளிமண்டல உராய்தல் காரணமாக ஏற்பட்ட இதன் வெப்பம் சூரியனின் வெப்பத்தில் சுமார் அரைப்பங்காக இருந்த

பரகூட் குடையின் உதவியுடன் வேகம் குறைக்கப்பட்டு பசுபிக் கடலில், கலிபோனியாவுக்கு அருகே வந்து இறங்கியது. அதன் பின் அமெரிக்க கடற்படையின் போட்லாண்ட் என்ற கப்பல் மூலம் புளோரிடாவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

ஓரியன் விண்கலத்திற்குத் தேவையான சில உந்துசக்தி முறையைப் பயன்படுத்த ஐரோப்பிய விண்வெளி நிறுவனம் உதவியாக இருந்தது. விண்வெளி வீரர்கள் இல்லாமல் பரீட்சார்த்தமாக நடத்தப்பட்ட இந்தப் பயணத்தில், உண்மையாகவே விண்வெளி வீரர்கள் பயணித்தால் அவர்கள் உயிர்வாழ என்னென்ன தேவைப்பட்டுமோ அவை எல்லாம் இத்திட்டத்தின் மூலம், மனிதர் போன்ற மாதிரி உருவங்களை வைத்துப் பரீட்சித்துப் பார்க்கப்பட்டது. அந்த மாதிரி பொம்மைகளுக்கு ஹெல்கா, ஸோகார், மூனிகின் காம்பால் என்று பெயர் சூட்டியிருக்கிறார்கள். மின்சாரம், தண்ணீர், உயிர்வளி, வெடிவளி போன்றவற்றை வழங்கும் தொகுதிகளும் இதில் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. ஓரியன் பூமிக்குத் திரும்பி வந்தபோது, மேற்கொண்டு அதன் உந்து சக்தியின் பயன்பாடு தேவைப்படாததால், அத்தொகுதியின் தேவைப்படாத பகுதிகள் விண்கலத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு எரியூட்டப்பட்டன. பூமியின் சூழல் பாதுகாப்பிற்காக இம்முறை பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஓரியன் ஒன்பது மணித்தியாலங்கள் பயணித்தபின் பாதி வழியில் சுமார் 57,000 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து பூமியின் முதலாவது படத்தை எடுத்து அனுப்பியிருந்தது. ஓரியன் சுமார் 280,000 மைல்கள் பயணித்தது மட்டுமல்ல, சந்திரனுக்கு அப்பாலும் 40,000 மைல்கள், அதாவது இதுவரை மனிதர் செல்லாத தூரத்திற்கும் சென்று வந்தது. 1970-ம் ஆண்டு அப்பலோ-13 என்ற விண்கலம் 248,655 மைல்கள் தூரத்திற்குச் சென்று வந்து சாதனை படைத்திருந்தது. அந்த சாதனையை இப்போது ஓரியன் முறியடித்திருக்கிறது. அங்கிருந்து சந்திரனையும், மற்றும் விண்வெளியில் உள்ள கதிர் வீச்சுகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்வதற்கான கருவிகளையும் இது கொண்டு சென்றிருந்ததால், அதற்கான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தது. சந்திரனைத் தூரத்தில் இருந்தும், அருகில் இருந்தும் பல படங்களை எடுத்து அனுப்பியிருந்தது.

ஆர்டிமிஸ்-2 திட்டத்திற்கும் இதே முறைதான் பயன்படுத்தப்படும், ஆனால் நான்கு விண்வெளி வீரர்கள் அதில் பயணிப்பார்கள். 2024-ம் ஆண்டு மே மாதத்திற்கு முன் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படும். 10 நாட்களுக்கான இத்திட்டத்தில் மனிதர் இதுவரை செல்லாத தூரத்திற்கு இவர்கள் சென்று வருவார்கள். இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடந்தேறினால், ஆர்டிமிஸ்-3 திட்டத்தின்படி, 2025-ம் ஆண்டு சந்திரனுக்கு மனிதர் செல்ல இருக்கின்றான். இத்திட்டத்தின்படி, சந்திரனின் தென்துருவத்தில் அவர்கள் செல்லும் விண்கலம் இறங்க இருக்கின்றது. இதன்படி, ஓரியன் விண்கலத்தில் நான்கு விண்வெளி வீரர்கள் செல்ல இருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு பெண்ணும், வெள்ளையர் அல்லாத ஒரு ஆணும் சந்திரனில் தரையிறங்க இருக்கிறார்கள்.

இதற்காக 13 வீரர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களில் ஏழு ஆண்களும், ஆறு பெண்களும் அடங்குவர். தரை இறங்கும் இவர்கள் சந்திரனில் ஒரு வாரம் வரை தங்கி இருப்பார்கள். இவர்கள் தரை இறங்குமுன் சந்திரனில் பாவிப்பதற்காக ரோவர் போன்ற சில இயந்திரங்களை சந்திரனுக்கு முற்கூட்டியே அனுப்ப இருக்கிறார்கள்.

இதைவிட இவர்கள் சந்திரனின் தரையில் நான்கு தடவைகள் சிறிது தூரம் நடக்கவும் இருக்கிறார்கள். வசதியானால், ரோவர் செல்லக்கூடிய 3 தொடக்கம் 9 மைல் தூரம்வரை பயணித்து தகவல் சேகரிக்கவும் செய்வார்கள். இந்த முயற்சி வெற்றிகரமாகப் பலனளித்தால் இனிவரும் காலங்களில் நீண்ட நாட்களுக்குச் சந்திரனில் தங்குவதற்கான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். செவ்வாய்க் கிரகத்தில் குடியேற்றங்கள் நடைபெறுவதற்கு இத்தகைய செயற்

திட்டங்கள் எதிர்காலத்தில் பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

முதல் மூன்று திட்டத்திற்கும் எஸ்.எல்.எஸ். புளக்-1 என்ற இந்த ரொக்கட், ஓரியன் விண்கலத்தைக் கொண்டு செல்லப் பாவிக்கப்படும். அதன் பின் விண்வெளிப் பயணத்திற்கு எஸ்.எல்.எஸ் புளக்-1பி என்ற புதிய ரொக்கட் பாவனைக்குக் கொண்டு வரப்படும். இந்த ரொக்கட் மேலதிக வசதிகளைக் கொண்டிருக்கும். நான்கு விண்வெளி வீரர்கள் பயணிக்கக்கூடிய வசதி கொண்ட ஓரியன் விண்கலம்தான் திரும்பவும் பாவிக்கப்படும். விண்வெளி வீரர்களை மட்டுமல்ல, பொருட்களையும் கொண்டு செல்லக் கூடிய வசதியும் இந்த ஓரியன் விண்கலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

ஓரியன் விண்கலம் சந்திரன் வரை சென்றாலும், சந்திரனில் தரை இறங்குவதற்கான வடிவமைப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே தான், இதற்காக நாசா நிறுவனத்தினர் சந்திரனின் வான்பரப்பில் 'கேர்வே' என்ற விண்வெளி நிலையம் ஒன்றை நிறுவ இருக்கிறார்கள். சந்திரனின் வடதுருவத்தில் இருந்து சுமார் 930 மைல் உயரத்தில் இது சந்திரனைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும். விண்வெளி வீரர்களைப் பூமிக்கும் சந்திர விண்வெளி நிலையத்திற்கும் கொண்டு செல்வதற்கும், திரும்பவும் அழைத்து வருவதற்கும் இந்த ஓரியன் விண்கலம் வசதியாகச் செயற்படும். சந்திரனில் தரை இறங்குவதற்கு 'ஸ்பேஸ் எக்ஸ் ஸ்ராஸிப்' என்ற தரை இறங்கியை ஸ்பேஸ் எக்ஸ் நிறுவனத்தினர் வடிவமைத்திருக்கிறார்கள். இதன்படி ஓரியனில் பயணிக்கும் நால்வரும் சந்திர விண்வெளி நிலையத்திற்கு முதலில் செல்வார்கள். அங்கிருந்து இருவர் ஸ்ராஸிப் கலத்திற்கு இடம் மாற்றப்பட்டு, அதன்பின் ஸ்ராஸிப்பின் உதவியுடன் சந்திரனில் தரை இறங்குவார்கள். அவர்களின் பணி முடிந்ததும் சந்திரனின் தரையில் இருந்து ஸ்ராஸிப்பின் உதவியுடன் சந்திர விண்வெளி நிலையத்திற்குச் செல்வார்கள். அதன் பின் அங்கிருந்து ஓரியன் விண்கலத்தின் மூலம் பூமிக்குத் திரும்புவார்கள்.

இதுதான் இப்போதுள்ள ஆர்டிமிஸ் பயணத் திட்டமாகும். சந்திர விண்வெளியில் 'கேர்வே' அமைப்பதற்குக் கனடாவும் உதவியாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இனிவருங்காலங்களில் இது போன்ற விண்வெளிப் பயணங்கள்தான் நடைபெறும். நாங்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்து வெவ்வேறு விமானங்கள் எடுத்துக் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குப் பயணிப்பது போல, இனிமேல் விண்வெளிப் பயணங்கள் அமையும். சந்திர விண்வெளியில் அமையவுள்ள 'கேர்வே' நிலையத்தில் இருந்து செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கான பயணமும், வேறு கிரகங்களுக்கான பயணமும் இனிமேல் தொடர வாய்ப்புண்டு.

ஆர்டிமிஸ் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் சரியான காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டால், 2025-ம் ஆண்டு சந்திரனுக்கான குடியேற்றத்திட்டத்திற்கு முன்மாதிரியாக வீரர்கள் சந்திரனில் தரை இறங்குவார்கள். தேவை கருதி இதில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கட்டாயம் அடங்குவர். ஏற்கனவே பயிற்சி எடுக்கும் 13 பேரில், தெரிவாகும் அவர்களின் பெயர்கள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும். எதிர்காலத்தை நோக்கி நாம் பயணிக்கின்றோம் என்பதால், இதன் பயனை அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் தான் அனுபவிப்பார்கள். செவ்வாய்க் கிரகம் நோக்கிய பயணத்தில், சந்திரன் ஒரு தங்குமடமாக அமையும். எனவே இனிவரும் காலங்களில் அனேகமான சுற்றுலாப் பயணங்கள் விண்வெளி நோக்கிய, சாதாரணமான ஒரு பயணமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உசாத்துணை:

- https://en.wikipedia.org/wiki/Artemis_1
- <https://www.space.com/news/live/nasa-artemis-1-moon-mission-updates>

kuraravindan@thaiveedu.com

உள்ளூர் அண்ணாவிமாரும்

அவர்களின் வகிபாகமும்

- து. கௌரீஸ்வரன்

அறிமுகம்:

தமிழர்தம் பண்பாடுகளில் 'அண்ணாவி' எனும் சொல் - அறிவும், ஆற்றலும், ஆளுமையும் நிறைந்த மதிப்பார்ந்த நபர்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றது. இலங்கையின் கிழக்கிலே மட்டக்களப்பில் இச்சொல் உள்ளூர் நிகழ்த்து கலை வடிவங்களில் வித்துவம் பெற்று அவற்றை நிகழ்த்துகைக் குரிய விதத்தில் பயிற்றுவிக்கும் நபர்களை அடையாளங் காட்டும் சிறப்பான பெயராகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இக்கட்டுரையில் மட்டக்களப்பு வாழ்வியல் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'அண்ணாவிமாரின் வகிபாகம்' தொடர்பாக உரையாடப்படுகின்றது.

இன்று மிகப்பெரும்பாலும், தகவல் தொடர்புடகங்கள் ஒவ்வொரு மனிதரையும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்துள்ள காலத்திலும் மட்டக்களப்பிலே, வருடாந்தம் உள்ளூர்க் கூத்துக்கள் பல ஆடப்படுகின்றன. நவீன அரங்க ஆற்றுகைகளுடன் ஒப்பிடும் போது, உள்ளூர்க் கூத்துக்களின் ஆற்றுகை அளவு, மலையளவு மேலானதாகக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, இந்த 2022-ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பின் கன்னன்குடா, பருத்திச்சேனை ஆகிய ஊர்களில் பயிலப்பட்ட கூத்துக்கள், தலா இருபதுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டதாக, பதியப்பட்டுள்ள செய்திகள், இலத்திரனியல் தகவல் தொடர்புடகங்களின் செல்வாக்குகள் பல்கிப்பெருகியுள்ள சமகாலச் சூழலிலும், உள்ளூர்க் கூத்தரங்குகளின் வலுவான நிலையினை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இக்கூத்துக்கள் முழுக்க முழுக்க உள்ளூர்ச் சமூகங்களின் உழைப்பில் உருவாக்கப்பட்டு வருபவையாக உள்ளன. இந்த உள்ளூர்க் கூத்தரங்குகளின் இருப்பிற்கும், இயக்கத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளூர் அண்ணாவிமாரர்கள் விளங்குகின்றார்கள்.

உள்ளூர்க் கலைகளின் வித்தியாசமான, பல்வகைமையான இயங்கு நிலைமைகளுக்கேற்ப அண்ணாவிமாரின் வித்துவங்களும், பல்வகைத் தன்மைகள் கொண்டவையாகவும், வித்தியாசமானவையாகவும் இருப்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக வடமோடி, தென்மோடி, வசந்தன், கரகம் முதலான உள்ளூர் நிகழ்த்து கலைகள் பயிலப்படும் பண்பாடுகளில் இயங்கும் அண்ணாவிமாரர்கள், இவை எல்லாவற்றிலும் வித்துவங்கொண்டவர்களாகவும், வடமோடி மட்டும் பயிலப்படும் பண்பாடுகளில் வடமோடி மட்டுந் தெரிந்தவராகவும், வடமோடி, விலாசம், மகிடி, பறை முதலியவை பயிலப்படும் பண்பாட்டில் இயங்கும் அண்ணாவிமார் அவற்றில் தாடனங் கொண்டவராகவுங் காணப்படுவதை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. மட்டக்களப்பில் வாழும் அண்ணாவிமாரர்களில் இத்தகைய பல்வகைத் தனித்துவங்களும், வித்தியாசங்களும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு உள்ளூர்க் கலை மரபுகளின் குறிப்பாக, ஆற்றுகைக் கலை மரபுகளின் பயில்வுப் பண்பாட்டில் ஆதார சுருதியாக விளங்கும் அண்ணாவிமாரின் உருவாக்கம், அவர்கள் கலை மரபுகளைக் கற்கும் விதம் இன்றைய காலத்தில் கற்றலுக்கும், பிரயோகத்திற்கும் உரியதாகக் காணப்படுகிறது.

அதாவது, அண்ணாவிமாரின் கற்றல் என்பது தன்னார்வத்தை பிரதானமாகக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மத்தளம் வாசிப்பதிலும், கூத்து ஆடுவதிலும் முழு அளவிலான ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுதல் இங்கு பிரதானமாகிறது. இத்தகைய நபர்கள் தமது தன்னார்வத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்கான தேடல்களிலும், பயில்வுகளிலும் தொடர்ச்சியாக நாட்டஞ்செலுத்தும் போது நாளைவில் அவற்றில் தேர்ச்சியடைந்து, அதற்கான சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

இங்கு இவர்களின் கற்றல் முறையானது, செய்வதனுடாகக் கற்றல் என்பதாகவே நடைபெற்று வருகின்றது. அதாவது, நவீன வகுப்பறைக் கற்றலைப் போலன்றி ஆற்றுகைக் களங்களில் பங்குபற்றி, அவதானித்து, கிரகித்து, செய்து பார்த்து, பிழை விட்டுத் திரும்பத் திரும்பச் செய்து பார்த்து... என்று தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகளினுடாகக் கற்றுக் கொள்வதாகவே இது இடம் பெற்று வருகின்றது. இத்தகைய கற்றலே நின்று நிலைக்கக்கூடிய, தேர்ச்சியை வழங்கவல்ல கற்றல் முறைமையாக வலியுறுத்தப்படுவது, இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு தன்னார்வத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்வதனுடாக கற்றுத் தேர்ச்சி நிலையை அடையும் அண்ணாவிமாரின் கற்கை முறைமை, இன்றைய நவீன கல்விச் சூழலில் கவனிப்பிற்குரியதாக விளங்குகின்றது.

அதாவது, இன்று மிகப்பெரும்பாலும் ஒரு பிள்ளையின் உயர்கல் வித் தெரிவில் பிள்ளையின் ஆர்வம் கவனத்திற்கொள்ளப்படாமல் பெற்றாரினதும், ஏனையாரினதும், விருப்பங்களும் தேர்வுகளுமே ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தகைய நிலைமை ஆய்வறிவாளர்களால் விமர்சிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக கல்வியியலாளர்கள், உளநல மருத்துவ நிபுணர்கள் முதலானோரால் மிகவும் விமரிசனத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இப்பின்புலத்தில் தன்னார்வத்துடன், துறைசார் தெரிவுகளைப் பிள்ளைகள் மேற்கொண்டு, அதில் அவர்கள் தொடர்ச்சியான தேடலுடனும், செயற்பாடுகளுடனும் ஈடுபடும் போதே நிலைபெறான அபிவிருத்திக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய துறைசார் ஆளுமைகளை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பது வலியுறுத்தப்படும் நிலையில், உள்ளூர் அண்ணாவிமார் கற்றுத்தேறும் முறைமை கவனிப்பி

பிற்கும், கற்கைக்கும் உரியனவாகக் காணப்படுகின்றன.

உள்ளூர் அண்ணாவிமாரிடம் காணப்படும் மற்றுமொரு குறிப்பிடத் தகுந்த அம்சம், அவர்கள் பல்வேறு உள்ளூர்த் தொழில் வல்லுனர்களாகவும், பல்வேறு உள்ளூர்த் துறைகள் சார்ந்து அறிவாற்றல் மிக்கவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றமையாகும். அதாவது, ஒரு அண்ணாவியார் தனியனே கூத்துச் சார்ந்த நிபுணத்துவம் உடையவராக மாத்திரம் இருக்க மாட்டார். அவரிடம் மற்றும் பல துறைசார் அறிவும், அனுபவங்களும் நிறைந்திருக்கும். உதாரணமாக, ஒரு அண்ணாவியார் நிச்சயமாகத் தான் வாழும் சூழலில் இயக்கம் பெறும் உள்ளூர்த் தொழில் முறைகளில் செயல்முறைத் தேர்ச்சியுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். அதாவது, கடல் மற்றும் வாவி சார்ந்த பிரதேசங்களில் வாழும் அண்ணாவிமார் மீன்பிடித் தொழிலில் தேர்ச்சி மிக்கவர்களாகவும், விவசாயப் பண்பாட்டில் வாழும் அண்ணாவிமார் விவசாய முறைமைகளில் தேர்ச்சி மிக்கோராகவும் இத்துடன், உள்ளூர் வைத்திய முறைமைகள், உள்ளூர் மாந்திரீகம், சோதிடம், கைவினைத் தொழில்கள், தச்சுத் தொழில், கொத்தனார் தொழில் என இன்னும் இன்னும் பல்வேறு உள்ளூர்த் தொழிற் துறைகளில் தேர்ச்சி மிக்கவர்களாகவும், இவர்கள் வாழ்ந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தகைய பல்வகைத் தேர்ச்சிகளையும், அவர்கள் தமது தன்னார்வத்தின் காரணமாக, செயல்மையமாகக் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளார்கள் என்பதை, அவர்களுடனான உரையாடல்கள், அவர்களின் வரலாறுகளை அறிதல் என்பதனுடாக ஆய்ந்தறிய முடிகின்றது.

இன்று, திறந்த நுகர்வுப் பொருளாதார முறைமையின் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் உள்ளூர் வளங்களையும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட உள்ளூர் வாழ்வியலையும், வலுப்படுத்தும் உள்ளூர்ச் சக்திகளும், ஒரு தரப்பாக இந்த பல்துறைசார் அண்ணாவிமார் செயலாற்றி வருவது விசேட கவனிப்பிற்குரியதாகியுள்ளது.

இவ்வாறு பல்வகைத் துறைசார் தேர்ச்சி உள்ளவர்களாக அண்ணாவிமார் விளங்கும் விதம் இன்றைய சூழலில் கற்கைக்கும் பிரயோகத்திற்கும் உரியதாகக் காணப்படுகின்றது.

உள்ளூர் அண்ணாவிமாருக்கான அங்கீகாரம், நவீன கல்வி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் கடதாசிச் சான்றிதழைப் போலன்றி சமூகத்தால் வழங்கப்படும் - எக்காலத்திலும் அழிக்க முடியாத, நிலைபேறான மகுடமாகவே விளங்கி வருகின்றது. அண்ணாவி என்னும் மகுடத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, ஒரு அண்ணாவி தன் வாழ்நாளில், கடின உழைப்புடனான ஆற்றுகைகள் ஊடாகத்

தன்னை, பொதுவெளியில் நிரூபிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. கூத்துக் களரிகளில், இலகுவில் மத்தளம் வழங்க மாட்டார்கள். மத்தளம் அடிப்பவர்கள் எல்லோரையும் அண்ணாவி என்று அழைக்கவும் மாட்டார்கள். தேர்ந்த அண்ணாவிமாரின் அங்கீகாரத்துடன், பல்வேறு கூத்துக் களரிகளில் மத்தளம் வாசித்து, பேர்பெற்ற கூத்துக்களை ஆடி, குறிப்பாக பெண் கூத்துக்களை ஆடிப் பெயரெடுத்து, தனியாகக் கூத்துக்களை பயிற்றுவித்து, அதனைப் பொது வெளியில் அரங்கேற்றும் நபர்களுக்கே, அண்ணாவி எனும் மகுடம் நீண்ட அவதானங்களின் பிற்பாடு சமூகத்தால் வழங்கப்படுகின்றது.

இங்கு ஓர் அண்ணாவிக்கான அங்கீகாரம் என்பது, அதற்கேயான தகுதிகளைப் பொது வெளியில், செயல்முறையில் தொடர்ச்சியாக நிரூபிப்பதன் ஊடாகவே, பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதை நாம் அவதானிக்கின்றோம். இதன் காரணமாகவே அண்ணாவிமாரின் ஆற்றல்கள் மதிப்பிற்குரியதாகவும், நிலைபேறானதாகவும் விளங்கிவருகின்றன. இன்றைய நவீன கல்விச் சூழலில் எழுத்து மையப்பட்ட மதிப்பீட்டு நியதிகள் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் பின்னணியில் அண்ணாவிமாரின் நிலைபேறான தகுதிப்பாடும், அதற்கான அங்கீகாரமும் கற்கைக்குரியதாகக் காணப்படுகின்றது.

அண்ணாவிமாரின் வித்துவ வெளிப்பாடுகள் மிகப்பெரும்பாலும் நிகழ்த்துகைகளின் போதே வெளிப்படுவதைக் காணலாம். நவீன கற்றல் முறையில் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் எழுத்தை பிரதானப்படுத்தும் முறைமையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இது விளங்குகின்றது. அதாவது, அண்ணாவிமாரின் அறிவு அவர்களுடைய ரூபங்களிலிருந்து வெளிவருபவையாக இருக்கின்றன. ரூபங்களை வெளிக் கொணருபவையாக நிகழ்த்துகைகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நிகழ்த்துகைகளில் அண்ணாவிமாரின் வித்துவங்கள், மடைதிறந்த வெள்ளம் போல் பிரவாகிப்பதைக் காண முடிகின்றது. மத்தளத்தை அடித்துக் கொண்டு பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கினார்கள் என்றால் ரூபங்களை இடைவிடாது வந்த வண்ணமாகவே இருக்கும். இத்தகைய கற்றலும் பகிர்தலும், ரூபங்களை மையமாகக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இங்கு எழுத்து மையம் வலுவற்றதாக இருக்கிறது. எனவே, அண்ணாவிமாரின் அறிவை அளவிடுவதற்கு ரூபங்களை மையப்படுத்தும் முறைமைகளைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஆனால், நவீன காலனித்துவ அளவீட்டு முறைமைகள் அண்ணாவிமாரை, எழுத்தை மையப்படுத்தி அளவீடு செய்தமையால் அவர்கள் பாமரர்களாக, படிப்பறிவற்றவர்களாக காலனித்துவ ஆய்வறிவாளர்களால் ஆய்வு எழுத்துக்களில் முத்திரை குத்தப்

பட்டுள்ளார்கள்.

இந்நிலையில் காலனியநீக்கம் எனும் கருத்தியலைத் தளமாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் கூத்து மீளுருவாக்கச் சிந்தனையும், அதன் செயற்பாடுகளும் காலனியக் கண்ணாடி கொண்டு உள்ளூர் ஆளுமைகளான அண்ணாவிமாரை அணுகும் விதத்திலிருந்து விலகி காலனிய நீக்கம் பெற்ற ஆய்வறிவு அணுகுமுறைகளுடன், அழகியல் முறைமைகளுடன் உள்ளூர் நிகழ்த்து கலைகளையும், அதில் இயங்கும் ஆளுமைகளையும் அவர்தம் வகிபாகங்களையும் ஆராயும் போது உள்ளூர் நிகழ்த்து கலைகளின் சமுதாய அரங்கப் பண்புகளையும், அதற்கேயுரித்தான அழகியல் தன்மைகளையும், அண்ணாவிமாரின் வித்துவங்களையும் மெய்யான பரிமாணங்களில் உய்த்துணர வைக்கின்றது. இது உள்ளூர்க் கலை மரபுகளின் பலங்களையும், பலகீனங்களையும் அடையாளங் கண்டு உள்ளூர்க் கலைகள் காலங்கடந்தவை என்று ஒதுக்கித் தள்ளாமல் அவற்றைக் காலத்திற்குத் தக்கவாறு உள்ளூர்க் கலைஞர்களின் பங்குபற்றுகையில் நிலைபேறான விதத்தில் தகவமைப்பதற்கான செயல்மைய ஆராய்ச்சிகளுக்கு இட்டுச்செல்கின்றது.

இத்தோடு, காலனித்துவ நலன்பேணும் நவீன ஆய்வறிவு முறைமைகளும் அதனூடாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள உள்ளூர்க் கலை மரபுகள் பற்றிய விளக்கங்களும், வியாக்கியானங்களும், முடிவுகளும், விதப்புரைகளும் மறுபரிசீலனைக்குரியவை என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

அண்ணாவிமார்களும், அவர்தம் புலமைகளும் பேணுகைக்கும், ஆவணப்படுத்தலுக்கும் உரியவை என்ற நவீன நோக்கிலிருந்து விலகி அண்ணாவிமாரும், அவர்தம் புலமைகளும் பிரயோகங்களுக்குரியவை என்பதை கூத்துமீளுருவாக்கம் நடைமுறைச் சாத்தியமாக முன்மொழிகின்றது.

இப்பின்புலத்தில் 2010-களின் பின்னரிலிருந்து இலங்கைத்தீவின் கிழக்கிலங்கையில் உள்ள உயர்கல்வி நிறுவனமாகிய கிழக்குப்

பல்கலைக்கழகத்தில் அண்ணாவிமார் வருகைதரு கலைஞர்களாக அழைக்கப்பட்டு அவர்களின் வித்துவங்களைப் பட்டதாரி மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. அதாவது கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வந்தாறுமுலையிலுள்ள நுண்கலைத்துறையிலும், கல்லடியிலுள்ள சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தின் நடன, நாடகத் துறையிலும் அண்ணாவிமார்கள் உத்தியோகபூர்வமாக வருகைதரு கலைஞர்களாக அழைக்கப்பட்டு, மாணவர்களுக்கு உள்ளூர்க் கலை மரபுகளை ஆற்றுகை முறைமையில் கற்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவை தொடரப்பட்டு வருகின்றன.

ஆகவே, கடந்த காலங்களில் காலனிய நலன்பேணும் நவீன ஆய்வறிவு முறைமைகள் எவ்வாறு எமது உள்ளூர் அறிவு முறைமைகளை, அவற்றின் முதுசங்களான ஆளுமைகளை நாமே புறந்தள்ளும் வகையில் எம்மை வடிவமைத்துள்ள விதத்தை விளங்கிக் கொள்வோம்.

காலனிய நீக்கத்திற்கான ஆய்வறிவு முறைமைகள் எவ்வாறு அண்ணாவிமாரையும், அவர்தம் வித்துவங்களையும் எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்குப் பரவலாக்கக் செய்வதற்கான காரியங்களில் அக்கறை காட்டுவதைக் கவனத்திற் கொள்ளுவோம்.

அண்ணாவிமாருக்கு வழங்கப்படும் இத்தகைய உயரிய மாண்பினைக் கருத்திற்கொண்டு இதனை மென்மேலும் வலுப்படுத்துவோம்.

பல்துறை ஆற்றலும் ஆளுமையுமுள்ள அண்ணாவி மரபு ஆக்கபூர்வமாக வளரும் வகை செய்வோம்.

gowrieeswaran@thaiveedu.com

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம்

நடத்தும்
இணையவழிக் கலந்துரையாடல்

நாள் : 20 ஜனவரி (வெள்ளிக்கிழமை 2023)
நேரம் : இரவு 8:00 – 10:00 மணி (கனடா ரொறன்ரோ)
நாள் : 21 ஜனவரி (சனிக்கிழமை 2023)
நேரம் : காலை 1:00 – 3:00 மணி (இலண்டன்)
காலை 6:30 – 8:30 மணி (இலங்கை, இந்திய)
காலை 12:00 – 2:00 மணி (அவுஸ்திரேலியா சிட்னி)

“தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் தழுவலாக்க முயற்சிகள்”

பேச்சாளர்: பேராசிரியர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
(மிச்சிகள் மாநில பல்கலைக்கழகம் - சினிமா மற்றும் ஊடகத்துறை)

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

நகரங்கள் விரிவடையும் அதே வேகத்தில் அதன் கழிவுகளும் அதிகரிக்கின்றன. மனிதக்கழிவுகளுக்காக பாதாள கிடங்குகளும் குழாய்களும் நகரங்கும் பூமிக்கு அடியில் பரவிக்கிடக்கின்றன. எல்லா விஷயங்களுக்கும் நவீனக்கருவிகள் வந்த போதிலும், இவற்றை சுத்தம் செய்ய இன்னும் மனிதரே தேவைப்படுவது ஒரு விசித்திரம். கருவிகள் இருக்கின்றன என்ற போதிலும், பரவலாக கப்படவில்லை என்பது ஓர் அவலம். துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள், மலமும் சாக்கடை நீரும் கலந்து கொப்பளிக்கும் கலவையில் மூழ்கி அடைப்புகளை சுத்தம் செய்யவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் நச்சு வாயு நிறைந்துள்ள டேங்கிகளில் இறங்க நேர்ந்து மூச்சுத்திணறி மரணத்தை தழுவுகிறார்கள். இந்தியாவில் தினமும் ஒரு துப்புரவுத்தொழிலாளி இப்படி இறக்கிறார் என்று புள்ளி விவரங்கள் சொல்கின்றன. பொதுவாக ஒரு வீட்டிலோ அடுக்ககத்திலோ கழிவு நீர் குழாய்கள் அடைபட்டால் அங்கு வசிப்பவர்கள் கலவரம் அடைகின்றனர். வீட்டினுள்ளேயே மலம் பீறிட்டு பாயும் அபாயம் இருக்கிறது என்பதால், இதற்காக ஆட்களை தேடுகின்றனர். இத்தகைய தொழிலாளர்கள் ஆபத்து குறித்து அறிந்தாலும், பணத்தேவைக்காக களம் இறங்குகிறார்கள். பலர் ஆயிரக்கணக்கில் கேட்பதுண்டு. கொடும் நாற்றத்தையும் அருவருப்பையும் தவிர்க்க பெரும்பாலோர் குடித்துவிட்டு இறங்குவார்கள். இது மேலும் ஆபத்தை விலை கொடுத்து வாங்கும் செய்கை என்று தெரிந்தாலும் என்ன செய்வது!

இந்த கொடிய மரணங்கள் குறித்து இங்கு அதிகமாக யாரும் விவாதிப்பதில்லை. இது குறித்த திரைப்படங்கள் வெகு அபூர்வம். அப்படி வந்த அபூர்வ திரைப்படம்தான் 'விட்னஸ்', இந்திய குற்றவியல் சட்டப்படி ஒரு துப்புரவுத்தொழிலாளியை இத்தகைய பணியில் அமர்த்தும் நபருக்கும் தண்டனை உண்டு. ஆனால் அப்படி எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று கேட்டால், மிகப்பெரிய கேள்விக்குறி நம் தலையை நெருடும்.

துப்புரவுத்தொழிலாளியாக பணி புரியும், கணவனை இழந்த பெண் ஒருத்திக்கு ஒரே மகன். கல்லூரியில் இறுதியாண்டு படிப்பவன். படிப்பு முடித்தவுடன் வேலையில் சேர்ந்து அம்மாவை நன்கு வைத்திருக்கப்போவதாக கனவு காணும் சராசரிப்பையன். ஒருநாள் அவன் விபத்துக்குள்ளானதாகவும் உடனே வந்து பார்க்கும்படியும் அவளுக்கு மருத்துவமனையிலிருந்து அழைப்பு வருகிறது. ஒரு அடுக்ககத்திலிருந்து செட்டிக் டேங்கில் இறங்கி சுத்தம் செய்யும்போது அவன் இறந்துபோனதாக அவளிடம் காவல்துறை தெரிவிக்கிறது. அவள் நம்ப மறுக்கிறாள். கல்லூரியில் படிக்கும் வாலிபன் எதற்கு சாக்கடையை சுத்தம் செய்யப்போகிறான் என்பது அவள் வினா. வழக்கம்போல காவல்துறை அடுக்ககவாசிகளுடன் ஒத்துப்போய், இவர்களை பிணத்தை எடுத்துக்கொண்டு செல்

லப் பணித்து, ஒரு கையெழுத்தையும் வாங்கிக்கொள்கிறது. இந்த சூழலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சார்ந்த தொழிற்சங்கம் களத்தில் இறங்குகிறது. காவல்துறையை எதிர்த்து கோஷங்கள் கிளம்புகின்றன. அடுக்கக வாசிகள் மீது கிரிமினல் வழக்கு பதியாமல் பிணத்தை எடுக்கமாட்டோம் என்று முழக்கம் இடுகின்றனர். வேறு வழியில்லாமல் எதையோ சாக்கு சொல்லி ஒரு வாக்குறுதியும் அளித்து அவர்களை அப்புறப்படுத்துகின்றனர் காவலர்கள்.

தொழிற்சங்க நிர்வாகி, சட்டரீதியாக இந்த பிரச்சனையை அணுக முடிவு செய்து, நல்ல மனம் கொண்ட ஒரு சிவப்பு ஆதரவு வழக்குரைஞரை அணுகுகிறார். வழக்கு பதியப்படுகிறது. சம்பவம் நடந்த அடுக்ககத்தை சேர்ந்த ஒரு பெண்ணும் ஆதரவாக களம் இறங்குகிறாள் கட்டடக்கலை நிபுணரான அவளை அங்கே யாருக்கும் பிடிப்பதில்லை. தட்டிக்கேட்கும் சபாவம் கொண்ட பெண்ணல்லவா! கட்டடத்தில் அவள் நிறுவியிருந்த ரகசிய காமெராக்கள் மூலம், இறந்து போன வாலிபன், கட்டாயமாக பலத்த வற்புறுத்தலுடன் டேங்கிற்குள் இறக்கி விடப்பட்டிருக்கிறான் என்று தெரிகிறது.

இந்த திரைப்படம் இந்த ஒரு வழக்கை பற்றி மட்டும் பேசுவதில்லை. நாட்டில் இத்தகைய வழக்குகள் எந்த கத்தியை சந்திக்கின்றன, அரசுக்கு எதிராக வழக்காடுவது எவ்வளவு சவால்கள் நிறைந்தது என்பதையும் பேசுகிறது! படத்தின் ஒரு காட்சியில் வழக்குரைஞர் தாயிடம் இந்த வழக்கை பெரும் செலவு செய்யாமல் நடத்துவது எவ்வளவு கடினம் என்றும், வழக்கில் வெல்வது சுலபமல்ல என்றும் சொல்கிறார். அவளோ வெற்றி பெறுவதும் நீதி பெறுவதும் இப்போது எனக்கு முக்கியமல்ல. என் மகனின் சாவுக்கு காரணமானவர்கள் கோர்ட் படியேறி எதற்காக அவனை கட்டாயப்படுத்தி சாக்கடையில் இறக்கினார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறாள். பொதுவாக இத்தகைய வழக்குகளை யாரும் சீரியஸாக எடுப்பதில்லை. பெரும்பாலும் நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே ஒரு சிறிய தொகையை தந்து சமரசமாக்கிவிடுவதுண்டு. ஆனால் இந்த படத்தில் தலைமைப்பொறியாளர் முதல் அடுக்கக காவலாளி வரை கூண்டில் ஏற்றப்பட்டு விசாரிக்கப்படுகிறார்கள். உண்மையில் நீதி வழங்கப்பட்டதா என்ற கேள்விக்குறியுடன் படம் முடிகிறது. படத்தில் சில நுணுக்கமான விஷயங்களும் உள்ளன. அடுக்கக சங்க நிர்வாகியின் பேச்சுமொழி அவரது சாதியை நமக்கு சுட்டிக்காட்டுவதெல்லாம் சுத்தமான குறிப்பிட்ட சாதிவெறுப்பு என்றே சொல்லலாம். அதற்கு சமநிலை காட்ட நல்ல நீதிபதியையும் அதே சாதியை சார்ந்தவராக காட்டுகிறார்கள். ஆனாலும் தமிழில் வழக்கமான காதல் சமாச்சாரங்கள் இல்லாமல் இத்தகைய திரைப்படங்கள் வருவது ஒரு நம்பிக்கையை தருகிறது.!

விடனெஸ் படத்தில் நியாயம் கேட்டு போராடும் அரசியல் அமைப்பாக செங்கொடி தாங்கிய கட்சி வருகிறது என்றால், இதே சமயத்தில் வெளியாகியிருக்கும் ரத்தசாட்சி திரைப்படத்தில் செங்கொடி சார்ந்த இன்னொரு அமைப்பு வருகிறது. 60களில் பொதுவுடைமை கட்சி இரண்டாக பிரிந்தது. அதில் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து பிரிந்த இயக்கம், நக்சல்பாரி கிராமத்தில் தோன்றியதால் நக்சல்பாரிகள் அல்லாதது நக்சலைட்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்கு அப்போது தேர்தல் ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லை. தீவிரவாதத்தான் புரட்சிக்கு ஒரே வழி என்று நம்பினர். ஆயுதம் ஏந்தி வர்க்க எதிரிகளை அழித்தொழிப்பு செய்தனர். தமிழகத்திலும் இது பரவியது. தர்மபுரி போன்ற வறட்சி மாவட்டங்களில் இது பட்டென பற்றிக்கொண்டது. கோவையை சேர்ந்த எல். அப்பு என்ற அற்புதசாமி மற்றும் அவரது தோழர் பாலன் என்பவரும் இதில் தீவிர செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்து பின்னர் காவல்துறையினால் கொல்லப்பட்டதாக ஒரு பேச்சு! இவர்களது மரணம் இன்னும் ஒரு மர்மமே. ஆகையால் இன்றும் தேடப்படும் குற்றவாளிகள் பட்டியலில் இவர்களது பெயர்கள் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள்! ஆனால் இவர்களுக்கு நினைவிடம் இருக்கிறது.

நக்சல்பாரிகளை கருவாக வைத்து வங்காளம், ஆந்திரம், கேரளம் போன்ற மாநிலங்களில் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாசரி நாராயணராவ், மாதள ரங்காராவ், தவள சத்யம், நாராயண மூர்த்தி, டி. கிருஷ்ணா போன்ற தெலுங்கு இயக்குனர்களுக்கு கறுப்புப் போர்வையும் சிவப்பு கொடியும் உயிர்! தமிழில் இத்தகைய படங்கள் அபூர்வம். கம்ப்யூனிஸ்ட் தீவிரவாதிகளை பாத்திரங்களாக கொண்ட, எண்பதுகளில் வெளியான கோமல் சுவாமிநாதனின் 'அனல் காற்று' நினைவுக்கு வருகிறது. ராணுவ வீரன் படத்தில்கூட சிரஞ்சீவி ஒரு குழப்பமான நக்சலைட் ஆக வருவார். இந்தியில் வெளிவந்த 'துரோஹ்கால்' தமிழில் 'குருதிப் புனல்' என்ற பெயரில் வெளிவந்தபோது மக்கள் போர் அமைப்பை சேர்ந்த தீவிரவாதிகளை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

ரத்தசாட்சி திரைப்படம் ஜெயமோகன் எழுதிய கதைகள் என்ற சிறுகதையை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கப்பட்டது. மார்க்சிஸ்ட் லெனினிஸ்ட் தீவிரவாதிகள் தீவிரமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த எழுபது - எண்பதுகளில் நடைபெறுவது போல திரைக்கதையை அமைத்திருக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தில்தான் அவை தொடர்பான சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. கரும்புத் தோட்டத்தில் பெரிய பாத்திரத்தில் காய்ச்சப்படும் வெல்லத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் ஒரு சிறிய அளவில் எடுத்துச்செல்லும் ஒரு பெண் பணியாளர், திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கொதிக்கும் கரும்புச்சாறு அண்டாவில் முதலாளியினால் வீசப்படும் நம்பமுடியாத கொடூரக்காட்சியுடன் திரைப்படம் ஆரம்பிக்கிறது!

நாயகன் அறிமுகமோ ஒரு யானையுடன்! வயல்வெளியில் ஒரு யானையை கூட்டி வந்து பாதிக்கப்பட்ட விவசாயக்கூலிகளிடம் தத்துவம் பேசுகிறார். இந்த காட்சிகளை தவிர்ந்து திரைக்கதை சீராகத்தான் செல்கிறது. புரட்சியாளர்கள் ஒரு பக்கம் என்றால் காவல்துறை பிரச்சினைகள் இன்னொரு பக்கம். வளர்ந்து வரும் தீவிரவாதத்தை கட்டுப்படுத்த சரியான பொருளாதார பலம், ஆள் பலம் எல்லாம் மிகக்குறைவு. இவர்களிடம் துப்பாக்கிகள் இருக்கிறது என்றால் அவர்களிடம் மினகாய்ப்பொடி பொதிந்த வெடிகுண்டுகள் இருக்கின்றன. தந்திர வியூகங்கள் இரண்டு பக்கமும் கச்சை கட்டி நிற்கின்றன. நாயகனுக்கு பெயர் அப்பு என்று வைத்ததில் ஒரு கேள்வி தொக்கி நிற்கிறது. இது உண்மையிலேயே தோழர் அப்புவின் வாழ்க்கைக் கதையா என்ற குழப்பம் பார்வையாளர்களிடம் ஏற்படுத்தலாம். காவல் அதிகாரி தேவாரம் இங்கே தேவசகாயமாக அட்டகாசம் புரிகிறார்.

புரட்சிகர தீவிரவாதியாக மாறவேண்டும் என்றால் மார்க்சையும்

ஏங்கில்ஸையும் கரைத்துக்குடிக்கவேண்டியதில்லை, அடிக்கு அடி என்பது மட்டுமே தாரகமந்திரம் என்று சொல்கிறார் ஒரு போராளி. எதையும் மார்க்சிய தத்துவ நூலை பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை என்பது அவன் வாதம். அப்பு பல்கலைக் கழகத்தில் தங்கப்பதக்கம் பெற்றவன். அயல்நாட்டுக்கு காதலியுடன் மணமகனாக செல்லும் வாய்ப்பையும் புரட்சிப்பாதையில் பயணிக்க வேண்டி துறந்தவன். எதையும் தர்க்கம் பார்த்து ஆலோசித்து முடிவெடுப்பவன் என்பதால், அழித்தொழிப்புக்கு செல்லும் போது கூட அவனை தவிர்க்க நினைக்கிறார்கள் தோழர்கள். தலைமறைவு வாழ்க்கை பல அனுபவங்களைத் தருகிறது. பல புதிய மனிதர்களின் அறிமுகம் கிடைக்கிறது.

காவல்துறையை கொஞ்சம் யதார்த்த நோக்கில் இந்த திரைப்படம் அணுகியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாம் சாதாரணமாக திரையில் காணும் கொடூர அதிகாரிகள் வழக்கம்போல இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பணி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ளேயே உயர்வு தாழ்வு நிலை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் கூட்டத்தில், சரியாக நிலைமையை கையாளவில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரி, சரியான வசதிகள் தந்தால் மட்டுமே தெற்கே பரவிவரும் தீவிரவாதத்தை கட்டுப்படுத்தமுடியும் என்று சொல்கிறார். கைக்குட்டையால் அடிக்கடி வாயை துடைத்துக்கொண்டு, முழுக்கை சட்டைக்கு மேல் கட்டியிருக்கும் கைக்கடிகாரத்திற்கு சாவி கொடுக்கும், தொப்பி அணியாத முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு முழு அதிகாரமும், அளவற்ற நிதியும் தரும்படி தலைமைச்செயலாளரிடம் ஆணையிடுகிறார். இது உண்மையில் நடந்ததுதான் என்று தமிழக வரலாற்றை தொடர்பவர்களுக்கு தெரியும். அந்த சமயத்தில் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் எந்த விசாரணையும் இன்றி கொல்லப்பட்டதாக பேசிக்கொள்வார்கள். சில அப்பாவி மற்றும் நல்ல மனம் படைத்த போலீஸ்காரர்கள், தங்கள் உயர் அதிகாரிகளிடம் கெஞ்சிக்கேட்டு, அந்த பகுதி காவல் நிலையங்களில் பணி புரியாமல் காட்டோர முகாம் பணிக்கு சென்றுவிடுவார்கள். அந்த முகாம் களில் மனம் பேதலித்த நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள் சிலர். கிட்டத்தட்ட ஒரு ஐரோப்பிய திரைப்படத்தின் சாயலையும் அவலத்தையும் கொண்டிருந்தது இந்தப்பகுதி!

அதில் மலக்குழியில் ஒருவன் என்றால், இதில் சித்திரவதைக்கு உள்ளாகி கடைசியில் வெட்டப்பட்ட குழிக்குள் அடைக்கலமாகிறான் க்ளோஸ் ரேஞ்சில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட அப்பு. அவன் புதைக்கப்படவில்லை, விதைக்கப்படுகிறான் என்ற புகழ் பெற்ற வாசகம் நினைவுக்கு வருகிறது!

இந்த இரண்டு படங்களுமே அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை பேசுகின்றன. பாதாளச்சாக்கடை இறப்புகளும், துப்பாக்கி தோட்டா விளைவித்த இறப்புகளும் நாகரீக சமுதாயம் தவிர்க்க வேண்டியவை என்று அனைவருக்கும் தெரிந்திருந்தாலும் மெளனமாக கடந்து செல்லும் அவலம். இவற்றை பேசியதாலேயே பாராட்டப்படவேண்டிய திரைப்படங்கள் இவை.

ஆனால் ஒரு கசப்பான உண்மை என்ன என்றால் ஒரு படத்தின் தலைப்பு ஆங்கிலத்தில், புரியவேண்டியமக்களுக்கு புரியுமா என்று தெரியவில்லை. இரண்டு படங்களும் திரையரங்குகளில் வெளியிடப்படாமல் முறையே சோனிலிவ், ஆஹா ஓடிடி தளங்களில் வெளியாகியிருக்கின்றன. 'வய்பை' வசதியிருந்தால் மட்டுமே பார்க்கமுடியும்!

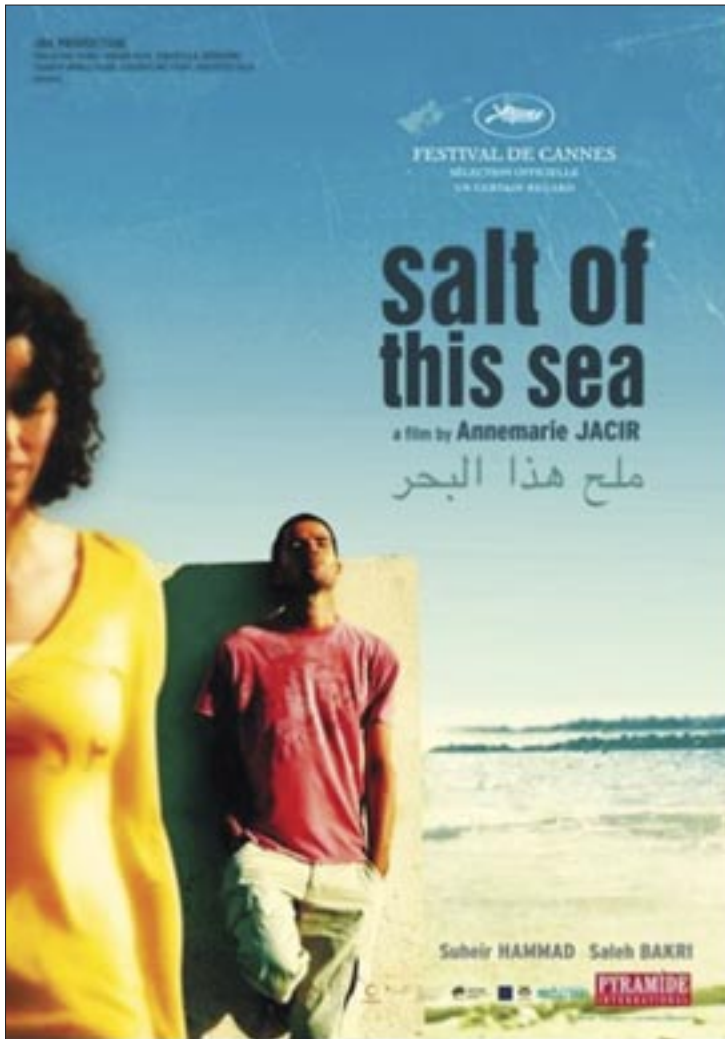
jeeva@thaiveedu.com

உந்து பயங்கரமானது

ரகுன்

சிறையில் உள்ள தனது கணவர் நவாரைப் பார்ப்பதற்கு வர்டா, மகள் அமீராவுடன் அன்றும் சென்றார். நவாரை சிறையில் பார்ப்

திருமணம் செய்துகொள்வார். பின்னர் நீங்கள் தனிமையாக இருக்க வேண்டிவரும். எனவே, ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் எனக் கூறினார்.

சிறையில் கணவன் இருக்கும் பொழுது மனைவி எப்படி பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொள்வார் என்பதே பலரின் கேள்வியாக இருக்கும்.

ஆனால் பாலஸ்தீனர்களிடம் இதற்கு விடையிருந்தது. சிறையிலிருந்து கணவனின் விந்தை சிறிய குளிரூட்டியினுள் வைத்து artificial insemination அல்லது IVF முறையில் கருத்தரிக்க வைக்கப்படும்.

அமீரா அவ்வாறே பிறந்தார்.

இதற்கு அப்போது, முதலில் தயங்கும் வர்டா, பின்னர் ஒப்புக் கொள்கின்றார். அவ்வாறே விந்தும் பெறப்பட்டு, ஆய்வகத்தில் பரிசோதிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது சிறையிலிருந்து இஸ்ரேல் சிறை காவலர்களுக்கு தெரியாமல் அனுப்பப்பட்ட தந்தையின் டி.என்.ஏ, தாயின் டி.என்.ஏ. என்பன அமீராவின் டி.என்.ஏ-யுடன் ஒத்ததாகவுள்ளதா என ஆய்வு செய்யப்பட்டது. பின்னர், நவாரின் தாயின் டி.என்.ஏ-யும் பெறப்பட்டு பரிசோதிக்கப்பட்டது. சிறையில் நவாரிடமிருந்து பெறப்பட்ட விந்து நவாரினது என்பது டி.என்.ஏ பரிசோதனைகள் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டது. ஆனால், அமீராவின் டி.என்.ஏ. வர்டாவினது டி.என்.ஏ-யுடன் ஒத்திருந்தது. நவாரின் டி.என்.ஏ-யுடன் ஒத்ததாகவில்லை.

அமீராவை வர்டா கருத்தரித்த போது டி.என்.ஏ பரிசோதனை முறை அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும், பல முறைகேடுகளும் டி.என்.ஏ. முறையை கட்டாயமாக்கியது.

நவாரின் டி.என்.ஏ. அமீராவின் டி.என்.ஏ-யுடன் ஒத்ததாக இல்லாமல் இருந்தமையினால் வர்டா கருத்தரித்த முறை நவாரின் குடும்பத்தாருக்கு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது நவாரின் சகோதரர்கள் இதற்கு காரணமா அல்லது வர்டாவிடமிருந்து வேறு தொடர்புகள் இருந்தனவா? என பல புகார்கள் வர்டா மீது சுமத்தப்பட்டன.

அமீராவும் மன உளைச்சல்களுக்குள்ளானார். தனது தந்தை என நினைத்துக் கொண்ட நவார் இப்பொழுது தந்தையல்ல என்ற நிலை. ஆங்கிலத்தில் Biological father அதாவது குருதித்தந்தையல்ல, ஆனாலும் தந்தை.

அமீராவிடமிருந்து தனது தந்தை யார் என்ற கேள்வி? அமீராவின் காதலனும், அமீராவும் விடை தேட முயல்கின்றனர். அமீரா பிறப்ப

பது என்பது இலகுவான காரியமல்ல. முதலில், இஸ்ரேலின் பல தடுப்பு அரண்களில் பரிசோதனைகள் முடித்து, பின்னர் பேருந்து ஒன்றில் சிறை அமைந்துள்ள இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்வார்கள்.

சிறையில் நலன் விசாரிப்புக்கள் முடிந்த பின்னர், நவார் தனது மனைவியிடம் 'அமீராவிடமிருந்து வயதாகின்றது', மிக விரைவில் அமீரா

தற்கு, வர்டாவிற்கு artificial insemination செய்த மருத்துவரை தேடிக் கண்டுபிடிக்கின்றார்கள். அவர் தான் தான் வர்டாவிற்கு மருத்துவம் பார்த்தாக உறுதிப்படுத்துகின்றார். வர்டா மீதான சந்தேகங்கள் தீர்க்கப்படுகின்றன. எனினும் வேறு ஒருவரின் விந்து எவ்வாறு சிறையிலிருந்து வந்தது? இக்கேள்விக்கான விடை ஆச்சரியப்பட வைக்கவில்லை.

சிறையிலிருந்து பாலஸ்தீன கைதிகளின் விந்துகள் சிறிய குளிருட்டிகள் மூலம் வெளியே அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன என்பதனை சிறைக் காவலர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளான இஸ்ரேலியர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் பல தடவைகள் குளிருட்டியை பரிசோதிக்கும் பொழுது, பாலஸ்தீன கைதிகளின் விந்துக்களை வெளியே எடுத்து விட்டு, தங்களது விந்துகளை திட்டமிட்டு வைத்துவிடுவார்கள். அப்படியொரு இஸ்ரேலிய காவலரின் விந்தின் மூலமே அமீரா பிறந்துள்ளார்.

அமீரா பின்னர் என்ன செய்தார் என்பதே மிகுதிப்படும். ஆனால் அது இங்கு முக்கியமல்ல.

இஸ்ரேலின் மிகக் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை மீறி, விந்துகளை வெளியே அனுப்புவது என்பது இலகுவான காரியமல்ல. பிளாஸ்ரிக் குவளை போன்ற பல் வேறு பொருட்களினுள் வைக்கப்பட்டே அனுப்பப்படுகின்றன. பிளாஸ்ரிக் குவளையினுள் பனிக் கட்டிகள் நிரப்பி அதனுள்ளேயே விந்துகள் வைக்கப்பட வேண்டும். விந்துக்களின் ஆயுட் காலம் மிகக் குறைவானது. எனவே குறிப்பிட்ட காலத்தினுள் விந்துக்கள் ஆய்வகத்தை சென்றடைய வேண்டும்.

அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட விந்துக்கள் பல கருத்தரித்தலுக்கு ஏற்ற வையல்ல என நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக ஆய்வறிக்கை ஒன்று, 2013-ல் சிறையினுள்ளிருந்து விந்துகள் கடத்தப்பட்டு பத்து பிள்ளைகள் பிறந்ததாக தெரிவித்துள்ளது. இந்த முறையை பின்பற்றத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இன்று வரை இம்முறையில் பிறந்த பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை உறுதியாக கூறமுடியாதுள்ளது.

இஸ்ரேல் உத்தியோகபூர்வமாக விந்துக் கடத்தல்களை மறுத்துள்ளது. பிபிசி-யின் ஜோன் டெனிசன் தனது செய்தியில் 'Israel Prison Services (IPS) பேச்சாளர் Sivan Weizman, நடைபெற்றிருக்க முடியாது என்று சொல்வதற்கில்லை' எனத் தெரிவித்தாக பதிவு செய்துள்ளார். இது இஸ்ரேலின் கடுமையான பாதுகாப்பையும் கட்டுப்பாட்டையும் மீறி நடைபெறுவது என்பது, இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பின் பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துவதாகும். எனவே அதனை இஸ்ரேல் ஒரு பொழுதும் உத்தியோகபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை.

இஸ்ரேலின் சிறை பாதுகாவலர்கள் நேர்மையானவர்கள். முறைகேடாக நடக்கமாட்டார்கள். சர்வதேச ரீதியாக இவ்வாறான செயல்கள் இஸ்ரேல் மீது உலக நாடுகள் கண்டனத்தையும் அதிருப்தியையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமையும். எனவே இஸ்ரேல் ஒரு பொழுதும் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை.

இஸ்ரேல் இப்படத்துக்கு தனது கடுமையான எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இன்று இஸ்ரேலுடன் உறவு கொண்டாடும் சவுதி அரேபியா போன்ற நாடுகள் தங்களது திரைப்பட விழாக்களில் இப்படத்தை காட்சியளிக்கமறுத்தன. பிரதான ஆங்கில ஊடகங்கள் படத்தைப் பற்றிய எதிர்மறை விமர்சனங்களை பதிவு செய்தன.

1967க்கு பின்னர் 20 வீதமான பாலஸ்தீனியர் தங்களது வாழ்வின் ஏதோவொரு கட்டத்தில் - ஆகக் குறைந்தது ஒரு கிழமையாவது

இஸ்ரேலிய சிறையில் இருந்துள்ளார்கள் அல்லது அடைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறு அமெரிக்க ஊடகமான வோசிங்டன் போஸ்ட் கூறுகின்றது. சுமார் 5000 பாலஸ்தீனியர்கள் ஆயுள் தண்டனை கைதிகளாக இஸ்ரேலிய சிறைகளில் உள்ளார்கள். இவர்கள் இஸ்ரேலிய படைகள் மீது கல்லெறிந்தது முதலாக சுட்டது உறப்பட்ட பல குற்றங்களுக்காக சிறையிலடைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

இவர்களை Security Prisoners என இஸ்ரேலிய அரசு கூறுகின்றது. அதாவது இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளார்கள், அதனால் இவர்களை எவரும் பார்க்க முடியாது போன்ற அதிக கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

சிறை, கைதிகளை சமூகத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு தனிமைப்படுத்துகின்றது. ஆனாலும், சிறையிலிருந்து பல்வேறு வடிவங்களில் செய்திகள் தொடர்புகள் சமூகத்தைச் சென்றடைகின்றன. கடிதங்கள், துண்டுச் செய்திகள், இலக்கிய வடிவங்கள் எனப் பல.

தெரிதா தனது The Post Card நூலில் 'the impossible message between us' என்பார். அதே போல் பாலஸ்தீன கைதிகளுக்கும் குழந்தை என்பது, இஸ்ரேலுக்கும் தனது சமூகத்துக்குமான ஒரு மிக முக்கிய செய்தியாகும்.

குழந்தை வெளிப்படுத்தும் செய்தி என்ன? பாலஸ்தீனக் கைதிகளின் கனவுருப் புனைவாற்றலுக்கு வடிவத்தைக் கொடுத்துள்ளது. 'குழந்தை' அவர்கள் தேசியம் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு. பாலஸ்தீன மக்களுக்கு கைதிகள் வழங்கும் நம்பிக்கை. இஸ்ரேலுக்கான ஒரு எச்சரிக்கையுமாகும்.

இவ்வாறு பிறந்த பிள்ளைகளை பாலஸ்தீனிய சமூகம் 'தங்களது கனவின் வெளிச்சம்' எனக் கூறி கொண்டாடுகின்றார்கள். முஸ்லீம் மதம், சிறையிலிருந்து விந்து கடத்தப்பட்டு கருத்தரிக்கப்படும் முறையை எதிர்க்கவில்லை. பாலஸ்தீன மற்றும் அரபு நாடுகளின் இஸ்லாம் அறிஞர்கள் இந்த முறையை வரவேற்கின்றார்கள்.

இஸ்ரேல், பாலஸ்தீனிய கைதிகள் வெளிப்படுத்தும் உடலரசியலைக் கண்டு அச்சமடைகின்றது. பாலஸ்தீனிய போராட்டம் மனித குண்டுகளை தொடர்ச்சியாக தனது எதிர்ப்புப் போராட்டமாக முன்வைத்து வருகின்றது. அங்குள்ள வியாபார நிலையங்கள் இவர்களது உருவங்களை பல்வேறு வகைப்பட்ட முறையில் விற்பனை செய்கின்றன. இது பல இளைஞர்களை கவர்ந்துள்ளது.

பாலஸ்தீனியரின் சனத்தொகை அதிகரிப்பு இஸ்ரேலின் கொள்கைகளுக்கு எதிரானது. பாலஸ்தீனரின் இருப்பை இஸ்ரேலால் நிராகரிக்க முடியாத நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது. இஸ்ரேல், பாலஸ்தீனியரின் ஒவ்வொரு எதிர் வடிவத்தையும் அச்சத்துடன் எதிர்கொள்கின்றது. இஸ்ரேல் இராணுவத்தின் மீது கல் எறிபவர்களுக்கும் துப்பாக்கியினாலேயே பதில் சொல்கின்றது.

இவையெல்லாவற்றையும் மீறி ஆயுள் தண்டனை பெறும் கைதிகளின் மனைவிகளின் நிலைமை மிக மோசமானது. அவர்கள் தங்க எழுத்துக்கையின் சகலத்தையும் துறந்து வாழ நிர்ப்பந்திப்பது ஏற்பதற்குரியதல்ல.

Antonio Faccilongo வின் Habibi என்ற நூல் முற்று முழுதாக புகைப்படங்களைக் கொண்டது. நீண்ட காலமாக சிறையில் உள்ள பாலஸ்தீனிய கைதிகளின் இணையர்களின் நிலையை வலியுடன் பிரதிபலிக்கின்றது.

- <https://collectordaily.com/antonio-faccilongo-habibi/>
- <https://www.instagram.com/p/CdkqhOSsHOo/>

இஸ்ரேல் பாலஸ்தீனத்தின் பகுதிகளை திட்டமிட்டு பறிக்கின்றது.

கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகளில் இஸ்ரேலியர்கள் குடியமர்த்தப்படுகின்றார்கள். பாலஸ்தீனிய விளை நிலங்களில் பாயும் நீரை மாசுபடச் செய்து பயிர்களை அழிக்கின்றது. பாலஸ்தீனியர்களின் வாழும் பகுதிகள் ஒவ்வொரு வருடமும் திட்டமிட்டு குறைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

Soraya நியூயோர்க் மாநகரத்தில் வாழ்கின்றார். அவரது பெற்றோர் லெபனானில் இருந்த பாலஸ்தீனிய அகதி முகாமில் வாழ்ந்

தவர்கள். அவரது பாட்டி, தாத்தா பாலஸ்தீனத்தில் பிறந்து வாழ்ந்த தவர்கள். Soraya பாலஸ்தீனத்துக்கு முதல் தடவையாகச் சென்ற போது அவருக்கு இரண்டு கிழமைகளே தங்க அனுமதிக்கப்பட்டார். 1947-1949 பாலஸ்தீனிய போரின் போது மொத்தம் 1.9 மில்லியன் பாலஸ்தீனியர்களில் சுமார் 750,000 பாலஸ்தீனியர்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டனர். யேமடிய, Dawayima படுகொலைகள் இக்காலகட்டத்திலேயே நடைபெற்றது. ஐபா போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து பாலஸ்தீனியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். அவ்வாறு தங்களது வீடுகளை பறிகொடுத்தவர்களில் Soraya-வின் பாட்டி, தாத்தாவும் அடங்குவார்கள். அவர்களது வங்கிகளில் இருந்த பணத்தை இஸ்ரேல் பறித்துக் கொண்டது. Soraya தன்னை பாலஸ்தீனியராகவே அடையாளப்படுத்துகின்றார். அவர் நன்றாக அரபிக் பேசுகின்றார். ஐபாவில் உள்ள தனது பாட்டி - தாத்தா வாழ்ந்த வீட்டுக்கு சென்று தனது வீடு என சண்டைபிடிக்கின்றார். அவரது பயணம் Salt of this Sea என்ற படமாக மலர்கின்றது.

2008ல் வெளியாகிய இப்படத்தைப் பார்த்த போது, எமது வாழ்க்கையை ஒரு மீள்பரிசோதனைக்குட்படுத்தியது போலிருந்தது.

எமக்கும் இப்படத்துக்கும் நெருக்கமான ஓர் உறவுண்டு. நாங்கள்

வெளியேற்றப்பட்டுள்ளோம். அதே சமயம் வெளியேற்றியும் உள்ளோம்.

பாலஸ்தீனியர்களின் இன்றைய நிலைக்கு பிரித்தானியாவும் ஒரு முக்கிய காரணம். 1948-ல் இஸ்ரேல் என்ற நாடு பாலஸ்தீனிய நிலத்தில் உருவாகுவதற்கு பிரித்தானியா பிரதான காரணம். 1948-ல் சுமார் 600-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அக்கிராமங்களிலிருந்து பாலஸ்தீனியர்கள் வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். மீறி இருந்தவர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். இதனை மையமாகக் கொண்டு வெளிவந்த படம் FARAH.

2021 ரொறன்ரோ சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்டது. அதன் டிஜிட்டல் திரையிலும் திரையிடப்பட்டது.

ஒரு நகரத்தின் மேயருடன் அவரது மகளும் வெளியேறாது தங்கியிருக்கின்றனர். நகர மேயர் தனது மகளை உணவுப் பொருட்கள், மற்றும் பொருட்கள் வைத்திருக்கும் அறையினுள் பூட்டி விட்டு, மக்களைப் பாதுகாக்கச் சென்றுவிடுவார். அந்த வீட்டினுள் ஒரு தாய் தனது பிள்ளை பிறப்பதற்காக நலன்விரும்பி ஒருவரால் அழைத்துவரப்படுகின்றார். தாயுடன் அவரது மற்றைய குழந்தைகளும் அங்கு வருகின்றனர். பிள்ளை பிறந்து விடுகின்றது. சியோனிச இராணுவம் அங்கும் வந்து விடுகின்றது. அவர்கள் செய்யும் அட்டூழியத்தை அறையினுள் ஒழிந்து இருக்கும் மேயரின் மகள் கதவின் கீழ்ப் பகுதியினுள்ளிருந்து காண்கின்றார். பார்வையாளர்களுக்கும் அக்காட்சிகள் விரிகின்றன. அக்காட்சிகள் பாலஸ்தீனிய கிராமத்தில் நடைபெற்ற அராஜகங்கள் கொலைகளுக்கு சாட்சி சொல்கின்றன.

மேலே குறிப்பிட்ட படங்களுக்கும் எமது வாழ்விற்கும் போராட்டத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் உண்டு. பங்கருக்குள் எமது மக்களுக்கும் பிள்ளைகள் பிறந்துள்ளன. பிறந்த பிள்ளைகள் குண்டுகளால் இறந்தும் உள்ளன.

எமது படைப்பாளிகளால் ஏன் இவ்வாறான தரமான படங்களை எடுக்க முடியாமல் உள்ளது? ஒவ்வொரு தடவையும் போரினைப் பற்றிய படங்களைப் பார்க்கும் பொழுது ஏன் எம்மால் முடியாமல் போயுள்ளது என்ற கேள்வி எழத்தான் செய்கின்றது.

இப்படங்களில் நடித்த நடிகர்கள் அனைவரும் மிகச் சிறப்பாக நடித்திருந்தனர். இயக்குனர்கள் பிரக்கூ பூர்வமாக நெறியாள்கை செய்துள்ளனர்.

விந்தினூடாக ஒரு சர்வதேச கேள்வியை எழுப்பியுள்ள அமீராவின் இயக்குனர் ஒரு எகிப்தியர். FARHA படத்தின் இயக்குனர்கள் ஐக்கிய அரபு இராச்சியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். Salt of this Sea படத்தின் இயக்குனர் ஒரு பாலஸ்தீனியர். பாலஸ்தீனிய பிரச்சினையை பாலஸ்தீனத்துக்கு வெளியே வாழ்ந்த இயக்குனர்கள் மிகவும் காத்திரமாக உணர்வுபூர்வமாக எடுத்துள்ளனர். எமது பிரச்சினையை மையப்படுத்தி வெளிவந்த தமிழக திரைப்படங்கள் ஒன்றும் எமது பிரச்சினையை ஏன் சீரான முறையில் எடுக்கவில்லை. தமிழகத்தில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள் அனைத்தும் ஒரு அந்நியத் தன்மையை பதிவு செய்துள்ளன அல்லது படங்களைப் பார்க்கும் பொழுது அதனை உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்நிலை தொடரும். மாற்றமுடியாது.

பாலஸ்தீனியர்களைப் பொறுத்தவரை விந்துகள் புனிதமானவை. யூதர்களுக்கு விந்துகள் பயங்கரமானவை.

இப்படங்களை NETFLIX, AMAZON PRIME, TIFF NET போன்ற தளங்களில் பார்க்கலாம்.

rathan@thaivedu.com

ஜாக் லண்டனின் 'கானகத்தின் குரல்'

- நடராசா சுசீந்திரன்

1890-களில் வெள்ளை அமெரிக்கர்கள், ஐரோப்பியக் குடியேறிகள் தங்கம்தேடி வெறிகொண்டு அலைந்திருக்கின்றனர். அமெரிக்கா உரிமைகோரும் அலஸ்காவின் எல்லையில் கனடாவிற்கு சொந்தமான வடதுருவப் பனிவெளியில் இருக்கின்றது யூகோன் (YUKON) மாநிலம். அம்மாநிலத்தில் ஓடும் க்ளொண்டைக் (KLONDIKE) நதியின் கரைகளில் தங்கம் கிடைப்பதாகப் பரவிய செய்தியினையடுத்து பெருந்தொகை மனிதர்கள் அந்த மாநிலம் நோக்கிப் படையெடுத்தனர். இதனால் அங்கு டாவ்சன் (DAWSON), க்ளொண்டைக் (KLONDIKE) போன்ற இடங்கள் திடீரென

சென்னை மாகாணத்தை தாதுவருஷப் பஞ்சம் ஆக்கிரமித்தது. அதன் வடுக்களோடும் தான் மக்கள், இலங்கையில் உருவான காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். மண்டபத்தில் கிடந்து மன்னாரில் இறங்கி மாத்தளை வரை நடந்த மனிதர்களையும், இவை நடைபெற்று ஒரு நூறு வருடங்களுக்குப் பின்னர் இலங்கைத் தமிழர்கள், மேற்குலகு மற்றும் அமெரிக்க நாடுகள் நோக்கி பெருமளவில் இடம்பெயர்ந்ததையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

1896-ம் ஆண்டில் இருந்து 1899-ம் ஆண்டுவரையான இடைக்காலத்தில் 'க்ளொண்டைக்' என்ற நகரத்திலும் மற்றும் யூக்கோன் நதிக்கரையில் அமைந்திருக்கும் டாவ்சன் என்ற நகரத்திற்கும் சுமார் நாற்பதாயிரம் (40,000) பேர்வரை தங்கம் தேடி வந்துள்ளனர். இங்கு வந்தடைவதென்பது பல மாதங்கள் பயங்கரமான, கசப்பான அனுபங்களையெல்லாம் பட்டும், பயணித்தும் தான் வந்தடைந்தனர். இவர்களில் சுமார் நாலாயிரம்பேர் வரையில் தான் தங்கத்தைப் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது.

இந்தத் தங்கவெறிக் காலத்தில் மனித இழிநிலையினை நகைச் சுவையோடு 'The Gold Rush 1925' என்ற திரைப்படத்தின் மூலம் சார்லி சப்பின் அவர்கள் கலையாக்கியிருக்கின்றார். இது பற்றிய எந்த முன்னறிதலும் இல்லாமல் வெறும் நகைச்சுவைக்காகப் பார்த்தற்கும், அதே திரைப்படத்தினை இன்று, மேலதிக தகவல்கள் தெரிந்தபின்னர் பார்ப்பதற்கும் மிகப்பெரிய வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. அந்தக் கால மனித அவலங்களை இன்னும் நெருக்கமாக உணர முடிகின்றது.

இப்படித் தங்கம் தேடித் தனது இருபதாவது வயதில் புறப்பட்ட வர்தான் பின்னாளில் உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளராகிய ஜாக் லண்டன் அவர்கள்.

'நான் என்னைக் கண்டுகொண்டதே 'க்ளொண்டைக்' கில்தான். அங்கே எவரும், எவருடனும் பேசமாட்டார்கள். எல்லோரும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அங்கேதான், உன்னுடைய உண்மையான நோக்குநிலையினைக் கண்டடைவாய். நான் என்னுடைய தைக் கண்டடைந்தேன்.' என்று ஜாக் லண்டன் அவர்கள் குறிப்பிடு மளவிற்கு இந்த அபாரத்துணிவுமிக்க, பயங்கர அனுபவங்கள் நிறைந்த இப்பயணம் அவருக்கு ஞான முதிர்ச்சியினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

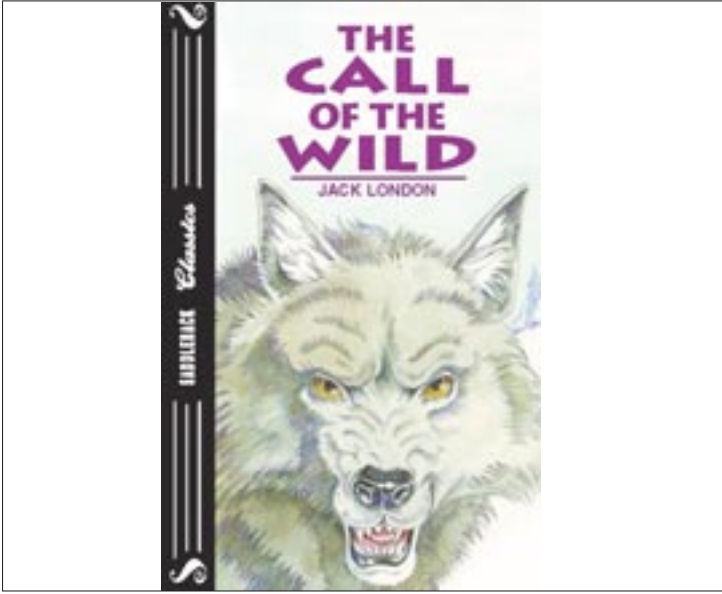
எங்கள் வீட்டில் கழித்து விடப்பட்ட புத்தகக்கட்டு ஒன்றிற்குள் நாயொன்றின் பெரிய படம் கொண்ட முன்னட்டைப் புத்தகம் ஒன்றும் காணப்பட்டது. சிறியவர்கள் குதிரை, நாய், பூனைக் கதைகளை, தொடர் நூல்களை வாசிப்பதைக் கண்டிருக்கிறேன். அதனால் இந்நூல் எந்த ஈர்ப்புமற்று, கழித்து விடப்பட்ட புத்தகங்களின் பொதிக்குள் புதைந்து போய்விட்டது. என் அறைக்கு வருபவர்கள், இங்கிருக்கும் எல்லா நூல்களையும் வாசித்துவிட்டாயா? என்று கேட்பார்கள். கேட்பவரின் வயதினைப் பொறுத்து எனது பொய்கள் மாறுபடும். ஒருமுறை இலக்கிய விமர்சகர் நித்தியானந்தன் அவர்கள் அந்த, நாயின் பெரிய படம் கொண்ட முன்னட்டைப் புத்தகத்தினைக் கண்டு பரவசப்பட்டார். அதன் ஜெர்மன்

மக்கள் நெரிசல் மிகுந்த நகரங்களாக உருவாகின. காலத்திற்குக் காலம் இடம்பெற்ற இவ்வாறான மனிதப் பேர் இடம்பெயர்வுகளை இன்று நினைத்துப் பார்க்கின்ற போது வரலாறு காலத்திற்கேற்ப ஒரு சில பண்புமாற்றங்களுடன் மீண்டும் திரும்புவதாகவே இருக்கின்றது. இந்த நிகழ்விற்குச் சிலகாலம் முன்பாக இந்தியாவின்

தலைப்பு 'Wolfsblut' - ஓநாயின் இரத்தம் என்பது. எழுதியவர்: Jack London - ஜாக் லண்டன். எழுதியவரின் பெயரை மட்டும் உச்சரித்து நிறுத்திக் கொண்டார். மிருகங்களின் சாகசங்களை எழுதிய ஓர் எழுத்தாளர் ஜாக் லண்டன் என்று மட்டும் அப்போது நினைத்துக் கொண்டேன்.

மேற்படி சம்பவம் நிகழ்ந்து முப்பது வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. தமிழ் நாட்டில் அரசுடைமையாக்கப்பட்ட தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை அண்மையில் தரவிறக்கிக் கொண்டிருந்தேன். மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் அரிதாகத்தான் கிடைத்தன. அவற்றுள் பாரதி ஆய்வாளர் பெரியசாமித்தாரன் அவர்களது நூல்களும் கிடைத்தன. அவரது எழுத்துக்கள் எனக்குப் பரிச்சயமானவை. அவற்றுள் 'கானகத்தின் அழைப்பு' என்ற ஒரு நூலும் இருந்தது. பத்தோடு பதினொன்றாக அதையும் தரவிறக்கி தற்செயலாக அந்நூலை வாசிக்கத்தொடங்கினேன். அது ஜாக் லண்டன் அவர்களின் 'The Call of the Wild' என்ற நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்த நூலை வாசித்து முடித்த பின்னரே ஜாக் லண்டன் பற்றிய எனது தேடல் தொடங்கியது. ஏற்கனவே ஜாக் லண்டன் அவர்களின் நூல்

கள் என்னிடம் இருந்திருக்கின்றன என்று நினைக்க ஆச்சரியமாக இருந்தது.

ஜாக் லண்டன் அவர்கள் 12-ம் திகதி ஜனவரி மாதம் 1876-ம் ஆண்டு ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் ஓக் லாந்து என்ற நகரின் சேரிப் பகுதியில் பிறந்தார். அவரது தந்தை வில்லியம் ஹென்றிசனோ, ஜாக் லண்டன் பிறப்பதற்கு முன்னரே, தாய் ஃப்ளோரா வெல்மேன் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டார். அதனால் ஜாக் தனது தந்தையை ஒருபோதும் கண்டதில்லை. தாய் மறுமணம் செய்தவரின் 'லண்டன்ஹ' என்ற குடும்பப்பெயரே ஜாக்கின் குடும்பப்பெயருமானது. அவரது சிறு வயது ஏழ்மை, பதினைந்து வயதிலேயே குற்றச் செயல்கள் புரியத்தான் டிவிட்டது. சிலகாலங்கள் சிறைகளில் கழிந்தன. அரசியலில் தீவிர அக்கறை காட்டினார். அமெரிக்க சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சியில் உறுப்பினரானார். பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம். டார்வினிசம், நீட்சேயிலம் மற்றும் மார்க்சியம் போன்றவற்றில் ஆர்வத்தினால் பட்டப்படிப்பு பாதியில் நின்றுபோனது. தங்கம் தேடி அலைந்து பட்டஅனுபவங்களின் பின் வெறுங்கையுடன் வீடு திரும்பிய லண்டன் அவர்கள், தன் அனுபவங்களை எழுதத் தொடங்கினார். நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் சொற்கள் எழுதவேண்டும் என்று விரதம் பூண்டார். எழுதினார்.

அவரது வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி உடல் உபாதையில் கழிந்தது. 1915 வாக்கில் இருந்து எழுந்து நடக்க முடியாதவரானார். குடலிலும் நோய் கண்டது. வலியைக் குறைப்பதற்காக, அபின் போன்ற போதைப் பொருட்களை உட்கொள்ளத் தொடங்கினார். அவரது சிறுநீரகங்களும் படிப்படியாகச் செயலிழந்தன. தொண்டையில் புற்றுநோய் இருந்தபோதிலும் புகைபிடிப்பதை நிறுத்தவில்லை. வலி குறைக்கும் மருந்துகளை அளவுக்கதிகமாக உட

கொண்டு 1916-ல் தன் நாற்பதாவது வயதில் இறந்துபோனார். அவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் தன் குறுகிய வாழ்க்கைக் காலத்தில் சுமார் ஐம்பது புத்தகங்களை எழுதிய ஓர் எழுத்தாளராக இன்றும் திகழ்கின்றார்.

அவர் எழுதிய புகழ்பெற்ற 'The call of the wild' நாவல் 'கானகத்தின் குரல்' (வனத்தின் அழைப்பு) என்று பெரியசாமித் தாரன் அவர்களால் தமிழில் அழகாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. 1901-ல் இருந்து இந்நாவல் தொடராக 'The Saturday Evening Post' என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்து, 1903-ம் ஆண்டு யூலை மாதம் முதலாம் திகதி Mac Millan கம்பனியினரால் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. வெளியிட்ட அன்றே சுமார் பத்தாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையானது. நூலாக்க உரிமத்தை லண்டன் அவர்கள் குறைந்த கூலிக்கு தொடக்கத்திலேயே விற்பதால் புகழ் கிடைத்தது ஆனால் வருமானம் கிடைக்கவில்லை. அவர் எழுத்திற்கு அதிக ஊதியம் பெற்றுங்கூடக் கடனாளியாகவே வாழ நேர்ந்தது.

உலகின் சிறந்த நாவல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படும்போது, அதன் முகப்பில் இருக்கும் கவிதை வரிகளைப் புறக்கணித்துவிடும் போக்கு தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. ஹெம்மிங்வே, சினுவா அசாபே போன்றவர்களின் நாவல்களுக்கு அப்படி நடந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கின்றேன். எழுத்தாளர்கள், நாவலொன்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் தலைப்பிற்குள் அதன் உள்ளடக்கத்தினைப் புகுத்திவிட முடியாதபோதும், தொடக்கத்தில் தரப்படும் கவிதை வரிகளுக்குள் பூடகமாப் புதைத்து வைத்துவிடுவார்கள். அப்படித்தான் 'கானகத்தின் குரல்' (The call of the wild) என்ற நாவலிலும் காணப்படுகின்றது. அதில் கீழ்வரும் தொடக்க அல்லது முதல்தாய்ப்பு வரிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

**நாடோடி வாழ்வின் ஆதி நினைவுகள் கிளம்ப
நினைத்த பாரச் சங்கிலி மரபினைத் தகர்த்து
நீண்டு கிடந்த உறங்கு நிலைத் துயில் கலைந்து
வனம் தேடும் அந்த ஆதி வாழ் விழுக்கிறது**

'கானகத்தின் குரல்' என்ற நாவல், பக் என்ற ஒரு நாயின் கதையாக, அந்த நாயின் பார்வையில் எழுதப்பட்டுள்ள போதும், இன்றைய பார்வையில் ஒரு இடப்பெயர்வின் புகலிடத்தேடலின், அகதியாகவோ, ஏதிலியாகவோ ஆக்கப்படுதலின், ஆகிவிடுதலின், கொடிய அனுபவங்களுடன் பொருந்திப் போகின்றது. நாகரிகம் என்ற மாயையின் போதாமைகள் புலப்படுகின்றபோது, அதில் இருந்து விலகியோடிவிட எத்தனிக்கும் மனித மனங்களைப் போலவும் பக்கின் நடத்தைகள் இருக்கின்றன.

தான் எதிர்கொள்ளும் பயங்கரச் சோதனைகளையும், இமாலயத் தடைகளையும், தன் இருத்தலின் பொருட்டும், வாழ்தலின் பொருட்டும், புத்தி, தன்னம்பிக்கை, உடலுறம், நெஞ்சுரம் போன்றவற்றைக் கொண்டு பக் என்ற நாய் தன் வாழ்வைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது.

தொடக்கத்தில் மனிதர்களின் அண்டையில் வாழும் அன்பும் விசுவாசமும் கொண்ட வீட்டு நாயாகவும், இறுதியில், கோபமும் குரூரமும் கொண்ட பயங்கரமான காட்டு விலங்காகவும் அது மாறவேண்டியிருக்கின்றது. இடைவிடாது எதிர் கொள்ளும் தொடர் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பத் தன்னை உடனுக்குடனேயே மாற்றிகொள்ள வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய காலங்களே அதன் வாழ்வில் தொடர்ச்சியாய் வருகின்றன. நவீன மனிதர்களினால் உருமாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்ச உலகில், போர் மற்றும் அனர்த்தங்களில் ஏதிலிகள் ஆக்கப்படும் இன்னொரு கூட்டம் மனிதர்கள், தம் வாழ்வைத் தக்கவைக்க, சில காலங்கள் வாழ்ந்திருக்க, புகலிடம் தேடிப்படும் அவலங்களை நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

இறுதிக் காலங்களில் ஒரு தனித்த பனிக்காட்டில் பசித்தலையும் குள்ளம், குயுத்தி, கொடூரம் நிறைந்த ஓநாயாய் போலத் துன்பங்களினூடே தன்னைப் புடமிட்டு வளர்த்துத் கொள்கின்றது. எதிர்நீச்சலே அதன் வாழ்நாட்கள் ஆகிப்போகின்றது. இந்த நாவலில் வருகின்ற மனிதக் கதாபாத்திரங்களின் எண்ணிக்கை அளவிற்கு நாய்களின் கதாபாத்திரங்களும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கதையின் ஆரம்பத்தில், அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியாவில் 'சாந்தா கிளாரா' என்ற இடத்தில் உள்ள மில்லர் என்ற நீதிபதி

ஒருவரின் நேர்த்தியான அழகிய பண்ணையில் ஒரு ராஜகுமாரனைப்போல் வாழ்ந்தவன் பக்.

கதைப்போக்கின் இடையில், தனித்துவமான ஆளுமைகளைக் கொண்ட பல நாய்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன: அப்பாவி யாகவும், பக்குடன் நட்பாகவும் இருக்கும் நியூஃபவுண்ட்லேண்ட் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த கேர்லி என்ற நாயை அலாஸ்காவிற்கு வந்தவுடன் துறைமுக நகரமான டியில்(DYEA) வைத்துப் பல நாய்கள் அதனைப் படுகொலை செய்துவிடுகின்றன. பல காலம் தலைமை இழவை நாயாய், பக்கின் வைரியாய் மாறிப்போன ஸ்பிட்ஸ், எப்பொழுதும் தனிமை விரும்பும் மூப்படைந்த டேவ் எனும் நாய் இறக்கும் போது கூட வேலை செய்ய வற்புறுத்தப்படுகின்றது, நட்பின் நிமித்தம் தன்னிமையைப் பக்கிற்கு ஏதோவொருவகையில் முறையீடு செய்யும் பில்லி மற்றும் பில்லியின் உடன் பிறப்பான, பில்லி போலல்லாமல் கெட்ட மனநிலையுள்ள ஜேர், முதிய ஒரு கண் மட்டுமே உடைய கோபக்கார சோல் - லெக்ஸ், பைத்தியம் பிடிக்கும் டோலி பைக், டப் எனும் திருட்டுநாய் கூனா மற்றும் டக்... இப்படியாக மனிதர்களைப் போலவே நாய்களும் நாவலில் இன்றியமையாத கதாபாத்திரங்களாகின்றன.

கதை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: முதலாவது, பண்ணையில் பக்கின் வாழ்க்கை மற்றும் அது கடத்தப்பட்டு அலாஸ்கா வரை பயணப்படுதல் பற்றியது. இரண்டாவதாக, பிரெஞ்சு - கனடா மற்றும் ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த ஓரளவு அனுபவம் மிக்க மனிதர்களுடன் பக்கின் காலங்கள். மூன்றாவதாக, உறைபனிப் பிரயாணத்தில் அநுபவமற்றவர்களால் பக் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு அவர்களிடத்தில் அது படும் சோதனை மிகுந்த துன்பகாலங்கள். நான்காவதாக, நேசம் மிக்க ஜான் தோர்ன்டன் என்பவருடன் அது தங்கியிருப்பது மற்றும் கானகத்தை நோக்கிய அதன் மீட்சி.

நீதிபதி மில்லரின் பண்ணையில் பக் வாழ்ந்த வாழ்வைக்காட்டும் ஆரம்பக் காட்சிகள் இக்காலத்துத் திரைப்படம் போல் சுமுகமாக வளர்ந்து செல்கின்றன. பின்னால் அடுத்தடுத்து நடக்கும் சம்பவங்கள் வலி மிகுந்தவையாக, திகிலூட்டுபவையாக இருக்கின்றன. மதிப்புமிக்க செல்லப்பிள்ளையாக, 'சூரியன் - முத்தமிட்டுத் துயில் கலையும்' காலநிலை கொண்ட கலிபோர்னியாவில், நீதிபதி மில்லரின் பண்ணை என்ற புல்வெளிகளும் பச்சைப்பசேலென்ற வயல் களும் கொண்ட தனது சாம்ராஜ்யத்தைச் சுற்றிவரும் பக் தன்னை ஓர் மன்னாகவே உணர்ந்துகொள்கின்றது. வேலை என்ற எந்த நிபந்தனையுமற்று நீதிபதி மில்லரின் தோழனாக, அவரது பெண்களின் பாதுகாவலனாக, பேரக் குழந்தைகளோடு விளையாடும் பிராணியாக, ஆண் மகன்களுடன் வேட்டையாடச் செல்லும் வேட்டைநாயாக அதனது வாழ்வு மகிழ்வில் திளைத்துக் கழிகிறது. அதன் இயல்பு என்பது அடக்கமானது, எளிமையானது, நாகரிகமடைந்தது, தீங்கே இல்லாதது.

மானுவேல் என்ற தோட்டத்தில் வேலைசெய்யும் மனித நண்பர் பக்கை ஏமாற்றி நம்பிக்கைத் துரோகமாக நடந்துகொண்டதில் இருந்து தொடங்குகின்றது பக்கின் வாழ்க்கையின் கடினமான அத்தியாயங்களின் ஆரம்பம். மானுவேல் பக்கை விலைபேசி விற்றுவிடுகின்றான். தங்கம் தேடி வடதுருவம் செல்லுதல், வெள்ளை மனிதர்களில் போதையாகிவிட்ட அக்காலங்களில் நாய்க்களவு வருமானம் தரும் தொழிலாக இருந்திருக்கின்றது. மனுவேலின் இந்தத் துரோக நடத்தையைக்கூட, அவனது முதலாளி நீதிபதி மில்லர் தரும் ஊதியம் அவனது வாழ்க்கைக்குப் போதவில்லை. எனவே தான் மனுவேல் அவ்வாறு நடந்துகொள்கிறான் என்ற காரண காரிய நியாயத்தினை புரிந்துகொள்கின்றது பக்.

ஜாக் லண்டன் அமெரிக்க சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சியில் இருந்திருக்கின்றார். லெனின் அவர்களுக்குப் பிடித்தவொரு எழுத்தாளர். லெனின் அவர்களின் மரணத்திற்கு முன்னான இறுதி நாளில் 'உயிராசை' (Love of Life) என்ற ஜாக் லண்டனின் குறுநாவலே அவருக்கு வாசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நாவல் புதுமைப் பித்தன் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. ரஷ்யாவிற்கு முன் அமெரிக்காவில் தொழிலாளர் புரட்சி நடைபெறப் போகின்றது என்பது ஜாக் லண்டன் காலத்தின் எதிர் பார்ப்பாக இருந்திருக்கின்றது. 'இரும்புக் குதிக்கால்' (Iron Heel) என்ற ஜாக் லண்டன் அவர்களின் நாவலும் தமிழில் கிடைக்கின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சோசலிசப் புரட்சி ஓடுக்கப்படுவதை வைத்து எழுதப்பட்டது இந் நாவல்.

மானுவேல் பக்கினை களவாக விற்றபின்னர் பக்கின் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுகின்றது. கூண்டுகள், அடிதடிச் சித்திரவதைகள் மெல்லத் தொடக்கி வைக்கப்படுகின்றன. கதையினூடாக மனித அவலங்களும் அவனது குரூர உணர்வுகள் மட்டுமல்ல மனிதனின் உழைப்பும், அவனது விடமுயற்சியும் கூட நாயின் கதையோடு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பரிணாம வளர்ச்சியின், நாகரிகத்தின் ஏதோவொரு புள்ளியில் அன்பு, கருணை, விசுவாசம், அடிமைத்தனம் போன்ற திணிக்கப்பட்ட சுமைகளை அடையாளச் சின்னங்களாக ஏற்றுக்கொண்ட வீட்டுநாய் எனும் மிருகம் இறுதியில், அதனது அனுபவங்களோடு ஆதிக் காட்டின் குரலின் திசைவழியில், காட்டின் பயங்கர ஓநாயாகத் திரும்பிச் செல்கிறது. வேட்டை, குரூரம், கொலை ஆதிய ஆதி விலங்கின் குணங்களை அது மீளப் பெற்று உருமாறுகின்றது. நீடேஷியின் 'ஸரதுஸ்றா' கட்டியங்கூறியது போல் விகாரத்தில் அது கூர்ப்படைந்து கொள்கின்றது.

suseendran.n@thaiivedu.com

Ervamatin

Hair Lotion

A Natural Product...
Made from Exotic Ingredients
Only found in the Amazonian Jungle
Millions of units sold worldwide!

2 bottles
200mL each

Stops Hair Loss,
Eliminates Baldness,
Excessive Oil,
Dandruff and Alopecia!

4162648787.com

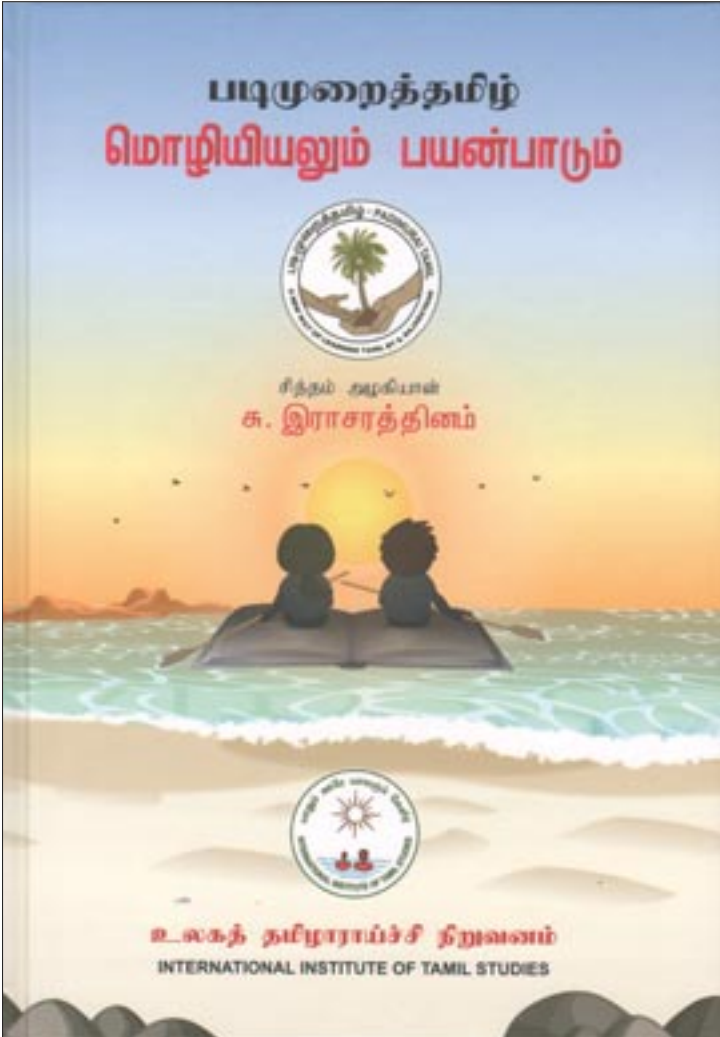
For Men & Women

படிமுறைத் தமிழ் - மொழியியலும் பயன்பாடும்

- செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

படிமுறைத்தமிழ், மொழியியலும் பயன்பாடும் என்னும் நூல் திரு. ச. இராசரத்தினம் அவர்களால் எழுதி, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தால் (International Institute of Tamil Studies) 2022-ம் ஆண்டு

வளர்கிறதா என்பதை எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் தான் சொல்லவேண்டும்.

‘பயன்பாட்டு மொழியியல்’ அல்லது ‘பயனாக்க மொழியியல்’ என்பது ‘மொழியியல் கோட்பாடுகளை உலகின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்குப் பயன்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு மொழிக் கல்வியாகும். இது, ஒரு மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பது, அகராதியியல், கலைச்சொல் ஆக்கவியல் போன்ற துறைகளில் அதிக பயன்பாட்டில் உள்ளது. 20-ம் நூற்றாண்டில் மொழி ஆய்வினும் மொழி கற்பித்தலினும், கற்றலினும் பெரு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

கல்வித் துறையில், பயனாக்க மொழியியல் என்னும் பாடம், முதுகலை மொழியியலில், கற்பிக்கப்படும் ஒரு பாடமாகும். அத்தகைய உயர் கல்விப் பாடத்திட்டத்தை, தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் சிறாருக்கும், தமிழ் தெரியாத தமிழருக்கும், தமிழர் அல்லாதவர்களுக்கும் ஏற்ற முறையில் இலகு நடையில் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார் திரு. இராசரத்தினம் அவர்கள்.

இந்நூல் எனது பார்வைக்கு வந்தபோது, முதலில் எனக்கு ஏற்பட்ட உணர்வு அதிர்ச்சி. தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும், தமிழ் தெரியாத தமிழருக்கும், தமிழைக் கற்க விரும்பும் பிற மொழியாளர்களுக்கும் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட பயனாளிகளின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு இந்நூலை மொழியியல் அடிப்படையில் எழுதியிருப்பது எனக்குப் பெரு வியப்பைத் தந்தது.

25 இயல்களையும் மொத்தம் 387 பக்கங்களையும் கொண்டது இந்நூல். இதன் பின் இணைப்பாக திரு. ஓளவை நடராசன் உள்ளிட்ட பல அறிஞர்களின் நூல் மதிப்பீடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய எழுத்து, அடிகளுக்கு இடையில் உயர்ந்த இடைவெளி, படங்கள் முதலியவற்றுடன் கூடிய இந்நூல், தமிழ் மொழி கற்கும் மாணவருக்கும், கற்பிக்கும் ஆசிரியருக்கும் விரும்பத்தக்க முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மொழி என்பது ஒரு தொடர்பு சாதனம். மொழியியல் என்பது மொழியை அறிவியல் முறையில் ஆயும் ஒரு துறையாகும். ஒவ்வொரு மொழிக்கும், அதன் தொடக்கம், வளர்ச்சி, ஒலி அமைப்பு, வரிவடிவம், மொழி அமைப்பு, தொடரமைப்பு, இலக்கணம், பிற மொழிகளின் தாக்கம் என்று பல்வேறு கூறுகள் உள்ளன.

இந்நூலாசிரியர், இவற்றை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டு இந்நூலைப் பல ஆண்டுகள் முயன்று படைத்திருக்கிறார். 1990-ல், Tamil Arts And Technology (ATAT) என்ற பெயரில் திரு. இராசரத்தினம் அவர்கள் தொடக்கி வைத்த ‘தமிழ் மொழி, கலை,

யுன் மாதத்தில் அச்சிடப்பட்டு இந்தியாவில் முதலில் வெளியிடப்பட்டு, டிசம்பர் 11-ம் திகதி கனடாவில் வெளியிடப்பட்டது.

‘ஓர் இனத்தின் வளர்ச்சி, தாய்மொழியின் வளர்ச்சியில் தான் தங்கியிருக்கிறது. மொழி சிதைந்து இனம் மட்டும் வளர்வது அவ்வினத்தின் வீழ்ச்சியின் அடையாளம்’ என்று இந்நூலாசிரியர் தன் நூலின் தொடக்கத்தில் சொல்லி வைத்தார். எத்தனை உண்மை. தமிழ் மொழி கனடாவில் வளர்கிறதா அல்லது தமிழ் இனம் மட்டும்

தொழில்நுட்பக் கல்லூரி' இன்று மிகப் பெரிய ஆலமரமாக வளர்ந்து இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்குப் பெரும் தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்து கனடாவில் முதன்முதலாக, பல்கலைக்கழகத்தின் கனடா வளாகத்தை தொடக்கித் தமிழ் இளங்கலை, முதுகலைப் பட்டப் படிப்புகளைப் பலரும் கற்பதற்கு வழி செய்தவர் திரு. இராசரத்தினம் அவர்கள். திரு. இராசரத்தினம் அவர்கள் ஒரு சாதனையாளர். கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர் தமிழ் கல்வித் துறையில் ஈடுபட்ட பட்டறிவின் பலன் இந்நூலாகும். தமிழ் நாட்டில் பல முன்னணிப் பேராசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அயராது உழைத்து இந்தச் சாதனை படைத்திருக்கிறார்.

கனடாவில், இன்று, தமிழ் மொழி கற்பிப்பதில் நாம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோமா என்று கேட்டால், துணிந்து ஆம் என்று கூறுவது மிகக் கடினம்.

இந்நூலின் வரவால் கல்வி கற்பிப்பதில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் இப்படியான முயற்சி ஆமை வேகத்தில் தான் நகரும்.

நேரம் என்பது 'டொலரில்' கணக்கிடப்படும் காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். நம் காது படப் பலர் 'தமிழ் படித்து என்ன சாதிக்கப் போகிறாய்? கறிக்கு உதவமா? என்று கேட்கும் அளவில் தான் நமது தமிழ் கற்றலும் கற்பித்தலும் இருக்கிறது.

- தாய் மொழி பற்றிய அறியாமை, தமிழின் சிறப்பு, உலகில் தமிழின் இடம் முதலியவற்றை மாணவனுக்கு உரிய காலத்தில் அறியத்தராமே.
- ஆசிரியர் தராதரம்.
- பெற்றோர் அக்கறை அற்ற தன்மை.
- தமிழ் கற்பிக்கும் முறை.

முதலியவற்றை இதற்குரிய முக்கிய காரணங்களாகக் கூறலாம். இந்நூல் ஆசிரியர், இக்காரணங்களை உரிய தகவல்களின் அடிப்படையில், மாணவர்களின் இடத்திலிருந்து ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

இந்நூல் முதலில் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களால் படிக்கப்பட வேண்டும். 'ஒலியன்' கோட்பாட்டை அறியாத ஆசிரியர் எவ்வாறு மாணவனுக்கு அதனைக் கற்பிக்க முடியும்?

இந்நூல், 'ஒலியின் பிறப்புக்கு' முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. ஒலி உறுப்புக்கள் படம் மூலம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு, தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மொழியியல் அறிஞர்களால் மரபிலக்கணகாரர் என்று அறியப்படும் தொல்காப்பியர் வழிநின்று இந்நூல் தொடக்கம் அமைகிறது.

'உந்தி முதலா முந்து வளித் தோன்றித் தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇ'
- தொல். பிறப்பியல் 83

என்று தமிழ் எழுத்துக்களின் பிறப்பின் தோற்றத்தைக் கூறும் தொல்காப்பியர், ஒலியானது, கொப்பூழ் அடியாகத் தோன்றி வரும் காற்று, தலை, மிடறு, நெஞ்சு ஆகிய இடங்களில் நிலை பெற்று' என்று தொடர்ந்து விளக்கிச் செல்கிறார். தொல்காப்பியர் வழிநின்று தமிழ் இலக்கணத்தை மொழியியல் வழியில் எடுத்துச் சென்றிருக்கும் முயற்சி சிறப்பானது.

'வல்லின மெய்யொலிகள் உலோகமல்லாத தின்ம இயல்பினை உடையன என்றும் மெல்லின மெய்கள் உலோகத்தின் தன்மை கொண்டன என்றும், இடையினம் திரவ இயல்பினை உடையன

என்றும்' வல்லின, மெல்லின ஒலிகளின் பிறப்புக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆசிரியர் விளக்கியிருப்பது சிறப்பு.

இந்நூல் ஆசிரியர், ஒலியியல் பற்றிய விளக்கத்திற்கு ஏறக்குறைய 100 பக்கங்கள் கொடுத்திருப்பதே அதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. ஒலிகள் பிறக்கும் இடங்களை விளக்குவதற்கே மிகத் தெளிவான 22 படங்கள் வரையப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'ஒரு புகைப்படம் ஆயிரம் வார்த்தைகளுக்குச் சமம்' என்பார்கள். அந்த விதியை ஆசிரியர் பின்பற்றியிருப்பது இந்நூலின் சிறப்புக்களில் ஒன்று.

மொழியியலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தே நான், அண்ணாமலைக் கனடா வளாகத்தில் 'நிருவாகப் பொறுப்பாளராக' இருந்த காலத்தில், ஏறக்குறைய 4 ஆண்டுகளுக்கு முன், மொழியியல் என்னும் துறையைத் தொடக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, வெற்றியும் பெற்று, அண்ணாமலைக் கனடா வளாகத்தில் இப்போ மொழியியல் முதுகலை, கற்பிக்கத் தொடங்கி, மூன்றாவது ஆண்டாக வெற்றிநடை போடுகிறது. மொழியியல் முதுகலை 10 பாடங்களில் 4 பாடங்களை 2 ஆண்டுகளாகக் கற்பித்தேன் என்னும் அனுபவத்தில், தமிழ் மொழி கற்பித்தலில் பயனாக்க மொழியியல் எத் துணை நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்.

தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் முதலில் இந்நூலைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

selvanayagi.s@thaiveedu.com

சிந்தனைக் களம்
(இசை, நடனம்)

இணையவெளி உரை நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்.

Zoom ID: 886 5060 9818 Passcode: 886 824

14 ஜனவரி 2023 (சனிக்கிழமை) 8:00pm-10:30pm (கனடா-ரொறன்ரோ)

(இலங்கை, இந்தியா - 15 ஜனவரி 2023 சூயிற்றுக்கிழமை 6:30am-9:00am
(சி.என். - 15 டிசம்பர் 2023 சூயிற்றுக்கிழமை 11:00am-1:30pm)

உரைத்தொடர் - 24

உரைப் பொருள்
'ஆலாபனை முறைகளும் கமகங்களும்'.
(வயலின் மூலம் விளக்கமும் உரையும்)

உரையாளர்
குரு நெல்லை என். ரவிந்திரன்

Violin Teacher,
Indian Fine Arts Society, Singapore.

தீவகக் குறிப்புகள்

- ஜோன் பென்றி லூவிஸ்
தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை

இது ஒரு தமிழாக்கத் தொடர். ஜோன் பென்றி லூவிஸ் (John Penry Lewis) தீவகம் பற்றி எழுதிய குறிப்புகள் இங்கு தொடராக வெளிவரவுள்ளன.

Topographical Notes on the Jaffna Islands (யாழ் தீவக இடவிபரக் குறிப்புகள்) எனும் தலைப்பில் அவர் எழுதிய குறிப்புகள் *Spolia Zeylanica* (இலங்கை மரஞ்செடிகொடிகள்) எனும் திரட்டில் இடம் பெற்றுள்ளன. இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட இத்திரட்டு 1908-இல் இலங்கை அரும்பொருளகத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

இலங்கை நிருவாக சேவை அதிகாரியாக விளங்கிய ஜோன் பென்றி லூவிஸ் இரணைதீவு, கச்சைதீவு, நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை, புங்குடுதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, காரைதீவு, நைனாத்தீவு அனைத்தையும் பார்வையிட்டார். ஒவ்வொரு தீவையும் பற்றி தனித்தனியான குறிப்பை எழுதினார். இது அவர் எழுதிய குறிப்புகளுள் ஒன்று:

இரணைதீவு:

1904 நவம்பர் 30ம் திகதி காலை 11 மணிக்குப் புறப்பட்டு, மாலை 3 மணிக்கு இரணைதீவை அடைந்து, கடலோரமாக எமது கூடாரத்தை அமைத்தோம். அரசாங்க அதிபரும், அதிகாரிகளும் தங்குவதற்காக உள்ளூர்வாசிகள் கிடுகுவேலி அடைப்புகளை இட்டிருந்தார்கள்.

தீவின் தோற்றம் எம்மை மகிழ்வித்தது. பசும்புல்தரையில் அங்கும் இங்கும் செறிந்திருந்த சூரியா மரங்களின் கீழ் தீவக மக்களின்

இரணைதீவு

குடிசைகள் காணப்பட்டன. அவர்கள் அனைவரும் கட்டுடல் படைத்த கடலாளர்கள். அவர்கள் அணிந்திருந்த மலிவான, நேர்த்தியான பனையோலைத் தொப்பிகள், அவர்களுக்கு எடுப்பான தோற்றத்தை அளித்தன.

நேர்த்தியான வானிலை வந்து வாய்த்தது. தீவின் கிழக்கில் கடலட்டைகள் பதனிடும் இடங்களைப் பார்க்கச் சென்றேன். ஓரிடத்தில்

ஒரு முகமதிய வணிகரையும், வேறிடத்தில் ஒரு சீனக் கடலட்டை வல்லுநரையும் கண்டோம். கடலாளர்களிடம் கடலட்டையை வாங்கி, அது பதனிடப்படுவதை மேற்பார்வை செய்யும் சீன வல்லுநருக்கு கடலட்டை வணிகர்கள் மாதந்தோறும் 10 ரூபா சம்பளம் கொடுத்தார்கள்.

சீன வல்லுநர் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் பேர்போனவர். ஒருகாலத்தில் அவர் மிகுந்த செல்வந்தராக இருந்தவர். செட்டிமாரினால் வஞ்சிக்கப்பட்டு தனது செல்வம் முழுவதையும் இழந்தவர். அவருடைய மகன் தற்பொழுது கையேந்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

முகமதிய வணிகர் சின்னஞ்சிறு பனையோலை உமல்களில் வெல்லம் வைத்திருந்தார். ஒரு கடலட்டைக்கு நாலு உமல் வெல்லத்தை அவர் பண்டமாற்றாகக் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தார். ஆனால் கடலாளர்கள் அவருடைய கூற்றை மறுத்தார்கள். ஓர் உமல் வெல்லத்தின் பெறுமதி ஒரு சதம் மட்டுமே. அவர் நாலு உமல் வெல்லம் கொடுப்பதாகத் தெரிவிப்பது, சிறந்த கடலட்டைக்கு மாத்திரமே என்பதுதான் உண்மை என்று பட்டது.

ஒரு குடிசையில் ஓர் எண்ணெய்ச் சிரட்டை தொங்குவதைக் கண்டேன். அது சுறா ஈரல் எண்ணெய். கடலில் அட்டை தேடும்பொழுது நீரைத் தெளிய வைப்பதற்காக அதனை அவர்கள் பயன்படுத்துவதாக அறிந்தேன். அதனைத் தேர்விட்டுப் பார்த்தபொழுது, அரைவட்டத்தில் நீர் படிப்படியாகத் தெளிவது தெரிந்தது.

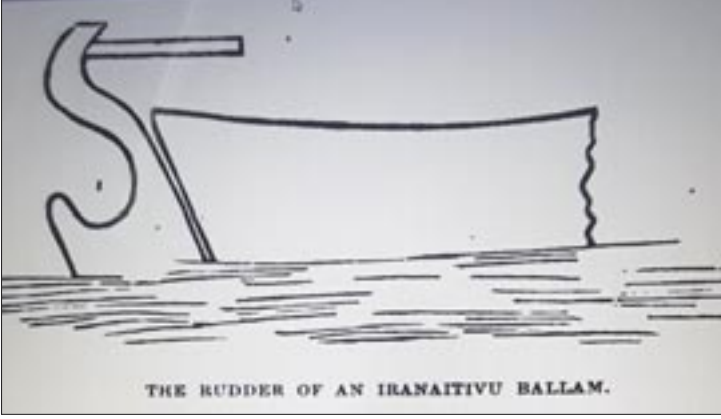
இரணைதீவு ஆண்கள், பெரியோரும் சிறியோரும், அணிந்த பனையோலைத் தொப்பி அல்லது தலைக்கூடை 'தலைவரைப் பட்டை' எனப்பட்டது. மாரிகாலத்தில் சாவகச்சேரி போன்ற குடா நாட்டுக் குறிச்சிகளிலும் அது பயன்படுத்தப்பட்டது. சிறிய உமலாகவும் அது பயன்பட்டது. ஒன்றை வாங்கிப் பார்த்தபொழுது, அதற்குள் 2 அங்குல நீளமும், 1 அங்குல அகலமும் கொண்ட ஒரு சிறிய முகக்கண்ணாடியும், வெற்றிலை பாக்குச்சீவலும், சிறிய கொட்டைப்பாக்கு உமலும், பிறவும் காணப்பட்டன.

வடகீழ்ப் பருவப்பெயர்ச்சிக் காலத்தில் மாத்திரமே மக்கள் இங்கு வாழ்வார்கள். தென்மேற் பருவப்பெயர்ச்சிக் காலத்தில் அவர்கள் குடாநாட்டுக்குப் போய், அறுவடைத் தொழில் செய்வார்கள். ஆண்கள் கட்டுடல் படைத்தவர்கள். நான் கண்ட பெண்கள் பெரி

தும் பொலிவிழந்து நடமாடினார்கள்.

மாலையில் ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். வன்னியில் உள்ள குடிசைகளைப் போல் இங்கும் தாழ்ந்த குடிசைகளில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். தீவை விட்டுப் புறப்படும்பொழுது, குடிசைகளுக்கு மரப்பூட்டுப் போட்டுவிடுவார்கள். இத்தகைய மரப்பூட்டுகளை கொழும்பு அரும்பொருளாகத்தில் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

இரணைதீவில் காணப்படும் மரஞ்செடிகொடிகள் பற்றி விறைற்

(Wright) இப்படி எழுதுகிறார்: 'இந்தியாவில் பயிரிடப்படும் கற்பூர்ப்புல் இங்கு கிடைக்கிறது. இலங்கையில் வேறு தாழ்ந்த புலங்களில் கிடைக்கும் கற்பூர்ப்புல்லைவிட இது சிறந்தது. இப்புற்செய்கையை ஊக்குவிக்க வேண்டும். எளிய, மலிவான பொறிவகைகொண்டு புல்லெண்ணெய் வடிக்கப்படுகிறது. ஆமணக்கு, எருக்கலை, அவுரிச்செடிகள் இங்கு மாறிமாறிப் பயிரிடப்பட வேண்டும்.'

தூம்புக்கட்டைகள் பொருத்தப்படாத வள்ளங்களையே இரணை

தீவு மக்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். இவை கொச்சியிலிருந்து தருவிக்கப்படும் வள்ளங்கள். யாழ்ப்பாண வள்ளங்களின் சக்காணைப் போல் இவற்றின் சக்காணும் பழம்பெரும் உருவில் அமைந்துள்ளது.

கிழக்கில் இரண்டும், மேற்கில் ஒன்றுமாக மூன்று உரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன. மூன்றும் பவளக்கல் கொண்டு கட்டப்படவை. இரண்டு ஓட்டுக்கூரை கொண்டவை. எனினும் அவற்றின் கட்டுமானம் கரடுமுரடானது.

பெரிய உரோமக் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தில், சதுரவடிவில் எழுந்து கூம்பி 40, 50 அடி உயர்ந்த கோபுரம் காணப்படுகிறது. ஆனாலும் மேலே ஏறுவதற்கு ஏணியோ, படக்கட்டோ கிடையாது. கோபுரத்திலிருந்து கண்காணிக்க வேண்டுமானால், அதைச் சுற்றி மேடையமைக்க வேண்டியிருக்கும். பின்னர் வெட்டுப் பவளக்கல் கொண்டு மேடை அமைக்கப்பட்டது. எனினும் அது கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் அமையவில்லையே என்ற ஏக்கம் ஏற்படுகிறது. அளவைத் திணைக்களம் அலங்கோலத்தைக் குறைத்து நிலையான கோபுரங்களை அமைக்கக் கூடாதா? மேற்படி கோபுரம் முற்றிலும் ஒரு புகைபோக்கி போலவே தென்படுகிறது. இன்னும் கொஞ்சச் செலவுடன் இக்கோபுரத்துக்கு சரிவர மெருகூட்டியிருக்கலாம். மேற்படி கோலத்தில்தான் இக்கோபுரம் இரணைதீவின் நிலைத்த சின்னமாய் விளங்குகிறது.

கடலோரத்துக்கு அப்பால், மேற்படி உரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 200 யார் தொலைவில், கட்டிமுடிக்கப்படாத குட்டிப் பவளக்கற் குகை ஒன்று காணப்படுகிறது. அதை ஏற்கெனவே குறிப்பிடத் தவறிவிட்டேன்.

mani.v@thaiveedu.com

வீடு | வணிகம்
★ வாங்க ★ விற்க ★ வாடகைக்கு...

Residential | Commercial
★ BUY ★ SELL ★ LEASE

\$985,000 TORONTO பி. 3 ஈ. 2	\$849,000 AJAX பி. 4+2 ஈ. 4	\$899,000 MARKHAM பி. 3 ஈ. 3	\$689,900 OSHAWA பி. 3 ஈ. 3	\$649,900 TORONTO பி. 4 ஈ. 2

Sell Your House for Highest Price - Here Are Some Recent Proven Results

SOLD OVER ASKING 119% \$131,000 SOLD OVER ASKING Morningside & Stains பி. 3 ஈ. 3 Town house	SOLD OVER ASKING 118% \$180,000 SOLD OVER ASKING Rossland & Chrch பி. 5+2 ஈ. 7- Detached	SOLD OVER ASKING 106% \$30,000 SOLD OVER ASKING Middlefield & Finch பி. 2+1 ஈ. 2 Condo	SOLD OVER ASKING 103% \$26,000 SOLD OVER ASKING Rossland & Chrch பி. 3+1 ஈ. 3 Town House

CALL YOUR PROFESSIONAL SERVICE
Rave P. Raveenthiran
Sales Representative
Dir: 416-567-2462
Email: realtor.rave@gmail.com

HOMELIFE
HIGHER STANDARDS
HomeLife G1 Realty Inc.
HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
205-7 Eastvale Dr, Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977

MLS

List your property with me... FREE!

- Home Evaluation
- Home Staging
- Professional Photography
- Social Media Marketing
- Just Listed & Feature Sheet

யாழ்ப்பாணப் பார்வை

- சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா

இந்தத் தலைப்பு செல்வத்தின் புத்தகத்தில் வரும் வரியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. பார்க்கத்தகாத ஓர் இக்கட்டான சூழலில் 'யாழ்ப்பாணப் பார்வை'யை வீசி எங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார் என்று செல்வம் எழுதுகிறார். இந்த யாழ்ப்பாணப் பார்வையைத் தான் செல்வம் கலாதியாக, அவருடைய கலகலப்பான, அதே நேரத்தில் கவலை தரும் தொனியில் இந்தப் பிரதியில் பதிவு செய்திருக்கிறார். தமிழரின் வாழ்வில் இரண்டு அம்சங்கள்தான் தொடர்ந்து சுழண்டுகொண்டு இருக்கின்றன. ஒன்று காதல், மற்றது மோதல். இந்த நூலில் இது இரண்டும் உண்டு. இரண்டுமே தோல்வியில் முடிவடைகின்றன. ஆனால், இது ஒரு நிறைவான

புத்தகம், மற்றும் விடுதலை அளிக்கும் புத்தகம். இங்கு 'நான்' என்று விபரிக்கப்பட்ட நபரை செல்வம் என்றுதான் நினைத்தேன். அது, இந்த எழுத்தில் ஒரு நெருக்கத்தையும் உடன் பரிச்சயத்தையும் தந்தது.

இந்த எழுத்து துன்பமும், இன்பமும், வலியும், பகடியும் நிறைந்த ஒரு நினைவு கூறல். இங்கே சொல்லப்பட்டவை எந்த ஒரு சரித்திரப் புத்தகத்திலும் பதிவு செய்யப்படப்போகின்றவை அல்ல. ஆனால், இவை ஈழத்தமிழரின் வாழ்வில் நடந்தவை. ஓர் இனம் ஒரு கால கட்டத்தில் அனுபவித்த, உற்படுத்தப்பட்ட வியப்புகளும், விக்னங்களும், வியாகுலங்களும் அவர்களின் பலமும் பலவீனமும் எந்தவிதத் தீர்ப்பும் இல்லாமல் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. இங்கே கூறப்பட்டது ஒரு சிலரின் நினைவுகளில் இன்னும் இருக்கலாம். செல்வத்தின் எழுத்து அந்த சரித்திரத்தை ஆணவப்படுத்தியது மட்டுமல்ல, இந்தச் சம்பவங்கள் அவரை எப்படிப்பட்ட

டவராக மாற்றியதும் என்றும் கூறுகிறது. இங்கே கூறப்பட்டவை நினைவலைகளோ, ஞாபக்குறிப்புகளோ அல்ல. அதற்குள்ளே ஒரு கதையமைப்பையும், கருவையும் உருவாக்கி ஒரு இலக்கிய சௌந்திரியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. பக்தித்தன்மை இல்லாமல் பழங்கால நினைவுகளை ஒரு கலையம்சம் கொண்ட ஒரு புனைவி லக்கியமாக செல்வம் மாற்றியிருக்கிறார். இந்த நூலில் வரும் மனிதர்கள் உண்மையான மாந்தர்களாகவே இருக்கலாம். செல்வத்தின் எழுத்தில் சுவைநலஞ் சான்றவர்களாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நாவல் தொன்மம், காதல், யாழ்ப்பாண சாதி அடுக்குகள், மற்றும் அரசியல் பிரதிபலிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ள மிகவும் வியக்கத்தக இலக்கிய இணைவு. யாழ்ப்பாணத்தார், மட்டக்களப்பார், மன்னாரார் என்ற வேற்றுமையே மறைந்து சிங்களவர், முஸ்லீம், யாழ்ப்பாணத்தவர், கிழக்கைச்சேர்ந்தோர், மலை நாட்டவர் என்று பிரித்து நிற்க விரும்பாத கனவியலான இலங்கை இங்கே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்கியின் நூற்கள் போல் தடிப்பான பாகங்களை அடுக்கினால் டூபாய் புரஜ் காலீஃவ்வாவைத் தொடும் அளவுக்கு புத்தகம் எழுதுவது செல்வத்தின் மரபனுவலில் இல்லை. யாழ்ப்பாண தேசிய கொறியல் தீனியான ஒல்லிப் பனங்கிழங்கைப்போல், குறைந்த பக்க நூல்களை எழுதுவதுதான் இவருக்கு மக்களிடையே மதிப்பையும், மரியாதையையும் கொடுத்திருக்கிறது. பருத்தித்துறை பரியாரியார்கள் சொல்வது போல பனங்கிழங்கு மெலிதாக இருந்தாலும் உடம்புக்கு நல்லது. அதுபோல செல்வத்தின் ஆக்கம் உங்கள் இலக்கிய தாபத்திக்கு நல்லது.

செல்வத்தின் தனிச்சிறப்பில் ஒன்று எளிய மக்களுக்காக, எளிய மொழியில் உள்ளதை உள்ளபடியாக அவர்களின் உள்ளத்தைத் தொடும் விதத்தில் எழுதுவது. அவரைச் சுற்றியிருப்பவர்களை உற்சாகப்படுத்தவும், தன் நிலைப்பாடைத் தெளிவுபடுத்தவும், நடுநிலமையற்ற பனுவல் இவை. 'ஒருவன் இன்னொருவனை அடிச்சுக்கொண்டு நிக்கேக்கை அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பவனும் அல்லது அதைப் பார்க்காத மாதிரி விலத்திக் கொண்டு போறவனும் அடிக்கிறவன் பக்கம்தான் நிற்கிறான்' என்ற வரிகள் பக்கம் சாரா இன்னுமொரு நிலைதான். அது ஆண்டகைகள், சாதிக்காரர்களின் ஏற்கனவே இறுக்கமாக்கப்பட்ட தற்போதைய நிலையை இன்னும் திடப்படுத்துகிறது. செல்வத்தின் நடுநிலமையை பற்றிய விமர்சன வாசகம் பேருந்து மற்றும் விளம்பரத் தட்டிகளில் இடம் பெறக்கூடிய தகுதியுடையது.

இது ஒரே நேரத்தில் அறிவார்ந்த மற்றும் உணர்ச்சிகரமான ஓர் இலக்கிய அனுபவத்தை உருவாக்குகிறது. குறள், சங்கக் கவிதை, கிறிஸ்தவ திருமறை, திருவாசகம், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், கண்ணதாசன் பாடல்கள் என நவீனத்தின் கலவை இது. இந்த இலக்கிய உத்தி இனம், தமிழ் தேசியம், சாதியம், விடுதலை இயக்கங்களைச் சற்றுப் பின்தள்ளி யாழ்ப்பாண கிடுகு வேலி கலாச்சாரத்துடன் சல்லாபிக்க முடிகிறது.

செல்வம் தனக்கே உரித்தான ஒரு பாணியில் சமகாலத்தின் நேரடி விமர்சனமாக நல்ல கதையை எழுதமுடியும் என்று நிரூபித்திருக்கிறார். அவரின் வழக்கமான ஏக்கம் மற்றும் நுணுக்கமான சமூக, அரசியல் அவதானிப்பு ஆகியவற்றின் கலவையுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மழை தூறியபோது பெய்த மழையை மறைக்க குடைபிடித்துக் கொண்டு நின்ற பத்மினி உள்ளே வாருங்கள் என்ற அவரின் வார்த்தைகளிலும் அரசியல்வாதிகள் சொல்லுற மாதிரி, 'ஒரு குடையின் கீழ் வாருங்கள்' என்ற கோசத்தின்ரை உண்மையை அண்டைக்கு விளங்கிக் கொண்டன் என்ற வார்த்தைகளில் பகிட்யும் இருக்கிறது. அரசியல்வாதிகள் பற்றிய ஏளன இகல்ச்சியுமிருக்கிறது. மதசார்பற்ற எழுத்திலும் இறையியல் கருத்து எதிரலையை யும் பார்கலாம். 'காரிருளில் பேரொளியைக் கண்டேன்' என்ற வேத வாக்கியம் இதற்கு மேதகு எடுத்துகாட்டு.

இந்தக் கதையில் 70-களில் யாழ்ப்பாணத்தைக் காணலாம். அப்போது 65 சதத்தில் சினிமா பார்க்கமுடிந்தது. அதைவிட எல்லா வற்றிற்கும் யாழ்ப்பாண இளைஞர்கள் முன் வரிசையில் நிற்க வேண்டியிருந்த நாட்கள் இவை. இந்தக் கலாச்சார அப்பியா சத்தை செல்வத்தின் வரிகளிலேயே தருகிறேன்: 'நான் அறிஞ்சு எங்கட இளைஞர்கள் முன்வரிசைக்கு நிக்கிறது நினைவுக்கு வந்தது. எப்பிட்யாவது படிச்சு பல்கலைக்கழகம் போக வேணும் என்று ரீயூசன் போனா... அங்க முன்வரிசை. மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குப் போய்ப் பிழைக்கிறதுக்காக ஏஜென்சியளுக்கு முன் வரிசை... பிறகு போராட்டம் செய்து அடிமை விலங்கறுக்கப் போறம் என்று இயக்கங்களிலை இணையுறுத்துக்கு முன் வரிசை...'

ஈழத்து எழுத்துக்களில் இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமாக இருக்கும். விடுதலை இயக்கங்கள், யாழ்ப்பாண சாதியம். இவை இல்லாவிட்டால் ஓடியல் மா போடாத யாழ்பாணக் கூழ் போலிருக்கும். 'ஆனால் என்ன... ஒருவன் போராட முன்னுக்கு வந்தால் ஒன்பது பேர் காட்டிக்கொடுக்க நிற்கிறாங்க', 'விடுதலைப் போராட்டம் தொடங்க முதலே காட்டிக்கொடுக்கும் போராட்டம் தொடங்கிவிட்டது', மாட்டின் போனால் என்ன...? யோகேஸ்வரன் வந்தால் என்ன...? இந்தப் பிரச்சினையை ஆரும் தீர்க்கப் போறது இல்லை', என்ற வார்த்தைகள் அரசியல்வாதிகள், இயக்கங்கள் பற்றி யாழ்ப்பாணத்தானின் உள்ளார்த்த ஏளன இகழ்ச்சியும் வெறுப்பும், ஏமாற்றமும், சந்தேகமும் தெரிகிறது.

'தமிழர்களுக்கு இனி கஸ்ரம்தான்... ஆயுதம் வந்துவிட்டதெல்லே' என்ற இந்த வரிகள் அ. சிவானந்தனின் ஆங்கில நாவலின் தீர்க்க தரிசனமான கடைசிப் பந்தியை நினைவுட்டுகிறது. துப்பாக்கிகளின் காலம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இப்போது யோகியின் கையில் துப்பாக்கி இருந்தது. யோகியின் எளிர்ச்சியுடன் அறப்போராட்டம் முடிந்துவிட்டது. இனி தமிழரின் விமோசனதிக்கு ஆயுதந்தான் விடை என்று சிவானந்தனின் நாவல் முடிவடைகிறது. ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் துப்பாக்கிக் கலாச்சாரம் புகுந்த பின் செல்வத்தின் வாழ்க்கையில் என்ன நடந்தது? அதை அவரே சொல்லட்டும்: 'உண்மையிலை நான் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளிக்கிட்டதுக்கு பத்மினியினர் பிரச்சினை மட்டும் காரணமில்லை. தமிழரசுக்கட்சி அரசியலை தாண்டி, ஆயுதப் போரட்ட ஆயத்தங்கள் நடக்கத் தொடங்கியதை நான் உணரத் தொடங்கினன். காலமும், வயதும், சூழலும் சாதகமாக அமைய, எனக்கும் அதோட ஒரு மெல்லிய தொடர்பு இருந்தது. அதோட நானும் சேர்ந்து இறுகி விடுவேனோ என்றும் அச்சப்பட்டன். 'இந்த அச்சம் அந்த நாட்களில் பல ஈழத் தமிழர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது.

இந்தப் பக்கங்களில் நிறைய சாதியம் பேசப்படுகிறது. இங்கே சாதி பார்க்கிறவர்கள் வழமையான கெட்ட மனிதர்களான யாழ்ப்பாண உயர்குடிகள் அல்ல. ஓடுக்கப்பட்டவர்கள் விமர்சிக்கிறார்கள். கீழே நான் தந்திருக்கும் வரிகளை வாசியுங்கள்: 'இண்டைக்கும் மீன் பிடிச்சுக்கொண்டிருக்கிற உங்கட குடும்பங்களுக்கு இது பிரச்சினையிலலாமல் இருக்கலாம். இப்ப உத்தியோகம் பார்த்தாலும் சுண்ணாம்பு எரிச்சுக் கூலி வேலை செய்யிற பரம்பரையிலை போய் சம்மந்தம் செய்யிறது, எங்கட சாதிக்கே அழகில்லைத் தெரியுமோ, உங்கடை பேரன்மார் வெறும் மேலோடை தொழிலுக்குப் போன காலத்திலை லோங்ஸ், சேட் போட்டு உத்தியோகத்திற்கு போன பரம்பரை நாங்கள்.' இவை இரண்டும் பத்மினியின் அக்கா சொன்ன பொன் மொழிகள். 'வெளிநாட்டுக்குப் போனால் நான் மேலோங்கி ஆகிவிடுவேனோ? என்று சொல்லி, அவவை என் மடியில் சரிச்சன்' என்ற செல்வத்தின் வரிகளில் வலியும் தெரி

கிறது, அவரின் வல்லமையற்ற தன்மையும் தெரிகிறது.

அவருடைய எழுத்தில் ஒரு நேரடித்தன்மும், உள்ளது உள்ளபடி எடுத்துரைக்கும் தன்மையும் உண்டு. இது கல்கி யுகம். நான் புராண அவதாரத்தைச் சொல்லவில்லை. நம் காலத்து புனைகதை புருஷரைக் குறிப்பிடுகிறேன்... கல்கியை மேற்கோள் காட்டாமல் கட்டுரை எழுதுவது செல்வம் ஆராதிக்கும் கத்தோலிக்கத்திருச்சபை ஏற்கனவே நிர்ணயித்த ஏழு பாவங்களில் இன்னுமொரு புதிய பாவத்தை சேர்க்கவேண்டியும். அலை ஓசையில் வரும் சீதை இராமரை முதல் முறையாகப் பார்த்தபோது அவளின் உணர்ச்சியைக் கல்கி இப்படி வெளிப்படுத்துகிறார்: 'தன்னைப் பார்பதைக் கண்டாள். வெறுமனே பார்த்ததோடு இல்லை, புன்னகையும் புரிந்தான்! வானத்திலிருந்து நட்சத்திரங்கள் பொலபொலவென்று உதிர்ந்து உலகை ஜோதிமயமாக்கின.' இதே ஒரு யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் நடந்த போது செல்வத்தின் வரிகள் இப்படிச் சொல்லுகின்றன: 'போகேக் கைதான் பார்த்தன் பத்மினியும் அதில் ஒரு ஆள் என்று. அவளும் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். நெஞ்சு திடுக்கிட்டு போயிற்று.' அலங்காரங்கள் ஒன்றுமில்லை. கற்பனை விரிப்புகள் இல்லை. அவருடைய எழுத்தில் ஒரு பதனிட்ப்பாத பச்சையான உண்மை இருக்கிறது.

இந்த எழுத்தில் போதாமையே இல்லையா? மணிரத்தினத்தின் பொன்னியின் செல்வனில் ஏராளமான பாத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு தொங்கவிடப்பட்டதுபோல், செல்வத்தின் ஆக்கத்திலும் அதிகமான கதாபாத்திரங்கள் உலவுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் இப்போ எங்கே. சாதிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் செல்வத்தை வைத்துக்கொள்ளப் பார்த்த ஜோசேப்பு மஸ்டர் என்னவனார்?. இவருக்கும் பத்மினிக்கும் இடையே நின்று சாதியம் பேசிய அவருடைய சகோதரியின் சாதிய வெறுப்பு நிலை யாழ்ப்பாண மணிக் கூட்டு உயரத்தைத் தொட்டுவிட்டதா? அல்லது நிலாவெளி கிணற்றின் அடித்தளத்துக்குச் சென்று தணிந்துவிட்டதா? செல்வம்மீது கண்வைத்த அந்த மன்னார் பெண் எங்கே? யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்வதற்கு ஒருவர் நல்ல சாதியாயிருக்கவேண்டும், அல்லது பணக்காரராக இருக்கவேண்டும். இவை இரண்டும் இல்லாவிட்டால் சண்டியராக இருக்கவேண்டும், என்று சொன்ன சந்திரனின் கதி என்ன?

பொன்னியின் செல்வன் பற்றி எழுந்த கேள்வி செல்வத்தின் நூலுக்கும் பொருந்தும். ஒரு கதை அகநிலை மற்றும் கற்பனையில் முழுகி வரலாற்றை எழுதினால் அது சரித்திரத்துக்குத் துரோகம் செய்கிறதா? வெளிப்படுத்துகிறதா? ஆலன் சீலியின் அசோக்கா நாவலில் வரும் புத்தர் இப்படிக் கூறுகிறார். ஒரு புனைகதை படைப்பு வரலாற்றுப் புரிதலுக்கான பாதையை ஒளிரச் செய்தால் அது சரித்திரப் புரட்டல்ல.

எல்லோரையும் போலவே செல்வத்துக்கும் மோசமான பழக்கங்கள் உண்டு. அவர் துஷ்டத்தனமான தமிழ் படப்பிரியர். அவரை சந்தோசப்படுத்த இந்த உரையை சினிமாத்தனமாக முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறேன். பாசமலரில் சிவாஜியின் பாத்திரம் அவருடைய சினிமாத் தங்கையான சாவித்திரியை ஜெமினியிடம் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பார்: 'ஆனந்தா. என் கண்ணையே உன்னிடத்தில் ஒப்படைக்கிறேன்.' இதைத்தான் செல்வம் செய்திருக்கிறார். அவருடைய கைவண்ணத்தை உங்களுடைய கையில் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த நூலை சிவாஜி பாத்திரம் கேட்டமாதிரி பத்திரமாக அலுமாரியில் பூட்டி வைக்காதீர்கள். படியங்கள், பரவசமடையங்கள், பகிருங்கள். ஆனந்தப்படுங்கள், ஆவேசப்படுங்கள். ஒரே நாடு, ஒரே மொழி, ஒரே மதம் என்று எதையுமே ஒற்றைத்தனத்தில் கட்டுப்படுத்த முயலும் இந்த நாட்களின் பிரதிபலிப்புகளையே இந்த நூல் எதிர்பார்க்கிறது. அதையே செல்வமும் எதிர்பார்க்கிறார், விரும்புவார்.

sugirtharajah@thaiivedu.com

மலையகக் கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி

மலையகத்தின் புதுக்கவிதைப் பிதாமகன்:

வண்ணச்சிறகு

29

அரு. சிவானந்தன்

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

1964ல் கையொப்பமிடப்பட்ட றீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் இந்திய வம்சாவளி எனும் காரணத்தினால் குடும்பங்கள் துண்டாடப்பட்டு அந்த இனம் சிதறடிக்கப்படுவதை சிறுகதை மற்றும் நாவல்களில் அதிகம் பேசப்பட்டாலும், அது தொடர்பிலான நேரடி அனுபவத்துடன் (தானே அவ்வாறு தாயகம் திரும்பவேண்டிய சூழ்நிலையில்) புதுக்கவிதையோடு மலையகக் கவிதைப் பாரம்பரியத்துக்குள் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சியவர் அரு. சிவானந்தன்.

அரு. சிவானந்தன் மலையகத்தில் கண்டி மாவட்டம், ரங்கல, கொட்டகங்கை பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர். இலங்கையில் அவர்

னாக உலாவரச் செய்துள்ளது. 'கீழைக்காற்று' போன்ற இடதுசாரி இயக்கங்களுடன் செயற்பாடுகளைப் பேணிவந்துள்ள கவிஞர் அரு. சிவானந்தன், முழுக்க முழுக்க மக்கள் பற்றிப் பாடும் 'புதுக்கவிதைகளை' மலையகத்தில் பிரசவித்துள்ளார்.

இலங்கையைப் பிரிந்து இராமானுஜம் கப்பலில் இந்தியா போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் அரு. சிவானந்தன் எழுதிய 'சென்றுவருகிறேன் ஜென்மபூமியே' (1976ம் ஆண்டு) என்கிற கவிதை ஒரு வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் மிக முக்கிய கவிதையாக அமைகிறது. அப்போது வெளிவந்த 'நதி' என்கிற சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற அந்தக் கவிதை (2007 நவம்பர் - டிசம்பர் அந்தனி ஜீவாவின் கொழுந்து சஞ்சிகையிலும் இடம்பெற்றது) அன்றைய நாட்களில் இந்தியாவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட ஒட்டுமொத்த மலையக மக்களின் அழகுரலாக ஒலித்துள்ளது.

'சென்றுவருகிறேன் ஜென்மபூமியே'

நக்கிள்ஸின் தொடர்களை நான்
நாளெல்லாம் பார்க்கின்றேன்
நீ பார்த்துச் சலிக்காத
பொருளென்ன என்று நீர்
எனைக் கேட்டால்
நான் சொல்லும் பதிலிதுதான்

குளிர்மேகம் வாடியிடும்
நக்கிள்ஸின் தொடர்கள்தான்
நான் பார்த்துச் சலிக்காத
நல்ல பொருள் என்பேன் நான்...
என ஆரம்பித்து.. நீண்டு செல்லும் இந்த கவிதை.

நான் பிறந்த நாட்டினிலே
நான் இருக்க விதியில்லை
என் ஜென்ம பூமியிலே
எனக்கு உரிமையில்லை
என்றக்கால் -
வேதனைகள் முட்டாதோ!
சொல்லுங்கள் தோழர்களே
உங்களது நாட்டை
பிரிகின்ற நிலைவந்தால்
உங்களது மனநிலையில்
உவப்பா மேலோங்கும்?
எனக் கேள்வியெழுப்பி...

இதயத்தின் சுமையோடு
தேசம் கடக்கின்றேன்.
சென்று வருகின்றேன்

வாழ்ந்த காலத்தில் அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் கவிதை இலக்கியத்திலும் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார். அக்கால சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகளில் அதிகம் எழுதியுள்ளார்.

1960களின் பிற்கூறுகளின் முனைப்புப்பெற்ற இடதுசாரி இயக்கச் செயற்பாடுகளில் அதிக ஆர்வம் கொண்டு செயற்பட்ட ஒரு போராளியாகவே கவிஞர் சிவானந்தனைக் காணலாம். அவரது அரசியல் இயக்கச் செயற்பாடுகள், அவரைப் புரட்சிமிக்க கவிஞர்

மலைத்தொடர்களே
 திரும்பவும் நான் உன்னை
 என்று காண்குவேனோ?
 சென்று வருகின்றேன்
 தோழர்களே!
 திரும்பவும் நாம் ஒன்றாய்
 என்று மலையேறுவோமோ?
 சென்று வருகின்றேன்
 கொற்ற கங்கையே!
 திரும்பவும் உன்மேனியில்
 என்று நீராடுவேனோ..?
 சென்று வருகின்றேன்
 வெகுஜனங்கள்..
 திரும்பவும் நாம் இதய மகிழ்வோடு
 என்று கரம் குலுக்குவோமோ?
 சென்று வருகின்றேன்
 ஜென்ம பூமியே!
 திரும்பவும் உன் வெளிகளில்
 என்று ஓடி மகிழ்வோனோ..?

என முடிகிறது.

(வண்ணச்சிறகு கவிதைகள் மலையரசி. பக்: 89. வெளியீடு 1985-
 சென்னை)

மறைந்த கவிஞர் அரு. சிவானந்தன் பற்றிய பதிவுகளை மீள
 நினைவுறுத்துவது மலையக மற்றும் ஈழத்து இலக்கியச் சூழலுக்கு
 முக்கியத்துவம் உடையது. அதற்குக் காரணம் மலையகக்
 கவிதை இலக்கியத்தில் கவிஞர் அரு. சிவானந்தன் வகித்திருக்கக்
 கூடிய பங்கு. 1976-ம் ஆண்டிலேயே மலையகத்துச் சூழலில் புதுக்
 கவிதை எழுதியவராக அரு. சிவானந்தன் வெளிப்படுவது முக்கி
 யத்துவம் உடையது.

தமிழகத்திற்குச் சென்ற பின்னரும் கூட அவரது படைப்புகள் மலை
 யகத்தைப் பற்றியதாகவும் தமிழக அரசியல் சூழல் பற்றியதாக
 வுமே அமைந்துள்ளது. இத்தகைய போர்க்குணம் கொண்ட கவி
 ஞன் மலையகத்தின் மரபுவழிக் கவிதை மரபில் இருந்து புறநடை
 யாகப், புயலாகக் கிளம்பிவந்த கவிஞராக அரு. சிவானந்தனைப்
 பார்க்க முடியும்.

மலையகம் குறித்த அவரது கனவைப் பாடும் 'புதிய நாற்று' இவ்
 வாறு அமைகிறது.

'புதிய நாற்று
 தேயிலைச் செடிகள் மீது
 தென்றல் இல்லை, புயல்
 இலைகளும் பூக்களும்
 இறந்து விழுந்தன'
 இன்னும் என்ன?
 செடிகள் மாத்திரம்
 விறைத்து நிற்கும்

பன்றிகள் வந்து
 வேர்கள் பறிக்கும்
 குன்றுகள் நோக்கி
 புறாக்கள் பறக்கும்

காகங்கள் சிலது
 சிறகுகள் விரித்து
 சற்றே கரையும்
 காலங் காலமாய்
 தங்கள் மீது

எச்சங்கள் விட்டதை
 தேயிலைச் செடிகள்
 திரும்பிப்பார்க்கும்

பாடல் ஒன்று
 மனதில் புரளும்
 'தொண்டன் கோழி கூவி..'

இனி... யாரின் வரவு
 எங்களைத் துளிர்விக்கும்?
 எம் பூக்களை ஆக்கும்?
 கேள்விக்குப் பதிலாய்
 நாங்கள்! நாங்கள்!
 என்றே பதில் வரும்

தேயிலைச் செடிகள்
 திரும்பிப் பார்க்கும்
 யாருமல்ல..
 குனிந்து பார்க்கும்
 அங்கே புதிய நாற்றுகள்
 புடைத்துக் கிளம்பும்

(வண்ணச்சிறகு கவிதைகள். பக்: 70. மலையரசி வெளியீடு 1985-
 சென்னை)

இந்த நம்பிக்கையே மலையகம் மீதான சிவானந்தனிடம் எஞ்சியி
 ருந்திருக்கின்றன. கடல் கடந்து சென்றுவிட்டார் என்பதற்காக நாம்
 அரு. சிவானந்தனை மலையகக் கவிதைச் சூழலில் இருந்து வேறு
 படுத்திப் பார்ப்பது அபத்தமாகிவிடும். ஏனெனில் அவர் தமிழகத்
 தில் இருந்துகொண்டும் மலையகத்தைப்பற்றியே எழுதியும், பேசி
 யும் வந்துள்ளார். அவரது கனவு மலையகம் பற்றியதாகவே
 இருந்து வந்துள்ளது. மலையகமக்கள் விடுதலை பெறவேண்டும்
 என்பதை அதிகம் தனது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அதுவரை இருந்து வந்த வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் வழிவந்த
 மரபுக்கவிஞர்களின் வரிசையில் இருந்து முற்று முழுதாக விலகி
 வெளிப்பட்டு நவீன இலக்கிய மரபின் புதுக்கவிதைக்கு மலைய
 கக் கவிதையை இட்டுச்சென்ற மலையகத்தின் 'புதுக்கவிதை பிதா
 மகனாக' வண்ணச்சிறகு அரு. சிவானந்தன் அவர்களைப் பார்க்க
 முடியும். அப்போது வெளிவந்த பல பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைக-
 ளில் சிவானந்தனின் கவிதைகள் முக்கிய இடம்பெற்றுள்ளன.

இவர் பற்றி விரிவான ஆய்வுகட்டுரையை 'மலையகப் புதுக்க
 விதை இயக்கத்தின் பிதாமகன் அரு. சிவானந்தன்' எனும் தலைப்
 பில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அந்தனிஜீவா தலைமையில்
 கட்டுரையாளரினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது (2012) அதன் கட்டுரை
 வடிவம் - 'மகுடம்'-2012 மலையக இலக்கியச் சிறப்பிதழிலும்
 வெளிவந்துள்ளது. அதேநேரம் 1986-ம் ஆண்டு சென்னையில்
 மலையரசி பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக வந்த இவரது கவிதைத்
 தொகுதியான 'வண்ணச்சிறகு', இலங்கையில் பாக்யா பதிப்பகத்
 தினால் 'சென்று வருகின்றேன் ஜென்மபூமியே' எனும் தலைப்பில்
 2019-ம் ஆண்டு மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(தொடரும்)

thilagar@thaiveedu.com

சொர்க்கமே என்றாலும் அது சொந்த வீடு போல வருமா...

Uthayan Alex Sivasambu B.Sc. (Hons), M.B.A

Broker

Ottawa: 613.276.SALE (7253)

Toronto: 416.659.SELL (7355)

alex-sivasambu@coldwellbanker.ca, www.sivasamburealty.com

**COLDWELL
 BANKER**

மட்டக்களப்பு மக்களின் தோற்றம் பற்றிய ஐதீகம்

இக்குறிப்பானது மட்டக்களப்பு பற்றி வெளிவந்திருந்த மிகப் பழைய குறிப்பு என கருத இடமுண்டு. மேலும் அவ்விடம்பற்றி அரிதாகக்கிடைக்கும் காலனியகாலக் குறிப்புக்களில் ஜே.பி. லூயிஸ் தரும் இக்குறிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. இதில் மட்டக்களப்பின் பூர்வீக குடிகள் வேடர்களும் திமிலர்களும் ஆவர் என்று ஜே.பி. லூயிஸ் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்து மட்டக்களப்பில் வாழும் சமூகத்தவர்கள் தம்மைப்பற்றி கட்டமைத்திருக்கும் தொன்மங்களை உடைக்கின்றது. ஊர்பெயர்கள் வந்த வரலாற்றைப் பற்றி மட்டக்களப்பு பூர்வீக சரித்திரம் போன்ற நூல்களின் செய்திகளை லூயிஸின் குறிப்பும் ஒத்திருப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. - சா. திருவேணிசங்கமம்

காலஞ்சென்ற ஜேன் அகழகக்கோன்
டிசம்பர் 20, 1872-இல் மட்டக்களப்பில் ஆற்றிய
உரையின் சாரம்:

இக்குறிப்பானது மட்டக்களப்பு பற்றி வெளிவந்திருந்த மிகப் பழைய குறிப்பு என கருத இடமுண்டு. மேலும் அவ்விடம்பற்றி அரிதாகக்கிடைக்கும் காலனியகாலக் குறிப்புக்களில் ஜே.பி. லூயிஸ் தரும் இக்குறிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. இதில் மட்டக்களப்பின் பூர்வீக குடிகள் வேடர்களும் திமிலர்களும் ஆவர் என்று ஜே.பி. லூயிஸ் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்து மட்டக்களப்பில் வாழும் சமூகத்தவர்கள் தம்மைப்பற்றி கட்டமைத்திருக்கும் தொன்மங்களை உடைக்கின்றது. ஊர்பெயர்கள் வந்த வரலாற்றைப் பற்றி மட்டக்களப்பு பூர்வீக சரித்திரம் போன்ற நூல்களின் செய்திகளை லூயிஸின் குறிப்பும் ஒத்திருப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இந்த விடயம், நிச்சயமாக பெரும் சுவாரஸ்யத்துக்குரியது. இதில் சொல்லப்படும் விபரங்கள் கவனமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு சரியான முறையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இங்கு சொல்லப்பட்ட விடயங்கள் பதிவு செய்வதற்குரிய அளவிலோ பிரதேசத்தை சேர்ந்த முதியவர் ஒருவரின் பார்வையிலோ போதுமான தரவுகளை கொண்டவை அல்ல. இந்த விடயம் பற்றி நான் முன்னர் அக்கறை கொள்ளவில்லை. அக்கறை கொண்டிருந்தால் சரியான விபரங்களை திரட்டுவதற்கு எனக்கு யாதொரு சிரமமும் இருந்திருக்காது. நான் அக்கறை கொள்ளாமல் இருந்ததற்கு இப்போது மனம் வருந்துகிறேன். எனக்கு இந்த விடயம் ஒப்படைக்கப்பட்டதிலிருந்து அது பற்றிய அறிவை தேக்கி வைத்திருப்பார்கள் என்று எனது கண்ணில்பட்ட நரைத்த தாடிகளையும் சுருக்கம் விழுந்த முகங்களையும் சந்தித்து அவர்களோடு சில மணித்தியாலங்களை செலவிட்ட போதும் அதனால் யாதொரு பிரயோசனமும் கிட்டவில்லை. பொதுவாக இலங்கையில், குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் சுதேசிகள் தங்கள் முதாதையர்கள் பற்றி சொல்லும் கதைகள் மீது அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் சிரமமாக இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற நாடுகளிலோ மக்கள் தங்கள் முதாதையர் பற்றி நல்ல அறிவுடையவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் பாரம்பரியம் பற்றி அறிந்து கொள்வது எளிதாக உள்ளது. நான் இந்த விடயம்பற்றிய உறுதியான சான்றுகள் இல்லாமல் ஒரு தொகுப்பை தயாரிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளேன்.

மட்டக்களப்பின் பூர்வீக குடிகள் திமிலர்களும் வேடர்களும் என்று கருதப்படுகிறது. முன்னவர்கள் புளியந்தீவுக்கு ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ள திமிலைதீவில் குடிகொண்டுள்ளார்கள். மற்றவர்கள் வாவினின் மேற்கு கரையில் தமது தலைவர்களின் பெயரைக் கொண்ட கன்னன் குடா, வவுணன் தீவு, மக்கி கட்டு ஆகிய கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். கிழக்கு கரையில் காத்தான்குடியிலும் வாழ்கிறார்கள். பராக்கிரமத்துக்கும் வன்முறைக்கும் பேர் பெற்ற கண்டி அரசர்களின் பிரதிநிதியாக திமிலத்தலைவர்கள் இருந்தனர். அக்கண்டி ஆட்சி இக்காலத்திலும் பழங்காலத்திலும் இரத்தக்கறை படிந்ததாக இருந்தது, இருக்கிறது என்று வரலாறு கூறுகிறது.

காலவோட்டத்தில் ஏழு குடிகளைச் சேர்ந்த முக்குவர் வெகுதூர யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மட்டக்களப்புக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு தேடியா வாழ்விடம் தேடியா வந்தனர் என்பது தெளிவாகவில்லை. ஆவணப்பதிவுகள் அவர்கள் அங்கே சில கொலைகளை செய்துவிட்டு நீதி விசாரணைக்கு பயந்து தப்பி ஓடி வந்தனர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. அவர்கள் மண்முனைப்பற்றில் குடியேறினர்.

கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த மூர்கள் (moo - துலுக்கர்கள்) பூநொச்சிமுனை பக்கத்தில் கட்டு என்ற இடத்தில் இருந்த வேட குடிசைகளில் புகை கிளப்புவதை அவதானித்து அவ்விடம்

- ஜே.பி. லூயிஸ்
தமிழில்: சா. திருவேணிசங்கமம்

வந்து சேர்ந்தனர். அவ்விடத்தின் அழகையும் வளத்தையும் கண்டு அவ்விடத்திற்கு அருகேயுள்ள காத்தான் குடியிருப்பில் குடியேறினர். அவர்களின் நடவடிக்கைகளில் முக்கியமானது முக்குவருடன் இணைந்து திமிலத் தலைவனின் பதவியை பறித்து திமிலர்களை விரட்டி அடித்ததாகும். இதற்காக அவர்கள் தந்திரமாகவும் நுணுக்கமாகவும் ஒரு திட்டத்தை தீட்டினர்.

அவர்கள் திமில அரசனிடம் ஒரு நாடகம் ஒன்றை அவனது சபையில் அரங்கேற்ற அனுமதி கேட்டனர். அவனும் அனுமதி கொடுத்தான். நாடகத்தில் அரசன் ஒருவன் கொல்லப்படும் காட்சி இருந்தது. அது அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கும் போது அரச வேடமணிந்த மனிதனை கொல்வது போல பாசாங்கு காட்டி உண்மை திமில அரசனை கொன்றனர். இதைக் கண்டு திகிலடைந்த திமிலர்கள் பணிச்சம் கேணிக்கு அப்பால் தப்பி ஓடினர். அங்கே ஒரு இடத்தில் சாம்பல் நிறக்கல் ஒன்றை நாட்டி இதற்கப்பால் முக்குவர் பிரதேசம் என்றும்? இப்பால் தங்கள் பிரதேசம் என்றும் அறிவித்தனர். அந்த இடம் இப்போதும் தொம்பொட்டோ குடா என்று வழங்கப்படுகிறது.

திமிலர்களை விரட்டி சென்று மூர்களும் முக்குவர்களும் சந்தித்து வெற்றியை கொண்டாடிய இடம் சந்திவெளி என்று பிற்காலத்தில் பெயர் பெற்றது. அங்கே தற்போது விஸ்தாரமான தென்னந்தோட்டம் உள்ளது. இக்கொண்டாட்டங்களுக்கு பின்னர் தங்களுக்கு மூர்கள் செய்த உபகாரத்துக்காக பொன்னோ, மண்ணோ, பெண்ணோ எது வேண்டும் என்ற முக்குவர் கேட்டனர். விவேகமான புத்திகொண்ட மூர்கள் தங்களது இரத்த வழி நிலைக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து தங்களுக்கு கடைசியானதைத் தந்தால் போதும் என்றனர். அதன்படி ஒவ்வொரு முக்குக் குடியிலிருந்தும் ஒவ்வொருவராக ஏழு பெண்களை அவர்களுக்கு கொடுத்தனர். மாறுபட்ட இனத்தினராகிய முக்குகர்களும் மூர்களும் தம்மிடையே இணக்கமான உறவை வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு அவர்கள் இரு பகுதியினரும் இணைந்து திமிலத் தலைவனை கொல்லத் திட்டம் தீட்டியதே காரணமாகும். இக்காலத்திலும் இணக்கம் தொடர்கிறது.

காசிச் செட்டியின் கருத்துப்படி திமிலர்கள் ஒரு மீனவ அல்லது படகோட்டி சமூகத்தவராவர். 1790-ல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த ஒரு தோம்பு 16 - 70 வயதுக்கிடையே இருந்த திமில ஆண்களின் தொகை 576 என்று கணக்கிட்டுள்ளார். சனத்தொகை கணக்கெடுப்பு சாதி வாரியாக செய்யப்படுவதில்லையாதலால் இக்காலத்தில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்த திமில சமூகத்தினர் தொகை என்னவென்று தெரியவில்லை காசிச் செட்டி மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த திமிலர்களின் வதிவிடங்கள் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வடக்கில் ஆணையிறவுக்கு பக்கத்தில் உள்ள கரைச்சி பிரிவில் திமிலமடம் என்ற கிராமம் உண்டு. அதே பிரிவில் உள்ள குறிஞ்சா தீவில் வாழ்பவர்களும் இதே சாதியினர் என்று நினைக்கிறேன். இந்த இரண்டு கிராமங்களிலும் 200 பேர் மட்டில் வாழ்கிறார்கள்.

மூலம்:

Tradition as to the Origin of the People of Batticaloa

By J.P. Lewis, C.M.G

The Ceylon Antiquary and Literary Register (Volume IX - Page 48)

thiruvensangamam@thaivedu.com

ஆராய்ச்சி முறையியல்

ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் தான் ஆராய்ப்புக்கும் விடயம் பற்றிய தரவுகளையும், தகவல்களையும் என்ன முறைகளைக் கையாண்டு சேகரிக்கப் போகிறார் என்பதைத் தனது ஆய்வுத் திட்டத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இங்கே நாம் முறைகள் (Methods) என்ற சொல்லை என்ன அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கிறோம் என்பது முக்கியமானது. ஆய்வாளர்கள் முறைகள் என்ற சொல்லிற்கும் முறையியல் (Methodology) என்ற சொல்லிற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தை அறியாமல் அவற்றை ஒன்றோடு ஒன்று சேர்த்து மயங்குவதுண்டு. இக்கட்டுரையில் நாம் ஆய்வு முறைகள் என்பதற்கும் ஆய்வு முறையியல் என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைத் தொடக்கத்திலேயே தெளிவுபடுத்தி எமது அணுகு முறையை வரையறை செய்வோம். தரவுகளைத் (Data) திரட்டுதல், தொகுத்தல் தொடர்பான நடைமுறை உபாயங்களையும், வழிகளையும் பற்றியதே ஆய்வு முறைகள் என்னும் விடயம். தரவுகளை எப்படி விளக்கலாம் என்ற விடயமும் இதில் சேர்க்கப்பட

வேண்டும். முறையியல் என்னும் விடயம் அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) என்பதைப் பற்றியது. முறைகள் பற்றிய கோட்பாட்டு அனுமானங்களையும் மெய்யியல் அல்லது தத்துவார்த்த அடிப்படைகளையும் ஆராயும் தன்மையதே முறையியல் என்று கூறப்படும்.

மேலே முதலாம் பந்தியில் கூறிய விடயத்தைச் சற்று விபரமாக நோக்குவோம். ஆய்வாளர்கள் கையாளக்கூடிய முறைகள் பலவாகும். அவர்கள் திரட்டும் தரவுகளும் பலவகைப்பட்டவை. தரவுகளில் அளவு ரீதியான தரவுகள் (Quantitative Data), பண்பு ரீதியான தரவுகள் (Qualitative Data) என்று இரு வகைகள் உள்ளன. ஆராய்ச்சியாளர் எதிர்நோக்கும் முக்கியமான தெரிவு யாதெனில் எத்தகைய முறைகளைத் தேர்ந்துகொள்வது என்பதே. இத்தேர்வை அவர் என்ன அடிப்படையில் செய்யப்போகிறார்? என்பது முக்கியமான கேள்வி. ஒருவர் குறித்த ஒரு முறையை விரும்பித் தெரிவு செய்தால் அது எழுந்தமானமாகச் செய்யப்பட்ட தெரிவாக இருக்கக் கூடாது. அத்தெரிவுக்கான காரணம், நியாயப்பாடு பற்றிய தெளிவுடன் அத்தெரிவை அவர் செய்ய வேண்டும். இது

- ஜயதேவ உயன்கொட தமிழில்: க. சண்முகலிங்கம்

உயர்ந்த மட்டத்திலான சிந்தனையின் பயனாக அமைவது. இதனை முறைகள் பற்றிய முறையியல் நியாயப்பாடு (Methodological Justification) என்பர்.

உயர் மட்டத்திலான சிந்தனை மூலம் முறைகள் பற்றிய தெரிவு நடைபெறுகின்றது என்று கூறும் போது நாம் எதனைக் கருதுகிறோம். இந்த உயர்மட்டச் சிந்தனை யாது? இதனை அறிவுக் கோட்பாடு (Theory of Knowledge) என்று கூறுவர். ஆய்வின் பயனாக அறிவின் உற்பத்தி நடைபெறுகிறது. அறிவின் உற்பத்தியில் நாம் கையாளும் முறையை அறிவுக் கோட்பாட்டின் துணையுடன் விளக்க வேண்டும், நியாயப்படுத்த வேண்டும். வேறுவார்த்தையில் கூறுவதானால் அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) என்பதன் துணை கொண்டு விளக்குதல் வேண்டும்.

அறிவுக்கோட்பாடு, அறிவாராய்ச்சியியல் என்ற சொற்களைக் கேட்டவுடன் வாசகர்கள் சிலர் மிரண்டு போகலாம். இவை அப்படி ஒன்றும் பயப்படக்கூடிய விடயங்கள் அல்ல. நாம் ஆய்வுடன் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட மெய்யியல் பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. அறிவின் உற்பத்தி பற்றி அக்கறையுடையவர் இந்த மெய்யியல் பிரச்சினைகளைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. அறிவாராய்ச்சியியல் என்னும் Epistemology பின்வரும் விடயங்களை ஆராயும் மெய்யியல் துறையாகும்: உலகைப் பற்றிய அறிவுக்கான வாயில்கள் எவை? ஒருவர் உலகைப் பற்றிய அறிவு என முன்வைக்கும் கருத்தின் வலிதுடமையை உறுதிசெய்வது எப்படி? ஆதாரபூர்வமான உண்மை / அறிவு என்பதன் உரைகல் யாது? ஒரு கருத்து அதற்கு மாற்றான பிறகருத்துக்களை விட வலிதானது என்பதை எந்த அளவுகோல் கொண்டு தீர்மானிப்பது? எமது அறிவுக்குப் புறநிலைத்தன்மை உள்ளதா? அது நிச்சயமானதா? அறிவுக்குப் புறநிலை கிடையாது என்றால் நாம் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் அகவயப்பட்ட எண்ணங்கள்தாம் என்று கொள்ளலாமா? ஆராய்ச்சி என்பதை அறிவின் உற்பத்தி என்று கூறினோம். அவ்வாறாயின் அறிவு என்றால் என்ன என்பது பற்றிய மேற்குறித்த வினாக்கள் யாவும் ஆராய்ச்சியாளருடைய ஆராய்ச்சியுடன் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையவை என்பது தெளிவு.

முறையியல்களின் வகைப்பாடு:

சமூக விஞ்ஞானங்களில் இருமுறையியல் மரபுகள் உள்ளன. இவ்விரு மரபுகளுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் அறிவாராய்ச்சியியல் விவாதங்களின் அடிப்படையிலானவை. இவ்விரு மரபுகளாவன:

- புறநிலை வாதம் (Objectivism)
- அகநிலை வாதம் (Subjectivism)

இந்த இருவேறு மரபுகளுக்கு மாற்றான இன்னொரு மரபாக முன்நாவதொன்றையும் குறிப்பிடலாம்.

- விமர்சன யதார்த்தம் (Critical Realism): முன்றாவதான விமர்சன யதார்த்தம் என்ற மரபு 1970 களில் பரிணமித்தது.

முதலாவதான புறநிலை வாதத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அதன் மூலமாக அமையும் இரு கல்வித்துறைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அவை: (1) அனுபவவாத விஞ்ஞானங்கள் (Empirical Sciences), (11) நேர்க்காட்சிவாத சமூக விஞ்ஞானங்கள் (Positivist Social Sciences) என்பன என்பதை மட்டும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவோம். இனி இவ்விஞ்ஞானங்களின் அடிப்படையில் உருவான புறநிலைவாத முறையியலின் (Objectivist Methodology) முக்கிய

இயல்புகளைப் பார்ப்போம்.

- ▶ எமக்குப் புறத்தே புறவுலகின் இருப்பு உள்ளது. ஆராய்ச்சியாளர் இப்புறவுலகை ஆராய்ந்து அறிய முயற்சிக்கிறார். புறத்தே உள்ள இவ்வுலகு மனித மனத்திற்கு அப்பால் வெளியே உள்ளது. இது மனித மனத்திலிருந்து சுதந்திரமானது. மனித இனத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னரே - சிந்தனைக்கு முன்னரே புற உலகம் - பெளதீக உலகம் - தோன்றியது. ஆகவே மனித மனத்திற்கு வெளியே புறவுலகு உள்ளது என்பது வெளிப்படை.
- ▶ புறவுலகை மனிதச் சிந்தனையால் - மனத்தால் அறிய முடியும். இவ்வாறு அறிதல் புறநிலையான முறைகளின் உதவியுடன் நிகழும். இந்த அறிதல் முறைகள் புறநிலையானவை என்கிறோம். ஏனெனில் அவை மனித மனத்தில் (ஆய்வாளரின் மனத்தில்) உள்ள அகநிலை முற்சாய்வுகள், தப்பெண்ணங்கள் என்பனவற்றின் சார்பின்றிச் சுதந்திரமானவையாக உள்ளன.
- ▶ புறநிலை அறிவு, விழுமியங்கள், மதிப்புகள் சாராதது. இதனை மதிப்பின் சார்பற்ற (Value free) அறிவு என்பர். அறிவு விஞ்ஞானபூர்வமானது. அதனைப் பரிசோதித்து உண்மையா பொய்யா என நிச்சயிக்கலாம்.
- ▶ புறநிலைவாத ஆய்வுமுறைகள் உலகு பற்றிய புறநிலை உண்மைகளைத் தரவுகள் (Data) மூலம் கண்டுபிடிக்கின்றன. தரவுகள் அளவுசார் தன்மையுடையவை. அளவுசார் தரவுகள் புறநிலை யதார்த்தத்தை உண்மைத் தன்மையுடன் பிரதிபலிக்கக் கூடியவை.

அகநிலைவாத முறையியலின் (Subjectivist Methodology) அடிப்படையான எடுகோள்கள் புறநிலைவாத முறையியலின் மறுப்பாக எழுந்தவை. இவ்வெடுகோள்கள் பின்வருமாறு:

- ▶ சமூக வாழ்க்கையும், மனிதர் வாழ்நிலை பற்றிய விடயங்களும் அகநிலை சார்ந்தவை. ஏனெனில் அவை மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை.
- ▶ சமூகம் மனிதரின் உருவாக்கம் ஆதலால் மனிதருக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான இடைவினை தான் சமூக உலகமாக அமைகிறது. சமூக உலகம் புறநிலை இருப்புடையது என்றோ அது யதார்த்தமான உண்மையென்றோ கூறமுடியாது. இவ்வுலகத்தைப் புரிந்து கொள்வதென்பது மனிதர்களின் அகத்தின் ஊடாக அதனை விளங்கிக்கொள்ளுதல் ஆகும். இந்த அகநிலைப்பட்ட புரிதல் பண்பாடு ஊடாக நடைபெறும் செயல்முறையாகும்.
- ▶ ஆராய்ச்சி என்பது மக்கள் தாம் உருவாக்கிய சமூகஉலகம் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அவர்களின் அகநிலை வெளிப்பாடுகள் மூலம் புரிந்து கொள்வதாகும். அவர்கள் தம் வாழ்வியலை எப்படி அர்த்தப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் காண்பதே ஆய்வாளரின் வேலை.

புறநிலைவாதம், அகநிலைவாதம் என்ற இரண்டு எதிர் எதிர்க்கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட மாற்று வழியாக விமர்சன யதார்த்தம் (Critical Realism) விளங்குகிறது. இதன் முறையியலும், அறிவாராய்ச்சியியலும் மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டது.

- ▶ மனித மனத்திற்கு வெளியே சமூகவுலகம் உள்ளது. அதன் இருப்பு ஐயத்திற்கு இடமில்லாதது. சமூகக் கட்டமைப்புக்கள், சமூகச் செயல்முறைகள், வர்க்கங்கள், பொருளாதார உறவுகள் என்பன புறநிலை இருப்புக்கு உதாரணங்கள் ஆகும். மனித மனத்திற்கு வெளியே இவை இருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. இந்தப் புறநிலை யதார்த்தம் தான் மனிதர்களின் சிந்தனையையும் செயல்களையும் வடிவமைக்கிறது.
- ▶ மேற்குறித்த புறநிலை யதார்த்தம் அறியக்கூடியது. மனித உணர்வுநிலையில் இந்த யதார்த்தம் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. அதனை மனிதமனம் பற்றிக் கொள்ளவும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்.
- ▶ மனிதர்கள் புறநிலை யதார்த்தத்தின் அடிமைகள் அல்லர். அவர்கள் செயலாற்றல் மிக்க செயலிகள் ஆவர். மனிதர்கள் தம் செயல்கள் மூலம் புறநிலை யதார்த்தத்தின் மீது தாக்கம் புரிகிறார்கள். அதனை மாற்றுகிறார்கள்.

Roy Bhasker என்பவரும் அவரது கூட்டாளிகளும் விமர்சன

யதார்த்தம் என்ற மாற்று வழியை ஒரு கோட்பாடாக விருத்தி செய்துள்ளனர்.

முறைகளும் அறிவாராய்ச்சியியலும்:

ஆய்வாளர்கள் தேர்ந்து கொள்ளும் முறைகளின் அறிவாராய்ச்சியியல் அம்சங்கள் பற்றி அடுத்து நோக்குவோம். களைகொல்லிகள், கிருமி நாசினிகள் முதலிய விவசாய இரசாயனப் பொருட்களை விவசாயிகள் உபயோகித்தல், அவர்களது விருப்புக்கள், தெரிவுகள் பற்றி ஒரு ஆய்வாளர் ஆய்வு செய்ய விரும்புகிறார் எனக் கொள்வோம். அவர் கள ஆய்வு ஒன்றைச் செய்ய விரும்புகிறார். வினாக்கொத்து ஒன்றைத் தயாரித்து விவசாயிகளை நேர்முகம் கண்டு புள்ளி விபரங்களைத் தொகுக்கிறார். அவரது நோக்கம் விவசாய இரசாயனங்களின் உபயோகம் பற்றியும் விவசாயிகளின் விருப்பத் தெரிவுகள் பற்றியும் புள்ளிவிபர மாதிரி ஒன்றை வகுப்பதுதான் என்றும் கொள்வோம். அவரது இந்த ஆய்வு முறையை அறிவாராய்ச்சியியல் நோக்கில் பார்க்கும் பொழுது அதனை என்ன வகைக்குள் அடக்கலாம் என்று பார்ப்போம். சமூக விஞ்ஞானங்களின் அனுபவவாத / நேர்க்காட்சிவாத முறையியலைச் சார்ந்த ஆய்வு முறையையே அவர் தெரிந்து எடுத்துள்ளார் என்பது தெளிவு. இந்த முறை புள்ளியியல் தரவுகளைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் அவற்றை விளக்குவதான முறையாகும். இம்முறை அனுபவம் சார்ந்தது. அதன் அறிவாராய்ச்சியியல் அனுமானங்கள் பின்வருவன:

- ▶ கணித முறையில் எண் அளவுகளால் புறநிலை யதார்த்தத்தின் தரவுகளைப் பெறமுடியும். மக்களின் அகநிலை சார்ந்த அபிப்பிராயங்களை விட இப்புள்ளி விபரங்கள் புறநிலை யதார்த்தத்தை உண்மையாக பிரதிபலிப்பவை. புறநிலை பற்றி கள ஆய்வு மதிப்பீடுகள், நேர்காணல்கள், வினாக்கொத்துக்கள் மூலம் நம்பகமான தகவல்களைப் பெறமுடியும்.
- ▶ ஆய்வாளர் என்ற முறையில் எமது கடப்பாடு, பக்கச்சார்பற்ற, மதிப்பீடுகள் சாராத, நம்பகமான தகவல்களைத் தருவதே. இத் தகவல்களின் அடிப்படையான முடிவுகள் பரிசோதனை மூலம் சரிபார்க்கக் கூடியவையாக இருத்தல் வேண்டும். வேறு வார்த்தையில் கூறுவதானால் அவை விஞ்ஞான அறிவாக இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே, சமூக விஞ்ஞானங்களின் ஆய்வில் அனுபவவாத / நேர்க்காட்சி முறையான தரவுகளைத் தொகுத்தலும், பகுப்பாய்வு விளக்கமும் நம்பகமானவை. மிகச் சிறந்த ஆய்வு முறை.

பெரும்பாலான சமூகவியலாளர்கள், பொருளியலாளர்கள், அரசியல் விஞ்ஞானிகள், மக்கள் தொகையியலாளர்கள் நேர்க்காட்சிவாத முறையியலையே சிறந்ததென்று தேர்வு செய்கிறார்கள். இவ்வாறு தேர்வு செய்யும் போது அவர்களில் அறிவாராய்ச்சியியல் சார்ந்து சிலர் செயற்படுகின்றனர். ஆயினும் தாம் தேர்வு செய்யும் நேர்க்காட்சிவாத முறையியலின் அடிப்படைகளைப் பற்றிய சரியான புரிதலின் படி செயற்படுகிறார்களா என்பது கேள்விக்குரியது. சமூக விஞ்ஞானங்களில் பயன்படுத்தக்கூடிய ஆய்வு முறையியல்கள் பல உள்ளன. அனுபவவாத / நேர்க்காட்சிவாத ஆய்வு முறையியல் தான் ஒரே ஒரு முறையியல் என்று எண்ணுவது தவறு. ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வரும் முறையியலாக இது உள்ளது என்பது உண்மையே. மெய்யியல் துறையில் அனுபவவாதம் / நேர்க்காட்சிவாதத்திற்குச் சவால்கள் எழுந்தன. சமூக விஞ்ஞானங்களிலும் இம்முறையியலிற்கு எதிர்ப்புத் தோன்றியது. இன்று நேர்க்காட்சிவாத மறுப்பு முறையியல்கள் தோன்றியுள்ளன. இவற்றைவிட பின்னை நேர்க்காட்சிவாத (Post - Positivist) முறையியல்கள் என்று கூறக்கூடிய முறையியல்களும் உள்ளன. இவற்றுள் சில வருமாறு:

- தோற்றப்பாட்டியல் (Phenomenology)
- இனவியல் முறையியல் (Ethno Methodology)
- மார்க்சியம்
- விமர்சனக் கோட்பாடு (Critical Theory)
- பொருள்கோடலியல் (Hermeneutics)

சமூகவியல், மானிடவியல், அரசியல் விஞ்ஞானம், வரலாறு, பால்நிலை ஆய்வு (பெண்ணியம்) ஆகிய சமூக விஞ்ஞானங்களிலும்,

பண்பாடு, இலக்கியம், சமயம் போன்ற மனிதப் பண்பியல் கல்வித் துறைகளிலும் ஆய்வாளர்கள் மேற்குறித்த ஆய்வு முறையியல்களை இன்று பிரயோகிக்கின்றனர். இத்தகைய பின்னை நேர்க்காட்சிவாத முறையியல்கள் எவ்வாறு சமூக விஞ்ஞானங்களிலும், மனிதப் பண்பியல் கல்வியிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை அடுத்து நோக்குவோம்.

மானிடவியலாளர்கள் நேர்க்காட்சிவாத முறையியலை நிராகரித்துள்ளனர். அதனைக் கைவிட்டு தோற்றப்பாட்டியல், இனவியல் முறையியல் ஆகியவற்றை அவர்கள் தமக்கு ஏற்ற முறையியலாக தேர்ந்து கொள்கின்றனர். மானிடவியலாளர்கள் இனவரைவியலில் (Ethnography) கவனம் செலுத்துபவர்கள். இனவரைவியல், பண்பியல் ஆய்வு (Qualitative Research) முறையைக் கையாண்டு மக்களின் வாழ்வு பற்றிய பண்பியல் தகவல்களைத் தொகுக்கின்றது. அதில் மக்கள், நிகழ்வுகள், பண்பாடு, சமூக நடைமுறைகள் ஆகியன பற்றிய பண்பியல் அம்சங்களே முதன்மை பெறும். பங்கேற்பு அவதானிப்பு என்ற ஆய்வு உத்தியைக் கையாண்டு மக்களின் வாழ்க்கையை ஆய்வாளர் உற்று நோக்குவர். விடய ஆய்வுகள், நபர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் பதிவு செய்தல், மக்களின் நினைவுகளையும் வாய்மொழி வரலாற்றையும் தொகுத்தல் என்பனவும் மானிடவியலாளர்கள் கையாளும் சில உத்திகளாகும். இவை மக்கள் பற்றிய பண்பியல் தகவல்களைத் தருவன. பொருளியலாளர்கள், அரசியல் விஞ்ஞானிகள் போலல்லாது மானிடவியலாளர்கள் மக்கள் மத்தியில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து, தாம் ஆய்வு செய்யும் சமூகத்தினரின் மொழியைக் கற்று, அவர்களோடு உறவாடி, அன்றாட வாழ்க்கையை அவதானித்துக் குறிப்பு எடுப்பர், ஆய்வு செய்வர். இதற்கான காரணம் யாதெனில் மானிடவியலாளர்கள் பிறதுறையினர் போன்று அளவு ரீதியான தகவல்களில் அல்லாது பண்புரீதியான தகவல்களில் கவனம் செலுத்துவதேயாகும். இங்கே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய முக்கியமான விடயம் யாதெனில் தோற்றப்பாட்டியல், இனவியல் முறையியல் போன்ற ஆய்வு முறையியல்கள் சில அடிப்படையான அறிவாராய்ச்சியியல் அனுமானங்கள் அல்லது எடுகோள்களைக் கொண்டுள்ளன என்பதாகும். அவ்வெடுகோள்கள் சில வருமாறு:

- சமூகம் என்பது ஒரு வித்தியாசமான உலகம். இந்த உலகத்தினுள் ஆராய்ச்சியாளர் நுழைவதென்பது மக்களின் உலகில் பிரவேசிப்பதாகும். மக்களின் உலகில் பிரவேசிக்கும் போது மக்களின் நோக்கில், அவர்களது பண்பாடு, உரையாட்டுகள், அறிவு, சிந்தனை என்பனவற்றின் ஊடாக சமூகம் என்ற உலகத்தை ஆய்வாளர் பார்க்க வேண்டும்.
- நேர்க்காட்சிவாத முறையியலின் துணையுடன் பௌதீக உலகத்தை ஆய்வு செய்யும் போதுள்ள சாத்தியப்பாடுகள் சமூகம் பற்றிய ஆய்வில் இருப்பதில்லை. இங்கே ஆய்வாளர் சமூக யதார்த்தத்தை மக்களின் பார்வை ஊடாக உருவாக்கம் செய்ய வேண்டும். யதார்த்தம் என்பது தானாக புறத்தே இருப்பதல்ல. அது மக்களால், அவர்களது இடைத் தொடர்புகள் ஊடாக, பண்பாட்டுக் கோலங்களாக படைக்கப்படுபவை. ஆகவே சமூகம் பற்றிய ஆய்வில் புறநிலை யதார்த்தம் (Objective Reality) ஒன்று இருப்பதில்லை. ஆய்வாளர் இந்த யதார்த்தத்தை மக்களின் நோக்கின் ஊடாக காணவேண்டும். இதற்கு பிரத்தியேகமான அறிவு அல்லது அறிகைக் கருவிகள் வேண்டும். சமூக யதார்த்தம் அகநிலை சார்ந்தது. அது மக்களால் உருவாக்கப்படுவது. இதனை பிரத்தியேகமான அறிகைக் கருவிகள் கொண்டே ஆய்வாளர் அணுக முடியும்.

மேலே ஆய்வு பற்றிய இரு உதாரணங்களைக் குறிப்பிட்டோம். ஒன்று விவசாய இரசாயன பொருட்களின் உபயோகம் பற்றியது மற்றது மானிடவியல் ஆய்வு பற்றியது. முன்னது நேர்க்காட்சிவாத முறையியலுக்கு உதாரணம். பின்னது பின்னை நேர்க்காட்சிவாத முறையியலுக்கு உதாரணமாகும். சமூக விஞ்ஞானிகளும் மனிதப் பண்பியல் ஆய்வாளர்களும் இரண்டு முறையியல்களில் ஏதேனும் ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டு தாம் தெரிவு செய்த முறையியலுக்குள் நின்று செயற்படுகிறார்கள். இவை இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று போட்டியிடும் முறையியல்கள். 19-ம் நூற்றாண்டில் சமூக விஞ்ஞானங்கள் தோற்றம் பெற்ற காலம் முதல் சமூக விஞ்ஞான ஆய்வில் நேர்க்காட்சிவாத முறையியல் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்துள்ளது. இந்த முறையியல் தான் சமூக விஞ்ஞான அறிவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருந்துள்ளது. இயற்கை விஞ்ஞானங்களில்

பயன்படுத்தப்பட்ட அனுபவவாத முறை (Empiricist Method) சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுக்கும் பயன்படுத்தப்படலாம் என்பது நேர்க்காட்சிவாத முறையியலின் அடிப்படை அனுமானம் ஆகும். இந்த அறிவாராய்ச்சியியல் அனுமானத்தின் பயனாக இன்னொரு முக்கிய கருத்துப் பிறக்கிறது. சமூகம் பற்றிய கல்வியும் ஒரு விஞ்ஞானம் ஆதலால் இயற்கை விஞ்ஞானங்களின் விஞ்ஞானமுறை (Scientific Method) இங்கும் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. இக்கருத்தைக் காலப்போக்கில் பலர் மறுத்துரைத்தனர். மனித சமூகம் பற்றிய ஆய்வு அதற்கே உரிய தனித்துவமான விஞ்ஞான முறையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இயற்கை விஞ்ஞானத்தின் அனுபவவாத முறையியலைச் சமூகத்திற்கு பொருத்த முடியாது என்று பலர் வாதிட்டனர். நேர்க்காட்சிவாதிகளின் ஒன்றிணைந்த விஞ்ஞானம் (Unified Science) அல்லது எல்லா அறிவியல்களும் ஒருமித்த பண்புடையன என்ற கருத்து கேள்விக்குள் ளாக்கப்பட்டது. நேர்க்காட்சிவாத சமூக விஞ்ஞானம் முன்வைத்த அறிவின் புறநிலைத்தன்மை (Objectivity), விஞ்ஞானத் தன்மை (Scientificity) என்பன பின்னை நேர்க்காட்சிவாதிகளால் நிராகரிக்கப்பட்டன. நேர்க்காட்சிவாதம், அதற்கு மாறான பிற முறையியல்கள் குறித்த மெய்யியல், முறையியல், கோட்பாட்டு விவாதங்கள் என்று வகைப்படுத்தக் கூடிய நூல்கள், கட்டுரைகள் 19-ம், 20-ம் நூற்றாண்டுகளில் பெருமளவில் வெளிவந்துள்ளன. இக்கோட்பாட்டு விவாதங்களைக் கொண்டு தான் சமூக விஞ்ஞானங்களின் இயல்பு, அவற்றின் அறிவு உற்பத்தி, செயற்பாடுகள் தொடர்பான முறையியல் தொடர்பான விடயங்களை நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் முடியும்.

இன்று வளர்ச்சி பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சி முறையியல்களை மேலே குறிப்பிட்ட நேர்க்காட்சிவாதம், பின்னை நேர்க்காட்சிவாதம் என்ற இரு மரபுகளுக்குள் உள்ளடக்கலாம். இந்த இருமரபுகளும் ஒன்றோடு ஒன்று போட்டியிடும், முரண்படும் மரபுகளும் ஆகும். இவை உருவாக்கியுள்ள கோட்பாட்டு மாதிரிகளை எதிர் எதிர்த்துருவங்களில் வைத்துப் பார்த்தல் முடியும். நேர்க்காட்சிவாதிகள் ஏனைய முறையியல்களை விஞ்ஞான முறைக்கு ஒவ்வாதவை என்று நிராகரிப்பர். அவற்றைப் பற்றி அக்கறையோடு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். தமது முறையியல் 'விஞ்ஞான பூர்வமானது' என்று எதிர்நிலையினர் கூறுவதை எள்ளி நகையாடுவர். இவ்விதமாக இருசாராரும் முரண்பட்டு நிற்பது சமூக விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியைத் தடைசெய்வதாக உள்ளது எனச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சமூகம் என்ற உலகு பற்றிய அறிவியல் இன்றுவரை எட்டப்பட்ட சாதனைகள் யாவும் இந்த மோதல்களால் வீணடிக்கப்படுகின்றன என்று கூறுவர். ஆகவே புறநிலை வாதம், அகநிலை வாதம் என்று கட்சிகட்டி வாதாடுவதை இரண்டு முறைகளையும் இணைக்கும் முயற்சியிலும், இருநோக்கு முறைகளின் நல்ல அம்சங்களையும் உள்ளவாங்கிக் கொண்ட புதிய முறையியல்களை உருவாக்குவதிலும் சில அறிஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஒன்றை விஞ்ஞானம் என்றும் மற்றதை விஞ்ஞானபூர்வமானதல்ல என்றும் கூறும் பொறிக்குள் அகப்பட்டு விடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையை இவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். நவீன சமூக விஞ்ஞானச் சிந்தனையாளர்களில், இத்தகைய சமரசப் போக்கை உடையவர்களாக, பியர் பூர்தியு (Pierre Bourdieu), அந்தனி கிடன்ஸ் (Anthony Giddens) என்ற இரு அறிஞர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

முறையியல்களுக்கிடையிலான விரோத உணர்வையும், பிரிவினையை மீட்டும் மேலே விபரித்தோம்.

இப்பின்னணியில் இளம் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் முறையியல் பற்றிய சவால்களை எதிர்கொள்வது எப்படி? ஒரு ஆய்வு முன் மொழிவை எழுதுவது எப்படி? என்பன பற்றி அடுத்த தாய்விடு இதழில் பார்ப்போம்.

(இந்தக் கட்டுரை ஐயதேவ உயங்கொட எழுதிய Writing Research Proposals in the Social Sciences and Humanities என்கிற நூலின் ஒன்பதாவது கட்டுரையின் தழுவல் மொழிபெயர்ப்பாகும்.)

shanmugalingam@thaiivedu.com

கே. கணேஷின் மொழிபெயர்ப்பில்

சீன எழுத்தாளர் லாஓ ஷேயின்

‘கூனற் பிறை’

- நடராசா சுசீந்திரன்

தமிழிலக்கியத்தின் மொழியாக்கத் துறையின் ஆளுமைகளில் கே. கணேஷ் (1920-2004) அவர்களும் ஒருவர். அவரது மொழிபெயர்ப்புக்களும் கட்டுரைகளும் எமது பொக்கிஷங்களாகும். கே. கணேஷ் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆரவாரம் எதுவும் இல்லாமல் தன்னைத்தானே புறக்கணித்து வாழ்ந்து மடிந்தமையினால், அவர் பற்றிப் பேசப்படுவதும் அவரது மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் மீதான பார்வைகள், பரம்பல்கள் போன்றவை இக்காலத்தில் எதுவும் இல்லை என்றே கூறிவிடத்தோன்றுகின்றது.

சென்ற நூற்றாண்டின் நவீன சீன எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான லாஓ ஷே (Lao She 1900-1966) அவர்கள் எழுதிய குறுநாவல் ஒன்றினை கே. கணேஷ் அவர்கள் மொழியாக்கம் செய்து ‘கூனற் பிறை’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். இந்தக் குறுநாவலுக்கு கே. கணேஷ் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் விஸ்தாரமான முன்னுரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவேண்டியது. அதில் ‘... கீழை நாட்டு இலக்கியங்களில் குறிப்பாகத் தொன்மைச் சிறப்புமிக்க சீன நாட்டு இலக்கியங்களில் நம்மவர் ஆவல் கொள்ள வேண்டும். கதாசிரியர் வாழ்ந்த காலச் சம்பவங்களையும், அவை நிகழ்ந்த சூழ்நிலைகளையும் வரலாறுகளையும் முன்னறிந்து கதையைப் படித்தல் வாசகர்களுக்குப் பயனளிக்கும் என்ற எண்ணத்தில் பர்னார்டு ஷா அவர்கள் ‘ஒரு பெண்ணி நாடகத்திற்கு ஒரு பவுண்ட் முன்னுரை’ எனத் தலைப்பிட்டு தனது முன்னுரை குறித்து எழுதிய படி எனது முன்னுரையும் நீண்டு விட்டது. ஆனால் ஆய்வாளர் ஒரு சிலருக்காவது இது பயன் தருமேல் மகிழ்வறுவேன்.’ என்று

சொல்லியிருக்கின்றார்.

சீன எழுத்தாளர் லாஓ ஷே அவர்கள் அறுபத்தியாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். அவரது வாழ்வும்கூட துன்பத்தில் தொடங்கி அவலத்தில் தான் முடிந்தது.

சீனாவை மஞ்சு எனும் மொங்கோலிய அரச பரம்பரையினர் முன்னூறு வருடங்களாக ஆண்டுகொண்டிருந்தனர். சீனக்குடியரசின் தந்தை என்று போற்றப்படும் ஸன்யாட் லென் அவர்கள் தலைமைதாங்கிய புரட்சியின்மூலம் 1911-ம் ஆண்டில் மன்னராட்சி வீழ்த்தப்பட்டது. எழுத்தாளர் லாஓ ஷே அவர்களும் மஞ்சு இனத்தைச் சேர்ந்தவரே. அரச அரண்மனையில் வேலைசெய்தவர்கள், அரசனது பாதுகாப்புப் பணியில் இருந்தவர்கள் மற்றும் பிற பணியாளர்கள் எல்லோரும் மஞ்சு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. மன்னர் ஆட்சிக்கு எதிராகப் புரட்சி நடைபெற்றபோது, இந்தப் பணியாளர்களும் மன்னர் பக்கத்திலேயே நின்று புரட்சியை எதிர்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாகினர். அக்காலத்தில் வெடிமருந்து அடைத்துச் சுடும் துவக்குகளும் பாவனையில் இருந்தன. ஊர்காவற் பணியில் இருந்த லாஓ ஷே அவர்களின் தந்தை தனது துப்பாக்கிக்கு வெடிமருந்து அடைக்கும்போது அது தவறுதலாக வெடித்ததில் இறந்துவிடுகிறார். தந்தை இறக்கும்போது லாஓ ஷேக்கு ஒரு வயது மட்டுமே. அரச பணியில் இருந்து, புரட்சியின்போது இறந்தவர்கள் போக எஞ்சியவர்கள் பின்னர் நாதியற்ற ஏழைகளாயினர். அந்தச் சிறுவன் லாஓ ஷேயின் தாயும் கூலிவேலைசெய்து பிள்ளைகளை வளர்த்தாள். அந்தச் சிறுவன் வளர்ந்து, படித்து ஒரு பள்ளி ஆசிரியரானார். பின் எழுத்தாளர் ஆனார்.

ஆங்கில இலக்கியக் கொடுமுடிகளில் ஒருவரான சார்ல்ஸ் டிக்கென்ஸன் அவர்களின் எழுத்துக்களே லாஓ ஷே அவர்களுக்குப் பெரும் ஆதர்ஷமாக இருந்தன என்று அவரே கூறியிருக்கின்றார். சார்ல்ஸ் டிக்கென்ஸன் அவர்களுக்கமைந்த சிறுவயதுச் சூழல் போலவே தான் லாஓ ஷேயின் பால்ய கால வாழ்வுச் சூழலும் அமைந்தது. அவ்வாறு பிறந்த ஒருகதையே ‘கூனற் பிறை’ எனும் குறுநாவல். தான் எழுதிய, தனக்குப் பிடித்த கதைகளில் இதுவும் ஒன்றென லாஓ ஷே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

ஏழை இளங்குடும்பத்தின் ஆண்மகன் இறந்துவிடுகின்றான். அவன் இறக்கும்போது அவனது மகளுக்கு ஏழு வயது மட்டுமே. அவனது மனைவியும் மகளும் ஆதரவற்ற மனிதர்களாகித் தனித்தனர். தம்மிடமிருந்த எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக அடைவு வைத்தோ விற்றோ சிலகாலங்களை ஓட்டியபின் ஆடைகள், காலணிகள் போன்ற பொருட்களைக் கழுவிக்கொடுக்கும் கூலிவேலை செய்து இருவரும் உயிர்வாழ்கின்றனர். அப்போது முதலாவது உலகப்போர் முடிந்துவிட்டிருந்த 1920-கள். காலனித்துவத்தில் திளைத்திருந்த நாடுகள் நடத்திய முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிந்திய காலனித்துவ நாடுகளில் எவ்வாறு பஞ்சங்கள் மனிதர்களை வதைத்தன என்பதற்கு இலக்கிய சாட்சியங்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. இன்றைய வாசகர்களுக்கு புதுமைப் பித்தனின்

‘பொன்னகரம்’ கதை இதனை நினைவுட்டக்கூடும்.

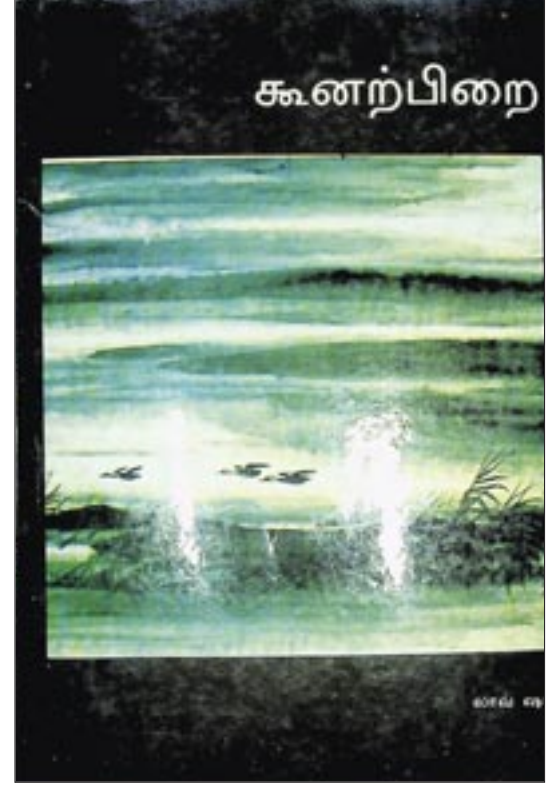
தாயும் பெண்குழந்தையும் ஏழ்மையில் உழலும்போது, புதிய ‘அப்பா’ ஒருவன் இருவரையும் கூட்டிச் சென்று வேறொரு தங்குமிடத்தில் குடியமர்த்துகிறான். கொஞ்ச நாட்களில் அவன் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் தலைமறைவாகிவிட்டான். திரும்பிவரவே யில்லை.

புதிய இடம் வந்ததில் சிறுமிக்கு ஒரு நன்மையும் உண்டானது. அவள் பாடசாலை சென்று கல்வி கற்றாள். மகளைத் தொடர்ந்து படிக்கவைக்கவும் உயிர்வாழவும் படிப்பறிவில்லாத அந்தத் தாய் மிகுந்த சிரமப்பட்டாள். வேறு வழிகள் இன்றி தாய், பாலியல் தொழிலைச் செய்து குடும்பத்தினைக் காப்பாற்றுகின்றாள்.

மகளுக்கு ஏற்படும் தொந்தரவும் அவமானங்களும் காரணமாக தாயும் மகளும் பிரிந்தே வாழ்கின்றனர். பாடசாலைப் பணியாளர் குடும்பம் ஒன்று தங்கும் தாழ்வாரம் ஒன்றில் ஒதுங்கிக்கொள்ள மகளுக்கு முடிந்தது. பாடசாலையின் புதிய நிர்வாகம் அவளை வெளியேற்றியபோது புதிய இடம்தேட உதவிய ஒருவன் காதலனாகிறான். காதலனுக்கு ஏற்கனவே மனைவி ஒருத்தி இருந்தாள். தன் கணவனை விட்டு விடும்படி காதலனது மனைவி இவளிடம் கெஞ்சுகின்றாள். உணவு விடுதி ஒன்றில் கிடைத்த பணியாளர் வேலையை வாடிக்கையாளர்களின் அருவருப்பான பாலியல் தொந்தரவுகளைச் சகித்துக் கொள்ளும்படிதான் வேலை தருவோனும் சக வேலைசெய்பவரும் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். அவளால் சகிக்க முடியவில்லை. வேலையினைக் கடைசி விடுகின்றாள்.

உயிர்வாழ்வதற்கான எல்லாவகைப் பிரயத்தனங்களும் அவளுக்குப் பொய்த்துப்போகின்றன, ஈற்றில் அவளும் பாலியல் தொழிலாளியாகிவிடுவதைத் தவிர வேறு தெரிவுகள் அவளுக்கு இருக்கவில்லை. தாயை வெறுத்துவந்த அவளுக்கு இப்போது தாயின் நியாங்கள் நன்றாகவே புரிகின்றன. தாயினை தன்மனமொப்பி மன்னித்து விடுகின்றாள். தாயைத் தேடிச் செல்கிறாள். எதுவித பயனும் இல்லை. ‘நாம்’ (பாலியல் தொழிலாளிகள்) ஒரு ஆண்டில் பத்து வயது முதிர்வடைந்து போய்விடுவோம்’ என்ற அம்மாவின் வார்த்தை

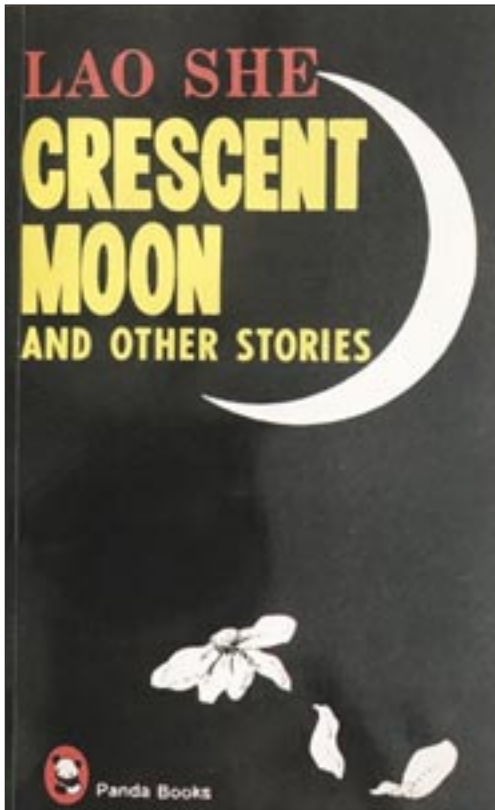
லிக்கிழவியாக, முதிய அம்மா எப்படியோ இவளிடம் வந்து சேர்கிறாள். குடும்பத்தினைப் பிரிந்து ஆண்கள் செல்வதும் பல வரு

ஷங்களின் பின்னர் மீள்வதும் டால்ஸ்டாய் போன்றவர்களின் கதைகளில் நாம் காண்பது. இங்கே தாய் மீள்கிறாள், மகளுக்குத் தனது எதிர்கால பிம்பமாக நிகழில் தெரிகிறாள் அவளது தாய். அனுமதியற்ற பாலியல் தொழில் காரணமாக மகள் கைது செய்யப்படுகின்றாள். சிறையில் இருந்து புனர்வாழ்வு நிலையத்திற்கு மாற்றப்படுகின்றாள். புனர்வாழ்வு நிலையத்தில் இருந்து இவளது விடுதலையினைப் பரிசீலிக்க அதிகாரிகள் வருகின்றனர். புனர்வாழ்வு என்பது மிகப் போலியான நாடகம் என்பதை அவள் அறிவாள். அதிகாரிகளின் முகங்களில் காறித்துப்புகின்றாள். மீண்டும் சிறை. மறுபடியும் திரும்புவேன் என்ற எண்ணத்தை அவள் கைவிடுகின்றாள். சாவுக்காக காத்திருக்கின்றாள். சிறைக்கு வெளியில் உலகம் அப்படியொன்றும் சிறந்ததில்லை என்பது அவளது அனுபவப் பாடம்.

‘கூனற் பிறை’ என்பது திருக்கொடுங்குன்றம் மீது திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தேவாரத்தில் வருகின்ற அழகிய வரியின் தொடக்கச் சொல். ‘...கூனற்பிறை சேருங்குளிர் சாரற் கொடுங்குன்றம்...’ என்ற வரிதான் அது. ‘கூனற் பிறை’ என்பது தேய்ப்பிறையாகலாம் அல்லது வளர்பிறையாகலாம். அதன் முழுமைதெரியாதபடி ஏதோ வொரு இருள் மறைத்துவிடுகின்றது. அது கூன் விழுந்த பிறை நிலவு.

எதிர்காலத்தில் பாலியற் தொழிலாளியாகிவிட நேர்ந்த அக்காலச் சிறுமியின் தந்தை இறந்து படையில் கிடக்கும்போதும் புதிய தந்தையின் ஏற்பாட்டில் அச்சிறுமியின் தாய் பல்லக்கிற் போகும்போதும் கூட இந்த கூனற்பிறையே சிறுமியுடன் கூட வருகின்றது. அந்தக் குளிர் நிலவில் அவள் தன்னைத் தேற்றிக்கொள்கிறாள். கதைக்கும் மையக் கதாபாத்திரத்திற்கும் மிகப் பொருத்தமான படிமம் கூனற்பிறை. நட்புக்குள் தன் நினைவுகளைச் சேமித்தாள். மீண்டும் கூனற்பிறை எனும் நட்பைக் காணும்போது அவளுக்கு அம்மாவின் நினைவுகளும் மீள்கின்றன.

தைகளை அப்பொழுதுதான் எண்ணி பார்க்கிறாள்.

சிலகாலங்களின் பின் இறுதிக் கணவனாலும் கைவிடப்பட்டு ஏதி

suseendran.n@thaiivedu.com

தமிழ் மிர்ரரின் 17^{வது} ஆண்டு விழாவும் விருது வழங்கலும்.

தமிழ் மிர்ரர் ஆன்லைன் பத்திரிகையில் 17 வது ஆண்டு விழாவும் விருது வழங்கல் விழாவும் தலைப்பு 6 ம் நாள் சீன கவர்ச்சி மண்டபத்தில் விமர்சனமாக இடம் பெற்றது. பெர்சனலியல் சிவன் சாதனை படைத்த தமிழ் நடன நடிகை சேந்தி கவாதி ஆ. கலியாணசுந்தரி அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராக கலந்து கொண்டு உரைமன்றினர். ஆடல், மற்றும் வாழ்க்கைப் பரிந்துரைகளுக்கும் பொது வட இந்திய அம்மது வேற்று மாதிரித்தவரின் கவியின்மாமல் தமிழர் பண்பாடு சார்ந்த விடயங்களை கற்றுக்கொடுக்கும் படி இங்குள்ள ஆசிரியர்களை தமிழ் மிர்ரர் ஆசிரியர் சர்வஸ் தேவசகாயம் வினையாக வேண்டி கொண்டார். அதன் படி அன்று நடந்த ஆடல் மற்றும் பாடல்கள் அநேகமாக முட்டை, மூத்த குடியோன், தமிழ் குடியின் மூதல்வன் மூதகன் பற்றியதாக அமைந்திருந்தது குறிப்பிட தக்கது என்பதுடன் பராமூலம் பராமூலப்பட்டது. வேலும் சமூகத்தில் பன்முக ஆளுமை கொண்ட பவரும், குறிப்பாக இளைமேயர் விருது வழங்கி உட்சாக படுத்தப்பட்டனர். அங்கு நடந்த திகழ்ச்சிகளில் சீவனற்ற இங்கு கணமாம். தர்மினி

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் இலங்கை நோக்கிய வருகையில் உந்தல் - ஸ்ரீ சக்தி சுமணன்

நூலின் அமைப்பு:

நூலாசிரியர் இந்த நூலினூடாகத் தொகுத்துவழங்க விளையும் இலக்கினை கீழ்வருமாறு முன்வைக்கிறார்.

வெறுமனே இந்தியத் தமிழர்களின் வருகைக்கான காரணங்கள் என்னவென்பதைப் புரிந்துகொண்டு அதற்குரிய காரணம் அக்காலத்தேய ஆட்சியாளர்களான பிரித்தானியரின் செம்மையற்ற நிர்வாகக் குழறுபடிகள் என்பதை நிறுவி, அதன் மூலம் பிரித்தானியாவைப் பொறுப்புக்கூறலுக்கு உள்ளாக்கி, இலங்கை அரசிற்கு

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் மீது புரிந்துணர்வினை உருவாக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

இந்த அடிப்படையில் நூலாசிரியர் குடியகல்வு, குடியேற்றம் என்பதன் வரைவிலக்கணத்துடன் ஆரம்பிக்கிறார்.

ஆசிரியரின் பகுப்பில் குடியேற்றத்தினை இருவகைப்படுத்துகிறார்.

- மீள்வரவினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- நிரந்தரக் குடியமர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இந்த இரண்டிற்கும் காரணம் தள்ளல் - இழுவைக் காரணிகள்.

அவற்றைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதன் மூலமே நாம் அந்தச் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளின் மூலத்தினைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் எனத் தனது ஆய்வின் மையத்தை முதற் பந்தியிலேயே நறுக்கென்று தருகிறார். ஆக, இந்த நூலின் அடிப்படை 19-ம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியாவின் மதராஸ் பிரசிடென்ஸி காலனித்துவ ஆட்சி, இலங்கைக் காலனித்துவ ஆட்சி ஆகிய இரண்டு களங்களில் நடைபெற்ற தள்ளல் - இழுவைக் காரணிகளை ஆராய்கிறது.

இன்னுமொரு வார்த்தையில் கூறுவதானால் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தென் தமிழகம் அல்லது பிரித்தானியாவின் மதராஸ் பிரசிடென்ஸியில் காணப்பட்ட அரசியல், சமூகக், காலநிலைக் காரணிகள், அந்த மக்களை எப்படி அவர்களின் பூர்வீக குடியிருப்பினை விட்டுத் தள்ளியது என்பதை ஆராய்ந்து, அது இலங்கையை நோக்கி எப்படி இழுத்தது என்பது பற்றி இந்த நூல் ஆராய்கிறது.

19ம் நூற்றாண்டில் மதராஸ் பிரசிடென்ஸி தள்ளிய குடித்தொகைகள் சிலோன், மலேயா, பர்மா ஆகிய மூன்று நாடுகளை நோக்கித் தள்ளியது. இதில் சிலோனை நோக்கியே பெரும்பாலான மக்கள் தள்ளப்பட்டார்கள் என்பதை Sunil S. Amrith என்பாரால் Globalising Migration History ஜெர்னலினால் எழுதப்பட்ட South Indian Migration, C. 1800-1950 என்ற கட்டுரை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பொதுவான குடியகல்வின் கோட்பாடு நகரமயமாக்கல் பட்டணங்களில் நடைபெறுவதால் அங்கு அதிகப் பொருளாதார வாய்ப்புக்கிடைக்கும் என்று பெரும்பாலான குடித்தொகை முக்கிய நகரங்களை நோக்கி இடம்பெயர்வது பொதுவான ஒரு நிகழ்வு. இன்றைய சென்னை நகரம், இலங்கையின் கொழும்பு நகரம் என்பவை உதாரணங்கள். அங்கிருக்கும் குடித்தொகைகள் எவரும் பூர்வீக குடிகள் அல்ல. வேலைவாய்ப்பு, கல்வி வாய்ப்பு ஆகிய வற்றிற்காக இடம்பெயர்ந்த நாட்டின் மற்றைய பகுதி மக்கள் ஆவார்கள்.

ஆசிரியர் பொதுக் குடிபெயர்விற்கான உந்தற் காரணிகளாக,

- நகரமயமாக்கல்
  - வேலைவாய்ப்பு
  - கொள்ளை நோய்கள் - இங்கிலாந்து
  - உள்நாட்டுக் கலவரங்கள் - பர்மாவில்
  - அரசியல் வற்புறுத்தல்கள்
- போன்றவற்றைப் பட்டியலிடுகிறார்.

இதேபோன்று ஒரு நாட்டை நோக்கி மக்களை இழுக்கும் பொதுக் காரணிகளாக,

- அமைதியான வாழ்வு
- அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை
- ஜனநாயக விழுமியம்
- சமயச் சுதந்திரம்
- சமூக அந்தஸ்து
- தொழிற் பாதுகாப்பு

● சகிப்புத்தன்மை

● குடும்பத்தின் பாதுகாப்பு

என்பவற்றைப் பட்டியலிடுகிறார். இந்தக்காரணிகளே பொதுவாகக் குடிபெயர்விற்குரிய பொதுக்காரணிகளாக அனேக ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்படுகிறது.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட Sunil S. Amrith என்பாரால் Globalising Migration History ஜெர்னலில் எழுதப்பட்ட South Indian Migration, C. 1800-1950 என்ற கட்டுரை, இப்படியான ஒரு பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் ஒன்று.

இந்த Sunil S. Amrith என்பாரால் Globalising Migration History ஜெர்னலில் எழுதப்பட்ட South Indian Migration, C. 1800-1950 என்ற கட்டுரையை ஒப்புமைக்காக எடுத்துக்கொண்டு திரு. நித்தியானந்தன் அவர்களின் ஆய்வினைப் படித்தோம் என்றால் அவருடைய நுண்மையான பார்வையினைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

பொதுக்காரணிகளைப் பட்டியலிட்ட இந்தக் கட்டுரையின் ஆய்வாளர் இவற்றைத் தாண்டி நுண்மையான காரணங்கள் தென் தமிழக மக்கள் இலங்கை நோக்கி இடம்பெயர்ந்தமைக்கு உண்டு என்ற வாத்தினை முன்வைக்கிறார்.

அது 19-ம் நூற்றாண்டில் காலனித்துவ ஆட்சி மதராஸ் பிரசிடென்ஸியில் ஒரு வஞ்சகமான சூழலை ஏற்படுத்தித் தமிழக மக்களை சிலோன் நோக்கித் தூரத்தியது என்பதே! இந்த வஞ்சகச் சூழலை எப்படி உருவாக்கியது என்ற தெளிவையும் முன்வைக்கிறார். தனது சொந்த நாட்டில் ஜனநாயக விழுமியத்தைப் பேசிக் கொண்டு காலனித்துவ நாடுகளைச் சுரண்ட என்ன செய்தது என்பதையும் விளக்குகிறார்.

இந்த ஆய்வு வெறுமனே ஒரு மூன்றாவது நபராகப் புள்ளிவிபரவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுக்காரணங்களை நிரற்படுத்தாமல் அதிகாரத்தில் இருந்த ஆட்சியாளர்களின் இரட்டைக் கொள்கைகள், சுரண்டல் மனப்பான்மை, கொடுங்கோல் தன்மை ஆகியவற்றைப் படம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

இந்த அடிப்படையில் நூலாசிரியர் தான் ஓர் அரசறிவியல் ஆசான் என்பதை நிரூபிக்கிறார். எல்லா வளங்களும் நிரம்பிய தமிழகத்தை எப்படி வரிகொள்கையால் சுரண்டித் தமிழகத்தின் விவசாயப் பூர்வகுடிகளை விவசாயம் செய்ய முடியாத படி ஆக்கியதை விளக்குகிறது.

காலனித்துவ பிரித்தானியா அரசாங்கம் இந்தியாவின் பாரம்பரிய விவசாயத்தை அதிக வரிச்சுமைகளால் சிதைத்து என்பதைத் தரவுகளுடன் ஆசிரியர் முன்வைக்கிறார். இதற்கு ஒரு வலுவான காரணம் இருக்கிறது என்பதை பசுமைப் புரட்சியின் பாதிப்பினை ஆராய்ந்த இந்திய இயற்கை விவசாய ஆய்வாளர்கள் தெளிவாக முன்வைக்கிறார்கள்.

ஏன் காலனித்துவ அரசாங்கம் நியாயமற்ற வரிச்சுமையை ஏற்படுத்தி இந்தியாவின் விவசாயத்தைச் சிதைத்தது என்பதற்குரிய பதில் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்பப் புரட்சியால் இங்கிலாந்தின் Royal society of Science-ஆனது லைபிக் என்ற ஆய்வாளரின் இரசாயன விவசாயக் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொண்டு அதை அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு விவசாய முறையாகக் கொள்ளப்பட்டதால், பிரித்தானிய அரசு அதை தமது காலனித்துவ நாடுகளில் பிரயோகிக்க முடிவு செய்கிறது. இதன் ஒரு அங்கமாக இந்தியாவின் பாரம்பரிய விவசாயத்தினை வினைதிறன்றதாக்கும் ஒரு செயற்பாடு செயற்படுத்தப்பட்டது என்பதை 'பசுமைப் புரட்சியின் கதை' என்ற நூல் தெளிவாக உரையாடுகிறது.

இந்த நூல் நித்தியானந்தன் அவர்களின் கோட்பாட்டிற்கு வலுச் சேர்க்கும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கிறது. மேலும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடும் இன்னுமொரு சுவாரசியமான வாதம் காலனித்துவப் பிரித்தானியர் உருவாக்கிய நவீன ஜமீந்தார்கள் எனப்படும் சுரண்டும் வர்க்கத்தினர்கள்.

தென் தமிழகத்திலும், வங்காளத்திலும் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சம், பட்டினி ஆகியவை சிலோன் நோக்கிய இடம்பெயர்விற்குக் காரணமாகப் பொதுமைப்படுத்திக் கூறினாலும் இந்தப் பஞ்சமும், பட்டினியும் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டது என்பதை நோபல் பரிசு பெற்ற அமர்தியா சென் தனது The Political

Economy of Hunger என்ற நூலில் முன்வைக்கிறார். அமர்தியா சென்னின் தரவுகளின் பிரகாரம் பிரித்தானிய அரசாங்கம் உருவாக்கிய அதிக வரிச்சுமை, அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின்மை காரணமாக அதிகளவு உணவுப் பொருட்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. இப்படிப் பதுக்கிப் பணமுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரமே உணவு என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டது. இதனை அதிகாரமுள்ள அரசாங்கமாக பிரித்தானியாக் காலனித்துவ ஆட்சி கட்டுப்படுத்தாமல் அதை மறைமுகமாக ஊக்குவித்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்த அடிப்படையில் காலனித்துவப் பிரித்தானியாவில் எப்படி இந்திய பாரம்பரிய விவசாயம் அழிக்கப்பட்டது என்ற ஆய்வின் தரவுகளும், பஞ்சம் எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது என்ற தரவுகளும் நூலாசிரியரின் கருதுகோளான '19-ம் நூற்றாண்டில் காலனித்துவ ஆட்சி மதராஸ் பிரசிடென்ஸியில் ஒரு வஞ்சகமான சூழலை ஏற்படுத்தித் தமிழக மக்களை சிலோன் நோக்கித் தூரத்தியது என்பதே' என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த நூலின் இரண்டாம் பதிப்பில் 'பசுமைப் புரட்சியின் கதை, அமர்தியா சென்-இனது The Political Economy of Hunger ஆகிய இரண்டு நூல்களினதும் தரவு சேர்க்கப்படுதல் இந்த நூலின் கருத்தை இன்னும் வலுப்படுத்தும்.

நித்தியானந்தன் அவர்கள் முன்மொழியும் தென் தமிழக மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட காலனித்துவ ஆட்சியின் வஞ்சகச் செயலுக்கான - விவசாயத்தின் முதுகெலும்பை முறிக்கும் - காரணமாக தமது இரசாயன விவசாய முறைகளுக்குரிய பொருளாதாரக் களமாக இந்தியாவை உருவாக்குவதற்கான ஓர் அடிப்படை என்பதையும் நாம் இதன் மூலம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இங்கிலாந்திற்கு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பட்டு, பருத்தி ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருந்த செழுமைமிகு இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை வரிகளால் சிதைத்து, விவசாயத்தைச் சிதைத்து தென் தமிழக மக்களை சிலோன் நோக்கி உந்தியது. இதற்கு மேல் தமிழகத்தில் இருந்த ஜாதிக் கட்டமைப்பை தமது இலக்கிற்கு சாதகமாக்கிக் கொண்டார்கள் என்பது காலனித்துவ பிரித்தானிய வரிக் கொள்கை, நிலவுடமைக் கொள்கைகளால் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய சான்றுகளை வகைப்படுத்தி முன்வைக்கிறார்.

புதிய ஜமீந்தர்கள், கங்காணிகள் என்பவை சில உதாரணங்கள். ஆக, தள்ளல் காரணிகள் மிக நுணுக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இழுவைக் காரணிகள் எனும்போது சிலோன் இறுதிவரை கண்டி இராச்சியத்தின் கீழ் இருந்ததால் அதிக சுரண்டலுக்கு உட்படாத மதராஸ் பிரஸிடென்ஸியினை விட சிறந்த ஒரு பிரதேசமாகத் தோற்றியது என்பதைக் கூறுகிறார். ஆங்கிலேயருக்கு அதிகம் அடிமை மனப்பாங்கினைக் கொண்டிராத கண்டிய மக்கள் ஒருவித உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் கொண்டவர்களாக இருந்தமை போன்ற காரணங்கள் உரையாடப்படுகிறது.

மேலும் சுவாரசியமாக இந்த இழுவையை அதிகரிக்க எப்படியான வஞ்சக விளம்பரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதையும், அதை கங்காணிகள் என்று குறித்த சமூகத்தின் அங்கத்திற்குள்ளிருந்தே சில நபர்களை உருவாக்கி அவர்களைக் கொண்டே செய்வித்தார்கள் என்பதையும் கூறும் போது சமூகங்களுக்குள் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு எப்படி ஆங்கிலேயர்களின் சூழ்ச்சிக்குத் துணைபோனது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவற்றால் தள்ளுகைக்கு உட்பட்ட தென் தமிழக மக்களை சிலோன் எப்படிக் கவர்ந்தது என்பதை நூலில் அடுத்த பகுதி விவரிக்கிறது.

இறுதியாக சிலோனிற்கு வருகை தந்த தமிழர்களின் வகைப் பாட்டை பெருந்தோட்ட அடிப்படையில் பிரித்து அதற்குள் சமூக சாதி வேறுபாட்டினை தரவுகளுடன் அடையாளப்படுத்துகிறது.

இந்த அடிப்படையில் இந்த திரு. ரா. நித்தியானந்தன் அவர்களின் இந்த நூல் இன்று மலையகத் தமிழர்கள் என்று கூறப்படும் இந்தியத் தமிழர்கள்...

● குடிப்பெயர்வுக் காரணங்களை முன்வைப்பதால் Migration History எனப்படும் வரலாற்றுத்துறையுடனும்,

● காலனித்துவ பிரித்தானியாவின் அரசியல், பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பற்றி ஆராய்வதால் Political Economy உட

னும்,

- தென் தமிழக மக்கள் இலங்கைக்கு வந்து எப்படி சமூகமய மாக்கம் அடைந்தார்கள், பண்பாட்டுக் கலப்பு, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை ஆராய்வதால் மானிடவியல் ஆய்வுக்கும்,
- வருகை தந்த குடித்தொகைகள் பற்றிய சமூக, சாதிக்கட்டமைப்புகள், தொழில்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராய்வதால் சமூக வியல்

ஆகிய நான்கு துறைகளுக்கான ஆய்வு அடிப்படைகளை வழங்குகிறது.

இந்த நூலின் அடிப்படை - மலையகத் தமிழர்களின் வரலாறு, சமூகவியல், மானிடவியல், பொருளாதார வரலாறு ஆகிய துறைகளில் சீரிய ஆய்வுகளை ஏற்படுத்த நல்ல அடிப்படையான நூல்!

என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு இயற்கை விவசாய ஆய்வாளன் என்ற வகையில், காலனித்துவ பிரித்தானிய அரசு ஏன் இந்த

திய பாரம்பரிய விவசாயத்தைச் சிதைத்தது என்ற கேள்வியின் ஒரு பகுதியை இந்த நூல் விளக்கி நிற்பது, மிகுந்த உற்சாகத்துடன் இந்த நூலை முழுமையாகப் படிக்கத் தூண்டி இந்த ஆய்வுரையை எழுத வைத்தது எனலாம்!

இதன் இரண்டாம் பகுதி மேலும் பல தகவல்களுடன் நூலாசிரியரோ, அல்லது ஆய்வு மாணக்கர்கள் செய்யக்கூடிய வகையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடமோ தொடரலாம். அல்லது மலையகத் தமிழர்களுக்கான ஒரு ஆய்வு நிறுவகம் ஒன்றினை நிறுவலாம் என்ற முன்மொழிவுடன் எனது இந்தச் சிறிய ஆய்வுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

sumanan@thaiveedu.com

வசந்தம் தமிழ் உளவளத்துணை நிலையம்

VASANTHAM TAMIL WELLNESS CENTRE

PRESENTS...

சமூக உளவளம் பேணும் தொடர் - 48

Psychosocial Educational Series - 48

02 January 2023 (Monday)
Canada EST: 7:00 - 9:00 pm U.K: 12:00 am - 2:00 am
Sri Lanka: 5:30a.m - 7:30am (Tuesday)

Zoom ID: 918 584 6813
No Password
Dial by Phone: 647 374 4685
647 558 0588

தமிழினத்தின் பெருமையும் ஏக்கமும்

- விழுந்து கிடக்கும் தமிழர் கலைகளின் எச்சங்கள்
- தமிழர் எங்கெங்கே சென்றார்கள்
- தமிழர் இறுமாப்பு
- உயிர்த்துடிப்புள்ள படங்கள் - Video

Presented by **Abedan Kanthasamy**
B Sc Engineering, Mc Gill University
CEO, Cinnamon Group, Malaysia

Join us via zoom: CLICK HERE or go to link below in the email

Join our Zoom Series every 1st & 3rd Monday of the month!

Hosted by
Dr. Parvathy Kanthasamy
CONTACT US: 416-847-4172

VASANTHAM
 VASANTHAM-TAMIL WELLNESS
 VASANTHAMW

647-374-4685
 VASANTHAM.CA

கலை இலக்கியச் சூழலில்

பாவலர் பஸீல் காரியப்பர்

- இனியவன் இசாறுதீன்

‘அழகான ஒரு சோடிக் கண்கள்
அதன் அம்புகள் பாய்ச்சி
என் உளமெல்லாம் புண்கள்

புவியியல் கற்றிடும் வேளை அங்கே
புகையுளே மின்னிச் சிரித்திடும் காலை
தவித்துத் துடிப்பதென் வேலை கல்வி
தங்குவதெங்கே மனம் ஒரு பாலை

ஆட்சியியல் மறுபாடம்
நானங்கே இருக்க மனம் எங்கோ ஓடும்
ஆட்சி செய்யும் உனைச் சாடும் நான்
ஆழிச் சுழியில் மிதந்திடும் ஓடம்

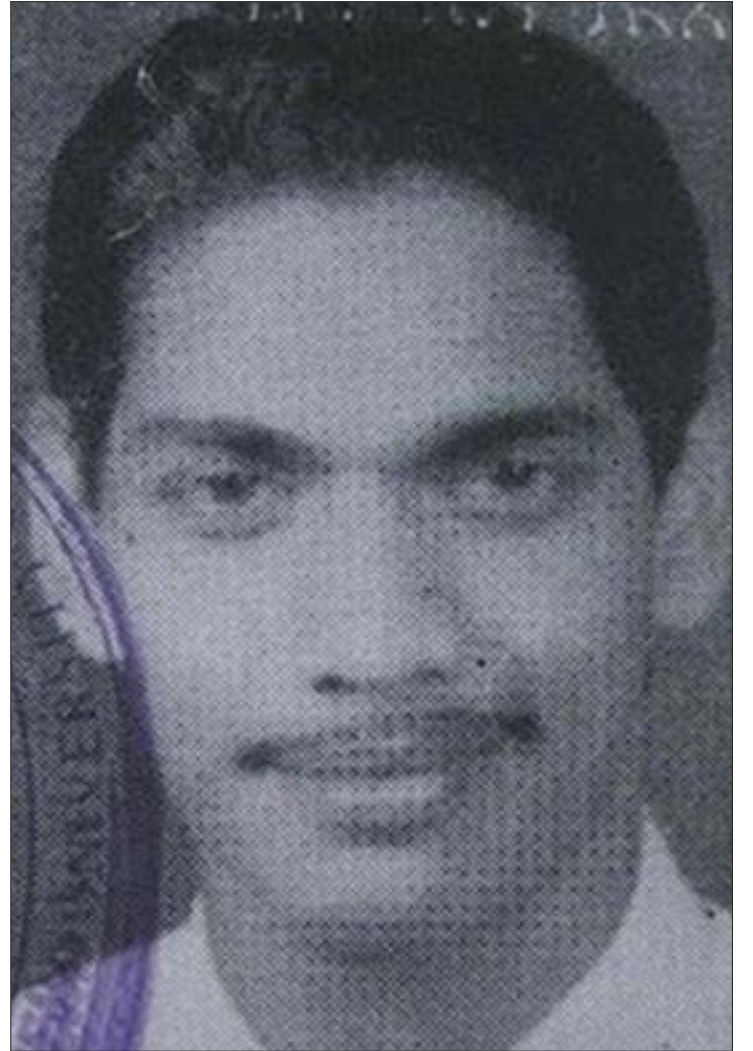
தாய்மொழிப் பாடம் நடக்கும் நறை
தாங்கிய கண்களோ மின்னலடிக்கும்
ஏய் என்றே என்னைப் பிடிக்கும் மனம்
எப்படிக்க கண்ணை பாடம் படிக்கும்’

இலங்கை வானொலியின் காற்றலைகளில் தினந்தோறும் நாம் கேட்டு ரசித்த பாடல் இது. காதலுக்கும் கலைக்கும் பொதுவான ஒரு தேசிய கீதமாக எழுதப்பட்ட இக்கவிதையை எஸ்.கே. பரராஜ சிங்கம் இனிமையாகப் பாடினார். றொக்கசாமி இசையமைத்தார். தன் இதயத்தில் பிறந்த கவிமொழியை பிற மனிதரும் புரிந்திடப் பரிசளித்தார் பாவலர் பஸீல் காரியப்பர்.

‘அண்ணல் நோக்க அவளும் நோக்கினாள்’ என்றானே கம்பன். அப்படி நோக்கிய நோக்கின் நோக்கமே பஸீல் காரியப்பரின் இதயத்தில் கவிதையானது. இசை வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரே அது இலங்கை வானொலியில் இலக்கிய அங்கீகாரம் பெற்ற ஓர் இனிய பாடலாக ஒலிபரப்பப்பட்டது. இப்பாடல் ஈழத்துக் காற்றலையில் ஏற்றுமதியானபோது, தமிழ்வானொலி நேயர்கள் அனேகருக்கு ‘பாவலர் பஸீல் காரியப்பர்’ யாரென்பதை அறியமுடியா திருந்தது. தற்புகழுக்காகத் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளாத பஸீல் காரியப்பர், ஒரு பாவலராக தன் உயரம் தாண்டி வளர்ந்ததைக் காட்டிலும், ஒரு நல்ல மனிதராக வாழ்ந்து காட்டினார்.

அவர் க.பொ.த உயர்தர வகுப்பில் படித்த காலத்தில் ஒரு நாள் தன் வகுப்பாசிரியை பாடம் நடத்திக்கொண்டிருந்தபோதே இக்கவிதையை எழுதினார். அவரை நோக்கி வகுப்பாசிரியை வினா ஒன்றைத் தொடுக்கவும், அவர் கவிதையை எழுதி முடிக்கவும் சரியாக இருந்தது. அவர்மனம் கவிதையை லயித்து எழுதியதால் நடத்தப்பட்ட பாடமும், கேள்வியும் அவருக்கு விளங்கவேயில்லை. அந்த இளம் ஆசிரியை அவரது தடுமாற்றத்தை கண்டுகொண்ட போது பக்கத்தில் இருந்த மாணவன் அவர் கவிதை எழுதினார் என்பதை அங்கே அம்பலப்படுத்தினான். பின்னர் அந்தக் கவிதையை வாசிக்கக் கேட்டபோது அவரது ஆசிரியையும் அதை நன்கு ரசித்திருக்கிறார்.

பாவலர் இரு வேறு பெண்களைக் கண்டுகொண்ட பிறகுதான் அவரது இதயத்தில் கருவுற்றது இந்த ‘அழகான ஒரு சோடிக் கண்கள்’ என்கிற கவிதை. வெள்ளவத்தையில் உள்ள தனியார்கல்வி நிறுவனத்தில் உயர்தர வகுப்பில் புவியியல் கற்பித்த அந்த ஆசிரியரின் எழில்விழிகள் மட்டுமல்ல, ஒருநாள் பகல்நேரப் புகையிர

தப் பயணத்தின்போது அவருக்கெதிரில் அமர்ந்திருந்த கறுப்புக் கண்ணாடியணிந்திருந்த காரிகையும்தான் அவரது கவிதைக்குக் காரணமானார்கள். அவர் ரயில் பயணம் முடிந்து ரயில் நிலையத்தில் இறங்க முற்பட்டபோது அந்தப் பெண் இறங்கமுடியாமல் தடுமாறியதைக் கண்ட பிறகுதான் அந்தப் பெண் பார்வையற்ற

வள் என்பதை உணர முடிந்தது. ஆக அந்த இரு பெண்களின் இரு சோடிக் கண்களும் மெளனத்தில் புதைந்த (க)விதையாய் அவரது மனத்தில் முளைத்தது.

இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் சுஜாத்தா அத்தநாயக்க அவர்களால் பாடப்பட்ட இன்னொரு பாடலான 'கயிற் றோசை கேள் மகளே!' என்ற பாடலும் பாவலரால்தான் புனையப்பட்டது. அவை வானொலியில் மட்டுமல்ல கிழக்கில் நிகழ்ந்த கலை விழாக்களிலும், கல்யாண வீடுகளிலும், இளைஞர்களாலும் யுவதிகளாலும் விரும்பிப் பாடப்பட்டது.

பாரதி, பாரதிதாசன் கவிதைகள் தமிழகத்தில் பாடலானதைப் போல ஈழத்தில் பாவலர் கவிதைகள் பாடலாயிருப்பது பேறுதான், அது நமக்குப் பெருமையும்தான். ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இரத்ததானமாக வழங்கப்பட்ட இக்கவிதைகளைப் பாடலாகப் பரிமாற்றி மக்கள் மயப்படுத்திய இலங்கைவானொலிக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

கிழக்கிலங்கைக் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் நீலாவணனுக்கு அடுத்த காலகட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மூத்த முன்னணிக் கவிஞரான பஸீல் காரியப்பரின் கவிதைகள், அவர் வாழும் போதே நூலாக்க வேண்டும். தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் பேராசிரியர்களும் பல்கலைக்கழகங்கள் மூலம் பரிந்துரை செய்து அவரை கண்ணியப்படுத்த வேண்டும். இருந்தாலும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் தற்போது 'ஆத்மாவின அலைகள்' என்ற அவரது கவிதை நூலை வெளியிட்டு கௌரவித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

**'சூரியவிளக்காய் சுடர்ந்தார் கிழக்கில்
சூரியமதியும் நேரிய சொல்லும்
சூடுதல் கல்வியும் தமிழும் சேர்ந்து
பாரிய கவிஞனாய் படைத்தது பஸீலை'**

என்று நாம் பாடினாலும் கூட அதில் பிழையிருக்காது.

கிழக்கு மாகாணம் கவிவளம் நிறைந்த பிரதேசம். அங்கே சவுந்தர்ய பூமியாய் காட்சி தரும் சம்மாந்துறையில் 1940-ல் பஸீல் காரியப்பர் பிறந்தார். 'கரைவாகு' என்று அவர் தன் கவிதையில் குறிப்பிடுகிறாரே, அது இப்போது கல்முனை என்றழைக்கப்படும் தனவான்கள் வாழும் தனித்துவமான ஊர். அங்கேதான் அவர் திருமணம் செய்தார். செல்வந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்து எளிமையாக வாழ்ந்த ஓர் நல்ல இலக்கிய ஆர்வலராகவும், ஒரு நல்லாசானாகவும் பணி செய்தார். தமிழ் கலை, இலக்கிய படைப்பாளியாக 1960ல் எழுதத் தொடங்கினார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் தகைமை பெற்றார். சிறுகதை, வானொலி நாடகம், உருவகக்கதை, இசைப்பாடல்கள் என்பவற்றையும் எழுதியிருந்தார்.

அவரது 'மின்னல்', 'தூரிகை' என்ற காதல் கவிதைகள் தத்துவ தரிசனமானவை. அவரது நெகிழ்ந்தபடிமங்கள் கொண்ட கவிதைகளில், நீண்ட தமிழ் அழகியல் படிந்து கிடந்ததால், அதிக வாசகர்கள் வசியமானார்கள். ஆனால், பஸீல் காரியப்பர் என்ற பாவலனை மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தவை, பாடல்கள் என்பதைவிட கவியரங்குகளே என்று சொல்லலாம். அப்படி கவியரங்கங்களுையே கலக்கினார். அவர் அதிகம் பிரபல்யமனதும் அதில்தான்.

1995-ம் ஆண்டு அட்டானைச்சேனையில் 'கவிக் கோ அப்துல் ரகுமான்' தலைமையில் 'மீலாதுநபி தின்' கவியரங்கம் நிகழ்ந்தது. 'விடாது பெய்யும் பெருமானார் என்னும் அருள்மாரி' என்பது தலைப்பு. கிழக்குக் கவிஞர்கள் பலரோடு அந்த சிறப்புக் கவியரங்கம் சனநெரிசலோடு சோபித்தது. அந்தக் கவியரங்கில் அப்துல் ரகுமானிடம் அதிகம் பாராட்டைப் பெற்றவர்கள், முன்னாள்

அமைச்சர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களும் பாவலர் பஸீல் காரியப்பரும்தான் என்பதை இன்றும் இரை மீட்டிப்பார்க்க முடிகிறது.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் பஸீல் காரியப்பரின் 'உயிர்' என்கிற கவிதைக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது. 1978-ம் ஆண்டில் கொழும்பு வளாகத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் 'தங்கம்மா' கவிதை பாடி தங்கம் வென்றார். அந்தக் கவிதையின் சில பகுதிகள் இப்போதைய க.பொ.த சாதாணதர தமிழ்ப் பாடப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

**'அந்த உயிர் ஒளிந்திருக்கிறது
எங்கே? ஏங்கே?**

**தீப்பெட்டியுடன்
குச்சி ஒன்று உரசுகின்றது
சூடி உரசியதால்
விச்சென்று சுடரொன்று
வீறிட்டெழுந்தது
இங்கு நின்று சுழன்று சில
நொடியில் மறைந்தது
சென்றதுவும் எத்திசையோ
சேர்ந்ததுவும் எங்கேயோ**

**எங்கு ஒழிந்திருந்து
எப்படிச் சென்றதுவோ**

**சுழன்ற சுடராமோ
சுவைத்த இசையாமோ
தளர்ந்த உயிர் உடலை
தவிர்ந்த நிலை எதுவோ**

இக்கவிதை பற்றி பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் கருத்துரைக்கையில் 'நான் எத்தனையோ தீக்குச்சிகளைப் பற்ற வைத்திருக்கிறேன் அது ஒரு கவிதையின் அதிர்வை எனக்குள் எழுப்பியதில்லை. நண்பர் பாவலருக்கு அது ஒரு அதிர்வைத் தந்திருக்கிறது. அவர் அதைப் படிமமாக்கி எழுதி அதற்குள் வாழ்வின் தத்துவத்தைச் சிறைப் பிடித்திருக்கிறார்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

'வீசிய காற்றில் கலந்த வாசத்தை' என்ற கவிதையில்...

**'அட்டைக்கடி அழுத்தப்பன்
கட்டைத் தலை சுமக்கக் கை
எட்டி அதைப் பிடிக்க ஓ!
எரிவெய்யிலிற் செல்லும் இவள்
சட்டை இருவலிடை...!**

என்று 'இருவல்' என்ற தென்கிழக்குப் பிரதேச முஸ்லீம்களின் பேச்சுமொழியை மிக அற்புதமாகப் பயன்படுத்துகிறார் பாவலர் பஸீல் காரியப்பர். வேளாண்மை என்ற பேச்சுமொழியில் அறிவு சார்ந்த பின்புலக்காட்சிகள் கவிதைகளில் பதியப்பட்டிருப்பதால் அவை அவரது ஆத்மாவுக்குள் பதியமிடப்பட்டிருப்பதாகவே உணர முடிகிறது.

'தாய்மையின் தாகம்' என்ற இன்னொரு கவிதையில்...

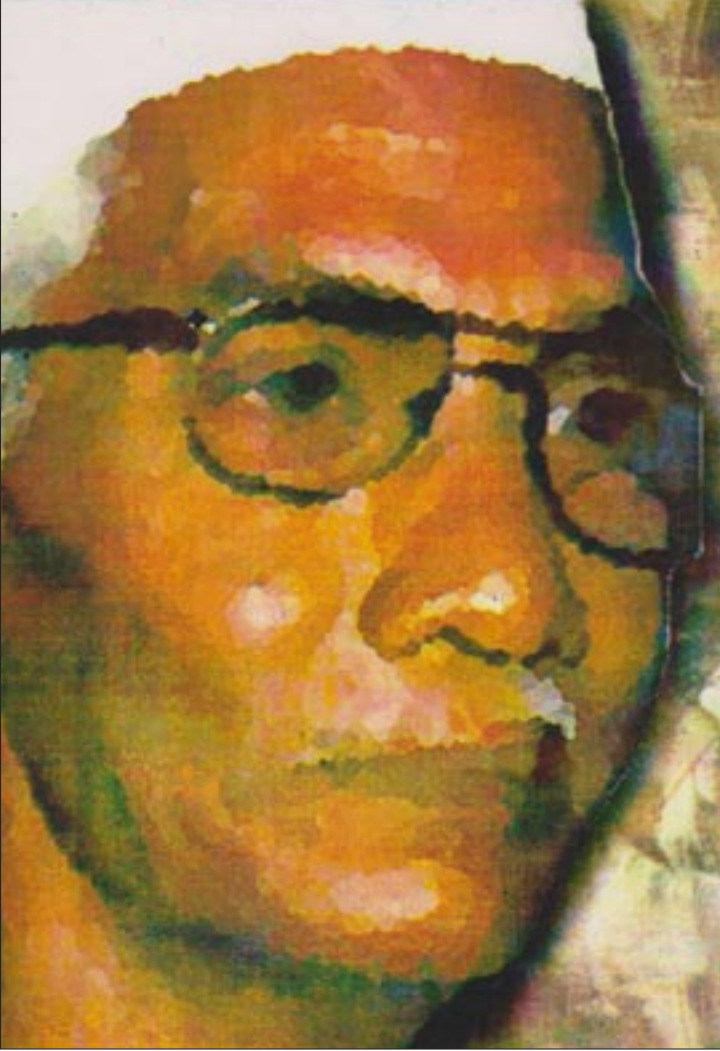
**'கரைவாகு வட்டை நெற்
கதிர்போல என் மடியை
நிறைவூட்டும் பிள்ளை முகம்
நீ தருவாய் ஆண்டவனே!'**

இந்தக் கவிதையில் 'நாட்டார் பாடல்' என்ற நமது முதாதையரின் முகத்தையும், அவர்களது குரலையும் பாவலர் கொணர்ந்திருப்ப

தில் தன் இயல்பான தேசாபிமானத்தையும், நேசபிமானத்தையும் காட்டியுள்ளார்.

‘பிச்சைக்குப் போனாலும் நமக்கிந்த
போக்கிரிக்கிட்ட வெள்ளாமை வேணா
கொச்சையாக அவன் என்னைப் பார்த்தான்
குடலை எடுத்து பாலையாய்ப் போடனும்
இச்சைப்படுறான் போல என்னில்
இந்த இழிச்ச வாயன் ஊர் ஊராய் சிரட்டை நீட்டி
பிச்சைக்குப் போனாலும் அவனுக்கிட்ட இனி
பொழப்பு ஒண்டும் நமக்கு வேணா...’

பெண்களுக்கெதிரான ‘இம்சை’ பற்றிய அவரது இந்தக் கவிதை நமது சமுதாயக் காழ்க்கைகளைக் கண்டித்து வைக்கிறது. பெண்கள் பற்றிய பாவலரின் பார்வை பெருமிதமளிக்கிறது. கலை என்

பது ஒழுக்கநெறியை நோக்கி ஒரு அடியாவது மனிதரை முன்னேற்றுவதாக இருக்க வேண்டும். நோக்கிலே உயர்வடையச் செய்ய வேண்டும். ஒழுக்கத்தினின்றும் வழக்கிவிழச் செய்யுமாயின் அது கலையாகாது. விரசம் என்றே கருதப்படும்.

‘சிறுக்கி’ என்ற கவிதையில்...

‘மூக்காட்டுத் தொங்கலோடு
முன் உசப்பில் கை இருத்தி
சொக்குகளில் மேயும்
சுடர் விழியைப் பாதி செய்து
வக்கா வரம்பில்
வடிவெடுத்து நடப்பது போல்
சேலை சிக்கி நடை பயிலும் சிறுக்கி
என் மூத்த மகன்
உன்னை விரும்புவதாய்
ஒரு வார்த்தை சொன்னால் நான்
இன்றே உன் வீடு வந்து
இணக்கத்தை கேட்டிருவேன்’

கிழக்கு மக்களின் உயிர்த்தொழில் பயிர்த்தொழில் ஆகும். வயல் வெளியில் செழித்துள்ள பயிர்களைப்போல் கதிர்கள் விளைந்துள்ளன. காதலைப் பாடும்போது கவிஞனுக்குள் செழித்துள்ள தத்துவப் பார்வை அங்கங்கே கிளை விரிக்கும். பாவலரின் கவிதைக்குள்ளும் அந்த இலைகளும், கிளைகளும் அடர்த்தியாய் செழித்திருக்கின்றன. நல்ல கவிஞர்களைப் பற்றி பாரதி பாடிய பாடல் கள்கூட இப்போது நினைவுக்கு வருகின்றன. அவை பாவலர் பஸில் காரியப்பரின் காலப் பரிமாணங்களையும் நம் மனக்கண்களில் மதிப்பிடச் செய்கின்றன. வாழப்படாத வாழ்க்கை மீதமுள்ளது என்று நினைக்கிறோமே நாம். அதுபோலதான், அவரது வாசிக்கப்படாத வாழ்க்கையும் மீதம் உள்ளது. கவிதைவெளியைப் புரிந்துகொள்ள நாம் அவரது காலவெளியை அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

‘காட்டுங்கள் என் சிரிப்பை’

பறந்துவிட எந்தன் உயிர்
பழுதான யந்திரத்தை
கழுவுங்கள் கபனிடுங்கள்
காட்டுங்கள் என் சிரிப்பை

தொட்டிலிடை வைத்திடுங்கள்
தோழமையாய் ஆட்டிடுங்கள்
வெட்டி எடுத்த
மணவறையுள் வைத்திடுங்கள்

மீசான் கட்டைகளை நாட்டுங்கள்
கபர் மண்ணைக் கூட்டிடுங்கள்
மண்மகளைக் கட்டிக் கலந்து
கனிந்து அயர்ந்து உங்குகையில்
விட்டு விலகாத விதி பெறுவோம் - காதல்

அப்பொழுது அம்மண்ணை
வெட்டி எடுத்து விருந்திடுங்கள்
பயிர்களுக்கு

எந்த மனிதனுக்கு அந்த
உணவு என்று எனைக் கேட்டால்
நொந்து நலிவோரின்
நோவினைகள் மாய்க்க எழும்
அந்த மனிதனுக்கே
அணுவேனும் உதவி செய்ய
எந்தன் உடல் மண்ணை
எருவாக ஆக்கிடுங்கள்.

இப்படி எந்தக் கவிதைக்குள் முத்துக் குளித்தாலும் முத்துக்களே அதிகம் கிடைக்கின்றன.

கவிஞரின் பார்வை, இன்றைய மேதைகளின் பார்வையைவிடச் சிறப்புக் கொண்டது. கவிஞர்கள் இல்லையென்றால் கலை வரலாறு இல்லை. கபிலன் இல்லை என்றால் பாரி இல்லை, அவ்வயார் இல்லையென்றால் அதியமான் இல்லை, பாவலர் இல்லையென்றால் நினைத்தால் இனிக்கும் நாட்டார் பாடல் பாடிய கிழக்கு முஸ்லீம்களின் பேச்சுமொழி பதிவில் இல்லை.

அருநெல்லிக்காயில் உறைந்திருக்கும் இனிப்பைப்போல் ஈழத்துக் கவிதை வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையாக பாவலர் பஸில் காரியப்பர் இருக்கிறார். அவரது கவிதைகள் நமது இதயத்தின் அடிஆழத்தில் இனிக்கின்றன. மனித நேயமும், மரபார்ந்த தமிழும், கலை நேர்மையும், வாழ்வு குறித்த நேயமும், நாளை குறித்த நன்னம்பிக்கையும் பாவலரின் கவிதைகளில் ததும்புகின்றன.

அதனால், பாவலரின் கவிதைகளை வாசிப்போம். நேசிப்போம். பாராட்டுவோம்.

isarudeen@thaiveedu.com

புரட்சித்துற இள்ள்லார்

சு.வேணுகோபால்

அரசியல் ரீதியாக சமூகச் சீர்திருத்தத்தைத் தந்த பெரியார் பல் வேறு தளங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றாலும், அதன் நதிமூலம் வள்ளலாரின் சன்மார்க்க நெறியில் இருந்து தொடங்கியது என்கிறார் திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார். சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பெரியாரும் திரு. வி.கவும் மாயவரம் சன்மார்க்கக் கூட்டத்தில் உருவாக்கியதாகச் சொல்கிறார். 1935ல் பெரியார் வள்ளலாரின் ஆறாம் திருமுறையிலிருந்து முக்கியமான 100 பாடல்களைத் திரட்டி குடியரசுப் பதிப்பகத்தின் வழியாக வெளியிட்டார். வள்ளலாரின் எழுத்தில் கொதித்த சீர்திருத்த எண்ணங்களைப் பெரியார் தன் செயல்திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு செயற்பட்டார். பெரியாரின் சீர்திருத்த எண்ணங்களுக்கு வள்ளலாரே மூலக்கனல்.

உயர்குலம் என்றும் தாழ்ந்தகுலம் என்றும் பிரித்துப் பார்த்தாலும் இரண்டு குலத்தவர்களும் இறந்து போவது என்பது இயற்கை நியதி, இல்லாமல் போகும் ஒன்றைப் பற்றி பேதம் பார்ப்பது மனித குலத்திற்குத் தீங்கு என்றார். வள்ளலாருக்கு முன் எந்த ஆன்மீக ஞானியும் தம் மதத்தை துறந்ததில்லை, வள்ளலார் மதம் சொல்லும் பேதங்களை விட்டு வெளியேறினார்.

*'நால் வருணம் ஆச்சிரமம் ஆச்சாரம் முதலாய்
நவின்ற காலைச்சரிதம் எல்லாம் பிள்ளை விளையாட்டே
மேல்வருணம் தோல் வருணம் கண்டறிவார் இளை நீ'*

*'மதம் என்னும் பேப்பிடித்து ஆடுகின்றார் எல்லாம்
மன்றிடத்தே வள்ளல் செய்யும் மாநடம் காண்குவரே'*

*'சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்த்தேன்
சாத்திரக் குப்பையும் தணந்தேன்'*

வருண பேதங்களைச் சிறுபிள்ளைத்தனமான பிள்ளை விளையாட்டு என்றும், சாதி, மதங்கள் சொல்லும் பாகுபாடுகளைச் சாத்திரக் குப்பை என்று சொல்லியும் வெளியேறினார். சமயம் சமயம்

என்று சொல்வதெல்லாம் வெறும் வெற்றுக்கூச்சல். அதனால் மனித சமுதாயத்திற்குப் பயன் ஒன்றும் இல்லை, வீணான வெறுப்பே அதிலிருக்கிறது என்றார்.

*'சாதியும் மதமும் சமயமும் பொய்யான
ஆதியில் உணர்த்திய அருட்பெருஞ்ஜோதி'*

இந்தப் பேதங்களில் இருந்து மக்களை மீட்டு நீ என் பிள்ளை என்று அனைவரையும் ஒருமைக்குள்ளே கொண்டுவரும் சுபநிலையை நோக்கியே அழைத்தார், செயற்பட்டார். அவரது கனவு லட்சியம் எல்லாம் அகில உலகம் சகோதரத்துவத்தால் இணைந்து சமத்துவத்தில் மலரவேண்டும் என்பதுதான்.

*'மதித்த சமய மத வழக்கெல்லாம் மாய்ந்தது
வருணாச்சிரமம் எனும் மயக்கமும் சாய்ந்தது
கொதித்த லோகாசாரக் கொதிப்பெல்லாம் ஒழிந்தது
கொலையும் களவு மற்றைப் புலையும் அழிந்தது
குறித்த வேதாகமக் கூச்சலும் அடங்கிற்று
குறித்த மனமுருட்டுக் குரங்கு முடங்கிற்று
வெறித்த வெவ்வினைகளும் வெந்து குழைந்தது
விந்தைசெய் கொடுமையைச் சந்தையும் கலைந்தது'*

பிறர் ஓதாது உணர்ந்த உண்மைப் பொருளைத் தன் அனுபவத்தால் பெற்று மக்களின் உள்ளங்களில் ஒளியேற்றினார். ஒருமையில் கலந்து அன்பும் அருளும் நிரம்பிய உலகமாகத் தழைத்தோங்க வேண்டும் என்பதே வள்ளலார் விரும்புவது.

புராண இதிகாசங்களில் மனிதநேயத்திற்கு எதிராக எழுதப்பட்டவை எல்லாம் வெறும் சாத்திரக்குப்பை இந்த, 'கண்முடி வழக்கமெல்லாம் மண்முடிப் போகட்டும்' என்கிறார்.

வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்தில் உழவர்களின் விளைச்சல்

களில் பாதி வரியாகத் தட்டிப்பறித்து பாட்டாளிகளின் வயிற்றில் அடித்ததைக் கண்டு,

**‘கருணைஇலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக
அருள் நயந்த நன்மார்க்கர் ஆள்க’**
என்றார்.

பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வைக் கண்டு வெதும்பினார் ‘உடையவர்கள் உண்ணுவதும் வறியவர்கள் பசியால் உழந்து துயரால் நெஞ்சம் வருந்துவதும் சரிதானா? இந்த ஏற்றத்தாழ்வைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் உடையவர்களைக் கண்டு நான் இகழ்வதில்லை. மாறாக என் உள்ளமும் உடலும் எரிகின்றன. என்ன செய்வேன்? அந்தோ! என்னால் முடியவில்லை இப்படிப்பட்ட குறையை என் தந்தையே போக்கியருள்வாய்’ நிம்மதியிழந்த நிலையில் இறைவனிடம் கஞ்சினர். (5382) இறையருளை உயிர்கள் மீது காட்டும் கருணையினால் பெறலாம் என்று உறுதியாக

நம்பினார்.

மதத்தின் பெயரால், சாதியின் பெயரால் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்கு முதன்முதல் குரல்கொடுத்தார்.

பெண்களுக்கு யோகம் முதலிய சாதனங்கள் அவசியம் கற்பிக்கப்படவேண்டும். பேதமற்று படிப்பு முதலியவையும் சொல்லித் தரவேண்டும். தத்துவம் முதலியவற்றின் ஆழமான பொருளை எளிமையாக விளக்கித் தரவேண்டும். அப்படி செய்தால் நம்முடைய சபையில் பெண்களும் சமநிலையில் ஒத்திருப்பார்கள்.

மற்றொரு இடத்தில், ‘கைமை தவிர்த்து மங்கலம் அளித்த கருணையே’ என்கிறார். கணவன் இறந்தால் கைமைக் கோலம் பூணவேண்டியதில்லை. பூ வைத்துக் கொள்ளலாம், தாலியைக் கழற்றத் தேவையில்லை. ஆண் பெண் என்ற பேதமில்லை.

**‘பெண்ணினுள் ஆணும் ஆணினுள் பெண்ணும்
அண்ணுற வகுத்த அருட்பெருஞ்ஜோதி’**

என்று பெண்களைப் புரிந்துகொண்ட ஆன்ம நேயராக விளங்குகிறார்.

‘எல்லாப் பொருளும் எல்லா உடைமைகளும் இறைவனுக்கே உரிமை’

எந்த உயிரும் இவை தனக்கென்று சொந்தம் கொண்டாட முடியாது, உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் வேறுபாடு இல்லாமல் இறை ஒளியின் வடிவங்களே என்று ஒன்றிணைந்து அன்போடும் அருளோடும் வாழ்கிற ஆன்மநேய வறுமைப்பாடே உலகை உயர்த்தும் என்கிறார்.

‘அகத்தே கருத்து புறந்து வெளுத்திருந்த உலகர் அனைவரையும்’

**சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க சங்கத்திடை வித்திட அவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திருதற்கென்றே எனை இந்த சகத்தே இறைவன் வருவிக்க உற்றேன். அருளைப் பெற்றேன்’**

‘உண்மையில் கடவுள் எனப்படுவது அகிலமாம்

அன்பாம், அது உலகிலுள்ள எல்லாவற்றிலும் பரிபூரண சமாதானத்தையும் சமரச நிலையையும் ஏற்படுத்தி அளவுகளை நிலை நிறுத்துகின்றது’

கொலை மறுத்தல் - புலால் வெறுத்தல்:

எல்லாவற்றிலும் ஒருமைப்பாட்டைக் கண்ட வள்ளலார் உணவொழுக்கம் ஒன்றை மாத்திரம்கொண்டு மக்களை அகவினம் புறவினம் என்று பிரிக்கிறார். தாம் அமைத்த சத்திய ஞானசபையில் புலால் உண்ணும் புறவினத்தார் உள்ளே புகக் கூடாது. வெளியே இருந்து வழிபாடு செய்யலாம் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

சிறுதெய்வ வழிபாட்டிலும் காவல்தெய்வ வழிபாட்டிலும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களிலும் உயிர் பலி இடுவதைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அவர்களை உயிர்க்கொலை மறுக்கிற ஜீவகாருண்ய வழிக்கு அழைத்தார்.

புலால் உண்ணாதவை விரும்புவவர்கள் பிற உயிர்களைத் தன்னுயிராகக் காணும் எண்ணமில்லாதவர்கள். அவ்விதம் கொலைநெறி நின்றவர்களைக் காணும் போதெல்லாம் எனக்குள்ளே பயந்தேன்.

எந்த உயிரினமும் கொல்லப்பட்ட பிறகு மறுபடியும் இந்த உலகத்தில் வாழ முடியாதோ அதுதான் கொலை. தாவரங்கள் அப்படியல்ல. கீரையை பறிக்கிறோம். மறுபடியும் தளிர்க்கிறது. காய்கறிகளைப் பறித்த பின் மீண்டும் பூப்பூத்து பிஞ்சு விடுகிறது. வேப்பங்கொப்பை உடைக்கிறோம், அவ்விடத்தில் புதிய கிளை வீரியத்தோடு தளிர்க்கிறது. தாவரங்கள் நமக்கு உணவு தருகிறதே தவிர அதனால் அழிவதில்லை. இது ஒரு அற்புதமான கொடை. இந்தத் தாவரங்கள் மழை இல்லாது வாடியபோது தன் மனமும் நொந்து வாடியது என்கிறார்.

உயிரைக் கொன்று அதன் இறைச்சியை உண்ணும் பழக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பசி என்று வந்து நிற்கும்போது இரக்கம் கொண்டு விடுகிறார்.

**‘உயிர்கொலையும் புலைப் பசியும் உடையவர்கள்
எல்லாம் உணர்ந்தார் அல்லர் அவர்புற இனத்தார்
அவர்களுக்கு பயிர்ப்புறும் ஓர்பசி தவிர்த்தல் மாத்திரமே புரிக’**
என்றார்.

இவர்களுக்கு பசியை மட்டும் போக்கினாலும் இவர்களை நண்பர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, ‘கொலை அறியாக் குணத்தோர்தம் கூட்டுறவே’ என்றார். பிற நாட்டின் மேல் போர்த்தொடுக்கும் வெறியர்களை ‘உயிர்க்கொலை புரியும் அறக்கடையவர் என்றும், ‘புகழ் வெறியர்’ என்றும் வெறுக்கிறார்.

சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் உயிர் பலியிடுதலைக் கண்டு தடுக்க முடியாது தவிர்த்தார். அப்படி பலியிடுதலை வெறுத்தார். உயிர் பலிக்குச் செல்லும் உயிரினங்களைக் கண்டுதுடித்தார்.

**‘நலி தரும் சிறிய தெய்வமென்று அய்யோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றிக்குக் குடங்கள்
பலிகடா முதலிய உயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டு போகவும் கண்டே
புத்தி நொந்து உளம் நடுக்குற்றேன்’**

**‘கோணுறு கோழி முதல் பல பறவை
சுவதல் கேட்டுளம் குலைந்தேன்
வீணுறு கொடியர் கையில் வாளை
விதித்தல் கண்டென்னென வெகுண்டேன்’**

விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் ஊறுசெய்யும் கொடுஞ்செயல் கண்டு உள்ளத்தில் வேதனைப்பட்டார்.

வன்புலால் எண்ணும் மனிதரைக் கண்டபோதும் ‘துண்’ என கொடியவர்கள் பிற உயிர்களைக் கொல்லத் தொடங்கியபோதும் மண்ணில் வலையும் தூண்டிலும் கண்ணி வகைகளும் கண்டபோதும் உயிர்போவதை எண்ணி உள்ளம் நடுங்கிய நடுக்கத்தை என் இறைவனின் திருவுள்ளம் அறியும் என்றார்.

அருள் இன்றி நாகரிகமின்றி பகுத்தறிவு இன்றி பிற உயிரைக் கொண்டு அதன் புலாலை உண்கின்ற மனிதரைக் கண்டு நடுங்கினார். உயிர்களைக் கொள்ளாதவன் குணமுள்ளவன். கொள்கிறவன் ஈவு இரக்கமற்ற விலங்கு என்றார்.

ஆணைப் பெண்ணாக்கி அடுத்த கணம் பெண்ணை ஆணாக்கிக் காட்டுகிறவனும் இறந்தாரை எழுப்பிச் சித்துக்கள் செய்கிறவனும் உயிர்களைக் கொன்று தின்பானென்றால் அவனை ஞானி, சித்தன் என்று மதிப்பதற்கில்லை.

சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்:

தான் யார் என்பதை அறியப் பசித்திருந்தவர், தனக்கான அடையாளம் என்ன என்பதிலேயே தனித்திருந்தவர், தனது செயல்பாடுகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக விழித்திருந்தவர். இதன் வழி வள்ளலார் கண்டடைந்த நெறி தான் சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்.

இன்று தேசங்கள் எல்லாம் ஒருலகமாக மாறி வருகிறது உலக சமாதானத்திற்கும் உலக அமைதிக்கும் ஏற்ற வள்ளலாரின் ஆன்மிகக் குரல் நேற்றைக்கு விட இன்று மிகப் பொருத்தமாக மாறியுள்ளது. அந்த ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வைத் தேசம் கடந்து எல்லா மக்களிடமும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய நேரம் இது.

இதற்கு முன் பார்த்தும் கேட்டும் படித்தும் வந்த ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் சைவம், வைணவம் முதலிய கலைகள் எதிலும் இலட்சியம் வைக்கவேண்டாம், அவற்றில் தெய்வத்தைப் பற்றி அடையாளமாகக் குறித்திருக்கிறதே தவிர இறை உணர்வுள் ஆழ்ந்து சொல்லவில்லை. அவற்றிலிருந்து ஒப்பற்ற உயிர் வாழ்வாகிய இயற்கை உண்மை என்னும் ஆன்ம அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முடியாது.

நான் முதலில் சைவ சமயத்தில் இலட்சியம் வைத்துக் கொண்டிருந்தது இவ்வளவு என்று அளவு சொல்லமுடியாது. அந்த இலட்சியம் இப்போது எப்படிப் போய்விட்டது பார்த்தீர்களா? அப்படி லட்சியம் வைத்ததற்குச் சாட்சி வேறு வேண்டியதில்லை. நான் சொல்லியிருக்கிற திருவருட்பாவில் அடங்கியிருக்கிற ஸ்தோத்திரங்களே போதும். ஏன் இவ்வளவு மிகுந்த அழுத்தம் எனக்கு அப்போதிருந்ததென்றால் அப்போது எனக்கு அவ்வளவு கொஞ்சம் ‘அற்ப அறிவாக’ இருந்தது என்கிறார்.

தொடக்கத்தில் சொன்ன ஆன்மிக நெறியில் இருந்து எவ்வளவோ மாறி மாறி வந்திருக்கிறேன். உயர்ந்த லட்சியமாக வளர்த்து மாற்றியிருக்கிறேன். இப்போது நான் உணர்ந்து சொல்லும் சமரச சுத்த சன்மார்க்க நெறியையே பின்பற்றுங்கள் என்கிறார்.

சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் சாதி சமய வேறுபாடுகள் அற்றது. அனைத்து உயிர்களையும் தூய்மையறச் செய்து அதன் மூலம் அவர்தம் மனத்தை இறைவன் வாழும் கோயிலாக மாற்றுவதே இச்சங்கத்தின் அடிப்படை.

ஜோதி வழிபாடு, இறைவன் ஒருவனே. பசி களைதல், புலால் மறுத்தல், எந்தவிதமான பேதங்களுக்கும் இடம் தர மறுப்பது, அருள் நெறியில் நடப்பது, அன்பால் அரவணைப்பது, ஜீவகாருண்யத்தை உயிராக நினைப்பது என்ற கொள்கைகளால் உண்

டானது சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்.

இறைவனைத் தனக்குள்ளே காணுதல், பிற உயிர்களுக்குள்ளும் இறைவன் புத்துயிர்ப்பு பெற்றிருப்பதை உணர்தல், அனைத்துயிரும் தன்னுயிராய்க் காணுதல், தான் அதுவாதல் என்ற நிலையைக் கண்டடையச் செய்வதே சமரச சுத்த சன்மார்க்கம். கடவுளை வணங்கும்போது தனக்கு மட்டுமே அருளவேண்டும் என்று கேட்பதல்ல. இந்த உலகமே நன்றாக வாழும்படி வேண்டுகல் சுத்த சன்மார்க்க நெறியாகும்.

வள்ளலார் நிறுவிய ஞானசபையில் அவர் ஏற்றிய அருட்பெருஞ் ஜோதி தீபம் மக்களின் இருளை அகற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏழு திரைகள் அத்தீபத்தை மறைக்கின்றன. திரைகள் யாவும் உண்மையை மறைக்கும் மாயத்திரைகள் நம்மிடம் உள்ள அஞ்ஞானமாகிய (அறியாமை) திரைகளை நீக்கி அருட்பெருஞ் ஜோதியைக் காண்பதற்கான புறவழிபாடாக இதனை அமைத்திருக்கிறார். இறைவனைக் காண பக்தியே சாதனம் என்பது சமயங்களின் கொள்கை. கருணையே சாதனம் என்பது வள்ளலாரின் புதிய கொள்கை. கருணையில்லாத பக்தி பயன்தராது. கருணை இல்லாத துன்மார்க்கர்கள் அரசியல் நடத்துவதை உலகெங்கும் ஒழித்து அருள்நெறி நிற்கும் சன்மார்க்கர் ஆட்சி தோன்ற வேண்டும்.

‘என் மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம்’

என்றார் வள்ளலார். மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை அடைய வள்ளலார் தந்த மகாமந்திரங்கள் மூன்று, தனித்திரு! பசித்திரு! விழித்திரு!

வள்ளலார் காற்று, நீர், ஆகாயம், மண், தீ என்று ஐம்பூதங்களாலும் கூற்றுவனாலும், நோயாளும், கொலையாளும் அழிக்க முடியாதபடி, அழியாத உடலை அடைந்ததாகக் கூறுகிறார்.

**‘காற்றாலே புவியாலே ககன மதினாலே
கனலாலே புனலாலே கதிர் ஆதியாலே
சுற்றாலே பிணியாலே கொலைக் கருவியாலே
கோளாலே பிற இயற்றும் கொடுஞ் செயல்களாலே
வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே விளங்கும்
மெய் அளிக்க வேண்டும் என்றேன் விரைந்தளித்தான் எனக்கே’**

நல்லவர்களைப் போன்ற தோற்றத்துடன் கெட்ட எண்ணங்களை மறைத்திருக்கிற அனைவரையும் திருத்தவும் நல்வழிப்படுத்தவும் கடவுள் விரும்புகிறார். அத்தோடு பரம்பொருளாகிய தனது அருளைத் தந்து பேரின்பம் அளித்திடவும் எண்ணுகிறார். அதனை நிறைவேற்றுவதற்காக அடியவனாகிய என்னை இந்த உலகில் தோற்றுவித்தான். இறைவன் விருப்பப்படி சன்மார்க்க சங்க நெறியில் வழி நடத்தி அருள் பெற வைத்தேன்.

**‘எனை வைதாலும் வைதிடுங்கள்,
வாழ்த்தெனக் கொண்டாடுவேன்.
மனம் கோனேன்.
சமரச சன்மார்க்கம் மேவுக என்று உரைப்பேன்.
இறையருளை உலகில் உள்ள
எல்லா மக்களுக்கும் கொண்டு செலுத்துவேன்’**

பொய், கயமை, சினம் முதலியவற்றை தனது ஞானவாளால் அறுத்தெறிந்து மரணம் இல்லாத பெருவாழ்விற்கு வித்திட்டவர். கடவுள் பேரறிவாளன். பேராற்றல் உள்ளவன். பெரும் தயவாளன். ஜீவன் முக்தர் (மரணமிலா பெருவாழ்வு) நிலையை ஜீவகாருண்யத்தால் மட்டுமே பெற முடியும்.

உயிர்கள் அனைத்தையும் சமமாகக் கருதி இரக்க உணர்வுடனும் தயையுடனும் மக்கள் வாழப் பயில வேண்டும். முக்தி அடைவதற்கு இந்த மாணுட தேகமே தக்கது. வேறு தேகத்தால் அதை அடைய முடியாது. எனவே எல்லா விதத்திலும் இந்தத் தேகத்தை நன்முறையில் பேணி நீடித்திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

venugopal@thaiivedu.com

மாத்தளை மாநகர் கண்ட அதிபர்

வி. வேலாயுதர்

- வே. விவேகானந்தன்

கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், மலையகத்தின் வடக்கு வாசல் என அழைக்கப்படும், மாத்தளை மாநகரின் மத்தியில், தமிழோடு இசையினையும், சைவத்தோடு தமிழர்தம் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், மாணவச் சமுதாயத்துக்கு ஊட்டி வளர்த்த பாடசாலைகள் இரண்டு. ஒன்று மாத்தளை கந்தசுவாமி வித்தியாசாலை என அழைக்கப்பட்ட ஆண்கள் பாடசாலை. அடுத்தது பாக்கியம் வித்தியாலயம் என அழைக்கப்பட்ட பெண்கள் பாடசாலை. தற்போது பாக்கியம் தேசிய பாடசாலை என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இரு பாடசாலைகளும் ஸ்ரீமான் எஸ்.எஸ். கந்தசுவாமி அவர்களால் நிறுவப்பட்டு, மகாத்மா காந்தி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்ட பெருமைக்குரியன.

கந்தசுவாமி வித்தியாசாலையில் முதன்முதலில், தலைமையாசிரிய

ராகவும், பின்னர் அதிபராகவும் பணியாற்றி, மாத்தளை வாழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெற்றவர் அதிபர் அமரர். விஸ்வலிங்கம் வேலாயுதர் அவர்கள். இவர் 10-03-1932-ம் ஆண்டு முதல் 13-09-1966-ம் ஆண்டு வரை 34½ வருடங்களாக, மாத்தளை கந்தசுவாமி வித்தியாசாலையின் அதிபராகப் பணியாற்றினார். இதன் மூலம் அப்பாடசாலையின் வரலாற்றில் மிக நீண்ட காலம், அதிபராகப் பணியாற்றிய பெருமை பெற்றவர். கந்தசுவாமி வித்தியாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் கல்வியமைச்சின் விதிகளுக்கு அமைய தராதரம் பெற்ற முதலாவது தலைமை ஆசிரியர் இவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே, சுழிபுரம் வடக்கம்பரையில் வாழ்ந்து வந்த, விஸ்வலிங்கம் - நாகம்மாள் இணையருக்கு மகனாக 14-ம் திகதி செப்டெம்பர் மாதம் 1906-ம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தனது

ஆரம்பக் கல்வியை, சுழிபுரம் ஆறுமுக வித்தியாசாலையிலும், உயர் கல்வியை மூளாய் ஞானப்பிரகாசர் வித்தியாசாலையிலும், ஆசிரியர் பயிற்சி நெறியினை, கோப்பாய் அரசினர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் நிறைவு செய்தார்.

அதன் பின்னர் தான் படித்த மூளாய் ஞானப்பிரகாசர் வித்தியாசாலையில் அவரது இருபதாவது வயதில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். ஏறக்குறைய 5½ ஆண்டுகள் அப்பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராகவும், உதவித் தலைமையாசிரியராகவும் செயற்பட்டார். 1932-ம் ஆண்டு மாத்தளை கந்தசுவாமி வித்தியாசாலையில் தலைமையாசிரியராகப் பதவியேற்றார். இவர் நியமனம் பெற்றபோது நான்கு ஆசிரியர்களையும் ஏறக்குறைய அறுபது மாணவர்களையும் கொண்ட பாடசாலையாக அது விளங்கியது. இவரது முயற்சியினால், படிப்படியாக மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும், ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தன. நடை, உடை பாவனைகளிலும் மாணவர்களுக்கு மட்டுமின்றி ஆசிரியர்களுக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்கினார். நேரம் தவறாமையை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்தார். 'ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும்' என்னும் வள்ளுவன் வாக்கினைப் பாடசாலையின் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு செயலாற்றினார். அதனால் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் அவரைப் 'பெரிய சேர்' என மதிப்புடனும், பயபக்தியுடனும் அழைத்தனர்.

ஆசிரியத் தொழிலை மிகவும் நேசித்த அவர் 'ஆசிரியத் தொழில் ஏனைய தொழில்களைப் போன்றதல்ல. அறிவும் ஒழுக்கமும் கொண்ட ஒரு மாணவச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் தொழிலாகும். எனவே அத்தொழிலை மனச்சாட்சியுடனும், கடமை உணர்வுடனும், சேவை மனப்பான்மையுடனும் ஆற்ற வேண்டும். அவ்வாறு பணியாற்ற முடியாதவர்கள் அத்தொழிலை விட்டு, வேறு தொழில்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்' என்னும் கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தார். எனவே ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு வராத ஆசிரியர்களும், கடமையைச் சரிவரச் செய்யாத ஆசிரியர்களும் கந்தசுவாமி வித்தியாசாலையில் பணியாற்றுவது சற்றுக் கடினமாகவே இருந்தது. சில ஆசிரியர்கள் வருவதும் விரைவில் இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்வதுமாக இருந்தனர். எனினும் கடமை உணர்வும், சேவை மனப்பான்மையும், கொண்ட திறமைமிக்க பல ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து நீண்டகாலம் பணியாற்றி, மாணவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு அரும்பணி புரிந்ததுடன் அப்பாடசாலைக்கும் பெருமை சேர்த்தனர்.

'இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றுஆய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்'

என்னும் வள்ளுவன் வாக்குக்கிணங்க, ஆசிரியர்களின் திறமைகளையும் ஆர்வத்தினையும் கண்டறிந்து, அதற்கேற்பப் பொறுப்பு களை ஒப்படைத்ததன் மூலம், பாடசாலை கல்வித் துறையில் மட்டுமின்றி, விளையாட்டுத் துறையிலும், நுண்கலைத் துறையிலும் பல சாதனைகளை ஈட்டியது. குறிப்பாக கு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அதேவேளை விளையாட்டுத் துறையிலும் ஆர்வமும் திறமையும் மிக்கவராக விளங்கினார். எனவே பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான வட்டார விளையாட்டுப் போட்டியின் போது, மாணவர்களுக்கு விளையாட்டுப் பயிற்சியளிக்கும் பொறுப்பினை அவரிடம் ஒப்படைத்தார். மு.இராமநாதன் அவர்கள் உடல்நலவியல், வரலாறு, சித்திரம் ஆகிய பாடங்களைப் போதிப்பதில் திறமை மிக்கவராக இருந்த அதேவேளை, கிராமிய நடனம், கோலாட்டம், கரகாட்டம், நாடகம்

போன்ற துறைகளில் நாட்டம் கொண்டவராக விளங்கியமையால், மாத்தளை வட்டாரப் பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான கலை நிகழ்ச்சிப் போட்டிகளின் போது, அவற்றுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் பொறுப்பை இராமநாதன் ஆசிரியரிடம் ஒப்படைத்தார். இவ்வாறு அதிபர் வி. வேலாயுதர் செயற்பட்டதனால் ஆசிரியர்களும் தமது பணிகளை ஆர்வத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும், மனநிறைவோடும் ஆற்றினர்.

அதிபர் தனது நிர்வாகக் கடமைகளுடன், உயர்தர வகுப்புகளுக்கு தமிழ் மொழி, இலக்கணம், தமிழ் இலக்கியம், சைவசமயம் ஆகிய பாடங்களைப் போதிப்பதிலும் சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கினார். தான் விரும்பி, இரசித்துப் பாடங்களைப் போதித்தமையினால் மாணவர்களும் ஆர்வத்துடன் படித்தனர். இப்பாடசாலையில் படிப்பதன் மூலம் தமிழ் மொழியைச் சரியாக எழுதவும், உச்சரிக்கவும் பழகலாம்: தமிழ் இலக்கணத்தை இலகுவாகக் கற்கலாம் என நம்பிக்கை கொண்ட பல இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ சமயப் பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளை விரும்பிச் சேர்த்தனர். சைவ சமய மாணவர்களுக்கு சைவ சமயம் பற்றிய அறிவு எவ்வளவு முக்கியமோ? அதேபோன்று இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கு அவர்களது சமய அறிவு முக்கியம் எனக் கருதிய அதிபர் கண்டி கல்விக் காரியாலயத்துடன் தொடர்பு கொண்டு இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்களையும் நியமிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார். இலங்கையில் கல்விகற்கும் மாணவர்கள் தமிழ், ஆங்கில மொழியுடன் சிங்கள மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்த அதிபர் வேலாயுதர் சிங்கள ஆசிரியர் ஒருவரையும் நியமித்து தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மொழியையும் கற்க ஆவன செய்தார்.

அதிபர் மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டும் போது, நீங்கள் படித்து, பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, இதே பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாக வரவேண்டும் எனக் கூறி, உற்சாகமூட்டி, படிக்கும் ஆர்வத்தினை மாணவர் மத்தியில் உருவாக்கினார். அதிபரின் கனவை நனவாக்கும் வகையில் பலாபுத்வெல என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த மு. இராமநாதன் என்பவர் கனிஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, அதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த முதலாவது மலையக ஆசிரியர் என்னும் பெருமையைப் பெற்றார். அவர் சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கியது மட்டுமின்றி அதிபரின் நடை உடை பாவனைகளையும் பின்பற்றினார். நஷனல் சேட், வேட்டி, கழுத்திலே மடிப்புக் குலையாத சால்வை, நெற்றியில் திருநீறு, சந்தனப்பொட்டு என்பவற்றுடன் பாடசாலைக்கு வருவார். அங்கு போதித்த ஏனைய ஆசிரியர்களைப் போலவே மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் பணி புரிந்தார். பின்னாளில் தர்மலிங்கம், கணபதிப்பிள்ளை, செல்வக்குமார் போன்ற பலர், சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, மாத்தளை சென். தோமஸ் கல்லூரியில் உயர் கல்வியைக் கற்றுப் பேராசிரியர், கொழும்பு பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று, பட்டதாரிகளாக வெளியேறி உயர் பதவிகளை வகித்தனர்.

சைவசமயத்தில் அத்த பற்றுக்கொண்ட அதிபர் வேலாயுதர், பாடசாலை விடுமுறை நாட்களான சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில், மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயிலில், ஏனைய ஆசிரியர்களையும் ஒன்றிணைத்து, சைவசமயப் பாட வகுப்புகளை இலவசமாக நடத்தினார். திருவிழாக் காலங்களின் போது அப்போதைய கோயில் பரிபாலன சபைத் தலைவர் க. குமாரசாமிக்கு உறுதுணையாகச் செயற்பட்டு, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சி.எஸ்.எஸ். மணி பாகவதரை (பின்னாளில் நல்லை ஆதீனத்து சுவாமிநாத தம்பிரான்) அழைத்து, கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இலக்கியங்களைக் கதாப்பிரசங்க முறையில் மக்கள் அறிந்து தெளிவுபெற ஆவன செய்தார். மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயிலிலே வெகு சிறப்பாக நடைபெறும் மாசிமக பஞ்சரத பவனியின் போது தேவாரத் திருவாசகப் பதிகங்களைப் பண்ணிசையுடன் பாடி பக்தர்களைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் இசைஞானமும் கொண்டிருந்தார்.

மாணவர்களும் இசைஞானம் உடையவர்களாக விளங்க வேண்டும், தேவாரத் திருவாசகப் பதிகங்களைப், பண்ணிசையோடு பாடப் பழகவேண்டும் என விரும்பிய அதிபர் பாக்கிய வித்தியா சாலையில் இசை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ராஜ் மாஸ்டர் அவர்களை, மாலை நேரத்தில் இசையைப் போதிக்க ஏற்பாடு

செய்தார்.

இசைத் துறையில் அளவிலாப் பற்றுக் கொண்ட அதிபர் வேலாயுதர் 1961-ம் ஆண்டளவில் மாத்தளை கந்தசாமி வித்தியாசாலையில், இரு நாட்கள் நடைபெறும் வகையில், இசைவிழா ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்தார். அப்போதைய விவசாயக், கால்நடை அபிவிருத்தி அமைச்சர், செளமியமுர்த்தி தொண்டமான் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட, அந்த இசைவிழாவின் முதல் நாள், மலையகக் கலைஞர்களின் கலைநிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இரண்டாம் நாள் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக யாழ். மத்திய கல்லூரி இசை ஆசிரியர் சங்கீதபூஷணம் அமரர். திலகநாயகம் போல் அவர்களின் கர்நாடக இன்னிசை நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. பக்கவாத்தியக் கலைஞர்களாக கே. சித்திவினாயகம் அவர்கள் வயலின் வாசித்தும், இலங்கை வானொலிப் புகழ் ஆ. ஆறுமுகம் அவர்கள் மிருதங்கம் வாசித்தும் சிறப்பித்தனர். பி.எஸ். ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்களின் முகவீணைக் கச்சேரியும் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூகரீதியான அவரது செயற்பாட்டினை 1958-ம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தின் போது அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. மாத்தளை நகரைச் சூழவுள்ள நாகொல்ல, கூம்பியாங்கொட, ஓயிலிக் கந்த, மந்தண்தாவளை, போன்ற பகுதிகளில் இருந்து இனக்கலவரத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள், அகதிகளாகத் தமது வாழ்விடங்களை விட்டு வெளியேறியபோது, கந்தசுவாமி வித்தியா சாலையில் அடைக்கலமளித்து, பாடசாலை முகாமையாளரினதும், சக ஆசிரியர்களினதும் உதவியுடனும், உணவு சமைத்துப் பரிமாறியும், உடுபுடைவைகளையும், மருந்துப் பொருட்களையும் சேகரித்து வழங்கியும் அரும்பணி புரிந்தார்.

இன, மத, மொழி பிரதேச, சமூக எற்றத்தாழ்வு அனைத்தையும் கடந்து செயற்பட்ட அதிபர் சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். சிங்கள, மற்றும் இஸ்லாமிய மக்களுடன் நல்லுறவைப் பேணி வந்ததுடன், அவர்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார். சிங்கள மக்கள் அவரை 'லொக்கு மாத்தையா' என அன்புடன் அழைத்தனர்.

அதிபர் வி. வேலாயுதர் அவர்கள் மாத்தளை மாநகரில் 34½ வருடங்கள் பணியாற்றி, இரண்டு சந்ததியினர்க்குக் கல்வி போதித்த பெருமைக்குரியவர். அத்துடன் பாடசாலை ஸ்தாபகர் ஸ்ரீமான் எஸ்.எஸ். கந்தசுவாமி அவர்களின் கனவையும் நனவாக்கியவர். கந்தசாமி அவர்கள், சேர். பொன் இராமநாதன், இராமநாதன் கல்லூரியை நிறுவியபோது அவருடன் இணைந்து பணியாற்றியவர். இராமநாதன் அவர்களின் சிந்தனைகளால் கவரப்பட்ட கந்தசுவாமி அவர்கள், இராமநாதன் அவர்களைப் பின்பற்றி, மாத்தளையிலே தனது பெயரில் ஆண்களுக்கான பாடசாலையினையும், தனது மனைவி பாக்கியம் பெயரில் பெண்களுக்கான பாடசாலையினையும் நிறுவினார். திருமதி. பாக்கியம் கந்தசுவாமி அவர்கள், இராமநாதன் கல்லூரியின் பழைய மாணவி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1961-ம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசினால் அப்பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. கந்தசுவாமி வித்தியாசாலை, 'மாத்தளை இந்து மகாவித்தியாலயம்' எனப் பெயர்மாற்றம் பெற்றது. எனினும் அப்பாடசாலையில் படித்த மாணவர்களினதும், பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களினதும் மனதில் கந்தசுவாமி வித்தியா சாலை என்னும் பெயரே நிலைத்து நிற்கிறது.

1966-ம் ஆண்டு கல்விச் சேவையிலிருந்தும் ஓய்வு பெற்ற அதிபர் வி. வேலாயுதர், யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பினார். பின்னர் ஏற்பட்ட போர்ச்சூழல் காரணமாக, வெவ்வேறு இடங்களில் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த அவர், இறுதியாக மருதனாமடத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டு, 1992-ம் ஆண்டு ஓக்ரோபர் மாதம் 11-ம் திகதி அமரத்துவம் அடைந்தார். திறமைமிக்க ஆசிரியராகவும், சிறந்த ஒரு பாடசாலை அதிபராகவும், சமய சமூகச் சேவையாளராகவும் விளங்கி, மாத்தளை வாழ் மக்கள் மத்தியில் தனக்கென்றோர் தனியிடத்தைப் பெற்றிருந்தார் என்பதனை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

vivekanathan.v@thaiivedu.com

எம்.பி.எம். பைரூஸ்: ஈழத்து நூலகவியலில் மும்மொழிச் சாதனையாளர்

- என். செல்வராஜா

இலங்கையில் நூலகவியல்துறையில் ஆழத் தடம்பதித்து வந்த நூலகரான எம்.பி.எம். பைரூஸ் அவர்கள் மாரடைப்பால் கடந்த 3.4.2006 அன்று மரணமானார். கருத்துறை மர்ஹும் எஸ்.எம். புஹாரி இணையரின் கனிஷ்ட புதல்வரான எம்.பி.எம். பைரூஸ் அவர்கள் கருத்துறை முஸ்லீம் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவராவார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் பட்டதாரியான இவர் நூலக, தகவல் விஞ்ஞானத்தில் டிப்ளோமாவும், கணினி விஞ்ஞானத்தில் டிப்ளோமாவும் பெற்றவர். இலங்கை நூலகச் சங்கத்தில் நீண்டகாலம் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி இளம் நூலகர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர்.

பைரூஸ் அவர்களின் தொடர்பு எனக்கு 1980களில் நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வாயிலாக ஏற்பட்டது. அன்று தொட்டு, பின்னாளில் நான் புலம்பெயர்ந்து இங்கிலாந்துக்கு வந்தபின்னரும் இறுதிவரை தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. நான் லண்டனிலிருந்து கொழும்பு செல்லும் வேளைகளில், அவர் பிரதம நூலகராகப் பணியாற்றிய தொகை மதிப்புப் புள்ளிவிபரத் திணைக்களத்தில் அவரைச் சந்தித்து உரையாடுவது வழக்கம். இறுதியாக அவரை 2005-ல் சந்தித்தபோது நூலகவியல்துறையை தமிழ் பேசும் நூலகர்களிடையே காத்திரமாகக் கொண்டுசெல்லும் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்வது பற்றி நீண்டநேரம் உரையாடினார். டிசம்பர் 2005ல் நான் மீளத் தொடங்கிய நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வாயிலாக தொடர்ந்து கட்டுரைகள் வழங்குவதற்கும் உறுதியளித்திருந்தார்.

எம்மிடையே வாழ்ந்த முதுபெரும் தமிழ் நூலகவியலாளரான ஜனாப் எஸ்.எம். கமால்தீன் அவர்களின் நன்மாணாக்கர்களில் ஒருவராக இவர் எப்போதும் அவரால் நினைவுகூறப்பட்டவர்.

தனது ஆசானை கௌரவிக்கும் வகையில் 'எஸ்.எம். கமால்தீனின் ஆக்கங்கள்' என்ற நூல்விபரப்பட்டியல் ஒன்றினை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் வெளியீடாக 2001-ல் இவர் கொண்டு வந்திருந்தார். அவரது பன்முகப்பட்ட பணிகள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புடன், எஸ்.எம். கமால்தீன் அவர்களின் மும்மொழி ஆக்கங்கள் பற்றிய ஒரு விரிவான நூல்விபரப்பட்டியலும் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்தது.

பைரூஸ் அவர்களின் நூலகப்பணியில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது அவரது எழுத்துக்கள் என்றே கருதுகின்றேன். ஏராளமான கட்டுரைகள் இவரது எழுத்தில் பல்வேறு தேசிய வார இதழ்களிலும், சிறப்பு மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. 'நூலகங்களில் தகவல் தொழில்நுட்பம்' என்ற நூலை 2003-ல் குமரன் புத்தக இல்லத்தின் வாயிலாக அவர் வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூல், தகவல் தொழில்நுட்பம் என்றால் என்ன, கணினியின் பின்னணி, தொகுதிப் பகுப்பாய்வு, கணினி வலையமைப்புகள், தகவல் பரிமாற்றம், தரவுத்தள முகாமைத்துவ முறைமை, நூலகங்களும் கணினியும், நூலக நடவடிக்கைகளை கணினிமயப்படுத்தல், இணையச் செயற்பாடும் நூலகங்களில் அதன் அவசியமும், சீட ரொம் தொழில்நுட்பத்தை நூலகங்களில் பயன்படுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராய்ந்திருந்தது. தமிழில் நூலகவியல்துறையை நவீனமயப்படுத்தும் வகையில் எழுதும் மிகச் சொற்ப நூலகர்களுள் பைரூஸ் முக்கியமானவர்.

பைரூஸ் இந்நூலைத் தன் ஆசானான எஸ்.எம். கமால்தீன் அவர்களுக்கே சமர்ப்பணம் செய்திருந்ததையும் பெருமையுடன் கூறியிருந்தார்.

பைரூசின் மறைவின் பின்னர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றிய யோகேஸ்வரி சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் அவரது இரு நூல்களை பதிப்பித்திருந்தார். 2009-ல் இவை 'நூலகப் பகுப்பாக்கம்: ஓர் அறிமுகம்', 'நூலகப் பட்டியலாக்கம்: ஓர் அறிமுகம்' என்ற இரு நூல்களாக கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லத்தின் வாயிலாக அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யோகேஸ்வரி சண்முகசுந்தரம் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் டிப்ளோமா பாடநெறிகளுக்கான விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார்.

நூலகவியல் துறையில் மேலும் பல நூல்களை இவர் வெளியிடத் தயாராக இருந்ததையும் என்னால் அறிய முடிகின்றது. தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் பைரூஸ் கொண்டிருந்த அபரிமிதமான தேர்ச்சி அவரை முவினச் சமூகத்தவருடனும் எளிதில் உறவாட வைத்துள்ளது. இது அவருக்குக் கிட்டியிருந்த வரப்பிரசாதம் என்றே கருதுகின்றேன். அவர் தனது மும்மொழித் திறமையை திருப்திகரமாகப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதை அவரது மும்மொழிப் படைப்புகளிலிருந்தும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பைரூஸ் அவர்களின் குறுகிய வாழ்நாட் காலத்தில் நூலகவியல் கல்வித் துறையில் அவர் சாதித்தது பலவாக இருப்பினும் அவை முழுமையாக வெளியுலகத்தின் அவதானிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் நூலுருப்பெறவில்லை என்றே கருதுகின்றேன். காலக்கிரமத்தில் அவற்றை நூலுருவில் கொண்டுவந்து அவரது வாழ்நாள் ஆசையைப் பூர்த்தியாக்கவேண்டியது இன்று தாயகத்தில் வாழும் தமிழ் பேசும் நூலகர்களின் கடமையாகும்.

தமிழ், சிங்களம், முஸ்லீம் நூலகர்களுக்கிடையே அவருக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் என்றும் இருக்கும் என்பதே எனது நம்பிக்கையாகும். அவர் இலங்கைத் தமிழ் நூலகவியலில் இன்று விட்டுச்சென்றுள்ள இடம் நிரப்பப்பட நீண்டகாலம் செல்லும்.

selvarajah.n@thaiivedu.com

மலையகத் தேசபிதா

கோ. நடேசய்யர்

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

இலங்கையில் 'மலையகம்' எனும் புவியியல் அடையாளத்துக்கு, இனவரையியல் அடையாளத்துக்கு, இலக்கிய அடையாளத்துக்கு இந்த 2022-ம் ஆண்டுடன் 200 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதே நேரம் மலையகம் தனது 200-வது வயதை அடைகிறது. அந்த 200 ஆண்டுகளில் முதல் 100 ஆண்டுகள் (1820-முதல் 1920-வரை) மலையகம் எவ்வித அமைப்பாக்கத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக மக்களை அடிமைகளாக நடத்திய பிரித்தானிய அரசின்

கீழ் வாழ நேர்ந்தது. 1920-ம் ஆண்டு கோ. நடேசய்யரின் வருகையுடனும் அந்த மக்கள் அமைப்பாக்கம் பெறுதல் ஆரம்பிக்கிறது. இந்தியா, தமிழ்நாட்டின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1887-ம் ஆண்டு பிறந்தவர்தான் கோ. நடேசய்யர்.

இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்டம் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் தஞ்சாவூரைத் தளமாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்த வணிகத்துறை சார்ந்த பத்திரிகையாளரான கோ.நடேசய்யர் அதே நோக்கம் கருதி 1919-ம் ஆண்டு இலங்கை வந்து, கண்டுகொண்ட காட்சிகளும், பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களும் 2020ல் அவரை மீண்டும் இலங்கைக்கு இழுத்து வந்துள்ளது. இங்கே இலங்கையிலே இந்திய வம்சாவளியினர் படும் துன்பங்களை நேரில் கண்ட அவர் 1920-ம் ஆண்டு மீண்டும் இலங்கை

வந்து ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் தலைநகர் தளத்தில் ஏ.ஈ. குணசிங்க போன்றவர்களுடன் இணைந்து தொழிற்சங்க பணியாற்றி, பின்னர் மலையகம் (ஹட்டன்) நோக்கியும் பயணித்து, அங்கு உருவாக்கிய தொழிற்சங்க அமைப்பாக்கம் (அகில இலங்கை இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனம்), குறிப்பாக அதுவரை நூற்றாண்டு காலம் அடிமை நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களை அரசியல் அமைப்பாக்கம் செய்து 5 ஆண்டுக்காலம் (1925 முதல் 1930வரை) இலங்கை சட்டவாக்கச் சபையிலும் (Legislative council) 12 ஆண்டுகாலம் (1931 முதல் 1947 வரை) அரசவையிலும் (State Council) அங்கம் வகித்தவர்.

1920-ம் இலங்கை வந்தவர் முதலில் நூற்றாண்டுகால அடிமை வாழ்வை வாழ நேர்ந்த மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. அவரது பிரசன்னமும் அமைப்பாக்கச் சிந்தனையும் இல்லாமலிருந்திருந்தால் 1931-ம் ஆண்டு 'சர்வஜன வாக்குரிமை'யில் மலையக மக்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. 1931-ம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமை இலங்கையில் அறிமுகமானபோது மலையகத் தமிழ் மக்களும் (எல்லோருக்கும் இல்லாத போதும்) வாக்குரிமை பெற்றனர். இதனாலேயே பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இந்த மக்கள் அரசவையில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றனர். அவரது அரசியல் குரல் ஹன்சார்ட் அறிக்கையில் மிகத் துல்லியமாக பதிவு பெற்றுள்ளன. மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான கங்காணிகளின் செயற்பாடுகளையும், இலவசக்கல்வி மறுக்கப்பட்டதற்கு எதிராகவும், சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் இந்த மக்கள் முறையாகச் சேர்க்கப்படாமை தொடர்பாகவும் சி.டபிள்யூ.டபிள்யூ. கண்ணங்கர, டி.என். சேனாநாயக்க, எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா போன்றோருடன் விவாதித்து இருக்கிறார். மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் குரலாக ஒலித்து இருக்கிறார். தனது அரசியல் தொழிற்சங்க நகர்வுக்கான ஆயுதமாக அவர் கலை, இலக்கியத்தையும் பதிப்புத்துறையையும் பத்திரிகையையும் கையாண்டு இருப்பது இன்னுமொரு பரிமாணமாகிறது. 'ராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்' எனும் சிறுகதையை (1931) எழுதியதன் மூலம் கோ. நடேசய்யர் மலையகத்தில் முதல் சிறுகதையை எழுதியவராக தெளிவத்தை ஜோசப் தனது மலையகச் சிறுகதை வரலாற்று ஆய்வு நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இதன் மூலம் ஈழத்தின் தமிழ்ச் சிறுகதை மூலவர்களில் மூவரல்ல நால்வர் என நடேசய்யரையும் சேர்த்து அவர் நிறுவியுள்ளார் தெளிவத்தை ஜோசப். 'ஒற்றன்' போன்ற நாவல்களை எழுதியதன் மூலம் நாவல் இலக்கியத்துக்கும் பங்களிப்பு செய்துள்ளார் நடேசய்யர். சகோதரி அச்சகம், கணேஷ் அச்சகம் போன்ற பிரசுர நிலையங்களை அமைத்து பல்வேறு பிரசுரங்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்றுள்ளார். 'தேசபக்தன்' உள்ளிட்ட பல பத்திரிகைகளை வெளியிட்டுள்ளார். அவரது எதிரிகள் அதனைத் திரட்டி தீயிட்டுக் கொழுத்தி இல்லாமலாக்க முயற்சி எடுத்த போது, 'நாடகம்' எனும் கலையை கையில் எடுத்து, தோட்டங்கள் தோறும் நாடகங்களை அரங்கேற்றி வந்துள்ளார். 'இலங்கைத் தோட்ட இந்தியத் தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு' எனும் நாடக நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதன் அடிப்படையில் ஈழத்தின் முதல் அரசியல் நாடகாசிரியராக கோ. நடேசய்யர் அவர்களை ஆய்வறிஞர் மு. நித்தியானந்தன் குறிப்பிடுகின்றார் (அந்தரப்பிழைப்பு நாடகம் முன்னுரை - குமரன் பதிப்பகம் 2018).

தனியே அவர் மட்டுமல்லாது அவரது துணைவியார் மீனாட்சியம் மையையும் இணைத்துக்கொண்டு பாரதி போல பெண்ணுரிமைக்கு மதிப்பளித்து செயற்பட்டு இருக்கிறார். பெண்ணுரிமை விடயத்திலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து திருமதி. மீனாட்சியம்மையின் ஆளுமைகளை வெளியே கொண்டு வரவும் உந்துதல் அளித்துள்ளார். ஈழத்தின் முதலாவது பெண் கவிஞர் மீனாட்சியம்மை என்று பேராசிரியர் செ. யோகராசா பதிவு செய்கிறார் (ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும் - லெனின் மதிவானம் -2013)

இவ்வாறு தொழிற்சங்கவாதி, அரசியல்வாதி, அரசவையின் மக்கள் பிரதிநிதி, இலக்கியவாதி, எழுத்தாளர், பதிப்பாளர், நாடகாசிரியர் எனும் பன்முக ஆளுமையாளராக மலையகத் தமிழ் மக்களை ஒருமுகப்படுத்தியவர் கோ.நடேசய்யர். 1920 ஆண்டு முதல் 1947ம் ஆண்டு வரை இலங்கையில் வாழ்ந்தார். அந்த 27 ஆண்டுகள் அவர் இட்ட அடித்தளம்தான் அதற்கு முன்னதான அடிமைச் சமூக முறைமையை உடைத்தெறிந்து மலையகத் தமிழரை அரசியல் சமூகமாக மாற்றியது. அதற்கு பின்னரான 75 ஆண்டு கால அரசியலில் 35 ஆண்டுகள் வாக்குரிமை இருக்கவில்லை. எஞ்சிய 40 ஆண்டு காலமும் அமைச்சுப் பதவியை மையப்படுத்தி அரசியல் அமைப்பாக்கம் ஒன்றை மலையக அரசியல் கொண்டு இயங்குகிறது. எனவேதான் இலங்கையின் மலையக நிர்மாணச் சிற்பி என கோ. நடேசய்யர் அழைக்கப்படுகிறார்.

இப்போது மலையகம் 200 ஆண்டுகளைக் கடந்து மூன்றாவது நூற்றாண்டில் கால் பதிக்கிறது. மலையக நிர்மாணச் சிற்பி கோ. நடேசய்யர் மறைந்து 75 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்த 2022 நவம்பர் 7-ம் திகதி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை நினைவேந்தல் நிகழ்வு ஒன்றைச் செய்திருந்தது. தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் தலைமையில் மலையக இலக்கியவாதிகளான கவிஞர் சு. முரளிதரன், எழுத்தாளரும் பதிப்பாளருமான மல்லியப்புசந்தி திலகர் ஆகியோர் நடேசய்யர் குறித்து உரையாற்றினர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குவதில் சேர். ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் அவர்களுடன் கோ. நடே-

சய்யரும் இணைந்து குரல் கொடுத்ததாக ஆய்வாளர் சாரல்நாடன் குறிப்பிட்டு இருப்பதான தகவல்களைக் கவிஞர் முரளிதரன் தனது உரையிலே பகிர்ந்துகொண்டார்.

இலங்கை - மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்துடன் இணைந்து தமிழ்நாடு - தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் 'நடேசய்யர் 75' எனும் தொணிப் பொருளில் ஆய்வு மாநாடு ஒன்றை நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழகங்கள் குறிப்பாக தமிழ்த்துறையினர் கோ. நடேசய்யரைக் கொண்டாடுவதற்கான காரணங்கள் உண்டு. அரசியல் தொழிற்சங்கப் பணிகளை முன்னெடுப்பதற்காக அவர் ஆயுதங்களாக கையிலெடுத்த கலை, இலக்கிய, நாடக, பதிப்பக, பத்திரிகைத்துறைப் பணிகளால் தமிழ்மொழிக்கும் பங்களிப்புச் செய்தவரை இன்று பல்கலைக்கழகங்கள் கொண்டாடுகின்றன. நாவலாசிரியராக, பதிப்பாசிரியராக, பன்னூலாசிரியராக அவர் எடுத்த பரிமாணங்களோடு, அவரது அரசியல், தொழிற்சங்கப் பத்திரிகைப் பணிகளையும் கோ. நடேசய்யரின் முழுமையான ஆளுமையையும் வெளிக்கொணர்ந்த கலாநிதி குமாரி ஜயவர்த்தன, எழுத்தாளர் சாரல்நாடன், கலைஞர் அந்தனிஜீவா போன்றவர்களையும் இங்கே நினைவில் கொள்வது பொருத்தமானது.

தனது அரசியல், தொழிற்சங்கக், கலை, இலக்கிய, பத்திரிகை பணிகளால் மலையகத் தமிழர் இன அடையாளத்துக்கு அத்திவாரமிட்ட மலையகத் தேசபிதா கோ. நடேசய்யர் எனும் பெருமகனாரை நினைவு கூர்ந்து பல்கலைக்கழகங்கள் மாத்திரமல்ல பொது அமைப்புகள் பலவும் விழா எடுக்க வேண்டும். கொண்டாடுதல் வேண்டும்.

thilagar@thaiveedu.com

Cell: 416 856 6900 **Kathir Subramaniam**
www.kathirsubramaniam.com **Kathirgamanathan P.Eng.**
 HOMELIFE/CHAMPIONS REALTY INC. 416 281 8090 **kathirhomes@gmail.com**
 Sales Representative

With best compliments from

GNANAMS STUDIOS

Since 1987

Digital Prints from 16"x20" to 40"x60"

- Family Portraits
- Children Portraits
- Business Portraits
- Passport & Citizenship Photos
- Classic Weddings
- Arangetram
- Puberty Ceremony

Bus: 416.750.8118
www.gnanamsstudios.com

2687 EGLINTON AVE. E. SCARBOROUGH ON M1K 2S2 (BRIMLEY & EGLINTON ERA PLAZA NEAR CIBC BANK)

New Location

Digitally Redefined

BAYVIEW HOMES DESIGN LTD.

Dream Becomes Reality

Building Permits
 Minor Variance
 Lot Severance
 Legal Basement
 Project Management

Kathir
 416 856 6900
 Subramaniam
 Kathirgamanathan P.Eng.
 BCIN 45205
 email: **kathirhomes@gmail.com**

‘ஞான ஆகாசத்து நடுவே நின்று’ - கிருங்கை சேதுபதி

எட்டயபுரத்துச் சுப்பையா, மகாகவி பாரதியாகப் பரிணமிப்பதற்குள்ளான காலபரியந்தம் மிகப் பெரிது. சின்னச்சாமி ஐயருக்கும், லட்சுமி அம்மாளுக்கும் மகவாகப் பிறந்த சுப்பிரமணியனின் ஆயுட்காலம் 39 ஆண்டுகளுக்குட்பட்டதுதான். ஆனால், திருவள்ளுவருக்கும், கம்பருக்கும், இளங்கோவடிகளுக்கும் பின்னர் தோன்றி ஷெல்லிதாசனாகவும், சக்திதாசனாகவும் இருந்து, வளர்ந்து தன்னை மகாகவியாக நிலைப்படுத்திக் கொண்ட பாரதிக்கு வயதோ, யுகங்கடந்தது கலியுகத்தில் தோன்றி, கிருதயுகத்தைக் கொண்டுவரப் போராடிய கவியவதாரமல்லவா பாரதி.

எட்டயபுரத்துப் புலவர்களோடு சமர்ப்புரிந்து, சிருங்கார ரசம் மிகுந்த பாடல்கள் இயற்றி, பாரதியானது தொடக்கம் பின்னர் நெல்லை சென்று பயிலும் காலத்தில், காந்திமதிநாதிபிள்ளையின் முன், ‘பாரதி சின்னப் பயல்’ ஆகி வெண்பாக்கள் இயற்றி, லீலைபுரிந்தது மெல்லிய பரிணாமம். தந்தைக்குத் தெரியாமல் தன் நிலைமையை எடுத்துரைத்து எட்டயபுர மன்னருக்கு, விண்ணப்பக்கவி அனுப்பியதும், இளமை ஒருபாடுபுது பாடியதும் வறுமையை யும் புலமையையும் அக்கால வழக்கப்படி புலப்படுத்தும் போக்கு.

தந்தை மாண்டபின் தனித்துயர் எய்தி, பாழ்மிடி சூழக் காசி நகருக்குப் போன பின்னர் ஞானபாரதியாக வளரது தொடங்கிய போது யாது பாடினாரோ தெரியாது. மீளவும் எட்டயபுரம் ஏகிய பிறகு, சானெட் வகையில் இயற்றிய ‘தனிமை இரக்கம்’, பாரதியின் ஆன்மப்புலம்பல் கவிதையையும் காதலையும் பிரித்தறிய முடியாத கவலையில் பிறந்த சோகப் புலம்பல். ‘முன்னர் அவளுடன் உடம்பொடும் உயிரென உற்றுவாழ் நாட்களை’ நினைந்து கண்ணு கழிந்த நாட்களை, ‘முடம்படு தினங்கள்’ என அடையாளம் காட்டுகிற தொனியில், பாரதியின் மரபு நீட்சியும், இழந்த காதலின் வேதனையும் வெளிப்படுகின்றன.

‘மடந்தையொடு தன்னுடை நட்பினை, உடம்பொடு உயிர்’ எனக் காட்டிய வள்ளுவத் தலைவனையும், உடம்பும் உயிருமாக வாலியுடன் தான் வாழ்ந்ததை நினைந்து அழுது புலம்பும் கம்பத் தாரையின் கவியுளத்தையும் உள்வாங்கிப் பிறந்த பாரதியின் கவி வாக்கு, ‘அவளுடன் உடம்பொடும் உயிரென உற்றுவாழ்ந்த’ இது கவிவாக்கு மட்டுமல்ல, அவர்தம் காவிய வாழ்க்கையின் சிறு கணுவும் கூட.

இப்பாடல், ஆவியும் உடலும் கவிதைக்கென அர்ப்பணித்து வாழும் ஓவியத்தன்மையை உணர்த்தும் ‘குயில்பாட்டுக்கான முன்வரைவுத் தன்னையும் அறியாமல் தன்னுணர்வு முன்னுந்த வந்த கவித் தொடர்தான், இந்தச் சானெட் கவிதையான தனிமை இரக்கத்தின் தொடக்கச் சொற்றொடர், ‘குயிலனாய்...’.

பின்னர், ‘வாராய் கவிதையாம் மணிப்பெயர்க் காதலி’ என்று தொடங்கும், கவிதாதேவியின் அருள்வேட்டற் பாடல், பாரதிக்கும் கவிதைக்குமான நல்லுறவின் நுட்பவெளிப்பாடு. ‘கனவு’ எனும்

அவர்தம் ஸ்வசரிதையில் இடம்பெறுகிற ‘தேனகந்த மணிமொழி யாளாகிய’ காதலிகூட, அவருக்குள் கவிதையைத் தூண்டிய சக்தி அம்சம்தான். பின்னைப் பிராயத்துக் களவுக் காதலும், செல்லம் மாளுடனான கற்புடை வாழ்க்கையும் சொல்லுக்குள் அடங்காத காதலின் பிரதேசங்களாகப் பாரதிக்குள் முகிழ்த்தன என்றே சொல்ல வேண்டும்.

செல்லம்மாள் - கண்ணம்மாவானதும், கண்ணம்மா - கண்ணன் ஆனதும், வள்ளி - கந்தன் என்ற சொல்லாடலை முன்னிப்பிறந்த சிருங்கார ரச வசனக்கவிதையும், காதற்பாடலும், தெய்வீகம் ததும் பும் மானுட்காதலானது, பாரதிக்குள் இருந்து பீறிட்டுக் கிளம்பிய தன் அடையாளங்கள். ஒருவகையில் ‘பாரதி’ - ஆண்டாள் நாச்சியாரின் ஆண் அவதாரம் என்றே கருதத் தோன்றுகின்றது.

எந்த நேரமும் ஏறிய மையலால், கள்ளியாகிய குறவள்ளியை விளித்து, ‘முத்தமிட்டுப் பல - முத்தமிட்டுப் பலமுத்தம் இட்டுனைச் சேர்ந்திட வந்தேன்’ என்று காதலாடிக் கசிந்துருகிப் பாடவைத்தது பாரதியின் கவிதை வெறி. காமமும் கவிதையும் கூடிக் கலந்த தேவ மானுட உணர்ச்சிப் பிரவாகம். அதுதான் தெய்வங்க ளினமீதும் பிரித்தறியாத காதலாக வெளிப்படுகிறது. சரஸ்வதியை, லட்சுமியை, மகாசக்தியைக் காதலிக்கத் தூண்டுகிறது. கண்ணன் -கண்ணம்மா மட்டுமல்ல, பாரதியின் காதலிகள் அதில் முப்பெரும் தேவியருக்கும் தக்க இடங்களுண்டு. தமிழின் சங்கப் பாடல்களிலும், சமயப் பனுவல்களிலும், சிற்றிலக்கிய அத்துறைகளிலும் முழுகியெழுந்த முத்தமிழின் புத்தமுத வெளிப்பாடு, பாரதியின் காதற்பாடல்கள். அதில் இரத்தமும் சதையுமான உடலும், சுத்தசயம்புவான உயிர்ப்பும் ஒன்றிய வித்தியாசமான வெளிப்பாடுகள் நிறைந்திருக்கக் காரணம், பாரதி வாழ்ந்தது இந்த மண்ணிலகில் தான் என்றாலும், அவர் மனம் நிலைத்து நின்றது, ஆகாய வெளியில். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் இடைப்பட்டு தன்னிலை மறந்து நுண்ணிய உணர்வுகளால் பிணைக்கப்பட்டு, அந்த நோஞ்சான் உடம்புக்குள் பாரதியின் ஆன்மா பரிதவித்து ஆடிய ஆட்டங்களை, எப்படித்தான் அந்தச் செல்லம்மாள் தாங்கினாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. போதாக்குறைக்கு, பாரதமாதாவின் மீதான ஆவேச பக்தியும் வந்து அலைக்கழித்திருக்கின்றதே.

மரபுவழிநின்று பாடிய பாடல்கள் போக, புதுமைநெறிநின்று புனைந்த வசனக்கவிதைகளும், தன் போக்கில் சொல்லிய, எழுதிய கதைகளும், கதைக்கும் கட்டுரைக்கும் நடுநிற்கும் ஸம்பாஷணைகளாகிய உரையாடல்களும், பாட்டும் கதையும் கலந்த நாடகக் கூறுகள் நிறைந்த ஆக்கங்களும், கவிதைக்கும் உரைநடைக்கும் இடைப்படத் தோன்றிய சொற்சித்திரங்களும் பாரதியின் கட்டுக்கடங்காக் காதலின் புலப்பாடுகளாக அமைகின்றன. அவற்றை மண்ணிலகில் அவர் பெற்ற அனுபங்கங்களாக மட்டுமே கருத

முடியவில்லை. கனவுக்கும், நனவுக்கும் இடைப்பட நின்று அனுபவித்த கவிதானுபவம் என்றே கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. காதலியாகி வந்த கவிதாதேவியை மனைத்தலைவியாக்கிக் கொண்ட மமதையில், மகிழ்வில், அவர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்து பாடிய குறுங்கவிதைகள், சின்னஞ்சிறு செய்யுட்கள், பின்னர் பாஞ்சாலிசபதப் பாத்திரங்களாகப் பரிணமிக்கத் தொடங்கின. அதிலும் குறிப்பாக, குயில்பாட்டின் குயிலும், கண்ணன் பாட்டில் இடம்பெறும் தானும், பாஞ்சாலியாகப் பேருருக் கொண்டதைக் காண முடிகிறது.

இந்தக் காதல், ஆண் - பெண் பாலியல் சார்ந்தும், கடந்தும் விளங்குகிறது. பரமாத்மா - ஜீவாத்மா, தான் - இயற்கை, என்பதாக வளர்கிறது. எல்லையற்ற பிரபஞ்ச வெளியில் தன்னை முற்றிலும் திறந்து வைத்தபடி, இயற்கையை, இறைப்பேராற்றலாக உள்வாங்கிக் கொண்டு எழுந்த உன்மத்த நிலையை, பாரதியின் ஜகத்சித்திரம் நாடகம் சித்திரப்படுத்துகிறது. அதில், மனித இளைஞன் தேவதத்தன் என்ற பெயரோடு வருகிறான். இப்பெயர் கூட, மனித, தேவ இணைப்பின் குறியீடுதான். அவன் அந்த நாடகத்தின் நிறைவில் கடற்கரையில் நின்றபடி, பாடுகிறான்.

**‘நிலா இனியது. நீல வான் இனியது.
தெண்டிரைக் கடலின் சீர், ஒலி இனிய
உலகம் நல்லது.
கடவுள் ஒளிப்பொருள்.
அறிவு கடவுள்
அதனிலை மோக்ஷம்.
விடுதலைப் பட்டேன்.
அசுரரை வென்றேன்.
நானே கடவுள்.
கடவுளே நான்.
காதலின்பத்தாற் கடவுள் நிலை பெற்றேன்.’**

இது பாரதி, ‘தேவதாதனாக’ எடுத்த அவதாரத்தின் பதிவு.

இந்தக் காதல் இன்பமும், கடவுள் நிலையும் தானே யாகித் ததும்பும் அனுபவம், பாரதியின் நான் என்னும் கவிதையில் துலக்கமாகிறது. அதில், ‘வானில் பறக்கின்ற புள்’, ‘மண்ணில் திரியும் விலங்கு’, ‘கானிழல் வளரும் மரம்’, ‘காற்று’, ‘புனல்’, ‘கடல்’, ‘விண்ணில் தெரிகின்ற மீன்’, ‘வெட்ட வெளியின் விரிவு’, ‘மண்ணில் கிடக்கும் புழு’, ‘வாரியிலுள்ள உயிர்’, யாவும் ‘நான்’ என்று பேசும் போது இவையாவும் கட்டிலானாகும் தோற்றங்களாகின்றன.

தொடர்ந்து, உள்சசித்திரமாகவும், அவற்றின் வெளிப்பாடான புறப்படடப்பாகவும் அமைகின்றவற்றிலும் தன்னை நிலைநிறுத்தி அவையும் நான் என்கிறார்.

**கம்பனிசைத்த கவியெலாம்நான்
காருகர் தீட்டும் உருவெலாம்நான்
இம்பர் வியக்கின்ற மாட கூடம்
எழில்நகர் கோபுரம் யாவுமேநான்.**

**இன்னிசைமாதரிசையுளேன் நான்
இன்பத் திரள்கள் அனைத்துமேநான்
புன்னிலை மாந்தர்தம் பொய்யெலாம் நான்
பொறையருந் துன்பப் புணர்ப்பெலாம்நான்.**

இவ்வாறு, மண்ணிலகத்து உயிர்கள், யதார்த்தம் புனைவும், கலந்த நுண்படைப்புகள் அனைத்தும் நான் எனக் காணுகிற பாரதி, இவற்றுக்கு மேலான மந்திரம், தந்திரம், சாத்திரம், வேதம் உள்ளிட்ட அனைத்தையும் ஆக்கி இயக்கியும், இயங்குபொருளாகவும் இருப்பவன் நான் என்றும் காணுகிறார், காட்டுகிறார். பின்னர் அதனினும் பரந்த பேராற்றலாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிற பெருமீதம் பின்வரும் தொடர்களின் தரிசனமாகிறது.

**அண்டங்கள் யாவையும் ஆக்கினோன் நான்
அவை பிழையாமே சுழற்றுவோன் நான்
கண்டநற் சக்திக் கணமெலாநான்
காரணமாகிக் கதித்துளோன் நான்.**

என்கிறார். சரி ஆனால், இந்த ‘நான்’ பாரதி என்றால், சின்னச்சாமி மகன் சுப்பிரமணியன் யார்? பாரதி என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது யாருக்கு? அந்த நான்வேறு, இந்த நான்வேறு. வயிறும் உடம்பும் யதார்த்தமாகி நின்று அலறும்போது விழிக்கும் ஆன்மா, தான் யார் என்று உணர்த்தி நிற்கிற இடம் இது.

மனித ஆன்மா, பிரபஞ்சப் பேராற்றலோடு இணைவதற்கும், அவற்றின் ஆற்றலைத் தன் வயப்படுத்துதற்கும் ஞானம் தேவை. அந்த மெய்யறிவைத் தன் உள்ளத்தில் நிறுத்தி, உணர்வுக்குள் செலுத்திவிட்டால், இந்த ‘நான்’ தரிசனம் நமக்கும் கிட்டும். அந்த நான் யார் என்ற தடுமாற்றம் வரும்போது பின்வரும் விளக்கம் பேருதவி புரியும்.

**நானெனும் பொய்யை நடத்துவோன் நான்
ஞானச் சுடர்வானில் செல்லுவோன்நான்
ஆன பொருள்கள் அனைத்தினும் ஒன்றாய்
அறிவாய் விளங்கு முதற்சோதிநான்.**

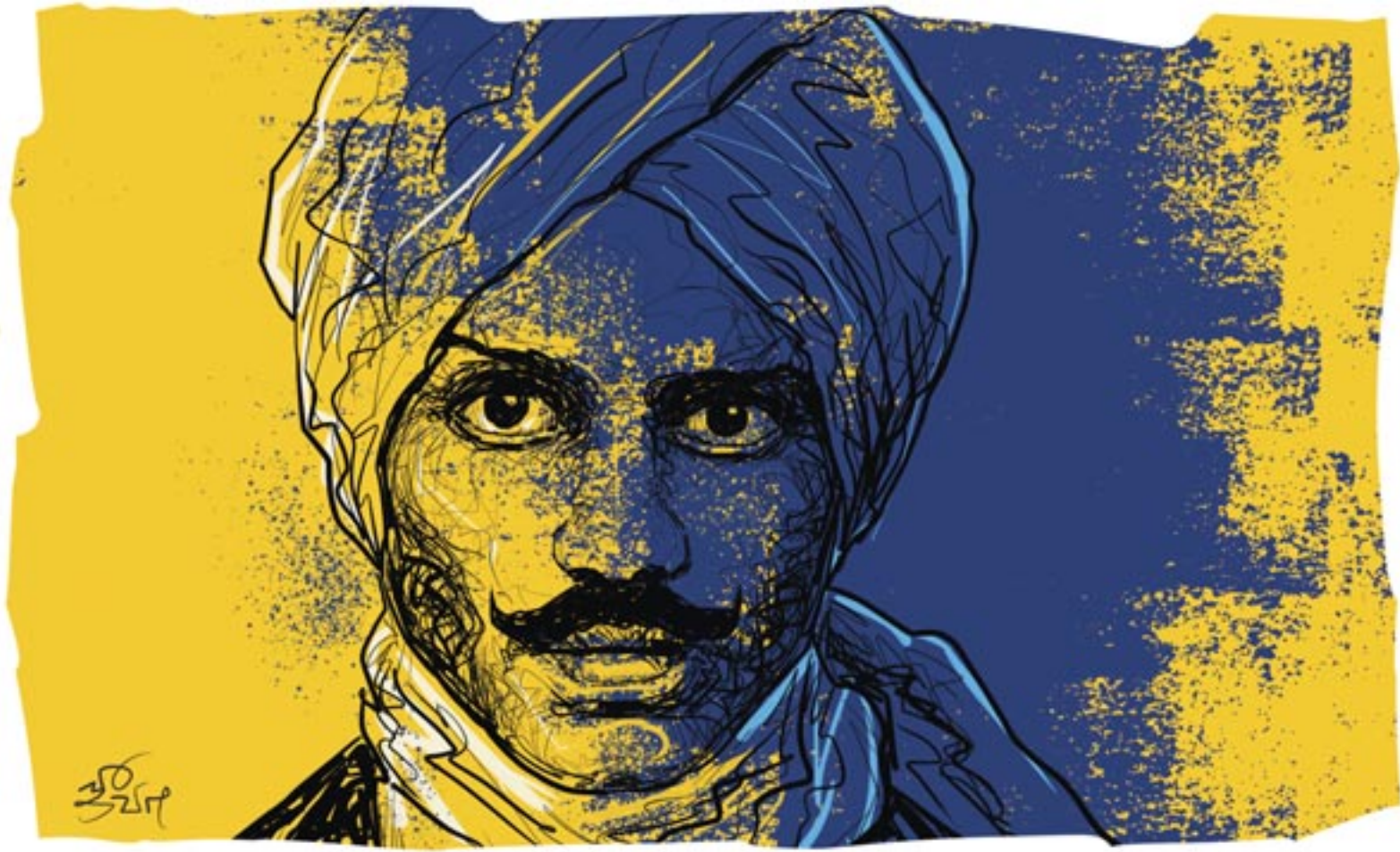
இந்த நானுக்கும் பாரதிக்கும் எத்தகைய போராட்டம் நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதை, ‘சித்தக்கடல்’ எனும் தலைப்பின்கீழ், நூலில் 1915 ஜூலை 1ம் தேதி என்று தேதியிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

‘இந்த மனமாகிய கடலை வென்றுவிடுவேன். பல நாளாக இதை வெல்லமுயன்று வருகிறேன். இந்த மனத்தை வெல்ல நான் படும் பாடு தேவர்களுக்குத்தான் தெரியும். இதிலே ப்ராண பயம், வியாதி பயம், தெய்வபக்திக் குறைவு, கர்வம், மமதை, சோர்வு முதலிய சம்ஸ்காரங்கள் மிகுதிப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை ஒழித்துவிட வேண்டும். சலோ! தெய்வமுண்டு. அது அறிவு மயம். அந்த அறிவுக் கடலில் நான் என்பது ஒரு திவலை. அதற்கும் எனக்கும் ஒரு குழாய் வைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழாயை அஹங்காரம் என்ற மாசு முடியிருக்கிறது. இந்த அஹங்காரத்தை நீக்கி விட்டால் தெய்வ சக்தியும் தெய்வ ஞானமும் எனக்கு உண்டாகும்.’

இந்தத் தெளிவு ஒருபுறம் இருக்க, அவர் கொண்டிருக்கும் புகையிலைப் பழக்கம் வேறுவிதமாக வதைக்கவும் செய்கிறது.

‘புகையிலைச் சாற்றினால் தலை குறுக்கிறது. 20 தரம் புகையிலையை நிறுத்திவிடுவதாக ப்ரதிக்கினை செய்திருக்கிறேன். இது வரை கைகூடவில்லை. ஸம்ஸ்காரம் எந்தனை பெரிய விலங்கு பார்த்தாயா? மகனே, ஸம்ஸ்காரங்களைச் சக்தியினால் வென்று விடு’ என்று தனக்குத்தானே சொல்வதுபோல, எழுதிக்கொள்கிறார். மனது இவ்வாறு ஒருபுறம் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி அவதியுண்டாக்க, உடலோ வேறுவிதமாக வதைக்கிறது. அதையும் அவர் எழுதுகிறார்.

‘உடல் படுத்துக் கொண்டது. உடலை வைரம் போல இலாகவமுடையதாகவும், சிங்கத்தைப் போல வலியுடையதாகவும் செய்ய வேண்டும். உடனே வசப்படாவிட்டால் இந்த உலகத்தில் வாழ்க்கை பெருந்துன்பந்தான். உடம்பே! எழுந்து உட்காரு. உடம்பு எழுந்து விட்டது. முதுகு கூனுகிறது. அந்த வழக்கத்தைத் தொலைத்துவிட வேண்டும். வயிறு வேதனை செய்கிறது. உஷ்ண மிகுதியால், நோயற்று இருப்பதற்குச் சக்தியை ஓயாமல் வேண்டிக்கொள். நோயில்லையென்று மனதை உறுதி செய். மனம் போல் உடல். மகனே! உடல் வெற்றி கொள். அது எப்பொழுதும் நீ சொன்னபடி கேட்க வேண்டும். அது சொன்னபடி நீ கேட்கலாகாது. அது மிருகம். நீ தேவன். அது யந்திரம், நீ யந்திரி.’

மறுநாளும் இந்த மனக்கவலை அவரை விட்டு விலகியபா டில்லை. ஜூலை 2ம் தேதியன்றும் இந்தக் கவலை தொடர, அவர் மேலும் எழுதுகிறார். 'வியாதி, பயம், யாவும் வந்து மனதுதைக் கவ்வ, அவர் பராசக்தியிடம் வரம் கேட்கிறார்.

'பரமேஸ்வரி, மகாசக்தி - உன்னிடத்தில் அமரத்தன்மை கேட்கி றேன். என்னை மனக்கவலையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும். உன்னை எப்போதும் சிந்தனை செய்து கொண்டும், உனது மஹா அற்புதமான உலகத்தை எப்போதும் கண்டு தீரா மகிழ்ச்சிய டைந்து கொண்டும், தர்மங்களை இடைவிடாமல் நடத்திக் கொண் டும் வருந்திறமை எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும்.' ஆனால், மனம் கேட்டபாடில்லை. அதனை அதன்போக்கில் விடவும் அவ ருக்கு மனம் வரவில்லை. அதற்கான மார்க்கத்தையும் தேடி அவர் பதிவிடுகிறார்.

'மனமாகிய குரங்கு செய்வதையெல்லாம் எழுதிக்கொண்டு போனால் காலக்கிரமத்தில் அதை வசப்படுத்தி விடலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒன்றை அடக்கு முன்பாக அதன் இயல்புக ளையெல்லாம் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்மால் நன் றாக அறியப்படாததை நாம் வசப்படுத்த முடியாது. சித்தத்தை வசப்படுத்துமுன் சித்தத்தை அறிய வேண்டும். அதன் சலனங் களை ஓயாமல் கவனித்து எழுதிக்கொண்டு வந்தால் அதன் தன்மை முழுவதையும் அறிய வேறுவுண்டாகுமென்பது என்னு டைய தீர்மானம்.

பராசக்தி! ஒவ்வொரு கணமும் எனது சித்தம் சலிக்கும் முறை- களை அப்போதப்போது பொய்மையில்லாமலும், வஞ்சகமில்லாம லும் எழுதுவதற்கு எனக்குத் தைரியம் கொடுக்க வேண்டும். நாம் எழுதுவதைப் பிறர் பார்க்க நேரிடும் என்று கருதி நமது துர்ப்ப லங்களை எழுத லஜை உண்டாகிறது. பராசக்தி! என் மனத்தில் அந்த லஜையை நீக்கிவிட வேண்டும். பாரதியினுடைய மனந டைகளை எழுதப் போகிறேன். நான் வேறு, அவன் வேறு. நான் தூய அறிவு. அவன் ஆணவத்தில் கட்டுண்ட சிறு ஜந்து. அவனை எனக்கு வசப்படுத்தி நேராக்கப் போகிறேன். அவனு டைய குறைகளை எழுத அவன் லஜைப்படுகிறான். அந்த லஜை யை நான் பொருட்டாகாதபடி அருள் செய்ய வேண்டும்.'

இந்த வேறுபாடுதான், முந்தைய 'நான்' கவிதையில் ஒரு கூறாக

வெளிப்படுகின்றது.

இந்த நானும் அந்த நானும் வேறுபடாதபடிக்கு, ஒன்றாதல் தன் மையை அவர் கண்டுபிடித்துத் தனக்குத்தானே கட்டளையிடும் கொள்கிறார்.

'எழுது. பராசக்தியின் புகழ்ச்சிகளை எழுது. அடா! பாரதீ, அதைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தொழில் இவ்வுலகத்தில் வேறொன்று இல்லை. பராசக்தி வாழ்க. அவள் இந்த அகில உலகத்துக்கு ஆதாரம். அகிலம் நமக்கு முன்று வகையாகத் தெரிகிறது. ஐடம், உயிர், அறிவு என இவை தம்முட் கலந்தன. அறிவுலகத்திலே பல படிகள் இருப்பதாக யோகிகள் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இவற்றுள் ஐடத்துக்கு உயிரும், உயிருக்கு அறிவும் காரணமா மென்று யோகிகள் சொல்லுகிறார்கள். இவை அனைத்திற்கும் மூலப் பொருளாய், இவையனைத்தையும் தனது உறுப்புக்களாகக் கொண்டு, இவையனைத்தும் தானாய், இவையனைத்தின் உயிர்நி லையாக ஒரு பொருள் உண்டு. அதனை மஹாசக்தி என்கிறோம். அதை இடைவிடாமல் தியானம் செய்வதால் உனது குறைகள் எல்லாம் நீங்கும். பெரிய பொருளை இடைவிடாது பாவனை செய் யும் அறிவுதான் பெருமையடைகிறது. சித்தம் ஒரு கண்ணாடி. ஓயாமல் பராசக்தியை தியானம் செய்யுமானால் அவளுடைய சாயை இதிலே படும். அதிலே சுகமுண்டு.'

அந்தச் சாயையைத் தன்னுள் நிலைநிறுத்த அவர் பட்ட பாடுகள் பல. பெற்ற அனுபவங்கள் பல. முற்று முழுக்க இல்லாவிட்டாலும் முடிந்தவரையில் தம் ஆக்கங்களில் பாரதி பதிவிடத் தவற வில்லை. அவை கட்டுரைகளாகவும் கவிதைகளாகவும் வெளிப்பட் டதுபோலவே, கவிதை நாடகங்களாகவும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

சக்தியின் சாயலாகிய 'நாளை' நோக்கி, பாரதியை மேலுயர்த்த

விடாமல் அவர் மனம் தடுக்கிறது, சந்தேகிக்கிறது, மயங்குகிறது, மயக்குகிறது. அது அடுத்துக் கெடுக்கும் உட்பகை. அதையும் பறவைகள் பாஷையாகக் காட்டி, ஐகதுசித்திரம் நாடகத்தில் விளங்க வைத்துவிடுகிறது பாரதியின் கவியுளம்.

'மனந்தான் சத்துரு... வேறு நமக்குப் பகையே கிடையாது. மனந் தான் நமக்குள்ளேயே உட்பகையாக இருந்துகொண்டு, நம்மை

வேறுபாடுகிறது. அடுத்துக் கெடுக்கிறது. மனந்தான் பகை. அதைக் கொத்துவோம் வாருங்கள். அதைக் கிழிப்போம் வாருங்கள். அதை வேட்டையாடுவோம் வாருங்கள்.’

அந்த வேட்டையை எப்படி ஆடுவது? அடுத்த காட்சியில் கிளி சொல்கிறது அது சுகமுனி அல்லவா? கிளி பாடுகிறது:

‘தைர்யா, தைர்யா, தைர்யா
தன்மனப் பகையைக் கொன்று
தமோ குணத்தை வென்று
உள்ளக் கவலை யறுத்து
ஊக்கந் தோளிற் பொறுத்து
மனதில் மகிழ்ச்சி கொண்டு
மயக்க மெலாம் விண்டு
சந்தோஷத்தைப் பூண்டு
தைர்யா, ஹுக்கும், ஹுக்கும்!
ஹுக்கும், ஹுக்கும்!
ஆமடா, தோழா!
ஆமாமடா,
எங்கோவா, எங்கோவா!
தைர்யா, தைர்யா, தைர்யா!’

உடனே, குயில்கள்: ‘சபாஷ்! சபாஷ்! சபாஷ்!’ என்கின்றன குருவிகள்: ‘டிர்ர்ர்ர் டிர்ர்ர்ர்’ என்கின்றன. நாகணவாய்ப் பறவைகள், ‘ஜீவ, ஜீவ, ஜீவ, ஜீவ, ஜீவ’ என்று பாட, குருவிகள்: ‘சிவ, சிவ, சிவ, சிவ, சிவசிவா, சிவசிவா, சிவசிவா’ என்று மந்திரம் இசைக்க, காக்கைகள், ‘எங்கோ வாழ்! எங்கோ வாழ்!’ என்று வாழ்த்துகின்றன.

அகம் இவ்வாறிருக்க, புற வாழ்வோ, உப்புக்கும் புளிக்கும் வழி-தேடி விரையச் சொல்கிறது. வறுமையும் கொடுமையும் நிறைந்த இந்த உலகில், நிம்மதியாக வாழ இயலாது என்கிற நினைப்பை உரத்துச் சொல்லுகிறது. யதார்த்தம் தற்கொலையே தர்மம் என்கிற வலியுறுத்துகிறது மனம். மனிதராகப்பிறந்த யாரும் வாழ்வில் ஒரு முறையேனும் தற்கொலையை எண்ணாதிருக்க வாய்ப்பே இல்லை என்பது புனைவற்ற உண்மை. அதுவும், முடியாதபோது மனித மனம், எண்ணத்தாலும், செயலாலும் தன்னையும், தன் உடலையும் துன்புறுத்திக் கொள்ளாது தயங்குவதே இல்லை. இதையும் அதே கிளிதான் எடுத்துரைக்கிறது.

‘கேளீர், தோழர்களே!
இவ்வுலகத்தில் தற்கொலையைக் காட்டிலும்
பெரிய குற்றம் வேறில்லை.
தன்னைத்தான் மனத்தால்
துன்புறுத்திக் கொள்வதைக் காட்டிலும்
பெரிய பேதைமை வேறில்லை.’

அதற்குத் தனிமை உற்ற துணை. அந்த எண்ணம் செயல்பாடாக முன் தவிர்ந்துவிட்டால் போதும். அதற்கான முதற்பணி, தனிமையிலிருந்து மீட்டல். உயிர்ப்பற்ற மனித முகங்களைக் காண விரும்பாது தன்னைத் தனிமைப்படுத்திக் கொண்ட பாரதியோ, அந்தத் தனிமையை இறைமை ஆக்கிவிடுகிறார். அதாவது இயற்கை என்னும் பிரபஞ்சத்தில் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறார். தன்னுள் பிரபஞ்சத்தை நிறுத்தி, யாவும் தான் ஆகி நிறைகிறார். அது சிற்றின்பம், பேரின்பம் என்கிற எல்லைகடந்த காதல் இன்பமாகக் களி தருகிறது. கவி பிறக்கிறது.

காக்கையும், குருவியும், கூடிக் குலவையிட, கிளி மீண்டும் பாடுகிறது. ‘காதலைக் காட்டிலும் பெரிய இன்பம் வேறில்லை.’ கூட இருக்கும் நாகணவாய்ப்புள்ளோ, ‘பாட்டைக் காட்டிலும் ரசமான தொழில் வேறில்லை’ என்கிறது.

இந்தப் பாடும் தொழிலையே தனக்குரிய உயிர்த்தொழிலாகப் பாரதி ஆக்கிக்கொள்கிறார். படைப்புத் தொழிலை தனதாகக் கொண்ட பாரதியாரிடம் கவிதைகளோடு கதைகளையும், காவியங்களையும் புறவுலகத்தார் கேட்க, இவர்தம் மனமோ, தமிழ்வாணியைப் போற்றிப் பரவியபடி நிற்கிறது. தான் தெய்வத்திடம் வேண்டி நிற்பது போக, அனைத்து தெய்வங்களும் தன்னிடம் பாடல்கள் வேண்டிக் கட்டளையிடுகின்றன என்றும் கூறுகிறார்.

நாட்டு மக்கள் பிணியும் வறுமையும்
நையப் பாடென் றொருதெய்வம் கூறமே
கூட்டி மானுடச் சாதியை ஒன்றெனக்
கொண்டு வையம் முழுவதும் பயனுறப்
பாட்டி லேயறங் காட்டெனு மோர்தெய்வம்
பண்ணில் இன்பமுங் கற்பனை விந்தையும்
ஊட்டி எங்கும் உவகை பெருகிட
ஓங்கும் இன்கவி ஓதெனும் வேறொன்றே.
நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழவும்
நானி லத்தவர் மேனிலை யெய்தவும்
பாட்டி லேதனி யின்பத்தை நாட்டவும்
பண்ணிலே களி கூட்டவும் வேண்டி நான்
மூட்டும் அன்புக் கனலோடு வாணியை
முன்னு கின்ற பொழுதிலெ லாங்குரல்
காட்டி அன்னை பராசக்தி ஏழையேன்
கவிதை யாவந் தனக்கெனக் கேட்கின்றாள்.

முன்னிக் கவிதை வெறி மூண்டெழுங் காரணத்தால் பின்னிப் பின்னி அவர் மனம் இந்த உலகத்துடன் ஒன்றுபட மறுக்கிறது. அதே சமயத்தில், இந்த உலகத்தை முற்றிலும் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்கிற உந்தாற்றலைத் தெய்வ உணர்வாகத் தன்னுள் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவும் முனைகிறார். அதற்கான போராட்டம் அவர்தம் ‘சித்தக்கடலில்’ உரைச்சித்திரமாகிறது.

‘தாயே! என்னைக் கடன்காரர் ஓயாமல் வேதனைப் படுத்திக் கொண்டிருந்தால், நான் அரிசிக்கும் உப்புக்கும் யோசனை செய்து கொண்டிருந்தால், உன்னை எப்படிப் பாடுவேன்? மனைவியைப் பிரிந்து செல்லும்படி சொல்லுவதில் பயனில்லை. அவளும் உன் சரணையே நம்பி, என்னுடன் எப்போதும் வாழ்ந்துகொண்டு, உனது தொழும்பிலே கிடைக்கும் புகழில் பங்கு பெற்று மேன்மையுற விரும்புகிறாள். இயன்றவரை உண்மையோடுதான் இருக்கிறாள். அவளையும் நீ சம்ரக்ஷணை செய்ய வேண்டும். அவளுக்கு நோயின்மை, கல்வி, கவலையின்மை, பக்தி, ஞானம் முதலிய சோபனங்களெல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தையை உனது குழந்தையாகக் கருதி, இவ்வுலகில் நீடித்துப் புகழுடன் வாழும்படி திருவருள் செய்ய வேண்டும். காசியிலிருக்கும் குழந்தையையும் நீதான் காப்பாற்ற வேண்டும். எனது குடும்ப பாரமெல்லாம் உன்னைச் சேர்ந்தது. உன்னைப் புகழ்ச்சி புரியும் தொழில் என்னைச் சேர்ந்தது. தாயே! ஸம்மதந்தானா? மஹாசக்தீ! என்னுள்ளத்தில் எப்போதும் வற்றாத கவிதையூற்று ஏற்படுத்திக் கொடு.’ என்று உளமுருகப் பிரார்த்திக்கிறார். இது தனிமனிதக் கவலை. ஆனால், பாரதிக்கு இதையெல்லாம் விடப் பெரிய பணி காத்திருக்கிறது. அவர் முன்னோர்தம் தவவலிமையை முற்றாகத் தன்னுள்ளே நிறுத்திக் கொள்ளவும் துணிகி-

தாய்விடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

றார். அதற்காக, ரிஷிகுமாரனாகவும் அவதாரம் எடுக்கிறார். 'இன்று' என்ற தலைப்பின்கீழ் அவர் எழுதுகிறார். முன்னர் இருந்த தனிமனித வேண்டுகல், இங்கே பொதுவுலக மாற்றத்திற்கான வேண்டுகலாக உயர்கிறது.

'இன்று தேவர்களை அழைக்கிறோம். இந்த மண்ணுலகத்திலே மீளவும் கிருத யுகத்தை காட்டும் பொருட்டாக. அறிவின்மை, அசுத்தம், சிறுமை, நோய், வறுமை, கொடுமை, பிரிவு, அநீதி, பொய் என்ற ராக்ஷஸக் கூட்டங்களை யழித்து மனித ஜாதிக்கு விடுதலை தரும் பொருட்டாக. கல்வி, அறிவு, தூய்மை, பெருமை, இன்பம், செல்வம், நேர்மை, ஒற்றுமை, நீதி, உண்மை என்ற ஒளி களெல்லாம் வெற்றியடையும் பொருட்டாக.

இன்று தேவர்களை அழைக்கிறோம். எம்மை ரிஷிகளாகச் செய்து தரும்பொருட்டு. எமது குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கிக் கோணல் களை நிமிர்த்தி, எமக்கு அமர இன்பத்தைத் தரும் பொருட்டு.

எமதறிவையே தேனாக்கிக் கொடுக்கிறோம். இந்தத் தேனை தேவர்கள் உண்டு களிபெறுக. எமது மந்திரங்கள் தேவருடைய திருவடி யைப் பற்று. அவர்களை இந்த வேள்வியிலே கொண்டு தருக. எமதுடலையும், உயிரையும், அறிவையும் அவர்களுக்குக் கோயி லாக்குகிறோம். எமதுடைமைகள் எல்லாம் அவர்களைச் சார்ந்தன. எமது மனைவி மக்கள் அவர்களுக்குச் சேவகர். எமது வீடு, வாசல், மாடு, கழனியெல்லாம் அவர்களுக்குரியன. எமது தொழில் அவர்களுடையது. எமது நினைப்புக்களெல்லாம், ஆசைகளெல் லாம், விருப்பங்கள் எல்லாம், இன்பங்கள் எல்லாம் தேவர் முன்பு வைக்கிறோம் அவை அவரின் உணவாகுக.

வானவரே, வந்து சுவை கொள்ளுவீர்.

அன்பே வா, மிதுரர் உன்னைப் பணிகின்றோம். உன்னாலே காக்கப்பட்டவன் அழிவதில்லை. தோல்வி பெறுவதில்லை. இவனை இங்கிருந்தேனும், தொலைவில் இருந்தேனும் தீங்கு வந்து தீண்டு வதில்லை என்று எமது முன்னோர் கண்டனர். நாமும் அங்ஙனமே காண்கிறோம்.'

வேதநெறிநின்று பாரதியார் விளக்கும் ஞானவழி இது. விண்ணுக் கும் மண்ணுக்கும் பாலம் அமைத்து, பாரதி வைக்கும் விண்ணப் பம் இது. இதன்மூலம் வானகம் இங்கே தென்பட வழிகோலுகிறார் பாரதி. அதற்கு அடித்தளமாகும் காரணமும் பாரதியின் படைப்பு மனம் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது.

தனக்குள்ளேயே தர்க்கத்தையும் வாதத்தையும் உள்வைத்துக் கொண்டு ஆராயும் மனம் படைத்த பாரதிக்கு, தெளிவு தருகிற ஞானிகளாக, குருமார்களாகப் பலரும் வந்தபோதிலும் தன்னுடை அறிவினுக்குப் புலப்படுதலையே ஏற்றுக் கொள்கிற பகுத்தறிவாள ராக அவர் திகழ்ந்தார். அந்த வழியிலேயே அவருக்குள் பல அனுபவங்கள் வாய்த்தன. அவற்றைச் சற்றும் மறையாது, ஒளி யாது தன் படைப்புகளில் புலப்படுத்திக் காட்டவும் செய்தார். எட் டயபுரத்துச் சுப்பிரமணியனாக இருந்த தன்னை, மண்ணுலகத்து விடுதலைக்கான கீதம் இசைக்கும் மகாகவியாக்கியவர்கள் வான வர்கள் என்பதைப் பூகமாக உணர்த்துகிறது அவர்தம் 'விடு தலை' நாடகம்.

கனவாகவும் கற்பனையாகவும் அவருக்குள் இந்திரலோக சபை தென்படுகிறது. 'மண்ணுலகத்து மானுடன் தன்னைக் கட்டிய தளையெலாம் சிதறுக' என்று பிரமதேவன் இட்ட கட்டளையை நிறை வேற்ற, இந்திரன் தன் மந்திரத்தாரிடம் கலந்து ஆலோசிக்கிறான். அப்போதுதான், ஒளியானது,

**ஒருவனைக் கொண்டு சிறுமை நீக்கி
நித்திய வாழ்விலே நிலைபெறச் செய்தால்
மானுடச் சாதி முழுநல் வழிப்படும்
மானுடச் சாதி ஒன்று, மனத்திலும்
உயிரிலும், தொழிலிலும் ஒன்றே ஆகும்**

என்று உரைக்கின்றது. அந்த ஒருவன், வசுபதி. அவனைத் தீ பின் வருமாறு அடையாளம் காட்டுகிறது.

**'பரத கண்டத்தில் பாண்டிய நாட்டிலே
விரதம் தவறிய வேதியர் குலத்தில்
வசுபதி என்றோர் இளைஞன் வாழ்கிறான்
தோளிலே மெலிந்தோன் துயரிலே அமிழ்ந்தான்
நாளும் வறுமை நாயொடு பொருவான்
செய்வினை அறியான் தெய்வமும் துணியான்
ஐயவலையில் அகப்பட லாயினான்.'**

படித்த படிப்பும், பிறந்த குலமும், சூழல் சார்ந்த அரசியலும் எட்ட யபுரத்துச் சுப்பிரமணியனை இப்படித்தானே வைத்திருந்தது. 'இவனைக் காண்போம். இவன் புவிகாப்பான்' என்று தீ சொல்ல, காற்று இவனுக்கு உயிர் வளம் கொடுக்கிறது. இந்திரன் மதிவலம் கொடுக்கிறான். சூரியன் அறிவிலே ஒளியை அமைக்கத் தேவர்கள் எல்லாம்,

**மந்திரம் கூறுவோம் உண்மையே தெய்வம்
கவலையற்றிருத்தலே வீடு களியே
அமிழ்தம் பயன்வரும் செய்கையே அறமாம்.
அச்சமே நரகம். அதனைச் சுட்டு
நல்லதை நம்பி நல்லதே செய்க
என்று மந்திரம் கூறி வசுபதியை எழுப்புகிறார்கள்.
மகனே வசுபதி மயக்கம் தெளிந்து
தவத்தொழில் செய்து தரணியைக் காப்பாய்.'**

என்றதும், பாண்டிநாட்டுக் கடற்கரையில் பாடுகிற பாத்திரமாக வசுபதியை அமைத்துக் காட்டுகிறார் பாரதி. இது, இயற்கைப் பேராற்றலைத் தன்னுள்ளே தரித்துக் கொண்டு, மண்ணுலகில் தோன்றிய பாரதியின் மற்றொரு பரிணாம அவதாரம். அதனால் தான், 'கூட்டி மானுடச் சாதியை ஒன்றெனக் கொண்டு வையம் முழுதும் பயனுறப்பாட்டி லேயறங் காட்டு' என்று ஒரு தெய்வம் கட்டளையிடவும் செய்கிறது.

எனவே, 'நமக்குத் தொழில் கவிதை' என்று வரையறுத்துக் கொண்டு, இமைப்பொழுதும் சோராதிருந்து நாட்டிற்குழைத்தலை நியதியாக்கிக் கொள்கிறார் பாரதியார். அவ்வாறே, 'பாட்டுத் திறத் தாலே வையத்தைப் பாலித்திடவும் விழுகிறார் பாரதி. 'அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை' என்பதைக் கண்டுணர்ந்த பாரதி, 'பாட்டினில் அன்பு செய்' என்றும் பணிக்கிறார். தன் பணியைத் தவப்பணியாய் ஆற்றுகிற பாரதி, தனக்கு முன்னும் பின்னும் தம்மொத்த வர்களை அடையாளமிட்டுக்காட்டுகிறார், வழிநடக்கிறார், வழிநடத் தவும் செய்கிறார்.

கனவும் நனவும் கூடிக் கலக்கிற வாழ்வில் பாரதி என்கிற பாத்திரம், மனித நிலையில் இருந்து தேவநிலைக்கு உயர்கிற உண்மையைத் தானே உணர்கிறார். அந்தப் படிநிலைகளைத் தனது 'கனவு' என்னும் சுயசரிதையிலும், 'பாரதி அறுபத்தாறு' என்னும் பனுவலிலும் புலப்படுத்திக் காட்டுகிறார். மரணமிலாத நிலையை எய்துவேன் என்றும் உறுதியுரைக்கிறார். அதற்கான மந்திரங்களைக் கட்டுரையில் விரிக்கிறார் அதில் அவர்தம் தெய்வத்தன்மை உறுதிப்படுகிறது. வாதமும் தர்க்கமும் கூடிக் கிளர்ந்த சிந்தனையின் முழுமை இந்த மந்திரச் செய்தி.

'என் அறிவில் தெய்வத் தன்மை காணப்படுகிறது. நான் ஒரு தேவ

னைப்போலவே சிந்தனை செய்யவல்லேன். இனி என் செய்கைகளிலும் தெய்வத்தன்மை விளங்குதற்குரிய வழி செய்யவேண்டும்.

நான் இவ்வுலகத்துப் பொருள்களின் மீது பேரவாக் கொள்வதில்லை. நான் இவ்வுலகத்தின் நாதன். இதற்கு நான் அடிமையிலலை. என் கையில் இயற்கை கொணர்ந்து தரும் பொருள்களைக் கொண்டு நான் திருப்தி எய்தக்கடவேன்.

நான் வேண்டிக் கரையத்தக்கது யாது? அதிகாரத்தை வேண்டி வருந்துவேனா? ரஷ்ய ஜார் சக்கரவர்த்தி வரம்பற்ற அதிகாரம் படைத்திருந்தான். அதினின்றும் என்ன பயனைக் கண்டான்? அன்றி, நான் செல்வத்தை வேண்டி அழுங்குவேனா? செல்வம் என்ன பயன் தரும்? நோவினின்றிக் காக்குமோ? அன்று நோவுகளை விளைக்கும் பகையின்றிக் காக்குமா? அன்று பகையைப் பெருக்கும் கவலைகளும் அச்சங்களும் இன்றிக்காக்குமா? அன்று அவற்றை மிகுதிப்படுத்தும். மரணமின்றிக் காக்குமா? காக்காது. எனில், அதனை வேண்டி அழுங்குதல் பெரும் பேதையை யன்றோ?

இரப்போன் தன்னைத்தான் விலைப்படுத்திக் கொள்கிறான். பசவுக்கு தண்ணீர் வேண்டும் என்று கூடப் பிறரிடம் யாசித்தல் பெரிய அவமானம் என்று திருவள்ளுவர் சொல்லுகிறார். நான் எவரிடத்தும் ஒரு பொருள் வேண்டுமென்று கேட்கமாட்டேன். கடவுள் தன் அருளால் கொடுப்பவற்றை ஏற்று மகிழ்வேன்.

நான் அமரன். எனக்குச் சாவு கிடையாது. நாழிகைகள் கழிக. நாட்கள் ஒழிக. பருவங்கள் மாறுக. ஆண்டுகள் செல்க. நான் மாறு பட மாட்டேன். நான் எக்காலமும் உறுதியாகவும் ஸ்திரமாகவும் இருப்பேன். என்றும் உயிர் வாழ்வேன். எப்போதும் ஸதுயமாவேன். எப்போதும் களித்திருப்பேன். இதையெல்லாம் நான் உறுதியாகத் தேர்ந்து கொண்டேன். இஃதெல்லாம் உண்மையென்று அறிவேன். நான் கடவுள், ஆதலால் சாகமாட்டேன். தெய்வம் என்னுள் எப்போதும் வந்து பொழிந்துகொண்டிருக்கும்படி என்னைத் திறந்து வைத்திருக்கிறேன். அதாவது, நான் என்னுள் விழும்படி எப்போதும் திறந்து நிற்கிறேன். என்னுள்ளே கடவுள் நிரம்பியிருக்கிறான். அதாவது, என்னுள் யான் நிரம்பிக் கிடக்கிறேன். என் நாடிகளில் அமிர்தம் ததும்பிப் பாய்கிறது. அதனால் என் இரத்தம் வேகமும் தூய்மையும் உடையதாய் இருக்கிறது. அதனால் என்னுள்ளே வீர்யம் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

நான் எப்போதும் வீர்யமுடையேன்: ஜாக்கிரதையுடையேன் எப்போதும் தொழில் செய்வேன் எப்போதும் காதல் செய்வேன் அதனால் சாதல் இல்லேன்.

நான் இத்தனை ஆனந்தத்துள் மூழ்கிக் கிடக்குமா றென்னே? நான் தேவனாதலால். நான் தீராத இளமை சார்ந்தேன். என்றும், எப்போதும். நித்யமான கால முழுமையிலும், தீராத, மாறாத இளமையுடையேன். மூடமனிதர் தீர்க்காயுள் வேண்டுகின்றனர். நான் அதனை வேண்டேன். ஏனென்றால், இவர்களெய்தும் நீண்ட வயது துன்பமாகிறதேயன்றி வேறில்லை. நான் ஸதாகாலம் துன்ப மின்றி வாழும் வாழ்க்கையை விரும்புகிறேன். அதனை நான் எய்தி விட்டேன். தீராத கவலை பொதிந்த சாதாரண மனித வாழ்க்கை சற்று நீடிப்பினால் என்ன பயன் தரும்? நான் கவலையை ஒழித்தேன், ஆதலால் எப்போதும் வாழ்வேன். எப்போதும் வாழ்வேன். ஆதலால் கவலையை விட்டேன். கவலையாலும் பயத்தாலும் மரண முண்டாகிறது. கவலையும் பயமும் பகைவர். நான் இப் பகைவரை வென்று தீர்த்தேன். ஆதலால் மரணத்தை வென்றேன். நான் அமரன்.

இந்த உரைநடை உண்மையைச் செய்யுளில் ஏற்றி, பாரதி பாடிய பக்திப் பனுவல் விநாயகர் நான்மணிமாலை. புதுவை மணக்கு எத்து விநாயகர்மீது அவர் இயற்றியது என்றாலும், உலகத் தெய்வங்கள் அனைத்தையும் உவந்துபோற்றும் மானுட பக்தியின் மகத்தான வெளிப்பாடு அது. அனைத்து இயக்கங்களும் முடக்கப்பட்ட புதுவை வாழ்வில், மணக்குள விநாயகரைச் சரண் அடைந்த பாரதி, தான் பிறந்த, சாதி, சமய, இன. தேசிய எல்லை கடந்து பேசாப் பொருளைப் பேசுபவராக, கேட்கா வரத்தைக் கேட்பவராக

பொதுமனிதப் புனிதராக உயர்ந்துவிடுகிறார்.

பக்கத்திருப்பவர் துன்பத்தைப் போக்க மட்டும் அந்தப் புண்ணிய நெஞ்சம் பிரார்த்திக்கவில்லை. பரந்து விரிந்த இந்த...

‘மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவைகள், விலங்குகள், பூச்சிகள், புல்பூண்டு மரங்கள் யாவும் என் வினையால், இடும்பை தீர்ந்தே இன்பம் உற்று அன்புடன் இணங்கி வாழ்தல் செய்தல் வேண்டும்’

என்று கேட்கிறார். ‘விடுதலை’ நாடகத்தில், இந்திரன் விதித்த கடமையைச் செய்யாது தன் வினையாக பாரதி வரித்துக் கொண்டது இதுதான்.

உலகமுழுதுள்ள உயிர்களுக்கான பிரார்த்தனையாக மலரும் இதனை, உலகெலாம் காக்கும் ஒருவனை, ஓமெனும் உருவில் பாவனை நிறுத்தி, விநாயகனாக்கித் துதித்து, ‘செய்தல் வேண்டும் தேவ, தேவா’ என்கிறார்.

விண்ணப்பமாக மட்டும் இதனை வைத்து முடிக்காமல் செயல்வடிவத்தையும் தொடர்ந்து விளக்கம் செய்கிறார். இங்கேதான் பாரதியின் தன்வினை, விநாயகர்முன் பேசுபொருளாகவும், வேண்டுவரமாகவும் அமைகின்றது. இதனை, சராசரி நிலையில் நின்று, சுப்பிரமணியன் என்கிற சரீரம் தாங்கிய ஒருவனாக, மண்ணில் நின்று மன்றாடிக் கேட்கவில்லை. ‘ஞான ஆகாசத்து நடுவே’ ஞான பாரதியாக நின்று சொல்கிறார்.

‘பூமண் டலத்தில் அன்பும் பொறையும் விளங்குக. துன்பமும் மிடிமையும் நோவும் சாவும் நீங்கிச் சார்ந்த பல் உயிரெலாம் இன்புற்று வாழ்க’ என்பேன்.

என்கிறார். இந்த ஆகாசம், கட்புலனாகும் ஆகாசமன்று அறிவின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் நிலைக்கும் ஓரிடம் உடல் கடந்து உள்ளம் கடந்து அவர் சித்தம் நிலைத்திருக்கும் வெளி.

அந்த இடத்தை அடைய மேற்கொண்ட பயணத்தின் படிநிலைகள் தாம் முன்னர்ச் சொல்லப்பெற்றவை. அங்கிருந்து அவர் பேசிய மொழி, ‘ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடும் முருகன் ஈசருடன் பேசிய ஞானமொழி. இதனை, விநாயகரிடம் பேசாப்பொருளாகப் பேசிய பாரதி, கேட்கா வரத்தையும் கேட்கிறார்.

‘இதனை நீ திருச்செவி கொண்டு திருவுள மிரங்கி அங்ஙனே யாகுக’ என்பாய், ஐயனே! இந்நாள், இப்பொழு தெனக் கிவ்வரத்தினை அருள்வாய்’

என்று வேண்டுகிறார்.

வேண்டுகலின் உச்சமாகவும் விடுதலையின் கொடுமுடியாகவும் இதனை எடுத்துமொழிய, பாரதி மேற்கொண்ட பயணம், அவரை ஞான ஆகாசத்து நடுவே நிறுத்தியிருக்கிறது. அந்த நிலையை, அழிவிலாத அமரநிலையை எய்த, நாம் அவரது படைப்புகளைப் படிப்பது மட்டுமல்ல, அவர் கடந்த தூரங்களைக் கடக்கவும் வேண்டும் என்பதை இந்தக் கட்டுரை நினைவுபடுத்துகிறது. யுகங்களைக் கடந்த பாரதியை, வாக்காலும் வாழ்க்கையாலும் தரிசிக்கச் செய்கிற இந்த ஆண்டு, அவர்தம் 141வது பிறந்த ஆண்டு. நமது பிறப்பின் எல்லைகளை அறுத்துப் புதிய மனிதனாய்ப் பொதுநிலை மனிதனாய் ஆக்கும் ஆண்டாகவும் இது மலர்ந்தால் சிறப்பு.

sethupathi@thaivedu.com

தமிழில் கலைச் சொற்கள்

தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் பாடநூலை முன்வைத்து...

கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றிய சில அடிப்படைக் குறிப்புகள்...

- அ. ரொனிராஜன்

தமிழில் கலைச் சொல் உருவாக்கம் தொடர்பான அமைப்பு ரீதியான தேடல் 1943-ம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற தென்மா காணத் தமிழரின் முதலாவது மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தத் தீர்மானத்தை செயற்படுத்த ஓர் உபகுழுவும் அப்போதே உருவாக்கப்பட்டது. இக்கழகம் சொல்லாக்கக் கழகமென அழைக்கப்படலாயிற்று. இச்சொல்லாக்கக் கழகத்திற்கு பொதுத் தலைவராக சுவாமி விபுலானந்தர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இக்கழகம் கணிதம், பூதநூல், வேதிநூல், மரநூல், விலங்கியல், உயிரியல், நலவியல், பூகோளம், வரலாறு, வேளாண்மை போன்ற ஒன்பது துறைகள் தொடர்பான கலைச் சொற்களை உருவாக்க, ஒன்பது குழுவாகப் பிரிந்து செயற்பட ஆரம்பித்தது. இதில் விபுலானந்த அடிகளார் வேதிநூலின் தலைவராகக் கடமையாற்றினார்.

களோ கிடைக்காதபோதுதான் ஆங்கிலம் முதலான பிறமொழிச் சொற்களை பயன்படுத்தவேண்டும் என்கின்றார்.

இதற்கமைய பதினாறாயிரம் சொற்களைக் கொண்ட 'கலைச் சொற்கள்' என்னும் அகராதி நூல் 1938ம் ஆண்டு சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டில் கைதொழில் புரட்சியின் காரணமாக பல அறிவியல் நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இவற்றுக்கு கலைச் சொற்கள் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று சிந்தித்த பாரதியார் தமிழிலும் இந்திய மொழிகளிலும் கலைச் சொற்கள் ஆக்கும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கருதினார்.

- தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் எழுதும் பொருட்டு அறிஞர்களின் அமைப்பு ஒன்று தொடங்குவது தேவை என்ற கருத்தைப் பாரதியார் கொண்டிருந்தார்.
- பௌதீக சாஸ்திரங்களை இயன்ற முறையில் சொல்லிக் கொடுக்க இயன்ற அளவு பதார்த்தங்களுக்கு தமிழ் பெயர்களுையே உபயோகிக்க வேண்டும். அதாவது, ஆக்சிஜன், நைட்ரஜன் முதலிய பதார்த்தங்களுக்கு ஏற்கனவே தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் பிராணவாயு, ஜலவாயு போன்ற நாமங்களை வழங்க வேண்டும் என்கின்றார்.
- அய்ரோப்பிய கலைச் சொற்களுக்கு இணைச் சொற்களாக சமஸ்கிருத சொற்களையே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது பாரதியின் கருத்தாக இருந்தது.
- தமிழ் நாட்டில் தேசிய கல்வி நடைபெற வேண்டுமாயின் பாடசாலையின் அனைத்தும் தமிழிலேயே வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் பலகை, குச்சி எல்லாவற்றுக்கும் தமிழிலேயே பெயர் சொல்ல வேண்டும் 'ஸ்லேட்' என்று சொல்லக் கூடாது என்கின்றார்.
- தமிழ் - சமஸ்கிருதம் - இவை இரண்டும் இல்லாத நிலையில் ஆங்கிலப் பதங்களை பயன்படுத்தலாம் என்கின்றார்

கலைச் சொற்களை புதியதாக உருவாக்குதல் பற்றி அடிகளாரிடம் பின்வரும் நோக்கு நிலை காணப்பட்டது. கலைச் சொல்லாக்கம் குறித்து அவர் பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார்.

அமெரிக்காவில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் 1867ல் யாழ்ப்பாணத்தில் மருத்துவக் கல்வியை ஆரம்பித்தபோது அதைத் தாய்மொழியில் கற்பிப்பதற்காக கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றி சிந்தித்து தமிழில் பல நூல்களை உருவாக்கினார். அவர் மருத்துவ அறிவியல் கலைச் சொற்களை தமிழ் - சமஸ்கிருதம் - ஆங்கிலம் என்ற முறையில் படைக்கப்பட வேண்டும் என்றார். அதாவது தமிழுக்கு அடுத்ததாகவே சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் போன்ற சொற்களில் கலைச் சொற்களை தேடவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். பாரதியாருடைய கருத்தும் இதுவாகவே இருந்தது.

- தமிழ் மொழியில் ஆட்சியிலுள்ள சொற்களைத் தெரிந்தெடுத்து கலைச் சொற்களாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
- தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து அவற்றுள் பொதிந்து கிடக்கின்ற விஞ்ஞான நுண்மொழிகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றின் பொருளை நிச்சயம் பண்ணிக் கொள்ளுதல் - உதாரணமாக தாவரசாஸ்திரத்திற்கு பொருத்தமான சொற்கள் பத்துப் பாட்டாகிய குறிஞ்சிப் பாட்டிலும், மனநூலுக்குரிய மொழிகள் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் காணப்படுகின்றன.
- கலைச் சொற்களை ஆக்கும்போது தமிழ்ச் சொற்களை ஆராய்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்த அடிகளார். தமிழ் சொற்கள் பொருத்தமுற காணப்படாத இடங்களில் மட்டும் வடமொழிச் சொற்களை பயன்படுத்தலாமென்ற கருத்தையும் கொண்டிருந்தார்.
- பொருத்தமான தமிழ் மொழிச்சொற்களோ, வடமொழிச்சொற்

நன்னூல் சொல்லதிகாரத்தில் திசைச் சொல் பற்றி குறிப்பிடப்படுகின்றது. 'வடமொழி தவிர்ந்த ஏனைய திசைகளில் இருந்து வந்து தமிழில் கலந்த சொற்கள் திசைச் சொற்கள் என்பார். இங்கு திசைச் சொற்களை கலைச் சொற்களாகக் கொள்ளமுடியுமா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. ஏனென்றால் ஒல்லாந்த, போர்த்துக்கேய, பிரான்ஸ், அரபு மொழிச் சொற்கள் பல தமிழ் மொழியில் புழங்கி வருகின்றமையைக் காணமுடிகின்றது. இவை காலனித்துவ வருகையோடு தமிழில் புழக்கத்திற்கு வந்து, பின் தமிழ்

ழில் கலக்கத் தொடங்கின. ஆனால் அன்று கலைச் சொல்லாக கம் தொடர்பான பிரக்கை இல்லாததன் காரணமாக பல்வேறுபட்ட கலாசார மொழி ஊடாட்டங்கள் தமிழுடன் இருந்ததன் பின்னணியில் தமிழ் இலக்கணகாரர்கள் அவற்றை வடமொழி தவிர்ந்த ஏனைய மொழிச் சொற்களை திசைச் சொல் என்ற வகைப்பாட்டினுள் உள்ளடக்கினர் எனக் கருதத் தோன்றுகின்றது. கலைச் சொற்களின் துறைசார்ந்த இயல்பு இச்சொற்களிலும் காணப்படுகின்றமையைக் காணலாம். உதாரணமாக:- தெலுங்கு மொழிச் சொற்கள்: இடாப்பு - பேரேடு, இராணுவம் - படைவீரர். அரபுமொழிச் சொற்கள்: தகவல் - செய்தி, என்றவாறு, இந்த சொற்களை ஒரு குறிப்பிட்ட துறைசார்ந்து உள்ளடக்கிவிட முடியும். பேரேடு என்பதை கல்வியல் சார்ந்தும், படைவீரர் என்பதை இராணுவ அமைப்பு சார்ந்தும், செய்தி என்பதை ஊடகவியல் சார்ந்தும் அடக்கிவிட முடியும். அதேநேரம் அவை தமிழ்மொழிப் பண்பாட்

என்பது கலைச் என்ற தகுதியை அடைகின்றது.

தரம் 9 பாடநூலில் எறும்புக் குடும்பம் என்ற நூலில் இடம்பெறும் வயிறு, என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் சாதாரண பழங்கு நிலையில் உள்ள சொல்தான் அது. ஆனால் அந்தக் கட்டுரை அறிவியல்சார்ந்த கட்டுரையாக அமையும்போது துறைசார்ந்த சொற்களாக மாற்றப்படும் நிலையில் வயிறு கலைச் சொல் என்ற தகுதியை அடைகின்றது.

உலகில் நாளாந்தம் தோன்றுகின்ற கலை, அறிவியல் சார்ந்த

விடயங்களை உடனுக்குடன் உள்வாங்குவது என்பது ஒரு மொழியின் தனிச் சிறப்பாக கொள்ளலாம். இந்த வகையில், தமிழ் மொழிக்கு அந்த சிறப்பு உண்டு. ஆனால், உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் துறை சார்ந்த கலைச் சொற்கள் ஆங்கில மொழிக்கு வந்து அதனை வெவ்வேறு மொழிகள் தமக்குரியவையாக மாற்றிக் கொள்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இன்று நாம் பயன்படுத்துகின்ற சுனாமி என்பதைக் குறிக்கும் Tsumani என்னும் சொல் யப்பானிய மொழியில் இருந்து ஆங்கிலத்துக்கு வருகின்ற போது அது Tidal waves என ஆங்கில மொழியில் உள்ளவாங்கப் பட்டு ஆழிப்பேரலை என தமிழில் வழங்கப் பெறுகின்றது.

எமது மாணவர்களுக்கான தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் என்னும் பாடநூலில் கலைச் சொற்கள் அறிமுகம் தொடர்பான சில தளம் பல்கள் உள்ளமையைக் காணலாம். இங்கு, துறைசார்ந்த தெளிவு உள்ளது. ஆனால், கலைச் சொற்களை துறைசார்ந்து வகுக்கும் போது சில சொற்களை 'பொதுவான சொற்கள்' என வகைப்படுத்தும் தன்மை பாடநூல்களில் உள்ளன. கலைச் சொல் வகைப் பாட்டில் பொது என்பது அவசியமற்ற ஒன்று. தரம் பத்து பாடநூலின் தரப்பட்டுள்ள பின்வரும் சொற்கள் பொது என்ற வரையறைக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

- ▶ Almirah - நிலப்பேழை, Interview - நேர்காணல், Media - ஊடகம்
- ▶ Application - விண்ணப்பம், Museum - அருங்காட்சியகம்
- ▶ Vote - வாக்கு, Election - தேர்தல், Party - கட்சி, Citizenship - பிரஜாயுரிமை

இங்கு பொதுவான கலைச் சொற்கள் எனக் கொள்ளப்படுபவை, சிறப்பார்ந்த துறைசார்ந்த சொற்களேயாகும். Vote, Election, Party, Citizenship என்பன அரசியல் சார்ந்த கலைச் சொற்கள் இவற்றை பொது என எல்லைப்படுத்த முடியாது. இவைபோன்றே ஏனைய வையும்.

இது இவ்வாறு இருக்க, தரம் பத்து பாடநூலில் உள்ள பின்வரும் பயிற்சியை அவதானிக்கலாம்.

'பின்வருவனவற்றுக்கான கலைச்சொற்களைத் தேடி எழுதுக.'

கணினி, தொடருந்து, கோவை, குமிழ்முனை எழுதுகருவி, இங்கு எது கலைச் சொல் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. அதாவது Computer, Train, File, போன்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் கலைச் சொற்களா? அல்லது இந்த ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நிகரான தமிழ் சொற்கள் கலைச் சொற்களா? இந்த வினாவின்படி ஆங்கிலச் சொற்களை கலைச் சொற்களாக கருதும் தவறான புரிதல் இங்கு உள்ளமையைக் காணலாம். நூலாக்க குழுவினர் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் இவ்வாறான தவறுகளுக்கு பொறுப்புக் கூறவேண்டும் என்பதுடன், இதுபோன்ற பல தவறுகள் மலிந்த நிலையிலேயே பாடநூல்கள் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் பாடநூல் கலைச் சொற்களை ஆண்டு எட்டில் அறிமுகம் செய்கின்றன. ஆனால் சிங்கள மொழியும் இலக்கியமும் பாடநூல்களில் கலைச் சொல் பற்றிய விடயம் எதுவும் உட்படுத்தப்படவில்லை. இது தனிக்கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும்.

ronyrajan.a@thaiivedu.com

டில் தமிழ் சொற்கள் போன்று அழுத்தம் பெற்று பரவலாக பயன்படுத்தப்படுவதையும் காணமுடிகின்றது.

கலைச் சொல் என்பதற்கு ஒக்ஸ்போட் அகராதி கூறும் விளக்கம் list of technical or special words, especially those in a particular text, explaining their meanings financial terms என்பதாகும். இங்கு list of technical or special words என்ற அழுத்தம் முக்கியமானதாகும். இங்கு technical என்ற பதம் 'அனைத்து துறைசார்ந்து இயங்குகின்ற நுட்பம்' என்று பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு துறை சார்ந்து தேவைக்கு பயன்படும் அனைத்தும் இங்கு கலைச் சொல்லாக பார்க்கப்படுகின்றது. எ-கா: திற, மூடு, அழி, நகலெடு, வெட்டு, ஒட்டு போன்றன. இவை நியமவழக்கில் பயன்படுத்தும் சொற்களாகும். இவை கலைச் சொற்கள் தானா? என்ற ஐயம் எழுவது வழமை. ஆனால் இங்கு ஒரு துறைசார்ந்து செயற்பாடும் சொற்கள் அனைத்தும் கலைச் சொற்களாகவே கருதப்படுகின்றன. கணினி தொழினுட்பத்தை கற்க பயன்படும் அனைத்தும் இங்கு கலைச் சொற்களாகும். இவை துறை சார்ந்து இயங்கும்போது மட்டுமே கலைச் சொற்களாக இயங்கும். அதாவது,

'ஐனனி கரும்பலகையை அழித்தான்' என வரும்போது 'அழி' என்பது கலைச் சொல் அல்ல. மாறாக, 'ஐனனி கணினியில் உள்ள ஒரு கோப்பை அழித்தான்' என்பதில் உள்ள 'அழி' என்பதே கலைச் சொல்லாகும். இதே போன்று அதிகாரம் என்பது எவ்வாறு கலைச்சொல்லாக அமைகின்றது என நோக்கினால், அந்த சொல்லின் பயன்பாடு குறித்த கேள்வி எழுகின்றது. திருக்குறளில் உள்ள அதிகாரம் பற்றி சொல்லும்போது இங்கு 'அதிகாரம்' என்பது கலைச் சொல் அல்ல. மாறாக, அரசறிவியலில் 'அதிகாரம்' அதாவது இறைமை பற்றி பேசுகின்றபோது இங்கு 'அதிகாரம்'

இஸ்லாமும் அறிவியலும்

- வீராசாமி பிரபாகரன்

இஸ்லாம் ஒரு மத அடிப்படை சார்ந்த மதம் அல்ல. அது சகல உலக விடயங்களையும் ஒன்றிணைக்கின்ற மற்றும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்ற ஒரு அறிவுக் களஞ்சியமாகக் காணப்படுகின்றது. இஸ்லாத்தில் அறிவியல் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்கள் கூறப்பட்டதோடு அறிவியலின் முன்னேற்றத்திற்கு முயற்சி செய்தல் வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடும் காணப்படுகின்றது. ஆனால், சில மத அடிப்படைவாதிகள் அவ்வாறில்லாமல் அதை திசை திருப்பு கின்ற செயலில் ஈடுபடுகின்றமையினால் மேலோட்டமாக இஸ்லாம் அறிவியலுக்கு எதிரான மதம் என்ற நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

7-ம் நூற்றாண்டு வரை அரபுலகம் அறிவியல் என்ற ஒரு விடயத்திற்குள் உள்வாங்கப்படவில்லை. கிரேக்க மெய்யியலின் தாக்கம் 7-ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்ததிலிருந்து 8ம் நூற்றாண்டு முடியும் தருவாயில் அவர்கள் அறிவியல் தொடர்பான ஆழமான ஓர் அறிவினையும் ஆர்வத்தினையும் பெற்றிருந்தார்கள் எனலாம். இதனால், பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டில், நவ பைத்தகரியம், புளோட்டினஸ், நவ பிளேட்டோனியம் என்ற கிரேக்க மெய்யியல் தொடர்ச்சியினை அடுத்து அல்-கிந்தி, அல்-பாரபி, இப்னு சீனா, இப்னு துபைல், இப்னு ருஷ்த், இப்னு கல்தூன் வரையிலும் ஓர் அறிவியல் தொடர்ச்சியினை அரேபியர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர் எனலாம்.

மத்திய காலத்தில் கிறிஸ்தவத்தின் ஆதிக்கத்தில் பிளேட்டோவின் இறையியல்சார் கருத்துக்கள் பின்பற்றப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டதோடு நவ பிளேட்டோனியவாதிகள் மெய்யியல் மற்றும் இறையியலை வளர்த்தனர். அதனால் இறையியல் சாராத மெய்யியல் பாலஸ்தீனம், சின்ன ஆசியா போன்ற நாடுகளுக்குப் பரவத் தொடங்கியது. இதில் சிரியர்களே கிரேக்க அறிவியல்களைக் கற்று, அவற்றைக் கிரேக்க மொழியிலிருந்து சிரிய மொழிக்கு மொழிப்பெயர்த்ததோடு சிரிய மொழி முக்கியத்துவம்பெற்ற மொழியாக மாற்றமடைந்தது. கிரேக்க அறிவியல்களுக்கு வியாக்கியானங்களைச் சிரியர்கள் தங்களுடைய மொழியிலேயே வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிரியாவை இஸ்லாமியர்கள் கைப்பற்றியது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விடயமாகும். காரணம் சிரியா பல்வேறு புலமை பெற்ற தேசமாகக் காணப்பட்டது. இங்கு இஸ்லாமியர்களின் ஆட்சியில் அரபு மொழி முக்கியத்துவம் பெற்றது. எவ்வாறு முன்பு சிரிய மொழிக்கு கிரேக்க அறிவியல்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டனவோ அவ்வாறே அரபுமொழிக்குக் கிரேக்க அறிவியல்கள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன. இக்காலத்தில் நெஸ்டோரிய மொழிப்பெயர்ப்பாளர்களின் பங்களிப்பினால் ஹெலனிய மெய்யியல் தொடர்பான அறிவு இஸ்லாமிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. நெஸ்டோரியர்கள் அரிஸ்டோட்டலின் சிந்தனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததோடு அவரின் அளவையியல் கட்ட

மைப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டனர். இதனால், அரிஸ்டோட்டலின் அறிவியல் சிந்தனைகளை அரேபியர்கள் அதிகம் கற்றதோடு விரைவில் கிரேக்கத் தத்துவங்களுக்கு வியாக்கியானம் வழங்குகின்ற நிலைக்கு உயர்ந்தனர்.

இதனால், புதிய அறிவியல் சிந்தனைகளை இஸ்லாமியர்கள் வழங்க முற்பட்டனர். இதனடிப்படையில் வாஸிப் இப்னு அத்தா என்பவரின் தொடர்ச்சியிலிருந்து இஸ்லாமிய அறிவுவாதம் ஆரம்பமாகின்றது எனலாம். அவரிலிருந்து, முதல் இஸ்லாமிய மெய்யியல் ஸ்தாபகரான அல்-கிந்தியின் பங்களிப்புகளிலிருந்து இஸ்லாமிய அறிவியல் தனக்கென ஓர் இடத்தை நிலைநிறுத்தியது எனலாம். பைதகரஸ் மற்றும் பிளேட்டோவிற்குப் பிறகு மெய்யியலையும் விஞ்ஞானத்தையும் வலியுறுத்தியவராக அல்-கிந்தி காணப்படுகின்றார். இவரைப்போல இப்னு அல் சீனா, அல் ஹைத்தாம், இப்னு அலி பன்னா போன்ற பல்வேறுபட்டவர்கள் அறிவியற் துறைக்குப் பல்வேறு பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளனர்.

உதாரணமாக, அல் ஹைத்தாம் என்பவர் ஒளியியலுக்குச் செய்த பங்களிப்புக்கள் பிற்காலத்தில் நியூட்டனால் கூட புகழப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய கிதாபுல் மானசீர் என்ற படைப்பு அரேபியர்களுக்கு மட்டுமின்றி ஐரோப்பாவின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் பாரிய பங்களிப்புக்களைச் செய்தது எனலாம். அவி சின்னாவின் மருத்துவத்திற்கான பங்களிப்புக்கள் இன்றும் போற்றப்படுகின்றன. இவ்வகையில் ஒவ்வொரு அரேபியர்களின் பங்களிப்புக்களையும் நோக்குகின்றபோது இஸ்லாம் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு பாரிய பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது எனலாம். ஆனால், ரெனானின் கருத்துக்கள் இஸ்லாம் அறிவியலுக்கு எதிரான மதம் என்ற நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினார். இதற்குப் பதிலளிக்கும் விதத்திலேயே ஆப்கானியின் விவாதம் காணப்படுகின்றது.

ஆஃப்கானி மற்றும் ரெனான் விவாதம்:

‘இஸ்லாமும் அறிவியலும் இணைய முடியாத இரு தருவங்கள்’ என்ற கருத்தை ‘இஸ்லாமும் அறிவியலும்’ என்ற தலைப்பில் 1883ம் ஆண்டு பாரிஸ் சோர்போன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் எர்னஸ்ட் ரெனான் தனது நிலைப்பாட்டை வெளியிட்டார். அடிப்படையில் ரெனான் அவருடைய காலத்தின் பகுத்தறிவு வாதத்தின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தார். இதனால் அறிவியல் களின் எழுச்சிக்கு இஸ்லாத்தின் சமய எண்ணங்கள் எதிராக இருந்தன என அவர் கருதினார். ஆனால், ரெனானின் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக இஸ்லாம் அவ்வாறான ஒரு மதம் அல்ல என்ற தன்னுடைய விவாதத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ரெனானுடைய வாதத்தில் பின்வரும் விடயமே காணப்பட்டது. இஸ்லாமும் நவீன நாகரிகமும் இணைய முடியாத தருவங்கள். அறிவியல், மெய்யியல் என்ற இரண்டிற்கும் இஸ்லாம் விரோதமானது.

அறிவியலும், மெய்யியலும் இஸ்லாமிய உலகிற்கு அரபு அல்லாத மூலங்களிலிருந்தே வந்து சேர்ந்தன. அரேபியர் அடிக்கடி தம்முடையதென அழைத்துக்கொள்ளும் அறிவியலும் மெய்யியலும் உண்மையிலேயே அரேபியருக்குரியவை அல்ல. அவை கிரேக்கத்தையோ அல்லது பாரசீகத்தையோ சேர்ந்தவை. அரபு மொழியினூடாக மெய்யியல் எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதற்காக கிரேக்க மெய்யியலும் பாரசீக மெய்யியலும் அரேபிய மெய்யியலாகிவிடமுடியாது என்ற அடிப்படையில் ரெனான் இஸ்லாத்தின் மீதான தன்னுடைய குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தார். அதற்கு ஆப்கானி பதிலளித்தார். அவ்விவாதத்தில் இஸ்லாத்தின் அறிவியல் தொடர்பாக ஆப்கானியின் நிலைப்பாட்டினைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஆப்கானியின் பதில் ரெனானின் வாதத்தினை எதிர்ப்பதாக இருந்தது என்று இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் தம்பக்கம் பதிலளித்தனர். அது அவ்வாறு ஆப்கானி செய்திருப்பார் என்ற அவர்களது நம்பிக்கையாகும். ஆனால், ஆப்கானியின் பதில் வேறாகக் காணப்பட்டது. 'இஸ்லாமும் அறிவியலும் நற்புறவுடையது' என ஆப்கானி ரெனானிற்கு பதிலளித்தார் என்று அவருடைய பதிலைப் படிக்காமலே சிலர் கற்பனையில் எழுதியிருக்கின்றனர் எனலாம். ஆனால், உண்மை வேறாகக் காணப்பட்டது. ஆனால், நிக்கி கெடியின் கருத்தின்படி ரெனானின் அடிப்படை வாதங்களை ஆப்கானி ஏற்றுக்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது, இஸ்லாத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாட்டை அவர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

ஆப்கானி ரெனான் குறிப்பிட்ட சில வாதங்களை நிராகரித்தார். ஆனால், ரெனானின் அடிப்படை வாதங்களை அவர் நிராகரிக்கவில்லை. அரேபியரின் இயல்புகளும் பண்புகளும் மெய்யியலுக்கும் அறிவியலுக்கும் எதிரானது என்றும் இந்தோ ஐரோப்பியர்கள் அல்லது ஆரியர்களே இவற்றை வளர்த்திருக்க வேண்டும் என்ற ரெனானின் இனவாதக் கருத்துக்களை ஆப்கானி எதிர்த்தார். ரெனானின் இனவாதக் கருத்துக்களுக்குப் பதிலாக மக்கள்சார் பரிணாம நோக்கை ஆப்கானி முன்வைத்தார். 20ம் நூற்றாண்டின் முன்னேற்றத்தை அவரது கருத்துக்கள் பிரதிபலிப்பனவாகக் காணப்பட்டன. இஸ்லாம் அறிவியலை எதிர்க்கின்றது என்பதற்கு ஆப்கானி பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

எந்தவொரு மக்களும் அவர்களின் ஆதிபருவத்திலேயே மெய்யியல் மற்றும் அறிவியலை ஏற்று வாழ்ந்தவர்கள் அல்லர். எல்லா மக்களும் ஆதி பருவத்திலேயே தூய பகுத்தறிவினால் வழிகாட்டப்படுவதற்குத் தகுதி பெற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. இதன் பின்னர் உலகிற்கு இறைவனின் திருத்தாதர்கள் வந்தார்கள். அவர்களும் அந்த ஆதிவாசி மக்களைத் தூய பகுத்தறிவு மூலம் திருத்த முடியாதிருந்தார்கள். எனினும் அவர்களை நாகரீகப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளைக் கையாண்டார்கள். இறைவாக்கினூடாகப் போதனைகளைக் கூறி அவர்களை இறைவனுக்குக் கட்டுப்படவைத்தார்கள். இறைவனின் பேரில் அம்மக்களின் கீழ்ப்படிவு வலியுறுத்தப்பட்டது. முஸ்லிம்களோ, கிறிஸ்தவர்களோ மற்றும் உருவ வழிபாட்டாளர்களோ யாராயினும் காட்டுவாசி நிலையிலிருந்துதான் முன்னேற்றமான நாகரீகத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். (எம். எஸ்.எம். அனஸ், 2012: 137)

அரேபியர்கள் பிறப்பிலேயே அறிவியலையும் மெய்யியலையும் எதிர்ப்பவர்கள் என்ற ரெனானின் குறுகிய மனப்பான்மையை ஆப்கானி நிராகரித்ததோடு அரேபியர்கள் இன்னும் உயரிய அறிவு நிலையை அடையவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். வரலாற்றுக் காலத்தின் அடிப்படையில் அரேபியர் கிரேக்க மற்றும் பாரசீக அறிவியல்களை ஏற்றுக்கொண்டு அதைக் கற்றுத் தேர்ந்து தமது படைப்புக்களைப் படைப்பதற்கு முன்னேற்றமான சமுதாயமாக இருந்துள்ளார் என்பதை நிரூபிக்கின்றார். மேலும், செமித்தியரிடம் மெய்யியல் காணப்பட்டது என்பதையும் இஸ்லாமியர்கள்

கைப்பற்றிய தேசங்களில் வாழ்ந்த கிரேக்க மெய்யியலாளர்களில் பலர் செமித்தியர்களே என்றும் ஆப்கானி முன்வைக்கின்றார்.

அரேபியர்கள் கிரேக்க அறிவியல்களின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு அதை வளர்த்து இவ்வுலகிற்கு அளித்ததோடு அரிஸ்டோட்டலின் மெய்யியல் சிந்தனைகளை விளக்குவதிலும் அதனை மேம்படுத்துவதிலும் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வம், முனைப்பு என்பன பாராட்டக்கூடிய விடயம் என்பதை ஆப்கானி வலியுறுத்தினார். உண்மையில் கிரேக்கத்துடன் புதிய ஆரம்பித்த அறிவியல்களைப் பாதுகாத்து, அவற்றை மேம்படுத்தி உலகிற்கு அளித்தவர்கள் என்ற ரீதியில் வரலாற்றில் அரேபியர்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். மற்றுமொரு வகையில் இஸ்லாமியக் கலாசாரத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு அல் குர்ஆனின் கல்வி மரபும் சட்டவியலும் ஹெலனிய - கிரேக்க கலாசாரத்திலிருந்து அறிவியலை அறிந்துகொள்ளும் தூண்டுதலை அளித்ததாகக் கூற முடியும். குர்ஆனின் அத்தியாயங்களான 5, 12, 13:2, 16:3, 190 என்பவை அறிவியலின் வளர்ச்சிக்குரிய கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனினும் சமயம் என்ற வகையில் இஸ்லாத்தில் பகுத்தறிவிற்கும் மெய்யியலுக்கும் எதிரான போக்குகள் காணப்படுகின்றன. மெய்யியல் சிந்தனைகளுக்கும் சமய முறைமைகளுக்கும் இடையில் காணப்படுகின்ற முரணே இவ்வாறான நிலைப்பாட்டிற்குக் காரணமென ஆப்கானி குறிப்பிடுகின்றார். பகுத்தறிவு மற்றும் சுதந்திரம் பற்றிய சிந்தனைகள் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்க முடியாது என்று குறிப்பிடுகின்ற அதேவேளை, அவற்றை மக்களிடத்தே சமய பக்தியைப்போல எடுத்துச்செல்ல முடியாது. இதில் உள்ள முரண்பாடுகள் கடினமானவை என ஆப்கானி குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறு ரெனானினுடைய கருத்துக்களுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில், இஸ்லாமும் அறிவியல் தொடர்பாகவும் ஆப்கானி தன்னுடைய கருத்துக்களை முன்வைத்தார். ஆப்கானியின் சிந்தனைகள் இஸ்லாத்தின் நவீனத்துவத்திற்கு வித்திடும் வகையில் காணப்பட்டது. ஆனால், வரலாற்றாசிரியர்கள் ஆப்கானியை ஒரு அடிப்படைவாதியாகவே கருதுகின்றனர். ஆப்கானி மற்றும் ரெனானின் விவாதத்தில் ஆப்கானியின் நிலைப்பாட்டை நுணுகிப் பரிசீலிக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு காணப்படுகின்றது.

ஆஃப்கானியின் நிலைப்பாடு:

இஸ்லாமும் அறிவியலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரெனான் மற்றும் ஆப்கானி ஆகிய இருவருக்குமிடையில் இடம்பெற்ற விவாதமானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்விவாதத்திலிருந்து ஆப்கானியின் நிலைப்பாட்டினை நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இஸ்லாம் தொடர்பான அவருடைய உணர்வு, இஸ்லாம் அறிவியலுக்கு எதிரானது அல்லதாக இருக்கின்ற அதேவேளை அது அறிவியலின் விருத்திக்குப் பங்களிப்பு செய்கின்ற மதமாகக் காணப்படுகின்றது என்பது தொடர்பான தெளிவு, இஸ்லாத்தினை நவீன யுகம் நோக்கிக் கொண்டு செல்கின்ற முனைப்பாடு, இஸ்லாத்தில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகள் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பான சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடு ஆப்கானியின் விவாதத்தில் நோக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆப்கானி ரெனானின் அடிப்படைவாதத்தை நிராகரிக்காத அதேவேளை அவருடைய சில கருத்துக்களை நிராகரிக்க முனைகின்ற மையானது அவர் ஒரு அடிப்படைவாதி அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டை எங்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதோடு, இஸ்லாத்தின் தூய்மையை வேண்டி நிற்கின்ற விடயத்துவமும் இஸ்லாத்தினை நவீனத்துவ நோக்கில் கொண்டு செல்கின்ற தன்மையும் வெளிப்படுத்துகின்றமாற்றை நாங்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அடுத்த

ததாக, இன அடிப்படையில் ரொனான் இஸ்லாம் அறிவியலுக்கு எதிரானது என்ற நிலைப்பாட்டினை முன்வைக்கின்ற வேளையில் ஆப்கானி, இன அடிப்படையிலான கருத்தினை மறுத்து அதற்கு எதிராக மக்கள் பரிணாம வாதத்தினை முன்வைக்கின்றமையும் ஆதி மக்கள் அறிவியலை தன்னகத்தே கொண்டிராத நிலைப்பாட்டுடன் இருந்தமையும் காலப்போக்கில் அவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள முனைந்தமையையும் விளக்கி, அதுபோலவே இஸ்லாத்தின் ஆதியில் அடிப்படைவாதம் காணப்படுகின்றமையும் அது அறிவியலுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்ததையும் எடுத்துக்காட்டி ஏற்றுக்கொள்வதோடு பின்னர் இஸ்லாத்தில் அறிவியல் அடிப்படைகள் துளிர் விட்டதையும் அதன் வளர்ச்சி, விருத்தியினால்தான் பிற்காலத்தில் ஐரோப்பா அதைத் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தமற்றையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

இச்செயற்பாடு அவரை இஸ்லாத்திற்கான நவீனத்துவத்தை வழங்க முற்படுகின்ற சீர்திருத்தவாதியாகவே காட்டுகின்றது. இருப்பினும் அவர் இஸ்லாத்திலிருந்து விலகிச் செல்லாமல் இஸ்லாத்தில் அனைத்து விடயங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையை எடுத்துக்காட்டி அதைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கான நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இச்செயல் அவரை சீர்திருத்தவாதிகளில் முன்னிலைப்படுத்துகின்றது. இவர் ஒரு வகையில் அராஜகவாதியாகவும் தீவிர சீர்திருத்தவாதியாகவும் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் சமயங்களின் நிலைப்பாடானது அறிவியலிலிருந்து விலகி இருக்கின்றமையை எடுத்துக்காட்டுகின்ற விதமும் அவ்வாறிருப்பினும் இஸ்லாத்தில் அறிவியல் விருத்திக்கான தாராள இடமும், அறிவியல் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைகளும் காணப்படுகின்றமையை குர்ஆனின் உதாரணங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகின்றமை அவரின் ஆழ்ந்த அறிவு, சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

ஆப்கானி ஒரு சமயப் பொறையுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். உண்மையில் அவர் ஒரு மத அடிப்படைவாதி அல்ல. தன்னுடைய இனம், மதம், நாசரிசம், பண்பாடு, கலாசாரம் என்ற விடயங்களை உண்மையில் நேசித்ததோடு தன்னுடைய அடையாளத்தை இழப்பதற்கு அவர் முயற்சிக்கவில்லை. இதனாலேயே ஐரோப்பிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடியதோடு மட்டுமல்லாமல் தன்னுடைய மதத்தினூடான சீர்திருத்தம் மற்றும் வியாக்கியானங்களை வழங்குவதிலும் முன்நின்றார். இதனால்தான் அவர் மேலைத்தேய கல்வி முறையில் செல்வாக்கு செலுத்தியதோடு மாணவர்களை மேலைத்தேயக் கல்வி முறைகளுக்கு ஏற்ப கற்குமாறும் குறிப்பாக மெய்யியலைக் கற்குமாறும் வலியுறுத்தினார். மெய்யியல் அறிவியல்களின் தாயாக இருக்கின்றமையை அவர் எடுத்துக்காட்டுகின்றமை முக்கியமானதாகும்.

எவ்வாறுதான் கிரேக்கர்களினுடைய சிந்தனையானது அரேபிய மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் அதற்குரிய வியாக்கியானங்களைத் தந்ததோடு மட்டுமல்லாது அரிஸ்டோட்டலின் தர்க்க முறைமையை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கேற்ப தங்களுடைய முறையியல்களை அரேபியர் கட்டியெழுப்பினர் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ரொனானின் வாதத்தின்படி கிரேக்க அறிவியல்களையே அரேபியர்கள் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற வாதம் அவருடைய நிலைப்பாட்டில் சரியென ஏற்றுக்கொண்டால் அரேபியரிடமிருந்து நவீன காலத்தில் ஐரோப்பியர் பெற்றுக் கொண்ட அறிவியல்களை மட்டும் எவ்வாறு அவர்கள் தன்னகத்தே யுரியது என்று உரிமை கொண்டாடமுடியும் என்ற கேள்வியை நாம் எழுப்புவதற்கு ஆப்கானியின் எதிர்வாதக் கருத்துக்கள் சிறந்த

உந்துதல்களை வழங்குகின்றமையைக் காணலாம். ரொஜர் பேக்கன் தன்னுடைய குறிப்புகளில் இப்பினு அல் அய்த்தாமின் ஒளியியல் தொடர்பான சிந்தனைகளே பிற்பட்டகால ஐரோப்பியரின் ஒளியியல் தொடர்பான முன்னேற்றத்திற்கு வித்திட்டதாகவும், தான் அவருடைய சிந்தனைகளிலிருந்து பாரிய விடயங்களைப் பெற்றுக்கொண்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றமை முக்கியமானதாகும். இந்நிலையில் கிரேக்கர்களிடம் ஒளியியல் தொடர்பான அறிவு போதியதாக இருக்கவில்லை என்பதும் நோக்கத்தக்கது. எனவே, ஒளியியல் தொடர்பான கண்டுபிடிப்புக்கள், சிந்தனைகள் என்பன அரேபியர்களிடமிருந்தே ஐரோப்பியர்களின்வசம் வந்தது என்றால் ஐரோப்பியர்களால் எவ்வாறு ஒளியியல் அறிவியல்களைத் தன்னுடையதென உரிமை கொண்டாடமுடியும்? என்ற வினாவை எழுப்பலாம்.

இவ்வாறு தூரநோக்குச் சிந்தனை, இஸ்லாத்தின் நவீனத்துவத்தின் தேவைப்பாடு, இஸ்லாத்தில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகள், இஸ்லாத்தில் அக்குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குக் காணப்படுகின்ற வழிவகைகள், அறிவியலின் விருத்திக்கு இஸ்லாத்தில் காணப்படுகின்ற வாய்ப்புக்கள், தன்னுடைய மதத்தில் காணப்படுகின்ற குறையை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை அத்தோடு சமயப்பொறை காணப்படுகின்ற தன்மை, தன்னுடைய மதத்தினுள்ளேயே சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த முனைகின்ற போக்கு, அறிவியல் மற்றும் மெய்யியலைக் கற்பதற்குத் தூண்டும் பண்பு போன்ற பல்வேறுபட்ட பண்புகளை உள்ளடக்கிய உள்ளொளியாக ஆப்கானியின் சிந்தனைகள் காணப்படுகின்றமையை எடுத்து நோக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

முடிவுரை:

வரலாற்றில் நவீன நாகரீகங்கள் தோன்றி மக்களை வழிநடத்த முற்பட்ட காலங்களிலிருந்து இஸ்லாம் மக்களை நல்வழிப்படுத்துகின்ற மார்க்கமாகக் காணப்படுகின்றது. இது காலத்தின் தேவைக் கேற்ப சகல விடயங்களிலும் மக்களை முன்னேற்றப்பாதைக்கு அழைத்துச் செல்வதில் இஸ்லாம் முன்னோடியாக இருக்கின்றமையைக் காணலாம். இந்நிலையில் சில அடிப்படைவாதிகளின் சிந்தனைகள் இஸ்லாத்தினை மரபுவாதம் கொண்ட சமயமாகவும் இஸ்லாமியர்களை அடிப்படைவாதிகளாகவும் சித்தரித்திருக்கின்றமையைக் காணலாம். இதனால் வெளிப்பார்வையில் இஸ்லாம் நவீனத் துவத்திற்கு எதிரானது என்ற நிலைப்பாடு நிலவுகின்றது.

இதனால் எவ்வாறு காலத்திற்கு காலம் இறை தூதர்கள் வந்து மக்களை வழிநடத்தினார்களோ அவ்வாறே நவீன சீர்திருத்தவாதிகள் தோற்றம்பெற்று இஸ்லாத்தினைச் சீர்திருத்த முற்பட்டனர். அவ்வாறானோரில் ஆப்கானியும் ஒருவர். இவரால் இஸ்லாம் நவீனத்துவம் மற்றும் அறிவியலுக்கு எதிரான மதம் அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி இஸ்லாத்திற்கான புதிய வியாக்கியானத்தை அளித்தார். ரொனானின் கருத்துக்களுக்கு எதிரான வாதங்கள் ஆப்கானியின் சிறந்த ஆளுமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றது. அது இஸ்லாம் அறிவியலுக்கு எதிரான மதம் அல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது.

prabakaran.v@thaiveedu.com

தாய்வீடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

மக்ஸ் வெபரின் சமூகவியல் சிந்தனைகள்

புரட்டஸ்தாந்திய அறமும் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும்

- க. சண்முகலிங்கம்

கார்ல் மார்க்ஸும் 19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய பிற சிந்தனையாளர்களும் கைத்தொழில் புரட்சியின் மூலகாரணங்களை பொருளாதார அடிப்படையில் விளக்க முனைந்தனர். சமூகவியல் மூலவர்களில் ஒருவராகிய மக்ஸ் வெபர் (1864-1920) முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்திற்கான மூலகாரணத்தை சமயக் கருத்துக்களிலும், மதிப்பீடுகளிலும் தேடினார். இந்தியா, சீனா ஆகிய

(ஜேர்மன் மொழியில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இந்நூலின் தலைப்பு 'புரட்டஸ்தாந்திய அறமும் முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மாவும்' என்ற பொருளுடையது). சிந்தனையைத் தூண்டும் இந்நூல் சாதாரண வாசகர்களும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எளிமையுடையது.

சீனாவிலும், இந்தியாவிலும் கைத்தொழில் புரட்சி தோன்றுவதற்கான முன்தேவைகள் தாராளமாக இருந்தன. இந்நாடுகளில் மலிவான உழைப்புக் கிடைத்தது. விரிந்த சந்தை இருந்தது. வர்த்தகர்களிடம் பிற உயர் சமூகக் குழுக்களிடமும் மூலதனம் திரளுவதற்கான வாய்ப்புக்களும் இருந்தன. வெடிமருந்து, திசையறி கருவி அச்சியந்திரம் ஆகியவற்றைச் சீனர்களே கண்டுபிடித்து முதலில் உலகுக்கு அளித்தவர்கள். ஆயினும் மேற்கு நாட்டில் தான் கைத்தொழில் புரட்சி தோன்றியது. அங்கு கூடப் பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. இங்கிலாந்து, நெதர்லாந்து, யேர்மனி ஆகிய புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தைத் தழுவின நாடுகளிலேயே முதலில் முதலாளித்துவ முறையிலான கைத்தொழில் உற்பத்தி விருத்தியாயிற்று. இதனை கவனத்தில் கொண்ட மக்ஸ் வெபர் புரட்டஸ்தாந்திய அறம் (Protestant Ethic) முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமூலம் ஆக அமைந்தது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். கல்வினியம் (Calvinism) போன்ற தூய்மைவாத மதப்பிரிவினர் பரப்பிய ஒழுக்க நியமங்கள் முதலாளித்துவ முயற்சியாளர்களின் தோற்றத்திற்கான பண்பாட்டு நிலைமைகளை உருவாக்கின என அவர் கருதினார்.

நவீனமயமாதலின் அடிப்படையாக அமைவது பகுத்தறிவு நோக்கு (Rationality) பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை புரட்டஸ்தாந்தியம் கொண்டு வந்தது ஆகவே புரட்டஸ்தாந்தியந்தான் நவீனமயமாதலின் மூலவித்து. வெபரின் வாதங்களை இம்முறையிலேயே புரிந்து கொள்ளலாம். முதலாளித்துவம் பகுத்தறிவான செயற்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

- ▶ முதலாளிகள் சந்தை சக்திகளின் செயற்பாடுகளைத் துல்லியமாக மதிப்பீடு செய்து தமது செயற்திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்கிறார்கள்.
- ▶ உற்பத்திச் செலவுகள், கூலி, விலை, லாபம் என்பனவற்றை அவர்கள் கவனத்தோடு நுட்பமாகக் கணிக்கிறார்கள்.
- ▶ குறிப்பிட்டளவு முதலீட்டைச் செய்தால் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும் என்று சிந்தித்து லாப நட்டம் பற்றி யோசித்துச் செயற்படுகிறார்கள்.

முதலாளித்துவத்தின் பகுத்தறிவு நோக்கு உற்பத்தியின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தது. பகுத்தறிவு நோக்கு 'லாபவேட்டையில்' ஈடுபட்ட சில முன்னோடிகளிடம் மட்டும் காணப்பட்ட

பண்டைய நாகரிகங்களின் சமயங்களையும் ஐரோப்பாவின் கிறிஸ்தவ சமய இயக்கங்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த மக்ஸ் வெபர் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும் சமயக் கருத்துக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளை விளக்கினார். வெபரின் கருத்தின்படி சில சமயநெறிகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாகக்கூட இருந்துள்ளன. தூண்டுதலாகவோ தடையாகவோ இல்லாமல் நடுநிலையாக அமைந்த சமய நெறிகளும் உள்ளன. சமயம் என்ற காரணியின் பங்கை இவ்விதம் ஒப்பிட்டு முறையில் வெபர் விளக்கினார். வெபர் எழுதிய Protestant Ethic and The Spirit of Capitalism(1905) என்ற நூல் அறிவுலகின் கவனத்தை ஈர்த்த புகழ்பெற்ற நூலாகும்

ஒரு விடயமல்ல. கல்வினியம் பரவியிருந்த நாடுகளில் முழுச்சமு கத்திடமும் பகுத்தறிவு நோக்குப் பரவியிருந்தது. சமூகம் முழுமையினலும் வாழ்வியல் முறையில் பகுத்தறிவு ஊறிச் செறிந்தது என்று மக்ஸ் வெபர் குறிப்பிடுகிறார்.

மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் இத்தாலிய நகரங்களில் வாழ்ந்த வணிகர்களிலிருந்து குண இயல்புகளில் வேறுபட்ட முயற்சியாளர் வர்க்கம் இங்கிலாந்து, நெதர்லாந்து, ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளில் தோன்றியது. சேக்ஸ்பியரின் வெனிஸ் நகர வணிகன் நாடகத்தின் வணிகர் மாதிரியில் இருந்து வேறுபட்ட இயல்பினராக முதலாளித்துவ எழுச்சிக்காலத்து முயற்சியாளர்கள் இருந்தனர். வெனிஸ்நகர வணிகர்கள் சூதாடிகள் போன்று செயற்பட்டவர்கள். அவர்களிற்கு 'லாபம்', 'நட்டம்' என்ற இரண்டும் அதிஷ்டம், துரதிஷ்டம் சார்ந்து அமைபவையாகும். ஒரு கப்பல் நிறையச் சரக்கை ஏற்றி அனுப்புவார்கள். கப்பல் திரும்பி வரும்போது இரு மடங்கு சரக்குகளோடும், வெள்ளி தங்கக் குவியல்களோடும் வரும். கப்பல் திரும்பலாம், திரும்பாமலும் போகலாம். அவர்களுக்கு அதிஷ்டம் இருந்தால் செல்வம் குவியும். துரதிஷ்டம் இருந்தால் அவர்கள் ஏழைகளாகவும், கடனாளிகளாகவும் ஆவர்.

முதலாளித்துவ கட்டத்து வணிகர்கள் சூதாடிகள் அல்லர் அவர்கள் கூலி விலை, லாபம் சந்தை என்பனவற்றை பகுத்தறிவு பூர்வமாகக் கணிப்பிட்டு தம் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை ஒருங்கமைத்தனர். ஸ்பானிய போத்துக்கீச கடலோடிகள் கடற்கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டார்கள் கடல் கடந்த நாடுகளைக் கைப்பற்றி அந்நாடுகளின் செல்வங்களைச் சூறையாடினார்கள். இதனைக் 'கொள்ளையிடும் முதலாளித்துவம்' (Booty Capitalism) என்பர். கைத்தொழில் புரட்சிக்கு முற்பட்ட சமூகம் (Pre - Industrial Society) உற்பத்தி முறையில் புரட்சிகர மாற்றங்களைக் கொண்டு வரக் கூடிய முயற்சியாளர்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

கத்தோலிக்கமும் புரட்டஸ்தாந்தியமும் ஒப்பீடு:

கத்தோலிக்க மதத்திற்கும் புரட்டஸ்தாந்திய மதத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை விளக்குவதன் மூலம் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்திற்குத் தேவையான இயல்புகளையுடைய மனிதர்கள் எப்படி உருவாகினார்கள் என்பதையும், புரட்டஸ்தாந்தியம் எவ்வாறு முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமான மனப் பாங்குகளைக் கட்டமைத்தது என்பதையும் விவரிக்க முடியும்.

கத்தோலிக்கம் மனிதரின் ஆத்ம விடுதலைக்கு உதவியது. இவ்வுலக வாழ்வில் மனிதர் வறுமையால் படும் இன்னல்களுக்கு ஆறுதல்தந்து உதவும் மதமாகவும் அது விளங்கியது. இதற்கு மாறாக இவ்வுலக வாழ்வில் வெற்றியீட்டுதல் அல்லது செல்வந்தனாக வாழ்க்கையில் முன்னேறுதல் கடவுளால் இரட்சிக்கப்பட்டவர்களுக்குரிய அடையாளம் என புரட்டஸ்தாந்திய சமயச் சிந்தனை அமைந்தது. இதனை இக்கட்டுரையில் பின்னர் விளக்கிக் கூறுவோம்.

புரட்டஸ்தாந்தியர்களின் ஒரு பிரிவினரான கல்வினிய தூய்மைவாதிகள் செல்வத்தை ஈட்டுதல் அதனைத் தூய்ப்பதற்கும் உலக இன்பங்களில் மூழ்கிக் திளைப்பதற்கும் அல்ல என்று கூறினர். சிக்கனத்தையும், சேமிப்பையும் எளிமையான வாழ்க்கையையும் கல்வினியம் போதித்தது. செல்வத்தைத் திரட்டுதல் கடவுளுக்குச் செய்யும் மகிமையெனவும் கல்வினியம் கூறியது.

கத்தோலிக்கம் தனி மனிதனின் சுதந்திர நடவடிக்கைகளை அனுமதிக்கவில்லை. புரட்டஸ்தாந்தியம் தனிநபர் வாதத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் சமய வாழ்க்கையில் அனுமதித்தது. பாப்பாண்டவரினதும், போதகர்களினதும் கட்டளைகளுக்குப் பணிந்து ஒழுக்குதலை கத்தோலிக்கம் விசுவாசிகளின் இரட்சிப்புக்கான வழியாகக் கூறியது. புரட்டஸ்தாந்தியம் தனி நபர்கள் கடவுளோடு நேரடியாகவே பேசுவதையும், தமது ஆன்ம ஈடுற்றத்திற்கான வழியைத் தாமே தேடிக் கொள்வதையும் ஊக்குவித்தது.

கத்தோலிக்க விசுவாசம், நம்பிக்கை சடங்குகள் என்பனவற்றைச் சமய வாழ்க்கையின் அடிப்படையாகக் கொண்டது. மந்திர தந்திரங்களும் கத்தோலிக்கத்தில் புகுந்து கொண்டன. புரட்டஸ்தாந்தியம், சடங்குகளையும், ஆசார முறைகளையும் புறத்தொதுக்கியது. பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத நடைமுறைகளை அது ஏற்கவில்லை.

மேற்குறித்த இயல்புகளால் புரட்டஸ்தாந்தியம் முதலாளித்துவத்தனி மனித வாதத்தை ஊக்குவிக்கும் தத்துவமாக இருந்தது.

வெபர் விடுவிக்க முனைந்த புதிர்:

'புரட்டஸ்தாந்திய அறமும் முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மாவும்' என்னும் தலைப்பில் வெபர் எழுதிய கட்டுரை முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம் பற்றிய ஆய்வாகும். மேற்கத்தைய சமூகத்தில் முதலாளித்துவம் ஏன் தோற்றம் பெற்றதென்ற புதிரை வெபர் இக்கட்டுரை மூலம் விடுவிக்க முற்பட்டார். வெபர் கூறிய விளக்கம் அடம் சிமித் கூறிய விளக்கத்தில் இருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தது. முன்னேறிய தொழில் நுட்பம், வேலைப் பிரிவினை, சிறப்புத் தேர்ச்சி உற்பத்தி விளைதிறன் அதிகரிப்பு, ஆகியவற்றின் ஒன்றிணைந்த விளைவாக முதலாளித்துவம் தோன்றியது என அடம் சிமித் விளக்கம் கொடுத்தார். இந்த மாற்றங்கள் முதலில் மனிதர்களின் மனப்பாங்குகளையும், நடத்தையையும் மாற்றியது. அதன் பின்னர் சமூகத்தின் கட்டமைப்பும் மாற்றம் பெற்றது. மார்க்ஸ் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை வர்க்கப் போராட்டத்தின் விளைவாகக் கண்டார். சமூக வர்க்கங்களுக்கிடையிலான போராட்டம் வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளையும் சமூகக் கொந்தளிப்புகளையும் ஏற்படுத்தின. வரலாற்றின் தவிர்க்கமுடியாத விளைவே முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம் என மார்க்ஸ் கருதினார். அடம் சிமித், மார்க்ஸ், முதலிய சிந்தனையாளர்களுக்கும் வெபருக்கும் இடையிலான முக்கிய வேறுபாடு இங்கே கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

மக்ஸ் வெபர் அகக் காரணிகளையே முதன்மைப்படுத்துகிறார். மனிதர்களின் மனப்பாங்குகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் முதலாளித்துவத்தை தோற்றுவிக்கும் முதன்மைக் காரணியாக இருந்தது என்பதே அவரது வாதம் மக்ஸ் வெபர் கருத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு புரட்டஸ்தாந்திய அறம்பற்றி அவர் கூறியவற்றை நோக்குதல் வேண்டும்.

- வாழ்க்கைத் தொழில் (Vocation)
- முன் வகுத்தமைவு (Pre - Destination) என்னும் இரண்டு எண்ணக் கருக்கள் பற்றி அடுத்து நோக்குவோம். இவ்விரு எண்ணக் கருக்களும் புரட்டஸ்தாந்தியம் பற்றிய புரிதலுக்கு அவசியமானவை.

வாழ்க்கைத் தொழில் (Vocation):

நவீன காலத்திற்கு முற்பட்ட சமய வாழ்க்கையில் மதகுருக்களிற்கு முக்கியமான வேலைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. துறவு வாழ்க்கை சமயக்கிரியைகளைச் செய்தல், போதித்தல், சமயக் கல்வி ஆகிய வேலைகள் மதகுருக்களுக்கு உரியனவாக இருந்தன. இவ்வகையில் பொது மக்களுக்கும் மதகுருக்களுக்கும் இடையே சமயம் சார்ந்த தெளிவான வேலைப்பகுப்பு இருந்தது. புரட்டஸ்தாந்து சமயம் இந்த வேலைப்பகுப்பை நிராகரித்தது. இடைக்காலக் கிறிஸ்தவம் தனி நபரின் பக்தியையும் ஒழுக்கத்தையும் வற்புறுத்தவில்லை. ஒவ்வொரு தனிநபரும் ஒழுக்கத்தோடு வாழவேண்டும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குத்தானே மதகுருவாக இருக்க வேண்டும் என மார்ட்டின் லூதர் கருதினார். இன்னொரு வரின் செயல்களால் எமக்குக் கடவுளின் கடாட்சம் கிடைக்கப் போவதில்லை. எமது செயல்களே எமக்கு நன்மையையோ திமையையோ தரும். ஆதலால் மதகுரு வழிபாடுகளைச் செய்வதால் எமக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை என்பதே புரட்டஸ்தாந்தியத்தின் நிலைப்பாடாகும்.

புரட்டஸ்தாந்தியம் புதிய சமய ஒழுக்கம் ஒன்றைப் புகுத்தியது. அவரவர் தத்தம் கடமைகளை நேர்மையுடனும் கடமை உணர்ச்சியுடனும் செய்தலே இறைவனுக்குச் செய்யக் கூடிய பணியாகும் என புரட்டஸ்தாந்தியம் கூறியது. பொது நன்மை கருதிக் கடவுள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தொழிலைக் கொடுத்துள்ளார். இந்தத் தொழிலை கடவுள் பணியாகக் கருதிச் செய்வது தான் தனி நபர் ஒருவரின் கடமை. வேலை செய்யாது சோம்பியிருப்பதும், வேலையைக் கவனமின்றியும் பொறுப்பு இன்றியும் செய்தலும் ஒழுக்கக் கேடான நடத்தைகள் பயனுடைய ஒழுக்கமுடைய வாழ்வை இவ்வுலகில் நடத்துவதற்கு ஊக்கம், முயற்சி, பொறுப்புணர்ச்சி, தனது தொழிலில் அக்கறை ஆகிய பண்புகள் ஒருவரி

டம் இருத்தல் வேண்டும். இதனையே 'வாழ்க்கைத் தொழில்' (Vocation) என்ற கருத்து உணர்த்துகிறது. மனித வாழ்க்கை கணக்குப் பதிவுப் புத்தகத்தின் பேரேட்டுப் பக்கத்திற்கு ஒப்பானது. மனிதரின் செயல்களுக்குரிய வரவுப்பதிவும் செலவுப் பதிவும் (Debit and Credit) இங்கே பதியப்படுகின்றன. யாவற்றையும் கூட்டிக் கழித்துச் சமன் செய்யும்போது மீதம் ஒன்று கிடைக்கும். இந்தக் கூட்டல் கழித்தல் மீதி சக (+) அடையாளத்துடன் (நன்மைகள்) இருக்கலாம் அல்லது சய (-) அடையாளத்துடன் (தீமைகள்) இருக்கலாம். சயவை மாற்றிச் சகவாக ஆற்றும் வேலைக்கு இடமில்லை, இதற்கு எந்தக் குறுக்கு வழிகளும் கிடையாது. தனது செயல்களையும், வாழ்க்கையையும் மதிப்பீடு செய்து ஒழுக்கமான நெறிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டு பயனுள்ள வாழ்க்கையை வாழ்வது ஒவ்வொரு மனிதனும் பொறுப்பு. ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்குரிய வழி இதுவாகும். பாவம் செய்தவன் அந்தப் பாவத்தைக் கழுவிக்கொள்ளவோ மன்னிப்புப் பெறவோ புரட்டஸ்தாந்து மதக் கொள்கையில் இடமில்லை. சோம்பேறியாக இருப்பவன், வேலை செய்யாது வீண்பொழுதைக் கழிப்பவன், பாவங்களைச் செய்வதற்குக் கூடியவாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏனெனில் அவன் புலனின்ப வேட்கைக்கு அடிமையாகக் கூடியவன் முயற்சியுடையவன், தன் வேலையைக் கரிசனையுடன் செய்பவன் இன்ப நுகர்ச்சியில் நாட்டம் கொள்வதில்லை. இடைக்காலத்தின் தொழில்கள் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. விவசாயம் பருவகால மாற்றங்களோடு இணைந்தது. உழைப்பு மிகுந்த காலம், ஓய்வாக இருக்கும் காலம் என்ற சுழற்சி முறை விவசாயத்தில் இருந்தது. நவீன கைத்தொழில் உற்பத்தி முறையில் இவ்வாறான சுழற்சி கிடையாது. ஒரு இலக்கு நோக்கியதாக ஒருவரின் கருமங்கள் நேர்கோட்டு முறையில் நெறிப்படுத்தப்படும், கைத்தொழில் சமூக வாழ்க்கை முறையுடன் பொருத்துவதாக புரட்டஸ்தாத்திய மதக் கோட்பாடு அமைந்தது. வாழ்க்கைத்தொழில் என்ற கருத்துடன் இணைந்த விழுமியங்கள் முதலாளித்துவ விருத்திக்கு ஏற்றவை.

முன்வகுத்தமைவு (Pre - Destination):

கடவுள் எல்லாம் வல்லவர். எல்லாம் அறிந்தவர், அவர் சர்வ வல்லமையுடையவர். பூசை வழிபாடுகளாலும், சடங்குகளாலும் கடவுளைத் திருப்திப்படுத்தலாம் என்று கருதுவதோ, மனிதனின் பாவங்களைக் கழுவலாம் என்று நினைப்பதோ மடமை. சுவர்க்கத்தை அடையப் போகிறவர்கள் யார்? நரகத்திற்குச் செல்லப் போகிறவர்கள் யார்? என்பது முன் கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்று. இதனைக் கல்வினியம் 'முன்வகுத்தமைவு' எனக் குறிப்பிட்டது. இவ்வுலகில் பிறப்பதற்கு முன்பே ஒருவர் இரட்சிக்கப்படுவாரா அல்லது நரகத்திற்குச் செல்வாரா என்பது தீர்மானிக்கப்பட்ட விடயம். ஆனால் இந்த விடயம் எல்லாம் தெரிந்தவரான கடவுள் ஒருவருக்குத்தான் தெரியுமே ஒழிய மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. மனிதர்கள் தாம் இரட்சிக்கப்பட்டவரா அல்லாதவரா என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியாது. நச்சு மரம் ஒன்று நற்கனியைத் தரமுடியாது என்பது போல் பாவம் செய்தவர்கள் மறுவுலகில் நல்வாழ்க்கையைப் பெற முடியாது. கடமை உணர்வோடு பணி செய்து, புலன் இச்சைகளில் இருந்து மனதை விடுவித்து, நேர்மையும் ஒழுக்கமும் உடையவராக வாழ்தல் இரட்சிக்கப்பட்டவர் என்பதன் அடையாளம். சிக்கனத்தைப் பேணி வாழ்வில் முன்னேறுதல் கடவுள் காட்டுகிற ஒரு சமிக்கை (Signal). துறவிகளாக மடங்களில் அடைக்கலம் புகாமல், இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டே உலகியல் வாழ்வு ஊடாக துறவு ஒழுக்கத்தைப் பேணலாம் எனக் கல்வினியம் போதித்தது. இதனை 'This worldly Asceticism' என்பர். தமிழில் இதனை இவ்வுலகத் துறவு வாழ்க்கை எனலாம். புலனின்பங்களுக்கு அடிமையாகிப் பாவச் செயல்களைச் செய்யாது வாழ்தல் என்பதே இவ்வுலகத்துறவு வாழ்க்கை என்பதன் பொருளாகும். வேலை, உழைப்பு சிக்கனம், தொழில் முயற்சிகளில் முதலீடு செய்தல், என்பன தொடர்பாகவும் சமய ஒழுக்கம் தொடர்பாகவும் ஏற்பட்ட புதிய மனப்பாங்குகளின் தொகுப்பாக அமையும் கருத்தமைவே முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மா (The Spirit of Capitalism) என வெபரால் கூறப்பட்டது. இதனை வேலை செல்வத்தின் திரட்சி அல்லது மூலதனக் சேர்க்கை என்பன தொடர்பான மனிதரின் புதிய மனப்பான்மை என்றும் கூறலாம்.

முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம் பற்றிய விவாதம்:

முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம் பற்றிய வெபரின் கருத்து (Weber's

Thesis) சுவாரஸ்யமானதொரு விவாதப் பொருள் ஆகும். புறநிலை கட்டமைப்புகளிற்கு முதன்மையளிக்கும் மார்க்சியக் கோட்பாடு

- உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாடு
- வர்க்கப் போராட்டம்

ஆகிய புறநிலைக் காரணிகளுக்கே அழுத்தம் கொடுக்கின்றது. வெபரின் கோட்பாடு சமயம் சார்ந்து எழும் புதிய மனப்பாங்குகள் என்னும் அகநிலைக் காரணியை முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்திற்கான முதன்மைக் காரணமாகக் கொள்கிறது. வெளிப்படையான கருத்து முதல் கோட்பாடு என்றே மார்க்சியர்களால் கருதப்படும் நவீனமாதல் (Modernisation) என்னும் அபிவிருத்திக் கோட்பாடு வெபரிய சிந்தனையின் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்தது.

வெபரியம், மார்க்சியம் என்ற இரண்டும் வேறுபட்ட சிந்தனை முறைகளாயினும் இவையிரண்டையும் ஒப்பிடும் போது வெபர், மார்க்ஸ் ஆகிய இருவரதும் நோக்குமுறைகளின் நுட்பமும் ஆழமும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன.

முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மா என்னும் விடயம் பற்றிய வெபர் மீதான விமர்சனங்களும் அவற்றுக்கு வெபர் வாதம் முன்வைக்கும் பதில்களும் வெபர் கோட்பாட்டின் நுட்பங்களையும் ஆழத்தையும் தெளிவாக்கும் அவற்றை அடுத்து நோக்குவோம்.

▶ லூதர், கல்வின், சுவிங்லி (Zwingli) முதலியோரின் மதபோதனைகள் பொருள் ஆசைக்கு எதிரானவை தானே? அப்படியிருக்க கல்வின் போன்ற சமய ஞானியின் கருத்துக்கள் முதலாளித்துவத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் தூண்டும் மனப்பாங்கை எப்படி உருவாக்கியிருக்க முடியும்? என்பது வெபருக்கு எதிரான முதலாவது விமர்சனம் ஆகும்.

லூதர் கல்வின், சுவிங்லி போன்றவர்கள் பொருள் ஆசைக்கும் பொருட் தேட்டத்திற்கும் எதிரான கருத்தைத் தான் போதித்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சமய ஒழுக்கத்தின் எதிர்நோக்காத விளைவுதான் (Unintended Consequence) முதலாளித்துவம், கல்வின் பொருளைத்தேடு, மூலதனத்தைத் திரட்டு என்று போதிக்கவில்லை என்பது உண்மையே. மக்களிடம் கல்வினிய சமய ஒழுக்கத்தின் விளைவாக எழுந்த பொருட் தேட்ட மனப்பாங்கு எதிர் நோக்காத விளைவு என்ற வாதத்தை வெபர் முன்வைத்தார்.

▶ முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியுற்ற போது பிரித்தானியாவின் ஸ்கொட்லாந்துப் பகுதியில் மிகமந்தமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஸ்கொட்லாந்து நாட்டவர்களிடம் தான் கல்வினியப் போதனைகள் மிக வேகமாகப் பரவின, ஆழமாக வேருன்றி நிலைத்தன. ஆனால் ஸ்கொட்லாந்தில் முதலாளித்துவம் வளரவில்லை. இதற்கான காரணம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு வெபரிய சிந்தனை என்ன செயல்கிறது என்பது மிகச் சுவாரஸ்யமானது. வெபர் முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மா (Spirit of Capitalism) எப்படி உருப்பெற்றது என்று தான் கூறினார். அவர் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம் பற்றிக் கூறவில்லையே! முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மா ஸ்கொட்லாந்தில் நிச்சயமாக இருந்திருக்கும். இது மட்டும் இருந்தால் போதாது. முதலாளித்துவத்திற்குச் சாதகமான நிலைமைகள் அங்கு இருக்கவில்லை, போக்குவரத்து, மூலப் பொருட்கள், சந்தைவிருத்தி போன்ற பலதேவைகள் அவசியமானவை. இங்கிலாந்தில் அவை இருந்தன. ஸ்கொட்லாந்தில் அவை இருக்கவில்லை, தம் முயற்சிகளில் தோல்வியுற்ற, விரத்தியுற்ற முயற்சியாளர்கள் நிச்சயமாக ஸ்கொட்லாந்தில் இருந்திருப்பார்கள். கருத்து மட்டத்தில் சாதகமான நிலை மட்டும் போதாது. முதலாளித்துவம் வளர்வதற்குத் தேவையான புறநிலைமைகளும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறாக வெபரின் வாதம் அமைந்தது.

▶ யப்பான் நாடு முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்றதே. அங்கே கல்வினியம் இருந்ததா? புரட்டஸ்தாந்தியத்திற்கும், முதலாளித்துவத்திற்கும் தொடர்பைக் கற்பிப்பது சுத்த அபத்தம் அல்லவா? என்பது இன்னோர் விமர்சனம்.

முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்திற்கு புரட்டஸ்தாந்திய அறம் ஒரு அத்தியாவசியமான முன் நிபந்தனை என்று வெபர் ஒரு போதும் கூறியதில்லை. குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில் புரட்டஸ்தாந்திய அறம் உருவானதும், முதலாளித்துவம் தோற்றம் பெற்றதுமான புதுமையை அவர் விளக்கினார். ஒரு வரலாற்றுத் தோற்றப்பாட்டிற்கான விளக்கமாகவே வெபரின் கருத்து அமைந்தது.

சமயச் சிந்தனை முறைகளும் அவை பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வும்:

வெபரின் சமயம் பற்றிய ஆய்வுகள் சமயம் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வாகும். அவை ஒப்பீட்டுச் சமயம் என்னும் துறைசார்ந்த விடயமும் ஆகும். அவரது ஆய்வுகள் சமூகங்களிற்கிடையிலான பண்பாட்டு வரலாற்று ஆய்வும் (Cross Cultural Historical Research) ஆகும். ஆகவே வெபரின் ஆய்வுகளைச் சமயச் சிந்தனை முறைகளும் (Religious Idea System), அவை பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வும் என்று வரையறை செய்யலாம். ஃபுறாண்ட் (Freund) என்னும் சமூகவியலாளரின் கருத்துக்களை மேற்கோள் காட்டும் ஜோர்ஸ் லிட்சர் முதலாளித்துவத்திற்கும் சமயச் சிந்தனை முறைகளுக்கும் இடையில் வெபர் காட்டியுள்ள சிக்கலான தொடர்புகளை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறுகிறார்.

- பொருளாதார சக்திகள் புரட்டஸ்தாந்தியத்தைப் பாதித்தன.
- பொருளாதாரச் சக்திகள் புரட்டஸ்தாந்தியம் அல்லாத பிறமதங்களான இந்து சமயம், கன்பூசியம் தாஓயிசம் பௌத்தம் ஆகியவற்றையும் பாதித்தன.
- சமயச் சிந்தனை அமைப்புகள் தனிநபர்களின் சிந்தனையையும் செயல்களையும் பாதித்தன, குறிப்பாகப் பொருளியல் சார்ந்த தனி நபர் சிந்தனையும், செயல்களும் சமய சிந்தனை அமைப்புகள் தீர்மானிக்கப்பட்டன.
- சமயச் சிந்தனை முறைகள் உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் தனி நபர்கள் மீது பாதிப்பை ஏற்படுத்துவனவாக இருந்து வந்தன.
- மேற்கு உலகின் சமயச் சிந்தனை முறை தனிச்சிறப்பான அம்சம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தது. அந்த அம்சம், பகுத்தறிவு நோக்கு ஆகும். குறிப்பாக புரட்டஸ்தாந்தியம் பகுத்தறிவு நோக்குடைய சமயம். இப்பகுத்தறிவு நோக்குத்தான் பொருளாதாரத் துறையினை அறிவார்ந்த முறையில் ஒழுங்கமைப்பதற்கு வழி வகுத்தது. பொருளாதாரத்தை மட்டுமல்ல புரட்டஸ்தாந்தியப் பகுத்தறிவு சமூகத்தின் எல்லா நிறுவன அமைப்புக்களையும் அறிவார்ந்த முறையில் ஒழுங்கமைத்தது.
- மேற்குலகம் தவிர்ந்த பிரதேசங்களில் (Non - Western World) தோன்றிய சமயச் சிந்தனை முறைகள் பொருளாதாரத்தின் அறிவார்ந்த ஒழுங்கமைப்புக்குத் தடையாக இருந்தன.

மனிதச் செயலும், சமூகக் கட்டமைப்பும்:

சமூக பொருளாதார மாற்றங்களின் பின்னணியில் உள்ள காரணங்கள் என்ற வகையில் மனிதச் செயல் (Human Action) சமூகக் கட்டமைப்பு (Social Structure) என்னும் இருவிடயங்கள் கவனிப்புக்குரியவை. மக்ஸ் வெபர் மனிதச் செயலுக்கு முதன்மையிடத்தை வழங்கினார். மனிதச் செயல் அல்லது ஏஜன்சி (Agency) எனப்படும் செயலுக்கு முதன்மை அளிக்கும்போது செயலில் ஈடுபட்ட மனிதர்களை (செயலிகளை) ஊக்கிய அகநிலை அல்லது கருத்துக்கள் எத்தகையன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. முதலாளித்துவம் தோன்றிய ஆரம்ப கட்டத்தில் ஐரோப்பாவில் புரட்டஸ்தாந்திய அறம் அதற்கான ஊக்கு சக்தியாக இருந்ததென வெபர் கருதினார்.

வெபரின் புரட்டஸ்தாந்திய அறம் என்னும் கருத்து கோட்பாட்டுச் சமூகவியலுக்கு (Theoretical Sociology) மிகச் சிறந்த பங்களிப்பு ஆகும். நல்லதொரு கருத்தாக்கம் வலிதானது என்பதைவிட அது ஆய்வுத் துறையில் பயனுள்ள விளைவுகளைத் தந்துள்ளதா என்பதும் முக்கியமானது என்று அந்தனி கிடன்ஸ் கூறியுள்ளார். புரட்டஸ்தாந்திய அறம் என்ற கருத்தும் சரியானது அல்ல என்று நிராகரிக்கப்படலாம், ஆயினும் அது ஒரு புதுமையான கருத்து, அது கோட்பாட்டு விவாதத்தை தூண்டியது. அதனால் விளைந்தவை நன்மைகளே என்று கூறலாம்.

தொகுப்புரை:

இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைப் பின் வருமாறு தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

- ▶ பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும் சமயக் கருத்துகளிற்கும் இடையில் இருந்த தொடர்பை ஆராய்ந்த மக்ஸ் வெபர் சில சமய நெறிகள் பொருளாதார மாற்றங்களைத் தூண்டின, வேறு சில சமய நெறிகள் பொருளாதார மாற்றங்களுக்குத் தடையாக அமைந்தன, இன்னும் சில நடுநிலையாக இருந்தன என்றார். அவரது ஆய்வு வரலாற்றுமுறை ஒப்பீட்டு ஆய்வாக இருந்தது.
- ▶ இங்கிலாந்து, நெதர்லாந்து, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் முதலாளித்துவ முறையிலான கைத்தொழில் உற்பத்தி தோன்றிய போது அதன் தோற்றத்திற்கான சமூக பண்பாட்டு நிலைமைகளை கல்வினியம் போன்ற தூய்மைவாத மதப்பிரிவினர் பரப்பிய ஒழுக்க நியமங்கள் உருவாக்கின. இத்தகைய ஒழுக்க நியமங்களை புரட்டஸ்தாந்திய அறம் என்றும் அதுவே முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மா என்றும் வெபர் கூறினார்.
- ▶ புரட்டஸ்தாந்திய அறம் பகுத்தறிவு நோக்குடையது. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையும் பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பகுத்தறிவு முறை முழுச்சமூகத்திலும் பரவிய போது, முயற்சியாளர் வர்க்கம் தோன்றியது.
- ▶ முதலாளித்துவம் தனிமனிதவாதத்தை வளர்த்தது. முதலாளித்துவத்தை ஊக்குவித்த புரட்டஸ்தாந்தியமும் தனிமனிதவாத உலக நோக்கினை உருவாக்கியது. புரட்டஸ்தாந்தியம் கத்தோலிக்கத்தில் இருந்து வேறுபட்ட இயல்புகளையுடைய மனிதர்களை உருவாக்கியது. அது முதலாளித்துவத்திற்கு தூண்டுதலான கருத்தியலை வளர்த்தது.
- ▶ வாழ்க்கைத் தொழில், முன் வகுத்தமைவு என்ற இரு கருத்துக்கள் புரட்டஸ்தாந்தியம் என்னும் கருத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவுவன. வேலை, மூலதனத்தின் சேர்க்கை, செல்வத்தின் பயன்களை நுகர்தல் என்பன தொடர்பான மனிதரின் புதிய மனப்பாங்குகளை வாழ்க்கைத் தொழில், முன் வகுத்தமைவு என்ற கருத்துக்களோடு இணைந்த விழுமியங்கள் உருவாக்கின.
- ▶ புரட்டஸ்தாந்திய சமய ஒழுக்கத்தின் எதிர் நோக்காத விளைவான முதலாளித்துவம்.
- ▶ கல்வினியம் போதனைகள் நன்கு வேரூன்றியிருந்த ஸ்கொட்லாந்தில் முதலாளித்துவம் தோன்றவில்லை. அது இங்கிலாந்தில் தான் தோன்றியது. ஸ்கொட்லாந்தில் கருத்து மட்டத்தில் சாதகமான நிலைமைகள் இருந்த போதும் முதலாளித்துவம் வளர்வதற்கான புறநிலைமைகள் இருக்கவில்லை.
- ▶ யப்பான் நாட்டில் முதலாளித்துவம் வளர்ந்தது. அங்கு புரட்டஸ்தாந்திய அறம் இருந்ததா என வினவலாம். புரட்டஸ்தாந்திய அறம் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமான முன் நிபந்தனை என்று வெபர் ஒரு போதும் கூறியதில்லை என்பதே இதற்கான விடையாகும்.
- ▶ வெபரின் ஆய்வுகள் சமயச் சிந்தனை முறைகளுக்கும் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பற்றியதாக இருந்தன. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை அறிவார்ந்த ஒழுங்கமைப்பை உடையது. அது பகுத்தறிவை ஆதாரமாகக் கொண்டது. மேற்கு ஐரோப்பாவில் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில் புரட்டஸ்தாந்திய அறம் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்திற்கான தூண்டுதலை வழங்கியது. ஏனைய புறநிலைமைகளும் சாதகமாக அமைந்தன.

உசாத்துணை:

- Giddens, Anthony *Sociology, 5th Edition Polity Press, Cambridge, 2005*
- Ritzer, George *Sociological Theory McGraw Hill 1996*
- Weber, Max *The Protestant Ethic And the spirit of Capitalism Routledge London, 1992*

shanmugalingam@thaiivedu.com

பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்:

கைலாசபதியும் அனந்தமூர்த்தியும்

- மு. நித்தியானந்தன்

ஆங்கிலப் பேராசிரியரும், கன்னடத்தின் தலையாய எழுத்தாளரும், இந்தியாவின் ஞானபீடம், பத்மபூஷன் விருதுகளைப் பெற்றவரும், 'சம்ஸ்கார' நாவல் மூலம் நன்கறியப்பட்டவருமான யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தி அவர்களுடன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் லண்டனில் கலந்துரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்த உரையாடலின் போதுதான் முதல் தடவையாக அனந்தமூர்த்தி அவர்களுக்கும் கைலாசபதி அவர்களுக்குமிடையில் நிலவிய நெருக்கமான உறவினை நான் அறியநேர்ந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் தாங்கள் அரசியல், கலை, இலக்கியம் பற்றி உரையாடி வந்ததாகவும் இருவரும் சேர்ந்து London Literary Supplement பத்திரிகைக்கு ஆசிரியர் கடிதம் எழுதியதைப்பற்றியும் கூறியிருந்தார்.

இதுகாலவரை பேசப்படாத அந்தக்கடிதங்களின் தாற்பரியம், பின்னணி என்பவற்றை விபரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இந்தக் கடிதங்கள் கைலாசபதி அவர்களும் அனந்தமூர்த்தி அவர்களும் பேர்மிங்காமில் பயின்றுகொண்டிருந்த காலத்தில் இங்கிலாந்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடு பற்றியதாகும்.

பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் (Commonwealth Literature) என்பது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்த ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க காலனிய நாடுகள் தாங்கள் சுதந்திரம் அடைந்தபின் பொதுநலவாய அமைப்பில் இணைந்து செயற்படும் நிலையில், அந்நாடுகளில் படைக்கப்படும் ஆங்கிலவழி இலக்கியத்தையே குறிப்பதாகும்.

இங்கிலாந்தின் லீட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கிலத்துறை (School of English, University of Leeds) 1964, செப்டெம்பர் 9-ம் திகதி தொடங்கி நான்கு தினங்களாக பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் பற்றிய முதலாவது மாநாட்டை அங்கு நடத்தியது. 'பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்: பொதுக் கலாச்சாரத்தில் ஒற்றுமையும் வித்தியாசமும்' என்பது இம்மாநாட்டின் தொனிப்பொருளாயமைந்தது.

லீட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கிலத்துறைத்தலைவரும் பேராசிரியருமான நோர்மன் ஜெஃப்ரேஸ் (Prof. Norman Jeffares) இம்மாநாட்டின் தொடக்க உரையை நிகழ்த்தியதோடு, இங்கேதான் 'பொதுநலவாய இலக்கியம்' என்ற தொடர் முதலில் அறிமுகமானது. 'இந்த முறைமையில் இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் முதலாவது மாநாடு இது. பொதுநலவாய நாடுகளில் ஆங்கிலத்திலும் ஏனைய சுதேச மொழிகளிலும் ஆக்கப்படும் இலக்கியங்களின் தன்மையினை முழுமையாக ஆராயும் மேலும் பல ஆய்வுக்கருத்தரங்குகளுக்கு இது இட்டுச் செல்லும் என்பதும் எமது நோக்கமாகும்.

இதன் மூலம் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியங்களை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் பொதுவில் புரிந்து கொள்ளவும் தத்தமது மரபுகளையும் மனப்பாங்குகளையும் கருத்துகளையும் தமக்கேயுரிய முறையில் அவர்கள் எவ்வாறு பாதுகாக்கிறார்கள், எவ்வாறு புதிதாகச் சிருஷ்டிக்கிறார்கள் என்பதற்கூடாக எமது பொது கலாச்சாரத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் கடந்த காலங்களில் பங்களித்துள்ளனர், தற்போது எத்தகைய பங்கினை நல்கிவருகிறார்கள் என்பதனையும் நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும்' என்று பேராசிரியர் நோர்மன் ஜெஃப்ரேஸ் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'இந்த

மாநாடு ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியங்களையே கருத்தில் கொண்டுள்ளது' என்றும் அவர் தமதுரையில் தெரிவித்துள்ளார்.

கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும், The Dark Dancer என்ற நாவலின் மூலம் நன்கறியப்பட்டவருமான பாஸ்சந்திர ராஜன் 'அடையாளமும் தேசிய உணர்வும்' என்ற தலைப்பில் இம்மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் பற்றிய முக்கிய வினாக்களை எழுப்பியது. அந்த உரையில் அவர் பின்வருமாறு தம் வாதங்களை அடுக்கிக் கொள்கிறார்:

'இலக்கிய தேசியத்துவம் (literary nationality) தரும் அழுத்தத்தில், எழுத்தாளரோ அல்லது இலக்கிய விமர்சகரோ அல்லாமல் சமூக வியலாளர்களும் கலாச்சார மானுடவியலாளர்களும் தரும் வரையறைகளை ஏற்று எழுதும் நிர்ப்பந்தம் காணப்படுகிறது. நமது முதுசம், புதியவற்றிற்கு ஏற்ப மாறுதல் போன்ற கருத்தாடல்கள் இலக்கியம் சார்ந்தவை அல்ல. இலக்கியம் சமூக வரலாற்றின் ஒரு பகுதியேயாயினும், இலக்கியத்தின் பெறுமானம் அது ஒரு சமூக வரலாற்றிற்கு வழங்குகிற கருத்துகளைக் கொண்டு மதிப்பிடப்படுவதில்லை. இது இலக்கியத்தை ஆவணரீதியில் அணுகும் போக்காகும். இப்போக்கு, இன்று முகிழ்த்து வரும் நாடுகளில், பிரபல்யமான ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது. இந்த இலக்கிய - ஆவண அணுகுமுறையை விட, ஓங்கி ஒலிக்கும் மற்றொரு குரல் தேசப்பற்றுச் சார்ந்ததாகும். இங்கு எழுத்தாளன் தேசியத்தின் குரலாகவும் இந்திய எழுத்தாளன் என்பவனின் சாதனை என்பது அவனது இந்தியத்துவத்தின் (Indianness) தீவிரத்திலிருந்தும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இந்தியத்துவம் என்றால் எது என்பது நமக்குத் தெளிவாகவில்லை. எதுவாகவிருந்தாலும், ஒன்று மட்டும் தெளிவாயிருக்கிறது, அது என்னவெனில், ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியன் ஒரு இந்தியன் அல்லாதவன் (un-Indian) என்பதுதான்.

அவன் இரண்டு கலாச்சாரங்களின் கலப்பினமாய் நிற்கின்றான் எந்தத் தரப்பின் அளவுகோலிலும் அவன் அகப்பட்டுக் கொள்ள மாட்டான். அவனது உணர்வுநலன் கலப்பினத்தைச் சார்ந்தது. அதனால் அது தூய்மையற்றது. கிழக்கிற்கும் மேற்குக்கும் இடையி

லான உரையாடலில் அவன் யாருக்காகவும் பேச இயலாதவனாகின்றான். இந்த உரையாடல் முறிந்துபோகின்ற நிலையில்தான் அவன் பயன்தரக்கூடியவனாக வருகிறான். ஒருவனின் அகத்தில் இரண்டு கலாச்சாரங்கள் ஊடுருவி நிற்கும்போது, அவன் விரிந்த பார்வை கொண்டவனாயும், அடையாளத்திற்கான தேடலை நடத்துவதற்கான நிதானமான தளத்தில் நிற்பவனாயும் அமைகின்றான். இந்தக்கலாச்சாரங்களின் மோதல் படைப்பாக்கம் சார்ந்ததாகவும் அதே சமயம் குழப்பகரமானதாயும் காணப்படுகிறது.

‘அடிப்படையில் அந்நியமான மொழிக்கூடாக, இந்தியத்துவத்தின் உள்முகத்தைக் கொண்டுவர முடியாது என்றும், அதன் நுட்பத்தை உள்வெளியை அந்த மண்ணின் வேரோடும் உள்ளார்ந்த வரலாற்றோடும் பிணைந்த மக்களின் மொழிக்கூடாகவே கண்டு கொள்ளமுடியும் என்றும் எமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. அது அவ்வாறே அமைந்தாலும் கூட, ஒரு மொழியை மிகத்துல்லியமாகக் கையாளும் வல்லமை கொண்ட ஒருவர், அம்மொழிப்பிரயோகத்தின் மூலம் தேவையை நாடிய ஒரு தேடலை அடைந்து கொள்வாராயின், அவர் எதையும் பெரிதாக விட்டுக்கொடுத்துவிடாமல், அந்த மொழியில் தமது அடையாளத்தை நிலைப்படுத்திக்கொள்கிறார் என்றே கூற வேண்டும்.

அந்த மொழி ஆங்கிலமாக அமைந்து போகுமானால், அவரது சிருஷ்டிக்கான தேர்வு கௌரவிக்கப்படவேண்டும் அது சிறந்த இலக்கியப்படைப்பாக வந்திருக்கிறதா என்றுதான் அதனை மதிப்பிடவேண்டுமே தவிர, அது தோல்வியிலேயே முடியும் என்ற எதிர்மறை அனுமானங்களின் அடிப்படையிலல்ல. மொழி ஒரு நண்பனைப்போன்றே எதிரியாயும் அமைய வல்லது, மண், நீர், காற்று, அனல் போல. அதில் ஒரு மோதலை எதிர்கொள்ளும்போது, அதுவே அவனில் சிருஷ்டிக்கான வலிமையை ஏற்றுகிறது. மாறாக, தொய்வான, எளிதில் விட்டுக்கொடுக்கக்கூடிய வேறொரு ஏற்பாட்டினை உருவாக்கிக்கொள்வதல்ல.

‘இந்தியா இன்று அதன் சமூகவியல் தோற்றப்பாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்திய மக்களின் இதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் நினைவிற்கெட்டாத காலத்துத் தோற்றப்பாட்டிலும் தீவிர சவால்களை எதிர்கொண்டுவருகின்றது. இந்த மோதல் வெறுமனே கிழக்கு - மேற்கு மோதல் அல்ல. இந்திய மரபு எதனையும் தன்னோடு அரவணைத்துக்கொள்ளும் தனித்துவ ஆற்றலுடன், அதனது அடிப்படைக் குணம்சங்களில் பெரும் சரிவுகளைச் சந்திக்காமல் புதிய, நவீன நிலைமைகளை எதிர்கொள்ளுமா என்பதே விடை காண வேண்டிய கேள்வியாகும். இந்தச் சவாலில் கலப்பின உணர்வுநலம் கொண்டோரின், இரண்டுக்குமிடையிலே சிக்கிக்கொண்டவர்களின் பங்களிப்பு முக்கிய இடத்தை வகிக்க முடியும். அவரது எண்ணப் பாங்கே அவர் வெளிப்படுத்த முனைவதன் பின்னடமாகும்.

பாலச்சந்திர ராஜன் எழுப்பிய இப்பிரச்சினை பின்னால் நடைபெற்ற அனைத்துப் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடுகளில் வெவ்வேறு அளவிலும் வடிவத்திலும் எதிரொலித்தவண்ணமே இருந்துவந்திருக்கிறது. இங்கிலாந்தின் லீட்ஸ் பல்கலைக்கழக மாநாட்டிலிருந்து 2019-ல் நியூசிலாந்தில் நடைபெற்ற மாநாடுவரை பத்தொன்பது பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடுகளில் இப்பிரச்சினை முக்கிய பேசுபொருளாகவே இருந்துள்ளது.

எட்வர்ட் சைத், வி.எஸ். நைப்போல், ராஜா ராவ், சினுவா அச்சுபே. டெரி ஈக்ஸ்டன், அருந்ததி ராய் போன்ற இலக்கிய ஆளுமைகள் இம்மாநாடுகளில் கலந்து சிறப்பித்துள்ளனர்.

ஆனால், இந்தப் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய வகைப்பாட்டை புகழ்மிக்க நாவலாசிரியர் சல்மான் ருஷ்டி புரணமாக நிராகரிக்கிறார். ஆங்கில நாவலாசிரியர் சல்மான் ருஷ்டி ஆங்கில சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு அளித்த பேட்டி ஒன்றில், ‘பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்’ என்பது விசித்திரமாய்த் தெரிகிறது என்றும், இத்தொடர் ஒன்றுக்கும் உதவப்போவதில்லை என்றும் கொஞ்சம் அருவருப்பாயும் கூட இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். அதே சஞ்சிகையில், மேற்கிந்திய நாவலாசிரியர் எஸ். நைப்போலும், நைஜீரிய நாவலாசிரியை புச்சி எம்செட்டாவும் தாம் கூறிய அதே கருத்தைத்தான் அவரவர்களது பாணியில் கூறியிருந்தார்கள் என்றும், எங்கள் பேட்டிகளை ‘பொதுநலவாய நாடு

களின் எழுத்தாளர்கள்தான் ... ஆனால், அவர்களை அப்படி அழைக்காதீர்கள்!’ என்ற தலைப்பிட்டு வெளியிட்டிருந்தார்கள் என்றும் எழுதுகிறார். ‘ஒரு இலக்கியப் பள்ளி இருக்கிறது என்கிறார்கள். ஆனால், அதில் அங்கத்தவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களோ தாங்கள் அந்தப்பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லர் என்று திட்டவாட்டமாக மறுக்கிறார்கள். அதிலும் மோசம் என்னவென்றால், அந்த நிராகரிப்புகளை யாருமே பொருட்படுத்துவதில்லை’ என்கிறார் ருஷ்டி.

ஒரு பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாட்டில் ஆங்கிலத்தை முற்றாகப் புறக்கணித்துவிட்டு, கென்யா நாட்டு எழுத்தாளர் நுகுகி வா தியங்கோ தமது எழுத்தை சுவாஹிலி மொழியில் வாசித்துவிட்டு, அதனைச் சவீடன் நாட்டு மொழியில் தமது மொழி பெயர்ப்பாளரின் மூலம் மொழிமாற்றம் செய்தார். கூட்டம் அதிர்ச்சியில் உறைந்தது. இவர்கள் கூறுகிற ‘பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்’ என்பது பிரித்தானிய, ஐரிஷ் வெள்ளையர்கள் அல்லாத, அல்லது அமெரிக்கப் பிரஜைகள் அல்லாதவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிற இலக்கிய வகை என்றே அர்த்தப்படுத்துகிறேன் என்கிறார் ருஷ்டி. இது இலக்கிய உலகில் பிரத்தியேக சேரி போன்றது என்கிறார் அவர். பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் என்பது புராணக்கதைகளில் வரும் சிங்கத்தின் தலையும் வெள்ளாட்டின் உடலும் பாம்பின் வாலையும் கொண்ட வேதாள விலங்கு போன்றது என்றும், இது கனவுலகில் மட்டுமே சாத்தியம் என்றும், நடைமுறை உலகில் இதனை உருவாக்க முடியாது என்றும் கூறுகிறார். வெள்ளையர்களின் ஆங்கில இலக்கியத்திற்குச் சற்றுக் கீழே பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியத்தைக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியே இது என்கிறார் அவர். ஆங்கில இலக்கியத்தை மையத்திலும் உலகில் மிஞ்சி இருக்கும் அனைத்தையும் விளிம்பிலும் வைத்துப்பார்க்கும் பிரித்தானியம் தந்திரம் என்று கண்டனம் செய்கிறார் ருஷ்டி. மையத்தில் நீண்ட நாளைக்கு இது தாக்குப்பிடிக்காது என்பார் ருஷ்டி. பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடுகளில் இந்த அடையாளம், மரபு பேணுகை, நம்பக எழுத்து, தூரப்படுத்தல், நெருங்கி நின்று பார்த்தல், சர்வதேச அழகியல், தேசியம் என்பன குறித்த சர்ச்சைகள் ஓய்ந்த பாடில்லை.

‘பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம்’ என்ற இலக்கிய வகைமையை அறிமுகப்படுத்திய முதல் மாநாடு லீட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்றபோது, அவுஸ்திரேலியா, ஆசிய, ஆபிரிக்க, மேற்கிந்திய நாடுகளிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் எழுதும் எழுத்தாளர்கள் அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இந்தியா விலிருந்து ஆர்.கே. நாராயண், பாலச்சந்திர ராஜன், எஸ். நாகராஜன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இம்மாநாட்டில் கட்டுரைகள் வாசித்தனர்.

இக்காலப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து சென்ற க. கைலாசபதி (1933-1982) பேர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரேக்க மொழித் துறையில் பேராசிரியர். ஜோர்ஜ் தொம்சனின் கீழ் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வை மேற்கொண்டிருந்தார். மைசூர் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தி (1932-2014)யும் அதே பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கிலத்துறையில் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

லீட்ஸ் மாநாடு பற்றி Times Literary Supplement என்ற பிரபல லண்டன் இலக்கிய சஞ்சிகை அதன் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் (செப்டம்பர் 17, 1964) Uncommon wealth என்ற தலைப்பிட்டு பின்வருமாறு எழுதியது:

‘ஆங்கிலத்தில் எழுதும் பிரபல இந்திய எழுத்தாளர்களான ஆர்.கே. நாராயண், பாலச்சந்திர ராஜன் போன்றோர் இந்திய கலாச்சார நிலைமைகள் குறித்து, பல தரிசனங்களை வழங்கிய போதும், வங்காளம், தமிழ் போன்ற உள்ளூர் சுதேச மொழிகளில் எழுதும் முன்னணி எழுத்தாளர்கள் இந்திய பிரக்கடையைச் செழுமைப் படுத்துவதில் மிக முக்கிய பங்கினை ஆற்ற முடியும் என்றே கூறத்தோன்றுகிறது. பொதுநலவாய நாடுகளில் தோன்றும் அனைத்து சிருஷ்டிகர எழுத்துகளையும் கணக்கில் எடுப்பது நம் நோக்கமானால், இந்த மாநாடு அதனைச்சாதிக்கும் வல்லமை கொண்டதல்ல என்பது தெளிவானதாகும். ஏனெனில் இந்நாடுக-

ளில் எழும் பெருந்தொகை இலக்கியங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப் படுவதில்லை.

இந்த ஆசிரியர் தலையங்கத்தைப் பாராட்டி, பேர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தி, க. கைலாசபதி இருவரும் இணைந்து, எழுதிய கடிதம் Times Literary Supplement செப்டெம்பர் 24, 1964 இதழில் Indian Vernacular Writers என்ற தலைப்பில் பிரசுரமானது. அக்கடிதம் பின்வருமாறு:

‘பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடு பற்றிய தங்களின் செப்டெம்பர் 17-ம் திகதியிட்ட ஆசிரியர் தலையங்கத்தில், பொதுநலவாய நாடுகளைச் சேர்ந்த சுதேசிய உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள் இம்மாநாட்டில் புறக்கணிக்கப்பட்டமையின் பாதிப்புப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டியமைக்கு இந்தியாவின் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து நாங்களும் எங்களின் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். நீங்கள் உங்கள் தலையங்கத்தில் கூறியுள்ளது போன்று, இந்திய பிரக்ஞையை வளர்த்தெடுப்பதில் இந்தியாவின் சுதேசிய மொழிகளில் எழுதும் முன்னணி எழுத்தாளர்கள் பெரும்

பேராசிரியர் யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தி

பங்கினை ஆற்றிடமுடியும். கூடிக்கூடிப்போனால், ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்கள் இந்தியாவின் விளிம்பு நிலையில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிய ஒரு சித்திரத்தைத் தருதல்கூடும். பெரும்பாலான இந்தியர்களின் ஆத்மார்த்த, அறிவுஜீவித வாழ்வு அவர்களின் சொந்த மொழியில் வார்க்கப்பட்டிருக்கும்போது, அவர்களின் வாழ்வைச் சித்தரிப்பதற்கு சிறு பான்மையினரான இந்தியர்கள் பேசும் ஆங்கில மொழியை எவ்வாறு வசப்படுத்துவது என்பதே ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்களின் கரிசனையாக இருக்கிறது. எளிதில் கையாள முடியாத இந்த மூலப்பொருளை எதிர்கொள்வதில் உள்ள பிரச்சினைகள் அவ்வளவு சுமுகமாகத் தீர்ந்தபாடில்லை. எழுத்தாளனின் தேவைக்கேற்ப மக்களின் வாழ்க்கையோ அல்லது மொழியோ திரிப்புடுத்தப்பட்டுவிடுகிறது. அது மட்டுமல்ல, பிரக்ஞைபூர்வமாக

அல்லாமல், ஆனால் திட்டமிட்ட உள்நோக்குடன் இந்தியாவிற்கு வெளியேயுள்ள வாசகர் வட்டத்தைக் குறிவைத்து இவர்கள் செயற்படுவது என்பது மிக முக்கியமானது. இந்நிலைமை உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் பாரதாரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இது ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு இட்டுச் செல்லும் நிலைக்கு, போலியாகப் பாவனை பண்ணும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஆனாலும் இந்த எல்லைக்கட்டுக்குள், இந்திய வாழ்க்கையிலும் இந்திய மரபிலும் வேருன்றி நிற்கும் நாராயண் போன்ற எழுத்தாளர்களின் சாதனையை நாம் நன்கறிவோம். அதே நேரம் இதெல்லாவற்றையும் மேவி, சுதேசிய எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளே இந்தியா பற்றிய முழுமையான சித்திரத்தைத் தரவல்லது. துரதிர்ஷ்டவசமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்களின் வழியே தான் மேற்கத்தையவர்கள் இந்தியாவை அறிந்து கொள்ள நேர்கிறது. சுதேச எழுத்தாளர்களில் பலர் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் தமது பழமையான மரபிலும் பரிச்சயம் மிக்கவர்களாக, இந்த மோதலில், சிலவேளைகளில் தமது விழுமியங்களிலும் உலகப் பார்வையிலும் உள்ள முரண்பாடுகளைப் புரிந்தவர்களாகவும், புதிய, கிளர்ச்சியூட்டும் வடிவங்களைக் கண்டறிந்திருக்கக் கூடும். ஆங்கிலத்தில் எழுதும் எழுத்தாளர்களை விடத் தமது சொந்த மொழியில் ஈடுபாட்டோடும் பொறுப்போடும் எழுதும் சுதேச எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளின் மூலம் இந்திய சமூகம் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான, பெறுமதி மிக்க விமர்சனங்களை மேற்கத்தையவர்கள் கற்றிருக்கக்கூடும். ஆக, பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடு சுதேச எழுத்தாளர்களைப் புறக்கணித்திருப்பதன் மூலம் இந்தியா பற்றிய சிதைக்கப்பட்ட என்று கூறமுடியாவிட்டாலும் முழுமையற்ற சித்திரத்தையே தந்திருக்க முடியும் என்பதை நாம் வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை.

மாநாட்டை நடத்தியவர்களுக்கு நாம் இங்கு ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைக்க விரும்புகிறோம். எதிர்காலத்தில் இம்மாநாடுகளில் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் சுதேசிய எழுத்தாளர்களை, (அவர்களில் பலர் ஆங்கிலத்தை நன்கறிந்தவர்கள்), பங்கு பற்றவைப்பதன் மூலம் அவர்களின் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கக்கூடிய வழிமுறைகளைக் கண்டறிவதன் மூலம் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய உலகில் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் இலக்கினை அடையக்கூடியதாக இருக்கும்.’

கிரேக்க மொழித் துறையிலிருந்து க. கைலாசபதி, ஆங்கில மொழித்துறையிலிருந்து யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தி என்று பேர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இருவரும் கைச்சாத்திட்டு அனுப்பிய கடிதமே மேற்படி கடிதமாகும்.

இந்த வாதங்களை அடுத்து, லீட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கில மொழித்துறையைச் சார்ந்த டக்ளஸ் கிராண்ட், நோர்மன் ஜெப்பேர்ஸ் ஆகியோர் Times Literary Supplement பத்திரிகைக்கு எழுதிய ஆசிரியர் கடிதத்தில், ‘திருவாளர்கள் கைலாசபதி, அனந்தமூர்த்தி ஆகியோர் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியத்தில் சுதேசிய எழுத்துகள் கணக்கில் எடுக்கப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுவதை நாங்கள் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்றும், லீட்ஸில் நடைபெற்ற மாநாடு இந்த விதத்தில் முதல் முறையாக நடத்தப்பட்டதால், ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர்களையே நாம் முதன்மைப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. ஆயினும் வரையறுக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் எவ்வெவற்றை நாம் சாதிக்க முடியும் என்பதையும் நாம் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது. அதே நேரம் மாநாட்டில் பங்குபற்றிய பிரதிநிதிகள் தாங்கள் முக்கியமெனக்கருதும் விசயங்கள் பற்றிக் குரல் எழுப்புவதற்கான சகல வாய்ப்புகளையும் நாம் வழங்கியிருந்தோம். எதிர்வரும் மாநாடுகளில் சுதேசிய மொழி இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வு ஒரு போதும் தவிர்க்கப்படமாட்டாது என்பதையும் உறுதிபடக் கூறுகின்றோம்.’ இக்கடிதத்திற்கு பூனா பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கில மொழித்துறைத் தலைவரும், இம்மாநாட்டில் The study of English Literature in India என்ற தலைப்பில் கட்டுரை வாசித்தவருமான எஸ். நாகராஜன் அப்பத்திரிகைக்கு நீண்ட மறுப்பினை (Times Literary Supplement, Oct 8, 1964) எழுதியிருக்கிறார்.

‘கைலாசபதி, அனந்தமுர்த்தி ஆகியோர் தங்கள் கடிதத்தில், நான் எனது நாட்டைப் பற்றிய ‘புரணத்துவமற்றதும்’, ‘திரிபுபட்டதுமான’ சித்திரத்தைத் தந்திருப்பதாக குற்றஞ்சுமத்தியுள்ளனர்’ என்று எழுதுகிறார். அவரது வாத்தின் சாரம் பின்வருமாறு:

‘நான் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை அச்சில் வரும்போது பாரபட்ச மற்ற நோக்கில் அதனை வாசிக்கும்போது, அவர்கள் உண்மையை உணர்வர். அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதில் எளிப்பதற்கு மாறாக, என் நாட்டவர்கள் சிலரின் மத்தியில் ‘பாஷாபி மான வெறி வளர்ந்து கொண்டு செல்வதைப்’ பார்த்து மனக்கலக்க மடைந்திருக்கிறேன் என்பதை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான குறுகிய சிந்தனை எமது துன்பகரமான பலவீனங்களில் புதிதாக வந்து சேர்ந்திருக்கும் ஒன்றாகும். 1956ம் ஆண்டு இந்தியாவில் மொழிவாரி மாகாணங்கள் உருவானதிலிருந்து இப்பிரச்சினை ஆரம்பமாகிறது.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

‘பெரும்பாலான இந்தியர்களின் ஆத்மார்த்த, அறிவுஜீவித வாழ்வு வேற்று மொழியில் வார்க்கப்பட்டிருக்கும்போது, அவர்களின் வாழ்வைச் சித்தரிப்பதற்கு சிறுபான்மையினரான இந்தியர்கள் பேசும் ஆங்கில மொழியை எவ்வாறு வசப்படுத்துவது என்பதே ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்களின் கரிசனையாக இருக்கிறது’ என்று கைலாசபதியும் அனந்தமுர்த்தியும் பிரகடனம் செய்கிறார்கள்.

எண்ணிக்கை ரீதியிலான சிறுபான்மையைக் குணாம்ச ரீதியிலான சிறுபான்மை என்று அவர்கள் குழப்பிக்கொண்டுள்ளனர். உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் வாழும் ஆங்கிலம் தெரிந்த அனைவருமே இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர்களுக்கான வாசகர்களாவார்கள்.

அவர்கள் சிறுபான்மையினர் அல்லர். இந்தியாவில் கணிசமான பகுதியினருக்கு ஆங்கிலமே ஒரே மொழியாய் - சிந்திக்கவும் உணரவும், ஆசிரவதிக்கவும் சபிக்கவும், முரண்டுபிடிக்கவும் முத்தமிடவும் கூடிய ஒரு மொழியாய் உள்ளது. அவர்கள் ஒருபோதுமே அசல் இந்தியனாக முடியாது என்ற நியாயமற்ற அனுமானத்தின் கீழ் அவர்களின் சுய வெளிப்பாட்டு உரிமையினை நிராகரிப்பது எப்படிச் சரியாகும்?

‘இந்தியாவின் ஒன்றிய அரசு மும்மொழிக்கொள்கையை மாநில அரசுகளுக்கு பரிந்துரை செய்திருக்கும் வேளையில் இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளன் பெருஞ் சவாலை எதிர்கொள்கிறான். இந்தியாவில் குழந்தைகள் தமது தாய்மொழியையும் அத்துடன் ஹிந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே அது. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் மேல்நிலைக்கு உயர்வார்கள். இந்நிலையில் இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளன் தவிர்க்க முடியாத பெருஞ் சுமையைச் சுமக்க வேண்டியவனாகின்றான். இந்திய மக்களின் வாழ்க்கையை முழுமையாக வெளிப்படுத்த ஆங்கிலத்தால் முடியும் என்பதை அவன் நிறுவியாக வேண்டும். மொழியின் நியாயபூர்வமான விஸ்தரிப்பின் எல்லைக்கும் அதனைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து பங்கப்படுத்தும் நிலைக்கும் - உலக மொழியாக, பரிவர்த்தனைக்குரிய மொழியாக ஆங்கிலம் அமைவதைத்தடுக்கும் நிலைக்கும் இடையிலே அவன் நின்று கொண்டிருக்கிறான். இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளனின் இந்த பரந்த சூழல் பற்றிய ஒரு புரிதலும் இல்லாதவர்களாக இவர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் சுதேச இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்கின்றனர். அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டுவது போல இந்திய பிரக்கிரையை வெளிப்படுத்த அந்த மொழி வல்லமையற்றதாக இருக்கும் நிலையில், மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியும் சாத்தியப்படாது. ‘இம்மாநாட்டின் நோக்கம் பொதுநலவாய நாடுகளில் பொதுவாகப் பயிலப்படும் ஆங்கில மொழியின் இலக்கியங்களை மேன்மைப்படுத்தும் கருத்தியலை உருவாக்குவதுதான் என்றே நான் நம்புகிறேன். ஆனால், இந்த நாடுகளின் முழுமையான, துல்லியமான சித்திரத்தைத் தருவதுதான் நோக்கமென்றால், உள்ளூர் மொழிகளில் எழுதும் எழுத்தாளர்களை மட்டுமல்ல, வரலாற்றறிஞர்கள், மானிடவியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் என்று வேறும் பலரையும் அழைத்திருக்கவேண்டும். அந்நிகழ்வுக்காக இனி கிரிக்கெட் மைதானத்தை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான்.’ இவ்வாறு தனது கடிதத்தில் கூறுகிறார் எஸ். நாகராஜன்.

எஸ். நாகராஜன் எழுதிய கடிதத்திற்கு கைலாசபதியும் அனந்தமுர்த்தியும் இணைந்து அக்ரோபர் 15, 1964 இதழில் பதில் எழுதியுள்ளனர். ‘எங்களது கடிதத்திற்கு பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் அளித்த கனிவார்ந்த பதிலில், எதிர்வரும் மாநாடுகளில் இந்திய சுதேசிய எழுத்தாளர்கள் புறக்கணிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று வழங்கப்பட்ட உறுதிமொழியை நோக்கும்போது, திரு. நாகராஜனின் சிந்தனைப்போக்கு அம்மாநாட்டில் பங்கு கொண்ட பிரதிநிதிகளின் வகைமாதிரிக் கருத்தாக அமையமாட்டாது என்று நாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

ஆங்கிலத்தில் பயின்ற சிறுபான்மையினர் என்ற இந்த இந்தியாவின் புதிய சாதிக்கேயுரிய குணாம்சத்தைக் கொண்டவர்களோடு வாதாடுவதென்பது துன்பமான விடயம். ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய மொழியில் எழுத முடியாதவர்கள் என்பதற்காக, சுதேச மொழியில் எழுதுபவர்களைவிட, மேலான உரித்தை இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர்களுக்குப் பாத்தியதை ஆக்கியதை இந்தக் குறுகிய குழுவினர் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் மதிப்பிட ஒருபோதும் தயாராயில்லை.

‘இந்தியாவில் ஆங்கிலம் பெற்றிருக்கும் கீர்த்தி அது கொண்டிருக்கும் பெரும் இலக்கிய வளத்தால் அல்ல என்பதையும், ஒருவருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது போனால் அவர் ‘மதிக்கத்தக்கவரோ’, ‘ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவரோ’ அல்ல என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஒரு அந்நிய மொழிக்கு வழங்கப்படும் இம்மாதிரிப் பெருமிதங்கள், இந்த மொழியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத

கிராமியப் பின்தங்கிய வகுப்பிலிருந்து வரும் புத்திசாலித்தனமான, உணர்வுநலன் மிக்க மாணவர்கள் மத்தியில் உளவியல்ரீதியாக எத்தகைய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதை இப்பிரச்சினை குறித்துத் தீர் யோசிக்கும் இந்தியர்கள் உணர்வார்கள்.

‘ஆங்கில மொழியறிவைப் பெற்றிருக்காவிட்டால், அறிவின் நுழைவாயிலில் காலடி எடுத்து வைக்க முடியாது என்று தடுக்கப்பட்டு விட்ட லட்சோப லட்சக் கணக்கான இந்தியர்கள் பற்றிய எந்த அக்கறையும் இல்லாத, கிஞ்சித்தும் சொரணையே இல்லாதவர்கள் மாத்திரமே, ‘பாடசாலைகளில் கட்டாயமாக மூன்று மொழிகளைப்

பேராசிரியர் எஸ். நாகராஜன்

போதிக்கும்’ திட்டத்தால் தீர்வு காணப்பட்டுவிடக்கூடிய மிக எளிய தீர்வாக மொழிப்பிரச்சினையைப் பற்றி இப்படிப் பேசமுடியும்.

‘வளர்ந்து செல்லும் பாஷாபிமான வெறி’, ‘குறுகிய மனப்பான்மை’ போன்ற குறிப்புகள் இங்கு அநாவசியமானவை. இந்திய மொழிகளுக்கூடாவே இந்தியப்பிரக்கை ஒன்றை உருவாக்க முடியும் என்று சிந்திப்போருக்கு எதிராகக் குவிந்து கொண்டிருக்கும் வசைகளில் இதுவும் ஒன்று, அவ்வளவுதான். ஷேக்ஸ்பியர் ஆங்கில மொழியின் வீச்சை ‘விரிவுபடுத்தித் தந்திருப்பது’ பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேசும் நாகராஜன், லத்தீன் மொழிக்கெதிராக ஆங்கில மொழிக்காகத் தங்கள் சொந்த நாட்டிலேயே 16-ம் நூற்றாண்டில், மிதமான உறுதிப்பாட்டுடன் போராடிய Awham, Sidney and Mulcaster போன்ற சீரிய ஆங்கில எழுத்தாளர்கள், இந்தியாவின் ‘பாஷாபிமான வெறியர்களுக்கு துணையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்வது நல்லது. இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தைப் பிரயோகிப்பதில் தவறு விடுபவர்கள்மீது கண்டனமழை பொழிப

வர்கள் இன்னும் உள்ளனர். ஆனால், மேற்கத்தைய பாணியை மோஹிக்கும் தென் ஆசியர்கள் இந்த விஷயத்தில் பிரிட்டிஷ்காரர்களையே வென்றுவிடுவார்கள். நாகராஜன் இது போன்ற ஆங்கிலம் மீதான போலிப்பகட்டாள்வம் கொண்டவர் என்று நாங்கள் சொல்லவரவில்லை. ஆனால், அவர் எங்களை ‘பாஷாபிமான வெறி’ கொண்டவர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டத் தயங்குவதில்லை.

‘அவருடைய கடிதம் முரண்பாடுகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. ஒரு புறத்தில் எண்ணிக்கை ரீதியிலான சிறுபான்மையைக் குணாம்ச ரீதியிலான சிறுபான்மையோடு குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாதென்பவர், மறு பக்கம் இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர்களுக்கான வாசகர்கள் உலகின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் வாழும் ஆங்கிலம் தெரிந்த பெருந்தொகையினர் என்றும் அவர்கள் சிறுபான்மையினர் அல்லர் என்றும் வாதிடுகிறார். எண்ணிக்கையைப் பற்றிப் பிரமிப்படைவது அவரே தவிர, நாங்கள் அல்ல. சரி, இதிலிருந்து அவர் என்னதான் நிறுவப்பார்க்கிறார்? ‘ஆங்கிலம் உலக மொழியாக இருக்கும்போது ஷேக்ஸ்பியர் தமது நாடகங்களை எழுதவில்லை. பெரும்பாலான இந்தியர்களின் ஆத்மார்த்த, அறிவுஜீவித வாழ்வு அவர்களின் சொந்த மொழியில் வார்க்கப்பட்டிருக்கும்போது, அவர்களின் வாழ்வைச் சித்தரிப்பதற்கு சிறுபான்மையினரான இந்தியர்கள் பேசும் ஆங்கில மொழியை எவ்வாறு வசப்படுத்துவது என்பதே ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்களின் கரிசனையாக இருக்கிறது என்று நாம் கூறும்போது, இந்த எழுத்தாளர்களுக்கான வாசகர்களை நாங்கள் ஒருபோதும் கருத்தில் கொண்டிருக்கவில்லை. நாங்கள் உண்மையாகக் கருதியதை எந்த சீரிய விமர்சகரும் இப்படிப் பிழையாகப் பொருள் கொண்டிருக்க முடியாது. நாம் கருதியது ஆக்க இலக்கியத்திற்கும் அந்த எழுத்தாளன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான உறவு பற்றியதாகும். இன்றும் சிறுபான்மையினரின் ஆய்வறிவுச் சாதனமாக ஆங்கிலம் திகழும் இந்தியா போன்ற ஒரு தேசத்தில், எழுத்தாளனுக்கும் அவன் வாழும் சமுதாயத்திற்குமான பரஸ்பர போஷிப்பு என்பது அநேகமாக சாத்தியமில்லை எனும்போது, இப்பிரச்சினை இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளனுக்கு கவலைதரும் ஒன்றல்லவா? எவ்வளவுதான் ஓர் எழுத்தாளனது வாசகப்பரப்பு விரிந்து பரந்திருந்தாலும், அவனுக்கு வாழ்வாதாரத்தையும் வலிமையையும் வாழும் மொழி ஒன்றில் இடையறாத தேடலையும் ஊக்குவிக்கும் தன்மையினை அந்த சமூகம் மட்டுமே வழங்க முடியும் என்பது உண்மையல்லவா?

எனினும், நாகராஜன் பெருமிதம் கொள்ளும் இந்தப் பெரும் வாசகப் பரப்பினை அடைந்து கொள்வதற்கு, நன்கறியப்பட்ட, ‘உண்மையான’ ஆங்கில எழுத்தாளர்களிடமிருந்து நற்சாட்சிப்பத்திரங்களை சேர்த்துவைத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலையிலுள்ள இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர்களின் தலைவதியை நினைத்து நாங்கள் வருந்துகிறோம். நாங்கள் உண்மையில் ‘குறுகிய நோக்கம்’ கொண்டவர்கள்தாம். அவருடைய அர்த்தத்தில் நாம் சர்வதேசியவாதிகள் அல்லர். ஓர் எழுத்தாளனுக்கும் அவனது மொழிக்கும் அவனது சமூகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பே அவனது நெருக்கமான தொடர்பாக அமைய முடியும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஓர் எழுத்தாளனின் உடனடி தேவைப்பாடு என்பது அவன் தமது மொழியுடனும் சமூகத்துடனும் கொண்டிருக்கும் தொடர்பிலிருந்தே எழுகிறது.

‘இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளனின் பரந்த சூழல்’ பற்றிய அறியாமையில் நாங்கள் இருப்பதாக எங்கள் மீது திரு. நாகராஜன் குற்றம் சுமத்துகிறார். இதற்கு மாறாக, இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளன் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினைகள் எவை என்பன பற்றி முழுமையாக அறியாதவராக அவர்தான் காணப்படுகிறார். ஷேக்ஸ்பியர் ஆங்கில மொழியின் வீச்சை விரிவுபடுத்தித்தந்து விட்டதால், இந்தியன் தனது ஆங்கிலத்தின் மூலம் தான் எதிர்கொள்ளும் சிக்கலான பிரச்சினைகளை சமாளித்துக்கொண்டு விடுவான் என்று அவர் வைக்கும் வாதத்தை மிக மென்மையான வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அனுபவமற்ற - அப்பாவித்தனமான கூற்றெனலாம்.

ஓர் அமெரிக்க அல்லது ஆங்கில எழுத்தாளன் தனது தேவைகளுக்கு ஆங்கில மொழி போதுமானதாக இருக்கிறது எனும்போது அவன் சேக்ஸ்பியரைத் துணைக்கழைப்பதில்லை. அது வாழும் மொழியாதலால், அவனது நாட்டின் பொதுமக்களின் மொழியாக, அறிவுஜீவிகளின் தனிப்பட்ட துயரங்களினதும் களிப்பினதும் மொழியாக, வீதிகளில், சந்தையில், தொழிற்சாலைகளில் தனது உடனடி அநுபவங்களின் - பதிற்குறிகளின் சூழமைவில் அம் மொழி சிருஷ்டிப்பவமான வளர்ச்சிநிலைமைகளுக்கூடாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதன் மூலமே அம்மொழியின் வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்கிறான். அவர் கூறும் அர்த்தத்தில் ஆங்கிலம் இந்தியனின் மொழியாக அமைந்திருக்கவில்லை. ஒருபோதும் அவ்வாறு அமையப்போவதில்லை. 'ஆங்கிலமே ஒரே மொழியாய்- சிந்திக்கவும் உணரவும், ஆசிரவதிக்கவும் சபிக்கவும், முரண்டுபிடிக்கவும் முத்தமிடவும் கூடிய ஒரு மொழியாய் உள்ள' சிறுபான்மையினரின் சுய வெளிப்பாட்டு உரிமையினை மறுதலிக்கும் கடைசி மனிதர்களாகவே நாமிருப்போம். நிச்சயமாக ஆங்கிலம் இந்திய மொழிகளில் ஒன்று. குறிப்பாக ஆங்கிலோ-இந்தியர்களைப் பொறுத்தவரையில் கலாச்சார அடையாளம் என்று வரும் போது அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் மெய்யானவை. திரு. நாகராஜனும் நாங்களும் பெரிதும் மதிக்கும் நாராயண், ராஜா ராவ் போன்றவர்கள் இரு மொழியாளர்கள். இருமொழி வழக்கு எனும்போது, அதுவும் அவை இரண்டு வித்தியாசமான கலாச்சார பாரம்பரியங்களைக் கொண்டமைந்த இரு மொழிகளாக அமையும்போது, அவை தமக்கேயுரிய சிறப்புக்கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. அது செயல்குலைவினையும் சோர்வையும் ஏற்படுத்துவதாயும் உள்ளது.

பெரும்பாலான இந்தியர்களுக்கு இன்னும் ஆங்கிலம் அலுவலக மொழியாகவும் பொது விவகார மொழியாகவும் அறிவுஜீவிகளின், புலமையாளர்களின் விவாத மொழியாகவுமே விளங்கி வருகிறது. தமது உள்ளார்ந்த விவகாரங்களில், 'சிந்திக்கவும் உணரவும், ஆசிரவதிக்கவும் சபிக்கவும், முரண்டுபிடிக்கவும் முத்தமிடவும்' அவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் பாவிப்பதில்லை.

இந்த இருமொழி வழக்கில், ஆங்கிலமொழி சார்ந்தவர்கள் பகட்டு இறுமாப்பு காட்டுபவர்களாகவும் உள்ளூர் மொழிக்காரர்கள் அற்புத ஜீவிகளாகவும் திகழ்கிறார்கள். இந்த அசாதாரணமான -சிக்கலான சூழலில் சுதேச மொழி எழுத்தாளரும், இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளரும் ஆக்க இலக்கியத்தில் அதி உன்னத நிலையினை எட்டுவதற்கு, இருமொழிவழக்கு ஆழமான தொழில்நுட்ப நிலையிலும், உணர்ச்சிவசப்படும் நிலையிலும் பெருந்தடைகளை ஏற்படுத்துவதாய் உள்ளது. ஒரு படைப்பிலக்கியவாதி ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்ட கருத்துக்களின் வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாக மொழியைப் பயன்படுத்துவதில்லை. அவன் புதிது புனையும் நோக்கிலேயே மொழியைப் பயன்படுத்துகிறான். இந்த வேளையில் ஆங்கில இலக்கியத்தின் செல்வாக்கிற்கும் இந்தியாவில்-சுதேசிய எழுத்தாளர்களின் படைப்பிலக்கியத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் நல்கிய ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பிற்கும் நாம் என்றும் நன்றி கூர்பவர்களாக உள்ளோம். பிரெஞ்சு மொழியின் பாதிப்பு எவ்வாறு ஆங்கிலத்தின் படைப்பிலக்கியத்திற்குத் தேவையாய் இருந்ததோ அதே போன்று ஆங்கிலத்தையும் ஏனைய ஐரோப்பிய மொழிகளையும் நாம் நாடி நிற்கிறோம்.

இந்தியாவில் போலன்றி, ஓர் அந்நிய மொழியைக் கற்பதெனில் நாம் அதனை முறையாகக் கற்கவேண்டும். ஆங்கிலத்தில் சுய வெளிப்பாட்டுத் திறனுக்காக அல்ல, ஆங்கிலத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்காக, நடைமுறை ஆங்கிலத்தைத் தம் மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதில் நேர்மையான ஆங்கில ஆசிரியர்கள் படும்பாட்டைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. இத்தகைய யதார்த்த அணுகுமுறையே நேர்மையானதும் பலன்தரத்தக்கதுமாகும். அல்லாது போனால், சுயவெளிப்பாட்டிற்கான நோக்கில் ஆங்கிலத்தை இந்தியாவில் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாகப் பயிற்றுவித்தபின்னரும், இந்தியரால் ஆங்கிலத்தில் ஷேக்ஸ்பியரைப்பற்றி எழுதப்பட்ட சிறந்த விமர்சனபூர்வமான ஒரு நூல் கூட வெளிவந்ததில்லை என்றால், எமது சக்தியை வீணாகச் செலவிட்டதற்கு என்ன விளக்கத்

தைக் கூறமுடியும்? அதே நேரத்தில், ஜேர்மனிய, பிரெஞ்சு விமர்சகர்கள், புரிந்து கொள்வதற்காக மட்டுமே ஆங்கிலத்தைப் பயின்று, ஷேக்ஸ்பியர் பற்றிய விமர்சன நூல்களைத் தமது மொழியிலே எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். மொழி என்பது அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஓர் ஈடுபாடு சார்ந்தது. இத்தகைய ஈடுபாடு உடனடித் தேவையையும் மேன்மையையும் வரையறை செய்கிறது. இந்தியாவில் நாம் முதலில் நமது சமூகத்தை நோக்கி எழுத வேண்டுமே தவிர, விரிந்த வாசகர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் நோக்கில் எழுத ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று கூறுவதில் தவறில்லை என்றே கூறலாம்.

அதே சமயத்தில், சுதேச மொழிகளில் எழுதப்படும் அனைத்துப் படைப்புக்களுமே இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தினை விட மிக மேலானது என்று விமர்சனம் இல்லாமல் நாம் கூறுவதாகத் தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது. இம்மாதிரிப்பிரச்சினை ஒன்றை ஆராயும் போது, ஆங்கிலத்திலும் சுதேச மொழிகளிலும் இருமொழி வழக்கின் தாக்கத்தை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். 'கன்னட எழுத்தாளர் ஒருவர், கன்னட மொழியில், கன்னட மக்களைப் பற்றி எழுதும்போது, மொழிசார்ந்து எழுதும் காதலர் சச்சரவில் அவர் ஈடுபட வேண்டியதில்லை. ஆனால், சீரிய எழுத்தாளர்கள் இம்மாதிரி மொழி குறித்த காதலர் சச்சரவில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்' என்கிறார் திரு. நாகராஜன். இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர்களுக்குரிய மரியாதையுடன், மொழியில் காதலர் சச்சரவு பற்றிய முக்கிய வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். மொழிக்குள் காதலர் சச்சரவு படுவது ஒன்று. ஒரு அந்நிய மொழியில் இலக்கணத்தையும் மரபுத்தொடர்களையும் பயின்று, அம்மொழியில் சாதனையையும் பாராட்டத்தக்க முழுமையையும் அடைவதற்குப் போராடுவது வேறொன்று. ஒரு கன்னட எழுத்தாளரைப் பார்த்து, 'அவர் எவ்வளவு அழகாக எழுதியிருக்கிறார்' என்று சொல்வோம். ஆனால், ஓர் இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளரைப்பார்த்து, 'அவர் ஆங்கில மொழியை எவ்வளவு அழகாகக் கையாண்டிருக்கிறார், மிக அழகாக எழுதி இருக்கிறார், மரபுத்தொடர்களை நன்கு பாவித்திருக்கிறார்' என்றே கூறுவோம். சாதாரணத் திறமை கொண்ட ஆங்கில எழுத்தாளர் ஒருவருக்கு இயல்பாக வரும் எழுத்தாற்றலை, இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர் ஒருவர் அடைந்து கொள்வதற்கு மிகுந்த பிரயாசை எடுத்துக்கொள்வேண்டியுள்ளது என்று திரு. நாகராஜன் கவலை கொள்கிறாரா?

முடிவாக, இந்தியாவைப்பற்றி எழுதுவதற்கு, ஒரு மொழியாக ஆங்கிலத்திற்கு போதாமையின் உண்டு என்று நாங்கள் கூறமுன் வரவில்லை. ஆனால், இந்தோ-ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் - படைப்பிலக்கியவாதிகள், (மொழியை வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாக மட்டுமே கருதுபவர்கள் நீங்கலாக) விஷ்ட பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தைப் பாவிக்கும்போது, படைப்பிற்கு அவசியமான உள்நோக்கிய பார்வையுடனும், அதிலும் முக்கியமாக அவர்களின் சொந்த சமூகத்தில் பரஸ்பரம் செழுமையான உறவுகளை வலுப்படுத்துவதிலும் ஏற்படும் போராட்டத்தில் பெரும் எல்லை வரையறைகளை அவர்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது.

Times Literary Supplement பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்திற்கு க. கைலாசபதியும் யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தியும் இணைந்து எழுதிய ஒரு கடிதமும், ஆங்கிலப் பேராசிரியர் திரு எஸ். நாகராஜனுக்குப் பதிலாக எழுதிய நீண்ட கடிதமும் இந்தோ-ஆங்கில இலக்கியம் பற்றிய மிக முக்கிய விவாதங்களைத் திறந்துவிட்டுள்ளன. அமரர் செல்வா கனகநாயகம் இந்தோ-ஆங்கில இலக்கியம் குறித்தும் பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் குறித்தும் ஆழமான ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளார். Configurations of Exile- South Asian Writers and their worlds (1995), Counterrealism and Indo-Anglian fiction (2002) ஆகிய இரண்டு நூல்கள் விதந்து கூறத்தக்க அவரின் ஆய்வுநூல்களாகும்.

nithyananthan.m@thaiivedu.com

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி:

ஈழத்தமிழ்

இயங்கியலின்

வழிகாட்டி

- தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

தொடக்கக் குறிப்புகள்:

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலும் சமூகப் பரப்பிலும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் செல்வாக்கும் தடமும் மிகப்பெரியது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எம்மைப் பிரிந்து 40 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. ஆனால் அவரது சமூக இயங்கியல் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு பல வகைகளில் முன்னோடியானது. ஒரு ஊடகவியலாளராக, ஆசிரியராக, பல்கலைக்கழக நிர்வாகியாக, பேச்சாளராக, சமூகப் போராளியாக, அரசியல் விமர்சகராக எனப் பன்முகப்பட்ட பங்களிப்பை அவர் வழங்கியுள்ளார். அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பு பேசப்பட்ட அளவுக்கு அவரது சமூகப் பங்களிப்பு பேசப்படவில்லை. யாழ்ப்பாணச் சமூக அசைவியக்கத்தில் அவரது தாக்கம் முக்கியமானது. அவரது காலப்பகுதியில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த கற்பிதங்களை புனைவுகளை உடைத்தவர் கைலாசபதி. சமூக நீதிக் கான நீண்ட நெடிய போராட்டத்தில் தனது பங்களிப்பை வழங்கியவர். அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கியிராது சமகால உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அரசியல் நடப்புகள் தொடர்பில் தனது கருத்துக்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பேசியும் எழுதியும் வந்தவர். அடுத்த தலைமுறை ஆய்வறிவாளர்களை பல்கலைக்கழகத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உருவாக்குவதில் கரிசனையுடன் செயற்பட்டவர்.

கைலாசபதி மீதான விமர்சனங்கள் அவரது சமூகப் பார்வையினதும் அரசியல் நிலைப்பாட்டினதும் விளைவிலானவை. கைலாசபதி விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவரல்ல. அவ்வாறு தன்னைக் கருதிக் கொண்டவருமல்ல. மாற்றுக் கருத்துக்களை, எதிர்க் கருத்துக்களை, விமர்சனங்களைத் தயங்காமல் கேட்கவும் ஏற்கவும் தயாரான ஒருவராகவே அவர் இருந்தார். அவருடன் பணியாற்றிய பலரின் நினைவுக்குறிப்புகள் இது குறித்த பல செய்திகளைச் சொல்கின்றன. கைலாசபதி உயிரோடு இருந்தபோதும் பின்பும் முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களில் பெரும்பாலானவை அவதூறுகள். அதில் குறிப்பிடத்தக்க அவதூறு அவரைச் சாதி வெறியராகக் காட்ட முயன்ற செயல். இச்செயலுக்குத் துணை போனவர்கள் பலர். முன்னோடி முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்.கே. ரகுநாதனின் 'நிலவிலே பேசுவோம்' என்ற சிறுகதை சாதியத்துக்கு எதிரான வலுவான ஒரு சாட்டையடி. அக்கதை நூலுருவான பின்பு அக்கதையில் குறிப்பிடப்படும் சாதி வெறியர் கைலாசபதி என்ற வதந்தி எஸ். பொன்னுத்துரையால் முதலில் பரப்பப்பட்டு வந்தது. இக்கதையைப் பரப்ப இடதுசாரி எதிர்ப்பு முகாமில் இருந்த இலக்கியக்காரர் பலர் கடுமையாக முயன்று வந்தார்கள். இந்த விஷமம் தமிழ்நாட்டிலும் பரவியது. முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்றறியப்பட்ட சிலரும் இக்கதையைக் காவினர். இந்நிலையில் என்.கே. ரகுநாதன் தினக்குரலில் பனுவல் என்ற பகுதிக்கு எழுதிய கடிதம் 12-09-2004 பத்திரிகையில் வெளியானது. டொமினிக் ஜீவா முதல் தமிழகத்து அ. மார்க்ஸ் போன்றவர்கள் மறைமுகமாகக் கைலாச

பதி மீது சுமத்த முயன்றுவந்த சாதிய உணர்வுக் குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் தகர்த்து எறியும் விதமாக கைலாசபதியின் நடத்தைபற்றிய தனது தனிப்பட்ட அனுபவத்தையும் ரகுநாதன் எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரை ரகுநாதன் என்ற என்.கே. ரகுநாதனின் தொகுப்பிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. ரகுநாதன் தனது கடிதத்தில் குறிப்பிட்ட முக்கிய ஒரு விடயம் கவனத்திற்குரியது. 'கைலாசபதியை அவருடைய வீட்டில் சந்தித்தது 1962ல். என்னுடைய நிலவிலே பேசுவோம் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்ததும் 1962ல் தான். ஆனால் அந்தக் கதை 1951ல் சுதந்திரனில் பிரசுரமானது. சிறுகதைத் தொகுதியில் வெளிவந்த கதைகளினடியில் கதை பிரசுரமான ஆண்டுகளை இணைத்திருக்கிறேன். நிலவிலே பேசுவோம் கதையினடியில் 1951 என்று பிரசுரமாகியுள்ளது. 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிலவி வரும் ஒரு அபத்தப் பிரசாரத்திற்கு முத்தாய்ப்பு வைக்கப்படுகிறது' இவ்வாறு ரகுநாதன் தெளிவுபடுத்தினார். ஆனால் இந்த விஷமத்தைக் காவியோர் இதுவரை தம் தவறுக்கு மன்னிப்புக் கோரவில்லை. கைலாசபதி அதை எதிர்பார்க்கவில்லை.

இந்தவிதமான அவதூறுகளை விடக் கெடுதலானவை கைலாசபதியின் அடையாளத்தைச் சிதைக்கின்ற வேறு விதமான முயற்சிகள். இவை வேறுபட்ட நோக்கங்கட்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கைலாசபதியினுடைய பெயருடன் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு தங்களது அடையாளத்திற்கு ஏற்றபடி கைலாசபதியை அடையாளப்படுத்த முயலுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தாங்கள் விரும்புகின்ற விதமான அடையாளத்தை வழங்க வாய்ப்பே இயலாத போது அதற்கு முரணான எந்தத் தடயத்தையும் மறைத்து விடுவார்கள். கைலாசபதியின் அரசியற் சார்பையும் ஆக்கங்களையும் மறைக்கின்ற முயற்சிகள் இத்தகையவை. இன்னொரு வினோதமான முயற்சி கைலாசபதி இப்போது உயிரோடு இருந்தால் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி போலத் தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்குச் சார்பாக மாறியிருப்பார் என்பது. இக்கருத்து முன்வைக்கப்பட்ட கூட்டத்திலேயே இக்கருத்துக்கு சொல்லப்பட்ட பதில் 'அது உண்மையாக இருந்தால் கைலாசபதி நம்மிடையே இல்லா மலிருப்பதே நல்லது' என்பது.

கைலாசபதி ஆற்றிய பணிகளை எவ்வாறு வளர்த்து முன்னெடுப்பது என்பதே நமது அக்கறையாக இருக்க வேண்டும். இதுவே சமூகத்திற்கு நற்பணி ஆற்றிய ஒவ்வொரு நல்ல மனிதர் தொடர்பாகவும் நமது அணுகுமுறையாக இருக்கவேண்டும். இதை நாம் கைலாசபதியிடமிருந்து கற்பது என்று சொல்லலாம். கற்பதில் முக்கியமான பகுதி அறிவது. அடுத்தது அதிற் பெறுமதி வாய்ந்த வற்றை அடையாளங்கண்டு அவற்றை மேலும் விருத்தி செய்வதும் குறைபாடானவற்றைச் செம்மைப்படுத்தி நிறைவு செய்வதுமே. கைலாசபதியின் சிந்தனைகளை விளங்கிக் கொள்ள அவரது

அணுகுமுறையையும் வேலை முறையையும் விளங்கிக் கொள்ளுவது அவசியம். அவர் எவ்வாறு ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் இயங்கியலின் வழிகாட்டியாக இருந்தார் என்பதை அவரது அணுகுமுறையும் வேலைமுறையும் காட்டி நிற்கின்றன.

கந்தன் கருணை நாடகம் ஈழத்து நாடகவுலகில் மிகவும் முக்கியமானது. சாதியமைப்புக்கெதிரான 'சாதியமைப்புத் தகரட்டும், சமத்துவ நீதி ஓங்கட்டும்' என்ற பதாகையின் கீழ் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் விடுதலைப் போராட்ட வீரத்தில் விளைந்ததே கந்தன் கருணை நாடகமாகும். இதை 1969ல் வசன நடையில் நாடகமாக எழுதியவர் என்.கே. ரகுநாதன். தாழ்த்தப்பட்டதாக அவர்கள் கருதிய மக்களை மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குள் அனுமதிக்காத நிகழ்வின் பின்னணியில் இந்நாடகம் எழுதப்பட்டது. பின்னர் இது கூத்தாக மாற்றப்பட்டு அம்பலத்தாடிகளின் நாடகமானது. பின்னர் இது நடிகர் ஒன்றியத்தினால் இன்னொரு வடிவில் மாற்றங் கண்டது. இந்நிலையில் இந்நாடகத்திற்கு பலர் உரிமை கோரியதாகவும் இந்நாடகத்தை எழுதியவர் என்.கே. ரகுநாதனே என்று கைலாசபதி எழுதி இது தொடர்பான ஐயங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார் என்று பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் கைலாசபதி பற்றி நினைவுகூர்கிறார்.

கைலாசபதியை கணபதிப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன் என்ற பாரம்பரியத்தில் வந்தவர் என்று சொல்பவர்கள் உண்டு. இது வெறுமனே ஒரு வரிசை மட்டுமே, பாரம்பரியமல்ல. விபுலானந்தர் கணபதிப்பிள்ளை போன்றோர் மிக முற்போக்கான சிந்தனை கொண்டவர்கள் என்பதுடன் தமது கருத்துக்களிலும் நிலைப்பாடுகளிலும் தெளிவாக இருந்தவர்கள். பெயரும் பதவியும் பணமும் வேண்டித் தடுமாறியவர்கள் அல்ல. அவர்களுடைய வழியில் வேண்டுமென்றால் அடுத்தவராகக் கைலாசபதியைக் கொள்ளலாம். கைலாசபதியின் சாதனைகளை விடவும் அவர் வகித்த பதவிகளை விடவும் முக்கியமானவை அவரது உலக நோக்கும் சமுதாயச் சார்பான தடம்புரளாத சிந்தனையுமாகும். அது பேசப்படுவதில்லை. இப்பின்னணியில் இக்கட்டுரை அவரது சமூக இயங்கியலையும் பங்களிப்பையும் நோக்க விளைகிறது.

சமூகத்தை நவீனமாக்கும் சிந்தனைகளை விதைத்தல்:

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் நவீனமான சிந்தனைகளைக் கொண்டுவரவர்களில் கைலாசபதிக்குத் தனித்துவமான இடமுண்டு. இலக்கியங்கள் சமூகத்தில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர் அவர். தமிழ் இலக்கியங்களும் அதன் செல்நெறியும் எவ்வாறு பண்பாட்டின் பேரால் பலவற்றை எதுவித விமர்சனமுமின்றி ஏற்றுக் கொள்கின்றன என்பதைத் தனது ஆய்வுகளினூடும் திறனாய்வுகளின் வழியும் தொடர்ச்சியாக வெளிப்படுத்தினார். தமிழரின் பழமை குறித்த மாயைகளைக் களைந்து இலக்கியத்தையும் சமூகத்தையும் விமர்சனப்பாங்கான புத்தாக்க சிந்தனைகள் நோக்கி நகர்த்தும் பணியை இடைவிடாது செய்தார். 'திறனாய்வுத் துறையில் முக்கிய கவனம் செலுத்தத் தொடங்கிய காலம் முதல் இலக்கியம் முதலியவற்றை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், சமுதாயச் சூழலிலும் வைத்தே ஆராய்ந்து வந்திருக்கின்றேன். மார்க்சியத்தைத் தழுவிக்கொண்ட நாள் முதலாக அதன் முனைப்பான கூறுகளில் ஒன்றாகிய சமூகவியலை எனது பல்வேறு ஆய்வுகளுக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வந்துள்ளேன். சமூகவியலில் உண்டாகிய ஈடுபாடே ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு என்னை இட்டுச் சென்றது. இவற்றின் பயனாக இலக்கியத்தை அறிவியல் அடிப்படையிலே அணுகக் கற்றுக் கொண்டேன்' என்று சொல்லும் கைலாசபதி தனது தமிழியல் ஆய்வுகளின் ஊடு இயங்கியல் நோக்கில் தமிழர் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் இலக்கியத்தையும் நோக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்.

சமூகத்தை நவீனமயமாக்குவதற்கு அச்சமூகத்தின் பழம்பெருமைகளின் நெருக்கடிகளைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டியதன் தேவையையும் சொல்லப்பட்ட வரலாற்றுப் பெருமிதங்களின் பின்னால் உள்ள சொல்லப்படாத செய்திகளையும் எழுப்பப்படவேண்டிய கேள்விகளை

களையும் முன்வைத்தார். அவரது கருத்துக்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்த பெருமைகள் எனும் காகிதச் சிகரங்களைச் சரித்தன. இது ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் முக்கியமான திசை மாற்றமாகியது. 'சங்ககாலம் என்ற வாய்ப்பாட்டை ஒருகணம் நாம் கருதுகோளாகக் கொண்டு இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கினால் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்திருப்பது கண்கூடு; தனியுடைமைச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை நாம் சங்க இலக்கியங்கள் என்று விபரிக்கப்படும் சான்றோர் செய்யுள்களிலே தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம். புராதன சமுதாயத்தின் மீதமிச்சங்களாக இருந்த கிளைகளும் குடிகளும் மூலங்களும் குழுக்களும் வீரயுகத்திலே நடைபெற்ற மாடுபிடி, நாடுபிடி சண்டைகளின் ஊடே அழிவுற்று உறுதியான அரசுகளும் பெரு நிலப்பரப்புகளும் உதயமாகிய காலகட்டத்தைச் சான்றோர் செய்யுள்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. அந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து அடிமைச் சமுதாயம், நிலமானிய சமுதாயம், முதலாளித்துவ சமுதாயம் என்ற மாபெரும் வரலாற்றுக் கட்டங்களுக்கிடாக, தமிழர் சமுதாயம் வந்து இன்று சோசலிச சமுதாயத்தின் அமைப்புக்கான போராட்டத்தின் மத்தியில் இருப்பதையும் காண்கின்றோம். இது நீண்ட வரலாற்றுப் பயணமாகும்' என்று எழுதியதனூடு தமிழர் வாழ்வியல் வரலாற்றுக்கு ஒரு வர்க்கப் பார்வையை வழங்கினார். இப்புதிய வெளிச்சம் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தை நவீனமயமாக்கும் நீண்ட போராட்டத்தின் பகுதியாகியது. இப்போராட்டத்தில் மூன்று முக்கிய திசைவழிகளுக்கு கைலாசபதி பங்களித்தார்.

முதலாவது, தமிழ் இலக்கியங்களின் சமூகவியல் கூறுகளை ஆராய்ந்து தமிழரின் பெருமிதங்களாக அதுவரைப் போற்றிப் புகழப்பட்ட இலக்கியங்களின் பிற்போக்குத்தனத்தையும் அதன் மீதான வர்க்கப் பார்வையின் அவசியத்தையும் முன்மொழிந்தார். அதன் பகுதியாக, தமிழரின் பெருமையாகக் கொள்ளப்பட்ட சங்க இலக்கியங்கள் குறித்து இதுவரை காலமும் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களின் மீதான ஆழமான விமர்சனத்தை _ கைலாசபதியின் மொழியில் திறனாய்வில் _ துணிச்சலாக முன்வைத்தார். 'தொன்மை என்ற காரணத்திற்காகவும், வர்க்க முரண்பாடுகளை மூடி மறைத்து, பழம்பெருமைக்குள் பிரச்சினைகளை மடக்கி அடக்கிவிடுவதற்காகவும் நம் முன்னே நிறுத்தப்படும் சங்ககாலம் மற்றைய வர்க்க சமுதாயங்களைப் போலவே சுரண்டலும், அடக்குமுறையும், சூறையாடலும், அதிகாரத்துவமும் நிறைந்திருந்தது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞரும் எழுத்தாளர்களும் அதற்கு எத்தனையோ வகையில் பொன்முலாம் பூசி பூலோக சுவர்க்கமாக-இன்பலோகமாக விபரித்து வந்திருக்கின்றனர்' என்ற அவரின் விமர்சனம் தொன்மையை அறிவியல் நோக்கில் விமர்சனரீதியாக நோக்க வேண்டியதன் கட்டாயத்தைக் காட்டி நின்றது.

இரண்டாவது, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினூடு இலக்கியத்திற்கும் மதத்திற்கும் இடையிலான உறவினையும் அதன் பின்னணியில் மறைந்திருக்கின்ற நிகழ்வுகளையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். கைலாசபதி வாழ்ந்த ஈழத்தமிழ்ச்சூழலில் இந்துமதச் செல்வாக்கும் அதன் அதிகாரமும் சமூகத்தின் பிரதான திசைவழியாக இருந்தது. ஆறுமுகநாவலரின் செல்வாக்கும் சைவ-வெள்ளாள ஆதிக்கமும் கோலோச்சிய காலகட்டத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் முக்கிய கருவிகளாகப் பயன்பட்டன. வரலாற்று வழிபட்டு அவற்றின் பின்னாலுள்ள வர்க்க நலன்களை நோக்க வேண்டிய அவசியத்தை கைலாசபதி முன்வைத்தார். 'இதை பல்லவர் கால முரண்பாட்டின் வழிநின்று விளக்கினார். 'பல்லவர் காலத்திலே சமயத்துறையில் எழுந்த பக்தி இயக்கம், கலை இலக்கியங்களில் வீரார்ந்த முறையில் வெளிப்பட்டது. பக்தி இயக்கம் தனித்தன்மை வாய்ந்த வழிபாட்டு வடிவத்தையும் அதற்கியைந்த கவிதை உருவங்களையும் தோற்றுவித்தது. ஆயினும் அவ்வியக்கத்தின் பௌதீக அடிப்படையாக வணிக வர்க்கத்தினருக்கும் நிலவுடமையாளர்களுக்குமிடையில் நடந்த போராட்டமே அமைந்திருந்தது. இலக்கிய மூடுதிரையைக் கிழித்துவிட்டு, பக்தி இயக்கத்தின் சமூக, பொருளாதார, தத்துவார்த்தக் காரணிகளைக் கண்டறிந்தாலன்றி அவ் இயக்கத்தின் காரணமாயும் காரியமாயும் காட்சியளிக்கும் ஆற்றல்மிக்க கவிதைகளை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இயலாது' என்ற அவரது விமர்சனம் சமணம் பொருளாதார அடிப்

படையில் வலிமைமிக்கதாக விளங்கிய காலகட்டத்தில் இதனை முறியடிக்கும் நோக்கிலேயே நிலவுடைமையாளர் சைவத்தின் பேரிலே சமணத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர் என்று கைலாசபதி விளக்கினார். இதன்மூலம் சமணம் தோற்கடிக்கப்பட்டு சைவமும் பெரும் நிலவுடைமை ஆட்சியமைப்பும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்ற வரலாற்றிற்கான திறப்பினைக் கைலாசபதி செய்தார்.

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தை நவீனமயமாக்குவது நோக்கிய பயணத்தில் கைலாசபதியின் முன்றாவதும் அதிமுக்கியமானதுமான பங்களிப்பு ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஊடுருவிவிருக்கும் சாதிய முரண்பாடு பற்றியும் அது உருவாக்கியிருக்கும் கற்பிதங்கள் பற்றியும் கருத்துரைத்தமையாகும். 'சாதிப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசுகின்ற சிலர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ஆங்காங்கு கூறப்பட்டுள்ள சில 'மனிதாபிமானக் கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டி, பெரும் புலவர்கள் எல்லாம் சாதிமுறையையெதிர்த்தே வந்திருக்கின்றனர் என்று தமக்குத் தாமே ஒரு வகையான மன அமைதியைத் தேடிக்கொள்வதைக் காணலாம். சங்கச் சான்றோர் தொடக்கம் வள்ளலார் வரை சாதி வழக்குகளைக் கண்டித்துப் பாடியவர் பலர் உள்ளனர் என்பது உண்மையே. ஆனால் அக்கண்டனத்தின் தன்மையே கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. சாதிமுறை கூடாது என்பதை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் பெரும் புலமையோ பேரறிவோ தேவையில்லை. நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஏற்ற வழிவகைகளைக் கூறுவதிலேயே முந்தையோர் பெரிதும் வேறுபடுகின்றனர்' என்று எழுதினார். தேவாரத்திருவாசகங்களில் உள்ள சாதி மறுப்புப் பாடல்கள் எவ்வாறு, ஏன் தோற்றம் பெற்றன என்ற வினாவுக்கான விடையை பின்வருமாறு அளித்தார்: சைவ நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் சமண வணிக வர்க்கத்தினருக்கும் இடையிலான கடும் போராட்டத்தில் வெற்றியைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகப் பொதுமக்களே இருந்தார்கள். நிலவுடைமையாளர்களுக்கு மக்களை அணிதிரட்ட சைவம் உதவியது. அதன் வெளிப்பாடே இவ்வகைப்பட்ட சாதி மறுப்புப் பாடல்கள். இதை 'போர்க்கால இசைவு நடவடிக்கை' என்று கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார். இக்காலப்பகுதியின் தொடர்ச்சியாக வந்த சோழர் காலப் பகுதியைப் பொற்காலம் என்று சொல்வது தவறானது என்று வாதிடும் அவர் வர்க்க வேறுபாடுகளும், அடக்குமுறையும், சுரண்டலும் நிறைந்த காலம் எவ்வாறு மக்களுக்குப் பொற்காலமாக இருக்கவியலும் என்ற வினாவை எழுப்பி கூர்மையடைந்த சாதியப் படிநிலைகளின் தன்மை பற்றியும் அதில் சோழப்பேரரசின் பங்களையும் எடுத்துக்காட்டினார்.

1960களில் ஈழத்தில் சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டங்கள் கூர்மையடைந்த வேளையில் அவர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பக்கத்தில் நின்றார். இப்போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தார். 1969ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் இரண்டாவது மாநாட்டு மலரில் 'போராட்டமும் வரலாறும்' என்ற தலைப்பில் மிகவும் தீர்க்கமான ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரையில் திருவள்ளுவர் மீதான ஒரு விமர்சனத்தையும் முன்வைத்திருந்தார்:

'மனிதனை மனிதன் அடக்கி அடிமைப்படுத்தும் எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் பல்வேறு காலங்களில் போராட்டங்களினாலேயே மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பது வரலாற்று உண்மை. மனமாற்றத்தால் அடிப்படை மாற்றம் எதுவும் ஏற்படாது, மந்திரத்தால் மாங்காய் விழாததுபோல. சாதிக்கொடுமையைப் பற்றியும் சாதி முறையைப் பற்றியும் எமது பழைய இலக்கியங்களிலே எடுத்துரைத்தவர்கள் ஆகக் கூடிய பட்சம் மனமாற்றத்தையே எதிர்பார்த்தனர். உடைய வனும் இல்லானும் இருந்த - வணிக வர்க்கச் செல்வாக்கு ஓங்கிய சமுதாய அமைப்பிலே - 'வறியார்க்கு ஒன்று ஈவுது' பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்துப் 'புகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்பும்' இணக்க முறையை வகுக்க முயன்றார் வள்ளுவர். வறுமையை அதிகப்பட விடாது அதனைக் குறைக்க முயன்றால் செல்வனுக்கு அதுவே உதவியாயமையும் என்று உபதேசம் பண்ணினார் வள்ளுவர். 'அறம்' உரைத்த வள்ளுவர் எவர் பக்கம் நிற்கிறார் என்பது வெளிப்படாது. ஆனால் சமூக சிந்தனையாளனாகிய அவர் வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தடுக்கவும் கூர்மையுடைய செய்யவும் முயன்றார். பிறப்பால் பெறும் பேதத்தை பேச்சளவில் மறுத்த பொய்யா

மொழியார் செய்தொழில் வேற்றுமையை அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொண்டு, மனிதரிடையே ஏற்றத் தாழ்வை அமைத்து அமைதி கண்டார். வள்ளுவர் புத்துலகு அமைக்க முயன்றவர் அல்லர். பழைய உலகை புத்திசாலித்தனமாக நடக்கும்படி புத்தி கூறிய வரே. தனது காலத்துச் சமூக முரண்பாட்டிற்கு 'அமைதியான' நிவாரணம் காண முயன்றார் வள்ளுவர். ஆனால் அவர் அதில் உள்ளளவும் வெற்றிபெறவில்லை என்பது சரித்திரச் செய்தி.'

இதே கட்டுரையில் சமய அடிப்படையில் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணவியலாது என்பதை அக்காலச் சூழலோடு பொருத்திப் பேசுகிறார். 'சமயப் போர்வையிலேயே இதுகாலம்வரை சாதிப் பிரச்சினை நோக்கப்பட்டு வந்தமையால், மிகச் சமீபகாலம் வரை அதாவது நவீன காலப் பகுதியிலும் பலர் சமய அடிப்படையில் இப்பிரச்சினைக்கு விடிவுகாண எண்ணினர். கிறித்துவம், பௌத்தம் முதலிய சமயங்களைச் சேர்வதால் சாதிப் பிரச்சினைக்குத் (தம்ம எவிலே) தீர்வு காண்பதாகப் பலர் கருதியிருக்கின்றனர். பிரச்சினை என்பது ஒரு முரண்பாட்டின் உருத்தோற்றமாகும். அம்முரண்பாட்டை இயக்கத்தினால், அதாவது செயலினால் - போராட்டத்தினால் தீர்க்கலாமென்றி - அதிலிருந்து நழுவுவதால் தீர்க்கவியலாது. அவ்வாறு வேறு மதங்களைச் சார்ந்த பின்னரும் வேறு வகையான ஏற்றத் தாழ்வுகளும் முரண்பாடுகளும் தோன்றக் காண்கின்றோம். எனவே நிவாரணம் தவறாக இருந்திருக்கிறது என உணர்கிறோம்' என்றார்.

இக்கட்டுரையில் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவும் பிற்போக்குத்தனங்கள் பற்றிய தனது காட்டமான எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்கிறார். 'பழைய சமூக அமைப்பில் சிலர் 'தீண்டாதார்' என ஒடுக்கப்பட்டது போலவே பெண்கள் பின் புத்தி உள்ளவராகவும் பேதைகளாகவும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர். இளைஞரோ அநுபவம் அற்றவராகவும் பெரியோரின் செல்லவேண்டியவராகவும் குறைத்து மதிக்கப்பட்டனர். இங்கெல்லாம் ஏற்றத் தாழ்வும், பேதமும் 'தீண்டாமையும்' வெவ்வேறு அளவில் உள்ளன. இவை யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாகப் பொருளாதாரக் காரணிகள் இருக்கின்றன. தேசத்துக்கு உள்ளே, சமூக அமைப்புச் சம்பந்தமானது, பொருளாதாரம் சம்பந்தமானது, அரசியல் சம்பந்தமானது, சாதி முறையைப் பாவித்துப் பல உரிமைகளை மறுத்து மக்களை அடக்கும் அதே வர்க்கந்தான், அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆசீர்வாதத்துடன் பாட்டாளிகளையும் உண்மையான விடுதலை வீரர்களையும் அடக்கி ஒடுக்குகிறது' என்று எழுதினார். இவ்வரிகள் சமகாலத்திலும் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்துக்குப் பொருந்திப் போவன என்பது வருந்தத்தக்க உண்மை.

சாதிப்பிரச்சினையை எவ்வாறு நோக்கவேண்டும் என்று இக்கட்டுரையின் இறுதியில் குறிப்பிடும் கைலாசபதி, 'முற்றிலும் புதிய நடைமுறையில் இப்பிரச்சினையை அணுகும் தேவை இப்பொழுது உணரப்பட்டு வருகிறது. இப்பிரச்சினையைத் தனித்தெடுத்து சாதிப் பிரச்சினையாகவும், சமயப் பிரச்சினையாகவும் மாத்திரம் நோக்காது, பொதுவான தேசப் பிரச்சினையாகவும், வர்க்கப் பிரச்சினையாகவும் கருதிச் செயலாற்றும் நிலைமை தோன்றியுள்ளது' என்றார்.

எழுத்தும் எழுத்தாளனின் பணியும்:

எழுத்துப் பற்றியும் எழுத்தாளன் பற்றியும் கைலாசபதியின் பார்வை முக்கியமானது. எழுதுவது எதற்காக என்ற வினாவை தனது உரைகளில் பொதுமக்களிடமும், நண்பர்களிடமும், மாணவர்களிடமும், எழுத்தாளர்களிடமும் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டே இருந்தார். எழுத்தாளரின் பணி பற்றிய தனது கருத்துக்களை அவர் பலமுறை பல்வேறு கட்டுரைகளில் முன்வைத்திருக்கிறார். அவரது சமூகவியலும் இலக்கியமும் என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ள 'இங்கிருந்து எங்கே' என்ற கட்டுரையில் இதைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் பின்வருமாறு சொல்கிறார்:

'காலங்காலமாக எழுப்பப்படும் வினாக்களில் ஒன்று இலக்கியம் எதற்காக என்பதாகும். தனிப்பட்ட ஓர் எழுத்தாளன் காதல், புகழ், பணம், சமய நம்பிக்கை, அரசியல் ஈடுபாடு முதலிய வேறு கார

ணங்களில் ஒன்றோ பலவோ உந்துவதால் எழுதுகிறான். எழுத்தாளன் தனித்து இருந்து வாழும் ஒருவன் அல்லன். அவன் சமூகப் பிராணி, சமுதாயத்தில் எல்லாக் காலங்களிலும் முரண்பாடுகளும் போராட்டங்களும், இயக்கங்களும் இடைவிடாது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வர்க்க வேறுபாட்டினால் இவை எழுகின்றன. இவற்றின் மத்தியிலே எழுத்தாளனும் வாழ்கின்றான். எழுத்தாளர்களிடையே ஒரு பிரிவினர் பிரச்சினைகளையும், முரண்பாடுகளையும் துன்ப துயரங்களையும் எதிர் நோக்காதவராய், இவற்றுடன் சம்பந்தப்படாமல் இன்பமூட்டுவதையே மையமாகக் கொண்டு எழுதுவோர். இவர்கள் வணிக எழுத்தின் வியாபாரிகள்.

இன்னொரு பிரிவினர் சமுதாய முரண்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் ஓரளவுக்கு நோக்கி அவற்றைத் தமது எழுத்தின் பொருளாகக் கொள்பவர்கள். சமுதாயத்திலே பரவலாய்க் காணப்படும் துன்ப துயரங்களை உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலே அநுதாபத்துடன் பார்க்கும் இப்பிரிவினர் முந்திய பிரிவினரோடு ஒப்பு நோக்குமிடத்து தம்மைச் சுற்றியுள்ள யதார்த்தத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் சமுதாய நிலமைகளைப் பிரதிபலித்தாலே போதும் என்னும் எண்ணம் இவர்களில் பெரும்பாலானோரைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதாவது முதற்பிரிவினர் பிரச்சினைகள் இருப்பதையே எழுத்தில் பிரதிபலிக்கவில்லை, அதனால் அப்பிரச்சினை இலக்கியத்துக்கு உகந்த உரிய-பொருள்கள் அல்ல என்னும் கருத்தைக் கொண்டவராய் உள்ளனர். இரண்டாவது பிரிவினரோ இதற்கு மாறாக, சமுதாயப் பிரச்சினைகள் இலக்கியத்தில் இடம் பெறுவதை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். எனினும், தமது கடமை அல்லது பொறுப்பு அவற்றைத் தத்ருபமாகச் சித்திரித்து விடுவதே என்று கருதுகின்றனர். காலப்போக்கில் சமுதாயம் திருந்தும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களுக்குண்டு.

ஆனால் அடுத்து என்ன? என்னும் வினா எழுதல் இயல்பே. அது மட்டுமன்று பிரச்சினைகளை மேலும் மேலும் கூர்ந்து நோக்கி ஒவ்வொன்றினதும் காரண காரியத் தொடர்புகள் விளங்கிக் கொண்டு எழுதும்போது அவற்றை நீக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் அதற்கான வழி வகைகளையும் விவரித்தலும் தவிர்க்க இயலாததே. நோயை நுணுக்கமாக விளக்கி விவரித்தால் மட்டும் போதுமா? நோயாளியின் மீது இரக்கப்பட்டால் மட்டும் போதுமா? நோயின் வரலாற்றை ஆதியோடந்தமாய்க் கூறினால் மட்டும் போதுமா? நோய் தீர மருந்தும் மார்க்கமும் வேண்டாமா? இன்னும் ஒரு காரணமும் உண்டு. ஒரு காலகட்டத்தில் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் புதுமையின் பெயரிலும் புரட்சியின் பெயரிலும் இலக்கியத்தில் புகுத்திய பொருள்களும் சித்திரிப்பு முறைகளும் இன்று வர்த்தக வெளியீடுகளிலும் சாதாரணமாக இடம் பெறத்தக்கவையாகிவிட்டன. இந்நிலையில் சமுதாயத்தில் காணப்படும் முரண்பாடுகளையும், துன்ப துயரங்களையும், போராட்டங்களையும் உதிரியான தனி மனிதர்களின் பிரச்சினைகளாக மாத்திரம் கண்டு காட்டாமல் அவற்றை வர்க்கங்களுக்கிடையே நிகழும் போராட்டத்தின் வெளிப்பாடுகளாகக் காண்பது இன்றியமையாததாகிறது. இரண்டாவது பிரிவிலே தொடங்கியபோதும், விசேஷமான தனிப்பிறவிகளை இலக்கிய மாந்தராகக் கொண்டமையாலேயே ஒரு காலத்து 'முற்போக்கு' எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன், பின்னர் 'பிரம்மோபதேசம்' செய்பவராக உருமாறியுள்ளார். இது ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளனது தனிப்பட்ட பலவீனம் மட்டுமன்று: அவன் பற்றிக்கொண்டிருந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டிலே உள்ளார்ந்த பலவீனமாய் இருந்த அமிசத்தின் பரிணாமம். ஜெயகாந்தனை விதிவிலக்கான வில்லனாக நாம் விவரிக்க வேண்டியதில்லை. இது பல எழுத்தாளரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் எடுத்துக்காட்டு என்றே கொள்ள வேண்டும். வர்க்க ஆய்வின் அடிப்படையில், தூலமான சந்தர்ப்பங்களில் பாத்திரங்களைச் சித்திரிக்கத் தவறும் எந்த எழுத்தாளனும் ஜெயகாந்தன் ஆவதற்கு அதிக நாள் பிடிக்காது.'

இக்கருத்துக்கள் எழுத்தும் எழுத்தாளரும் தொடர்பான கைலாசபதியின் பார்வையை விளக்கப் போதுமானவை. அவர் தனது பல்கலைக்கழகக் கல்வியை முடித்துவிட்டு அதியுயர் பதவிகளைத்

தேடி ஓடவில்லை. அவர் பத்திரிகைக் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் தினகரன் பத்திரிகையில் இணைந்த போது அதில் தமிழ்நாட்டு எழுத்தின் தாக்கமே இருந்தது. தமிழகத்து எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும் பெருமளவில் தினகரன் பத்திரிகைக்கு எழுதி வந்தனர். இந்திய இலக்கியங்களுக்கும் எழுத்துக்குமான சந்தையாக இலங்கை இருந்ததேயன்றி அது இலங்கை எழுத்துக்கும் எழுத்தாளர்களுக்குமான களமாக இருக்கவில்லை. இதை மாற்றியவர் கைலாசபதி. 1959ம் ஆண்டு அப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றது முதல் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததோடு அவை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லப்படுவதை உறுதி செய்தார். ஈழத்து இலக்கியம் மக்கள் இலக்கியமாக விரிவடைந்ததில் கைலாசபதியின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. தினகரனில் பல புதிய முயற்சிகளை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். வாசகர்களின் பங்களிப்பையும் தொடர்ச்சியான பங்குபற்றலையும் உறுதிப்படுத்த திங்கட்கிழமைகளில் திங்கள் விருந்தும், புதன்கிழமைகளில் புதன் மலரும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் முஸ்லீம் மஞ்சரியும் சனிக்கிழமைகளில் மாணவர் உலகமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. ஐந்து எழுத்தாளர்கள் ஆளுக்கொரு அத்தியாயமாக எழுதிய 'மத்தாப்பு' நாவலும் தினகரனில் வெளியானது. மிகப்பெரிய எதிர் பார்ப்புடன் இந்த நாவல் தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருந்தது. வெவ்வேறு எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதால் இதைத் தொடர முடியுமா என்ற வினா ஒருபுறமும் நான்கு பேர் எழுதிய நாவலை எவ்வாறு ஐந்தாமவர் நிறைவு செய்யப் போகிறார் என்ற வினா பலரிடம் இருந்தது. ஆனால் இந்நாவலை மிகவும் திறமையாக என்.கே. ரகுநாதன் நிறைவு செய்தார். நாட்டின் எந்த மூலையில் இலக்கியக் கூட்டம் நடந்தாலும் அச்செய்தி தினகரனில் இடம்பெற்றது. அறிவியல் கட்டுரைகள் இலகு தமிழில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன.

சாதிய ரீதியால் ஒடுக்கப்பட்ட, கல்வி மறுக்கப்பட்ட பல எழுத்தாளர்களுக்கான வாய்ப்பை வழங்குவதற்கான துணிவு அவருக்கு இருந்தது என்றும் இது பல புதிய திறமையான எழுத்தாளர்களை ஈழத்தமிழ் இலக்கியவுலகு பெறுவதற்குக் காரணமானது என்றும் இதுவே கைலாசபதியின் முக்கியமான பத்திரிகைத்துறைப் பங்களிப்பு என்று பேராசிரியர் நந்தி குறிப்பிடுகிறார். ஒரு பத்திரிகையாளனுக்கு அவசியமான நிதானமும் பொறுமையும் கைலாசபதிக்கு இருந்தன. அவர் தன்னுடன் பணியாற்றியவர்களை மிகுந்த மரியாதையுடனும் நட்புடனும் நடாத்தினார். எழுத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிய அவரின் பார்வை அவரது மார்க்சிய அரசியற் கோட்பாட்டின் வழிப்பட்டது என்று அவருடன் பணியாற்றிய எஸ். அகஸ்தியர், நடா என்றறியப்பட்ட செல்லப்பா நடராஜா ஆகியோர் கூறுகின்றனர். தனது இறுதிக்காலம் வரை பத்திரிகையாளர்களுடனும் எழுத்தாளர்களுடனும் நட்புடன் இருந்தவர் கைலாசபதி. எழுத்துக்கு உரிய மதிப்பையும் அது மக்களுக்கானது என்ற நிலைப்பாட்டில் உறுதியையும் கொண்டிருந்தவர். பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவரது பங்களிப்பின் ஆழத்தையும் அவரது சமூக இயங்கியலின் ஒரு பகுதியையும் இவ்வாறு நினைவுகூர்கிறார்:

'கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் தனிப்பட்ட முறையில் அதனை ஈட்டிப் பெருக்குவதிலும் அதன்வழி உயர்நிலைகளை எய்துவதிலும் கைலாஸ் குறியாக இருக்கவில்லை. அன்று பொதுமக்களிடம் பிரபல்யம் பெற வாய்ப்பாக அமைந்த வள்ளுவன், கம்பன், சேக்கிழார், கச்சியப்பர் முதலான புலவர்களுள் ஒருவரையோ அல்லது சைவமும் தமிழும், பகுத்தறிவு, தமிழ்ப் பாதுகாப்பு முதலான பெயர்களில் நடைபெற்ற இயக்கங்களுள் ஒன்றினையோ பற்றிக்கொண்டு பிரசித்தி பெறக் கைலாஸ் முனையவில்லை. மனித வாழ்வோட்டங்களைப் புரிந்துகொள்வதிலும், புரிந்தவற்றைப் பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்வதிலும், ஏனையவர்களிடம் பெறும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் தன் பார்வையை விசாலப்படுத்திக் கொள்வதிலும் துடிப்புமிக்கவராகக் கைலாஸ் விளங்கினார். இயக்கரீதியாக இணைந்து செயற்படும் தன்மை அவரிடம் இளமை முதற் காணப்பட்டது. அந்தவகையில் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலராக இருந்து பத்திரிகையாசிரியராகவும் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் ஒரு பல்கலைக்கழக வளாகத் தலைவராகவும் உயர்ந்த காலங்களிலும் எழுத்தாளர் பத்திரிகையாளர்களுடன் அவர்

கொண்ட உறவு இறுகியதே தவிரத் தளர்ந்துவிடவில்லை.’

யாழ்ப்பாணம். பல்கலைக்கழகத்தின் தளகர்த்தா:

ஒரு கல்வியியலாளராகவும், விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் பேராசிரியராகவும் கைலாசபதி மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டு நின்றார். சமூக மேம்பாட்டிலும் முன்னேற்றத்திலும் கவனம் செலுத்தியவராக அவர் இருந்தார். தன்னை சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கண்டார். ஆகாய அரியணைகளில் ஏறியமர்ந்து கொள்ளும் ஒருவராக அவர் இருக்கவில்லை. பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியேயும் அவர் சமூக மாற்றத்திற்கான பங்களிப்பை கல்விப் புலத்திலும் ஆய்வுப் புலத்திலும் இறுதிவரை நல்கினார். இந்த அணுகுமுறையே பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே அரசு சார்பானதும் அரசு சார்பற்றதுமான பல கல்வி, பண்பாட்டு நிறுவனங்களில் அங்கம் பெற்று தமது கல்வித்துறைசார் பங்களிப்புக்களையும் வழங்கி நின்றார். இலங்கைப் பாடநூல் ஆலோசனைச் சபை, யுனெஸ்கோவிற்கான இலங்கை தேசிய ஆணைக்குழு, சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம், இலங்கைக் கலைக்கழகம், இலங்கை வானொலித் தமிழ் நிகழ்ச்சி ஆலோசனைக்குழு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெகுஜனத் தொடர்பு ஆய்வுக் கழகம் எனப் பலவற்றில் முதன்மையானதும் முன்னோடியானதும் பங்களிப்பு இவருடையது. இவரது உலகப் பார்வையும் வரித்துக் கொண்ட தத்துவமுடையதை அவருக்குச் சாத்தியப்படுத்தின.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக உருவாக்கத்தில் அவரது பங்களிப்பு அளப்பரியது. அதை விளங்கிக் கொள்ள அது உருவான சூழலைப் புரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை 1942ம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றம் பெற்றதிலிருந்து வலுப் பெறத் தொடங்கியவொன்றாகும். குறிப்பாக கொழும்பு மற்றும் பேராதனை வளாகங்களுடன் தொடங்கிய இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1950களில் பௌத்த குருமாருக்கான பிரிவேனாக்களாக இருந்த வித்தியோதய மற்றும் வித்தியாலங்கார என்பவற்றை வளாகங்களாக மாற்றியதைத் தொடர்ந்து வலுப்பெற்றது. தமிழ் மக்களின் பொதுவான கோரிக்கையாக இருந்த ‘தமிழ் பகுதிகளில் ஒரு பல்கலைக்கழகம்’ என்பதை தமிழ்க் காங்கிரசும் தமிழரசுக் கட்சியும் ஒரு அரசியல் கோஷமாக மாற்றின. இவ்விரு கட்சியினருக்கு மிடையிலான அரசியல் முரண்பாடு பல்கலைக்கழக விடயத்திலும் எதிரொலித்தது. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் தமிழருக்கான ‘இந்துப் பல்கலைக்கழகம்’ என்று கோர எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகமோ ‘தமிழருக்கான தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்’ என்று கோரினார். ஒரு சாரார் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டும் என்று கோரினர். இன்னொரு சாரார் அது யாழ்ப்பாணத்தில் அமைய வேண்டும் என்று கோரினர். இந்த வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகள் இக்கோரிக்கையை அரசாங்கங்கள் தொடர்ச்சியாகத் தட்டிக் கழிக்க வழியேற்படுத்திக் கொடுத்தது.

இந்நிலையில் தமிழரசுக் கட்சி திருகோணமலையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றைச் சுயாதீனமாக உருவாக்கப் போவதாக மக்களிடமிருந்து நிலங்களையும் பணத்தையும் கோரியது. நிதி சேர்ப்பு இயக்கம் ஒன்றும் நடைபெற்றது. தமிழரசுக் கட்சியால் நடாத்தப்பட்ட சுதந்திரப் பத்திரிகையில் 1960களில் இது தொடர்பான செய்திகள் தொடர்ந்து வெளிவந்த வண்ணமிருந்தன. இன்று வரை இவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட பணத்திற்கும் வாங்கப்பட்ட காணிகளுக்கும் என்ன நடந்தது என்ற உண்மை சொல்லப்படவில்லை.

1965ல் உருவான ஜ.தே.க அரசாங்கத்தில் இவ்விரு கட்சிகளும் அங்கம் வகித்தன. தமிழ்க் காங்கிரஸின் மு. சிவசிதம்பரம் துணை சபாநாயகராகவும் தமிழரசுக் கட்சியின் மு. திருச்செல்வம் உள்ளூராட்சி அமைச்சராகவும் பதவி வகித்தனர். ஆனால் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பில் எதுவித செயற்பாடுகளையும் இவ்விரு கட்சிகளும் முன்னெடுக்கவில்லை. இவ்விரு கட்சிகளின் ஆதரவின்றி அரசாங்கத்தை நடாத்துவதற்கான பெரும்பான்மை ஜ.தே.க அரசுக்கு இருக்கவில்லை. ஆனாலும் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பிலோ தமிழ் மக்களுக்குத் தீர்வு தொடர்பிலோ எதுவித அழுத்தத்தையும் கொடுக்கவில்லை.

1970களில் பதவிக்கு வந்த சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் வளாகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான வேலைகளில் இறங்கியது. அரசாங்கத்தின் இம்முயற்சிக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் மக்கள் மத்தியில் பலத்த ஆதரவு இருந்தது. ஆனால் இது நடைபெற்றால் தங்களது அரசியல் எதிரிகளான இடதுசாரிகளும் மேயராக இருந்த அல்பிரட் துரையப்பாவும் வெற்றிபெற்று விடுவார்கள், தம்மால் இயலாததை இன்னொருவர் செய்வதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதில் தமிழரசுக் கட்சியினரும் காங்கிரஸ்காரர்களும் கவனமாக இருந்தனர். இதைத் தடுக்க பல்வேறு கட்டுக்கதைகள் கட்டப்பட்டன. ஆனாலும் பல்கலைக்கழகத்தைத் ஆரம்பிக்கும் வேலைகள் வேகமெடுத்த நிலையில் இதன் தலைவராக பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நியமிக்கப்பட்டார். இக்காலப்பகுதியில் தமிழரசுக்கட்சியின் ஆதரவாளரான பேராசிரியர். சு. வித்தியானந்தனைத் தலைவராக நியமிக்குமாறு தமிழரசுக்கட்சி அரசாங்கத்தைக் கோரியது. ஆனால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து இச்செயற்பாட்டைக் குழப்பும் நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் இறங்கினர்.

கைலாசபதி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த முதல்நாள் இரவு அவர் தங்கியிருந்த வீட்டின் மீது வெடிகுண்டு வீசப்பட்டது. வீட்டிற்கு சிறிது சேதம் ஏற்பட்டதே தவிர யாரும் காயம் ஏற்படவில்லை. உறுதி குலையாத கைலாசபதி மறுநாள் காலை தன்னைச் சந்திக்க வந்தவர்களிடம் ‘பணங்காட்டு நரி இந்தச் சலசலப்புக்கெல்லாம் அஞ்சாது’ என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாராம். யாழ்ப்பாணம் வந்த கைலாசபதி பல்கலைக்கழக உருவாக்கப் பணிகளை அங்கு வேலைபுரியும் பணியாட்களோடு சேர்ந்து தானும் ஒருவராக இணைந்து பணியாற்றினார். எல்லா வேலைகளையும் முன்னின்று கவனித்தார். பல நாட்கள் தலைமுழுக்கத் தூசியோடு ஒரு தொழிலாளியைப் போல், அவர் இரவு நேரத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளியேறுவதைக் கண்டதாக பல்கலைக்கழகத்திற்கு அருகில் இருந்தவர்கள் நினைவுகூருகிறார்கள். கைலாசபதியின் இச்செயல் அங்கு பணியாற்றிய பலருக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. ஒரு பேராசிரியர், அதுவும் வளாகத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டவர் தொழிலாளர்களோடு வேலை செய்வது, உதவுவது, அவர்களுடனேயே தேநீர் அருந்துவது போன்றன சாதியரீதியில் படிநிலைகளை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றமாக இருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் அங்கு பணியாற்றிய தொழிலாளர் ஒருவர் இந்நிகழ்வு குறித்து இவ்வாறு பகிர்ந்து கொண்டார்:

‘பேராசிரியரின் நடத்தை எங்களுக்குத் தொடக்கத்தில் மிகவும் விநோதமாகவும் பயமாகவும் இருந்தது. ஒருபுறம் இவர் ஏன் இவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார் என்ற கேள்வியும் மறுபுறம் நாங்கள் ஏதாவது பிழையாகச் செய்கிறோமா என்ற சந்தேகமும் ஒருங்கே எழுந்தது. எங்கள் வாழ்நாளில் எஜமானர்கள் எம்மோடு சேர்ந்து வேலைசெய்ததைக் கண்டதில்லை. இது புது அனுபவம். சில நாட்களிலேயே அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்றும் அவர் எங்களுக்கானவர் என்பதையும் புரிந்து கொண்டோம். எங்களது பிள்ளைகள் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு நம்பிப் போகலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியவர் பேராசிரியர். அந்த நம்பிக்கை அவர் பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்டவுடனே போய்விட்டது. இன்று சாதியச் சடுகாடாய் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இருக்கிறது.’

பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்படுவதை நிறுத்துவதற்கு ஏராளமான திருகுதாளங்களை தமிழரசுக் கட்சி செய்தது. இவை அனைத்தையும் முறியடித்து யாழ்ப்பாண மக்களின் ஆதரவுடன் 1974ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 1-ம் திகதி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகம் திறக்கப்பட்டது. கைலாசபதி முன்னுதாரணமாக இருந்தார். தனது சைக்கிளில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருவார். அனைத்து விடயங்களிலும் அக்கறையாக இருப்பார். ஒரு தனித்துவமான, தரமான பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குவதற்கான பணிகளில் அவர் ஈடுபட்டார். அவருக்குப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான தெளிவான நீண்டகால நோக்கு இருந்தது. 1974ம் ஆண்டு ஆனி மாத தாயகம் இதழில் பரமன் என்ற புனைபெயரில் ‘வடக்கில் ஒரு பல்கலைக்கழகம்’ என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கட்டுரை இதை மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுத்து

கிறது. இன்றைய காலப்பகுதியிலும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கான பல் கலைக்கழகம் என்றால் என்ன என்ற வினாவுக்கு பதில்தரும் கட்டுரையது. இலங்கையின் ஏனைய வளாகங்களில் என்ன நடக்கிறது, எவை கற்பிக்கப்படுகின்றன போன்றவற்றைப் பற்றிய ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வையுடன் புதிதாக உருவாகின்ற யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய துறைகள் பற்றியும் அதற்கான காரணங்கள் பற்றியும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். குறிப்பாக மூன்று துறைகளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இக்கட்டுரையில் கைலாசபதி எழுதுகிறார்.

முதலாவது, இலங்கை ஒரு தீவாகையால், மீன்வளம், மீன்பிடி தொடர்பான ஆய்வுகள் அவசியமாகின்றன. யாழ்ப்பாணம் ஒரு குடாநாடாக இருப்பதால் இவ்வகையான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கான களச்சூழல் வாய்ப்பாக இருக்கிறது. இரண்டாவது, யாழ்ப்பாணத்தில் நீர்ப்பிரச்சினை கவனிப்புக்குரியது. உவர்நீர்நிலைகள் அதிகமுள்ளன, அதற்கு அண்மித்த பகுதிகளில் விளை நிலங்கள் இல்லை. அவற்றை விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்றவும் நீர்ப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதற்கான ஆய்வுகள் இடம்பெறல் வேண்டும். மூன்றாவது, வடபகுதியின் விவசாயமுறை ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து வேறுபட்டது. அத்தகைய விவசாய முறைகளை மேலும் விரிவாக்குவதற்கான ஆராய்ச்சி முயற்சிகளும் சிறுகைத்தொழிலை ஊக்குவிக்கும் செயல்களும் இப்புதிய பல்கலைக்கழகத்தால் மேற்கொள்ளப்படுவது பயனுள்ளது.

இன்று யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் தனது பொன்விழாவை நெருங்குகிறது. ஆனால் ஆய்வியல் நோக்கில் வடபகுதிக்கான ஒரு பல்கலைக்கழகமாக மிளிர்ந்துள்ளதா என்ற வினா நியாயமானது. தனது கட்டுரையை பின்வருமாறு, ஒரு எச்சரிக்கைக் குறிப்புடன் கைலாசபதி நிறைவு செய்தார். அது இன்றும் பொருந்தி வருகிறது.

‘வடபகுதியில் அமையும் வளாகம், தமிழர்களுக்கான அகதி முகாமாகவோ, பழம்பெருமை பேசுவதற்கான நூதனசாலையாகவோ அமையக்கூடாது. தத்தமது குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு பெயர்ப்பலகைப் பல்கலைக்கழகமாகவோ அமைந்துவிடலாகாது.’

வளாகத் தலைவராக இருந்த குறுகிய காலத்தில் ஒரு வளாகமாக அதை உருமாற்றுவதில் கைலாசபதியின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. தனது நூல்களை வழங்கி பல்கலைக்கழக நூலகத்தை உருவாக்கினார். பல ஆய்வறிவாளர்களின் துணையுடனும் துறைசார் நிபுணர்களின் உதவியுடனும் தரமான பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கினார். உயர்கல்வி, யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்ந்தோரும் கற்றோருக்குமானதாக மட்டுமே கருதப்பட்ட சூழலில் அனைவருக்குமான பல்கலைக்கழகம் என்ற நிலையை உருவாக்க அயராது உழைத்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் உருவாவதை எதிர்த்த தமிழரசுக் கட்சியினர் 1977ல் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டவுடன் ஓடோடிச் சென்று புதிய பிரதமரான ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவிடம் கைலாசபதியை நீக்கி வித்தியானந்தனை தலைவராக நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். 1977 யூலை மாதம் 23ம் திகதி ஜே.ஆர் பிரதமரானார், யூலை 31ம் திகதிவரையே கைலாசபதி தலைவராக இருந்தார். இந்நிகழ்வை அக்காலப்பகுதியில் ஜெயவர்த்தனவிடம் பணியாற்றிய அரசநிர்வாகி இவ்வாறு நினைவுகூருகிறார்:

‘தேர்தலில் இரண்டாவது அதிகூடிய ஆசனங்களைப் பெற்று எதிர்க்கட்சியாக தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி இருந்தது. அவர்கள் பிரதமரைச் சந்திக்க வந்திருந்தனர். அக்கூட்டத்தில் ‘உங்களுக்கு என்னால் என்ன செய்ய முடியும்?’ என்று ஜே.ஆர். கேட்டார். அமிர் தலிங்கத்தின் பிரதான கோரிக்கைகளில் ஒன்றாக யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவரை மாற்றுவது இருந்தது. நான் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஜே.ஆரும் தான். வேறும் பல விடயங்கள் பேசப்பட்டன. ஆனால் ஜே.ஆர். இலகுவில் கைக்கெட்டுவதைப் (low hanging fruit) பற்றிக் கொண்டார். அவரது பிரதமர் பணியில் மேற்கொண்ட முதற்கட்ட நியமனங்களில் சு. வித்தியானந்தனை நிய

மித்ததும் ஒன்று. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் கைலாசபதியின் தலைமையில் நல்லதொரு திசைவழியில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இந்த மாற்றம் தேவையற்றது என்று எனக்குத் தோன்றியது. இது குறித்து என்னோடு கூட்டத்தில் இருந்த இன்னொரு முத்த அதிகாரி சொன்னதே நினைவுக்கு வருகிறது:

‘They always get the priorities mixed up’. பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட்ட கைலாசபதி, அமெரிக்காவின் அயோவா பல்கலைக்கழகத்தின் அமைப்பை ஏற்று ஓராண்டுகால கல்விவிடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு அமெரிக்கா சென்றார். கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அதைத் தொடர்ந்து இலங்கை வந்தார். அதைத் தொடர்ந்து நடந்தவற்றைப் பற்றிச் சொன்ன பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், கைலாசபதி கொழும்பிலோ அல்லது பேராதனையிலோ தான் கற்பிப்பார், யாழ்ப்பாணம் வரமாட்டார் என்பதே பொதுவான எண்ணமாக இருந்தது என்கிறார். வளாகத் தலைவராக இருந்தவர் எவ்வாறு ஒரு பேராசிரியராகப் பணியாற்ற முடியும் என்பதே யாழ்ப்பாணம் வந்தது, துறைத்தலைவராகப் பதவியேற்றது தமிழ்த்தேசியவாதிகளுக்கு உவப்பானதாக இருக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்.

1978ல் யாழ்ப்பாணம் மீண்ட கைலாசபதியின் பங்களிப்புகள் பல துறைகளில் பல்கிப் பெருகுகின்றன. குறிப்பாக அரசியல் சார்ந்து தனது கருத்துக்களை தொடர்ச்சியாக வீரியமுடன் எழுதவும் அமைப்புகளில் பங்களிக்கவும் தொடங்கினார்.

அரசியலும் அமைப்பாக்கமும்:

கைலாசபதி தன்னை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவராகவோ, நடு நிலையாளராகவோ காட்டிக் கொள்ள முனைந்ததில்லை. தனது எழுத்திலும் செயலிலும் தனது அரசியல் நிலைப்பாடு பற்றிய தெளிவை இறுதிவரை வெளிப்படுத்தினார். சர்வதேச அரசியல் குறித்தும் உள்நாட்டு அரசியல் குறித்தும் நிறையவே எழுதினார். தனது பேச்சுக்களிலும் கலந்துரையாடல்களிலும் இவ்விடயம் குறித்துத் தொடர்ந்து கதைத்தார். அரசியல் ஈழத்தமிழர் வாழ்வியலில் பிரிக்கவொண்ணாத அம்சம் என்பதை வலியுறுத்தினார். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு புத்திஜீவியாகவோ, சிந்தனையாளராகவோ தன்னை அவர் முன்னிறுத்தவில்லை. அரசியல் கடந்த பேராசிரியராக அவர் இருக்கவில்லை. அதேவேளை அமைப்பாக்கத்தின் அவசியத்தை நன்கு அறிந்திருந்த கைலாசபதி இலக்கிய அரசியற் தளங்களில் அமைப்புகள் கட்டி வளர்க்கப்படுவதை வலியுறுத்தி வந்ததோடு அதுசார்ந்த தனது பங்களிப்புகளையும் வழங்கினார்.

முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்காக பிரித்தானியாவுக்குச் செல்லும்வரை சண்முகதாசன் தலைமையில் இயங்கிய இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வெள்ளவத்தை கிளையில் உறுப்பினராக இருந்து செயற்பட்டார். அவரது இடதுசாரிச் சார்பு வெளிப்படையானதாக இருந்தது. நாடு திரும்பிய பின்னர் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பத்திரிகையான தொழிலாளியில் அபேதன் என்ற பெயரில் கட்டுரைகளை எழுதினார். கலாசார ஊடுருவல் பற்றிய விரிவான தும் விளக்கமானதுமான கட்டுரைகளையும் அக்காலத்து பூகோள அரசியலின் தன்மைகள், இந்தியாவின் நிலைப்பாடு, முதலாளித்துவத்தின் வருகை எவ்வாறு ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடிக்குள் மூன்றாமுலக நாடுகளை நகர்த்துகிறது போன்ற பலவற்றைப் பற்றித் தொடர்ச்சியாக எழுதினார். தொழிலாளியில் கைலாசபதியால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் இன்னமும் தொகுக்கப்படவில்லை. இவை தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

1978ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அமெரிக்காவிலிருந்து புறப்பட்டு, சீன மக்கள் குடியரசில் இருந்து அமைப்பை ஏற்று சீனாவுக்குச் சென்றார். அப்பயண அனுபவங்களைத் துணைவியார் சர்வமங்களத்துடன் இணைந்து ‘மக்கள் சீனா: காலமும் கருத்தும்’ என்று நூலாக வெளியிட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தமிழில் வெளிவந்த ‘செம்பதாமை’ இதழிலும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த ‘றெட்டபனர்’ பத்திரிகையிலும் தொடர்ச்சியாக எழுதினார். செம்பதமை

யில் ஜனமகன் என்னும் புனைப்பெயரில் 'கருத்தும் கண்ணோட்டமும்' எனும் தலைப்பில் எழுதினார். தமிழ்த் தேசிய அரசியலின் திசைவழி, தமிழ்த் தேசியவாதிகளின் மீதான கடுமையான விமர்சனம், தமிழ் மக்களின் அரசியல் எதிர்காலம் போன்றவற்றைப் பற்றி எழுதினார். இக்கட்டுரைகளும் இன்னும் தொகுக்கப்படவோ நூலுருப்பெறவோ இல்லை.

இதே செம்பதாகையில் 'உலக அரங்கில் அங்கும் இங்கும்' எனும் தலைப்பில் உதயன் எனும் பெயரில் சர்வதேச நிலைமைகளை எழுதினார். அதேபோல றெட்பெனரில் சர்வதேச விடயங்களை எழுதினார். சர்வதேச நிலைமைகள் குறித்து செம்பதாகையிலும், ரெட்பெனரிலும் கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரைகள் 'சர்வதேச அரசியல் நிகழ்வுகள்' பற்றி: 1979 _ 1982 என்ற தலைப்பில் புதிய பூமி வெளியீட்டகம் 1992ம் ஆண்டு நூலாக வெளியிட்டது. அவரது அரசியல் நிலைப்பாடுகளை விளங்கிக்கொள்ள இந்நூல் உதவுகிறது. இந்நூலில் தமிழ் மக்களும் சர்வதேச அரசியல் பற்றியும் கைலாசபதி சொல்கின்ற விடயங்கள் இன்றும் கவனிப்புக்குரியன:

'அநேகமாக மக்கள் சர்வதேச விவகாரங்களில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதனைப் பற்றிய உறுதியான தரவுகளையோ ஆழமான ஆய்வுகளையோ பெறுவதற்கு ஒருபோதும் அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிட்டுவதில்லை. செய்தித் துறையில் காலமும் பத்திரிகைத்தாளில் இடமும் வரையறைக்குட்பட்டதாக இருந்த போதிலும் பாரிய உலகளாவிய செய்தி ஸ்தாபனங்கள் உலகச் செய்திகளை வாசகர்களுக்கு வழங்குவதில் கட்டுப்படுத்தலும் சுயசெல்வாக்கிற்குட்படுத்தலும் செய்வதனால் பெரும்பாலான முக்கிய செய்திகளைப் பற்றி பல அறிவுசால் பெருமக்களும் கூட மேலோட்டமான கருத்துக்களையே பெறுகின்றனர்.

மேலாதிக்க வல்லரசுகள் தங்களுடைய பிரச்சாரப் பிரங்கி வீச்சுகளை நடத்துகிறார்கள். இதனால் அடிக்கடி பிரச்சினைகள் மறைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. திரிபுபடுத்தப்பட்டவை உண்மைகளாக மாறுகின்றன. பிழையானவை புனிதமான உண்மைகளாக நிலை நிறுத்தப்படுகின்றன. இதில் உள்ள ஆளுமை சக்திகள் பெரும்பாலான செய்திகளை உருவாக்கி நெறிப்படுத்துகின்றன. இவர்கள் இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் உலக விவகாரங்களில் ஒரு பக்கப் போக்குப் பாணியை ஏற்றுக் கொள்ளத் தூண்டுதல் செய்கின்றனர். இது உலகின் அனைத்து மக்களினதும் நலன்களுக்கு எதிரானதாகும்.'

கைலாசபதி எழுதுவதுடன் மட்டும் நிறுத்திக் கொண்டவரல்ல. அவர் இயக்கத்திலும் அமைப்பாக்கத்திலும் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார் குறிப்பாக தான் எழுதிய பத்திரிகைகளின் விநியோகம், மக்கள் மத்தியிலான ஆதரவு, கிடைக்கின்ற விமர்சனங்கள் என்பன பற்றியெல்லாம் அக்கறை கொண்டார். ஆரம்பத்தில் ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனையான செம்பதாகை 1979 அளவில் ஐயாயிரம் பிரதிகள் வரை விற்பனையானது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பத்திரிகையின் வெகுஜனத் தன்மை. தனது எழுத்துக்களின் ஊடும், ஆலோசனைகளின் ஊடும் செம்பதாகை சாதாரண மக்களுக்கான பத்திரிகையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கைலாசபதி கவனமாக இருந்தார். இந்த அனுபவங்கள் பற்றி தோழர் சி.கா. செந்திவேல் பின்வருமாறு பகிர்த்து கொள்கிறார்.

'பேராசிரியர் கைலாசபதியின் இறுதிக்கால ஆண்டுகளிலே அவருடன் மிக நெருக்கமாகி அரசியல் பத்திரிகைப் பணியிலே ஈடுபட சந்தர்ப்பம் கிடைத்த தோழர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதையிட்டு மன நிறைவு கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவருடன் இணைந்து நின்று செயற்படுவதே தனிச் சிறப்பு என்றே கூறுதல் வேண்டும். சந்திக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பல்வேறு விஷயங்கள் மத்தியிலும் பத்திரிகையின் வளர்ச்சி பற்றியும் அதனால் உருவாகியுள்ள அரசியல் தாக்கங்கள் பற்றியும் அவர் பேசுவதற்கு தவறுவதே இல்லை. அவரது அக்கறையை பத்திரிகைக்

கான இரண்டு பக்க விடயங்களை எழுதி அனுப்புவதில் கடைப்பிடித்த ஒழுங்கு முறையில் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. சில வேளைகளில் தானே பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற்கு நேரில் வந்து விடயங்களைக் கொடுத்துச் செல்வார். அவர் தனக்கு ஏற்பட்ட நோய்க்கு வைத்தியம் செய்வதற்காக கொழும்பு செல்வதற்கு ஓரிரு நாட்கள் முன்பாக கலந்து கொண்ட பாரதி ஆய்வரங்கு நிகழ்ச்சிக்குப் பின் உரையாடும் போது பத்திரிகையின் ஒரு பக்கத்திற்கான விடயத்தையே எழுத முடிந்தது என்றும் அடுத்த பக்கத்தை எழுத முடியாதவிற்கு உடல் நிலை இடம் தரவில்லை எனவும் கூறி இருவாரத்தில் சிகிச்சை முடித்து கொழும்பில் இருந்து திரும்பிவிடுவேன் அதன் பின் தொடர்ந்து எழுத முடியும் என்றும் கூறிச் சென்றார். அன்றைய சந்திப்பே அவருடன் இறுதிச் சந்திப்பாகவும் அமைந்தது.'

அரசியல் ரீதியாகவும் இலக்கிய ரீதியாகவும் அமைப்பாக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை கைலாசபதி தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார். தனது 50வது ஆண்டை இவ்வாண்டு நிறைவுசெய்யும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உருவாக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் கைலாசபதி முக்கிய பங்காற்றினார். பேரவையின் இதழான 'தாயகம்' தோற்றம் பெறுவதற்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்தவரும் அவரே. தாயகம் முதலாவது இதழில் 'இங்கிருந்து எங்கே' என்ற தலைப்பில் ஈழத்திலக்கியத்தின் திசைவழிகள் குறித்தான பயனுள்ள கட்டுரையை எழுதினார். தாயகம் வெளியீட்டு நிகழ்வில் அமைப்பாக்கத்தின் அவசியமும் பயனும் குறித்து வலியுறுத்தி உரையாற்றினார். மனிதர்கள் தனியாக அன்றி அமைப்பாகின்ற போது அதன் பயனும் திசையும் அதிகரிக்கும் என்பதை உணர்ந்தவர், வலியுத்தியவர், இறுதிவரை அமைப்பாக்கத்திலும் அமைப்புகளில் உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டவர்.

நிறைவாக:

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு மனிதராக கைலாசபதியின் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவம் அவரது கொள்கை நிலைப்பாட்டால் வழிநடாத்தப்பட்டது. மார்க்சிய லெனினிசு நிலைநின்று அவர் சமூகத்தையும் மக்களையும் அணுகினார். இதனால் சாதிய-வர்க்க ரீதியில் இறுகிப் போயிருந்த ஒரு சமூகத்திற்கு மாற்றுச் சிந்தனையைக் கொண்டு வந்ததோடல்லாமல் அதைத் தன் செயலிலும் காட்டினார். வளாகத் தலைவராக அவருக்கிருந்த அதிகாரமும் பேராசிரியராக அவர் கொண்டிருந்த செல்வாக்கும் அதிகார உயர் பீடக் கதிரைகளில் இருந்து கட்டளையிடும் ஒருவராக அவரை மாற்றவில்லை. மாறாக எளிய மனிதர்களுடன் இயல்பாகப் பழகவும் சமூக அசைவியக்கத்தில் பங்கெடுக்கவும் திசைமாற்றப் பங்களிக்கவும் விமர்சனங்களை முன்வைக்கவும் ஏற்கவும் அவருக்கு இயலுமாயிற்று. அது கைலாசபதியை ஏனையோரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டிற்று. அவரது முன்னவர்களினதும் பின்னவர்களினதும் நடத்தை கைலாசபதியை தனித்துவமானவராகக் காட்டி நின்றது. ஈழத்தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு பல்பரிமாணச் செயற்பாட்டாளராக அவரது பணி முன்னோடியானது. ஜனநாயகம் மிக்கதான, மாற்றுக் கருத்துக்களை வரவேற்கின்ற, ஏற்கின்ற, உரையாடலுக்கான வாய்ப்பைத் தருகின்ற ஒன்றாக ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியவர் கைலாசபதி. அதைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அதற்கு வெளியிலும் சொல்லிலும் செயலிலும் சாத்தியமாக்கியவர். அவர் மறைந்து நாற்பதாண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையில் அவர் விரும்பிய ஜனநாயகம் மிக்க மாற்றுக்கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கின்ற சமூகமாக ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் இருக்கின்றதா என்ற வினா பதிலை வேண்டியபடி காற்றில் கலக்கிறது, எதிர்காலம் குறித்த நம்பிக்கையோடு!

meenilankar@thaiveedu.com

தாய்விடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர் பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச் செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

வெல்லுங்கள் 1,50,000 ரூபாய்கள்!

எழுத்தாளர் 'குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்' நடத்தும் உலகளாவிய திறனாய்வுப் போட்டி - 2023

தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் குரு அரவிந்தன் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்டும் முகமாகவும், வாசிப்பு, எழுத்துப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கமாகவும் இடம்பெறும் குரு அரவிந்தன் எழுதிய நாவல், சிறுகதை தொடர்பான திறனாய்வுப் போட்டி.

15 பரிசுகள், மொத்தம் 1,50,000 ரூபாய்கள், இலங்கை ரூபாயில் வழங்கப்படும்.

முதலாம் பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-30,000.
இரண்டாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-25,000.
மூன்றாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-20,000.
நாலாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-15,000.
ஐந்தாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-10,000.
10 பாராட்டுப் பரிசுகள் இலங்கை ரூபாய்கள் தலா	-5,000.

குரு அரவிந்தன் அவர்களின் படைப்புகளுக்கான திறனாய்வுப் போட்டி. குறைந்தது 2 புதினங்கள் அல்லது 4 சிறுகதைகள் பற்றி உங்களின் கருத்துரைகளைத் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் 5 பக்கங்களுக்குள் அல்லது 1500 சொற்களுக்கு

மேற்படாமல் யூனிகோட் மற்றும் வேர்ட் (Unicode and Word) அச்சப்பிரதியாக அனுப்பவும். மாணவ, மாணவிகளாயின் தனியாகக் குறிப்பிடவும். வயது வரம்பு இல்லை. ஒருவர் ஒரு கட்டுரை மட்டுமே அனுப்பலாம். பரிசுபெற்ற கட்டுரைகளைத் திருத்தி நூலாக வெளியிடும் உரிமை வாசகர் வட்டத்திற்கு உரியது.

மின்னஞ்சல் வழியாக ஆங்கிலத்தில் உங்களின் முழுப்பெயர், தெளிவான அஞ்சல் முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி, செல்போன் எண் விவரங்களோடு அனுப்பவேண்டும்.

உங்கள் திறனாய்வு எமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கடைசி நாள்: 31.03.2023

போட்டி முடிவுகள் 2023 ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் திகதி இணையத்தில் வெளியிடப்படும்.

மின்னஞ்சல் : kurufanclub@gmail.com

இணையம் : <https://kurunovelstory.blogspot.com/>

(kurunovelstory.blogspot.com)

<https://canadiantamilsliterature.blogspot.com/>

இந்த அறிவிப்பினை உங்களின் முகநூல் பக்கத்திலும் பகிரிக்குழுக்களிலும்; (whatsapp) பகிர்ந்து உதவுங்கள்.

நன்றி!

சுலோச்சனா அருண்,

செயலாளர், குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்.

எல்லைக்கல்

வழமைபோலவே வாசுதேவ வாய்க்காலுக்கு வந்த ஆதினி, எந்த அச்சமும் இன்றி முதலை அவளைக் கடிக்கத் துணிந்த அதே மரத்தின் கீழ் பாட்டுப்பாடியபடி ஊஞ்சல் ஆடிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் எதிர்பார்த்ததுபோல அந்தக் காலைப் பொழுதில் எந்த அதிசயமும் நடக்காததால் வழக்கம்போல தோல்பையில் கீரைவகைகளை பறித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட ஆயத்தமானாள். அப்போது அவள் பின்னால் இருந்து ஒரு குரல் 'உனக்கு பயமே வரவில்லையா' என்று கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தாள் நேற்றைய தினம் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிய அந்த இளைஞன் எதிர்க்கரையில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

'தைரியசாலிதான் நீ, உன் பெயர் என்ன?' என்றான் அந்த இளைஞன். ஆதினி தன் பெயரைச்சொல்லி அறிமுகப்படுத்தியதோடல் லாமல் முதல்நாள் தன்னைக் காப்பாற்றியதற்காக நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொண்டாள். 'ஏன் பெண்பிள்ளைகள் தைரியமாக இருக்கக் கூடாது?' என்று கேட்டாள் அவள். 'அப்படி இல்லை, உன் தைரியம் எனக்கு பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த இடம் ஆபத்தானது' என்று கூறிய அந்த இளைஞன் தனது பெயர் நந்தன் என்றும், தனது ஊர் அதோ தொலைவில் தெரிகிறது என்றும் அடையாளம் காட்டினான். நந்தன் காட்டிய திசையில் வண்ணாரச்சேரி இருந்தது. அதில் மூன்று ஊர் இருப்பதாக அறிவாட்டி சொல்லியிருந்தது ஆதினிக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

'ஏன் உங்கள் ஊர்வரெல்லாம் சேர்ந்து இந்தப்பகுதி வாய்க்காலை தூர்வாரக்கூடாது' என்று கேட்டான் நந்தன்.

'தெரியவில்லை... இங்கு யாரும் முயற்சிக்கவில்லை' என்று ஆதினி வருத்தத்துடன் சொன்னாள்.

'சதுர்வேதி மங்கலத்து வாசுதேவ வாய்க்கால் எவ்வளவு சுத்தமாக இருக்கும் தெரியுமா?' என்று கேட்டான் நந்தன். பின்னர் 'உனக்கு இதெல்லாம் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை' என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்டான் அவன்.

- த. ஜீவராஜ்

ஆதினி சிரித்தவாறே 'அதுதான் வருடா வருடம் பெருங்குறிப் பெருமக்களால் ஆழப்படுத்தி சுத்தப்படுத்தப்படுகிறதே அதால் அழகாகத்தான் இருக்கும்' என்றாள்.

'இதெல்லாம் உனக்கு எப்படித் தெரியும்' என்று நந்தன் வியப்புடன் கேட்டான்.

'அறிவாட்டி பாட்டியிடம் இருந்து கேட்டறிந்தேன்' என்றாள் ஆதினி.

கந்தளாய் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் இருக்கும் பெருங்குறிப் பெருமக்களின் ஊர்வர கூட்டமைப்பு, வருடத்தில் ஒரு முறை கூடி கந்தளாய்க் குளத்தின் வாய்க்கால்களையும், கண்ணாறுகளையும் பராமரிப்பதற்கான முடிவுகளை எடுக்கும். இந்தப் பெருங்குறிப் பெருமக்கள் சபை சதுர்வேதி மங்கலத்து பிராமணர்களை அங்கத்துவர்களாகக் கொண்டது. கந்தளாயில் உள்ள ஏனைய சேரிப்புற மக்களின் சார்பாக ஊர்த்தலைவர்கள் அதில் கலந்து கொள்வார்கள். அனைத்து ஊர் மக்களாலும் வழங்கப்படும் வரியினால் கந்தளாய் குளத்து கால்வாய் தொடங்கும் பகுதியிலிருந்து சதுர்வேதி மங்கலத்துக்குள்ளிருக்கும் வாய்க்கால்கள், கண்ணாறுகள் அனைத்தும் கிரமமான முறையில் தூர்வாரப்பட்டு செப்பனிடப்படும். இதனால் மழை நாட்களில் அங்கு வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் குறைவானதாக இருக்கும். ஏனைய பகுதிகளுக்கு ஊடாக ஊடறுத்துச் செல்லும் கால்வாயின் பகுதிகள் முறையான பராமரிப்பு மேற்கொள்ளப்படாமல் இருப்பதால் மழை வெள்ளம் ஏற்படும் நாட்களில் இப்பகுதி வெள்ளப்பாதிப்புக்கு உள்ளாவது வழமையாகி இருந்தது.

நந்தனுடனான உரையாடலால் வீடுசெல்ல வேண்டிய நேரம் சற்று தாமதித்து போயிருப்பதை மரநிழலின் அளவிலிருந்து ஆதினி புரிந்துகொண்டாள். அவசர அவசரமாக நந்தனிடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு ஆதினி வீடு நோக்கி விரைந்தாள். அன்றைய

நாளின் நந்தனுடனான சந்திப்பு ஆதினியின் மனதுக்குள் ஒருவித இனம்புரியாத கிளர்ச்சியை உருவாக்கி விட்டிருந்தது. அது என்ன வென்று அவளால் உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ஆதினியை வழியனுப்பிய பின்பு வசதியான மரக்கிளை ஒன்றில் ஏறிக்கொண்ட நந்தன் நீண்டு, நெளிந்து ஓடிவரும் வாசுதேவ வாய்க்காலை கவலையோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பொழுது புலராத காலை வேளைகளில் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் இருந்து சேரிப்புறங்களுக்கு ஊடாகப்பாயும் இந்த வாய்க்காலின் முழுப்பகுதியையும் கால்நடையாகச் சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறான். மழை கூடிய காலங்களில் கந்தளாய்க்குளத்தில் நீர்மட்டம் உயரும்போது வாய்க்கால் மதகுகள் அதிக அளவில் திறந்துவிடப்படும். அப்போது இந்த சேரிப்புறங்களெல்லாம் வெள்ளக்காடாகக் காட்சி தரும். அந்த வெள்ளம் மண்குடிசைகளில் வாழும் மனிதர்களை இடம்பெயரச் செய்வதோடு, அவர்களது கால்நடை வளர்ப்புகளையும் அலைக்கழிக்கும். வெள்ளப்பெருக்கினாலும், அதனைத் தொடர்ந்து வரும் நோயினாலும் ஒவ்வொரு வருடமும் பலர் மரணிப்பதை அவன் நேரில் பார்த்திருக்கிறான்.

பெருங்குறிப் பெருமக்கள் சேர்க்கும் காசு சதுர்வேதி மங்கலத்து கால்வாய்களை மட்டுமே புணரமைக்கப் பயன்படுகிறது என்று முணுமுணுத்துக்கொள்ளும் சேரிப்புற மக்கள் ஏன் தாங்களாகவே முன்வந்து வருடத்தில் ஒருமுறையேனும் தங்கள் பகுதிக்கு ஊடாக செல்லும் கால்வாய்களையும், கண்ணாறுகளையும் தொண்டு அடிப்படையில் சீர் செய்ய முயல்வதில்லை என்பது தான் அவனுக்குப் புரியாத புதிராக இருந்தது. ஆனாலும் தனது சிந்தனையில் தெளிவு உள்ளவனாக தன் வயதையொத்த பல இளைஞர்களுடன் இணைந்து தங்களது பகுதி வாய்க்காலில் ஒரு சிறு பகுதியை முழுமையாகத் தூர்வாரி சில மாதங்களுக்கு முன்னர் சீர்செய்திருந்தான். அதை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு ஏனைய பகுதிகளையும் துப்பரவு செய்ய அவனது ஊர் மக்களை தூண்டியபோதும் அது அத்தனை தூரம் பயனளித்திருக்கவில்லை.

அவனது சிந்தனைகளைக் கலைப்பதுபோல் தூரத்தில் மங்கல வாத்திய ஒலிகள் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தான். சதுர்வேதி மங்கலத்துக்கும் இடையரகல்லுக்கும் உரிய எல்லைப்பகுதியில் சிலர் கூடி நின்று ஏதோ செய்வதைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. அடுத்தநாள் காலை கிரமவித்தன் என்கின்ற பிராமணன் தலைமையில் அங்கு எல்லைக்கல் நாட்டப்பட இருப்பதாக ஊருக்குள் பேசிக்கொண்டது அப்போதுதான் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. நிச்சயம் அந்த நிகழ்வைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தவனாக மரத்திலிருந்து இறங்கி ஊரை நோக்கி நடந்தான்.

அடுத்த நாள் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும் ஒருவித எதிர்பார்ப்புடனும் ஆதினி வாசுதேவ வாய்க்காலை நோக்கி விரைந்தான். தூரத்தில் வரும்போதே நந்தன் வாய்க்காலின் எதிர்ப்பக்கத்தில் இருக்கும் பருத்த மரத்தின் கிளையில் இருந்தபடி சதுர்வேதி மங்கலம் அமைந்திருக்கும் திசையை நோக்கி பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதை காண்டான். வாய்க்கால்கரையை வந்தடைந்த ஆதினி 'என்ன விசேஷம் அப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்' என்று கேட்டான். 'இன்றைக்கு அங்கே எல்லைக்கல் நாட்டப்போகிறார்கள்' என்றான் நந்தன். 'ஏன் நாட்டுகிறார்கள்? எப்படி நாட்டுவார்கள்?' என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டவாறே நிகழ்வினைப் பார்ப்பதற்காக ஆதினி மரக்களையில் ஏறத்தொடங்கினான்.

முன்னம் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு ஒன்றில் இடையரகல்லில் இருந்த எல்லைக்கல், நிலத்திலிருந்து பிடுங்கப்பட்டு வீசப்பட்டதோடு சிதைந்தும் போனது என்பதால் அதனைச் சம்பிரதாயபூர்வமாக மீண்டும் நாட்டுவதற்கான விழாதான் இதுவென்றான் நந்தன். எல்லைக்கல் நாட்டவேண்டிய இடத்தில் தண்ணீர் ஊற்றி பெண்யானையை அழைத்துவந்து அதன் கால்களால் நிலத்தினை உழு வார்கள். பின்னர் அந்த இடத்தில் எல்லைக்கல் நாட்டப்படும். இந்த நிகழ்வினை சதுர்வேதி மங்கலத்து கிரமவித்தன் என்ற பிராமணன் தலைமையேற்று நடத்த இருக்கிறார் என்ற தகவல்களை நந்தன் விவரமாகச் சொல்லி வந்தான்.

கிரமவித்தன் என்றதும் ஆதினிக்கு அவரை எப்படியாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவல் உருவானது. தன் தந்தை மிகுந்த

கடன்சிரமத்தில் இருக்கும்போது காப்பாற்றியவரை வாழ்வில் ஒரு முறையேனும் பார்த்துவிடவேண்டுமென்று ஆதினி ஆசை கொண்டிருந்தான். அது இத்தனை சுலபத்தில் நிறைவேறிவிடும் என்று அவன் நினைத்திருக்கவில்லை. எனவே தான் அமர்ந்திருந்த கிளையில் இருந்து விடுவிடுவென்று ஏறி, எல்லைக்கல் நாட்டுமிடம் நன்றாகத் தெரியக்கூடிய கிளையொன்றில் பாதுகாப்பாக அமர்ந்துகொண்டான்.

அவன் கிளையை அடையவும் மேளதாளங்கள், நாதஸ்வரம் முதலான மங்கல வாத்தியங்களின் ஒலி முழங்க, அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை அழைத்துவரும் நிகழ்வு ஆரம்பித்திருந்தது. சற்று நேரத்தில் அங்கு ஒரு பல்லக்கு வந்து சேர்ந்தது. அதிலிருந்து ஒரு உயர்ந்த மனிதர் இறங்கினார். தூரம் அதிகமென்பதால் அவரது முகத்தினை துல்லியமாக ஆதினியினால் பார்க்க முடியவில்லை. அவர்தான் கிரமவித்தன் என்பதை நந்தனின் பேச்சு உறுதிப்படுத்தியது. அவரது வருகையின் பின் சுமார் மூன்று நாழிகைநேரம் நந்தன் கூறியதுபோல் சடங்குகள் இடம்பெற்று பின்னர் எல்லைக்கல் நிறுவப்பட்டது.

'எல்லைக்கல்லை ஏன் நாட்டுகிறார்கள்?' என்று ஆதினி கேட்டான்.

'உங்களுடைய எல்லை அந்தக் கல்லுடன் முடிந்துவிடுகிறது' என்று கொடுப்புக்குள் சிரித்தவாறே நந்தன் பதிலளித்தான்.

வரணம் என்ற பாகுபாட்டால் ஒவ்வொரு மனித பிரிவுகளும் தமக்குத்தானே வட்டங்களைப் போட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அறிவாட்டிப் பாட்டி அவளுக்குச் சொல்லியது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

தொடர்ந்து வந்த நாட்களிலும் உரையாடல்கள் தொடர்ந்தன. வாழ்க்கை எனும் பெருவெளியில் அது ஒரு சிறிய பகுதிதான் என்றாலும்... ஆதினியின் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியான, மறக்க முடியாத நாட்கள் அவை. அறிவாட்டிப் பாட்டியைப் போலவே நந்தனிடமிருந்து ஆதினி கற்றுக்கொண்டவைகள் ஏராளம். ஆடல், பாடல், ஆலயத்தொண்டு முறைகள், புராணங்கள் என்பன அறிவாட்டிப் பாட்டியிடமிருந்து ஆதினிக்கு கிடைத்த பொக்கிஷங்கள். ஆனால் நந்தனுடைய பார்வை வித்தியாசமானது. சமூகம் சார்ந்தது. சமூக முன்னேற்றம் பற்றிய அவனது கனவுகள் ஆதினிக்குப் புதியவை. அவன் தன்னுடன் இணைந்து செயற்படக்கூடிய சிலரைச் சேர்த்துக் கொண்டு தனது சிற்றூரின் வளர்ச்சிக்காக முன்னெடுக்கும் முயற்சிகள் தொடர்பில் விரிவாகச் சொல்லிவந்தான்.

ஆதினிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவனது சமூக எல்லைகளை மீறி அவனுக்குள் பெரிய கனவு இருந்தது. வாழ்நாளில் தான் ஏதாவொரு பெரிய சாதனையைச் செய்வேன் என்று அவன் உதியாக நம்பிக்கொண்டு இருந்தான். சாதனை செய்ய வேண்டும் என்று உறுதி கொண்ட ஒருவருக்கும் இந்த எல்லைக்கல் எல்லாம் ஒரு பொருட்டே அல்ல என்பதுபோல் நந்தனுடைய பேச்சுக்கள் அமைந்திருந்தன.

(தொடரும்)

jeevarajah@thaiivedu.com

உணவுகளும் வழக்குச் சொற்களும் -

சம்மாந்துறை

- எம்.ஐ.எம். சாக்கீர்

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் பிரதானமான உணவும் உணவினை ஈட்டிக்கொள்ளும் வழிமுறைகளும் அவனது மொழிவிருத்தியில் பங்கு கொள்கின்றன. குறித்ததொரு சமூகத்தின் மொழிவளத்தினை அறிந்து கொள்ள உணவு தொடர்பிலான சொற்களின் வீச்சினை அறிந்து கொள்வதனுடகவும் கண்டு கொள்ளலாம்.

சம்மாந்துறைப்பிரதேசம் விவசாயப்பண்ணையுடைய பிரதேசம். இருபதாயிரம் ஏக்கருக்கும் அதிகமான நெல் விவசாயப்பகுதிகளைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். பெரும்பான்மையானோர் விவசாயப்பண்ணையைக் கொண்ட குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். மேலும் பெரும்பாலானவர்கள் இஸ்லாமிய சமயத்தைப் பின்பற்றுவதோடு, தமிழைப் பிரதானமொழியாக பயன்படுத்திவருகின்றனர்.

உணவுதொடர்பில் அவதானிக்கும் போது பிரதான உணவுகள், உப உணவுகள் என இரு வகையாக பகுக்கலாம். இக்கட்டுரை உப உணவுகள் தொடர்பில் அவதானிக்கின்றது.

பெரும்பாலான உப உணவுகள் அரிசிமாவினால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவை அன்றைய காலங்களில் ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் தயாரிக்கப்பட்டதோடு மாலைநேர தின்பண்டங்களாகவும், தூரவயல்களுக்கு செல்லும் ஆண்களுக்கு துணை உணவுகளாகவும் தயாரிக்கப்பட்டன. மேலும் திருமணம் தொடர்புடைய வைபவங்களில் செப்பு பரிமாறும் போதும், பெருநாள் கொண்டாட்டங்களின் போதும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இவற்றை எண்ணெய்யில் வெந்தது, தண்ணில வெந்தது என இரு வகையாக பிரிக்கலாம்.

தேங்காய் எண்ணெய்யில் பொரிக்கப்பட்ட உணவுகள் எண்ணெய்யில் வெந்தது என அழைக்கப்படுகின்றன. நீராவியில் அவிப்பவை தண்ணில வெந்தது என அழைக்கப்படும்.

பணியாரம் என்ற சொல் எல்லாப் பலகாரங்களுக்கும் பொதுவான சொல்லாக பயன்படுகின்றது. இடியப்பப்பணியாரம் - அரிசிமாவில் இடியப்பம் செய்து உலர்த்தி எண்ணெய்யில் பொரித்து பாகு இட்டு பெறப்படும் உணவு, எண்ணெப்பணியாரம் - சீனிப்பாகுடன் அரிசிமா, பயறு சேர்த்துக் குழைத்து சிறு சிறு தட்டைகளாக பொரித்து எடுப்பது, குழல் பணியாரம் - அரிசிமாவைக் குழைத்து உருளை வடிவில் பொரித்து எடுப்பது, சீப்புப் பணியாரம் - முறுக்குரலில் தட்டையான அச்சுக்களை இட்டு சீப்புபோல வரிகளைக்கொண்ட வாறு அமைத்து பொரித்தெடுப்பது, பயத்தம்பணியாரம் - இடித்த பயற்றம் பருப்பு அல்லது பாசிப்பயற்றுடன் சீனிப்பாகு, மாவு இட்டு குழைத்து உருண்டைகளாக உருட்டி மாவுறை இட்டு பொரித்து எடுப்பது. இவற்றோடு புளிச்சப்பணியாரம், சில்லிப்பணியாரம், பனங்காப்பணியாரம், கல்கண்டுப் பணியாரம், ஈச்சங்கொட்டப்பணியாரம், தன்பாப்பணியாரம் என பலவகையில் தயாரிக்கப்படுகின்றது. இவை பிரதானமாக கொண்டாட்டங்களின் போதும், மங்கல நிகழ்வுகளின் போதும் பரிமாறப்படுவதுண்டு.

இவை தவிர எண்ணெய்யில் வெந்த உணவுகளாக சோவி - சோகி, அரிசிமாவை குழைத்து சிறிய சோழிகள் (சங்கு போன்ற சிப்பிகள்) வடிவில் உருட்டி பொரித்தெடுத்து பாகிடுவது. தூக்கச்சி - குலுக்கச்சிப் பணியாரம், அரிசிமா, கோதுமை மாவில் முட்டை

சேர்த்து தோசைக்கலவை போன்று நீர்மமாக குழைத்து அச்சில் தொட்டு எடுத்து எண்ணெய்யில் அச்சை இட்டு பொரித்து எடுப்பது. இதனைக் குலுக்கச்சிப் பணியாரம் என்றும் அழைப்பர். மேலும் சிவப்பு நிறமான வளைந்த குழல்களினுள் சீனிப்பாகு உள்ளீடாகக் கொண்ட நொருங்கச்சாப்பிடக்கூடிய இனிப்பான பொரித்தெடுத்த அரிசிமாப்பண்டமான தேங்குழல் போன்றவையும், முறுக்கு, பகோடா என்பனவும், எண்ணெய்யில் பொரித்து செய்யப்படுகின்றன.

அத்துடன் Sweet Meat என்று அழைக்கப்படும் துதள், மஸ்கட் போன்றவையும் செப்புகளில் பிரதான இடம் வகிக்கும் உணவுகளாகும். துதள் என்பது தேங்காய்ப்பால், மாவு, சீனி, கருக்கிய சீனி அல்லது கருப்பட்டி, சக்கரை சேர்த்து காய்ச்சி இறுகும் பருவத்தில் பாத்திரங்களில் ஊற்றி வார்த்து எடுக்கும் உணவுப்பண்டமாகும்.

அரிசிமாவுடன் சீனி, வறுத்த தேங்காய்ப்பூ சேர்த்து ஓட்டில் வறுத்தெடுக்கப்படும் பண்டமான சீனிமா, கோழியப்பம் போன்ற பல வகை உபஉணவுகள் மக்களின் வாழ்வோடு கலந்துள்ளன.

தண்ணில வெந்தடி உணவுகளைத் தயாரிக்க செய்யும் ஆரம்பகட்ட செயன்முறை வண்டுக்கட்டுதல் எனப்படும். ஆவியில் உணவை அவிப்பதற்காக தயார்படுத்தப்படும் உலையமைப்பு, அதாவது ஒரு பாணையில் நீருற்றி அதன் வாய்ப்பகுதியில் துணியால் முடி கட்டுதலாகும். இத்துணியின் மீதே அவிக்கப்படும் உணவுகளை அடுக்கி, முடிய பாணையை அடுப்பில் வைக்கப்படும். இதன்போது உருவாகும் நீராவியில் அவியும் பிரபல்யமான உணவாக கொழுக்கட்டையைக் குறிப்பிடலாம். இது தேங்காப்பு, அரிசிமா, சீனி சேர்த்து குழைத்த மாவினுள் தேங்காய்ப்பூசீனிச்சம்பல் வைத்து நீராவியில் அவித்தெடுக்கும் பண்டம். இதற்றுள் வைக்கும் உள்ளீடு அடப்பன் எனப்படும். புட்கொழுக்கட்டை என்பது தேங்காப்பு, அரிசிமா, சீனி சேர்த்துக் கைகளால் பிடித்து நீராவியில் அவித்தெடுக்கும் பண்டமாகும். அதேநேரம் குழந்தைகளுக்கு பாற்பல்முளைத்ததும் அந்த மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடுவதற்காக ஒழுங்கு செய்யும் நிகழ்வு பல்லுக்கொழுக்கட்டை சொரிதல் எனப்படும். இதன்போது அரிசிமாவில் சிறுசிறு கொழுக்கட்டைகள் செய்து குழந்தையின் தலையில் வெள்ளைச்சீலை விரித்துக் கொட்டுவார்கள், இதன்போது குழுமியிருக்கும் சிறுவர்கள் இனிப்புகளைப் பொறுக்கி உண்பார்கள். குழந்தைகளுக்கு சொரிவதற்காக செய்யப்படும் சிறிய உருண்டை தட்டை வடிவ கொழுக்கட்டைகள் பல்லுக்கொழுக்கட்டை எனப்படும்.

மாவுத் தேங்காப்புவையும் சேர்த்து பிதறி நீராவியில் அவித்தெடுக்கும் புட்டு, சுடுநீர்விட்டு குழைத்த அரிசிமாவை இடியுரலில் இட்டு நூல்போல பீய்ச்சி வட்டவடிவமாக நீராவியில் அவித்து எடுக்கும் இடியப்பம், சீனிசேர்த்த தேங்காய்சம்பலை உள்ளீடாக வைத்து அவித்தெடுக்கப்படும் இடியப்பம் போன்ற லவரி, கொழுக்கட்டை போன்று தேங்காப்பு, அரிசிமா, சீனி சேர்த்துக் குழைத்த மாவினுள் சீனிச்சம்பல், பயறு என்பவை வைத்து முடிச்சு போல் செய்து நீராவியில் அவித்தெடுக்கும் மோதகம் போன்றவையும் வண்டுக்கட்டி நீராவியில் அவித்தெடுக்கும் பண்டங்களாகும். இவற்றுள் மிக முக்கியமானதும் பிரபல்யமானதுமான பெருநாள் பண்டம், முட்டை, பால், சக்கரை சேர்த்து அவித்தெடுக்கும் வட்டிலப்பமாகும்.

அப்பம் பலவகைப்படுகின்றது. கேரளத் தொடர்புகளே அப்பத் தின் அறிமுகத்திற்கு காரணம் என நம்பப்படுகின்றது. இது புளித்த அரிசிமாக்கரைசலை சுட்ட சட்டியில் எண்ணை தடவி அதில் வார்த்து சுட்டெடுக்கும் போது சற்று தேங்காய்ப்பால் ஊற்றி எடுக்கும் பாலப்பம். மாவுடன் சீனி, தேங்காய்ப்பூ சேர்த்து குழைத்தெடுத்து சிறு சிறு பாத்திரங்களில் நிரப்பி நீராவியில் அவித்தெடுக்கும் வண்டப்பம். சீனிவாழைப்பழம், அரிசிமா, சீனி முதலியவற்றை சேர்த்து பிசைந்து வட்ட வடிவில் தட்டையாக செய்து எண்ணையில் பொரித்தெடுக்கும் வாரப்பம் அல்லது வாரப்பன் என பலவகையாக தயாரிக்கப்படுகின்றது.

இனிப்பான எருமைப்பாலில் பச்சரிசியை சமைத்து எடுக்கும் குழைந்த பாற்சோறு போன்ற பண்டம் பொதுவாக நேர்ச்சைகளின் நிமித்தம் செய்யப்படும் புகை அல்லது நிய்யத்துப்புகை.

அரிசிமா, தேங்காய்ப்பூ சேர்த்து ஓட்டில் வாட்டி எடுக்கும் ரொட்டி பல வகையாக தயாரிக்கப்படுகின்றது. ஆபத்துகள், தீமை ஏற்படாமல் இருக்க சுடப்பட்டு ஏழைகளிற்கும், சுற்றத்தாருக்கும் பகிரும் ரொட்டி ஆபத்து ரொட்டி. தட்டையான சிறிய வட்டவடிவில் கோதுமை மாவினால் தடிப்பாக செய்யப்படும் தட்டு ரொட்டி. கோதுமை மாவினால் உறை செய்யப்பட்டு மரக்கறி அடப்பனை உள்ளீடாக கொண்ட மரக்கறி ரொட்டி, இதனை கறிரொட்டி எனவும், கிழங்குரொட்டி எனவும் பிற பிரதேசங்களில் அழைப்பர். இது முக்கோண வடிவில் செய்யப்படும். இதில் இறைச்சி சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் இறைச்சி ரொட்டி எனப்படும். இது செவ்வக கனவுரு வடிவில் காணப்படும். நொதித்த மதுவக்கலவை சேர்த்து செய்யப்பட மிருதுவான நான்கொட்டி, குபுஸ் போன்றவையும் தற்காலத்தில் புழக்கத்திற்கு வந்துள்ளன. மேலும் துருவலாக்கப்பட்ட கோதுமை ரொட்டியுடன் மரக்கறிகள், மசாலா பொருட்கள், நீர்மத் தன்மையான சுவையூட்டிகள் இறைச்சி போன்றவை சேர்த்து செய்யப்படும் கொத்துரொட்டி 90களின் கடைத்தெருக்களின் பிரபலமான இரவுணவாக காணப்படுகின்றது.

சிறுவர்கள் விரும்பி கொறித்து உண்ணும் பண்டங்கள் கள்ளத்தீன் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. வேறு பிரதேசங்களில் இது கள்ளப் பண்டம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவற்றில் மாவிடிக்கும் போது சிந்திய மாவைக் கொண்டு தேங்காய்ப்பூ, சீனி சேர்த்து கொழுக்கட்டை போன்று கையால் பிடித்துச் செய்யப்படும். உடனடிப் தின்பண்டமான துள்ளுமா, பச்சை நெல்லை இடித்து புடைத் தெடுத்து கிடைக்கும் தட்டையான அவலரிசிகள் போன்றவை சிறுவர்களுக்கு பிடித்தமான உணவுகளாகும். பிடிப்பதற்காக குச்சியொன்று இணைக்கப்பட்டு சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் போன்ற வண்ணங்களில் மெல்லக் கரையும் சீனிப்பாகினால் செய்யப்பட்ட சூப் பிமுட்டாசி எனப்படும் இனிப்புப் பண்டம், நூல்போன்று திரளை செய்யப்பட்ட நொருங்கச் சாப்பிடக்கூடிய சீனிப்பாகினாலான தும்புமுட்டாசி, வெண்கட்டியைப் போல உருளைவடிவில் செய்யப்பட்ட சோக்குமுட்டாசி பால், சீனிப்பாகு சேர்த்து செய்யப்பட்ட அக்குறுக்கட்டி, பல்லிமுட்டாசி, அவல்பொரி, அரிசிப்பொரி, சொளகப் பொரி, இறுங்குப்பொரி, எள்ளுருண்டை போன்றவை மிட்டாய் வகைகளிலடங்கும் சிறுவர் உணவுகளாகும்.

இவ்வொவ்வொரு உணவுகள் தொடர்பாக அவை சமைக்கப்படும், தயாரிக்கப்படும் முறைகள் தொடர்பாக பல்வேறு வழக்குச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் பொதி செய்யப்பட்ட கோதுமைப் பண்டங்களின் தாராளத்தன்மையினால் பல பாரம்பரிய உணவுகள் வீடுகளில் தயாரிக்கப்படுவது மங்கி வருகின்றது. இல்லத்தரசிகளில் கைப்பதமிக்க செய்முறை தெரிந்தவர்களும் குறைந்து வருகின்றனர்.

வழக்குச் சொற்களின் சுவாரஸ்யத்தன்மையினை கருத்தில் கொண்டு, இவை இன்னும் விரிவாக ஆராய்ந்து ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

saakir.mim@thaiveedu.com

DEBT FREE CREDIT SOLUTION

Seeking freedom from **DEBT?**

We offer Total Debt FREE SOLUTIONS

Elankeeran .T

Certified Insolvency Counsellor

By Canadian Association of Insolvency and Restructuring Professionals (CAIRP)

- கடன் தொகையினை 80% வரை குறைத்து அதனை வட்டியின்றி ஒரு மாதத் தவணையில் கட்ட ஏற்பாடு செய்தல்.
We provide expert advice on how to consolidate and reduce debt payments safely without borrowing money.
- பாதுகாப்பான முறையில் கடனை அடைப்பது பற்றிய அறிவுரையும் ஆலோசனையும் தரப்படும்.
We shield you from your creditors and offer you a guranteed protection.

SETTLEMENT
CONSUMER PROPOSAL
BANKRUPTCY

Cell. 416.834.7227 Fax. 1.877.800.789
Tel. 416.434.1522 freedebt.toro@gmail.com

Head Office:
10 Milner Business Court, Suite 334
Toronto, ON. M1B 3C6

Branch Office:
101 Palstan Road
Mississauga, ON. L4Y 4E7

www.TotalDebtFree.ca

இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பும்

சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலையும்

24

தமிழிசை மூவரின் காலகட்டத்திற்குப் பின்னரான இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பினையும், அவற்றின் சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலைகளையும் ஆராயும் இத்தொடரில் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் கவனத்திறல் வருகிறார். அவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இயற்றிய பாடல்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு நோக்கும் முயற்சியில் இரண்டாவது பிரிவான, 'நெடும்பாடல்கள்' என்ற பிரிவினைமந்த மூன்று பாடல்களில் ஒன்றான, 'பாஞ்சாலிசபதம்' என்ற ஆக்கம் இக்கட்டுரையில் நோக்கப்படவுள்ளது.

'பாஞ்சாலி சபதம்' என்ற கதைப்பாடலானது, மகாபாரதம் என்ற இதிகாசத்தின் நாடகப்பாங்கான உணர்ச்சிமிகுந்த கட்டமொன்றை மையப்படுத்தியதாகும். மகாபாரத பாத்திரங்களில் ஒரு பிரிவினரான பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்வதற்குக் காரணமாயமைந்த 'சூதாட்டமும்' அதன் தொடர்ச்சியாக அவர்களின் பத்தினியான பாஞ்சாலியானவள் 'துகிலூரியப்பட்ட' நிகழ்வுமே, இக்கதைப்பாடலின் மையப்பகுதிகளாகும். இவற்றை மையப்படுத்திய இக்கதையம்சமானது இருபெரும்பகுதிகளில் அமைந்துள்ளது. எல்லாமாக, ஐந்து சருக்கங்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்பகுதியானது 'துரியோதனன் சூழ்ச்சிச் சருக்கம்', 'சூதாட்டச்சருக்கம்' என இரு சருக்கங்களைக் கொண்டதாகும். இரண்டாவது பகுதியில் 'அடிமைச் சருக்கம்', 'துகிலூரிதல் சருக்கம்', 'சபதச்சருக்கம்' என மூன்று சருக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறாக, இவ்விரு பகுதிகளிலும் எல்லாமாக 308 பாடல்களில் இக்கதையம்சம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. (204,104) இப்பாடல்களுள் பெரும்பாலான 'சிந்து' என்ற பாடல்வகையிலும் ஏனையவை இசைப்பாடல்வகைகளிலும் அமைந்தனவாகும்.

பாரதியின் 'பாஞ்சாலி சபதம்' என்ற ஆக்கத்தைப் பற்றிய பொது நிலை அறிமுகம் இதுதான். ஆனால், பாரதி இக்கதையம்சத்தை தேர்ந்துகொண்டமைக்கும், அதனைப் பொது மக்கள் வழக்கிலுள்ள 'சிந்து' முதலிய இசைப்பாடல்வடிவங்களில் எடுத்துரைக்க முற்பட்டமைக்குமான சிறப்புநிலை அறிமுகமொன்றையும் இங்கு கூறவேண்டியது அவசியமாகிறது.

மகாபாரதமானது ஏற்கெனவே வியாசரால் வடமொழியிலும், வில்லிபுத்தூரர் முதலியவர்களால் தமிழிலும் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டதேயாகும். மேற்படி வியாசர் மற்றும் வில்லிபுத்தூரர் முதலியோர் 'அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்' என்பதான அடிப்படையான தர்மத்தைப் போதிப்பதற்காகவே இப்பெருங் கதையை எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். அவ்வாறான அறத்தின் வெற்றிக்குக் கடவுளின் துணை நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்பதே இக்கதையினுடாக உணர்த்தப்பட்ட நம்பிக்கையாகும். இந்தநம்பிக்கையின் வடிவமாக அமைபவரே பாரதக் கதையில் இடம்பெறும் தெய்வ அவதாரமான கிருஷ்ணன்(கண்ணன்) ஆவார். அறமரபு சார்ந்ததான மகாபாரதக் கதையம்சத்தின் முக்கிய பகுதியொன்றைப் பாரதி பாஞ்சாலி சபதமாக எடுத்துரைக்கமுற்பட்டமைக்கான முக்கிய நோக்கம் தமது சமகால, பாரதநாட்டின் சமூக - அரசியல் சூழல்களை எடுத்துக்காட்டுவதும். அவற்றினூடாக மக்கள் மத்தியில் எழுச்சியுணர்வை ஊட்டுவதுமேயாகும். குறிப்பாக, 'அந்நியரான ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் அந்நாடு அடிமைப்பட்டிருந்த நிலை', 'ஆணாதிக்க மனப்பாங்கு' மற்றும் 'பெண்களின் பிற்போக்குத்தனமான தன்மை' ஆகியவற்றையும் சமூகத்தின் பொது மாந்தரின் பொறுப்பற்ற - கவலையற்ற - நிலைகளையும் காட்சிப்

- கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்

படுத்துவதன் மூலம் அவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கான பேரெழுச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதே, பாரதியின் குறிக்கோளாகும். அவ்வாறு நோக்கும்போது பாஞ்சாலி சபதம் என்பது உண்மையில் பாரதியின் சபதமாகவே கொள்ளப்படவேண்டியது என்பதே ஆய்வாளர் பலரின் கருத்தாகும்.

மேற்படி ஆக்கத்தை அவர் 'சிந்து' முதலிய இசைப்பாடல்வடிவங்களில் பாடியமையானது, சமகாலச் சமூகத்திற்கு மிக நெருக்கமாக அக்கதையை இட்டுச்செல்லவேண்டும் என்பதற்கேயாகும். பாஞ்சாலி சபதம் பற்றிய இச்சிறப்புநிலை அறிமுகத்துடன் இவ்வாக்கம் உருவான சூழல்தொடர்பான சில செய்திகளுடன் நாம் இந்நூலில் அடிபதிப்போம்.

புதுச்சேரியிலுள்ள 'ஈசுவரன் தர்மராஜா' கோயிலானது 'திரௌபதி கோயிலென்றே' மக்களால் அழைக்கப்படுவது வழக்கம். இக்கோயிலிற்கு அடிக்கடி செல்லும் பாரதியாருக்கு அங்கு அமைந்துள்ள பாண்டவர் சிலைகள், திரௌபதி துகில் உரிதல் காட்சி என்பன உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன எனத்தெரிகிறது. இவ்வாறான தூண்டுதலின் அப்படையிலேயே அவர் இந்த இதிகாசக்கதையில் அடிபதித்துள்ளார் எனலாம். வியாச பாரதத்தைத் தழுவின தாம் பாஞ்சாலி சபதம் படைத்ததாகவும் 'சூதாட்டப்பகுதி'யையே 'பாஞ்சாலி சபத' காவியமாக எழுதியதாகவும் தமது 'பாஞ்சாலி சபத' முன்னுரையிலும் அவர் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு இவர் எழுதிய இவ்வாக்கத்தின் முதற் பகுதியானது 1912-ல் அவராலேயே எழுதப்பட்ட உரையுடன் வெளியிடப்பட்டது சிறப்பிற்குரியதாகும். இரண்டாவது பகுதியானது அவரால் அப்போதே எழுதிமுடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவருடைய காலத்தில் அவரால் அது வெளியிடப்படவில்லை. இதற்கான காரணம் மேற்படி ஆக்கம் மக்களிடையே ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினைக் கண்ணுற்ற பிரிட்டிஷ் அரசு அதனை வெளியிடத் தடை செய்தது. அவர் வாழ்ந்து மறைந்த பின்பே, அவ்விருண்டாம் பகுதி வெளிவந்ததாக அறிகிறோம்.

ஐந்து சருக்கங்கள் கொண்ட பாஞ்சாலி சபதத்தின் முதற்சருக்கம் 'பிரம ஸ்துதி', 'சரஸ்வதி ஸ்துதிகளுக்குப்பின் நூற்பகுதியில் கதை தொடங்குகிறது. பிரம ஸ்துதிப்பாடல் பின்வரும் சிந்துப்பாடல் அடிகளில் தொடங்குகிறது.

**'ஓமெனப் பெரியோர்கள் - என்றும்
ஓதுவதாய் வினை மோதுவ தாய்
தீமைகள் மாய்ப்பதுவாய் - துயர்
தேய்ப்பதுவாய் நலம் வாய்ப்பதுவாய்...'**

என அமையும் பிரம ஸ்துதிப்பாடலையடுத்து, சரஸ்வதி ஸ்துதிப் பாடல்,

**வெள்ளைக் கமலத்திலே - அவள்
வீற்றிருப்பாள் புகழ் ஏற்றிருப் பாள்
கொள்ளைக்கனி யிசைதான் - நன்கு
கொட்டுநல் யாழினைக் கொண்டிருப் பாள்**

**கள்ளைக் கடலமுதை - நிகர்
கண்டதொர் பூந்தமிழ்க் கவி சொலவே
பிள்ளைப்ப ருவத்திலே எனைப்
பேணவந்தாள் அருள் பூணவந்தாள் (வெள்ளை)**

எனத் தொடங்கி அமையும் நான்கு பாடல்களுக்குப்பின் நிறைவாக,

**‘வாணியைச் சரண் புகுந்தேன் - அருள்
வாக்களிப்பாள் எனத் திடமிசுந்தேன்...
மாணியல் தமிழ்ப்பாட்டால் - நான்
வகுத்திடக் கலைமகள் வாழ்த்துகவே’ (வெள்ளை)**

என வாணியைச் சரண்புகுந்து பாடியதன் பின் பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதக் கதையைத் தொடங்குகிறார். கதையினது தொடக்கமானது துரியோதன மன்னின் ஆட்சித் தலைநகராகிய அஸ்தினாபுரத்தின் அறிமுகத்துடன் தொடங்குகிறது.

**‘அத்தின புரமுண்டாம் - இவ்
வவனியிலே யதற் கிணை யிலையாம்
பத்தியில் வீதிக ளாம் - வெள்ளைப்
பனி வரைபோற் பல மாளிகையாம்...’**

எனத்தொடங்கிப் பல அடிகளில் அந்நகரை அவர் வருணிக்கிறார்.

அடுத்து, துரியோதனனைப்பற்றிய அறிமுகமும் அவனது குணம் சங்களும் விபரிக்கும் பாடல்,

**‘மன்னவர் தங் கோமான் - புகழ்
வாளரவக் கொடியுயர்த்தி நின்றான்...
துரியோதனப் பெயரான் - நெஞ்சத்
துணிவுடையான் முடிபணிவறியான்...’**

எனத்தொடங்கித் தொடர்கின்றன. பின்னர், அம்மன்னனுடைய சபையின் ஆட்சிச்சிறப்பு பலவாறாக கூறப்படுகிறது. அடுத்து, பாரதியார் அரசபையில் வீற்றிருக்கும் ஒவ்வொருவரின் குணநலன்களையும் எடுத்துரைக்கிறார். அதனைத்தொடர்ந்து, துரியோதனன் பாண்டவர்கள்மீது பொறாமைகொண்டு அவர்களை வஞ்சத்தால் வீழ்த்தும் நோக்கில் சூழ்ச்சிசெய்து, அஸ்தினாபுரத்துக்கு அழைக்க முயல்வதாக கதை நகர்த்திச் செல்லப்படுகிறது. அவனது அத்திட்டத்தைத் தந்தையான திருதராட்டிரனாலும் தடுக்கமுடியவில்லை என்பதும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இவற்றைத்தொடர்ந்து பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரத்துக்கு வரவழைக்கப்படுகிறார்கள். பாஞ்சாலி சபதத்தின் முதற் சருக்கமான ‘துரியோதனன் சூழ்ச்சிச்சருக்கத்தின்’ முக்கிய கதையம்சம் இதுவேயாகும்.

இதனையடுத்து, அமையும் இரண்டாவது சருக்கமான சூதாட்டச் சருக்கத்திலே, பாண்டவர்களைத் துரியோதனன் சூதாட்டத்துக்கு அழைப்பதும் அவனுடைய சார்பில் அவனது மாமனான சகுனியானவன் பாண்டவருள் முதல்வனான தருமருடன் சூதாடுவதுமான நிகழ்வுகள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. அச்சூதாட்டத்திலே தருமன் தனது உடைமைகள், அரசு ஆகியவற்றை இழக்கிறான். தொடர்ந்து, அவன் தனது உடன்பிறந்தாரையும், தன்னையுங்கூட இழந்த நிகழ்வுகள் மூன்றாவதான அடிமைச்சருக்கத்திலே எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. மேலும் தொடர்ந்த சூதாட்டத்திலே தருமன் தனது பத்தினியான திரௌபதியையும் இழக்கிறான். அந்நிலையில் துரியோதனன் திரௌபதியை அரசபைக்கு அழைத்துத் துகிலுரிய முற்படும் நிலைவரையான கதையம்சமானது நான்காவதான துகிலுரிதற்சருக்கத்திலே கூறப்படுகிறது. துரியோதனனின் தம்பியான துச்சாதனன் திரௌபதி துகிலுரியமுயன்று தோற்றதும் வீமன், அருச்சுணன், திரௌபதி ஆகியோர் சபதம் செய்ததுமாகிய நிகழ்வுகள் ஐந்தாவதான சபதச்சருக்கத்திலே எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக அமையும் எடுத்துரைப்புகளில் பாரதியார் ஒரு கவிஞராகக் கதைகூறிச் செல்வதோடு மட்டுமன்றிப் பாத்திரங்களின் உணர்ச்சிமோதல்களைக் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் நாடகப்பாங்காகவும் கதையம்சங்களை நகர்த்திச் செல்கிறார். இவ்வாறான பல கட்டங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும் - குறிப்பாகப்

பாஞ்சாலியின் குணம்சங்களை வெளிப்படுத்தும்வகையிலான சூழல்கள்சார்ந்த சில பகுதிகளை மட்டுமே - இங்கு கவனத்துக்கு இட்டுவர விழைகிறேன்.

பாஞ்சாலியின் பாத்திரமானது ஒரு புதுமைப்பெண்ணாகவே இங்கு சித்திரிக்கப்படுகிறது. கொடுமைகள் கண்டவிடத்து, சீறிப்போராரும் துணிவு பெண்ணுக்கு வரவேண்டும் என்பதை பாரதியார் காட்டுகிறார். சூதாட்டத்தில் தருமன் தனது பத்தினியை இழந்தபின் துரியோதனனின் கட்டளைப்படி தேர்ப்பாகன் தன்னை அழைக்கவந்தபோது அதற்கு உடன்பட மறுத்த சந்தர்ப்பத்திலும், பின்னர் துச்சாதனன் தன்னை இழுத்துச்சென்று சபையில் நிறுத்தித் துகிலுரிய முற்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலும் அவள் புலப்படுத்திய சீற்றமும், சீற்றமிகு வார்த்தைகளும் பாரதி காணவிழைந்த புதுமைப்பெண்ணை முன்னிறுத்துவனவாகும். அச்சந்தர்ப்பங்களை அடுத்து நோக்குவோம்.

துரியோதனனின் கட்டளைப்படி தேர்ப்பாகன் பாஞ்சாலியிடம் சூதாட்டத்தில் நடந்தவற்றைக் கூறி, அவளைச்சபைக்கு அழைத்தபோது அவள் கேட்கும் சீற்றமிகு வினா:

**‘..யார் சொன்ன வார்த்தையடா!
சூதர் ஸபை தனிலே தொல் சீர் மறக் குலத்து
மாதர் வருதல் மர போடா? யார் பணியால்
என்னை அழைக்கிறாய்? என்றாள்...’**

‘மன்னன் சுயோதனன்..’ எனத் தேர்ப்பாகன் பதில் கூறுகிறான். அங்கு நடந்தவற்றைக் கேட்டுவா எனத் திருப்பி அனுப்புகிறான் பாஞ்சாலி. இதனைக் குறிக்கும் பாடல் வருமாறு,

**‘நல்லது நீசென்று நடந்ததைக் கேட்டுவா
வல்ல சகுனிக்கு மாண் பிழந்த நாயகர் தாம்
என்னை முன்னே கூறி யிழந்தாரா? தம்மையே
முன்ன மிழந்து முடித் தென்னைத் தோற்றாரா?
சென்று ஸபையில் இச்செய்தி தெரிந்து வா...’**

இவ்வாறு அவள் கூறியனுப்பியபின்னர், தேர்ப்பாகனும் அதனைச் சபையில் வந்து கூறுகிறான். அதற்குத் துரியோதனன், அவற்றைச் சபைதனிலே வந்து கேட்குமாறு பாஞ்சாலியை அழைத்துவர திரும்பவும் தேர்ப்பாகனை அனுப்புகிறான். அவ்வாறு, மீளவும் அழைக்கவந்த தேர்ப்பாகனிடம் பாஞ்சாலியாகிய திரௌபதி கூறுவதாக அமையும் பாடல் வருமாறு,

**‘நாயகர் தாந் தம்மைத் தோற்ற பின் - என்னை
நல்கும் உரிமை அவர்க்கில்லை - புலைத்
தாயத்திலே விலைப்பட்ட பின் - என்ன
சாத்திரத்தா லெனைத் தோற்றிட்டார்? அவர்
தாயத்திலே விலைப்பட்டவர் - புவி
தாங்கும் துருபதன் கன்னி நான் - நிலை
சாயப் புலைத் தொண்டு சார்ந்திட்டால் - பின்பு
தார முடைமை யவர்க் குண்டோ!..’**

என்பதான வாதத்தை அதாவது, ‘அடிமைகளுக்கு என்னைத் தோற்கும் உரிமை இல்லை’ என்றும் ‘தகுதியற்ற தொழிலில் ஈடுபடுவோர்க்கு - அதாவது சூதாடிகளுக்கு - நான் மனைவி ஆகமாட்டேன்’ என்றும் ‘அந்நிலையில் தான் துருபத மன்னனின் மகள் மட்டுமே’ எனவும் அவள் தனது நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுறுத்திவிடுகிறாள். மேலும் திரௌபதி,

**‘கௌரவ வேந்தர் ஸபை தன்னில் - அறங்
கண்டவர் யாவரு மில்லை யோ? - மன்னர்
சௌரியம் வீழ்ந்திடு முன்னரே - அங்கு
சாத்திரஞ் செத்துக் கிடக்கு மோ? - புகழ்
ஒவ்வற வாய்ந்த குருக்களும் - கல்வி
ஒங்கிய மன்னருஞ் சூதிலே - செல்வம்
வவ்வறத் தாங் கண்டிருந்தனர் என்றன்
மான மழிவதுங் காண்பரோ?...’**

எனவும் அதாவது, ‘துரியோதனனின் அரச சபையில் அறந்தெரிந்தவர்கள் யாருமே இல்லையா?’ என்றும் ‘அங்கு அரசுக்குரிய தர்ம

சாத்திரமரபும் கூடச் செத்துவிட்டதோ' என்றும் திரௌபதி கூற்றா கப்பாரதி எழுப்பும் வினாக்கள் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான மக் கள் எழுச்சியின் குரல்களாகவே வெளிப்படுகின்றன.

பாஞ்சாலி வினவியவற்றையெல்லாம் கேட்ட தேர்ப்பாகன் துரியோ- தனனிடம் சென்று அவற்றைக் கூறுகிறான். துரியோதனன் கோபம் கொண்டு தேர்ப்பாகனை விலக்கித் தனது தம்பி துச்சாதனை அனுப்புகிறான். துச்சாதனனின் தீய இயல்புகளை பாரதியார் இப் பகுதியிலே விரிவாகவே எடுத்துரைக்கிறார். துரியோதனனின் ஆணைப்படி அழைக்கவந்த துச்சாதனனிடமும் திரௌபதி 'இது மன்னர் குலத்து மரபோ? எனப் பலவாறு நீதி கேட்கிறாள். அவற் றையொன்றும் கேளாதவனான அவன் 'அண்ணனுக்கு நீ அடிமை' எனக் கூறி அவள் கூந்தலைப்பற்றி இழுத்துச் செல்கின்றான். இவ் வாறான கட்டத்திலே பாரதியார் தாமே ஒரு பாத்திரமாக - பார் வையாளர் வரிசையில் ஒருவனாக - மாறி நின்றே கோபத்துடன் அக்காட்சியை விவரிக்கிறார்.

'என்ன கொடுமையிது வென்று பார்த் திருந்தார் ஊரவர் தங் கீழ்மை யுரைக்குந் தரமாமோ? வீரமிலா நாய்கள் விலங்கா மிளவரசன் தன்னை மிதித்துத் தராதலத்திற் போக்கியே பொன்னை யவளந்தப் புரத்தினிலே சேர்க்காமல் நெட்டை மரங்க ளென நின்று புலம்பினார் பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணை யாமோ? பேரழகு கொண்ட பெருந் தவத்து நாயகியைச் சீரழியக் கூந்தல் சிதையக் கவர்ந்து போய்க் கேடுற்ற மன்னரறங் கெட்ட சபை தனிலே கூடுதலு மங்கே போய்க் கோ வென் றலறினாள்...'

இவ்வாறு தொடரும்பகுதியிலே 'வீரமிலா நாய்கள்' எனத்தொடங்கி 'பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணை யாமோ?' என்பது வரையான தொடர்கள் தீமைகளை எதிர்க்கத் துணிவில்லாத கோழைகள் அனைவரின் மீதுமான அறச்சீற்றமாகவே அமைவதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

துரியோதனனின் அரசபையிலே திரௌபதி எழுப்பிய வினாக்க ளுக்கு பீஷ்மர் இப்பொழுது பதில் கூறுகிறார். அப்பதிலானது ஆணாதிக்க உணர்வின் அதிகாரக்குரல்போலவே அமைந்ததாகும். அப்பாடற்பகுதி வருமாறு,

'பண்டை யுக வேதமுனிவர் விதிப்படி நீ சொல்வது நீதமெனக் கூடும் நெடுங்காலச் செய்தி யது! ஆணொடு பெண் முற்று நிகரெனவே யந்நாளில் பேணி வந்தார். பின்னாளில் லிஃது பெயர்ந்து போய் இப்பொழுதை நூல்களினை எண்ணுங்கால், ஆடவருக்கு ஒப்பில்லை மாதர் ஒருவன் தன் தாரத்தை விற்றிடலாம் தானமென வேற்றுவுர்க்குத் தந்திடலாம் முற்றும் விலங்கு முறைமை யன்றிவே றில்லை தன்னை யடிமை யென விற்ற பின்னுந் தருமன் நினை யடிமை யெனக் கொள்வதற்கு நீதி யுண்டு..'

என அமையும் இப்பகுதியிலே, 'தருமன் திரௌபதியைச் சூதாடியி ழந்தது நீதியான செயலே' என பீஷ்மர்(வீட்டுமனர்) வாதிடுகின் றமை வெளிப்படல. இது துரியோதனனுக்குச் சாதகமானதுமான கருத்தாகும். இதனைச் செவியுற்ற திரௌபதி அளிக்கும் பதிலுரை யானது கொடுங்கோன்மையின் முகத்திரையைக் கிழித்தெறியும் வகையில் அமைந்ததாகும்.

'சால நன்கு கூறினீ ரையா தருமநெறி பண்டோ ரிராவணனும் ஸீதை தன்னைப் பாதகத்தார் கொண்டோர் வனத்திடையே வைத்துப் பின் கூட்டமுற மந்திரிகள் சாத்திரிமார் தம்மை வரவழைத்தே செந் திருவைப் பற்றி வந்த செய்தி யுரைத்திடுங்கால் தக்கது நீர் செய்தீர் தருமத்துக் கிச்செய்கை ஒக்கும் என்று கூறி யுகந்தனராம் சாத்திரிமார்! பேயரசு செய்தால் பிணந் தின்னும் சாத்திரங்கள் மாய முணராத மன்னவனைச் சூதாட வற்புறுத்திக் கேட்டதுதான் வஞ்சனையோ? நேர்மையோ?'

எனத்தொடர்கிறது அப்பதிலுரைப் பகுதி. 'இராவணன் சீதையைச் சிறையெடுத்தது தருமத்துக்கு ஒக்கும் எனச் சாத்திரிமார் கூறியது போலவன்றோ உங்கள் பதில்உளது' என எள்ளி நகையாடும் வகையில் அமைந்த இப்பதிலுரையிலே 'பேயரசு செய்தால் பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்' என்ற வரியானது அந்நகைப்பின் - அவலநகைப்பின் - உச்சமாகும். 'பேய்கள் அரசு செய்தால் மக் கள் பிணம் தின்னவேண்டும் என்றுதானே சட்டங்கள் இயற்றப்படும். இதிலென்ன ஆச்சரியம்!' என்பதே இதன் பொருள். பாரதியின் கவிதைவீச்சின் கூர்மைக்கு ஒரு முக்கியசான்றாக மேற்படி தொடர் அமைகிறது.

பாஞ்சாலி எவ்வாறுதான் நீதிகேட்டு வதாடினாலும், அவள் துகிலு ரியப்படுவதைத் தடுக்கமுடியாது என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது, வீமன் கொதித்தெழுந்து திரௌபதி அடிமைப்படுவதற்குக் காரண னாகிய அண்ணன் தருமன் மீது சீற்றத்தை வெளிப்படுத்திக்கிறான். அந்நிலையில் அச்சீற்றத்தைத் தணிக்கும்வகையில் அவனது தம் பியாகிய அருச்சுணன் கூறும் வார்த்தை 'தருமத்தின் வாழ்வு தனைச் சூது கவ்வும் தரும மறுபடி வெல்லும்' என்பதாகும். இது மகாபாரத இதிகாசக் கதையின் சாராம்சமான - அதாவது 'தொனிப்பொருள்' எனத்தக்க - கூற்றாகும்.

அடுத்து பாஞ்சாலியைத் துச்சாதனன் துகிலுரியத் தொடங்குகி- றான். '...ஹரி ஹரி என்றாள் - கண்ணா! அபய மபய முனக்கப யம்' என்று கூறி, கண்ணனைப் பிரார்த்திக்கிறாள். அவனருளால் பாஞ்சாலி காப்பாற்றப்படுகிறாள்.

'கண்ணபிரானருளால் - தம்பி கழற்றிடக் கழற்றிடத் துணி புதிதாய் வண்ணப் பொற் சேலைகளாம் - அவை வளர்ந்தன வளர்ந்தன வளர்ந்தனவே!.. தேவர்கள் பூச் சொரிந்தார் - ஓம் ஜயஜய பாரத சக்தி யென்றே; ஆவலோ டெழுந்து நின்று - முன்னை ஆரிய வீட்டுமன் கை தொழுதான்... காவலி நெறி பிழைத்தான் - கொடி கடி யரவுடையவன் தலை கவிழ்ந்தான்.'

என இக்காட்சி நாடக நிகழ்வாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. இறு தியில் வீமனும் அருச்சுணனும் பாஞ்சாலியும் சபதம் செய்வதுடன் கதை முடிகிறது. இவற்றுள் பாஞ்சாலியின் சபதமாக அமையும் பாடல் வருமாறு:

'தேவி திரௌபதி சொல்வாள்- ஓம் தேவி பராசக்தியாணையுரைத்தேன் பாவி துச்சாதனன் செந்நீர் - அந்தப் பாழ்த் துரியோதனன் ஆக்கையிரத்தம் மேவி யிரண்டுங்கலந்து - குழல் மீதினிற் பூசி நறு நெய் குளித்தே சீவிக் குழல் முடிப்பேன்.- இது செய்யுமுன் னேமுடி யேனென் றுரைத்தாள்'

இவ்வாறான அவளது சபதமும் வீமன் அருச்சுணன் ஆகியோர் உரைத்த சபதங்களும் நிச்சயம் நிறைவேற்போகின்றன என்ப தான நம்பிக்கைதரும் குறிப்புப்பாடலுடன் பாஞ்சாலிசபதம் நிறை வடைகிறது.

பாஞ்சாலிசபதமானது 'பாரதியின் சபதமே' என மேலே நோக்கி- னோம். அவ்வகையில், இதிலே பாரத மாதாவே பாஞ்சாலியாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளாள். அடிமைப்பட்டுள்ள அவள் நிச்ச யம் விடுதலைபெறுவாள் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மைந்த இவ்வாக்கத்தில், பாரத நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு பெண் னும் சக்தியின் வடிவமாக அநீதிக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுதல் வேண்டும் என்பதுமான உணர்வும் உள்ளமையை ஊகித்துணரமுடியும்.

(தொடரும்)

kawsalya.s@thaiveedu.com

கம்பனின் கருவுலம்

திறந்து...

- மாவிலி மைந்தன்
சி. சண்முகராஜா

12

செசன்ற இதழில் பாலகாண்டத்தின் 10-வது படலமாகிய மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் இராம இலக்குவர்கள் மிதிலை நகரை வலம் வந்து அந்நகரின் வனப்புறு காட்சிகளைக் கண்டு களித்தவாறு செல்வதிலிருந்து கன்னி மாடத்தில் சீதையை இராமன் காணும் வரையுள்ள செய்திகளைக் கூறும் கம்பரசம் சொட்டும் சில செய்யுள்களைப் படித்து மகிழ்ந்தோம். அதன் தொடராக இராமன், சீதை இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு இருவருக்குமிடையே காதல் முகிழ்வதையும், அக்காதல் நோயால் இருவரும் வருந்துவதையும் மிக அழகான செய்யுள்களாக கம்பர் வடித்து வைத்துள்ளார். இந்த இதழில் அவற்றைப் படித்து அனுபவித்துக் களிப்போம்.

கன்னிமாடத்தில் இராமன் சீதையைக் கண்ணுற்றபோது சீதையின் கண்களும் இராமன் மேல் விழுந்து விடுகின்றன. அவர்களது கண்கள் கலந்து காதல் கொண்டதைக் கம்பர் அழகாக நான்கு செய்யுள்களில் வருணிக்கின்றார். அவற்றுள் இரண்டு செய்யுள்களை இங்கே தருகின்றேன் சுவையுங்கள்.

*எண்ணரு நலத்தினாள் இனையள் நின்றழிக்
கண்ணொடு கண்ணினைக் கவ்வி யொன்றையொன்று)
உண்ணவும் நிலைபெறா(து) உணர்வும் ஒன்றிட
அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினான்*

- கம்ப. பால. 597

மனத்தினால் நினைப்பதற்கே அருமையுள்ள அழகையுடைய சீதை, கன்னி மாடத்தில் நின்றபோது இராமன் அவளைப் பார்க்கவும் சீதை இராமனைப் பார்க்கவும் ஒருவர் கண்கள் மற்றவருடைய கண்களைப் பற்றிக் கவ்வி ஒன்றையொன்று உண்பது போன்ற உணர்வோடு தத்தமது இடங்களில் நிலைபெற முடியாமல் தவிக்கின்ற உணர்வில் ஒன்றிப்போனார்கள் என்பது செய்யுளின் பொருள்.

முதலில் விசுவாமித்திரர், இராமஇலக்குவர் மூவரும் கன்னி மாடத்தில் சீதையைக் கண்டதைப் பொதுநோக்காகக் கூறிய கம்பர், இங்கே இராமன் சீதை இருவரினதும் காதல் நோக்கைக் கூறுகின்றார். இராமனின் கண்கள் சீதைமீது விழ, சீதையின் கண்கள் இராமன்மீது விழ இருவர் மனவுணர்ச்சியும் ஒன்றுபட்டுக் காதலுணர்வைத் தோற்றுவித்தன என்பது கம்பரின் கற்பனை. இராமன் வில்லை முறிப்பதற்கு முன்னர் இராமனோ சீதையோ ஒருவரையொருவர் கண்டதாக முதல் நூலாகிய வான்மீகத்தில் கூறப்படவில்லை. கம்பர் தனது கற்பனையில் இந்நிகழ்ச்சியைக் கம்பராமாயணத்திலே புகுத்தியிருக்கின்றார். இதனைக் காதலைப் போற்றுகின்ற தமிழர் மரபோடு ஒட்டியதாக இக்காப்பியத்தை அவர் படைக்க விழைந்திருக்கின்றார் என்பதற்கு ஒரு சான்றாகக் கூறலாம். தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரம் களவியலில் கூறப்பட்டுள்ள மதியுடம்பாடு என்னும் உள்ளப் புணர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கம்பரின் கற்பனையும் அமைந்துள்ளதைக் காணுகின்றோம். ஐம்பொறிகளில் மற்றெந்தப் பொறிக்கும் இல்லாத சிறப்பு கண்களுக்கு உண்டு. கண் சென்று பற்றும் பொறி. மற்றவை நின்று பற்றும் பொறிகள். கண் எட்டிய தூரம் வரையுள்ள காட்சிகளைச்

சென்று பற்றித் தூண்டப்படக்கூடியது. மெய், வாய், செவி, மூக்கு ஆகிய மற்றைய பொறிகள் தாம் இருக்கின்ற இடத்திலே ஏற்படும் தூண்டற் காரணிகளால் தூண்டப்பட்டு உணரக்கூடியவை. 'கண்ணொடு கண்ணினைக் கவ்வி ஒன்றையொன்று உண்ணவும் நிலைபெறாது உணர்வு ஒன்றிட' என்னும் கம்பரின் கூற்று அவரின் அறிவு நுட்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. கண் என்பது காதலுணர்வைத் தூண்டும் வல்லமையுடைய பொறியாகக் கம்பரால் சிறப்பிப்பெறுகிறது. இச்செய்யுளின் தாக்கத்தால் கண்ணையும் காதலையும் தொடர்புபடுத்திப் பாடாத கவிஞர்களே இக்காலத்தில் இல்லையெனலாம். அத்துடன் 'அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினான்' என்ற சொற்றொடர் இன்றும் பலராலும் பயன்படுத்தப்படுவதாக இருப்பதும் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. மேலுமொரு செய்யுளைப் இப்போது பார்க்கலாம்.

*மருங்கிலா நங்கையும் வசையில் ஐயனும்
ஒருங்கிய இரண்டுடற்கு உயிரொன் றாயினர்
கருங்கடற் பள்ளியிற் கலவி நீங்கிப்போய்ப்
பிரிந்தவர் கூடினாற் பேசல் வேண்டுமோ.*

- கம்ப. பால. 600

நுண்ணிய இடையையுடைய சீதையும் குற்றமற்ற இராமனும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் கொண்ட மிக்க அன்பினால் ஒன்றுபட்ட இரண்டு உடம்புகளுக்கு ஒருயிரென்னும்படி ஆனார்கள். திருப்பாற்கடலிலே ஒருவரோடொருவர் கூடியிருந்த கூட்டம் நீங்கிப் பிரிந்து போனவர்கள். மீண்டும் ஓரிடத்தில் கூடினால் அவர்களுக்குள் ஏற்படக் கூடிய பேருவகை பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ எனக் கம்பரே வியப்பது போலுள்ளது இச்செய்யுள். திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் திருமாலின் அவதாரமாக இராமனையும் இலக்குமியின் அவதாரமாக சீதையையும் அடிக்கடித் தனது செய்யுள்களில் குறியீடாகச் சொல்வதற்குக் கம்பர் தவறுவதில்லை. திருப்பாற் கடல் பால் நிறமாக இருந்தாலும் திருமாலின் கருநிறத்தின் நிழல் பட்டதால் கருநிறமாயிற்று என்பதைக் கருங்கடல் என்று கம்பர் குறிப்பாகக் காட்டினார். 'ஈருடல் ஒருயிற் போன்றவர்கள்' என இணைபிரியாத காதலர்களைக் குறிப்பிடுவதும், பலநாட்கள் பிரிந்திருந்து கூடும்போது 'பிரிந்தவர் கூடினாற் பேசவும் வேண்டுமோ' என்று கூறுவதும் இன்றும் பொதுவாக உலக வழக்கில் வழங்கி வருவதற்குக் கம்பரின் இந்தச் செய்யுள் வரிகள்தான் காரணமாயிற்று எனலாம். இவன் யாராக இருக்கலாம் என அவள் ஐயுறுவதும், யாராக இருந்தாலும் ஒரு அரச குமாரனாக இருப்பான் எனத் துணிவதாக ஒரு செய்யுளில் கம்பர் கூறுவதன் மூலம், இராமனையாரென்று தெரியாமலேயே அவன்மீது சீதை காதல் கொண்டாள் என்பதை அவர் சொல்லாமற் சொல்லி வைத்திருக்கின்றார்.

அவர்கள் அங்கிருந்து நீங்கியபின் காதல் நோயால் சீதை வருந்துவதையும் அவளது வருத்தத்தைப் போக்கத் தோழிமார் பல்வேறு பரிகாரங்கள் செய்தும் அவை பலனின்றிப் போவதையும் பல செய்யுள்களால் கம்பர் எடுத்துரைக்கின்றார். அவற்றுள் சிலவற்றை எடுத்து நோக்குவோம்.

சொரிந்தன நறுமலர் சுறுக்குண் டேறின
பொரிந்தன கலவைகள் பொறியிற் சிந்தின
எரிந்தவெங் கனல்சுட இழையிற் கோத்தநூல்
பரிந்தன கரிந்தன பல்ல வங்களே.

- கம்ப. பால. 612

சீதையின் உடம்பிற் பற்றியெரிகின்ற காமத்தீ சுடுதலால் படுக்கையில் பெய்யப்பட்டுள்ள மென்மையான நறுமணம் மிக்க மலர்கள் கூர்மையாய் உடம்பில் தைத்தன. அவளது உடம்பிலே பூசப்பட்டிருந்த சந்தனக் கலவைகள் அந்தச் சூட்டில் பொரிந்து நெருப்புப் பொறிகள் போன்று உதிர்ந்து சிதறின. அணிகலங்களில் கோக்கப்பட்டிருந்த நூல்கள் பொசுங்கிப்போயின. படுக்கையிற் பரப்பப்பட்டிருந்த மென்மையான தளிர்கள் கூட எரிந்து கரிந்து போயின என்று அருமையாகச் சீதையின் காதல் நோயைக் கம்பர் வெளிப்ப

டுத்தும் வருணனையும் செய்யுளின் சொல்லாட்சியும் வியக்க வைக்கின்றன. காதல் நோய் முற்றி அவள் வாய் பிதற்றிக் கூறுவதாகக் கம்பர் வடித்துள்ள சில செய்யுள்களில் ஒன்று இவ்வாறு வருகிறது.

இந்திர நீலமொத்து இருண்ட குஞ்சியும்
சந்திர வதனமும் தாழ்ந்த கைகளும்
சந்தர மணிவரைத் தோளு மேயல
முந்தியென் உயிரையும் முறுவல் உண்டதே.

- கம்ப. பால. 618

இந்திர நீலமணியை ஒத்த கறுத்த நிறமாகவுள்ள அவளது தலை மயிர் முடியும், முழுமதி போன்ற முகமும், தாழ்ந்த கைகளும், அழகிய நீலமணி மலைகள் போன்ற தோள்களும் என் உயிரை உண்டனவாயினும், இவை எல்லாவற்றையும் முந்திக் கொண்டு வந்து அவளது புன்சிரிப்பு எனது உயிரைத் தின்றுவிட்டதே எனப் பிதற்றுவதாகக் கம்பர் பாடியிருப்பது நயம் மிக்கது. இராமனது புறத்தோற்ற அழகெல்லாவற்றையும் முந்திக்கொண்டு அவளது முறுவலால் வெளிப்பட்ட அகத்தோற்ற அழகே சீதையைக் கவர்ந்து விட்டதென்பதை இச்செய்யுளில் கம்பர் அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றார். சந்திரனைப் பொதுவாகப் பெண்களின் முகத்துக்கே உவமை கூறுவார்கள். இங்கே இராமனுக்கு உவமை கூறப்பட்டுள்ளது, அதாவது அவளது முகத்தில் காணப்படும் குளிர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்காக எனலாம். இவ்வாறு காதல் நோயினால் அவள் நொந்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் போது அந்திமாலை வருகிறது. அதனைக் கம்பரின் கற்பனையில் அடுத்து வரும் செய்யுளில் பார்க்கலாம்.

கயங்கள் என்னும் கனல்தோய்ந்து கடிநாண் மலரின் விடம்பூசி
இயங்கு தென்றல் மன்மதவேள் எய்த புண்ணின் இடைநுழைய
உயங்கும் உணர்வும் நன்னலமும் உருகிச் சோர்வாள்

உயிருண்ண

வயங்கு மாலை வான்நோக்கி இதுவோ கூற்றின் வடிவென்றாள்.

- கம்ப. பால. 626

குளங்கள் என்னும் நெருப்புகளிலே உடல்காய்ந்து, புதிய பூக்களிலேயுள்ள மகரந்தம் என்னும் நஞ்சைப் பூசிக்கொண்டு வந்து வீசுகின்ற தென்றல் காற்றானது கூரிய வேலாக ஏற்கனவே மன்மதனின் அம்புகள்தைத்த புண்களிலே நுழைந்து உட்செல்ல, சிறந்த அறிவும் பெண்மைக் குணங்களும் அழிந்து தளர்பவளாகிய சீதையின் உயிரைக் கவரும் வண்ணம் விளங்குகின்ற மாலைப் பொழுதை நோக்கி, கூற்றுவனது வடிவம் இதுதானோ என்று எண்ணி ஏங்கினாள் என்கிறார் கம்பர். மன்மதனின் அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டு ஏற்கனவே வருந்திக் கிடக்கின்ற உடம்பில் புண்ணில் வேல் நுழைந்தது போல மாலைத் தென்றல் தாக்கிச் செல்ல அதனால் மேலும் வருத்தமுற்ற சீதை தனது உயிரைக் கொண்டு செல்ல வந்த கூற்றின் வடிவம் இதுதானோ என வருந்தினாள் என்கிறார். மாலை வேளையும், தென்றல் காற்றும் பொதுவாகப் பிறருக்கு இதமளிப்பவையாயினும் பிரிந்திருக்கும் காதலர்களுக்குக் காமத்தை வளர்த்து வருத்தும் தன்மையது என்பதை இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார். குளிர்ந்த நீர்நிலைகளைத் தொட்டுத் தடவி நறுமலர்களின் மகரந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டு வரும் தென்றல் இயல்பாகவே இதமளிப்பது. காதல் நோயுற்ற சீதைக்கு குளிர்ந்த நீர் நிலைகள் நெருப்பாகவும், மலர்களின் மகரந்தம் நஞ்சாகவும், அந்த நெருப்பிலே காய்ந்து நஞ்சைப் பூசிக்கொண்டு வரும் தென்றல் புண்ணில் நுழையும் கூரிய வேலாகவும், மாலைப் பொழுது கூற்றுவனின் வடிவமாகவும் தோன்றுவதாகக் கூறும் கம்பரின் கற்பனை புதுமையாகவும் உருவக அணிநயம் மிக்கதாகவும் உள்ளது. மாலை கடந்து இருள் கவியத் திங்கள் உதயமாவதை வருணிக்கும் கம்பரின் கவிநயம் உள்ளத்தை அள்ளுகின்றது.

பெருந்திண் நெடுமால் வரைநிறுவிப் பிணித்த பாம்பின்

மணித் தாம்பின்

விரிந்த திவலை யுதிர்ந்தமணி விசும்பின் மீனின் மேல்விளங்க
அருந்த அமரர் கலக்கியநாள் அமுது நிறைந்த பொற்கலசம்
இருந்த திடைவந் தெழுந்ததென எழுந்த தாழி வெண்திங்கள்.

- கம்ப. பால. 632

சிறந்த வலிமையையுடைய மந்திர மலையை மத்தாக நாட்டி, அதில் கட்டப்பட்ட வாசுகி என்னும் பாம்பாகிய கயிற்றினால் தேவர்கள் உண்ணுவதற்காகத் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த காலத்தில் வெளியே தெறித்துப் பரவிய நீர்த்துளிகளும், சிதறிய இரத்தினங்களும் வானத்தே காணப்படுகின்ற நட்சத்திரங்களைவிட அதிகமாக விளங்க அக்கடலின் உள்ளே இருந்ததாகிய அமுதம் நிறைந்த பொற்கலசம் மேலெழுந்து தோன்றியது போல வெண்திங்கள் கருங்கடலிலிருந்து எழுந்தது எனத் திங்களின் தோற்றத்தை வருணிக்கின்றார். கடலிலிருந்து தோன்றிய திங்களைப் பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய அமுதம் நிறைந்த பொற்கலசமாக வருணித்தது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

சீதையின் நிலை இவ்வாறுருக்க சனக மகாராசனின் அரண்மனையை அடைந்த விசுவாமித்திரரையும் இராம இலக்குவர் இருவரையும் சனக மகாராசன் வரவேற்று அவர்களை விருந்தினர் மாளிகையில் தங்க வைக்கின்றான். அங்கு அவர்கள் இளைப்பாறிய பின் தத்தமது படுக்கைகளுக்குச் செல்கின்றார்கள். படுக்கைக்குச் சென்ற இராமன் சீதையை எண்ணிய வண்ணம் அவளது நினைப்பாகவே இருக்கின்றான். சீதையை நினைத்துக் காதல் நோயால் அவன் வருந்துவதை எட்டுச் செய்யுள்களில் கம்பர் பாடி வைத்துள்ளார். அவற்றில் இரண்டு செய்யுள்களை இங்கு தருகிறேன்.

வண்ண மேகலை தேரொன்று வாணெடுங்

கண்ணி ரண்டு கதிமுலை தாமிரண்டு

உண்ணி வந்த நகையுமென்று ஒன்றுண்டால்

எண்ணாங் கூற்றினுக்கு இத்தனை வேண்டுமோ.

- கம்ப. பால. 706

மேகலை என்னும் அணிகலனை அணிந்த அகன்ற அல்குலாகிய தேரொன்றும், வாளைப்போல நீண்ட ஒளிவீசும் கண்கள் இரண்டும், திமிர்ந்த தனங்களிரண்டும், இதழ்களினூடே அடங்கிச் சிறிதாக வெளிப்பட்ட புன்னகையும் என இத்தனையும், என்னைக் கொல்ல வருவதாக நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற கூற்றுவுக்குக் கருவிகளாக இருக்க வேண்டுமா என இராமன் எண்ணுவதாகக் கம்பரின் கற்பனை செல்கிறது. சீதையின் அழகுத் தோற்றம் அவனை வருத்துவதைக் கம்பரின் கற்பனை இவ்வாறு அழகாகக் கூறுகிறது. சீதையின் அல்குல் தேர்த் தட்டுக்கு உருவகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது உருவக அணிநயம் கொண்டதாகும். அடுத்து வருவதும் சுவை பொதிந்த ஒரு செய்யுள்.

**கொள்ளை கொள்ளக் கொதித்தெழு பாற்கடல்
பள்ள வெள்ளம் எனப்பட நும்நிலா
உள்ள வள்ள உயிரைத் துருவிட
வெள்ளை வண்ண விடமும் உண் டாங்கொலோ.**

- கம்ப. பால. 708

உலகம் முழுவதையும் தன்வசப்படுத்துவதற்குப் பொங்கியெழுகின்ற திருப்பாற் கடலினது ஆழம் நிறைந்த நீர்வெள்ளம் போல உலகெங்கும் பரவுகின்ற ஒளி வெள்ளமானது, நான் அந்த மங்கையை நினைக்க நினைக்க எனது உயிரை துளைப்பதனால் நிலவொளி என்கின்ற வெள்ளை நிறத்தை உடையதொரு நஞ்சும் இவ்வுலகத்தில் இருக்கிறதா என்று ஐயப்படுவதாக சீதை மீதுற்ற காதல் நோயினால் வருந்தும் இராமனின் மன நிலையைக் கம்பர் வருணிக்கும் பான்மை நயம்மிக்கது.

இவ்வாறு காதல் நோயினால் இருவரையும் வருத்திய இரவுப் பொழுது புலரவும் இராமன் விசுவாமித்திர முனிவருடனும், தனது தம்பியுடனும் சனக மகாராசன் நடத்தும் வேள்விச் சாலையைச் சென்றடைகின்றான். அவர்களை வரவேற்ற சனகன் விசுவாமித்திரருடன் இருந்த இருவரையும் யாரென வினவுகின்றான்.

**இருந்தகுலக் குமரர்தமை இருகண்ணும் முகத்தழகு பருக
நோக்கி
அருந்தவனை அடிவணங்கி யாரிவரை உரைத்திடுமின்
அடிக ளென்ன
விருந்தினர்கள் நின்னுடைய வேள்விகா ணியவந்தார்
வில்லுங் காண்பார்
பெருந்தகைமைத் தயரதன்தன் புதல்வரென அவர்தகைமை
பேச லுற்றான்
- கம்ப. பால. 719**

சனகமகாராசன் தனது அருகே வீற்றிருந்த இரு இளைஞர்களையும் அவர்களது அழகையும் தனது இரு கண்களாலும் அள்ளிப் பருகியவாறு விசுவாமித்திர முனிவரை வணங்கி, 'அடிகளே! இவ் விருவரும் யாவர் என எடுத்துச் சொல்வீராக' என்று வினவவும், 'இவர்கள் இருவரும் பெரும் சிறப்பு மிக்க பேரரசன் தயரதனது புதல்வர்கள், உன்னுடைய வேள்வியைக் காண்பதற்காக விருந்தினர்களாக வந்துள்ளனர். நீ அனுமதி தந்தால் உன்னிடமுள்ள சிவ தனுசின் வலிமையையும் பார்ப்பார்கள்' என்று கூறி, அவர்களுடைய மகிமை பற்றிப் பேசலானார். இச்செய்யுளுடன் மிதிலைக் காட்சிப் படலம் முற்றுப்பெற இராம இலக்குவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றைச் சனகனுக்கு விசுவாமித்திரர் கூறும் செய்திகள் மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தை அடுத்துவரும் குலமுறை கிளத்துப் படலத்தில் கூறப்படுகின்றன. இதிலே முன்னைய படலங்களில் கூறப்பட்ட செய்திகளே பெருமளவு மீண்டும் வருவதால் அதனை விடுத்து அதற்கு அடுத்து வரும் படலமாகிய கார்முகப் படலத்தில் இராமன் சிவ தனுசை நானேற்றி முறித்த செய்திகளைக் கூறும் இனிய செய்யுள்கள் அடங்கிய கட்டுரையை அடுத்த இதழில் எடுத்து வருகின்றேன்.

(வளரும்)

shanmugarajah@thaiveedu.com

**அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாதீர்கள்!
முற்றிலும் இலவசமான சேவை!**

12வருடத்திற்கு மேற்பட்ட
உங்கள் **Gas Furnace** இற்கான **CO** அளவீடு
வீட்டிற்கு வந்து யரிசோதிக்கப்படும்.

**\$2100 Rebate Available Now
call us 416-414-2280**

- FREE Inspection in GTA
- Over 10 yrs in Business Experience
- Flat Rate Pricing
- Parts and Labour guarantee

- Guaranteed Repairs
- Professional Service
- Fully Insured

**Gas Furnaces, Air Conditioners,
Thankless Water Heater, Gas line install**

Licensed Technician | **ELENGO THIYAGARAJAH**

ALL MAJOR APPLIANCES E : aatekcanada@gmail.com

We Are Specialists in We Are Professional trouble shooters for all major gas appliances
customs homes Ductwork System 416.414.2280

ஆதித் தமிழர் திணை வழிக் குடிகள் சோழ மன்னர்கள்

பகுதி - 3

23

- செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பாடல் பாடும் புலவனுக்காக வகுக்கப்பட்ட 'கவிதை மரபாகும்' தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நூற்பாக்களையே முன்னிறுத்தி அந்நூற்பாக்களில் பயின்று வரும்' கவிதை மரபுகளிலிருந்து, அக்காலச் சமூகம், அரசு உருவாக்கத்தின் அடிப்படை, வளர்ச்சி, அரசு விரிவாக்கம் முதலாய தகவல்களைப் பிரித்தெடுத்து 'ஆதித் தமிழர், திணைவழிக் குடிகள், திணை வழியாகவே அரசு தென்னாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது, விரிவாகியிருக்கிறது' என்பதை நிறுவுவது இவ் ஆய்வின் கருதுகோளாகும்.

அரசு விரிவாக்கம் - முற்காலச் சோழர்:

சென்ற இதழில்...

பட்டினப்பாலை, பாட்டுடைத் தலைவனான திருமாவளவன் பற்றிக் கூறும், சோழர் வரலாறு தொடர்பான அரசியல் செயல்பாடுகள் விரிவாக ஆராயப்பட்டன.

- சிறுவயது - எதிரிகளால் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த திருமாவளவன், பகைவர் காவலிலிருந்து தப்பி வந்து தன் தாயாதி உரிமையைப் பெற்று அரசனானான்.
- நாட்டுக் கட்டுப்பாடு - சிறுவனான திருமாவளவனை எதிர்கொள்ளப் பல பிரச்சினைகள் காத்திருந்தன. அவன் நாட்டைச் சூழ இருந்த பகை அரசுகளையும் அடக்கி அரசை நிலைநாட்டவேண்டியது தலையாய கடமையாயிற்று. ஒளியரைப் பணியவைத்தான், அருளாளரைத் தன் சொல் கேட்கும்படி செய்தான். அவனது வீரத்தால் தமிழ்நாட்டின் வடக்கே இருந்த, பெயர் குறிப்பிடப்படாத, வடவர் வாடினர், மேற்கே, குடநாட்டுச் சேரர் மகிழ்ச்சி குன்றினர், தெற்கே பாண்டியர் வலிமை கெட்டனர். பாண்டியர் பக்கம் இருந்த இருங்கோவேள் சோழர் பக்கம் சாய்ந்தான். ஆக மொத்தம், திருமாவளவன் பெரும் போர் எதுவும் செய்யாமலே நாட்டைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.
- இருங்கோவேள் என்னும் ஒரு மன்னன் மட்டுமே பெயரால் அறியப்படுகிறான்.
- காலம் - இருங்கோவேள் பற்றிய குறிப்பு, திருமாவளவனின் காலக் கணிப்பிற்கு வாய்ப்பாயிற்று. இருங்கோவேள் கபிலர் காலத்தவர்.
- வணிகம், நாட்டு நிர்வாகம், மக்கள் நிலை முதலியன சிறப்புற்றிருந்தன.
- விவசாயம் - 'காடு கொண்டு நாடாக்கி, குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கினான்.' அரண்மனை, குடியிருப்புக்கள் நிறுவி அரசை நிலைநாட்டுவதில் அவன் வாழ்வின் முற்பகுதி, பட்டினப்பாலை பாடப்பட்ட காலம் வரையுள்ள காலம் நிறைவு பெறுவதைக் கண்டோம்.

பொருநர் ஆற்றுப்படையும் கரிகால் பெருவளத்தானும்:

கரிகால் பெருவளத்தானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, முடத்தாமக் கண்ணியார், பாடாண்திணையில், ஆற்றுப்படைத் துறையில் வஞ்சி கலந்த ஆசிரியப்பாவால், 248 அடி கொண்ட, பொருநர் ஆற்றுப்படை என்னும் இலக்கியத்தைப் படைத்தார்.

பொருநர் என்பவர்கள் போர்க்களம் பாடுவோர் ஏர்க்களம் பாடுவோர் என இருவகையினர். இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படும் பொருநன் போர்க்களம் பாடுபவன். பொருநர், நடிப்பிலும் வல்லவர்களாக அறியப்படுகிறார்கள்.

யாழ் வருணனை - இந்த ஆற்றுப்படை நூலில் முதலில் யாழ் பற்றிய வருணனையும், யாழ் இசைக்கும் பாடினியின் அழகும், பாடும் திறனும், அதன் பின் பொருநரது வறுமையும் கூறப்படுகிறது. அதன் பின் கரிகால் பெருவளத்தானிடம் பரிசில் பெற்று வரும் பொருநன் ஒருவன், தன்னொத்த வறுமையால் வாடும் பொருநனிடம் கரிகால் பெருவளத்தான் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறி, அவனை, ஆற்றுப்படுத்துவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

இந்த இலக்கியம், கரிகாலனின் அரசியல் வெற்றிகளைப் பாட எழுந்தது. பண்டைக் காலத்தில் பாணர்களே மன்னர்கள் பற்றிய செய்திகளை ஊரூராகச் சென்று பரப்பும் ஊடகங்களாகச் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மன்னருக்கும் பாணருக்கும் இருந்த இந்தப் பாரிய உறவு, இன்று, தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு அரிய இலக்கிய வளத்தைத் தந்திருக்கிறது. பொருநர் ஆற்றுப்படையின் 4 முதல் 20-வது அடி வரையுள்ள அடிகளில் யாழின் அமைப்பு வருணிக்கப்படுகிறது. இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் கூட இத்துணை துல்லியமாக ஒரு யாழை வருணிக்க முடியுமா என்பது ஐயமே. விபுலானந்த அடிகளுக்கு 'யாழ் நூல்' எழுதுவதற்குச் சங்க இலக்கியம் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த யாழின் இசையைக் கேட்டால் வழிப்பறிக்க கொள்ளைக்காரர்கள் யாழின் இசையில் மயங்கிச் செயலற்றவர்கள் ஆவார்கள். படைக்கலன்கள் அவர்கள் கைகளை விட்டு நழுவி விழுந்துவிடும். ஆறலைக்கும் கொடிய கொள்ளைக்காரர்களையே மயங்க வைக்கும் இனிய யாழ் இதுவாகும்.

'ஆறலைக் கள்வர் படை விட அருளின் மாறு தலைபெயர்க்கும் மருவு இன் பாலை'
- பொரு. 21-22

பாடினியின் தோற்றம்:

'அறல் போல் கூந்தல், பிறை போல் திரு நுதல், கொலை வில் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக் கண், இலவிதழ் புரையும் இன் மொழித் துவர் வாய்ப் பல உறு முத்தின் பழி தீர் வெண்பல்'
- பொரு. 25-28

என்று பாடினியின் அழகு கேசாதி பாதமாக வருணிக்கப்படுகிறது.

நண்பகல் வெய்யிலின் கொடுமையைத் தணிப்பதற்காகப் பாடினி பாடுகிறாள். பெண் மயில் போன்ற சாயலையுடைய பாடினியின் தாளக்கட்டுடன் கூடிய பாடலை அனுபவித்தபடி ஏனைய பாணர்களும் அவ்விடத்தில் தங்கி இளைப்பாறினார்கள். அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடம், தினமும் ஆண் யானைகள் உலாவும், பயங்கரமான வழியாகும். காடுறை தெய்வமாகி காளியின் மனத்தைக் குளிர்ச் செய்யும் வகையில் அவளை முறையாகப் பாடித் தமது கடவுள் வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டார்கள்.

வழிப்போக்கன் - பொருநர், அடுத்து எங்கே போவது என்று அறியாது உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்த வழியாக வந்த வழிப்போக்கன் ஒருவன், கவலையுடன் காணப்பட்ட பொருநர் குழாத்தைக் காண்கிறான். அவர்கள் நிலைக்குப் பரிதாபப்பட்டு மிக்க அக்கறையுடன் அவர்களுடன் பேசினான்.

'பீடு கெழு திருவின் பெரும் பெயர் நோன் தாள், முரசு முழங்கு தானை மூவருங்கூடி, அரசவை இருந்த தோற்றம் போலப் பாடல் பற்றிய பயனுடைய எழாஅல் கோடியர் தலைவ கொண்டது அறிந்'
- பொரு. 53-57

பெருமை, செல்வம், புகழ், வலிமை, முயற்சி மிக்கவர்களும்,

வெற்றி முரசு முழங்கும் படைகளை உடையவர்களுமான முடியுடைய சேர, சோழ, பாண்டியர்களாகிய மூவேந்தர்களும் ஒன்றாகக் கூடி அரச சபையில் இருந்த காட்சி போன்று இருக்கிறது, நீங்கள் இருக்கும் நிலை. இனிய பாடல் பாடி, யாழ் மீட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். கோடியர் தலைவனே! என்று விளிக்கிறான்.

இப் பாடற் பகுதி, தொல்காப்பியரின், *'வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின் நாற்பேரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும் யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்'*
- தொல். பொருள், செய்யுளியல் 75

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவொடு ஒப்புநோக்கத் தோன்றுகிறது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் வடக்கே விந்தியமலையையும் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு ஆகிய பகுதிகளில் கடலையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட தமிழ் வழங்கும் நாட்டை மூவேந்தர் ஆண்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே எல்லைப் பரப்பைக் கொண்ட தமிழ் நாட்டை 'முரசு முழங்கு தானை மூவருங்கூடி' ஆண்டதைப் பொருநராற்றுப்படையும் உறுதி செய்திருக்கிறது.

முடியுடை மூவேந்தர் பற்றிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க தகவல் இப்பாடலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்பாடல் பாடிய காலத்தில் மூவேந்தரும் முடியுடை வேந்தராக அறியப்பட்டார்கள் என்பதைக் குறித்துக் கொள்ளலாம்.

வழிப்போக்கனான பாணனுக்குக் கரிகாலனுடன் ஏற்பட்ட அனுபவம்:

பசித் துன்பம் அடைந்த உன் கரிய பெரிய சுற்றத்துடன் உனது நீண்டகாலப் பசிப்பினியைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்பினால் தாமதியாது உடனடியாக, உன் சுற்றத்துடன் கரிகால் பெருவளத்தானிடம் செல். அவனுடைய கோட்டை வாயில், உன் போன்ற பாடகருக்காக, என்றும் திறந்தே காத்திருக்கும்.

இவ்விடத்தில் 'ஆடு பசி உழந்த நின் இரும்பேர் ஒக்கலொடு' என்னும் இந்த அடி நோக்கற்பாலது. 'கரிய பெரிய சுற்றம்' - பொருநரின் நிறம் 'கருமை' என்று கூறப்படுகிறது என்பதையும் குறித்துக் கொள்ளுவோம்.

தொடர்ந்து, வழிப்போக்கனான பாணன், நானும் உன்போல் பெரும் துன்பத்தில் இருந்த காலத்தில் அவனுடைய அடையா வாயிலை அடைந்தேன். செல்லும்போது நான் எனது வாத்தியத்தை வாசிக்கவில்லை. எனது உடல் மெலிந்திருந்தது. நான் களைத்திருந்தேன். என் துன்பம் தீரும் பொருட்டு தடாரியை அடித்தேன், தடாரி என்பது குடுகுடுப்பையை ஒத்த ஒரு வாத்தியம். படம் விரித்தாடும் பாம்பைப் பிடித்திருப்பது போலத் தடாரியைப் பிடித்து வேகமாக ஆட்டினேன். தடாரியிலிருந்து பாம்பின் நாக்குப் போன்ற அரக்கு முடித் துத்தியால், தடாரியை அடித்தேன். அது ஒலித்தது.

பாணனின் பசி, பிணி, வறுமை, ஆற்றாமை அனைத்துமே அவனது தடாரியில் ஒலித்தது.

கரிகாலன் எனக்கு உறவினன் அல்ல. இருப்பினும், என்னை உறவு கொள்வதற்காக விரும்பி வந்தான். அரண்மனையில், கொடை செய்யும் 'வேளான் வாயில்' என்னும் இடத்தில் வந்து எங்களை வரவேற்றான், பலர் முன்னிலையில் எங்களைத் தன் நண்பர் என்று கூறிக்கொண்டான். பலரும் காணுமாறு எங்களை இருக்கச் செய்தான். அன்போடு எம்மைப் பார்த்தான்.

'ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி வேரொடு நனைந்து வேற்று இழை நுழைந்த துன்னல் சிதாஅர் துவர நீக்கி, நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை நல்கி,'

இப்பகுதியில், பாணர்களின் வறுமைக் கோலம், அதனைப் பொருட்படுத்தாத மன்னன் தன்மை, பாணர்களிடம் அவன் கொண்ட அன்பு முதலியன விரிவாகக் கூறப்படுகிறது.

எமது துணிமணிகளில் ஈரும் பேனும் கூடு கட்டி வாழ்ந்தன. வியர்வையால் நனைந்து, கிழிந்திருந்த உடைகளை தைத்து உடுத்தியிருந்தோம். மன்னன், எமது பழைய ஆடைகளைக் களையச் செய்து அழகிய புத்தாடை அணிவித்தான். உயர்ந்த மாடத்தில், அழகிய இன்னகை மகளிர் கையால் பாத்திரம் குறைவு படாது நிறையவே பழரசம் வார்த்து வார்த்து வழங்கப்பட்டது. நடந்த களை தீர வயிற்றார உண்டோம், தூங்கி எழுந்தோம். காலையாயிற்று. கரிகாலன், அருகில் இருந்து அரிய ஊன் கலந்த உணவை உண்ணப் பணித்தான். உணவு, பாடல், ஆடல் என்று அனைத்தையும் அனுபவித்தோம். நாட்கள் நகர்ந்தன. உயர்ந்த உணவையே வெறுக்கும் அளவுக்கு உண்டு ஆனந்தமாக இருந்தோம். விடைபெறக் கேட்டபோது மன்னன் கோபப்பட்டான். விடைபெறும் நாள் வந்தது.

குட்டி யானை, பெண்யானை, இவற்றுடன் நிற்கும் ஆண்யானை என்று இப்படிப் பல செல்வங்களையும் எம் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். உங்களுக்குப் பிடித்தமானவற்றை எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று பணித்தான். நாமோ, எமது தகுதிக்கு ஏற்பக் கணித்து, எமக்குத் தேவையானவற்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டோம். அதாவது, எமது வறுமையைப் போக்கப் போதுமான அளவுக் கொடையை ஏற்றுக் கொண்டு வந்தோம் என்று தாம் கரிகாலனிடம் பரிசில் பெற்று மீண்ட வரலாற்றை வழிப்போக்கன் கூறி முடித்தான்.

248 அடிகளைக் கொண்ட பொருநராற்றுப்படையில் முதல் 130 அடிகளும், யாழ் வாத்தியம், பாடினியின் அழகு, அவள் பாடல், காளியை வழிபடல், வழி நடந்த களைப்பு, செய்வதறியாது இருந்த பொருணர் நிலை முதலியன விரித்துக் கூறப்பட்டன.

கரிகால் பெருவளத்தான் பெருமை:

கரிகாலன், உருவப் பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னியின் மகன். அவன் தாய் வயிற்றில் கருவாக இருக்கும் போதே அரசரிமை பெற்றான். முருகனை ஓத்த அழகும் எதிரியை அழிக்கும் சினமும் கொண்டவன். இவன் பிறந்து தவழத் தொடங்கிய நாள் முதலே தன் நாட்டைத் தோளில் சுமக்கும் குழந்தையாகவே வளர்க்கப்பட்டான்.

*‘உருவப் பஃறேர் இளையோன் சிறுவன்
முருகன் சீற்றத்து உருகெழு குருசில்,
தாய் வயிற்றிருந்து தாயம் எய்தி,’*

- 130 - 132

சிறுவனாக இருக்கும் போதே வீரனுக்குரிய அறிகுறிகள் அவனிடம் காணப்பட்டன. இவனைச் சிறுவன் எனக் கருதியவர்களை அடிபணியும்படி செய்தான். அவன் வீரத்தை அறிந்த அயல் அரசுகள் தாமாகவே அவனுடன் சமாதானமாகி அவனுக்கு ஏவல் செய்தார்கள்.

*‘இரு பெரு வேந்தரும் ஒரு களத்து அவிசு,
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன் தாள்
கண் ஆர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்,’*

- 143 - 148

பால் குடி மாறாத இளம் பருவத்திலேயே ஆத்தி மாலை சூடிய கரிகால் சோழன், பணம் கண்ணி சூடிய சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனையும் வேப்ப மாலை சூடிய, பெயர் அறியப்படாத பாண்டிய மன்னன் ஒருவனையும் பதினொரு வேளிரையும் சோழநாட்டில், வெண்ணி என்னும் ஊரில் நடந்த போரில் தோற்கடித்தான். கரிகாற் பெருவளத்தானின் அரசியல் வரலாற்றில் மிக முக்கியமான வெண்ணிப் போர் பற்றிய தகவல் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகாலனின் அரசியல் வரலாறு சுமார் 20 அடிகளில் மட்டுமே பாடப்பட்டிருக்கிறது.

பொருநரைக் கரிகாலனினிடம் ஆற்றுப்படுத்துதல்:

பொருந! நீயும் உன் சுற்றத்தாருடன் கரிகாலனிடம் செல்வாயானால், அவன், உங்கள் அனைவரையும் போற்றி, புத்தாடை, அணிவித்து, உங்கள் ஆசை தீர ‘கன்’ குடிக்க வைப்பான். உனக்கு விருதாக, பொற்றாமரையைத் தன்கையாலேயே உன் தலையில் அணிவித்துப் பெருமைப்படுத்துவான். பாடினிக் கு, பொன்னில் பதித்த முத்தாரம் வழங்குவான்.

நீ அவனைப் பிரியும் போது, நான்கு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் உன்னை ஏற்றி அனுப்பி வைப்பான். உன்னைத் தேரில் ஏற்றும் போது, அவன் ஏழு அடி பின் சென்று, அதன் மேல் உன்னைத் தேரில் ஏறும்படி பணிப்பான். பேரியாழ் இசைக்கும் இசைக் கலைஞர்களுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதையை உனக்கும் தருவான். வளம் மிக்க மருத நிலக் குடியிருப்புக்கள் கொண்ட ஊர்களையும் யானைகளையும் பரிசிலாகத் தருவான்.

உயர்குடிப் பிறந்தவர்கள், தம்மால் மதிக்கப்படுபவர்களை வரவேற்கும் போது, ஏழு அடிகள் முன் சென்று வரவேற்றலும், வழியனுப்பி வைக்கும் போது, ஏழு அடி பின் சென்று வழிவிடுதலும் பண்டைக் கால மரபு. இம் மரபு பொருநராற்றுப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் இப்பண்பாடு தமிழர் பண்பாட்டில் நிலைத்திருப்பதை நாளாந்தம் காண்கிறோம். கரிகாலன், ‘இவை எல்லாம் எமக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தான்’ என்று பிறருக்குக் கூறுவது கரிகாலனுக்குப் பிடிக்காது. அதற்காக, அவன், உங்களைக் கடிந்து கொள்வான். நீங்கள் பிரிந்து செல்லும் போது மிகவும் வருந்துவான் என்று வழிப்போக்கன் பொருநருக்குக் கூறி, அவர்களைக் கரிகாலனிடம் ஆற்றுப்படுத்தினான்.

சோழ நாட்டின் வளம்:

கரிகாலனின் தலைநகரான காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நானிலங்களும் ஒன்றாக மயங்கிக் காணப்பட்டன. பாலை நிலத்தின் தன்மையும் காணப்பட்டது. ஒலி எழுப்பும் கடற்கரைப் பகுதிகள், அவற்றை அடுத்து, தாழை மரங்கள், தாழை மரங்கள் வளரும் கழிக்களை அடுத்து வயற் சோலைகள், அடுத்து குடில்கள், குடில் களில் கூலம் சேமித்து வைக்கும் குதிர்க் கூடுகள், வீடுகளில் வைக்கப்படும் சோற்றை உண்டு அலுத்த காக்கைகள், இளம் பெண்களின் வண்டல் விளையாட்டு, இளம் காளையர் தினவு தீர்ப்பகை விளையாட்டு என்று இப்படிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்

நானிலங்களும் மயங்கிக் கிடந்தன.

'கானக் கோழி கதிர் குத்த,
மனைக் கோழி தினைக் கவர்,
வரை மந்தி கழி மூழ்க,
கழி நாரை வரை இறுப்ப,
தண் வைப்பின் நால் நாடு குழீஇ,
மண் மருங்கினான் மறு இன்றி,
ஒரு குடையான் ஒன்று கூற,
பெரிது ஆண்ட பெருங்கேண்மை
அறனொடு புணர்ந்த திறன் அறி செங்கோல்,
அன்னோன் வாழி, வென் வேல் குருசில்!'

- 222-231

முல்லை நிலக் காட்டுக் கோழிகள், மருத நிலத்து நெற்கதிர்களைத் தின்கின்றன, மருதநிலத்து வீட்டுக் கோழிகள் குறிஞ்சி

நிலத்துத் திணையைத் தின்றன. குறிஞ்சி நிலத்துக் குரங்குகள் உப்பங்கழிகளில் மூழ்கின. உப்பங்கழியில் திரியும் நாரைகள் மலையில் வந்து தங்குகின்றன. இவ்வாறு நால்வகை நிலமும் ஒருங்கே ஒரு குடைக் கீழ் குற்றம் இல்லாமல் நட்பும் அறமும் பொருந்தி விளங்கின.

கரிகாலனது சோழ அரசானது, நீண்ட அரசு பாரம்பரியத்தை உடையது. பெரும் நட்பையும் அறத்துடன் கூடிய ஆட்சியையும் செங்கோலையும் வெற்றி வேலையும் உடைய கரிகாலன் வாழ்க, என்று வாழ்த்தினான் பாணன்.

காவிரி ஆறும் மருதநில வளமும்:

நாட்டில், முல்லை நிலத்தில் குல்லைப் பூக்கள் கரிந்து போய், மலைகள் தீப்பற்றி எரிந்து, மலை அருவிகள் வறண்டு, மழை மேகம் கடல் நீரை மொண்டு கொள்ளாது கொடிய வரட்சி நாட்

டில் ஏற்பட்டாலும் காவிரி ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகிச் செழிப்பைக் கொடுக்கும். நறை, நரத்தம், அகில், ஆரம் முதலிய மரங்களைச் சுமந்து வந்து துறைகள் தோறும் உயிர்ப்படையச் செய்யும்.

மகளிர் புனலாடியும் உழவர் நெற் குவைகளை மலைபோல் குவித்தும் கிடக்கும் காவிரியால் பாதுகாக்கப்பட்ட நாடு. அந்த நாட்டை ஆளும் உரிமை கொண்டவன் கரிகாற் சோழன்,

'காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோனே' என்று பொருநராற்றுப்படை முடிகிறது.

பொருநராற்றுப்படையின் ஈற்று 70 அடிகளும் சோழ நாட்டின் வளம் பற்றிப் பேசுகிறது. இப்பகுதி, உருத்திரங்கண்ணனார், பட்டினப்பாலையில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பாடிய பகுதியை நினைவுட்டுவதாக அமைகிறது.

இதுவரை கரிகால் பெருவளத்தானை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடிய பொருநர் ஆற்றுப்படை பற்றி விரிவாகப் பார்த்தோம். சிறப் பாக, கரிகாலனின் அரசு, போர் வெற்றிகள், அரசனாக அவனது பண்புகள் பற்றிப் பார்த்தோம். பொருநராற்றுப்படை தரும் கரிகாலன் பற்றிய செய்திகளைக் கீழ் கண்டவாறு வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

- இவனது ஆட்சியில் நடைபெற்ற முதல் பெரும் போர் வெண்ணிப்போர்.
- இப்போர் மூலம் கரிகாலன், சோழ அரசை நிலை நிறுத்தி, பேரரசு நிலைக்கு இட்டுச் சென்றான்.
- வெண்ணிப் போர் மூலம், கரிகாலன் முவேந்தரின் தலைவனாக அவன் உயர்ந்தான்.
- இப்போரில் தனக்கு எதிராக இருந்த ஒரு பெரும் கூட்டணியைக் (சேரர், பாண்டியர், 11 வேளிர்) கரிகாலன் தகர்த்தான்.

கரிகாலன் பற்றிய செய்திகளைத் தரும் பிற ஆவணங்கள்:

► கரிகாலன் பற்றிய தனிப்பாடல்கள்:

'அரிமா சுமந்த அமளி மேலானைத்
திருமாவளவன் எனத் தேறேன் - திரு மார்பின்
மான மால் என்றே தொழுதேன் தொழுத கைப்
போனவா பெய்த வளை!'

வெண்பா யாப்பில் அகத்திணை மரபில் அமைந்த இப்பாடல், பிற்காலத்தில் பாடப்பட்டிருக்கிறது. கரிகாலன், இப்பாடலில் திருமாலுடன் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறான். திருமாவளவன், அரியணையில் வீற்றிருந்து ஆட்சி செய்வது பற்றிக் கூறப்படுகிறது. முதலிரு அடிகளும் கரிகாலனையும் திருமாலையும் 'திருமாவளவன்' என்று சிலேடையாகப் பாடப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகாலன் பற்றிய பல வாய்மொழிக் கதைகளும் நாட்டில் பரவலாகப் பேசப்பட்டிருந்ததாக அறியப்படுகிறது. கரிகாலன் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில், அவனது பங்காளிகள் அவனை வீட்டு எரித்து, தீக்கு இரையாக்க முயன்றனர். கரிகாலன் காலில் தீக் காயங்களோடு பிழைத்துக் கொண்டான். அவன், தாய்மாமன் இரும்பிடர்த் தலையார், அவனைக் காப்பாற்றிக் கருவூரில் வளர்த்தார். பின், சோழ நாட்டுப் பட்டத்து யானையால் மாலை சூட்டப்பட்டு உறையூரில் அரியணை ஏறினான் என்பது ஒரு கதை.

கரிகாலன் என்பது காரணப் பெயராக இருக்கலாம். திருமாவளவன் என்பது அவனது இளவயதுப் பெயராக இருக்கலாம். இதுவும் நாட்டில் பேசப்படும் பெயராக இருந்திருக்கலாம். தனிப்பாடலில் 'திருமாவளவன்' என்னும் பெயரால் கரிகாலன் குறிப்பிடப்பட்டதற்கும் இதுவே காரணமாய் இருந்திருக்கலாம்.

► கரிகாலனது, பெயர் சுட்டப்படாத போர் வெற்றியை, கருங்குழல் ஆதனார் புறநானூற்றில் பாடியிருக்கிறார். கருங்குழல் ஆதனார் சேர நாட்டவர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இப்பாடலில் புலவர் கரிகாலனின் வெற்றியைப் பாடும் முகமாக, அவனது போரால் எதிரி நாடுகளில் ஏற்பட்ட அழிவுகளை எடுத்துக் கூறி அவனை அறவழிப்படுத்துகிறார்.

‘எல்லையும் இரவும் எண்ணாய் பகைவர்
ஊர்சூடு விளக்கத்து அழுவிலிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகவின் நல்ல
இல்ல ஆகுப வால் இயல் தேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன் மண்மறுத்து
மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன் திகழ் வைப்பிற் பிறர் அகன்றலை நாடே’
- புறநானூறு 7: 7-13

இரவு பகல் என்று பாராத உன் போர் முயற்சியால் புது வருவாயை உடைய எதிரி நாடுகள் தீக்கு இரையாகின்றன. ஊர் பற்றி எரியும் வெளிச்சத்திலும் மக்களின் கூக்குரலிட்டு அழும் ஒலியிலும் கொள்ளை அடிக்கிறாய். உன் போரினால் அந்நாடுகள் நலமிழந்திருப்பதைப் பார், என்று கரிகாலனுக்கு அறம் பிறப்பிப்பதாக அவர் சொல்லிய வார்த்தைகள் சிறப்பானவை.

இப்பாடல் பட்டினப்பாலையில் பெயர் சுட்டப்படாத மன்னர் நாடுகளோடு திருமாவளவன் போரிட்டு வென்றதாகக் கூறப்படும் பாடற்பகுதிகளுடன் (பட்டினப்பாலை அடிகள் 228 முதல் 251) ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

▶ வெண்ணிக் குயத்தியார், கரிகால் பெருவளத்தான் மேல் புறநானூற்றில் வாகைத் திணையில் ஒரு பாடல் பாடியுள்ளார். இப்பாடலும் வெண்ணிப் பறந்தலைப் போரைப் பற்றியதாகவே உள்ளது.

‘நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி,
வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக!
கனி இயல் யானைக் கரிகால் வளவ!
சென்று, அமர்க் கடந்த நின் ஆற்றல் தோன்ற
வென்றோய், நின்னினும் நல்லன் அன்றே
கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை,
மிகப் புகழ் உலகம் எய்திப்,
புறப்புண் நாணி, வடக் கிருந்தோனே!’
- புறம். 66

கரிகால் வளவனே! வெண்ணிப் பறந்தலையில் சேரமான் உதியஞ் சேரலாதனோடு நடந்த போரில் பெரும் ஆற்றலுடன் அவனை வென்றாய். வெற்றி உனதே. ஆனால், உன்னால் தோற்கடிக்கப்பட்ட சேரனோ, புறப்புண் நாணி, வடக்கிருந்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டான். அதனால், அவன் ஈட்டிய புகழ் மிகப் பெரியது. அவன், ‘நின்னினும் நல்லன் அன்றே’ என்று இகழ்வது போலக் கரிகாலனைப் புகழ்கிறார்.

இப்பாடலில், பொருநராற்றுப்படையில் கூறப்பட்ட கரிகாலனது வெண்ணிப் பறந்தலைப் போர் வெற்றியும், எதிராளி புறப்புண் நாணி வடக்கிருந்த செய்தியும் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

காற்றின் செயற்பாடுகளை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து அவற்றிற்கேற்ப நாவாய் செலுத்திக் கடல் ஆதிக்கத்தை மேற்கொண்ட சோழமன்னர் பற்றிய அரிய செய்தியும் இப்பாடலில் கூறப்படுகிறது.

▶ சேரமான் உதியஞ் சேரலாதன் சில ஏடுகளில் பெருந்தோள் ஆதன் என்றும் காணப்படுவதாக ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் (புறநானூறு மூலமும் உரையும், பாடல் 65) குறிப்பிடுகிறார். கழாஅத் தலையார் என்னும் புலவர் சேரமான் உதியஞ் சேரலாதன் வடக்கிருந்த செய்தி கேள்வியுற்று, ஆற்றாமையால் பாடிய பாடல் வருமாறு,

‘தன்போல் வேந்தன் முன்பு குறித்து எறிந்த
புறப்புண் நாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக்கு இருந்தனன் ஈங்கு
நாள்போல் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே’
- புறம் 65

பெருஞ்சேரலாதன் புறப்புண் நாணி வடக்கு இருந்த செய்தியைக் கழாஅத் தலையாரும் வென்ற கரிகால் வளவனை வெண்ணிக் குயத்தியாரும் பாடியுள்ளனர். இவ்விருவரும் போரில் தோற்ற பாண்டியன் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை.

▶ கரிகாலனது வெண்ணிப் பறந்தலை வெற்றியை, மாமூலனார் என்னும் புலவர் அகநானூறு, 55-ம் பாடலில் பதிவு செய்திருக்கிறார். மாமூலனார் வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தன் பாடலில் இணைப்பதில் வல்லவர் என்று அறியப்படுபவர். பாடல் பகுதி வருமாறு,

‘கரிகால் வளவனோடு வெண்ணிப் பறந்தலைப்
பொருது புண் நாணிய சேரலாதன்
அழிகள மருங்கின் வாள் வடக்கு இருந்தென,
இன்னா இன்னுரை கேட்ட சான்றோர்
அரும் பெறல் உலகத்து அவனோடு செலீஇயர்’
- அகநானூறு, 55: (10-11)

வெண்ணிப் பறந்தலைப் போரில், புறப்புண் நாணி, சேரமான் உதியஞ் சேரலாதன், போர்க்களத்தில் வடக்கிருந்து உயிர் துறக்க முனைந்தான் என்பதை அறிந்த அவனது சான்றோர் அவனுடன் தம் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டனர் என்னும் செய்தி இந்த அகப் பாடலில் பதிவாகியிருக்கிறது.

▶ இவ்வெண்ணிப் பறந்தலைப் போர் பரணரால் அகநானூற்றில் (246) விபரமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரு பெருவேந்தரும் பதினொரு வேளிரும் இணைந்து கரிகாலனை எதிர்த்து வெண்ணிப் பறந்தலையில் போரிட்டுத் தோற்று, தத்தம் முரசுகளையும் போர்க்களத்தில் போட்டு விட்டு ஓடினர். கரிகாலன், அவர்களை, அப்போரில் வென்றபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் போல என்று உவமையாக இந்நிகழ்வைப் பரணர் பாடியிருக்கிறார்.

‘காய்சின மொய்ம்பின் பெரும் பெயர்க் கரிகால்
ஆர்கலி நறவின் வெண்ணி வாயில்
சீர் கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பின்
இமிழ் இசை முரசம் பொரு களத்து ஓழிய
பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய’
- அகநானூறு 246

இப்பாடல்களில் எவ்விடத்திலும் கரிகாலனுடன் போரிட்ட சேரன் பெயரோ பாண்டியன் பெயரோ கூறப்படவில்லை. பரணர் தமக்கு முன் நிகழ்ந்த ஒரு போரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகக்கூட இருக்கலாம்.

இந்த இயலில், முடத்தாமக் கண்ணியார் என்னும் புலவர் கரிகால் பெருவளத்தானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, அவன், வீரம், கொடை, வெற்றிச் சிறப்பு, ஆட்சித் திறன் முதலிய சிறப்புகளைப் பாடிய பொருநர் ஆற்றுப்படை என்னும் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் பற்றி ஆராயப்பட்டது.

சென்ற இதழில் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் என்னும் புலவர் திருமாவளவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, அவன் வீரம், கொடை, வெற்றிச் சிறப்பு, ஆட்சித் திறன் முதலிய சிறப்புகளைப் பாடிய பட்டினப்பாலை என்னும் அகத்திணை மரபில் அமைந்த இலக்கியம் ஆராயப்பட்டது.

அடுத்த இதழில் பட்டினப்பாலையில் பாட்டுடைத் தலைவனும் பொருநர் ஆற்றுப்படையின் பாட்டுடைத் தலைவனும் ஒருவரான ஆராய்ந்து அவர்கள் காலம் ஆராய முயற்சிக்கப்படும்.

(தொடரும்)

selvanayaki.s@thaiivedu.com

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுக்கால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி.

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்

34

- நா. சுப்பிரமணியன்

‘திருக்குறள் ஆய்வுகள்’ என்ற பார்வையின் நிறைவுப்பகுதி:

இத்தொடரிலே கடந்த 28-ம் கட்டுரைமுதல் திருக்குறள் என்ற ஆக்கம் தொடர்பாக நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வுகள் பற்றி நோக்கிவருகிறோம். இவ்வகையில் கடந்த 32-ம் கட்டுரையின் பிற்பகுதியிலும் 33-ம் கட்டுரையிலும் ‘திருக்குறளைச் சமயங்களுடன் தொடர்புறுத்தும் வகையில் நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வுகள் சார்ந்து நோக்கி வந்தோம். அவ்வகையில் முதலிலே சமணம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகிய சமயங்களுடன் அந்நூலைத் தொடர்புபடுத்தி நோக்குவதற்கான சான்றுகளை நோக்கினோம். அவற்றின்மூலம் அச்சமயங்களின் செல்வாக்கு - குறிப்பாக அச்சமயங்கள்சார் ‘அற - ஒழுக்க நெறிகளின் செல்வாக்கு- திருக்குறளில் உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது என்பதும் அங்கு சுட்டப்பட்டது. ஆயினும், ஆய்வாளர்களுள் சிலர் கருதுவதுபோல, ‘அந்நூலானது மேற்படி இரு சமயங்களில் ஒன்றைச் சார்ந்தோரால் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம்’ என்பதான ஊகத்துக்கு இடமில்லை என்பதையும் கடந்த (33ம்)கட்டுரையிலே தெளிவாகவே நோக்கினோம்.

அதனைத் தொடர்ந்து சைவம், வைணவம் ஆகிய சமயங்களுக்கும் அவற்றின் சமூகப் பின்புலங்கள்சார் சிந்தனைத்தளங்களான ‘வேதமரபு’, ‘தர்மசாஸ்திரமரபு’, ‘ஆயர்வேத மருத்துவமரபு’ ஆகியவற்றுடனும் அம்மரபுகளுடன் தொடர்புடையனவாகிய சாணக்கியரின் அர்த்தசாஸ்திரத்துடனும் திருக்குறள் கொண்டிருக்கக்கூடிய பொதுத்தன்மைகள் கவனத்துக்கு இட்டுவரப்பட்டன. அப் பொதுத்தன்மைகள் மேற்படி மரபுகள்சார் சிந்தனைகளுடன் திருக்குறளை மிக நெருக்கமாக இட்டுச் செல்வனவாகவுள்ளன என்பதும், முன்னையகட்டுரையிறுதியில் சுட்டப்பட்டது. மேற்கூட்டியவற்றுள் ‘தர்மசாஸ்திரமரபு’, ‘ஆயர்வேத மரபு’ மற்றும் அர்த்தசாஸ்திரம் ஆகியன பொதுவாக ‘வேதமரபின்’ தொடர்ச்சி என்றே கொள்ளப்படுவன. அவ்வகையில் ‘வேதமரபு’ என்ற பொதுச்சுட்டை முன் வைத்தே அவ்விளக்கங்கள் அங்கு முன்வைக்கப்பட்டன.

மேற்கூட்டியவாறு, திருக்குறளானது வேதமரபுடன் கொண்டுள்ள நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கருத்துள்ள கொண்டுள்ள ஆய்வாளர்களில் ஒருசாரார் அந்நூலை வேதமரபு சார்ந்த ஒரு ஆக்கமாகவே கருதிவந்துள்ளனர், கருதியும் வருகின்றனர். இவ்வாறான கருத்துநிலையின் அண்மைக்கால முக்கிய பதிவாக அறியப்படுவது THIRUKKURAL-An Abridgment of Sastras (2018) என்ற ஆய்வுநூல். இதனை எழுதியவர் பிரபல வரலாற்றாய்வாளரும் தொல்லியலறிஞருமான டாக்டர் நாகசாமியவர்களாவார். இந்நூல் இதுவரை எனது பார்வைக்கு வரவில்லை. ஆயினும் இவ்வாக்கம் பற்றிய கருத்தரங்கொன்றில்(சென்னை மயிலாப்பூர் பாரதீய வித்யாபவன் - 08-01-2018) நூலாசிரியர் நிகழ்த்திய ‘அறிமுகவுரை’யில் முன்வைத்துள்ள குறிப்புகள் இதன் நோக்கம் மற்றும் உள்ளடக்க நிலை ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. அவ்விழைவுகவரையிலிடம் பெற்ற இரு குறிப்புகள் வருமாறு:

‘நமது வேத கலாசாரத்தின் சாரத்தைத் தருகின்ற நூலாக ஒரு புரட்சிகரமான பார்வையுடன் திருக்குறளை அணுகி எழுதப்பட்டுள்ள நூல் இது. நமது தர்மசாஸ்திரம், அர்த்தசாஸ்திரம், நாட்டியசாஸ்திரம் காமசாஸ்திரம் ஆகியவற்றின் கருத்துப்பொருள்கள்

திருக்குறள் எங்கும் நெடுக உள்ளன...’

‘வேத, உபநிடத, தர்ம சாஸ்திரங்களின் சாரங்களைத் தமிழில் குறட்பாக்களாகத் தொகுத்து வழங்கும் திருவள்ளுவர், மனு,யாக்யவல்கியர், கௌதமர், ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், பராசரர், வசிஷ்டர் போன்ற மஹரிஷிகள் வரிசையில் வைக்கப்பட்ட வேண்டியவர் ஆவார். திருவள்ளுவர் வைதிக தர்ம மார்க்கத்தை தமிழில் எளிமையாக வழங்கியுள்ளதே திருக்குறள் என்கிற உண்மை எழுகின்றது. திருக்குறளைத் தொடர்ந்து வாசிக்கும் அன்பர்களின் திருக்குறள்பற்றிய பார்வையை இந்நூல் மாற்றும் என்று பரிபூரணமாக நம்புகிறேன்.’

- தமிழ் ஹிந்து இதழ் பெப்ரவரி 18, 2018

மேற்படி குறிப்புகளை நோக்கும்போது குறித்த நூலானது, ‘திருக்குறள் வேதமரபுசார் ஆக்கமே’ என்பதான முன்முடிபுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகின்றது. அதாவது, திருக்குறளின் தோற்றப்பின்புலம்பற்றிய நுண்ணாய்வாக அது அமைந்ததன்று, குறித்த ஒருபண்பாட்டுமரபின் தொடர்ச்சியாக அந்நூலை அடையாளப்படுத்துவதான முனைப்புடன் உருவாக்கப்பட்ட ஆக்கமே அது என்பதும் தெளிவாகவே புலனாகின்றது. அவ்வகையில் ஒருபக்கப் பார்வை கொண்டதுமான நூலாக்க முயற்சியே அது என்பது வெளிப்படை.

இவ்வாறு இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதைப்போலத் திருக்குறளைத் ‘வைதிக தர்ம மார்க்கம்’ - அதாவது ‘வேதமரபு’ சார்ந்த ஆக்கமாக வரையறை செய்வதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை என்பதை இங்கு முதலிலேயே பதிவுசெய்ய விழைகிறேன். இதற்கான முக்கிய காரணங்கள் இருவகையின. ஒரு வகையின, நோக்கு நிலை சார்ந்தனவாகும். இன்னொரு வகையின, வாழ்வியல் அம்சங்களை எடுத்துரைப்பதில் மேற்படி வேதமரபுக்கும் திருக்குறளுக்கும் இடையிற் புலப்படும் வேறுபாடுகளாகும்.

நோக்குநிலை என்றவகையில் முதலிற் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம், வேத மரபானது சமுதாயத்தின் மேல்மட்டத்திலிருந்து அதாவது, நாடாள்வோர் மற்றும் அவர்களைச்சூழவுள்ள சிந்தனையாளர்கள் ஆகியோரின் தளத்திலிருந்து சராசரி மக்கட்சமூகத்தை நோக்கி முன்வைக்கப்பட்ட பார்வை என்பதாகும். அவ்வகையில் அவை அவ்வக்காலச் ‘குடும்ப சமூக’ அமைப்புகள் மற்றும் ‘அற-ஒழுக்க’ நியதிகள் ஆகியவற்றைச் சில வரையறைகளுக்கு உட்படுத்தும் நோக்கிலான ஒருவித அதிகாரக்குரல்களாக உருவானவையாகும். அவற்றின் பார்வையிலே சமூகமானது நால்வருணங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டதாகும். இவ்வருணங்களுக்கேற்பத் தொழில்முறைகளும், ஒழுக்க நெறிகளும், உரிமைகளும், கடமைகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுங்கூட அம்மரபிலே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. வேதமரபு - குறிப்பாகத் தருமசாஸ்திர மரபு - நம்முன்னிறுத்தும் பொதுவான சமூகக்காட்சி இதுவே.

திருக்குறளானது மேற்கூட்டியவாறான அதிகார சமூகத்தின் குரல் அன்று. அது ஒரு சான்றோனின் - அல்லது சான்றோர்கள் சிலரின்-

அநுபவநிலைசார் எடுத்துரைப்பாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். சிற்சில குறள்களில் அதிகாரக் குரல்கள் வெளிப்பட்டாலும் அதிலே ஆட்சியதிகாரத்தின் பின்புலம் இருக்காது. அநுபவ முதிர்ச்சியின் பின்புலமே இருக்கும். இத்தொடர்பில் மேலும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய அம்சம், 'ஆட்சியிலுள்ளோர் மேற்கொள்ளும் மனித நேயமற்ற செயற்பாடுகளைக் கண்டிக்கும் வகையிலான அதிகார எதிர்புணர்வுகளையுங்கூட' திருக்குறளில் காணமுடியும். அதிக வரிபோடும் ஆட்சியாளனை வழிப்பறித் திருடனாக அடையாளப்படுத்தும் நெஞ்சுரம் இச்சான்றோர் குரலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறமைந்த குறள் வருமாறு:

**'வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.'**

- குறள்: 552

இக்குறளிலே வேலொடு நின்றான் என்பது ஆயுதம் தாங்கி நிற்கும் வழிப்பறித் திருடனைக் குறிப்பிடுவதாகும். இத்தகைய வழிப்பறித் திருடர்கள் சங்கப்பாடல்களில் 'ஆறலை கள்வர்' எனக் குறிப்பிடப்படுவோராவர். (ஆறு - வழி, அலைத்தல்-துன்புறுத்தல்). இவர்களிடம் அகப்படுவோர் தப்புவதற்கு வாய்ப்பற்ற நிலையில் தமது உடைமைகளை அக்கள்வரிடம் இழக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலையினராவர். அதிகபொருளைக் குடிமக்களிடம் வரியாகக் கேட்டு நிற்போரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட குடிமக்களும் கேட்கும் பொருளை எப்படியாவது கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலையினரேயாவர். இதுவே, இங்கு வள்ளுவர் முன்வைக்கும் ஒப்பீடாகும்.

மேற்படி குறளிலே பயின்றுள்ள இரவு என்ற சொல்லின் பொருண்மை நுனித்து நோக்குதற்குரிய முக்கியத்துவமுடையது. ஆட்சிக்குத் தேவையான வரி என்பது இரந்து பெறப்படவேண்டிய தன்று. அது ஆட்சியின் நிர்வாக நடைமுறை மூலம் பெறப்பட வேண்டியது. அவ்வாறான தேவைக்கு மேற்பட்ட பொருளைக் குடிமக்களிடம் ஆட்சியாளன் 'யாசித்து நிற்கும் நிலையே' இங்கு 'இரவு' எனப்பட்டது.

இவ்வாறு அதிக பொருளைக் கேட்கும் முறைமையானது வெளிப்பார்வைக்கு இரப்பது போன்ற பாவனையில் அமைந்திருக்கும். ஆயினும் அப்பாவனைக்குள்ளே, 'தராவிட்டால் தண்டிப்பேன்' என்பதான உட்குறிப்பும் அமைந்துள்ளது. எனவே, அச்செயற்பாடானது திருடனொருவனின் செயற்பாடு போன்றதே என்பதே மேற்படி குறள் தரும் செய்தியாகும். இத்தொடர்பிலே, மேற்படி இரவு என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தரும் தாராக்கால் ஓறுப்பல் என்னும் குறிப்பினனாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மை ஆயிற்று' என்ற உரை விளக்கம் நமது சிந்தனைக்குரியதாகும். (ஓறுப்பு - தண்டனை)

அதேபோல, ஆட்சியாளரின் கொடுங்கோன்மை சார்ந்த மற்றொரு முக்கிய குறளும் இங்கு சுட்டப்படவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையதாகும். அக்குறள்:

**'அல்லற்பட டாற்றாது அமுத கண்ணீர்ன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை'**

- குறள்: 555

இக்குறள், 'பொருளாசை கொண்டு மக்களைத் துன்புறுத்தும் ஆட்சியாளனுடைய கொடுங்கோன்மையே அவனுடைய செல்வத்தை அழித்துவிடும்' என்ற பொருளைத் தருவதாகும். ஆட்சியாளர் சிலருடைய கொடுமைகளால் கண்ணீர்விட்ட சமூகமாந்தரின் அவல நிலையைக் கண்ணுற்ற அக்காலச் சான்றோர் சமூகம் அவ்வாட்சியாளர்கள் மீது இட்ட சாபமாகவேகூட இக்குறளை நாம் கருதலாம். திருக்குறளின் இவ்வாறான மனிதநேய உணர்வின் ஆழத்தை அடையாளப்படுத்தி நிற்பனவான மேலும் சில குறள்களுங்கூட இங்கு சுட்டத்தக்க முக்கியத்துவமுடையவையாகும்.

**'இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருனலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு'**

- குறள்:1048

**இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றியான்'**

- குறள்:1062

இவ்விர குறள்களும் வறுமையின் கொடுமை பற்றிய அநுபவப்பதிவுகளாகும். இவற்றுள் முதலாவது குறளிலே, 'பசித்துயரால் துவண்டு நிற்கும் ஒரு ஏழையின் அவலநிலை' முன்னிறுத்தப்படுகிறது. 'பசித்துயரால் நான் நேற்று துவண்டு செத்துக்கொண்டிருந்தேன். இன்றுங்கூட நான் அத்தகைய துயரை அநுபவிக்க வேண்டிவருமோ? என் அழகைக்குரலாக அந்த அவலநிலை இதில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி இரண்டாம் குறளிலே 'பசி காரணமாக ஒருவர் பிச்சையேற்றுத்தான் வாழவேண்டும் என்ற நிலை இந்த உலகில் நிலவுமானால் இவ்வுலகைப் படைத்த இறைவன் கெட்டலைந்து திரியட்டும்' என ஏழையொருவன் இறைவனுக்கே சாபமிடுவதைக் காண்கிறோம். இதிலே வள்ளுவன் ஒரு அறவியலாளன் என்ற ஒளிவட்டத்துக்கு அப்பால் சராசரி மானிடனாக எம்மருகில் வந்து நிற்பதை - எமது இதயத்தைத் தொடுவதைத் தெளிவாகவே உணர்கிறோம். இக்குறளை வாசிக்கும்போது, 'தனியொருவனுக்கு உணவிலை யெனில் இச்செகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்ற மகாகவி பாரதியின் ஆவேசவரிகள் நினைவில் வருவதைத் தவிர்க்கமுடியாது. (இக்குறளிலிடம் பெற்றுள்ள 'உலகியற்றியான்' என்ற சொல்லானது சட்டங்களை இயற்றி, நாடாளுபவனாகிய வேந்தனையே சுட்டிநிற்பது என்ற கருத்தும் உளது.)

இவ்வாறாகத் திருக்குறள் புலப்படுத்தி நிற்கும் மனிதநேயத்தின் ஆழமானது, 'வேதமரபு என்ற பொது அடையாளத்துக்குள் மட்டும் அந்நூல் அடங்கிநிற்பதன்று' என்பதைத் தெளிவாகவே உணர்த்தி நிற்பதாகும்.

நோக்குநிலைசார் வேறுபாடு பற்றிய விளக்கம் இதுவே. அதாவது, திருக்குறளானது வேதமரபினின்று வேறுபட்டதென்பதும் அதன் மனிதநேயப்பண்பானது அதனைத் தனித்தன்மை கொண்ட ஒரு ஆக்கமாகவே அடையாளப்படுத்தி நிற்பது என்பதுமே, இங்கு மனங்கொள்ளவேண்டிய செய்தியாகிறது. இத்தொடர்பில் கவனத்துக்குரிய மேலுமொரு குறிப்பையும் இங்கு முன்வைக்க விழைகிறேன்.

வேதமரபானது சமூகத்தை நால்வருணக் கோட்பாட்டினூடாகத் தரிசிப்பது என்பதை முன்னரே நோக்கியிருந்தோம். அவ்வாறான பாகுபாட்டைத் திருக்குறளில் நாம் தரிசிக்கமுடியாது. பிறப்படிப்படையில் அனைவரும் - அனைத்து உயிர்களுங்கூட- சமமானவையே என்பதே திருக்குறளின் கருத்தாகும். இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்ததே,

**'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்'**

- குறள்:972

என்ற குறள். 'உயிர்கள் - குறிப்பாக மனிதர்கள் - பிறப்பிலே சமநிலையினரேயாவர். செய்யும் தொழில்களே ஒருவரை இன்னொருவரிடமிருந்தது வேறுபடுத்து சிறப்பு அம்சங்களாகும்.' இதுவே இக்குறளின் தெளிபொருள். வேறுபட்ட தொழில்களை ஆற்றுவதன் ஊடாக மாந்தர்கள் தத்தமக்குத் தனியான அடையாளங்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறான அடையாள வேறுபாடுகளே இக்குறளில் 'சிறப்பு ஒவ்வா' என்பதால் இக்குறளில் சுட்டப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு கொள்வோமானால் இக்குறள் ஒருவகையில் அக்காலத் தமிழகத்திலே பரவியிருந்திருக்கக் கூடிய வருணக்கருத்தியல் மீதான - குறிப்பாகச்சமூக ஏற்றத்தாழ்வுசார் சிந்தனைகள் மீதான - விமர்சனமாகவும் கூடக் கருதக்கூடியதாகிறது.

நோக்கு நிலைகள் என்றவகையில் வேதமரபினின்று திருக்குறளை வேறுபடுத்தி நிற்கும் அம்சங்களை இதுவரை நோக்கினோம்.

அடுத்து, வாழ்வியல் நிலைகளை எடுத்துரைப்பதில் வேதமரபிலிருந்து வேறுபடுகின்றமை பற்றிய ஒரு முக்கிய சான்றை இங்கு நோக்கலாம். அது அறத்துப்பாலின் ஒரு பகுதியாகிய 'துறவறவியல்' ஆகும்.

இந்திய மரபிலே 'துறவுநிலை' என்பது பொதுவாக, இரு நிலைகள் சார்ந்ததாகச் சிந்திக்கப்பட்டுவந்துள்ளது. ஒன்று, இளமையிலேயே பூணும் துறவு - அதாவது, 'இல்வாழ்வில் புகாமல் நேரடியாகவே துறவுபூணும் நிலை' ஆகும். இன்னொன்று, இல்லாழ்வை நிறைவு செய்தபின் 'வானப்பிஸ்தம்' என்ற நிலையை எய்தி, அதனையும் கடந்தநிலையில் அடிபதிப்பதான 'ஸந்யாஸம்' என்பதான 'துறவு நிலை' ஆகும். மேற்கூறிய இரண்டிலே திருக்குறளின் துறவறவியல் கூறும் துறவானது எவ்வகையினது?' என்பதே இங்கு எழும் வினாவாகும். இத்தொடர்பில் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடமுள்ளது என்பதே, இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய செய்தியாகும்.

திருக்குறளின் முக்கிய உரையாசிரியர்கள் இருவர் அந்நூல் சுட்டும் துறவு நிலையை, 'இல்வாழ்க்கையைத் தொடர்ச்சியான ஒரு நிலையாகவே கருதுகின்றனர். இவர்களில் ஒருவர், பண்டைய உரையாசிரியர்களில் முக்கியமானவராகக் கொள்ளப்படும் பரிமேலழகர். இன்னொருவர், இருபதாம்நூற்றாண்டிலே திருக்குறளுக்குத் தமிழ்மரபு சார்ந்து புத்துரை கண்டவர்களிலொருவரான மதுரை இளங்குமரனாவார்.

'...துறவறமானது மேற்குறித்த இல்லறத்தின் வழுவாது ஒழுகி அறிவுடையோராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி விடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம்' என்பது பரிமேலழகர் முன்வைத்த கருத்து. (துறவறவியல் தோற்றவாய்).

'துறவோ எனின், இல்லறஞ்சிறந்த நாளில் கணவன், தன் மனைவியொடும் மக்களொடும் இருந்து செய்யும் பொதுநலச் செய்கை' என்பர் இளங்குமரனார். (திருக்குறள் - வாழ்வியல் உரை - 'முன்னோட்டம்' - 1990, ப. 13)

மேற்கூட்டிய இருவரின் கருத்துகளுக்கு ஏற்ப துறவு என்ற நிலையை இல்லறம் என்ற நிலையுடன் தொடர்புறுத்திக் காண்பது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமானது என்பதே இங்கு சிந்தனைக்குரியதாகிறது. திருக்குறளின் கட்டமைப்பிலே இல்லறவியலைத் தொடர்ந்து துறவறவியல் அமைந்துள்ள தென்பதான இயல்வைப்பு முறை என்ற அம்சத்தைத் தவிர மேற்படி தொடர்புநிலைக்கான வேறு எந்த அகச்சான்றும் இந்நூலாக்கத்திற் காணப்படவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். மேலும் துறவறவியலின் சில குறட்பாக்கள் இல்லறம் மற்றும் துறவறம் ஆகிய இரண்டையும் வேறுபட்ட இருதள நிலையினவாகவே காட்டுகின்றன என்பதும் இங்கு நோக்குதற்குரியது. அக்குறட்பாக்கள் வருமாறு.

'அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றிற் போலும் பெறுவ தெவன்.'

- குறள்:46

'துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல் மற்றைய வர்கள் தவம்'

- குறள்:263

'வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க துறந்தபின் ஈண்டியற் பால பல.'

- குறள்:342

'தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றையவர்.'

- குறள்:348

இவற்றில் முதலாவது குறள், 'ஒருவன் அறவழியிலே இல்வாழ்க்கையை மேற்கொள்வானாயின் அதற்கு மாறான புறவழியிலே அவன் சென்று பெறக்கூடிய பயன் எதுவுமே இல்லை' என்ற பொருளைத் தருவது. இதிலே புறவழி அதாவது 'புறத்தாறு எனச் சுட்டப்படுவது யாது?' என்பதே நம்முன் நிற்கும் வினா. இதனைப் பரிமேலழகர் 'இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்லும் நிலை' என்பர். மணக்குடவர் இதனைத் தவம் எனக்கொள்கிறார். இவ்வாறு இவர்கள் கூறுவதே இக்குறளின் பொருளாயின் துறவறத்தை இல்லறத்தின் தொடர்ச்சியாகக் கொள்வது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் இல்வாழ்வார் அதனை நன்கு கடைப்பிடித்தால் துறவை நாடவேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது என்பதை மேற்படி முதற் குறள் உணர்த்திநிற்பது தெளிவு. எனவே இல்லறமும் துறவறமும் தொடர்ச்சியற்ற இருவேறு நிலைகள் என்பது இங்கு தெளிவாகிறது.

மேற்படி, 2-ம் 4-ம் குறட்பாக்களிலே 'மற்றையவர்' என அமையும் சுட்டானது பொதுவாக துறவு நாடாத இல்லறத்தினரையே சுட்டிநிற்பதாகக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. 'துறவிகளுக்கு உணவளித்தல் முதலான கடமைகளைப் புரிவதில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள இல்லறத்தார் அம்முயற்சி காரணமாகவே தமக்குரிய தவத்தை மறந்தனரா?' என்ற வினாவை மேற்படி 2-ம் குறள் எழுப்புகிறது. 4ம் குறளானது 'துறவே உயர்நிலையான வீடுபேற்றுக்கு வழியாகும்' எனவும் 'அவ்வழி சாராதோர் மாயவலைக்குள் அழுந்திநிற்பவர்கள்' எனவும் கூறுவது தெரிகிறது. இதுவே இக்குறள்கள் பற்றிய பொதுவான புரிதல் ஆகும். இவ்வாறு நோக்கும்போது இவை இல்வாழ்வு பற்றிய விமர்சனமாக-அதாவது இல்வாழ்வானது துறவு நிலையை விடத்தரங்குன்றியது என்பதான மதிப்பீடாக - அமைவதையும் ஊக்கிக் முடிகிறது.

மேற்கூட்டிய 4-ம் குறளுக்கு மேலே நோக்கியவாறு பொருள்கொள்ளாமல் வேறுவகையில் பொருள்கொள்ளவும் இடமுள்ளது. அதாவது, 'துறவுநெறியில் ஈடுபடுபவர்கள் பற்றுக்களைத் துறப்பதில் தீவிரமாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு தீவிரமின்றியிருப்பின் அந்நிலையானது எதிர்மறை விளைவுகளையே ஏற்படுத்திவிடும்' என்பதான கருத்தை வலியுறுத்தும் குறளாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொண்டால் 'மற்றையவர்' என்பது இல்வாழ்வாரைச் சுட்டுவதாகக் கருத இடமில்லை. பற்றுநீக்குவதில் தீவிரமற்றவர்களையே அது குறிப்பதாகிவிடும்.

வேண்டினுண்டாக... எனத் தொடங்கும்மூன்றாவது குறளானது, 'உலகியல் அநுபவத்துக்குரிய வசதிவாய்ப்புகள் உள்ளபொழுதே துறவை நாடவேண்டும்' எனப்பொருள் தருகின்றமை வெளிப்படையாகும். அவ்வாறாயின் இல்வாழ்வை அநுபவித்த பின்னர் துறவு பூணும் நிலையை இது குறிப்பதாகக் கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவு. மேற்கூட்டியவாறு பொருள் கொள்ளாமல், 'இல்வாழ்வை அநுபவித்திருப்போர் வாழ்நாள் முழுவதும் அதற்குள்ளேயே தோய்ந்துவிடாமல் ஒரு கட்டத்தில் அதிலிருந்து விடைபெற்றுத் துறவை நாடவேண்டும்' என்பதையே இக்குறள் வலியுறுத்துகிறது எனக் கொள்ளவும் இடமுள்ளது. அவ்வாறு கொண்டால் அத்துறவானது இல்வாழ்வின் ஒரு தொடர்நிலையே எனக்கருத இடமுண்டாகிறது.

திருக்குறளின் துறவறவியல் சார்ந்த மேற்படி நான்கு குறள்களின் பொருண்மைகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது முதலிரண்டின் பொருண்மைகளும், 'இல்லறத்தின் தொடர்ச்சியாகத் துறவைக் காண்பதற்குத் துணைபுரியவில்லை' என்பதோடுமட்டுமன்றி அவை, துறவைத் தனியான ஒரு வழக்கையுமாயாகவே காட்டியுள்ளன என்பதையும் கூட உய்த்துணரமுடியும்.

இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது திருக்குறள் கூறும் துறவறமானது இல்லறத்தின் தொடர்ச்சியாக அமைந்ததன்று என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது. முன்பு அறத்துப்பாலின் இல்லறவியல் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அது, வேதமரபின் தொடர்ச்சியான தர்மசாஸ்திர மரபின் கிருஹஸ்தம் என்பதோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கது' என நோக்

கியிருந்தோம். ஆனால், 'அடுத்தமைந்த துறவறவியல் மேற்படி தர்மசாஸ்திர மரபு சார்ந்ததன்று' என்பதே இங்கு நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகிறது. அதாவது இல்வாழ்வு எனப்படும் கிருஹஸ்த நிலையை நிறைவுசெய்தபின் வானப்பிரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என்ற படிநிலைகளையடைவதான தர்மசாஸ்திரமரபு சார்ந்த துறவைத் திருக்குறள் பேசமுற்படவில்லை என்பதே இங்கு நாம் கருத்திற்கொள்ளவேண்டிய பண்பாட்டு அம்சமாகும். இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதானால் 'உலகியல்சார்ந்ததான இல்லறத்தில் ஈடுபடாமல் இளமையிலிருந்தே துறவை நாடும் ஒருநெறியாகவே திருக்குறள் கூறும் துறவை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. அவ்வகையில், திருக்குறளை வேதமரபிலிருந்து வேறுபடுத்திநிற்கும் முக்கிய புள்ளியாக இதனை நாம் கருத இடமுண்டாகிறது.

இவ்வாறு கூறும்பொழுது, 'வேதமரபிலே இளமையிலேயே துறவைநாடும் நெறி நிலவவில்லையா?' என்ற வினா எழும். அங்கேயும் அதற்கான சான்றுகளும் அம்மரபில் உள என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. குறிப்பாக, அம்மரபு சார்ந்தவரான வியாசமுனிவரின் மகனான சுகர் என்பாரும், அத்தை தத்துவத்தை நிறுவிய ஆதிசங்கரரும் அத்தகு துறவை - அதாவது இளமையிலேயே உலகியல் ஈடுபாட்டிலிருந்து விலகும் துறவை - மேற்கொண்டவர்கள் என அறியப்படுகின்றனர். ஆனால் வேதமரபானது அவ்வாறான ஒரு துறவுநிலைக்கு முக்கியத்துவம் தந்து, அதனை ஒரு நெறிமுறையாக எடுத்துப் பேசியமைக்கான தெளிவான சான்றுகள் கிடைத்தில். குறிப்பாகத் தர்மசாஸ்திரங்கள், 'இல்லறத்தைத் தொடரும் துறவு என்ற நிலையையே துறவுசார் நெறிமுறையாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளன' என்பது இங்கு நமது சிந்தனைக்குரியதாகிறது. எனவேதான் திருக்குறள் கூறும் துறவை அம்மரபிலிருந்து வேறுபட்டதாக நாம் கருதவேண்டியநிலை ஏற்படுகிறது.

அவ்வாறாயின், 'திருக்குறளின் துறவு தொடர்பான கருத்தாக்கத்தின் ஊற்றுக்கண் எது?' என்ற வினா எழுவது இயல்பு. இதற்கான விடையைச் சமணம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகிய மரபுகளின் ஊடாகவே நாம் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். அவையே இல்லறம் புகாமல் இளமையிலேயே துறவு புணும் மரபைப் பேணிநிற்பன. திருக்குறள் கூறும் துறவானது கொல்லாமை, இன்னா செய்யாமை என்பவற்றோடு புலாலுண்ணாமையையும் முக்கிய நோன்பாகக் கொண்டதாகும். சமணமே இம்முன்றையும் வலியுறுத்தி நிற்பது. (பௌத்தம் புலாலுண்ணாமையை முக்கிய நோன்பாகக் கொண்டதன்று என்பதை முன்னரே நோக்கியுள்ளோம். எனவே, திருக்குறளின் துறவறவியலானது சமணமரபு சார்ந்ததாகவே கொள்ளக் கூடியதாகும். பாயிரவியலில் இடம்பெற்றதான நீத்தார் பெருமை என்ற அதிகாரத்திலே சமணசங்கத்தின் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளதென அறிஞர் அல்பர்ட் சுவைட்சர் கூறியுள்ள கருத்தை முன்னரே நோக்கியுள்ளோம்.

குறளாசிரியர் தமது சமகாலத் தமிழ்ச் சூழலிலே செந்தண்மை புண்டு அருட்பணிகள் ஆற்றிநின்ற சமண முனிவர்களது ஆளுமையம்சங்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு அவர்களிடத்து அவர்கொண்டிருந்த ஈடுபாடே நீத்தார் பெருமை அதிகாரத்தில் விதந்து பேசப்பட்டது என்பதை ஊகித்துணர முடியும். அவ்வாறு பாயிரவியலில் ஒரு அதிகாரத்தில் அவர்களது பெருமையைக் கூறியபின் அவர்களது ஆளுமையம்சங்களுக்கு அடிப்படையான பண்புகளை விரிவுபடுத்திப் பேசமுற்பட்டநிலையையே துறவறவியலில் நாம் தரிசிக்கிறோம் எனலாம்.

இவ்வாறான அம்சங்களைக் கருத்துள்ளகொண்டால் திருக்குறளை 'வைதிக தர்ம மார்க்கம்' - அதாவது 'வேதமரபு' சார்ந்த ஆக்கமாக எரையறை செய்வது பொருத்தமற்றது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அதாவது அம்மரபுக்கு அப்பாலான கூறுகளையும் கூட உள்ளடக்கியதான ஒரு ஆக்கமாகவே திருக்குறள் கருதப்

படவேண்டியதாகிறது என்பது வெளிப்படையாகும்.

இதுவரை, திருக்குறளுக்கு ஊற்றுக்கண்களாகத் திகழ்ந்திருக்கக் கூடிய சிந்தனை மரபுகள் என்ற விடயத்தை- குறிப்பாகச் சமய மரபுகளை - மையப்படுத்தி விரிவாகவே நோக்கிவிட்டோம். இவ்வாறான பார்வைகள் ஊடாக நாம் வந்தடையக்கூடிய முக்கியமுடிவு, 'திருக்குறளிலே மேற்படி சமணம், பௌத்தம் மற்றும் வேதமரபு என்பவற்றில் எதன் பங்கையும் மிகைப்படுத்திக் கூறமுடியாது' என்பதேயாகும்.

அந்நூல் தனது காலகட்டத்தில் நிலவிய அனைத்து சிந்தனைகளின் நல்ல அம்சங்களையும் உள்வாங்கிக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அந்நூல், 'மேற்குறித்தவற்றுள் எதற்கும் தனித்த முக்கியத்துவம் அளிக்க முற்படவில்லை என்பது நமது கவனத்துக்குரியது. அவற்றின் பயன்பாட்டுநிலை சார்ந்த சிறப்பம்சங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளவே அது முற்பட்டுள்ளது. இத்தொடர்பிலே வள்ளுவர் கொண்டிருந்த நிலைப்பாட்டைத் தெளிந்துகொள்வதற்கு அவருடைய இரண்டு குறள்களையே நாம்துணைக்கு அழைக்கலாம்.

'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு'.

- குறள்:423

'கடனென்ப நல்லவை எல்லாம் கடனறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு'.

- குறள்:981

இவற்றின் பொருள் வெளிப்படையாகும். 'யார்யார் எவ்வெவற்றைக் கூறினாலும் அவற்றிலுள்ள மெய்மைகளைக் கருத்துட் கொள்வதே அறிவுடையோர் செயல்' என்பது முதற்குறள் தரும் செய்தியாகும். ஏறத்தாழ இதே செய்தியையே மேற்படி இரண்டாம் குறள் சற்று வேறுவகையில் சான்றோருடைய கடமையாகவும் வலியுறுத்தி நிற்கிறது. எவையெவை நல்லனவோ அவற்றை அறிந்து செயற்படுவதே சான்றோரதுகடமை' என்பதே இது தரும் செய்தியாகும். எனவே, 'திருக்குறளானது சமணம், பௌத்தம் மற்றும் வேதமரபு என்பவற்றிலிருந்து பல விடயங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் அவற்றைத் தேர்வுசெய்து தன்வயப்படுத்திக்கொள்வதில் தனக்கெனத் தனியான பார்வையுடன் - அதாவது அறிவுசார்ந்ததும் சான்றாண்மை மிக்கதுமான பார்வையுடன் அவ்வாக்கம் செயற்பட்டு எது' என்பது தெளிவாகிறது.

'திருக்குறளைச் சமயங்களுடன் தொடர்புறுத்தும் வகையில் நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வுகள்' பற்றிய பார்வையானது இத்துடன் நிறைவுக்கு வருகிறது. இக்கட்டுரைத்தொடரிலே திருக்குறள்பற்றிய இப்பார்வைப் பகுதியை நிறைவுசெய்யும் நிலையிலே அந்நூலின் உருவாக்கத்துக்குப்பின்புலமாகத் திகழ்ந்திருக்கக்கூடிய - அதாவது அந்நூலின் ஊற்றுக்கண்ணாகத் திகழ்ந்த சிந்தனைச் சூழல்பற்றிய ஒரு குறிப்பொன்றை இங்கு பதிவுசெய்ய விழைகிறேன்.

திருக்குறளின் ஊற்றுக்கண்ணாகத் திகழ்ந்த சிந்தனைச் சூழல் தொடர்பாக...

இவ்வகையில் வகையிலே முதற்கவனத்துக்கு வருபவை பண்டைய தமிழகத்தில் நிலவிய சிந்தனைச்சூழல்கள் ஆகும். குறிப்பாக, சங்கப்பாடல்கள் மற்றும் தொல்காப்பியம் ஆகியன பலப்படுத்திநிற்கும் 'பகுத்துண்டுவாழும் பண்பு' மற்றும் 'அகத்திணை மரபு' என்பன இங்கு நினைத்தற்குரியன. 'தமிழரின் பண்டைய அகத்திணை மரபிலிருந்து முகிழ்த்த ஒரு ஆக்கமே திருக்குறளின் காமத்துப்பால் என்ற செய்தியானது முன்னரே திருக்குறளை ஒரு இலக்கிய ஆக்கமாகக் காணும்பகுதியில் (கட்டுரை:32 தாய்வீடு-

நவம்பர்-2022) எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இங்கு 'பகுத்துண்டு வாழும் பண்பு' அதன் தொடர்நிலைகளுமே இங்கு கவனத்துக்கு இட்டுவரப்படுகின்றன.

தமிழரின் பண்டைய 'பகுத்துண்டு வாழும் பண்பு' தொடர்பாக வழக்கிலிருந்துவரும் இரு சொற்கள் இங்கு கவனத்துக்குரியன. ஒன்று, 'பாதிடு'. இன்னொன்று, 'கொடை' ஆகும். பாதிடு என்பது 'பகுத்து இடுவது' அதாவது பங்கிட்டளிப்பது எனப்பொருள்தருவதாகும். (நமது காலகட்டத்தில் ஈழத்திலே ஆங்கிலத்தின் டிரைநவ எனப் பதற்கான தமிழ்ச் கலைச்சொல்லொன்றை உருவாக்க முயன்றோர் அதற்குப் பொருத்தமானதாக மேற்படி பாதிடு என்ற சொல்லைத் தேர்ந்துகொண்டுள்ளனர் என்பது இங்கு நினைவிற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செய்தியாகும்.) கொடை என்பது வள்ளல் பண்புடன் வாரிவழங்குவதாகும். இவ்விரு சொற்களின் பயன்பாட்டுநிலை தொடர்பாக சமூக வரலாற்று நிலைப்பட்ட விளக்கம் ஒன்றை இங்கே நோக்கலாம்.

'கிடைத்த பொருளைப் பங்கிட்டு துய்த்த குலங்கள் ஆதிநாளைய தமிழகத்தில் வாழ்ந்தன. என்பதை வெட்சித்திணை இலக்கணத்திலிருந்தும் அந்தத் திணைக்குரிய செய்யுட்களிலிருந்தும் உய்த்துணரலாம்...வாளேந்திப் போர் புரிந்தோர், உளவு அறிந்து கூறியோர், பறவைகள் வலம் ஆதலையும் இடம் ஆதலையும் நோக்கி நற்சகுனம் நவின்றோர். ஆகியோருக்கப் பசுக்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதைப் பாதிடு என்றனர். குலவாழ்வில் பங்குபெறும் ஏனையோருக்குத் தருவதைக் கொடை என்றனர்.' (டாக்டர் எஸ். இராமகிருஷ்ணன். திருக்குறள் ஒரு சமுதாயப்பார்வை -1980-பக் 59-60)

மேற்படி குறிப்பானது பண்டைத் தமிழர்கள் புராதன பொதுமைச் சமூகநிலையிலிருந்து உடைமைச் சமூகமாக மாறிக்கொண்டிருந்த வரலாற்றில் ஒரு கட்டம்பற்றியதாகும் இவ்வாறான வரலாற்றில் இன்னொரு கட்டத்திலே, 'நாடிவந்தோரின் பசிப்பினியைத் தீர்க்கும் பண்பு' உருவாகி வளர்ந்தது. இத்தொடர்பில் முனைப்பாகச் செயற்பட்ட சிறுகுடித் தலைவர்கள் பலரைப் புறநானூறு என்ற சங்கநூல் காட்டுகிறது. சிறுகுடி கிழான் பண்ணன் என்ற தலைவன் 'பசிப்பினி மருத்தவன்' என்ற சிறப்புப் பெயரால் சுட்டப்பட்டான். (புறநானூறு:173) பாணர் என்ற இசை மரபினரின் பசியைப் போக்குவதில் ஈடுபாடுகொண்டிருந்தவனான ஈரந்தூர்க்கிழான் தோயன் மாறன் என்பானை அன்றைய புலவருலகம் 'பாண்பசிப் பகைஞன்' (பாணர்களின் பசித்துன்பத்தை போக்குபவன்) எனப்பாராட்டி மகிழ்ந்தது. (புறநானூறு:180)

'உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம்' எனத்தொடங்கும் புறநானூறு 182-ம் பாடல் 'இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிதெனத் தமிழர் உண்டலும் இலர்' எனப் பகுத்துண்டு வாழும் பண்பைப் போற்றிநின்றது. சங்ககாலச் சான்றோர்களிலொருவனாகத் திகழ்ந்த பெருஞ்சித்திரனார் என்ற புலவர் தாம் குமணன் என்ற வள்ளலைப் பாடிப் பரிசிலாகப் பெற்றுவந்த பொருளைச் சூழவுள்ள குடும்பத்தினருக்கும் சமூகத்தினர்க்கும் பகிர்ந்தளிக்கும்படி தனது மனையாளிடம் கூறியவர் என்பதை புறநானூறு:163ம் பாடல் அறியத்தருகிறது.

இவ்வாறு தமிழகச் சூழலிலே பண்டுதொட்டுப் பேணப்பட்டுவந்த தான பகுத்துண்டு வாழும் பண்பானது சங்ககாலத்தின் பின்னரும் தொடர்ந்தது. அவ்வகையில் அது, இங்கு நாம் நோக்குவதான திருக்குறளுக்கும் ஒரு முக்கிய சிந்தனைப் பின்புலமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. இதனை அந்நூலின் 22, 23-ம் அதிகாரங்களான ஒப்புரவறிதல் மற்றும் ஈகை என்பன தெளிவாகவே இனங்காட்டிநிற்கின்றன.

ஒப்புரவு என்பது உலகத்து இயல்பை அறிந்து பிறருக்கு உபகாரியாகத்திகழும் மாண்பைக் குறிப்பதாகும். இம்மாண்புசார் இயங்குநிலையானது இரு பண்புகளைக் கொண்டதாகும். ஒன்று, ஒருவர் தமது உழைப்பைச் சூழவுள்ள பலருக்கும் பயன்படவேண்டியது என உணரும் நிலைபற்றியதாகும். இன்னொன்று, அத்தொடர்பில் அவர் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் பற்றியதாகும். அதாவது சமூகப்பயன்பாடுகருதி அவர் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் சமூகச் சூழலின்பொதுநடைமுறை நியதிகளுடன் ஒத்தியைவனவாகத் திகழவேண்டும் என்பதே இங்கு இரண்டாவதாகச் சுட்டப்படுவதாகும். மேற்படி 'ஒத்தியைவு' என்பதற்கு திருக்குறளின் உரையாசிரியர்களிலொருவரான பரிமேலழகர் 'உலகநடையினை அறிந்து செய்தல்' எனவிளக்கத்தருவர். இதுவே 'ஒப்புரவு' எனப்படுகிறது. இதற்கு விளக்கம் தருகிறார். திருக்குறளின் ஒப்புரவறிதல் என்ற அதிகாரத்தின் சாராம்சம் இதுவே. இத் தொடர்பில்முன்று குறள்கள் இங்கு சுட்டத்தக்க முக்கியத்துவமுடையன.

'தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு' - 213

'ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம் பேரறி வாளன் திரு' - 215

'பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம் நயனுடை யான்கண் படின' - 216

இவற்றின் பொருள்வெளிப்படாது. மேற்படி முதற்குறளிலுள்ள வேளாண்மை என்றசொல் உபகாரம் செய்தல் என்னும் பொருளையும் தக்கார் என்றசொல் உபகாரத்தைப் பெறத் தகுதியானவர் என்றபொருளையும் தந்து நிற்பன.

ஈகை என்பது, 'இல்லை என்று இரக்கும் வறியவர்களுக்குத் தன்னிடம் உள்ளவற்றைப் வாரிவழங்குதல்' என்ற பண்பாகும். வறியவர்களல்லாத பிறருக்கு வழங்குபவை சுயநலன் கலந்தவையாகும். எனவே அவை ஈகை ஆகா. இதனை,

'வறியார்க்கு கொள் றீவதே ஈகை மற்றெல்லாம் குறியெதிர்பை நீர் துடைத்து' - 221

என்ற குறள் உணர்த்தும்.

மேற்படி இருஅதிகாரங்களும் பகுத்துண்டு வாழும் பண்புசார்ந்த இருவேறு இயங்குநிலைகள் என்பது தெளிவு. புராதன சமூகத்தில் நிலவிய பாதிடு, கொடை ஆகிய மனிதநேயப் பண்புகள் சமூக வளர்ச்சி நிலைகளுக்கு ஏற்பப் புதியவகைப் பொருட்பரிமாணங்களை எய்திவந்துள்ள வரலாற்றைத் திருக்குறளின் மேற்படி அதிகாரங்கள் இரு ஊடாக உய்த்துணரமுடிகின்றது.

திருக்குறளின் ஊற்றுக்கண்ணாகத் திகழ்ந்த சிந்தனைச் சூழல் பற்றிய இக்குறிப்புடன் இக்கட்டுரைத் தொடரிலே திருக்குறள்பற்றிய இப்பார்வைப் பகுதி நிறைவடைகிறது.

(தொடரும்)

subramanian.n@thaiveedu.com

தாய்விடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

தமிழ்வலை - 87

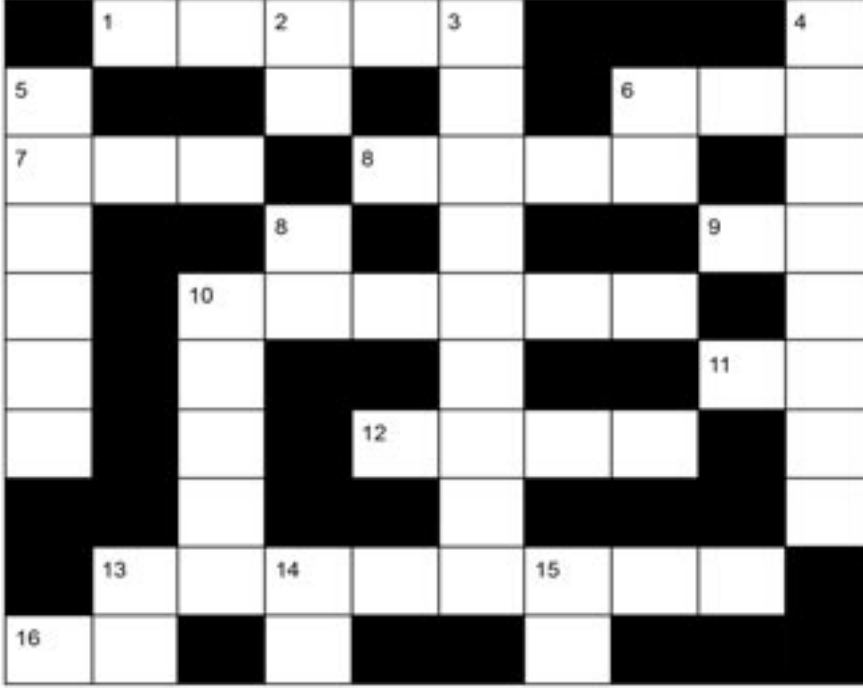
'தாய்விடு' சமூகத்துள் தாய்மொழியின் சொல்வளத்தை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் முன்வைக்கப்படும் 'தமிழ்வலை'யை முற்றிலும் சரிவர நிரப்பி அனுப்புவோருள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒருவருக்கு தமிழ் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் பரிசாக வழங்கப்படும்.

பெயர்:

முகவரி:

தொலைபேசி எண்:

மின்னஞ்சல்வரி:

தமிழ்வலை-87 வினா

இடமிருந்து வலம்

- 1 ஓர் அசிய நாடு
- 6 டானியலின் பேர்போன நாவல்
- 7 பிலிப்பைன்சின் தலைநகர்
- 8 இறப்பு
- 9 வேந்தன்
- 10 மழைக்கல்
- 11 ஒரு விலங்கு
- 12 தலை தேய்த்து தோய்ந்து நீராடல்
- 13 வட இலங்கை ஊர் (5-3)
- 16 இரங்கு

மேலிருந்து கீழ்

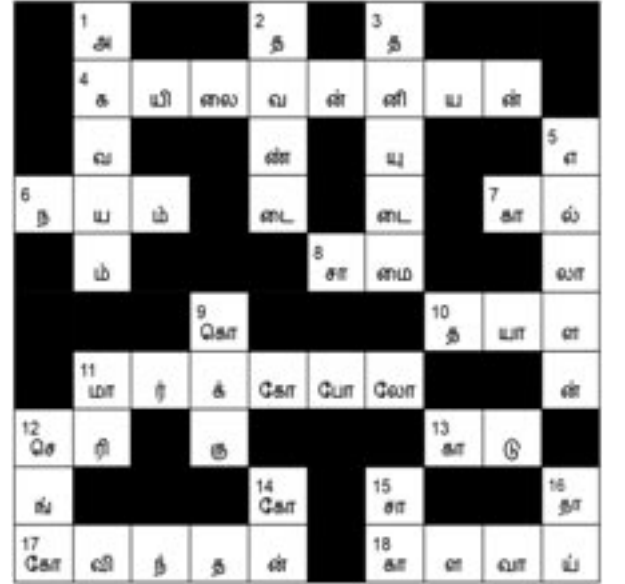
- 2 கோயம்புத்தூர்
- 3 ஜெயகாந்தனின் பேர்போன நாவல் (5-4)
- 4 தென் ஆபிரிக்க விடுதலைத் தலைவர் (4-4)
- 5 அமெரிக்க துணை அதிபர் (3-3)
- 6 வணம்
- 8 குறைந்த தொகை கொண்ட
- 10 சந்தடி
- 13 சமி
- 14 சேர்த்து முடி
- 15 விரோதம்

தமிழ்வலை போட்டிக்கான விடையை இம்மாதம் 23-ம் தேதிக்கு முன்னர் அஞ்சல் அல்லது மின்னஞ்சல் அல்லது தொலைநகல் வாயிலாக அனுப்பிவைக்கவும். அதற்கு தமிழ்வலையைப் பிரதிசெய்து அல்லது படப்பிரதியெடுத்து அல்லது கதிர்ப்பிரதியெடுத்து பயன்படுத்தவும். பெறுபேறுகள் நடுவர்களின் முடிபுக்கமைய அடுத்த மாத தாய்விட்டில் வெளிவரும்.

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி
மின்னஞ்சல் முகவரி:
thamilvalai@thaiveedu.com
தொலைநகல்: 416 849 0594

Thaiveedu
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

தமிழ்வலை - 86க்கான விடைகள்

தமிழ்வலை-86 பெறுபேறுகள் முன்னணிப் போட்டியாளர்

சண்முகநாதன் சபேசன், மார்க்கம் சமதி முத்துராஜா யாழ்ப்பாணம் நவயோகி புல்பராஜா பாரிஸ் விசுவநாதன் தாமரை, ரொறன்ரோ

பரிசுபெறும் போட்டியாளர் சிவறாபி சிவகடாட்சம், ரொறன்ரோ.

thamilvalai@thaiveedu.com

கலைச்சாற்கோவை

தமிழ்நாட்டு அகிலநாட்டும் அகிலத்தமிழ்நாட்டு தமிழ்த் தலைவர்கள் கலைச்சாற்கோவை நிறுவனத்தின் மூலமாக நடைபெறும். இவற்றின் மூலம் 10,000 ரூபாய் அளவிற்கான அனைத்துமீட்டும் 'கலைச்சாற்கோவை' என்ற பெயரில் நடைபெறும். பட்டாளம் வரும் தகுந்தவர்களுக்கு கலைச்சாற்கோவை நிறுவனம் மூலமாக நடைபெறும். 'கலைச்சாற்கோவை' என்ற பெயரில் அனைத்துமீட்டும் உடனடி மூலம் மூலமாக நடைபெறும். கலைச்சாற்கோவை நிறுவனம் மூலமாக நடைபெறும். கலைச்சாற்கோவை நிறுவனம் மூலமாக நடைபெறும். கலைச்சாற்கோவை நிறுவனம் மூலமாக நடைபெறும்.

<http://kalaichotkovai.blogspot.ca>

தமிழ்நாட்டு அகிலநாட்டும்
மூலமாக நடைபெறும்

சூரியன் இரு

ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்த சுந்தரம் திடுக்கிட்டு விழித்தார். அறை ஒரே இருட்டாய் இருந்தது. ஆழ்மனதில் பெரும் இரைச்சலுடன் ஏற்பட்ட அதிர்வால் தான் விழித்ததை உணர்ந்தாலும், அது கனவா அல்லது நனவா என்று புரியவில்லை. அருகில் படுத்திருந்த சாந்தியின் மூச்சு ஓசை மெதுவாகக் கேட்பது இதமாக இருந்தது. சாந்தி மற்றப்பக்கம் திரும்பிப் படுத்திருந்தாள். சாந்தியின் பக்கம் திரும்பி, அவளுடையை கூந்தலை நெருடியபோது சுந்தரத்திற்கு இதமான புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

இப்போது நன்றாகவே விழித்துக்கொண்ட சுந்தரத்திற்குக் கேட்ட சத்தமும் அதிர்வும் கனவு அல்ல நிஜம் என்று புரிந்தது. அது என்னவாக இருக்கும் என்று எண்ணியபடி சாந்தியின் தலையை வருடிவிட்டார். சாந்தியோ தன்னை மறந்த ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தாள் அவளுடைய மூச்சுச் சத்தத்தைவிட வேறு ஓர் ஒலியும் கேட்கவில்லை.

விழித்துக் கொண்ட சுந்தரத்தின் மனம் கடந்த காலத்தை மீட்டு அசைபோடத் தொடங்கியது.

தான் சாந்தியைத் திருமணம் செய்யும் போது அவளுக்கு வயது பதினேழு. சுந்தரத்திற்கு அதைப்போல் இரு மடங்கிற்கும் சற்று அதிகம். ஆனால் அவளை மணந்ததில் மகிழ்ந்தவர் காந்தன் மாமாதான். காந்தன் மாமாவிற்கு மகிழ்ச்சி என்பதிலும் ஆறுதல்

என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மனைவியை இழந்து வறுமையில் வாடிய காந்தன் மாமா, தன் மகளின் திருமணம் பற்றி வருந்திய நிலையில், சுந்தரத்தை நாடியவேளை அவர் ஒப்புக்கொண்டாலும், அவருக்கும் மனதில் பெரும் போராட்டம். இத்தனை வயது வித்தியாசம் என்பது அவர் மனசாட்சியை உறுத்தியது. ஆனால் மாமாவின் வீட்டிற்குச் சுந்தரம் சென்ற வேளைகளிலெல்லாம் அவள் ஆர்வமாய்க் கதைத்தாள்.

திருமணமாகிய முதல் நாள் நிகழ்வு நினைவுக்கு வந்தது.

அவர்களை வீட்டு வாசலில் விட்டு மாமா விடைபெற்றுச் சென்றார்.

இருவரும் மகிழ்ச்சியாக வீட்டிற்குள் வந்து, மாடியில் உள்ள தங்கள் அறைக்குச் சென்றார்கள். அந்தப் படிகளின் முடிவில் பெரிதாக ஒரு படம் தொங்கியது. அதனைப் பார்த்தவுடன் சுந்தரத்தின் மனதில் சிறு சஞ்சலம். அந்தப்படம் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் இறந்த அவர் மனைவி கமலாவுடையது.

‘இந்தப் படத்திற்கு ஏதும் நடந்தால் எனக்குக் கெட்ட கோபம் வரும். கவனமாயிரு. அதனைத் தொடாதே’ என்றார் சுந்தரம்.

பதிலுக்கு தலையசைத்தாள். விடயத்தை அத்துடன் விட்டிருக்கலாம். ‘இது யாருடையது தெரியுமா?’ என்று கேட்டார். தரையைப்

பார்த்தபடி 'ஆம்' எனும் பதில் சுருக்கமாக வந்தது.

அவர்கள் வாழ்க்கை தொடர்ந்தது.

சாந்தி அவனுடைய அனைத்துத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்தாள். என் என்று அவர் கூறுமுன் எண்ணெயாக வந்து நின்றாள்.

ஆனால்... அவர்களுக்கிடையில் ஒரு மெல்லிய திரை விழுந்து விட்டது.

தான் தனது முன் நினைவுகளால் கட்டுப்பட்டு அவளைச் சந்தேகித்திருக்க வேண்டும். மேலும், தனது வயது அவளிலும் பார்க்க மிக அதிகமாகையால் அவள் வேறு யாரையும் விரும்புவாளோ என்ற நிரந்தர சந்தேகம் தன்னுள் இருப்பதையும் சுந்தரம் உணரத் தொடங்கினார்.

சாந்தி வந்த நாள் முதல் சுந்தரம் அறியத்தக்கதாக கமலத்தின் அலுமாரியைத் திறக்கவில்லை. அவள் கமலத்தின் துணிகள், பொருட்களைத் தொடாததில் ஒருவிதத் திருப்தியும், அதேவேளை ஆழ்மனதில் சந்தேகமும் ஊற்றெடுத்தது.

ஒரு நாள் சாந்தி சமையல் அறையில் வேலையாய் இருக்கையில், அவளது பெட்டியைத் திறந்து, சாந்தி தவறாக நடந்ததற்கான தடயம் ஏதும் கிடைக்குமா எனப் பார்த்தார் சுந்தரம். அங்கு ஒன்றுமேயில்லை. வெளியே எடுத்தவற்றைத் திருப்பி வைப்பதற்கு முன் சாந்தி அறைக்குள் வந்துவிட்டாள். இது நடந்தது திருமணமாகி ஓரேரு வாரங்களுக்குள். அவசர அவசரமாகப் பொருட்களை திருப்பி வைத்தபடி, 'ஒரு சின்ன வட்டப் பூக்கண்ணாடி வைத்திருந்தனான், காணவில்லை. அதைத் தவறி இந்தப் பெட்டியில் போட்டிருப்பீரோ என்று பார்த்தனான்' என்றார்.

அதற்கு ஒரு விதச் சலனமும் முகத்தில் இல்லாமல் 'அது கண்ணாடி மேசையில் இருக்கும் பாருங்கள்' என்றாள்.

தொடர்ந்து ஒன்றும் நடக்காதது போல் சாந்தி தன் வேலையைக் கவனித்தாள். அவள் திருப்பி ஏதும் வாதிட்டால்கூட சுந்தரத்திற்கு ஆறுதலாய் இருக்கும். இயல்பாக அவள் இருப்பதை அவரால் பொறுக்க முடியவில்லை. குற்றமுள்ள மனது குறுகுறுக்கு மல்லவா? ஆனால், இப்போ அவருக்குத் தன் தவறு புரியத் தொடங்கியது.

இன்னொரு நாள் சுந்தரம் அவளுடைய அமைதியான செயற்பாட்டைக் கண்டு பொறுமையிழந்து 'உனக்கு இங்கு இருப்பது பிடிக்கவில்லை என்றால் சொல், இப்பவே உன்னை நான் மாமா வீட்டில் விட்டுவிட்டு வருகிறேன்' என்றார்.

சாந்தி சிறிது நேரம் தரையைப் பார்த்தவண்ணமிருந்தாள். பூமித் தாய் பொறுமையானவள் அல்லவா? ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாகத் தலையை நிமிர்த்தி நேர் எதிர் நோக்கி 'நான் வரவில்லை' என்று சொல்லிவிட்டு அறையை விட்டு வெளியேறினாள்.

சுந்தரத்தின் நினைவுகள் கடந்த காலத்தைத் தொடர்ந்து இரையீட்டின.

சாந்தி அவரது சகல தேவைகளையும் தீர்த்து வைத்தாள். ஆனாலும், அவர்களுக்கிடையில் அந்த மெல்லிய திரை தொடர்வதைச் சுந்தரத்தால் உணர முடிந்தது.

தன் தவறை உணர்ந்த சுந்தரம் அவள் பின்னந்தலையை ஆதரவாகத் தடவினார். இருட்டில் அவள் தோளில் தனது கையை வைத்தார் சுந்தரம். ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்த சாந்தி சுந்தரத்தின் பக்கம் திரும்பித் தனது துயிலைத் தொடர்ந்தாள். சுந்தரம் கொஞ்சம் நெருங்கி நகரவே, அவள் அவர் நெஞ்சில் தனது முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு தொடர்ந்து துயின்றாள்.

இப்போது அவள் தலை அவர் முக்கிற்கு அருகில் வரவே, அந்த மணம் அவருடைய உணர்வுகளைத் தூண்ட அவர் அவளை நெருக்கமாக தன்னுடன் அணைத்துக் கொண்டார். அவளும், நித்திரையில் தனது கையை அவர் கழுத்தில் போட்டு அணைத்தாள்.

திடீர் என்று பெரும் இரைச்சல். அது, அரசாங்கக் குண்டு வீச்சு விமானம் இலக்கில்லா அறுவடை செய்வது போல் குண்டு மழை பொழியும் காலம். ஒவ்வொருவரும் தங்கள்தங்கள் வளவுகளில் பதுங்குகுழிகள் தோண்டி வைத்திருந்தார்கள். அங்கு ஓடவேண்டியது முக்கியம். அதுவும் இரண்டாம் மாடியில் இருக்கையில் குண்டு விழுந்தால் உயிர் பிழைப்பது கடினம்.

சாந்தியை உலுப்பி எழுப்பினார் சுந்தரம். அவர் மார்பில் முகத்தைப் புதைத்து ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்த சாந்திக்கு விழித்தவுடன் எங்கு இருக்கிறோம், என்ன நடக்கிறது என்று புரியவில்லை. அப்போது போட்ட குண்டு ஒன்று அருகில் விழவே பேரிரைச்சலுடன் வீடும் அதிர்ந்தது.

சுந்தரம் பாய்ந்து சாந்தியைத் தன்னுடன் கட்டிப்பிடித்தார். சாந்தியும் சுந்தரத்தை இறுகப் பற்றிக் கொண்டாள்.

அறையின் மேசைமீதிருந்த வானொலியிலிருந்து 'குறளும் வாழ்வும்' நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாகிக்கொண்டிருந்தது. சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப...

'வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளிஇடை போழ்ப் படாஅ முயக்கு'

என்ற குறளும், காற்றுக்கூடப் புக இடமில்லாமல் இறுக்கிப் பிடித்தார்கள் என்ற விளக்கமும் இருவரையும் ஒருவரையொருவர் ஒரு கணம் பார்க்க வைத்தது.

'வாரும் ஓடிப்போய் பங்கருக்குள் ஓளிந்து கொள்வோம். இங்கிருந்தால் உயிருக்கே ஆபத்து' என்றார் சுந்தரம்.

'நல்லவேளை இருவரும் ஒன்றாக இருக்கும்போது இது நடக்கிறது, வாருங்கள்' என்றாள்.

இருவரும் மாடியைவிட்டு இறங்க அருகில் இன்னுமொரு குண்டு விழுந்தது.

கண்ணாடிகள் நொருங்கும் சத்தத்தில் பொலபொலத்தது வீடு.

இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தபோது மாடியில் இருந்த கமலத்தின் படம் வீழ்ந்து நொறுங்கியிருந்தது.

சாந்தி திரும்பிப்போய் படத்தை எடுத்துவர எத்தனித்தாள். அவள் கையைப் பிடித்து இழுத்த சுந்தரம், 'நில்லும். இப்போ அதுவல்ல முக்கியம். எங்கள் இருவருடைய உயிர்கள்தான் முக்கியம்' என்று கூறி, மேலும் சற்று இறுக்கமாகப் பிடித்தபடி வெளியில் வந்து பதுங்கு குழியில் புருந்தார்கள். அதற்குள்ளே இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்தபடி விடியும்வரை விழித்திருந்தார்கள். மௌனம் அவர்கள் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டது.

அடுத்த நாள் காலை ஊரே அமைதியாக இருந்தது. இருவரும் ஒருவர் கையை மற்றவர் பிடித்தபடி வீட்டிற்குள் சென்றார்கள். அங்கு பெரும் சேதம் இல்லாமல் தளபாடங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. உடைந்த கண்ணாடியுடன் கமலாவின் படம் தரையில் கிடந்தது.

சாந்தி மெதுவாக குனிந்து அந்தப்படத்தை எடுத்தாள். சுந்தரம், 'கவனம், உடைந்த கண்ணாடியை எறிந்துவிட்டு படத்தை அலுமாரியில் வையும் சாந்தி. நாங்கள் டவுனுக்குப் போகும் போது புதுக் கண்ணாடியைப் போடலாம். வாரும் இப்போ ஒரு தேத்தண்ணி போட்டு இருவருமாக இருந்து குடிப்போம். நல்ல காலம் ஒரு பெரிய கண்டத்திலிருந்து தப்பிவிட்டோம். புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிப்போம்' என்றார்.

சாந்தியும் தன்னை மறந்து சுந்தரத்தை அணைத்துக்கொண்டாள்.

திரை மறைந்துவிட்டது. இருவருமாக ஒருமித்து புது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார்கள்.

kumar.punithavel@thaiveedu.com

அந்திப்பொழுதும் மூடுபனியும்

- அபூபக்கர் அடம் இப்ராஹிம்
தமிழில்: ஜிஃப்ரி ஹாசன்

ஒரு சோடி சிறிய வெள்ளை நிறப் பட்டாம் பூச்சிகளினால் எதிர்ப்பு கூறப்பட்ட அவனது 32வது பிறந்தநாளுக்கு முதல் நாளே அவன் வந்திருந்தான். அவன் அப்போது அவளுக்கு நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்பட்டவனோடு இருந்தான். அவனது தாயின் மரண ஆண்டு நிறைவுநாளும், அவனது பிறந்தநாளும் ஒரேநாளில் வருவதால் அந்தநாள் குறித்து அவன் அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். கேண்டி இதனை அறிந்து அவனுக்கு உதவி செய்வதற்காக வந்திருந்தான். அவன் அன்றைய நாளை அவனுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான நாளாக்குவதற்கு விரும்பினான். அந்த குறித்த நாளிலேயே அவர்களின் திருமணத்தை நிச்சயிப்பதற்கு அவன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். இதற்கிடையில், அவனது அம்மா மரணித்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களாக இருந்தன. அவன் விரைவாக ஒரு நிலைமாற்றத்தை அடைந்து கொள்ளவேண்டும் என அவன் எண்ணினான்.

ஆனால், அன்று மாலை பட்டாம்பூச்சிகள் தன்னுடன் பறந்துவர ஒரு சிறுமி கதவைத் தட்டினாள். ஒஹிகோ, தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்த கால்பந்துவிளையாட்டு ஒன்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். கிச்சனிலிருந்த கேண்டி, அவன் தொந்தரவு செய்யப்படுவதை விரும்பமாட்டான் என்பதை அறிந்திருந்தான். அவன் மெட்ச்சில் கடுமையாக மூழ்கி இருந்ததால் அதைக் கேட்டிருக்கமாட்டான் என அவன் நினைத்தான். கதவில் தட்டப்படும் சத்தத்துக்கு பதிலளிப்பதற்காக அவன் சென்றான். ஒரு சிறிய வெள்ளை நிற வண்ணத்துப்பூச்சி அவளது முகத்துக்கு

குறுக்கே பறந்து சென்றது. அவள் சட்டென்று குனிந்தாள். வண்ணத்துப்பூச்சி அறைக்குள் மெல்ல பறந்து சென்று ஒஹிகோவின் முகத்துக்கு குறுக்கே நடனமாடியது. அவன் கையசைத்து அதைத் தட்டிவிட்டதும் பறந்து சென்று சரியாக தொலைக்காட்சித் திரையின் முன்னால் அசைந்து கொண்டிருந்தது. அதனைத் துரத்தி விடுவதற்காக அவன் எழுந்து சென்றான்.

கேண்டி கதவில் தட்டிய சிறுமியின் பக்கமாகத் திரும்பினாள். இன்னுமொரு வெள்ளை நிற பட்டாம்பூச்சி அவளைச் சுற்றி ஆடிக் கொண்டிருந்தது. அவள் அநேகமாக கேண்டியை விட ஐந்து வயது குறைவாக இருக்கலாம். பெரும்பாலும் அவளுக்கு பதினேழு வயதைத் தாண்டி இருக்காது என கேண்டி ஊகித்தாள். அவளுடைய தோல் அழகானதாகவும், உயர்வானதாகவும் இருந்தது. அவளது கண்கள் பெரியதாகவும் மற்றும் கேண்டியை மலைக்க வைக்கும் நுட்பமானதாகவும் இருந்தன.

'குட் ஈவினிங்' சிறுமி புன்னகைத்தாள். அவள் தன்னம்பிக்கையுடன் காணப்பட்டாள்.

'குட் ஈவினிங்! உங்களுக்கு ஏதாவது உதவி வேண்டுமா?'

‘ஆம் நான் ஒஹிகோவைத் தேடி வந்தேன்’

‘யாரோ உங்களைத் தேடுறாங்க டியர்...’ கேண்டி சொன்னாள்.

ஒஹிகோ பறந்து கொண்டிருந்த பட்டாம்பூச்சியை விரட்டும் தனது பயனற்ற வேலையை கைவிட்டுவிட்டு அவன் மெட்சு பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுதந்திரம் குழப்பப்பட்ட கோபத்துடன் கதவருகே சென்றான்.

சிறுமியின் கண்களைப் பார்த்த போது திடீரென்று அவனது இதயம் ஸ்திரமற்றுத் துடித்தது. ஒரு உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய பரிச்சயமான ஏதோவொன்று அவனது கண்களில் தெரிந்தது. ஆயினும் அவன் அந்த சிறுமியை ஒரு தடைவை மட்டுமே, அதுவும் இருளில் தூரத்தில் வைத்துப் பார்த்திருந்தான்.

அவனது அபார்ட்மெண்டிலிருந்து செல்லும் வீதியில் அவள் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவன் வீட்டுக்கு திரும்பிக் கொண்டிருந்த அன்றிரவு அவள் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றாள். அவள் எங்கிருந்து வருகிறாள் என்பதை அவன் அறிந்து கொள்ள அப்போது விரும்பினான். இதற்கு முன்னர் அவளை அவன் பார்த்ததில்லை என்பதில் அவன் உறுதியாக இருந்தான்.

‘யேஸ்...’ கண் புருவத்தை உயர்த்திக் கொண்டே சொன்னாள்.

‘நான் உள்ளே வரலாமா?’ அவள் கேட்டாள்.

அவன் கேண்டியைப் பார்த்தான். பின்னர் சிறுமிக்கு வழிவிட்டான்.

அவள் அவனைக் கடந்து வீட்டின் அமர்வுக்கூடத்துக்குள் நடந்தாள். அவளது நடை தளர்வற்றிருந்தது. அவள் தலையில் அணிந்திருந்த ஒளி ஊடுருவும் முக்காடு பின்னால் சிற்றோடையாய் தொடர்ந்தது. அவளைப் பின்தொடர்ந்து வண்ணத்துப் பூச்சியும் உள்ளே வந்தது. ஃப்ரேம் செய்து சுவரில் கொழுவப்பட்டிருந்த படத்தைப் பார்த்தபடியே அறையைச் சுற்றி நடந்தாள். அவனது அம்மாவின் படத்துக்கு நேரே அவனுக்குப் பின்பக்கத்தைக் காட்டி நின்றாள்.

‘எக்ஸ்கியூஸ்மி மிஸ், உங்களுக்கு ஏதாவது உதவி வேண்டுமா?’ அவன் அவளுக்குப் பின்னால் வந்து நின்றான். அவன் அணிந்திருந்த கவனுக்கு பொருத்தமற்றிருந்த அவளது மேன்மையான உருவத்தை அவன் இரசித்தான்.

அவள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை நோக்கி நடந்து சென்று அவனது படத்துக்கருகில் போய் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவனது பாடசாலைச் சீறூடையில் இன்னும் அவன் ஒரு சிறுவனாக காட்சியளித்தான்.

‘நீங்கள் இராணுவத்தில் இணைந்து கொள்ளவில்லையா?’ அவன் கேட்டான். இன்னும் அவள் அவனது படத்தையே பார்த்துக் கொண்டுநின்றாள்.

‘சொரி... விளங்கல்ல...’ -அவன்

‘நீங்கள் முன்பு இராணுவ வீரனாக ஆக வேண்டும் என விரும்பினீர்கள்’

திடீரென இராணுவம் அரசாங்கத்தை தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தபோது இராணுவத்தில் சேரவேண்டும் என்றொரு ஆவலும் கொண்டிருந்தான். அது அப்போது ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் இலட்சியமாகவே இருந்தது. ஒரு பெரும் இராணுவ ஆட்சியாளராக தான் ஆக வேண்டும் எனவும், ஒரு நாள் நாணயத்தாளில் அவனது முகமும் இடம்பெற வேண்டும் என்றும் அவன் விரும்பி இருந்தான்.

‘அதெல்லாம் ஒரு காலம்’ என்றவன் அந்தச் சிறுமி யார் என்பதை அறிய விரும்பினான். உதட்டில் தவழ்ந்த ஒருவித அலட்சியமான புன்னகையுடன் அவன் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

‘உங்களது பிறந்தநாள் நாளைக்குத்தானே?’

அபூபக்கர் ஆடம் இப்ராஹிம் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வரும் நைஜீரிய எழுத்தாளர். இவரது ‘The Whispering Trees’ எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆபிரிக்க இலக்கியத்துக்கான விருதின் குறும்பட்டியலில் இடம் பெற்றது. இலக்கியத்துக்கான நைஜீரியன் தேசிய விருது உள்ளிட்ட முக்கியமான விருதுகளை இவர் பெற்றுள்ளார். இவரது ‘Season of Crimson Blossoms’ (தீக்கொன்றை மலரும் பருவம்) என்ற நாவல் உலகளவில் அதிக கவனிப்பைப் பெற்றது. இந்நாவல் தமிழிலிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

‘ஆம்’

அவள் பெருமூச்சுவிட்டாள். ‘அது உங்களுக்கு எப்போதும் மகிழ்ச்சியான நாளாகவே இருந்தது’ என்று துயரம் தோய்ந்த குரலில் சொன்னாள்.

‘மன்னிக்கணும் நீங்க யாரு?’ சற்றே பொறுமைணர்ச்சி கொண்ட காதலியின் தோரணையில் கேண்டி கேட்டாள்.

‘ஒஹிகோ இந்தச் சிறுமி யார்?’

‘எனக்குத் தெரியாது’ என்று சொல்லிக் கொண்டே சிறுமியை நோக்கித் திரும்பினான்.

‘உனக்கு என்ன வேண்டும்?’

அவன் கேண்டியின் அருகே சென்று அவளைப் பார்த்தான். துன்ப நிலையிலும் பொறுமையாக கடந்த காலத்தை பின்னோக்கி பார்க்க முயற்சிக்கிற அந்த மூத்த பெண்ணை இந்த சோதனை தொந்தரவுட்டியது. ஆனாலும் அவள் தொடர்ந்தும் போராடினாள். அவளால் வெறித்துப்பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. பதட்டமடைந்தாள்.

‘இவள் ஒரு நல்ல மனைவியாக இருப்பாள்’ அந்தச் சிறுமி ஒஹிகோவைப் பார்த்துச் சொன்னாள். அவளுடைய கண்கள் இன்னும் கேண்டியையே மதிப்பீடு செய்து கொண்டிருந்தன. பெண்கள் பற்றிய உங்கள் ஈடுபாடு எப்போதும் மெச்சத்தக்கதாகவே உள்ளது.’

‘ஆனால் உங்களைப் பொறுத்தவரை அவருக்கு முன்கோபம் உள்ளது. நீங்கள் அவருடன் பொறுமையாகவும், அறிவுபூர்வமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்’. அவன் கேண்டியிடம் சொன்னான்.

‘நீ யாரு’ ஒஹிகோ இப்போது எரிச்சலாகக் கேட்டான்.

அவன் திரும்பி அவனைப் பார்த்தான். முதன்முதல் அவனை நெருக்கமாகிய பார்வை அது.

‘டாகி’ அவன் சொன்னான். அது அவனது தாய் அவனை கிண்டலாக அழைக்கும்போது பாவிப்பது. அவனது அம்மா மட்டுமே அவனை அப்படி அழைத்தாள். அவனது மைத்துனனால் அவனுக்கு அப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. அவன் அவளுடைய கண்களை ஆராய்ந்தபோது அந்த முகத்தைக் காட்டிலும் பழசான அந்தக் கண்களை ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவன் அறிந்திருந்தான். மன அமைதியைக் குலைக்கிற ஒரு அறிவார்ந்த வெளிச்சம் அந்தக் கண்களில் தென்பட்டது. என்ன சொல்வதென்று தெரியாது நீண்ட நேரமாக அவளையே அவன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

‘அதைச் சொல்லுங்கள்’ அவன் தூண்டினான்.

‘நான் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரியும்’ அவன் அவனை நோக்கி நடந்தாள். அவனது வேகமாக துடிக்கும் இதயத்தின் ஓசையை கேட்கக்கூடியளவு நெருக்கமாக அமைதியாக நின்றான். அவளுடைய கண்களில் ஒரு சவால் தெரிந்தது. அந்தப் பார்வையை அவன் நன்றாக அறிவான்.

‘உங்கள் இதயம் உங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறது. ஆனால்,’

வேண்டுமென்றே நீங்கள் அதை நம்புவதற்கு விரும்பவில்லை’.

‘சற்றுப் பொறு, இது தவறு’ அவளிடமிருந்து சற்று விலகிக் கொண்டு அவன் பலவீனமாகச் சொன்னான்.

‘இது சரியாக இருக்க முடியாது, இது சாத்தியமானதாக இருக்க முடியாது’.

‘இங்கே என்ன நடக்கிறது?’ கேண்டி ஆர்வமாகக் கேட்டாள்.

‘சிலவேளைகளில் சில விடயங்கள் விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வையாகவுள்ளன’ என்று சிறுமி அறிவார்த்தமாகச் சொன்னாள்.

‘நீ போய் விடு’ ஒஹிகோ தீர்மானமாகச் சொன்னான்.

‘நீ யாரென்றோ நீ என்னிடம் என்ன எதிர்பார்க்கிறாய் என்றோ எனக்குத் தெரியாது. உன்ர நோக்கம் எதுவாக இருந்தாலும் அது நடக்காது’.

‘இங்கே என்ன நடக்கிறது’ புறக்கணிக்கப்பட்ட உணர்வுடன் கேண்டி மீண்டும் கேட்டாள்.

ஆனால் யாரும் அவளைக் கவனத்திற் கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை.

சிறுமி பெருமூச்சு விட்டாள். அறையைச் சுற்றி மிதந்து கொண்டிருந்த இரண்டு சிறிய வண்ணத்துப்பூச்சிகள் பறந்து வந்து அவளுக்கருகில் நிலை கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவற்றால் அவள் தொந்தரவுக்குள்ளாகவில்லை.

‘அந்தக் காலத்தை ஞாபகப்படுத்திப் பாருங்கள்’ பழைய இனிய நினைவுகளை எதிரொலிக்கின்ற ஒருவித நெருக்கமற்ற குரலில் அவள் ஆரம்பித்தாள். பாத்தலுமில் நீங்கள் ஒரு பாம்பைப் பார்த்த அந்தப் பொழுது. நீங்கள் அதைப் பற்றி உங்கள் தந்தையிடம் சொல்லவில்லை. பளிச்சிடும் கோரப்பற்கள் பாம்புக்குள்ளாக நீங்கள் சொன்னது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கிறதா? அதிலிருந்து தப்பி ஓட நீங்கள் முயற்சித்தபோது வழக்கலான தரையில் நீங்கள் சறுக்கி விழுந்ததில் இங்கேதான் உங்கள் வலது கை முறிந்தது’

அவள் அவனது இடது கையை மெதுவாகத் தொட்டாள். அவன் அவளை வெறித்துப் பார்த்தபடி ஒரு கற்சிலை போல் உறைந்திருந்தான்.

‘கட்டுப் பிரித்த பின் கைக்கு எப்படி பாம்புக் கொழுப்புத் தடவினேன் என்பதை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள். அந்தக் கொழுப்பு ஒரு சிறிய ஜாடியில் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தது. நீங்கள் சுயமாக வாசித்துச் செய்த முதல் விசயம் அதுதான். அதனால் உங்களைப் பற்றி நீங்கள் மிகப் பெருமையடைந்திருந்தீர்கள். நானும் உங்களைப் பற்றி பெருமையடைந்திருந்தேன் டாஜி’

அவளது குரலில் ஒரு நீடித்த வருத்த உணர்வு இருந்ததை அவன் உணர்ந்தான். ஆனாலும் அவன் கண்களில் கண்ணீர்த் துளிகளை காண முடியவில்லை. பின்னர் கண்ணீர் துளிகள் வடிந்த போது தனது கைகளின் பின்புறத்தால் அவற்றைத் துடைத்துக்கொண்டான். அழுதுகொண்டு காட்சி தருவதை அவன் விரும்பவில்லை. அது பலவீனத்தின் அடையாளமாக அவன் கருதினான்.

‘இது ஒன்றுமே எனக்குப் புரியவில்லை. யாராவது எனக்கு இதை தெளிவுபடுத்துங்கள்’ கேண்டி கத்தினாள். அவளுக்குள் அப்போதிருந்த உணர்ச்சிகளின் விளைவால் அவளது குரலின் சுருதி குலைந்திருந்தது.

‘என் கையில் கட்டுப் போடப்பட்டிருந்தது பற்றிச் சொன்னாய். அது என்ன வகையான கட்டு? அதை நான் எங்கே பெற்றுக் கொண்டேன்?’ ஒஹிகோ உடைந்த குரலில் கேட்டான்.

வண்ணத்துப்பூச்சி ஒன்று சிறுமியின் தோளில் வந்து உட்கார்ந்தது.

அதன் சிறகுகள் மெதுவாக படபடத்தன. பின்னர் அது கூரையை நோக்கிப் பறந்து சென்றது.

‘உண்மையில் அது ஒரு கட்டு அல்ல. அது அநேகமாக ஒரு பென்டெஜை ஒத்தது. அந்த பாரம்பரிய எலும்பு வைத்தியர் நால ராவில் சந்தைக்கு அருகில் இருந்தார். அவர் தன் வீட்டு முற்றத்திலேயே பணி செய்தார். மெல்லிய உலோகத் துண்டுகளால் உங்கள் கையை பொருத்தி அதனைவைத்து துணியால் கட்டுப் போட்டுவிட்டார். அதற்கான சிகிச்சை போதியளவு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று அவர் கருதும் வரை பல தடவைகள் நாம் அங்கு சென்று வந்தோம்.’

அது உண்மை. முரட்டுத்தனமான இளிப்புடன் காணப்பட்ட அந்த கிழவனை அவன் நினைவுபடுத்திப் பார்த்தான். அவன் அந்தக் கிழவனால் மிகவும் திகிலடைந்திருந்தான். அவனது எலும்புகளை அந்தக் கிழவன் சரிப்படுத்தும் போது அவன் பயங்கரமாக அலறினான். அப்போது அவனைத் தேற்றுவதற்கு அவனது தாய் மட்டுமே அங்கிருந்தாள். அவனது தந்தை வழமை போன்று தொலைவில் இருந்தார். அவன் தனது தந்தையை வருடத்தில் இரண்டு தடவைதான் பார்த்தான். வருடத்தில் வரும் இரண்டு பெருநாட்களில் தனது மகனுக்கு அவர் புத்தாடை எடுத்து வரும் போதும், குர்பானி கொடுப்பதற்காக ஆட்டுக்கிடா ஒன்றுடன் வரும் போதும் தான் அவன் அவரைப் பார்த்தான். ஒஹிகோ அப்போது மிகவும் சிறுவனாக இருந்தான். தனது வண்ணத்துப்பூச்சிகளுடன் இங்கே வந்திருக்கும் இந்தச் சிறுமி அப்போது பிறந்தும் இருக்க மாட்டாள். அவன் தனக்குள்ளேயே உறுதிப்படுத்திக் கொண்டான். அது அவனுடன் ஆட்படுகின்ற நன்கு திட்டமிடப்பட்ட வெறும் சூழ்ச்சி மட்டுமே.

‘இங்கே பார்! நீ இங்கிருந்து போய்விடு!’ அவன் தீர்மானமாகச் சொன்னான். ‘உண்மையிலேயே இது ஒரு மோசமான பகடி. நீ இப்போது இங்கிருந்து போய் விடு. உன்னை அனுப்பியவனிடம் இது உண்மையிலேயே ஒரு குறும்புத்தனமான செயல் என்று சொல்’.

சிறுமி தலையாட்டினாள். அவளுடைய வண்ணத்துப்பூச்சிகள் அவளைச் சுற்றிப்பறந்தன. அவள் கேண்டிக்கு முன்னால் வந்து நின்று மீண்டும் ஒரு முறை அவளை உற்றுப் பார்த்தாள்.

‘உங்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்’ சிறுமி சொன்னாள். கேண்டி ஊமையாய் ஸ்தம்பித்துப் போய் நின்றாள்.

சிறுமி வாயிலை அடைந்த போது திரும்பிப் பார்த்தாள்.

‘எலும்பு முறிவு வைத்தியரிடமிருந்து திரும்பி வரும் வழியில் நாம் ஓய்வெடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்திய மரத்தை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? நான் நாளை அங்கே இருப்பேன். உங்களுக்கு நேரம் தெரியும். அவள் கனிவுடன் கதவை மூடிவிட்டு அங்கிருந்து போய்விட்டாள்.

ஒஹிகோ நீண்ட நேரமாக மூடிய கதவையே வெறித்தபடி யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனுக்குப் பின்னால் கேண்டி நடந்து வரும் சப்தம் கேட்டது.

‘யார் அந்தச் சிறுமி?’ பீதியான குரலில் அவள் கேட்டாள்.

அவன் பெருமூச்சுவிட்டக் கொண்டு சொன்னான்.

‘அது என் அம்மா’.

அவன் அங்கே செய்து கொண்டிருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தான். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மரம் வெட்டப்பட்டு விட்டது. யாரோ சிலர் அங்கே ஒரு வீட்டைக் கட்ட ஆரம்பித்திருந்தார்கள். 10 வருடங்களுக்கும் மேலாக அந்த வீடு பூரணமாகாமலே இருந்தது. அவன் ஒரு குழந்தையாக இருந்தபோது வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்ட மரம் பற்றி அவளுக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்கும் என்பது அவனுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமானதாக இருந்தது.

மரம் எங்கே இருந்தது என்பது அவளுக்குத் தெரியுமா என்பதை அறியவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தோடு வீதியில் இறங்கினான். அவனுடைய மூதாதையர்கள் மறுபிறப்பை மிகவும் நம்பினார்கள். அவர்கள் தங்களது பிறந்த குழந்தைகளுக்கு தங்களது மரணித்த உறவினர்களின் பெயர்களைச் சூட்டினார்கள்.

ஆனால் நிச்சயமாக இந்த மர்மச் சிறுமி அவனது தாயின் மறுபிறவியாக இருக்க முடியாது என நினைத்தான். அநேகமாக அவள் அவனது அம்மா மரணித்த அதே காலப்பகுதியில் பிறந்திருக்கலாம். ஆனாலும் அது எதையேனும் சொல்ல வருகிறதா? அவனைப்பற்றி அவனது அம்மாவுக்கு மட்டுமே தெரிந்திருந்த தகவல்கள் எல்லாம் அவளுக்கு எப்படித் தெரிந்தது? இந்தக் கேள்வி தான் கடந்த 24 மணிநேரமாக அவனை ஆக்கிரமித்திருந்தது. ஆனால் அவன் அதை நம்பவில்லை. அவன் இங்கு வந்தது ஒரு சப்பையான, மோசமான குறும்புதான் அது என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்காகத்தான்.

ஒரு சிறிய வெள்ளைப் பட்டாம்பூச்சி அவன் முகத்துக்குக் குறுக்கே பறந்து வந்தது. பூரணப்படுத்தப்படாத கட்டடத்தின் முன்னால் அவனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்துக் கொண்டு நின்றிருந்த சிறுமியைக் காண்பதற்காக அவன் பார்வையை உயர்த்தினான். அவன் தனது கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். அது 11.45-ஐக் காட்டியது. அது அவனது தாய் மரணித்த நேரம்.

‘நீங்கள் வருவீர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை’. அவன் அவளை நெருங்கியபோது அவள் சொன்னாள்.

அவன் தலையை மட்டும் ஆட்டினான்.

‘இங்கே ஒரு மரம் இருந்தது இல்லையா?’ சுற்றிப்பார்த்துக் கொண்டே அவள் கேட்டாள்.

‘அது என்ன மரம்?’

‘எனக்கு ஞாபகமில்லை. ஆனால் அது ஒரு பெரிய மரம்.’

‘இப்ப என்ன நேரம் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த நேரத்தில் என்ன நடந்தது என்று தெரியுமா?’ அவள் புன்னகைக்க மட்டும் செய்தாள்.

அவன் மீண்டும் அதே கேள்வியையே கேட்டான்.

‘உங்களுக்குத் தெரியும்?’ அவள் சொன்னாள்.

ஒரு கணம் அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

‘உண்மையிலேயே நீ யார்? உனக்கு என்ன வேண்டும்?’

‘நான் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரியும் டாஜி’

நீண்ட நாட்களுக்கு முன் இறந்து போன அவனது தாய்தான் அவள் என்று அவள் ஒரு போதும் சொல்லவில்லை. அவள் வாயாலேயே அவள் அதைச் சொல்வதை அவன் கேட்க விரும்பினான். அப்படிச் சொல்ல அவளுக்குத் துணிவிருக்கிறதா என அவன் சவால்விட்டான்.

‘அதைச் சொல்லு’ அவன் கோரிக்கைவிடுத்தான்.

‘வாழ்க்கை மர்மம் நிறைந்தது டாஜி. அவள் அறிவுபூர்வமாகத் தொடங்கினாள். நீண்ட காலமாகவே நாம் பதில் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிற நிறையக் கேள்விகள் உள்ளன. ஆனால் சிலவேளைகளில் நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகின்ற உண்மையை ஒரு போதுமே நாங்கள் தெரிந்துகொண்டதில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் என்னிடம் பதிலுள்ளது போல் என்னால் போலியாகப் பாவனை செய்ய முடியவில்லை. இது எப்படி நிகழ்ந்தது? நான் இப்போது எப்படி இங்கே வந்தேன்? ஏன் வந்தேன்? என்னால் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியாது. நான் அறிந்துகொண்டதெல்லாம் மாலைநேர மங்கலான வெளிச்சத்தையும், மூடுபனியையும் போல வாழ்க்கையும் மர்மமாகவே நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான். இப்போது இங்கே இருக்கும் பிறகு எங்கேயோ போய்விடும்’.

அவன் தலையை ஆட்டினான்.

‘விசயங்கள் சுமமா நிகழ்வதில்லை. ஒரு காரணம் கட்டாயம் இருந்தே ஆகும். நேரம் வரும்போது நாம் அதை தெரிந்து கொள்ளலாம். நீங்கள் யாரென்று எனக்குத் தெரியாத போதிலும், இது உங்களுக்கு எவ்வளவு சிரமமானது என்று எனக்குத் தெரியும்’

இது பகடியாக இருந்தால், நான் உன் தோலை உரிப்பேன் என அவன் நினைத்துக்கொண்டான்.

அவர்கள் நீண்ட நேரமாக மௌனமாக இருந்தார்கள்.

‘ஆக, எனக்கு சொல்லுங்க, எனது முதலாவது வார்த்தையை நான் உச்சரித்தபோது நீங்க எனக்கு என்ன கொடுத்தீர்கள்?’ அவன் கேட்டான்.

சில வினாடிகள் அவள் யோசித்தாள். ‘எனக்கு ஞாபகமில்லை. ஒரு இனிமையான விசில் சத்தம் என்று நினைக்கிறேன்’

‘அது ஒரு வினா-விடைப் போட்டி’

‘போட்டியா...?’

அவன் அவளைப் பார்த்தான்.

‘அது ஒரு பள்ளிக்கூட போட்டி. நான் அதில் வெற்றிபெற்ற போது...’

‘எனக்கு அது ஞாபகமில்லை’

‘எப்படி அது உங்களுக்கு ஞாபகமில்லாமல் போகும்? என்னைக் குறித்து நீங்க மிகவும் பெருமையடைஞ்சீங்க. நான் பெரியவனாக இருந்தபோதிலுங்கூட நீங்க என்னை முதுகில் சுமந்துகொண்டு போனீங்க’.

அவள் எதுவும் பேசவில்லை. அவனது கண்கள் மங்கின. அவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமானதை அவளால் ஞாபகப்படுத்த முடியாமல் போனதையிட்டு அவன் மிகவும் ஏமாற்றமடைந்தான். ஒரு சோடி ஏழு சைஸ் அட்டால் சப்பாத்துக்களை அவள் அவனுக்கு வாங்கிக் கொடுத்திருந்தாள். அது உண்மையான தோல் சப்பாத்து. அவன் தினமும் அதைப் பாடசாலைக்கு அணிந்து செல்வான். அதனால் அங்கு வெறுங்கால்களுடன் கால்பந்து விளையாடிய அநேக மாணவர்கள் மத்தியில் அவன் ஒரு ஹீரோவாக இருந்தான். அவள் அப்போது அவனை அவனது சகபாடிகளுக்கு மத்தியில் கவனிக்கத்தக்க ஆளாக மாற்றி இருந்தாள்.

ஆனால் கடந்தகாலத்தை நோக்குகையில், அவளது இறப்புக்கு முன் அவனுக்காக அவள் வாங்கிய கடைசிப் பொருள் இந்த சப்பாத்துக்கள்தான் என்பதை அவன் நினைத்துப் பார்த்தான். அவள் அந்த சப்பாத்துகளை வாங்கி தனது பைக்குள் வைத்துக்கொண்டு மார்க்கெட்டிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தபோது மழையில் நனைந்திருந்தாள். அதனால் ஏற்பட்ட குளிர்ந்தான் இறுதியில் அவளது உயிரையே காவுகொண்ட நியுமோனியாவுக்கு இட்டுச் சென்றது.

‘எனது தந்தைக்கு மிகவும் பிடித்த நிறமென்ன?’

அவள் சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு தலையை ஆட்டினாள். அவள் ஃப்ராடு செய்கிறாள் என்பதை அறிந்துகொண்டதை உறுதிப்படுத்துவது போல் அவன் தலையை ஆட்டினான்.

‘அப்போது இந்த நேரம் நீங்க திடுக்குறு கனவுகள் காணுவிங்க’. அவள் மென்மையான குரலில் தொடங்கினாள்.

முகத்தில் கடுப்பை வரவழைத்துக்கொண்டு அதனை ஞாபகிப்பதற்காக கடுமையாக யோசித்தான்.

‘என்னால் தகவல்களை ஞாபகப்படுத்த முடியவில்லை’ என்றான்.

அவள் தொடர்ந்தாள். 'ஆனால் நான் நினைக்கிறேன் நீங்க ஒரு நாள் கெட்டப்பொல்லால் ஒரு பல்லியை அடிச்சிங்க. அது உங்க எது தூக்கத்தில் ஆவியாக வந்து உங்களை அச்சங்காட்டும் என நான் எச்சரித்தேன்'.

'ஓ அதுவா...' என உணர்ச்சி மேலிடக் கூறினாள். அந்த சம்பவம் பற்றி சொல்லச் சொன்னாள். அவர்களின் ஞாபகப் பதிவுகளிலிருந்து அவள் பல்வேறு தரவுகளை சிறு துண்டுகளாக முன்வைத்தாள்.

அவள் பள்ளிக் கூடத்தில் சண்டைக்குப் போய் ஒரு பையனின் முக்கை உடைத்த சம்பவத்தை குறிப்பிட்டுச் சொன்னாள். அவள் அவனை அறைக்கு எப்படி அழைத்துச் சென்றாள் என்பதையும், அவளது தலையில் பலதடவை குட்டியதையும் சொன்னாள். பிறகு அதற்கு எதிர்வினையாக அவன் சாப்பிட மறுத்ததையும் சொன்னாள். அவனும் அதை மீட்டிப்பார்த்தான்.

'இந்த விசயங்களெல்லாம் உனக்கு எப்படித் தெரியும்?' என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள்.

அவள் தனக்குத் தெரியாது என்பதைப் போல் தன் தோள்களை உயர்த்திக் காண்பித்துவிட்டு தன் தோளில் அமர்ந்திருந்த பட்டாம் பூச்சியைப் பார்த்தாள்.

'எனக்குத் தெரியாது. நான் சும்மா ஊக்கிறேன்' என்றாள்.

அவளது கூட்டுக்குடும்பத்தின் பழைய குழுப் போட்டோ ஒன்றை அவளிடம் அவன் காண்பித்த போது விசயங்கள் மாறின. அந்தச் சிறுமியால் அவளது தந்தையை சரியாக அடையாளம் காண முடியவில்லை. அவள் வேறொரு நபரைச் சுட்டிக் காட்டினாள்.

'உனக்கு எனது தந்தையைத் தெரியாதா?' அவநம்பிக்கையாகக் கேட்டாள்.

அவள் நீண்ட நேரமாக போட்டோவை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இறுதியாக அவள் 'எனக்கு அவர் முகம் ஞாபகம் வருதில்லை' என தலையை ஆட்டினாள்.

அவளது கையிலிருந்து புகைப்படத்தை வெடுக்கெனப் பறித்துக் கொண்டு கோபமாக எழுந்தாள். அவளது சீற்றப் பார்வையிலிருந்து விலகும் வகையில் அவள் தனது தலையை குனிந்து கொண்டாள்.

'நீ ஒரு சிறிய ஏமாற்றுக்காரி' அவன் சீறினான்.

'திரும்பவும் என் கண்ணில் நீ சிக்கினால் உன் கழுத்தை நெரித்துவிடுவேன்'

அவன் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல வெளிக்கிட்டான் 'வாழ்க்கை நிழல் போல வருகிறது...'

அவள் தொடங்கினாள் 'ஆனால் மாலைநேர மங்கலான ஒளியையும், மூடுபனியும் போன்றதேயன்றி அது வேறெதுவுமில்லை'.

அவனுக்குப் பரிச்சயமான அந்த சொற்களை கேட்டபோது அவன் தன் பேச்சை இடைநிறுத்தினான்.

'அவை உங்களது தந்தையின் வார்த்தைகள். அவர் தத்துவார்த்த ரீதியாக சிந்திக்கும் போது இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி வார. உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கிறதா?'

அவனுக்கு அது ஞாபகம் இருந்தது. அவன் ஏதேனும் தவறுகள் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களில் பல தடவைகள் அந்த வார்த்தைகளை அவளது தந்தை சொல்லி இருக்கிறார். அவன் அவளுக்கு முதுகைக் காட்டி நின்றதனால் அவளால் அவளது முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை.

'பழைய சந்தைப் பக்கம் நீங்கள் செல்லும் போது, கீழ் வீதியால் சென்று பார்த்தால் அங்கே ஒரு சிறிய வீடுக்கும். அதன் முன்னால் அவகாடோ மரம் இருக்கும். அங்கே ஒலியோமா வை சந்

திக்க வேண்டும் என்று சொல்லுங்க. அவர்கள் உங்களை என்னிடம் அழைச்சி வருவாங்க'

அவளது முகத்துக்கு நேரே நர்த்தனமாடிக் கொண்டிருந்த அவளது வண்ணத்துப்பூச்சிகளுள் ஒன்றை அவன் கோபமாகத் தட்டி விட்டான்.

'உனது முட்டாளத்தனமான விளையாட்டுக்கு எனக்கு நேரமில்லை. நான் அங்கு போகமாட்டேன்'.

'அந்திப் பொழுதையும், மூடுபனியையும் ஞாபகப்படுத்திப் பாருங்கள்'.

அவன் மாலைப்பொழுதானதும் அங்கிருந்து நகர்ந்து சென்றான். ஆனால் அவளது ஆன்மாவால் அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. அவள் பிறப்பதற்கு நீண்ட காலத்துக்கு முன்னர் அவளது வாழ்க்கையில் நடந்த அவளது அம்மாவுக்கு மட்டுமே தெரிந்திருந்த சம்பவங்கள் அவளுக்கு எப்படித் தெரியும் என்ற ஆச்சரியம் அவனைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருந்தது. இரண்டு வாரங்களையும் தாண்டி அந்த ஆச்சரியம் அவனைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

ஒரு நாள் மாலை வேளையில், பழைய சந்தைப் பக்கமாக பொடி நடையாக சென்றுகொண்டிருந்த போது, அவகாடோ மரம் ஒன்று முன்னாலிருந்த அந்த வீட்டின் அருகே வந்தபோது அவனுக்கு சிறிய வெள்ளை நிற பட்டாம்பூச்சிகளுடன் வந்திருந்த அந்த சிறுமியைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள நினைத்தான். அவன் நீண்ட நேரமாக வீட்டின் முன்னால் நின்றுகொண்டிருந்தான். பின்னர் வீட்டை நோக்கிச் சென்றான். அவனை ஒரு முதிய பெண் வரவேற்றாள். அவளது நரைத்த தலை மயிர் அவள் அணிந்திருந்த ஸ்கார்டுக்கு கீழாகத் தெரிந்தது. அவள்தான் அந்த சிறுமியின் வளர்ப்புத் தாய். அவள் அவனுக்கு உட்காருவதற்காக முற்றத்தில் ஒரு கதிரையைப் போட்டாள்.

'நீங்கள் டாஜியா?'

அவன் ஆம் என தலையைசைத்தான். அவன் அறைக்குள் சென்று ஒரு பொதியுடன் திரும்பி வந்தாள்.

'எனது மகள், ஒலியோமா நீங்கள் வருவீர்கள் என்று சொன்னாள்' என்று அந்தப் பெண் சொன்னாள்.

'அவள் இதை உங்களிடம் கொடுக்கும்படி சொன்னாள். அது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்'

'என்னால் அவளுடன் பேச முடியுமா?'

அவன் சோகமாக தலையைசைத்து மறுத்தாள்.

'இந்தப் பொருளைத் தேடி அவன் மார்க்கெட் முழுவதும் அலைந்து திரிந்தான். இது உங்களிடம் இருக்க வேண்டும் என விரும்பினான். இதை அவன் கண்டடைந்த அன்று விபத்தொன்றில் சிக்கி இறந்து போனான். ஒரு கிழமைக்கு முன்னர் தான் நாங்கள் அவளை அடக்கம் செய்தோம்'.

அவன் திகைத்துப்போய் நின்றிருந்தான். அவனால் ஒரு வார்த்தை கூட பேச முடியவில்லை.

'இந்தப் பொதி உங்களிடம்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அவள் பிடிவாதமாக இருந்தாள். அவள் உங்களைப் பற்றித்தான் எப்போதும் பேசிக்கொண்டிருப்பாள். அந்திப்பொழுதும் மூடுபனியும் என்று ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டே இருப்பாள்'.

அவன் அந்தப் பாரச்சலைத் திறந்து பார்த்தான். அதனுள் ஏழு சைஸ் அடிடாஸ் சப்பாத்துகள் இருந்தன.

jiffry.hassan@thaiveedu.com

Ceycan Transhipping Inc.

INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS

EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA

REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

For Shipping Schedule Visit
www.ceycantranship.com

For further information contact
Kumar (905) 673-9873

SRI LANKA'S BEST CLEARING FACILITIES

COLOMBO

Ceylon Shipping Lines Ltd
760 Dr Danister De Silva Mv,
Colombo 9
Tel : 2680301 - 308

KANDY

Ceylon Shipping Lines Ltd
175 Parangantota Road
Mavilmađa - Kandy
Tel : 812 234356/57/59

BATTICALOA

Ceylon Shipping Lines Ltd
134 Main Street
Addalachenai - 09
Tel : 067 2277302

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office
(905) 673-9873

Toronto/ New Market/Durham region
Sam (647) 986-2393

Brampton/Mississauga/Halton /Peel region
Neel (647) 891-9445

Ottawa
Iggly - 613 799 3519 /613 237 3569

Hamilton/Waterloo /St Catherines
Dharmaweera (519) 760-1280

Montreal
Gana (514) 573-0093

Edmonton/Calgary
Randy (604) 399-8785

Email : randy.kulasekare@kmggloballogistics.com

Vancouver/British Columbia

Randy (604) 273-4911

KMR Global Logistics Ltd.

135 & 140 - 14480 Knox Way Richmond

British Columbia, V6V 2Z5

Email : admin@kmggloballogistics.com

United Kingdom :

Atlas Shipping 430 High Rd

Willesden London NW10 2HA

Tel: 02024596633 - Mobile 07949143535

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9

sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

உறவுகள் பிரியும்போது மலைகளையே சுமக்கவேண்டிவருகிறது

**உங்கள் உறவுகளின் கிறுதியாத்திரையை முறையாகவும்
இலகுவாகவும் அமைத்திட நாங்கள் உதவுகிறோம்**

Call :

Vilosan Sivatharman B.Eng

முதலாவது அமைத்தியிடு Funeral Director

416 993 0826

Call :

Christeen Seevaratnam

Funeral Counsellor

416 258 6759

எங்களுடைய சேவைகள் மார்க்கம் / மிஸிஸாகா (Dundas & Cawitra) பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

நிலவின் சத்தம்

விபுலன், இரண்டாவது பெண்ணை வைத்திருந்தான். அவள் இலங்கையை சேர்ந்தவள். சிறுவயதிலேயே பாரீஸ் வந்துவிட்டவள். அவள் பெயர் நீலா. இப்போது நீலா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளாள். அதற்கு விபுலன் காரணமில்லை. யார் காரணம் என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை.

அவனது வாழ்வின் அதிர்ச்சியான அருங்கனவாக இருந்த முதல் பெண்ணான சார்லொத்தைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த நினைவோடு நீலா சேர்ந்து விட்டிருக்கிறான்.

விபுலன், 1983-ல் கொழும்பில் பிறந்தவன். அவன் பிறந்து ஆறு மாத குழந்தையாக இருந்தபோது அவன் பெற்றோர்கள் இல்லாமல் போனார்கள். என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி அவன் சித்தப்பா சொல்லவில்லை. அவன் சிறுவனாக இருந்தபோது தனது பிள்ளை எனப்பதிந்து அவனை தனது புது மனைவியோடு பிரான்சுக்கு கெட்டித்தனமாக அழைத்துவிட்டார். பின்னர் அவனது சித்தப்பாவுக்கு நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். சித்தியின் வளர்ப்பு வட்டத்துக்குள் விபுலன் வராததை உணர்ந்த சித்தப்பா அவனை ஒரு விடுதியில் சேர்த்துவிட்டார்.

- அகரன்

அவருக்கு அவனை தன் உடல் அங்கம் போல பிடிக்கும். தன் அண்ணனின் மறுவடிவமாக அவன் வளர்ந்துவந்து கொண்டிருந்தான்.

'தாய் - தேப்பன் இல்லாத பிள்ளையை இப்படி விட்டுவிட்டேனே!' என்ற வருத்தம் அவரிடம் Champagne-ஐ அடைத்து நிற்கும் தக்கை போல அடைத்து இருந்தது.

'இஞ்சு பாருங்கோ! எல்லாற்ற பிள்ளையையும் நான் வைத்து பார்க்கேலாது' என்று தன் மனைவி சொன்ன பின் அவருக்கு வாழ்வே இருண்டு விட்டது. வருங்காலத்தில் விபுலன் மனம் நோகாமல் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் அந்தக்காரியத்தை செய்தார்.

விபுலன் அப்படி விடுதியில் சேர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தபோது அந்தப்பள்ளியில் அவனோடு படித்தவள்தான் சார்லொத். விபுல-

னின் தோற்றமும், சிரிப்பும், வெள்ளை வெளேரென்ற பற்களும் அவளுக்கு பிடிக்கும். விடுமுறை காலங்களில் விபுலன் விடுதியிலேயே தங்கிவிடுவான். அதை அவதானித்த சார்லொத் தன்னோடு அவனை அழைத்துக்கொண்டு தன் வீட்டுக்குச் செல்வதை வழக்கமாக்கினான். அவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றபோதுதான் நீலாவை சந்தித்தார்கள். விபுலனுக்கு இரு பெண்களும் அப்படித்தான் கிடைத்தார்கள்.

இந்தக்கதையை விபுலன்தான் சொல்லப்போகிறான். அவன் கதையை வேறு யாராவது சொன்னால் அது அழகல்ல. அவன் தனியே தன் அறையில் இந்த இரவை கழிக்கிறான். முதலில் சார்லொத் இருந்தான், பின்பு நீலா இருந்தான். இந்த இரவில் நீலா அவன் ஜன்னலால் அவனை எட்டிப்பார்க்கிறது. அவன் நிலையைப்பார்த்து முழுப்பல்லையும் காட்டி அது சிரிக்கிறது. உண்மையில் அதற்கு கல்லு மனதுதான். நிலவுக்கு இரக்கமில்லை பெருங்கல்லுத்தான்.

இந்தக் கதையில் விபுலனை முண்டி அடித்துக்கொண்டு நிலவு ஒரு சம்பவத்தை சொல்ல விரும்புகிறது. பூமியின் துணைக்கோள் என்றதால் மனிதர்களைவிட பூமியின் வாழ்க்கைமீது அளவுகடந்த அக்கறை. மனிதர்கள் எக்கேடு கெட்டும் போகட்டும் என்றுகூட அது நினைக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. நிலவின் மனநிலையில் இருந்து பார்த்தால் அது சரியென்றுதான்படுகிறது.

விபுலனின் இரு பெண்களும் பிறந்த சூழல் நிலவுக்கு தெரியும். அது பூமியை நினைத்து அழுத நாட்கள் அவை. அவர்கள் பிறந்த கதையை சுருக்கமாக சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம். நமக்கு வேறு வேலை இருக்கிறது.

நிலா:-

'1986-ல் மத்திய ஆசியாவில் இருந்து அந்த புகைகள் முகில்களாக உருமாறிக் கொண்டிருந்தன. அப்போது வசந்தகாலம் ஐரோப்பாவை வரவேற்றுக்கொண்டிருந்தது. மெய்குறிப்புக்கள் புல் வெளிகளில் நட்சத்திரங்கள்போல பூத்துக்கொண்டிருந்தன. பின்பு அந்த முகில்கள் பூமியை வலம்வர புறப்பட்டன. 1986-ம் ஆண்டு மே மாதம் இரண்டாம் திகதி பிரான்சில் உள்ள ஆல்ப்ஸ் மலைகளில் அம்முகில்கள் முகாமிட்டன.

விடுமுறை காலத்தை அழகிய மலைச் சாரலில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த இளம் பிரஞ்சு தம்பதி புல்வெளியில் நடந்து கொண்டிருந்தனர். டாவிட் நிறைமாத கர்ப்பிணியான தன் மனைவி மரியாவின் பின்புறமாக இடதுகையால் அணைத்துக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கு முத்தம் பற்றிய நினைவு வந்தபோது, மனைவியை அணைத்தார். இருவரும் முத்தங்களை பெய்தனர்.

வந்து நின்ற முகில்கள் கூச்சமின்றி அங்கு அவற்றைப் பார்த்தன. அவை வெட்கத்தில் கறுத்து திடீரென மழையாக கொட்டியது. அந்த இளம் ஜோடி மழையில் நனைந்து மழையையும் அனுபவித்தனர். அடுத்த நாள் மரியாவுக்கு வயிற்றுவலி ஏற்பட்டது. வலியை ஆற்றுவதற்கு வீறிட்டு கத்திக்கொண்டு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தக்குழந்தைக்கு அவர்கள் சார்லொத் என்று பெயரிட்டனர்.

மழையை கொட்டிவிட்டு நகர்ந்தன முகில்கள். மே மாதம் ஐந்தாம் திகதி (1986) காற்றுப்படகில் பிய்ந்தும், சேர்ந்தும் யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள மட்டுவில் என்ற கிராமத்தில் பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்காக பன்றித்தளைச்சி அம் மன் கோவிலில் அர்ச்சனை செய்துவிட்டு கிருபாகரனும் நந்தினியும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். குளத்தின் மதகை திறந்துவிட்டது போல திடீரென மழை கொட்டியது.

அவர்கள் நனைந்து மழையை கொண்டாடி வீட்டைந்தனர். அடுத்த நாள் நந்தினிக்கு பெருங்குத்தெடுத்தது. வலியை முற்றுப்புள்ளியால் நிறுத்தும்படி பூ ஒன்று பிறந்தது. அந்த குழந்தைக்கு கிருபாகரன் வைத்த பெயர் நீலா.

அந்த முகில்கள் மழையை வைத்துக்கொண்டு பத்து நாட்களுக்குள் உலகை சுற்றி முடித்தன. பலர் நனைந்தனர். பின்னொரு

காலம் நீலாவும், சார்லொத்தும் விபுலனை சந்திப்பார்கள் என்று முகில்களுக்கு தெரியாது.'

விபுலன் ஜன்னலை திறந்துவிட்டு வெளியே பார்த்தான். உலகம் இருட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. நிலவு மட்டும் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. அதனோடு பேசவேண்டும்போல் இருந்தது. அவன் தன் கதையை சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

விபுலன்:-

'சார்லொத் செத்துவிட்டான் என்பதை என் அறை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அவளின் ஆலிங்கனம் இல்லாத பொருள் அறையில் எதுவும் இல்லை. அவள் குரல் பதிவை அவளே என் கணினியில் ஏற்றிவிட்டு தான் இறந்த பின்னர் அதை திறக்குமாறு கட்டளையிட்டிருந்தான். இப்போது அவள் ஒலி எம்மோடு வாழ்கிறது. அதை நீலாவும் விரும்புகிறான்.

சார்லொத்தை 'வழியனுப்பும் வைத்தியசாலைக்கு அனுப்புகிறோம்' என்று பாரிசில் உள்ள பிரபல்யமான கேன்சர் வைத்தியசாலையில் வைத்தியப் பேராசிரியர் சொன்னபோது எனக்கு ஒன்றும் பிடிபடவில்லை. ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த வைத்தியசாலைக்கு அனுப்புவதாக நினைத்திருந்தேன். பிறகு வைத்திய அறையில் படுத்திருந்த சார்லொத்திடமே அதைச் சொன்னேன். என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பின்பு எழுந்து என் கன்னங்களில் தன் கைகளை மூடினான். பின் உதடுகளால் உதடுகளை மூடினான். அலமந்தமான அவள் கண்களால் என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

பிறகு, 'விபுலன், மருத்துவமனை என்னை சாவிடம் செல்ல தயாராகச் சொல்லிவிட்டது' என்றான்.

அவளை இறுகக் கட்டிக்கொண்டேன். என் காதோரம் கண்ணீர் பிசுபிசுத்தது. 'விபுலன் நான் கொஞ்சம் வாழலும்' என்றான். இன்னும் அவளை அணைத்தேன். இருவரும் வாழ்க்கையை கேட்டு அழுதோம். அவள் 'மெர்சி விபுலன்' என்றாள்.

'இன்னொரு முறை அதைச் சொல்லாதே' என்றேன்.

அவள் எப்போதும் அழுததில்லை. எப்போதும் சிரிப்புத்தான். அப்படிப்பட்டவளுக்குத்தான் ஐசீர் அரபாத்துக்கு வைத்தியம் பார்த்த வைத்தியசாலை 'இன்னும் முப்பது நாட்கள்தான் வாழமுடியும்' என்று சாவிற்ரு நாள் குறித்து வழியனுப்பும் வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி இருந்தது.

அந்தக் கடைசி 30 நாட்களும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அவளோடுதான் இருந்தேன். அவளது பெற்றோர்கள் அடிக்கடி வருவார்கள். அவள் தந்தை உடைந்து உருமாறி போய்விட்டார். தாயின் கன்ன எலும்புகள் தெரிய ஆரம்பித்தது. தமது ஒரே ஒரு மகள், அதிலும் இளம் வயதில் இறக்கும் திகதியை தெரிந்து கொண்டு வாழும் கொடுமையை எந்த பெற்றோரால் எதிர்த்து நிற்கமுடியும்? என் வேலையை நான் துறந்துவிட்டேன். அவளைவிட அது ஒன்றும் முக்கியமானதொன்றல்ல. அவளோடு ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் வாழ்ந்தது அவளுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. எனக்கும்தான்.

அவளது பெற்றோர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் அவளை பார்த்து விட்டு வீடு செல்லும்போது என்னை அணைத்து காதுக்குள் 'நன்றி' சொல்வது தான் எனக்கு கொடுமையாக இருக்கும்.

சார்லொத்துக்கு இரண்டு வருடத்துக்கு முதல் தலைவலி ஆரம்பித்தது. அது அவள் கடல் ஆராய்ச்சி பணியில் இருப்பதால் வேலைப்பளு அதிகம் என்று நினைத்திருந்தோம். அப்போது நாம் இருவரும் பாரிசில் ஒரு அறை எடுத்து அங்கு ஒன்றாக இருந்தோம். மேற்கல்விக் காலத்தில் பிரிந்து இருந்தாலும் இருவருக்கும் புரிந்துணர்வு உள்ளது போல் ஒரு நண்பர்கள் பிடிபடவில்லை.

அன்று ரெனியோன் தீவுக்கு செல்வதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தான். மறுநாள் அதிகாலை விமான நிலையம் செல்வதற்கு அவளால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. வலியால் துடித்தான். பின்பு மயக்கமடைந்துவிட்டான். உடனே அவசர ஊர்தியில் அழைத்துச் சென்றேன். அன்று மாலை அவசரமாக வேறு வைத்தி

யசாலைக்கு மாற்றினார்கள்.

அடுத்த நாள் எனக்கு வைத்தியசாலையில் இருந்து அவசர அழைப்பு வந்தது. உடனே அங்கு சென்றேன். எந்த விதத்திலும் தன் புற அழகில் ஆர்வம் காட்டாத ஒருவர் என்னை அழைத்தார். 'நீங்கள் விபலுமா?' சார்லொத் உங்கள் விபரத்தை தந்தார். நான் அவரின் வைத்தியர். நாங்கள் வெளியில் சென்று பேசுவோம்.' என்றார்.

அங்கு இருந்த மெசினில் இரண்டு கஃபே எடுத்துக்கொண்டு பூங்காவை நோக்கி நடந்தார். என்னை கதிரையில் இருந்தி விட்டு சார்லொத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையை விவரித்தார்.

'சார்லொத்துக்கு மூளையில் நரம்புகள் ஆரம்பிக்கும் பகுதியில் புற்றுக்கட்டி வளர்ந்து இருக்கிறது. அது ஆபத்தான நிலையை அடைந்துவிட்டது. அவசரமாக சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டும். ஆனால் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. சத்திர சிகிச்சை செய்யாவிட்டால் முப்பது நாட்களுக்கு மேல் அவளால் வாழ முடியாது. சத்திரசிகிச்சை வெற்றி அடைந்தால் சில காலம் வாழ வாய்ப்பு உண்டு'.

எனக்கு பூமியே பிளந்து எங்கோ பிரபஞ்சத்திற்குள் சிதறுவது போல் இருந்தது. இந்த செய்தியை நோர்மண்டியில் தம் ஓய்வு காலத்தை கழிக்கும் அவள் பெற்றோருக்கு என்னால் எப்படி தொலைபேசியில் சொல்ல முடியும்? அந்த வைத்திய பேராசிரியர் அந்த பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டார். பின்பு அந்த மரணத்திற்கும் வாழ்க்கைக்குமான சத்திர சிகிச்சை நடந்தது. சார்லொத் சில வேளை பேசும் வாய்ப்பை இழந்துவிடுவாள் என்றார்கள். பரவாயில்லை அவள் பேசாமல் எம்மோடு வாழட்டும் என்றிருந்தோம். அந்த சத்திர சிகிச்சை முடிந்து மூன்று மாதத்தில் எங்கள் சார்லொத் பேச ஆரம்பித்தாள். அந்த வைத்திய பேராசிரியர் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

அதன் பின்புதான் சார்லொத்துடன் வாழ்வதை உடலுடன் கூடிய வாழ்வாகவும் மாற்ற என் விருப்பத்தை கூறினேன். அவள் மறுத்து விட்டாள். அப்போதுதான் 'உன்னில் நீலாவுக்கு விருப்பம் இருக்கு' என்றாள்.

நீலா சார்லொத்தின் பல்கலைக்கழக நண்பி. நான் கணக்கியல் பிரிவில் பல்கலைக்கழகம் சென்றேன். அவர்கள் இருவரும் உயிரியல் துறையில் கற்று ஆராட்சியாளர்களானார்கள். சார்லொத் நீலாவை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினாள். நாம் மூவரும் பல தடவைகள் சந்தித்திருக்கிறோம்.

பின்பு நீலாவின் உதவியால் சார்லொத் என்னோடு வாழ சம்மதித்தாள். அவள் இந்தப்பூமியில் சில ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ முடியும் என்பது வைத்தியருக்கும் எனக்கும் நீலாவுக்கும் மட்டுமே தெரியும்.

அதன்பின் ஐரோப்பா எங்கும் நாமிருவரும் பயணம் போனோம். அவள் விரும்பிய இடங்களில் எல்லாம் எங்கள் கால்கள் இருந்தன. அல்ப்ஸ் மலை முகட்டில் சிறு வீடு எடுத்து தங்கினோம். விண்வெளியிலிருந்து பூமியை பார்ப்பது போல அது இருந்தது. அன்றுதான் அவளது 24வது பிறந்த நாள். உனது பெயருக்கு என்ன அர்த்தம்? என்று அவளிடம் கேட்டேன். அர்த்தம் தெரியாது ஆனால் சார்லொத் கோர்டே என்ற பெயருடைய பெண் பிரான்சில் முக்கியமானவர் என்றாள். என் மடியில் அமர்ந்து கொண்டு அந்த தக் கதையைச் சொன்னாள்.

1793-ம் ஆண்டு பிரெஞ்சு புரட்சியில் மன்னர் தலையை வெட்டிய பின்பும் உயிர்கள் பலியாகிக் கொண்டே இருந்தது. அப்போது கழுத்தை வெட்டுவது பாரிஸ் வாசிகளின் கலாச்சாரமாக மாறிவிட்டிருந்தது.

முடியை விழுத்திய குடியானவர்களின் சர்வாதிகாரத்தில் மோசமாக குழந்தைகள், பெண்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இதை அவதானித்து மனம் பதறிப்போனாள் நோமண்டியைச்சேர்ந்த 'சார்லொத்' என்ற இளம்பெண். அவள் அறிவொளிக்கால அறிஞர்களின் கருத்துகளால் கவரப்பட்ட ஒரு பெண். இந்த கொலைகளுக்கு யார்

காரணம்? என்பதை அவள் தேடிய போது அன்றைய புரட்சியின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக இருந்த பத்திரிகை ஆசிரியர் 'மாறா' என்பவரின் வன்முறை எழுத்துக்களே காரணம் என்று முடிவு செய்து கிறாள்.

வீட்டிலிருந்து சிறிய மரக்கறி வெட்டும் கத்தியை ஆடைக்குள் மறைத்துக் கொண்டு பாரிஸ் சென்று மாறா-வை அவர் இதயத்தில் கத்தியால் குத்தி கொல்கிறாள். அதன் பின் இரு நாட்களில் அவள் தலை வெட்டப்பட்டது. அப்போது அந்தப்பெண்ணுக்கு வயது இருபத்தி நான்கு. புரட்சி நீதிமன்றம் 'துரோகி' என்ற பட்டத்தை கொடுத்தது. இன்று அவள் தியாகிகளில் ஒருத்தியாக பார்க்கப்படுகிறாள். அந்த சார்லொத் போல இந்த சார்லொத்தும் உன் இதயத்தில் குத்தப்போகிறேன்' என்று நடித்தாள்.

மறுநாள் அங்கிருந்து நாங்கள் நீஸ் நகரம் நோக்கி சென்று கொண்டிருந்த போது மீண்டும் அவளுக்கு தலைவலி ஏற்பட்டது. வானூர்தியில் பாரிசுக்கு அழைத்துவந்தேன். அப்போதுதான் வைத்தியர் இன்னும் முப்பது நாட்கள் தான் அவளால் வாழ முடியும் என்றார்.

வைத்திய எல்லைகள் தாண்டிய நோயாளிகளை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருந்து, அவர்கள் இறப்பை பூரணப்படுத்த பாரிசில் வழியனுப்பும்தை வைத்திய சாலைகள் உண்டு. அங்கேயும் தாதிகள் இருப்பார்கள். கடும் வலியை குறைக்க மருந்து கொடுப்பார்கள். நோயாளிகளை தேவதைகள்போல் பார்த்துக்கொள்வார்கள்.

அவர்கள் வார்த்தைகளில் அன்பு வாசம் வீசிக்கொண்டிருக்கும். அங்குள்ள நோயாளிகளுக்கு திகதிகள் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். நோயாளிகள் தமக்குப்பிடித்த வாழ்வை வாழ ஏற்ற சூழலை அந்த வைத்தியசாலை கொடுக்கும். அங்கு சென்று காதல் கொண்டு இறந்து போனவர்களும் இருந்தார்கள். நோயாளிகள்கூட மற்ற நோயாளிகளில் அன்போடு இருந்தனர். வாழும் நாள் தெரிந்தவர்களிடம் அன்புதான் மீதி என்பது தெரிந்திருந்தது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு நாளையும் வாழ்ந்துவிடும் அவசரம் இருந்தது. சிலர் தூங்காமல் ஆகாயத்தையும், நிலத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

வழியனுப்பும்தை வைத்தியசாலையில் சார்லொத்துடன் நான் தங்குவ தற்கான அழகிய அறை இருந்தது. தன் சிறு வயது ஆசைகளையும், எதிர்காலத்தில் தான் வாழ இருந்த வாழ்க்கையையும் அவள் என்னோடு பகிர்ந்துகொண்டாள். தான் பார்க்க விரும்பிய நண்பர்களை கூறினாள். அவர்களை நான் அழைத்து அவளுடன் பேச வைத்தேன்.

சில இரவுகளில் நட்சத்திரங்களை பார்த்தவாறு சார்லொத்... 'விபுலன், இந்த நட்சத்திரங்கள் சூரியனை விட பெரிதெனில் அங்கு எங்கேனும் உயிர்கள் இருந்தால் நான் அங்கு ஓர் உயிரானால் எப்படி இருக்கும்? அந்த பிரபஞ்ச உயிர்கள் மனிதரை விட வளர்ச்சி கொண்டவர்களானால் அவர்கள் பூமியை ஒருநாள் வந்தடைவார்கள்.

அப்படி வந்தடையும்போது நானும் அந்த பிரபஞ்ச மனுசியாக ஒருநாள் பூமியை பார்க்க வருவேன். அப்போது உன்னை கண்டு பிடிப்பேன். நீ வயதானவனாக இருப்பாய். நான் இளம் வேற்றுக் கிரக பெண்ணாக உன்னை முத்தமிடுவேன். அப்போது நீ என்னை பார்த்து பயம்கொள்வாய். நான் உனக்கு என்னைப் பற்றி சொல்வேன். அப்போது நீ என்ன செய்வாய்?'

நான் கூறினேன்... 'உன்னை ஆரத்தமுவி முத்தமிடுவேன். மனிதப் பெண்ணைவிட வேற்றுக்கிரக பெண் பேரழகு என்பேன். நான் உன்னை காதலிப்பேன். உன்னை மீண்டும் திரும்ப சென்றுவிடாமல் என்னோடு இருந்துவிடச்சொல்வேன். அல்லது என்னையும் உன் கிரகத்துக்கு அழைத்துச்செல்லச்சொல்வேன். பூமியின் செய்திகளில் 'வேற்றுக்கிரகப்பெண்ணை காதலிக்கும் விபுலன் என்ற பூமி மனிதன்' என்ற செய்தி எல்லா இடங்களிலும் ஒலிபரப்பாகும். 'நீ அப்போது என்னை உன் கிரகத்துக்கு அழைத்துச் செல்வாயா?' என்றேன்.

அவள் வெடித்துச்சிரித்துக்கொண்டே இருந்தாள். 'ஏன் அப்படி

நடக்கக்கூடாது?’ என்று நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தவாறே கேட்டாள். முகமெங்கும் அவளுக்கு இன்னொரு வாழ்க்கை தெரிந்தது.

உன் கிரகத்திற்கு என்னை நீ அழைத்துச்சென்றால் ‘பூமி என்ற சிறிய கோளில் இருந்து வந்திருக்கும் மனிதன்’ என்று உன் கிரக வாசிகள் மத்தியில் நான் பிரபல்யமாவேன். நம் இருவருக்கும் குழந்தை பிறந்தால் அது இரு கோள்களின் குழந்தையாக இருக்கும். உன் கோளைச்சேர்ந்தவர்கள் மனிதர்களைவிட அறிவு, ஆற்றல் உள்ளவர்களாக இருப்பர். அவர்கள் யுத்தம் என்றால் என்ன வென்று அறியாதவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

பேரறிவுகொண்ட சமூகத்தில் யுத்தம் இருக்க வாய்ப்பில்லை. உன் கிரகவாசிகளுக்கு பூமிவாசிகள் பூமியை அழிக்கும் அறிவுகெட்டவர்கள் என்பதை சொல்வேன். அவர்களை அவர்கள் அழிப்பதை அறிவு என்று நினைக்கிறார்கள் என்பேன். ஒருநாள் இந்த மனிதர்களிடம் இருந்து இப்பூமியை உன் கிரகவாசிகள் காக்கக்கூடும்’ என்பேன்.

நாங்கள் கற்பனைகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தோம். அப்படி வாழ்ந்தால்தான் எம்மால் இந்த முப்பது நாட்களை முப்பது ஆண்டுகளில் வாழ்வதுபோல் வாழ முடியும். இப்படி பேசிக் கொண்டே நாம் பல நூற்றாண்டுகளை வாழ்ந்தோம்.

ஒவ்வொரு நாளும் அவள் தோற்றம் மாறிக்கொண்டு வந்தது. என் சார்லொத் வேறொரு உருவத்தில் இருந்தாள். இருபதாவது நாள் அவளால் பேச முடியவில்லை. பின்பு கண்கள் கூட சில மணி நேரமே திறந்திருப்பாள். எப்போதும் அவள் கண்களுக்கு அருகில் நான் இருப்பேன்.

அந்த இறுதி நாள்... அவள் பெற்றோர், உறவினர்கள், நீலா மற்றும் நான் அவளை சுற்றி நின்றோம், என்னை நோக்கி கையசைத்து தன் கட்டிலை உயர்த்தி விடுமாறு கூறினாள். அந்த அறை அம்மணமாய் இருந்தது. ஒவ்வொருவர் முகத்தையும் தன் கண்களை விரித்து பார்த்துக்கொண்டு வந்தாள். சார்லத்த யாரென்றே தெரியாத தோற்றத்தில் இருந்தாள். அவள் நண்பிகள், உறவினர், அவள் வளர்த்த செல்லப்பூனை என எல்லோரும் அவளைச்சூழ நின்றோம். என்னருகில் அவள் தாயார் நின்றார். அவர் தோள்களை பிடித்துக் கொண்டு நின்றேன்.

ஒவ்வொருவரையும் பார்வைகளால் விடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தாள். எந்த அசைவும் உடலில் இல்லை. அவள் தாய்-தந்தையை பார்த்து கண்களை மூடித்திறந்தாள். பின்பு என்னை நோக்கி அவள் பார்வை வந்தது. என் தாயை வழிக்குமாறு சைகை செய்தாள். கண்கள் என்னை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. கண்களின் கரைகளில் ஈரம் வந்தது. அருகே சென்று அவள் கரத்தைப் பற்றினேன். கண்களால் எதிரே இருந்த சுவரைக்காட்டினாள் அதில் தன் கையால் வரைந்த நட்சத்திரம் ஒன்று ஓட்டப்பட்டிருந்தது. எனக்குப் புரிந்துவிட்டது. அவள் நெற்றியில் அழுத்தி முத்தமிட்டேன். என்னை பார்த்தவாறே கண்களால் பேசினாள். அவள் பேசுவது பார்வையாலேயே எனக்குக்கேட்டது. அந்த உயிர் என்னைப்பார்த்தவாறே பிரிந்தது. சார்லொத் பூமியை விட்டு நட்சத்திரத்தில் பிறக்கப் போய்விட்டாள். தாயின் வெடித்த அழுகை என் காதை அடைந்தபோது அவள் அங்கே இல்லை.

சார்லொத் இறந்தபின் அவள் பெற்றோர் தம்மோடு வந்துவிடுமாறு கூறினர். நானும் அவளும் வாழ்ந்த அறையைவிட்டு என்னால் செல்ல முடியவில்லை. எனக்கு மீண்டும் பெற்றோர் கிடைத்தது போல் இருந்தது. காலையும் மாலையும் என்னுடன் பேசிக்கொள்வார்கள். சிறிது காலம் கழிந்ததும் அவர்களோடு சென்று வாழ்ந்து விடுவோம் என்று நினைத்திருந்தேன்.

அப்போதுதான் நீலா எந்த அறிவிப்பும் இன்றி லியோனில் இருந்து பாரிசுக்கு வந்து என் கதவை தட்டினாள். நீலாவின் தாயார் சில ஆண்டுகளின் முன் இறந்துவிட்டார்.

‘என்ன நீலா திடீரென்று?’ என்றேன். ‘இனி உன்னோடுதான் இருக்கப்போகிறேன்’ என்றாள்.

சிலமாதங்கள் ஓடின. சார்லொத்தின் இடத்தில் நீலா இருந்தாள். காலையில் இருந்து மாலை வரை சார்லொத் பதிந்து வைத்த குரலை பாடல் போல கேட்டுக்கொண்டே நாட்கள் நகர்ந்தன.

நீலா மாமை நிறம். அவள் அசையாமல் எங்கும் நின்றால் சிலை என்று யாரும் புகைப்படம் எடுப்பார்கள். சிரித்துக்கொண்டே பேசுவாள். அப்போது உதடுகள் முடியும் இடத்தில் ஒரு சிறு குழி வந்துபோகும். எந்த முனிவனும் ஆச்சரியங்கொள்ளும் குழிகள் அவை.

நாம் சேர்ந்து வாழ்ந்து ஓராண்டு கடந்ததும், இருவரும் வாழ்நாள் பயணிகள் ஆகலாம் என்று முடிவெடுத்தோம். ‘அதற்கு நமக்கு ஒரு குழந்தை வேண்டும்’ என்றாள் நீலா. திருமணம் வெறும் சடங்கு. நாம் வாழ்வோம். நாமே நமக்கு திருமணம் செய்துவிட முடியாது. அதற்கு உறவுகள் தேவை. நாம் கணவன் மனைவியாக வாழ ஆரம்பித்தோம்.

ஒருநாள் நீலாவின் நெற்றியில் தமிழர்கள் வைக்கும் குங்குமப் பொட்டை வைத்துப் பார்த்தேன் அழகாக இருந்தாள். இப்படித்தான் என்னைப் பெற்ற அம்மா இருந்திருப்பார் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். எமக்கு குழந்தை பிறந்து அது வளரும்போதுதான் என் அம்மா என்னை சிறுவயதில் எப்படிப்பார்த்திருப்பார் என்று நான் பார்க்கமுடியும். நீலா அன்பைப்பேசாமல் செயலில் பேரன்பை தருபவளாக இருந்தாள். தாயுடன் வளர்ந்ததால் ஏற்கனவே அம்மாவுக்கான அன்பு அவளிடம் நிறைந்திருந்தது. அவளது அப்பாவுக்கு என்ன நடந்தது என்று அவளுக்கு தெரியாது. அதுபற்றி அவள் அம்மா அவளிடம் பேசவில்லை.

இலங்கையில் தந்தைகளுக்கும், தமயன்களுக்கும், தாத்தாக்களுக்கும் என்ன நடந்தது என்று தாய்கள் சொல்வதில்லை. அவை குழந்தைகளுக்கு சொல்லமுடியாத சம்பவங்களாக இருக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

நீலா அவள் தாயாரால், எந்த நிலைகளையும் எதிர்த்து நிற்கக்கூடியவளாக வளர்க்கப்பட்டுள்ளாள். சிறுவயதிலிருந்தே கராத்தே, ரெனில், வயலின் என்று பல கலைகளும் கற்றறிந்தவளாக இருந்தாள். தன் உடலை உறுதியோடு பராமரிப்பதில் எப்போதும் பின்பிற்பதில்லை. அதுபற்றிக்கேட்டால் ‘அம்மா அடிக்கடி சொல்வார் ‘சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்’. சிறு வயதில் இருந்து என்னை அவர் மன, உடல் பலத்தோடு வளர்த்தார்’ என்பாள். என் அம்மா பற்றிய கதைகள் என்னிடம் இல்லை. அதை நீலாவின் கதைகளில் இருந்து நிரப்பிக்கொண்டேன்.

இன்று காலை நீலா எழுந்து குளித்துவிட்டு வந்தாள். நான் படுக்கையில் ஒரு புத்தகத்தை படித்துக்கொண்டிருந்தேன். இரவு பூராவும் நீலா அனுங்கியவாறே இருந்தாள். நான் தேனீர் ஆக்கிக் கொடுத்தேன். அவள் வயிறு வலிக்கிறது என்றிருந்தேன்.

ஈரமான அளகத்தை துவட்டியவாறே... ‘விபுலன் ஒருக்கா வைத்திய சாலை செல்வோம் வருகிறாயா?’ என்றாள். ஏன்? என்ன? என்றேன்.

‘தலை வெடித்துவிடும்போல் வலிக்கிறது என்றாள்.

நான் அவசரமாக அவளை அருகே இருந்த வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச்சென்றேன். அங்கிருந்து சார்லத்திற்கு சிகிச்சை செய்த வைத்தியசாலைக்கு நீலா அவசரமாக அனுப்பப்பட்டாள்.

ஒரு இருட்டு முகில் நிலவை மறைத்தது. நிலா அழும் சத்தம் பிரபஞ்சமெங்கும் பரவியது. பேரிடிக்குப் பிறகு பசிகொண்ட குழந்தைகளின் கண்ணீர்போல மழைபெய்தது. அது நிலவின் கண்ணீர்.

1986-ல் செர்னோபில் அணு உலை வெடித்தபோது அதன் முகில்கள் பத்து நாட்களில் பூமியை சுற்றியது.

akaran@thaiveedu.com

துகில்களின் அரசி...

நிரேஷ் ரட்ணம்

சாங்சி, நிலவுக் கடவுள், 12 மதிகளைப் பெற்றெடுத்தான். சாங்சி பேரரசர் டி ஜூனின் இரண்டாவது மனைவி. முதலாவது மனைவி சீஹே, சூரியக் கடவுள். 10 ஞாயிறுகளைப் பெற்றெடுத்தான். அவர்கள் வசித்துவந்தது ஃபுசாங்கில்.

சீன நாட்டார் வழக்கியலில் ஃபுசாங்கை ஒரு புராண மல்பெரி மர மென்றும், சிலர் கிழக்கு சீனாவில் உள்ளதென்றும் விவரிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு குழந்தை ஞாயிறாக கிழக்கில் உள்ள ஒளிப் பள்ளத்தாக்குக்கு சீஹேவிடம் பறப்பார்கள். அங்கு அவள் தனது குழந்தைகளை ஏரியில் குளிப்பாட்டி, ஃபுசாங், என்னும் முதாதையின் கைகளில் தொங்கவிடுவாள்.

ஃபுசாங் அவர்களின் பாதுகாவலனாக, பராமரிப்பாளனாக இருந்தார். அவர்களுக்கு உணவளித்து, உறங்கவைத்து தன் குழந்தை-

களைப் போலவே வளர்த்து வந்தார். முதாதை ஒவ்வொரு நாளும் தன் கைகளில் இருந்து, ஒரே ஒரு ஞாயிறுக் குழந்தையை மட்டும் வானத்தை நோக்கி பயணம் மேற்கொள்ள அனுமதிப்பார். அவர்கள் மேற்கில் உள்ள யென்-ட்சு மலையை அடைந்தவுடன் கீழுலகம் மூலமாய் மீண்டும் சீஹேனுடன் முதாதையைச் சேர்வார்கள்.

அக்குழந்தைகளில் கடைக்குட்டி ஒரு சுட்டிக் குறும்புக்காரன். கடைக்குட்டி குறும்பு செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால், அவ்வளவு தான்... சங்கிலித் தொடர் போல் எல்லோரும் அவனைப் பின் தொடர்வார்கள். கடைக்குட்டி துடுதுடுப்பானவன், எப்பவும் ஆடிக் கொண்டே இருப்பவன். அவன் குழப்படி செய்ய ஆரம்பிக்கும் பொழுதில் முதாதை ஒரு செல்லத் தட்டு கொடுப்பார். மறுபடியும் சமத்துப் பிள்ளையாக உறங்கிடுவான்.

ஒரு நாள் கடைக்குட்டியின் குழப்படி அதிகமாக மூதாதையின் கைமீறி உச்சி வானுக்கு இரண்டாம் சூரியனாகச் சென்றான். அவனைப் பின் தொடர்ந்து எல்லாக் குழந்தைகளும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் உச்சி வானுக்குச் சென்றனர். பாவம் அவர்களைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. குழந்தைகளாக இருந்ததால், ஒரே நேரத்தில் வெளியே சென்று விளையாடுவது வேடிக்கையாக இருக்கும் என்று எண்ணியிருப்பார்கள்.

அவர்கள் விளையாட்டாகச் செய்த செயலால், ஒட்டுமொத்த வெப்பமும் பூமியில் விழ, எல்லா உயிர்களுக்கும் தாங்க முடியாத அழிவாக அது மாறியது. காடுகள் எரிந்தன, பஞ்சம் ஏற்பட்டது, நிலம் சுருங்கத் தொடங்கியது. ஒரு சூரிய வெப்பத்தைக் கூடத் தாங்க முடியாத இந்த உலகம், எப்படிப் பத்து சூரியன்களின் வெப்பத்தைத் தாங்கும். அவர்கள் வானத்தில் குழந்தைகளாக விளையாட, கீழே நிலம் சடசடவென எரியத் தொடங்கின. பூமியின் அழிவைத் தடுக்க, பேரரசர் டி ஜூ தனது குழந்தைகளை ஒவ்வொருவராகத் தோன்றும்படி வற்புறுத்தினார். கடைக்குட்டி கேட்டால் தானே மற்றவர்கள் கேட்பதற்கு. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பறந்து விளையாட, மேலும் பல உயிர்கள் பறிபோகத் தொடங்கின.

வேறு வழியில்லாமல், திறமைமிக்க வில்லாளியான ஹூயி ஒவ்வொரு குழந்தையாக ஒன்றின் பின் ஒன்றாகத் தன் மந்திர வில்லால் சுட்டு வீழ்த்தினார். 9 குழந்தைகளைக் கொன்ற பின், டி ஜூவும் முதலாவது மனைவி சீஹேவும் அவரிடம் கெஞ்சினார்கள், மனிதகுலம் இருளில் வாழக்கூடாது என்பதற்காக ஹூயியிடம் மன்றாடினார்கள். ஒரு சூரியனையாவது விட்டுவிடச் சொல்லிக் கதறினார்கள்.

இது சீன நாட்டார் வழக்கியலில் சொல்லப்பட்ட கதை. எனது மூதாதையின் வழிக் கதையில், சீஹே முதலில் எனது மூதாதையிடம் உச்சக்கட்டக் கோபம் கொண்டாளாம். அவளும் தாய்தானே. பின்னர் தன் ஒற்றைக் குழந்தையையாவது காப்பாற்ற எண்ணிக் கதறி ஹூயிவிடம் அழுதாளாம். இன்னும் கொஞ்சம் செல்லத்தட்டுக் கொடுத்திருந்தால், 9 குழந்தைகளைக்கூடக் காப்பாற்றி இருக்கலாமோ என்ற குற்ற உணர்ச்சி என் மூதாதையின் கடைசி முச்சு வரை இருந்தது.

அன்றிலிருந்து எங்களை நம்பி வந்தோர்களின் உயிரை எப்படியாவது காக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் கலாசாரமானது. அக்கதைகளைக் கேட்டு வளர்ந்த நான், எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து தற்போது மஞ்சள் பேரரசர் மாளிகையில் நிமிர்ந்து நிற்கிறேன்.

ஒரு நாள் மஞ்சள் பேரரசர் ஒரு அழகான இளம் பெண்ணை என் அருகில் கூட்டி வந்தார். வெளிறிய தோல் கொண்ட அவள் அரண்மனையை விட்டு வெளிவரும் பொழுதில், சூரிய ஒளி தன் தோலைப் பதனிடாமல் இருக்க, கம்பீரமான மரங்களின் நிழலில் தஞ்சமிடுவாள். மெலிதானவள், எடைகுறைந்தவள், புவியீர்ப்புக் கூட பாதிக்காதவள் போல், காற்றில் பறப்பதைப் போல் நடப்பாள். சீனக் கலாசாரத்திற்கு ஏற்றவாறு சிறிய அழகி, அவளின் ஆளுமைக்கேற்றவாறு மெல்லிய உதடுகள். துகில்களின் அரசியெனக் கூறும் வகையில் அவ்வளவு அழகழகான உடைகள் அணிவாள். சொகுசு, நளிளம், வர்க்கம், வசதி போன்ற தகுதிகளுக்குப் பெயர் பெற்றவள். அவளுடைய வலிமையால் அவளை 'ஹங்கு காங்' என்றும் அழைத்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தற்போது என் அருகில் அமர்ந்து சூடான தேனீர் பருகுவது அவளின் வழக்கமாகி விட்டது.

அவள் அழகை மிஞ்சும் ஓர் அழகும் உண்டு. அது ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களின் மறு பிறப்பு. கூட்டுப்புழு இறக்கைகள் பெற்று முழுமை அடையும் காட்சியில், அவர்களின் கோது மென்மையடையும் அந்தப் பொழுதில், மகிழ்ச்சி, சுதந்திரம், நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகு உலகத்தை மீண்டும் உணரும் தருணத்தில், கடினமான மேற்பரப்பினுள், கண்களும் கால்களும் மெதுவாகத் தோன்றும் அக்கணத்தில், அவர்கள் முற்றிலும் வெளிப்படையாகத் தோன்ற, முதலில் தன் கால்களினால் கூட்டை உடைத்து, முழுவதுமாய்க் கூட்டை விட்டு தவழ்ந்து வெளிவர வயிற்றையும் இறக்கைகளையும் வெளிக்காட்டும் முயற்சியில், சுருங்கிய மடிந்த இறக்கைகளை உலர்ந்து விரிவுபடுத்தும் தோற்றம் கொண்டு அவர்களின் கண்களை மூடிய முக்கோணத்துண்டு அகன்று முதல்

ஒளி பார்த்து முதன்முறையாகச் சிறகுகளைப் படர்ந்து விரிக்கும் அந்தப் பிரமாண்டம்.

எல்லோரும் பறந்து செல்ல அதில் ஒருத்தி மட்டும் கூட்டில் இருந்து வெளிவராமல் உறங்கியிருந்தாள். அவளுக்காகக் காத்திருந்தேன். நிமிடங்கள் மணித்தியாலம் ஆகியது. அவள் கூடு மென்மையாகவில்லை. இது அவளின் உயிருக்கு ஆபத்து, அதனால் மூதாதையின் செல்லத்தட்டுக் கொடுத்தேன். அந்தச் செல்லத்தட்டு அவளை எழுப்பியது. அவளின் கோது மென்மையாக, கடினமான மேற்பரப்பினுள், அவளின் கண்களும் கால்களும் மெதுவாகத் தோன்ற, தன் கால்களினால் கூட்டை உடைக்க, சுருங்கிய மடிந்த இறக்கைகளைச் சிலிர்த்து விரிக்க, அவளின் கோதின் ஒரு இழையின் நேர்த்திக்கு இந்தத் துகில்களின் அரசியும் கூட இணையாகமாட்டாள்.

மறுநாள், அவளும் ஒரு அழகிய ஆணும், சாங்சி குழந்தையின் நிழலில் என் கைகளில் காதலித்தனர். காதலின் பரிசாகத் தன் உயிரைக் கொடுத்து முட்டைகள் இட்டாள். அழகிய ஆணோ, இன்னோர் பெண் தேடிப் பறந்துவிட்டாள்.

எங்கள் பாரம்பரிய முறைப்படி, அவளின் முட்டைகளை நானே பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டேன். அடைக்கலம் அளித்து சாங்சி, சீஹே குழந்தைகளின் ஒளியைக் காட்டிப் பாதுகாத்தேன். அதில் கடைக்குட்டி ஒருவனைத் தவிர அனைவரும் முட்டைப் பருவத்திலிருந்து குடம்பிப் பருவம் அடைந்தனர். அவனுக்காகக் காத்திருந்தேன். நிமிடங்கள் மணித்தியாலமாகியது. அவன் முட்டையில் கருவட்டமோ, வெளிப்படையான தோற்றமோ, காணக்கிடைக்கவில்லை. நான் மூதாதையின் செல்லத்தட்டுக் கொடுக்க அவன் விழித்தான். அவளின் கோது மென்மையாகி அவளைப்போலவே அழகனாய்ப் பிறந்தான்.

கடைக்குட்டி அவளைப்போல் இல்லாமல் ஒரு கூட்டிக் குறும்புக்காரன். உண்ணாமல் விளையாடுவான். கடைக்குட்டி குழப்படி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால், அவ்வளவுதான்... சங்கிலித் தொடர்போல் எல்லோரும் பின் தொடர்வார்கள். கடைக்குட்டி துடுதுடுப்பானவன், எப்பவும் ஆட்கொண்டே மெல்லியதாய் இருப்பான். அவன் குழப்படி செய்ய ஆரம்பிக்கும் பொழுதில் மூதாதையின் செல்லத்தட்டுக் கொடுப்பேன். மறுபடியும் சமத்துப் பிள்ளையாக உண்ணுவான்.

நாட்கள் கடக்க, அவன் சகோதரர்கள் கூட்டுப்புழுப் பருவத்தை அடைந்தனர். அவன் அப்பொழுதுதான் அவசர அவசரமாகத் தன் எச்சிலைச் சக்திவாய்ந்த நூலாகச் சுற்றிச் சுற்றி ஒரு கூட்டைக் கட்டினான். மறுபடியும் கூட்டினுள் இருந்து தன் குழப்படித்தனத்தைக் காட்ட ஆரம்பித்தான்.

என் மூதாதை செய்த அதே தப்பைச் செய்துவிடக் கூடாது என்று எண்ணி, அவனை அமைதியாக இருக்கும்படி, ஒரு செல்லத்தட்டுக் கொடுத்தேன். அவன் மீண்டும் அமைதியானான், ஆனால் அவன் அவசரமாகக் கட்டிய கூடு என் செல்லத்தட்டு அதிர்வில் அவனோடு கீழே விழுந்தது.

என் செல்லத் தட்டினால் அவன் விழுந்தது, துகில்களின் அரசியின் சூடான தேனீரில்.

குறிப்பு:

சீனப் பட்டுப்புழு வளர்ப்பின் வரலாற்றுப்படி, பொ.ஊ.மு.(கி.மு.) 3000-ல் மஞ்சள் பேரரசரின் மனைவியால் முதன்முதலில் மல் பெரி மரத்தின் கீழ் பட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவர் கோடிக்கணக்கான பட்டுப்புழுக்களை ஆராய்ந்து, பரிசோதனை செய்து, அவற்றை உயிரோடு வேகவைத்து பட்டுத் துணியைக் கண்டுபிடித்தார். சிஜிங் மாகாணத்தில் உள்ள லியாங்சு கலாசார அகழ்வாராய்ச்சித் தளத்தில், பொ.ஊ.மு. 2570-ம் ஆண்டைச் சேர்ந்த பின்னப்பட்ட பட்டுத் துணியும், நெய்த பட்டுத் துண்டுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

niresh.ratnam@thaivedu.com

'நம்மட பொடியனுகள் பின்வாங்குறானுகள் என்டா அதல ஏதோ விசயம் இருக்கத்தான் செய்யும். அதால எல்லாரும் கெதியா கிடக்குற சாமான் சக்கட்ட எடுத்துட்டு போற வழியப் பாருங்க' என்று சொல்லிக் கொண்டே வசந்தி தன் வீட்டை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். 'ஏன்டி வசந்தி, நீதானே காலையில் வந்து சொன்னி கண்ட நாயுட கதையையும் கேட்க வேணாம், உசிரே

போனாலும் நம்மட பொடியனுகள் இந்த நிலத்துல ஒரு பிடி மண்ணைக் கூட ஆமிக்கு விட்டுக்கொடுக்க மாட்டானுகள். சும்மா அவனிவண்ட கதைய கேட்காம, உங்கட வேலைகள் பாருங்க என்று. இப்ப வந்து, உடனே வெளிக்கிடுங்க போவம் என்றுறா, இப்ப என்ன உண்ட பொடியனுகள் எல்லாம் செத்துப் பொயிட்டானுகளா, என்ன?'

‘முதல் என்க நடந்தாலும் இயக்கத்துக்கு முட்டுக்கொடுக்குறத நிப்பாட்டுங்கடி, அப்பதான் அவனுகளும் நம்மட வழிக்கு வருவானுகள். இல்லாட்டி, இப்படித்தான் நினச்சி நினச்சி முடிவெடுப்பானுகள்’ என்ற குணசேகரனின் சத்தம் காதில் விழுந்ததும், அள்ளி முடிந்து கொண்டிருந்த தனது சுருட்டைத் தலைமுடியை அப்படியே விட்டுவிட்டு, போய் பிடித்தவள் போல் ஆவேசமாய் திரும்பி ‘பொடியனுகளுக்கு சப்போட் பண்ணாம வேற யாருக்கு சப்போட் பண்ணச் சொல்லுறா? கிழட்டு வயசாகியும் அக்கா செத்ததும் தங்கச்சிய ரெண்டாம்தரம் கட்டிற்று குடும்பம் நடத்துற நாயி, நீயெல்லாம் நல்லா இருக்கனாமெண்டு வாழவேண்டிய வயசல ஒரு சுகத்தையும் அனுபவிக்காம காட்டுலயும் மேட்டுலயும் கண்டதையும் திண்டுட்டு எங்கள ஆமிட்ட இருந்து காவல் காத்துக் கிடக்குதுகள் அதுகள். நீ அதுகளப்பற்றியே தப்பாக் கதைக்கிறியாடா நாயே...’ என ஆவேசமாய் கத்திக் கொண்டிருந்தாள். அவளது ஒவ்வொரு வார்த்தைகளுக்கும் நடுவே நாலைந்து கெட்ட வார்த்தைகளும் காது கனக்க கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

வசந்தி. வசந்தியைப் பற்றி சொல்லியே ஆக வேண்டும். தாய், தகப்பன், சகோதரர்கள் என்று யாருமேயில்லை. சுருட்டை முடி, வெற்றிலை போட்டு சேங்கு பிடிச்ச காவிப் பற்கள், சுருட்டுப் பிடித்து தடித்துப் போன உதடுகள், எப்போதும் கெட்ட வார்த்தைகளே பேசிப் பழக்கப்பட்ட வாய் என... பல அலங்கோலங்கள் அவளுக்குண்டு. அதோடு அவள் குளித்துப் பார்த்ததேயில்லை, அந்தளவு அழுக்கும் வியர்வை நாற்றமும் நிறைந்தே காண்படுவாள். ஊரில் உள்ள ஆண்கள் பெண்கள் என்று எல்லோருக்கும் அவளிடம் கதைப்பதற்கே பயம். யாரும் அவளுடன் பழகுவதில்லை. அவளும் யாருடனும் பழகுவதில்லை. அவள் பழகுவதெல்லாம் போராளிகளுடன் மட்டுமே. அவர்களும் அவளை வெறுக்காமல் ஒரு சகோதரி போலவே நடத்துவார்கள். காரணம் அவள் போராளிகள் மீதும் போராட்டம் மீதும் கொண்டிருந்த மரியாதை, நம்பிக்கை. அவள் வீரத்திலும் ஒன்றும் சளைத்தவள் இல்லை. ‘நான் ரெயினிங் எடுக்காமலே போராளியாக்கும், இப்பவும் துவக்கத் தந்தா சுடுவன் தெரியுமா..’ என்று ஊரையே மிரட்டி வைத்திருந்தாள்.

இவ்வாறு ஊரிலுள்ளவர்களுடன் அவமரியாதையாக நடப்பவளாயினும் கௌசல்யனிடம் அவள் எப்பவும் மரியாதைக் குறைவாக நடந்ததில்லை. இத்தனைக்கும் கௌசல்யன் அண்ணனிலும் நான்கு வருடங்கள் அவள் முத்தவளாயினும் அவரை கௌசல்யன் அண்ணன் என்றே அழைப்பாள். ஏன் வசந்தி உன்னவிட வயசல குறைஞ்சு பொடியனை அப்படி அண்ணன் என்று கூப்பிடுறாய் என்று கேட்பதற்கு ‘வயசல என்ன இருக்கு, அவர் என்ன சும்மா ஆளா, எவ்வளவு படிச்சிருக்காரு, சின்னதுல மூண்டு வருசம் இயக்கத்துல இருந்து போராடியிருக்காரு, இப்ப வந்து எங்கட பிள்ளைகளப் படிப்பிக்குறாரு, இப்பவும் இங்க இருக்குற போராளிகளை வழிநடத்துறாரு இப்பிடி எவ்வளவோ செய்யுற மனிசன சும்மா பெயரச் சொல்லி கூப்பிடுற மரியாதையா இருக்குமா சொல்லு பார்ப்பம்’ என்று சில சமயம் ஊருக்கே மரியாதை சொல்லிக் கொடுப்பாள்.

எங்களது பிரதேசத்தில் போராளிகள் எவரும் செத்தாலோ அல்லது போராளிகளுக்கு உதவிவர்கள் யாரும் செத்தாலோ வடக்குப் பிரதேசத்தில் நடப்பது போன்று சகல மரியாதைகளுடனும் உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்படுவதில்லை. எங்கே கூடப்படுகிறார்களோ அங்கேயே பிணம் கிடக்கும். அது வெயிலுக்கும் மழைக்கும் கிடந்து அழுகி நாய், நரி, காகம், கழுகு எல்லாம் திண்டது போக மிச்சம் அங்கேயே புழுப்பிடித்துக் கிடக்கும். இவ்வாறு மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலே செய்வதன் மூலம் போராட்டத்திற்குச் செல்லும் இளைஞர்களின் மனோதிடத்தை உடைக்கலாம் என்பது இராணுவத்தின் நோக்கம். ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு நடந்து கொள்ளும் ஒவ்வொரு தடவையும் எங்களுக்குள் எரியும் கனல் சுடர் விட்டதே தவிர அது தணியவில்லை.

இவ்வாறு ஆறு பெண் போராளிகளும், நான்கு ஆண் போராளிகளும் ரோந்து வந்த இராணுவத்திடம் தவறுதலாகச் சிக்கி பதில் தாக்குதல் நடத்த முன்னரே மாண்டு போனார்கள். அச்செய்தி ஊரெங்கும் பரவி ஊரே அன்று சோறு தண்ணியில்லாமல் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்கையில், அதிலும் போராளிகள் பத்துப்

பேரின் உடலும் பட்டுப் போன மதுர மரத்தின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளதாகவும் அவர்களது பிணங்கள் அழுகி நாறுவதைப் பார்த்து இனி எவருமே இயக்கத்திற்குச் செல்லும் எண்ணம் கனவிலும் வரக்கூடாது என இராணுவத் தளபதியின் உத்தரவை பிழையான உச்சரிப்புடன் ஒலிபெருக்கி சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

இதைக் கேட்டதிலிருந்து எல்லோரிடமும் ‘அவர்களை அப்படியே விடக்கூடாது என்ன இருந்தாலும் எங்களுக்காக உசிர விட்டதுகள். நாம் எப்படியாவது போய் பதுங்கியிருந்து அந்த சவங்களையெல்லாம் எரித்துவிட்டு வரலாம்’ என எல்லோரையும் வசந்தி கெஞ்சவும் யாருமே அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. கௌசல்யனும் அவர்களது பிணம் கட்டப்பட்டிருக்கும் மதுர மரத்திற்கு அருகிலேயே இராணுவ முகாம் இருப்பதால் அது ஆபத்து எனவும் செத்தவர்களை எரிக்கப்போய் இருப்பவர்களை இழக்க முடியாது எனக் கூற போராளிகளும் அதையே ஆதரித்தனர். எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டு நின்ற வசந்தி தனக்குள் ஏதோ முடிவெடுத்தவளாய் தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் இறைக்க மோட்டருக்கு வாங்கி வைத்திருந்த ஐந்து லீற்றர் மண்ணெண்ணை கலன் நெருப்பெட்டியுடனும் இராணுவ முகாமை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தாள். யாராலும் அவளைத் தடுக்க முடியவில்லை. பார்ப்பதற்கே வெறிப் பிடித்திருந்தவள் போலிருந்த அவளது தோற்றம் அனைவரையும் பயமுறுத்தியது. கௌசல்யனும் எதுவும் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எல்லோர் கண் முன்னாலும் அவள் சிறிதாகி சிறிதாகி அப்படியே காணாமல் போயிருந்தாள்.

வசந்தி போய் ஆறு நாட்கள் கடந்து விட்ட நிலையில், திடீரென ஊருக்குள் புகுந்துவிட்ட இராணுவம் பெண்களையெல்லாம் கைது செய்து சித்திரவதைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. வழக்கமாக ஆண்களுக்கே அவ்வாறு நடக்கும். இதென்ன புதுக்கதையா இருக்கே என்று விசாரித்ததில்தான் வசந்தி அத்தனை காவலையும் மீறி அந்தப் பிணங்களை எரித்த கதை எங்களுக்குத் தெரிய வந்தது.

தான் நினைச்சத சாதிச்ச வசந்தி, காணாமல் போய் ஆறு மாசம் கழிச்சே ஊர் திரும்பியிருந்தாள்.

இவ்வாறு போராளிகள் மீதும் போராட்டம் மீதும் அளவுகடந்த அபிமானம் கொண்டிருந்ததால் கௌசல்யன் உட்பட அனைவரும் அவளிடம் ஒருவித மரியாதை வைத்திருந்தனர். அதனாலேயே இரகசியமாக கௌசல்யனுக்கு வந்த பின்வாங்குதல் நடவடிக்கையை வசந்தி கேட்கவும் கௌசல்யன் சொல்லியிருந்தார். அதை வைத்தே வசந்தியும் அனைவரையும் எச்சரித்தாள்.

வசந்தியக்கா எச்சரித்து சிறிது நேரத்திற்குள்ளேயே நான் சாமான் களை வேகமாக எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இதையெல்லாம் கொண்டு போக நம்மளட என்ன வாகனமா இருக்கு? அதெல்லாம் தேவலை. உண்ட படிப்பு சேட்டிபிக்கேட்டையும் உடுப்பு பேக்கையும் எடுத்து வச்சிட்டு வாடா போதும் என எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள் அம்மா. நாங்களும் ஒரு குடும்பம் என்று சொல்லிக் கொள்ள இருப்பது இருவரும். அனேக குடும்பங்களின் நிலையும் அதுவே. அம்மா சில பொருட்களை அடுக்கி வைப்பதில் மும்முரமாக இருக்கும் போதே நான் கௌசல்யன் அண்ணன் வீட்டை நோக்கி ஓடினேன்.

கௌசல்யன். கொடிய போருக்குத் தன் கணவரையும் இரு மகன்களையும் கொடுத்து நிராதரவாய் நிற்கும் ஈழத்தாயின் கடைசிப் பிள்ளையையும், எங்கள் ஊரின் முதல் நம்பிக்கையையும், தனது பதினொரு வயதில் இயக்கத்திற்குச் செல்ல... போராட்டம் பற்றிய புரிதல் இல்லாத வயதில் போராட அனுமதிக்க முடியாதென திருப்பி அனுப்பப்பட்டு, அதே வைராக்கியத்துடன் இன்னும் இரண்டு வருடங்கள் கடந்த பின்னர் சென்றவரை யாராலும் திருப்பியனுப்ப முடியவில்லை. பதின்மூன்று வயதில் போராடச் சென்றவர் மூன்று வருட காலம் போராட்ட காலத்திலேயே தனது வாழ்க்கையை கழித்துக் கொண்டிருந்தார். தவறுதலாக இவர் எழுதிய ‘ஈழப் போராட்டமும் மக்கள் பங்களிப்பும்’ என்ற கட்டுரை அன்றைய எங்கள் பகுதி அரசியல்துறை பொறுப்பாளர் அண்ணன் ரமேஷ் அவர்களின் கைகளில் கிடைக்க அவரால் அடையா

எம் காணப்பட்டு போராட்ட களத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு அரசியல் பிரிவில் இயங்கியபடியே கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தார். பின்னர் இயக்கத்திலிருந்து முற்றாக விலகி நகரிலுள்ள பிரபல பாடசாலை ஒன்றில் கல்வி பயின்று வந்தார். ஆரம்ப காலங்களில் எங்களது ஊரில் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த முதல் மாணவரும் அவர்தான். பின்னர் மிகக் கடுமையாக உழைத்து சாதாரண தரப் பரீட்சையில் 10 D சித்திபெற்று, மொத்த நகரையுமே எங்களது சிறிய ஊரின் பக்கம் திருப்பி வைத்தார். அதே வேகத்தில் உயர்தரம் கற்று கணிதப் பிரிவில் மாவட்டத்தில் முதலிடமும், தேசிய மட்டத்தில் ஏழாம் இடமும் பெற்று அனைவரையும் பெருமிதத்துடன் தலைநிமிரச் செய்தார்.

அவரின் இச்சாதனையின் பின்னரே கேட்பாரற்றுக் கிடந்த எமது ஊரின் ஆரம்பப் பாடசாலைக்கு இரு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு சில வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. கொழும்பிலுள்ள பிரபல பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி கிடைத்தும் நான் போனால் எங்கட பிள்ளைகளின் கல்வி கேள்விக்குறியாகிவிடும் என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டு எமது மாவட்டத்திலுள்ள அரசு பல்கலைக்கழகத்திலே (B.Sc. Physics) படித்துக் கொண்டிருந்தார். இது அவருடைய பகுதிநேர வேலையாகவும் எமது ஊரிலுள்ள ஆலமர நிழலில் எங்களுக்கு வகுப்பெடுப்பது பிரதான வேலையாகவும் இருந்தது.

தரம் 1 தொடக்கம் 11 வரை அவரது வகுப்பில் அனைவரும் அனைத்துப் பாடங்களையும் படிக்கலாம் என்ற நிலையிருந்ததாலேயே நான் படிப்பதற்கான வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இல்லையெனில் அடுத்தவேளை சாப்பாட்டிற்கே அவதிப்படும் எனது அம்மா வினால் என்னைப் படிக்க வைத்திருக்க முடியாது என்பது மட்டும் நிச்சயம். ஆரம்ப காலத்தில் ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஆரம்பித்த கௌசல்யன் அண்ணன் பின்னர் அதிலிருந்து விலகியிருந்தார் என்பதை உணர முடிந்தது. வழக்கம் போல வகுப்புக்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது படிச்சி முடிச்சி நீங்கள் என்னவாக வரப் போகிறீர்கள் என்று கேட்க ஒவ்வொருவரும் டீச்சர், டொக்டர், எஞ்சினியர், நேர்ஸ் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் வனிதன் மட்டும் நான் இயக்கத்துக்குப் போயிடுவன் என்றான். அதைக் கேட்டதுமே கண்கள் எல்லாம் சிவக்க 'எல்லாரும் ஆயுதம் ஏந்தித்தான் போராடலாம் என்று அவசியமில்ல, கல்வி எனும் பேராயுதம் கொண்டு எமது உரிமையை மீட்டெடுப்பதும் போராட்டம்தான்.' என்ற அவரது வார்த்தை இன்னமும் காதில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

‘என்ன கௌசல்யன் அண்ணன் எதுவும் உதவி தேவையோ?’

‘டேய் தம்பி நீ எங்கடா இஞ்ச, உங்கட அம்மா தேடுவா கெதியா போய்ச்சேரு’.

‘நான் வீட்ட எல்லாத்தையும் எடுத்து வச்சிற்றுதான் வந்திருக்கன், உங்களுக்கு எதுவும் உதவி தேவையா என்று பார்ப்பம் என்டு...’

‘அதுசரி... எனக்கு உதவுற அளவுக்கு வளந்துட்டாய். சரி, அந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம் எடுத்து உரபேக்குல போட்டுக் கட்டு’..

‘எதுக்கண்ணே இவ்வளவு புத்தகம்’.

‘படிக்கத்தாண்டா, நீ ஒரு விசயத்த விளங்கிக்கோ, நமக்கெண்டு ஒரு நாடு கிடைக்கலாம். கிடைக்காமலும் போகலாம். என்ன நடந்தாலும் நம்ம இருப்பத் தக்கவைக்க நம்ம போராடித்தான் ஆகனும், அதற்கு சரியான வழி கல்வி ஒன்றுதான். அதன் மூலமா அடையுற சுதந்திரத்தை யாராலும் தடுக்க முடியாது.’

அவர் சொன்னது எதுவும் புரியாமல் விழித்திருந்த நான், இப்பவே ஊரைவிட்டுப் போறோமா என்று கேட்க... அவரும் ஆம் என்பது போல் தலையை அசைத்தார்.

எமது ஊரிலிருந்து சுமார் 25 கிலோ மீற்றிற்கு அப்பாலுள்ள ஊரிற்கு சாமான்களை எல்லாம் சுமந்து கொண்டு போய்ச் சேரவே

ஒரு நாள் சரியாக இருந்தது. போய்க்கொண்டிருக்கும் போதே நடு வழியில் வசந்தி அக்காவின் ஞாபகம் வர, அவளைத் தேடிய போது அவள் ஊரைவிட்டு வரவில்லை என்பதை அறிய முடிந்தது. ‘அவள் கெட்டிக்காரி நம்மளோட வரவில்லை என்பதாலும் எங்கேயும் போய்த் தப்பிருவா... நீங்க யோசிக்காம வந்து சேருங்க’ என்று சொல்லிக் கொண்டே நடந்தார் பொன்னையா. நடந்த களைப்பில் அனைவரும் பிள்ளையார் கோவிலிலும் மரத்தடியிலும் படுத்துறங்கினர்.

எங்கள் அனைவரையும் தங்க வைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் கிருபா அண்ணன் செய்திருந்தார். அவர் தனது போராட்ட வாழ்வை கௌசல்யன் அண்ணனுடன் சேர்ந்து தொடங்கியிருந்தவர். ஆதலால் இருவரும் இணைந்தே அனைத்து விடயங்களையும் கவனித்து வந்தனர். இடம்பெயர்ந்திருந்த காலங்களில் பெரிதாக சண்டை எதுவுமில்லாமல் அமைதியாகவே காலம் கடந்தது. எப்போதாவது முகாமிலிருந்து செல் தாக்குதல் நடத்துவார்கள். அதுவும் இலக்கில்லாமல் வெவ்வேறு இடத்தில் வெடித்துச் சிதறும். கிருபா அண்ணனின் பாதுகாப்பிலிருந்த காலங்களில் உயிரிழப்புகள் என்று எதுவுமில்லை. அவ்வாறு சுமார் 4 மாதங்களின் பின்னர் எமது ஊரின் யுத்த அபாயம் நீங்கிவிட்டதால் மக்கள் மீள குடியமரலாம் எனும் செய்தி கேட்டு அனைவரும் ஒரு-வரையொருவர் கட்டித் தழுவி ஊரை நோக்கிப் புறப்படத் தயாரானோம். கௌசல்யன் அண்ணனும் கிருபா அண்ணனுக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பு என்பது அழித்தல்தான் என்பதை ஊரைப் பார்த்ததுமே தெரிந்து கொண்டோம். அனைவரினதும் குடிசைகள் எரிக்கப்பட்டிருந்தன. விளை நிலங்கள், பயிர் செடிகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. அதிலும் பேரிழப்பாய் வசந்தி கொல்லப்பட்டிருந்தாள். ஊரின் மத்தியில் உள்ள பலா மரத்தின் கீழ் உடல் எல்லாம் உக்கி ஊனம் வடிந்த எலும்புக்கூடுகள் கிடந்தன. உதிர்ந்து கிடந்த தலைமுடி மற்றும் எலும்புக்கூடுகளுக்குள் சிக்கியிருந்த ஆடையை வைத்து வசந்திதான் என முடிவு செய்யப்பட்டது. ஊரே வசந்திக்காய் அழுத்தது. அவள் இருக்கும் போது காட்டாத நேசத்தை இப்போது அவள் மீது கண்ணீராகக் காட்டியது. பலரும் அவள் அப்படி இப்படி என்று வசந்தியின் புகழ் பேசினர். இறந்த பிறகு ஒருவர் புகழப்படுதல் என்பது எமது மரபுதானே.

செத்தும் வசந்தி நாறுகிறாள் என்ற சித்திரா அக்காவிற்கு, ‘அவளுடைய அம்மாவுக்கு நடந்த கொடுமர் தனக்கும் நடந்திடக் கூடாது என்று அவள் அசிங்கத்தையும் அலங்கோலத்தையும் தன் கவசமாக்கிக் கொண்டாள்’ என்ற பொன்னையாவின் வார்த்தைகள் பதிலளித்தன.

ஊரே மாபெரும் புயலை சந்தித்தது போன்று காட்சியளித்தது. ஆக்கிரமிப்பின் போது அழிக்கப்படுதலும் பின்னர் மீளக் கட்டியெழுப்பதலும் எங்களுக்குப் புதிதல்லவே.

நிலைமையை விளங்கிக் கொண்டு அனைவரும் தங்களது இருப்பிடங்களைத் தயார் செய்யவே இரு நாட்கள் கடந்திருந்தன. கௌசல்யன் மீண்டும் தனது மரத்தடிப் பாடசாலையை ஆரம்பித்திருந்தார். ஒரு சிலர் ஆர்வமாகவும் இன்னும் பலர் வற்புறுத்தலின் மத்தியிலுமே வகுப்பிற்கு சமூகமளித்திருந்தனர். எனக்கு ஊரிற்கு வருகிறோம் என்ற சந்தோசத்திலும் படிக்க வேண்டுமென்ற கஷ்டம் பாடாய்ப் படுத்தியிருந்தது. இடம்பெயர்ந்திருந்த காலங்களில் வசதிகள் இல்லாததால் எங்களை விடுத்து O/L, A/L மாணவர்களுக்கு மாத்திரமே வகுப்புக்கள் நடக்கும். அதனால் நாங்கள் குதூகலமா யிருந்தோம். இனி வேறு வழியில்லை படித்துத்தான் ஆக வேண்டும் இல்லை எனின் கௌசல்யன் அண்ணன் பனமட்டையுடன் வீடு தேடி வருவார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் சந்திரிக்கா அம்மையார் Super sonic யுத்த விமானத்தை வாங்கியிருந்தார். அது பறக்கும் திசைக்கு எதிராக சத்தம் கேட்கும். மிகக் குறைந்த சத்தத்தையே எழுப்பும், தாழ்வாகப் பறந்து இலக்கைக் குறி வைக்கும், அது பறக்கும் போது வானில் ஏதோ டோர்ச் லைட் தெரிவது போல இருக்கும்...

எனப் பலரும் பலவண்ணம் புகழ் பாடிக் கொண்டிருந்தனர். எப்படியும் எங்களைக் கொல்ல வருவான் தானே அப்போ இதுல எது உண்மை என்று தெரிஞ்சிடும் என சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார் கௌசல்யன் அண்ணன்.

எப்பவும் மாலை 3 மணிமுதல் 6 மணிவரை வகுப்புக்கள் நடைபெறும். அதில் ஏதாவது ஒரு மணித்தியாலம் நாம படிச்சா போதும். அது எங்களின் வசதிக்கேற்ப போய் வரலாம். அன்றைய பிள்ளைகள் பெரிதாகப் படிப்பதில்லையாதலால் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் தனியாக ஒரு மணித்தியாலம் என்றெல்லாம் இல்லாமல் எல்லா வகுப்புக்களும் சேர்ந்தே நடக்கும். எப்படிப் பார்த்தாலும் மொத்தமாக 12 பேர்தான் எங்கள் ஊரில் அன்று படித்துக் கொண்டிருந்தோம். நாங்கள் அனைவரும் கீழே அமர்ந்தபடியே படிப்போம். கௌசல்யன் அண்ணனுக்கு மாத்திரம் ஒரு வாங்கு போடப்பட்டிருக்கும். அதில் அவர் அமர்ந்து நான் பார்த்ததேயில்லை. எப்பவும் நின்றபடியே கற்பிப்பார். நான் அனேகமாக 3 மணி வகுப்பிற்கே செல்வேன். காரணம் 4 மணிக்குப் பிறகு விளையாடலாம்.

எப்பவும் போல வகுப்புக்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில்... பவித்திராவின் பிறந்தநாளை முன்னிட்டு வாழ்த்துகள் கூறிக் கொண்டு, எமது எதிர்கால இலட்சியங்கள் குறித்து கௌசல்யன் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது... திடீரென பேரிரைச்சல் சத்தம். என்ன நடந்ததென நாங்கள் அறிவதற்குள்ளேயே நான் இருந்த இடத்திலிருந்து சிறிது தூரத்திற்கு தூக்கி வீசப்பட்டிருந்தேன். நாங்கள் கல்வி கற்கும் மரம் அடியோடு விழுந்திருந்தது. அங்கு எதுவுமே தெரியாத அளவுக்கு ஒரே புகை மண்டலம். என்னால் எதையும் உணர முடியவில்லை.

சம்பவம் நடந்து இரு நாட்களின் பின்னரே எனக்குப் பயங்கரமான வலியை உணர முடிந்தது. சிறிது சிறிதாக எனது கண்கள் திறக்கப் பிரயத்தனப்பட்டன. நான் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். காந்தன் எனதருகேயுள்ள வேறு கட்டிலில் உடல் முழுக்கக் கட்டுக்களுடன் கிடக்கிறான். அம்மா ஒப்பாரி வைத்த படி கட்டிலருகே நிற்கிறாள். எங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டி மனம் தவித்தது. நான் கடைசியாக கண்ணை மூடும் போது பல உடல்கள் சிதறப்பட்டுக் கிடந்தன. கௌசல்யன் அண்ணன் உடல் முழுவதும் இரத்தம் வடிய கைகளை நீட்டி ஏதோ சொல்ல எத்தனித்தது நினைவிருக்கிறது. அம்மாவிடம் எதையோ கேட்க முயன்று மறுபடியும் மயங்கிப் போனேன்.

அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு நான் ஒருபோதும் எனது ஊரிற்குத் திரும்பச் செல்லவில்லை. அம்மாவும் அதை அனுமதித்ததில்லை. வைத்தியசாலையிலிருந்து சேவ் த சில்ட்ரன் மூலமாக பாரம் எடுக்கப்பட்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றதை வைத்து, மாவட்டத்தில் பிரபலமான பாடசாலையில் எனக்கு அனுமதி கிடைத்தது. அம்மாவும் நகரிலுள்ள ஒரு வைத்தியரின் வீட்டில் வேலைக்காரியாக இருந்து என்னைப் படிப்பித்தாள். விடுதிச் சாப்பாடு. கிழமையில் ஒருமுறை அம்மாவைப் பார்க்கலாம். ஏழு வருடங்கள் அம்மாவும் இல்லாமல் எங்களது ஊர் நண்பர்களேன எவருமில்லாமல் ஒரு வனவாச வாழ்க்கை.

சாதாரண தரப் பரீட்சையில் 10 A சித்தி பெற்று, கணிதப் பிரிவில் உயர்தரம் கற்று, மாவட்டத்தில் நற்பெறுபெறு பெற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாகினேன். அம்மாவும் தன்னுடைய பழைய சுவடுகளை எல்லாம் மறந்து ஓரளவு சந்தோசமாக இருந்தாள்.

அவள் இப்போது வீட்டு வேலை செய்வதில்லை. நான் பல்கலைக்கழகம் சென்றதும் அவளும் எங்கள் ஊரிற்குச் சென்றிருந்தாள். நான் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் போதும் அம்மாவே என்னை வந்து பார்ப்பாளே தவிர என்னை எங்கள் ஊரிற்கு வர அனுமதித்ததில்லை. படித்துக் கொண்டே நான் ஓர் உணவகத்தில் பகுதிநேர வேலை பார்த்ததால் லீவு நாட்களில் நானும் ஊருக்கு வரக் கேட்டதில்லை. இதோ பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையும் முடிந்து நான் கட்டிட நிர்மானத் துறையில் பட்டமும் பெற்றுவிட்டேன். ஒரு பட்டதாரியாக ஊர் திரும்புகின்றேன். தரம் எட்டு படிக்க

கும் போது ஊரை விட்டு வந்தவன் அதன் பின்னர் 13 வருடம் கழித்து ஊர் திரும்பியுள்ளேன். இந்தப் 13 வருடங்களில் நான் ஊரையும் அங்கே வாழ்ந்த மனிதர்களையும் நினைக்காத நாளேயில்லை. இருந்தாலும் எனது அம்மாவுக்கு அது கவலையை ஏற்படுத்தும் என்பதால் நான் காட்டிக் கொண்டதில்லை. அம்மாவுக்கு கடிதம் எழுதும் போதும் கூட அவள் சுகபலங்கள் விசாரிப்பு, என் சுகபலன் தெரிவிப்பு என்று கடிதம் வெறுமனே முடியும். அவளும் நான் எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டேன் என சந்தோசப்பட்டிருக்கக் கூடும். ஏதோ இத்தனை வருடங்களில் என்னால் அவளுக்குக் கொடுக்க முடிந்த சந்தோசம்.

அம்மாவின் பெயரைச் சொல்லி... மகன் கெம்பஸ் படிச்ச முடிச்சிட்டு வாரான் என்று நான் வரும் போது... ஊரே ஒன்றுகூடி விட்டது. சில தெரிஞ்ச முகங்கள் கண்ணீருடனும் பல தெரியாத முகங்கள் புன்னகையுடனும் வரவேற்றன. சிறு பிள்ளைகளிடம் அனேக தாய்மார் என்னைப் போல படிச்ச பெரியாளாக வேண்டும் என சொல்லிக்கொண்டிருந்தது என் காதில் கேட்டது. கண்கள் கலங்க கால்கள் நடுங்க நான் எனது வீட்டை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தேன். அம்மா பெருமிதம் கண்களில் வடிய என்னுடைய உடைமைகளையெல்லாம் தூக்கிய வண்ணம் வந்து கொண்டிருந்தாள்.

முறிந்து விழுந்திருந்த ஆலமரம் இன்று தழைத்து வளர்ந்திருந்தது. மரங்களின் கிளைகள் வெட்டுப்பட்டால் வளர்வது போல் அன்றைய Super sonic குண்டுவிச்சில் துண்டான எனது வலது கால் முளைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்குமே? என எண்ணத்தோன்றியது. செயற்கைக் காலில் நடக்கப் பழகியிருந்தாலும் ஏனோ எனக்கு அப்படித் தோனுகிறது.

சிங்கள மக்களின் வரியில் வாங்கிய விமானம், பயிற்சியின் போதும் கூட ஒரு குண்டும் வீணாகப் போகக் கூடாது எனும் அக்கறையில் போடப்பட்ட குண்டுகளே அன்று எங்கள் கனவுகளை அழித்திருந்தது. எங்கள் ஊரின் கல்வியின் அடையாளம் கௌசல்யன் அண்ணன் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே செத்துப் போனார். அன்றே அவரது ஆத்மா சாந்தியடைந்திருக்கும் அல்லது இன்று நான் பட்டம் பெற்று வரும் போதேனும் சாந்தியடைந்திருக்கும். அவர் மட்டுமன்றி அன்றைய தினம் அவருடனிருந்தவர்களில் நானும் காந்தனுமே உயிர் பிழைத்தோம். அனைவரும் பலியாகியிருந்தனர்.

யுத்தம் முடிந்ததாக இலங்கை அரசு அறிவித்து பல வருடங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டது. இடைப்பட்ட காலங்களில் எத்தனை உயிரிழப்பு, எத்தனை கண்ணீர் என அழுது அழுது மறத்தே போய்விட்டன. இனி எதற்கும் அழுவதில்லையென்ப பிடிவாதமாக இருந்த நிலையில்... இன்று ஏனோ திரும்பத் திரும்ப அழனும் போலிருக்கிறது. கௌசல்யனுக்காக கண்ணீர் சிந்திய தருணங்கள் எத்தனையோ. ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் சிறப்புச் சித்தி பெற்றுப் பாராட்டுப் பெறும் போது... இதன் ஆணிவேர் கௌசல்யண்ணன் தான் என நினைத்து அழுவதுண்டு.

‘வந்து எவ்வளவு நேரம். மரத்தப் பார்த்து என்ன செய்யுறா, வா எல்லாரும் உன்னப் பார்க்க வந்திருக்குதுகள்.’

‘கொஞ்சம் இருந்துட்டு வாரணம்மா.’

‘அழாத. என்ட பிள்ளை எல்லாத்தையும் கடந்து வந்துட்டான். கௌசல்யன் எப்பிடி நம்மட ஊரின் படிப்புக்கு அடையாளமோ அப்பிடி இப்ப என்ட பிள்ளை ஆகிட்டான்.’ என்று சொல்லிக் கொண்டே என் கையைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்றவளிடம் ‘நாளையிலிருந்து இந்த இடத்துல நான் வகுப்புத் தொடங்குறன் அம்மா’ என்றேன். அவளும் பல வருடங்களாக அதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தவளாய் எதுவும் சொல்லாது கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

velbarathi@thaiveedu.com

சாம்பரில் திரண்ட சொற்கள்

- தேவகாந்தன்

காலை பத்து மணியளவில் தான் வெளியே போய்வருவதாக தனக் கேபோல் சொல்லிக்கொண்டு சுந்தரம் போவதை மலர் கேட்டிருந்தார். சாப்பாட்டு நேரத்துக்கு முன்னம் வந்துவிடுமென்று தெரியும். அனுமானம்தான். வாழ்க்கை கடந்த சில வருஷங்களாக அவ்வாறு தான் அவருக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

சலிப்பு என்பதன் முழு அர்த்தத்தோடு தன் வாழ்க்கை அவ்வாறு அடங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவருக்குத் தெரிந்திருந்தும் விடுபடும் வழியைத்தான் காணாதிருந்தார். உடல் வாதை, பெருவுடம்பின் அசைவிறுக்கம், மனவீறலெல்லாம்தான் அதற்குக் காரணம்.

தன் பார்வையின் கரூங்களும், தெறிக்கும் வார்த்தைகளின் வெம்மையும் அப்போதெல்லாம் அதிகமோவென சிலவேளை எண்ணினாலும், ஏதோ சுந்தரம்தான் அதற்கான காரணஸ்தரென அவர் கொதித்துவிடுகிறார். அதற்காக சுந்தரத்திற்காக வருத்தமேதும் கொள்ளவும் மாட்டார். தன் தோழி சிவத்திக்கு இரங்குமளவுகூட அவர் சுந்தரத்திற்கு இரங்கிவிடுவதில்லை.

அவளோடான நட்பு மிஞ்சிப்போனால் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலேயில்லை. சுந்தரத்தோடான பந்தமோ சற்றொப்ப அரை நூற்றாண்டு. எனினும் இப்போது ஒட்டு விட்டுப்போன உறவாகிவிட்டது அது அவரளவில்.

அந்த ஒட்டுவிட்ட ஸ்திதியில் இருந்துகொண்டுதான் அவரிடமிருந்து அவ்வளவு சேவைகளையும் தான் தேவைப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார். அது நினைப்பில்கூட அவருக்கு வருவதில்லை. படலையில் நிண்டு என்ற குண்டியை இல்லாமல் கேற்றடிச் சிதம்பரத்தம் புவையே பாத்ததாய் இருக்கட்டும், ஆனா தானாய்த்தான் அந்தாள் என்னைத் தேடி வந்திது, நானாய்த் தேடிப் போகேல்லை என எண்ணியெண்ணி தன் முடிவை மேலும் அவர் தக்கவைத்துக் கொள்கிறார்.

எல்லாம் எண்ணுகையில் மனதில் சிரித்தபடி முகம் காட்டும் தோழிகூட மறைந்துபோகிறாள்.

அவளை முதலில் எப்போது பார்த்தேன்?

வீட்டிலே தொட்டாட்டு வேலைகள் செய்வதற்கு ஆளில்லையென்று அன்னபூரணத்துக்கு பெரிய குறை. சிவயோகமலருக்கு இளைய குழந்தை அழாத நேரமில்லை. எடுக்கி இடுப்பில் வைத்து உலாத்திக்கொண்டிருந்தால் மாயமாகிவிடுகிற அழகையோடான குழந்தையாய் இருந்தது அது. பிள்ளையைப் பிராக்காட்ட நான் முந்தி நீ முந்தியென்று அயலில் வர ஆட்களிருக்கிறார்கள். அன்னபூரணத்துக்கு உள்வீட்டில் வந்துபோபவர்களாய் வேலைக்காரி வேணுமென்றால் யார் வரப்போகிறார்கள்? தங்கள் பிள்ளையைக் கவனிக்க நேரமின்றி தோட்டம் துரவென அலைகிற மனிதர் அவர்கள்.

ஒருநாள் அடிவளவு போன அன்னபூரணத்துக்கு குதிக்காலில் முள் தைத்து, தைத்த முள் பாதியோடு முறிந்தும் போனது. அன்னபூரணமும் கெந்திக் கெந்தி வீட்டு வேலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, மூன்றாம் நாளில் முள் குத்திய இடம் மனைந்து சீழ் கட்டிவிட்டது. கெந்திக் கெந்தியும் அவளால் நடக்க முடியாது போனது. இனி வேறு வழி இல்லையென்று வித்துவான் வீரகத்தி துன்னாலைத் தங்கம்மாவுக்கு ஆளனுப்பினார், தான் சொன்னதாகக் கூறி கையோடு கூட்டிவரும்படி.

தங்கம்மாவைக் கண்டுபிடிப்பதும், கையோடு கூட்டிவருவதும் லேசான காரியமில்லை. வாத்தியார் கூப்பிட்டதாகச் சொல்ல தட்டாமல் வெளிக்கிட்டாள் தங்கம்மா. விஷயம் விசாரித்து ஒரு புதிய சட்டை ஊசியும், கண்ணாடியில் தீட்டி கூராக்கி வைத்திருந்த பாதியிளேட்டும் எடுத்துச்செல்ல அவள் மறக்கவில்லை.

திண்ணையில் அன்னபூரணத்தை கொள்ள அமரச் சொன்ன தங்கம்மா படியில் அமர்ந்துகொண்டு அவளது காலைக் கழுவி, ஒழுக்கும் வியர்வையை ஒற்றிக்கொண்டு இருந்தவளிடமிருந்து முந்தானையை வாங்கி பதனமாகத் துடைத்து, மனைந்து சீழ் கூட்டியிருந்த இடத்தை வெகு அவதானமாக ஆராய்ந்தாள்.

சத்திர சிகிச்சை செய்யப்போகும் வைத்தியரின் அவதானம் அது. அவளளவில் மட்டுமில்லை, அன்னபூரணமளவிலும், சுற்றி நின்றோரளவிலும்கூட, அது ஒரு சத்திர சிகிச்சைதான். மலர், வீரகத்தி, சண்முகராசாவின் மனைவி, பக்கத்துவீட்டு லட்சுமி எல்லோரும் சுற்றிநின்று அவளைக் கவனிக்கிறார்கள். கூர்ந்து முள் குத்திய இடத்தைப் பார்த்தபடியிருந்த தங்கம்மாவின் முகத்திலிருந்து உணர்வெதனையும் கிரகிக்க முடியவில்லை. பார்வையாளர்களின் முகத்தில் லேசான பதட்டம் படர்கிறது.

சட்டென தங்கம்மாவின் முகத்தினிருள் கிழித்து முறிந்த முள்ளின் கரு முனையைக் கண்டுகொண்டதின் பிரகாசம் வெடிக்கிறது. எல்லோரும் ஆசுவாசம் கொள்கிறார்கள்.

தங்கம்மா அனாயாசமாய் பின்னால் நிற்பவர்களை ஒதுங்கிநிற்கக் கையசைத்தாள். அதை விளங்கிக்கொண்ட வித்துவான், 'எல்லாரும் இஞ்சால் வாருங்கோ, தங்கம்மாவுக்கு வெளிச்சம் வரட்டும்' என்றார். எல்லோரும் பாய்ந்து விலகினர். தங்கம்மாவின் சிகிச்சை ஆரம்பித்தது.

மடித்து இடுப்பில் வைத்திருந்த சரையைப் பிரித்து ஊசியையும் பாதியிளேட்டையும் வெளியே எடுத்து கைக்கெட்டிய தூரத்தில் திண்ணையில் வைத்தாள். அன்னபூரணத்தின் காலைத் தூக்கி தன் மடியில் வைத்தாள். நிமிர்ந்து அன்னபூரணத்தின் முகத்தைப் பார்த்தாள். வியர்வை சல சலவென வழிந்துகொண்டிருப்பதையும், கண்கள் அச்சத்தில் விரிந்திருப்பதையும் கண்டு, 'என்ன பிள்ளை, பயமாய் இருக்கோ? முள்ளைக் கண்டிட்டனெல்லோ, இனியேன் பயம்? தெம்பாயிரும். முதல் உந்த வேர்வையைத் துடைச்சிட்டு, கொஞ்சநேரம் றோட்டில பிராக்குப் பாரும். கண்முடித் திறக்கிற நேரத்துக்குள்ளே முள்ளை வெளியில் வர்ப்பண்ணிக் காட்டிறன். நான் சொன்னா முள்ளே வெளியி வந்து தானாய் விழும், பிள்ளை' என காதுக்குள் மெதுவாய் முனகினாள்.

வெய்யில் பட்டு மின்னிக்கொண்டிருந்த புது ஊசியை எடுத்து, மஞ்சளாய்ப் பழுத்துக்கிடந்த தோலைப் புட்டு சீழை மெதுவாகப் பிதுக்கியெடுத்தாள். கையிலிருந்த பேப்பர்த் துண்டினால் நிதானமாக ஊனத்தை ஒற்றியெடுத்தாள். தோல் வெளிறிய நிறம் காட்டிற்று. அதற்குள்ளாகவே நூறு தரம் ஆ.. ஆ.. ஸ்ஸ்.. ஸென சீறி விட்டாள் அன்னபூரணம்.

பிறகு பிளேட்டை எடுத்த தங்கம்மா வெளிறின தோலை, கரும்புள்ளியைச் சுற்றி, சீவியெடுத்தாள். பின் பிளேடை வைத்துவிட்டு ஊசியைக் கையிலெடுத்தாள். மறுபடி கூர்ந்து முள் குத்திய இடத்தைப் பார்த்தாள். தனது இடது கையின் பெருவிரலினாலும் சுட்டு

விரலினாலும் அழுத்தமாகப் பிடித்துக்கொண்டு மெதுமெதுவாக நெரிக்கத் துவங்கினாள். ஒருபோது அன்னபூரணம் 'ஆ'வென்றாள். டக்கென வலது கையின் கட்டை, சுட்டு விரல்களால் பிதுங்கிவந்த முள்ளின் முனையைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டு, 'முள்ளு வந்திட்டிது' என்றாள் தங்கம்மா.

எல்லோரும் தங்கம்மாவின் கையைப் பார்த்தார்கள். அவளது வலது கரத்தில் அரை இஞ்சிக்கும் மேலான நீளக் கருமுள் ளொன்று இருந்துகொண்டிருந்தது.

அன்னபூரணத்தின் கையைப் பிடித்து அவளது உள்ளங்கையில் முள்ளை வைத்து, 'பாரும், இந்தளவு பெரிய முள்ளை எத்தனை நாளாய் காலுக்குள்ள வைச்சுக்கொண்டிருந்திரண்டு' என்றுவிட்டு சிரித்தாள்.

அப்போது அன்னபூரணமும் சிரித்தாள்.

'தங்கம்மாவெண்டாச் சும்மாயே!' என்றபடி அப்பால் நகர்ந்தார் வித்துவான். உடனடியாகவே அவரது விசாரணையும் துவங்கியது. 'உந்தக் கரும்பயன் முள்ளு எண்ணெண்டு கருப்பஞ் செடி இல்லாத எங்கட வளவுக்க வந்திது?'

இனி ஒருத்தரும் அந்த இடத்தில் நிற்கமாட்டார்கள். ஒவ்வொருத் தராய் கழன்றனர்.

தங்கம்மாவும் அன்னபூரணமும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

தங்கம்மா படியிலும், அன்னபூரணம் திண்ணையிலும் இருந்தா லென்ன, இருவருக்கும் நன்றாக ஒத்துப்போனது. உள்விட்டு வேலைக்காரி தேவையென்றிருந்தவள் வெளிவேலை செய்தாலும் தங்கம்மா வந்தால் போதுமென்று சொல்லிவிட்டாள். தனக்கு அது தோதுப்படாதென்றும் வேணுமென்றால் அவ்வப்போது வந்து நெல் குத்த, மா இடிக்க, வளவு கூட்டச் செய்வதாகவும் சொல்லி அன் னபூரணத்தைச் சம்மதிக்க வைத்துவிட்டாள் தங்கம்மா.

அன்னபூரணம் வித்துவானைச் சம்மதிக்கவைத்தாள்.

ஒரு நிறை மாரியில் பயிரெல்லாம் நீரில் மூழ்கி அழுகத் தொடங் கிவிட்டதாக வயல்கூலி கந்தன் வந்து சொல்ல, சேதாரம் பார்க்கப் போன வித்துவான். வரம்பில் சறுக்கி விழுந்துபோனார். கணுக்கால் பிரண்டு சுளுக்கிப்போனது. அவரால் நடக்கமுடியவில்லை.

ஊர் வைத்தியரிடம் போகத்தான் செய்தார். அவரின் மருந்துப் பூச் சில் இரண்டு வாரங்களை கொஞ்சங்கூட சுகம் காணாமல் கழித்த பிறகு, ஊராக்களின் வற்புறுத்தலில் ஓட்டகப்புலத்தானிடம் சாவ கச்சேரி போய் புக்கை கட்டுவித்தார். ஒரு மாத பரிகாரத்தில் நோவு சிறிது குறைந்து, வீக்கமும் கணிசமாய்த் தணிந்தது.

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு வீடு வந்த தங்கம்மா இன்னும் குண மாகாமல் வாத்தியார் தாங்கித் தாங்கி நடப்பதைக் கண்டு, 'உவ ருக்கு இன்னும் உந்தக் கால் சுகமாகேல்லையோ?' என்று இளக் காரமாய்க் கேட்டாள். 'உதுக்குச் சரியான மருந்து வேற இருக்கு அனுபவத்தில் சொல்லுறன்.'

'என்ன மருந்து?'வென்றாள் அன்னபூரணம்.

'அந்த மருந்து என்னிட்ட இருக்கு. ஆனா; நீங்களைதப் பாவிப் பியளோ எண்டதுதான்...'

எல்லாம் கேட்டிருந்த வாத்தியார் விபரம் கேட்க தங்கம்மா விளக் கினாள். 'சிங்களவன் தெருவில் கத்திக் கத்தி வித்துக்கொண்டு போனான். முறிவு நோவு பிடிப்பு எல்லாத்துக்கும் சொல்லின மருந் தெண்டான். ரண்டு நாளில் சுகம் தெரியுமெண்டான். அந்த நேரம் எனக்கும் கழுத்துப் பிடிப்பாயிருந்திது. கையில் காசமிருந்திது. அஞ்சு ருவாதான, வாங்குவமெண்டு ஒரு சீசா வாங்கினன். தயி லத்தில லேசாய்த் தொட்டு ரண்டு நாள் போட்டு உரஞ்சி விட்ட துதான். கழுத்துப் பிடிப்பு போன இடம் தெரியேல்ல. அது மலைப்பாம்பில எடுத்த தயிலம், வாத்தியார். நீங்கள் சைவக்கா றர், பூசுவியளோவெண்டு யோசிச்சன்...'

'நீயேன் உதை யோசிக்கிறாய்? நாளைன்ன சோத்தில விட்டு தின் னவேபோறன்? சும்மா மேலால பூசத்தான. அது பாதகமில்லை. நீ போய் முதல்ல தைலத்தை எடுத்துவா' என நின்றுகொண்டார் வித்துவான்.

'நான் போய் சிவத்தியிட்ட குடுத்துவிடுற'என்றாள் தங்கம்மா.

தங்கம்மாவின் வாயிலிருந்து பிறந்த 'மலேப் பாம்புத் தைல'மென்ற தைல வியாபாரியின் கூவல் நீண்டநேரம் 'விண்போல் கூவியபடி நின்றுருந்தது மலரின் செவிகளில். தங்கம்மா அங்கிருந்து கிளம் பிய பின்னரும் அவளிடத்தில் அந்த ஒலியடங்கிப் போகவில்லை.

அன்று மாலை மலைப்பாம்புத் தைல சீசாவைக் கொடுக்க

சிவத்தி வந்தபோதுதான் அவளை முதன் முதலாகப் பார்த்தாள் மலர்.

முழுப் பாவாடையும் சட்டையும் அணிந்திருந்தாள். தலைமயிர் செம்பட்டையாக, சுருள் சுருளாகக் கிடந்தது அதையும் நடு உச்சி பிரித்து படிய வாரி இரட்டைப் பின்னல் போட்டிருந்தாள். பாதம் மறைத்த பாவாடைக்கு நெஞ்சை இறுக்கிய சட்டை சிறிதாகத் தெரிந்தது. ஒருவேளை சட்டை அளவாயிருந்து வட்டமாய் இறுகிக் கிடந்த நெஞ்சுத் தசைப் புட்டிகள் இரண்டும்தான் பெரிதாயிருந்தனவாயம் இருக்கலாம்.

நெஞ்சை மலர் கண்கள் உற்றுநோக்கியபோது சிவத்தியின் சிரிப்பு வெட்கத்தில் இன்னும் அதிகமாயிற்று.

அது சிரிப்பல்ல ஜன்னல் ஒருவரின் அகம் காட்டும் வாசலென எண்ணினாள் மலர்.

அப்போது தந்தை வீட்டிலில்லாததால் தாயும் உள்கட்டில் அலுவலாயிருக்க மலரே சீசாவை வாங்க வந்தாள்.

‘பேரென்ன?’

‘செவ்வந்தி. சிவத்தியெண்டு வீட்டில் கூப்பிடுவினம்.’

‘எத்தினையாம் வகுப்பு?’

‘படிப்பு நிப்பாட்டியிட்டன்.’

‘ஏன்?’

‘வேலைக்குப் போறதுக்காண்டி.’

‘வேலையோ? என்ன வேல?’

‘எல்லா வேலையும் செய்வன். தோட்ட வேலைதான் கனக்க.’

‘தோட்டத்தில் என்ன வேலை செய்யேலும் உம்மால்?’

‘தண்ணியிறைப்பன் துலா மிதிப்பன் தண்ணி கட்டுவன் கொத்துவன்...’

சாறுவன்... பசளை தாப்பன்...’

தன்னைவிட வயசு குறைந்தவளென்பது பார்வையிலே தெரியக்கூடியதாய் இருந்தும், தன்னளவு பெண்ணாக மனம் திறந்து அவள் பேசியதும், இன்னும் முகம்விட்டு அகலாச் சிரிப்பும் மலரின் நெஞ்சில் ஆழமாய்ப் பட்டிருந்தன.

தொடக்கூடாத பொருளொன்றுபோல கையிலே மலர் சீசாவைப் பிடித்திருந்ததை அவதானித்த சிவத்தி, ‘கொண்டுபோய் சீசாவை பக்குவமாய் வைச்சிட்டு வாருமன். கையில் எண்ணெய் படக்கூடாது’ என்றாள்.

‘ஏன், பட்டா என்ன செய்யும்?’

‘ஒண்டும் செய்யாது. ஆனா ராவில மலைப்பாம்புக் கனவு வரும்.’

‘அய்யோ...! நீர் பொய் சொல்லுறீர்...’

‘உண்ணாணத்தான்.’

கையை உதறிக்கொண்டு துள்ளத் துவங்கிவிட்டாள் மலர். கைமாற்றிக் கைமாற்றி சீசாவைப் பிடித்துக்கொண்டு கையை மணந்து பார்க்கவும் செய்தாள்.

அவளது பதபில் தன் சிரிப்பை மேலும் அகலித்த சிவத்தி, ‘பயப்பிடாதயும், அது கிடைச்சிக் கட்டையால நல்லா அடைச்சிருக்கு’ என்றாள்.

‘இல்லை, கையில் மணக்கிறமாதிரிக் கிடக்கு.’

‘அப்பிடையெண்டாலும் பயப்பிடத் தேவையில்லை. நான் சும்மா கதைதான் விட்டனான். கனவில பாம்பு வராது.’

‘ஏன் பயப்பிடுத்தினீர் என்னை?’யென சிணுங்கத் தொடங்கினாள் மலர். அவளைத் தணிவிப்பது சிவத்திக்கு பெரும்பாடாய்விட்டது. கடைசியில் அவள் தெளிந்து சிவத்தி வீடுபோய்ச் சேர வெகுநேரமாகிவிட்டது.

அன்றிரவு தன்னறையில் படுத்திருந்த மலருக்கு கனவிலே பாம்பு வந்தது. மலைப்பாம்பு. நூறு முழ நீளமிருக்கும். கட்டிப்பிடிக்க முடியாதளவு பெருப்பம். மலைப்பாம்பு வாயைத் திறந்துகொண்டு

அவளைநோக்கி சினத்தோடு வருகிறது.

அவளுக்கு கத்தவும் வரவில்லை. வாயைத் திறக்க முடிந்ததே தவிர சத்தத்தப் பிப்பிக்க முடியவில்லை. பாம்பு அவள் வாயைப் பார்த்து தன் வாயை முடிக்கொண்டு அவளை முழிசிப் பார்த்தது. மலரின் பார்வையில் யாரும் தென்படக்கூடவில்லை. தூரத்தில் சிவத்திமட்டும் நின்று, ‘பயப்பிடாதயும்... அது இனி ஒண்டுஞ்செய்ய யாது... வாயை முடியிட்டுதெல்லோ... இஞ்சால, இந்தப் பக்கமாய் ஓடியாரும்’ என கத்தி அழைக்கிறாள்.

மலைப்பாம்பு வாயை முடினாலும் அவளுக்கு கிட்டக் கிட்டவாய் வந்துவிட்டது. இனி அது வாயைத் திறக்கும். ஆவென்று அப்படியே அது அவளை விழுங்க நொடிகளே இருக்கின்றன.

‘பாம்பு...ஐயோ மலைப்பாம்பு வந்திட்டுது... ஓடியாருங்கோ... அம்மா!’வென அவள் அலறுகிறாள்.

சிறிதுநேரத்தில் அம்மாவின் அருட்டுதல் கேட்டது. ‘மலர்... மலர்... என்ன, கனவு கண்டியோ? பாம்பு. பாம்பெண்டு கத்தினியே’ என்றாள். மலர் கண்விழிக்க பக்கத்தில் இருந்துகொண்ட அம்மா, ‘பயப்பிடாத, மலர். கனவுதான் கண்டிட்டாய்போல...’ என விசாரித்தாள். பின் என்ன குற்றமோவென எண்ணி நாகதம்பிரானுக்கு நேர்த்திவைத்துக்கொண்டாள்.

மலர் கண் விழித்து சுற்றுமுற்றும் பார்த்து சிறிதுநேரம் மிலாந்தி பின் அம்மாவைக் கண்டுகொண்டு கனவைச் சிரித்தபடி சொன்னாள்.

‘சிரிக்கிறியே, உனக்கு பயம்வரேல்ல? பிறகேன் உந்தமாதிரிக் கத்தினீ?’ எனக் கேட்டாள் அம்மா.

‘அது கனவுதான், அம்மா. அதுவும் மலைப்பாம்புக் கனவு. சிவத்தி அப்பவே சொன்னா, அது ஸ்பீட்டாய் ஓடாதெண்டு.’

கனவிரவின் பின்னாக மலருக்கு சிவத்தியின் ஞாபகம் அதிகமாய்ப் போனது. வாறெனெண்டு சொன்னவள், தான் வராமல் பாம்பை ஏன் அனுப்பினாளென்று அவளிட்ட கேக்கவேணும், வரட்டுக்குமெனக் காத்திருந்தாள்.

மேலும் ஒரு கிழமை கழிய சிவத்தி வந்தாள். மலர் கேட்டதால், மாவிடிக்கவென தாய் அனுப்பி வந்தாள்.

அவள் போகும்போது இருட்டிவிட்டது. மலர் கேட்டாள், ‘ராவில தனிய போக பயமில்லையோ?’வென.

‘நானெங்க தனியப் போறன்? அம்புலி கூடவரும்தான். நான் மேல பாத்திட்டு பிடிச்செண்டா ஒரே ஓட்டத்தில் வீட்டை போயிடுவன்’ என்றாள் சிவத்தி.

பருத்தித்துறைச் சிவன் கோயில் வித்துவான் வீரகத்தி குடும்பத்தின் வழிபடு தெய்வம். பெரும்பாலும் வெள்ளிக் கிழமைப் பூஜைகளை மலர் தவறவிடுவதில்லை. சிவத்தியுடன் ரகசியம் கதைக்கவும் போய் வரும் வேளைகள் வாய்ப்பான தருணத்தைத் தரும். கோயில் வழிபாடு முடித்து நடந்தே அவர்கள் வீடு வரும் வழியில் குசு... குசுவென எவ்வளவு ரகசியங்களைப் பேசியிருக்கிறார்கள்!

வீடு வந்ததும் தொடரப்போகும் திருவிளையாடற் புராண படனம் கூட அவளுக்கு பிடித்தமானது.

அவ்வாறாகத் தொடங்கிய பழக்கம் நெருக்கமாகி மூன்று நான் காண்டுகளாய், மலர் தஞ்சாவூர்ப் பயணம் புறப்படும்வரை தொடர்ந்தது.

ஆனால் மலர் இப்போதும் எண்ணுகிறார் அவளை. ஒரு காலத்தில் அவள் மலரின் ஆதாரம் கோயிலுக்குச் செல்ல, கடைக்குப் போக, ரகசியம் கதைக்க.

இப்ப கோயில் இல்லை, கடைக்குப் போற தேவையில்லை, கதைக்க ரகசியமுமில்லை.

வாழ்க்கை எவ்வளவு தூரம் அவருக்கு உறைந்துபோய்விட்டது!

(தொடரும்)

devakanthan@thaiivedu.com

தப்பித்தல்கள்

'அரங்கிலிருந்து நேராக வெளியேறினோம். அப்போது என் அம்மாவாயில் காப்போனின் தோள்களில் சாய்ந்து அழுது கொண்டிருந்தாள்.'

நான் மிகவும் சிறியவளாக இருந்தபோது என்னுடைய அப்பா சொன்னார்: 'லிஸ்ஸி, உன்னுடைய தாத்தாவைப் பற்றி உனக்கு

- ஜோய் வில்லியம்ஸ்
தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்

ஒன்று சொல்ல வேண்டும். அவர் சாவதற்கு முன், உயிரோடு இருக்கும்போது, பதினைந்து நிமிஷத்திற்கு முன் அவர் சொன்னதை.'

என் தாத்தாவை எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. இதுவே அவரைப் பற்றி நான் கேட்டதில் குறிப்பிடத்தக்கத்தொரு விஷயம். இருந்தும் 'இல்லை,' என்று சொன்னேன்.

'இல்லை! இல்லை என்று எதைச் சொல்கிறாய்? என்றார் என்னுடைய அப்பா.

நான் என் தலையை ஆட்டினேன்.

'சரி. சரி. அது நடந்தது அவர் சாவதற்கு ஒரு நிமிஷத்திற்கு முன். அவற்றைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு நீ சிறியவளாக இருந்திருப்பாய் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் அப்படி இல்லை என்று தெரிகிறது. அது நடந்தது ஒரு நிமிஷத்திலும் பார்க்கக் குறைவு. அது ஒரு கணம் தான்,' என்றார்.

'ஓ, அவளைப் பகிடி பண்ணாதே,' என்றார் என் அம்மா, அப்பாவிடம்.

மிதமான காலநிலையில் நாங்கள் மலைகளின் மேலே காரில் சென்று கொண்டிருந்தோம். நாம் என்றால் நான், என் அம்மா, என் அப்பா. சென்று குளக்கரையில் உள்ள ஒரு சுற்றுலா விடுதியில் பல நாட்கள் தங்கி இருந்தோம். பின் மாலைப் பொழுதுகளில் விடுதியில் குதிரைச் சவாரிகள் நடைபெறும். குதிரைகள் என்றால் மரக்கட்டைகளில் செய்தவை. அவற்றில் வர்ணத்தில் எண்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். அவற்றை அறையின் ஒரு முனையிலிருந்து மறு முனைக்கு நீண்ட ஆடை அணிந்த பெண்கள் தள்ளிக் கொண்டு போவார்கள். அங்கே ஒரு நீண்ட படகுத்துறை இருந்தது. அது வாவிக்குள் நீண்டிருந்தது. அதன் முனையில் இரவுநேரக் கேளிக்கை விடுதி ஒன்று இருந்தது. அங்கே இருபது உயர் ஷம் பெயின் கிளாஸ் கூரையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்தது. எவரோ ஒருவர் ஒரு சவிச்சின் கயிற்றை இழுப்பார், நியோன் குமிழிகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும் கண்ணாடியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி இருண்ட காற்றில் அவை ஒளிரும். எங்கள் வீட்டின் கூரையிலும் அதுபோன்ற ஒரு கண்ணாடி வேண்டும் என்று நான் மிகவும் விரும்பினேன். அதன் சவிச்சை நான் தான் ஒவ்வொரு இரவும் இழுக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பினேன். என் அம்மா அதைப் பற்றி, 'பார்ப்போம்,' என்றுதான் எப்பொழுதும் சொல்லுவார்.

அந்த மலைகளில் ஒருமுறை ஓர் அசாதாரண விஷயத்தைக் கண்டேன். என் அப்பா தன்னை ஒரு முடவனாக நடத்துக் கொண்டிருந்தார். அதுவும் விடுதியில் இருந்த பரிசுப் பொருட்கள் விற்கும் கடையில், அந்நியர்களின் முன்னால். அந்தக் கடையில் பல பொருட்களுடன் கைவேலைப்பாடு செய்த பிரம்புகளும் விற்றார்கள். அப்போது நான் சிகரெட் போன்ற பபிள்கம் வாங்க வந்திருந்தேன். அந்த பபிள்கம் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான பொருள். அப்போது என் அப்பா மந்தமான மஞ்சள் நிறப் பொல் ஒன்றை ஊன்றிக் கொண்டு நொண்டி நொண்டி வந்து கொண்டிருந்தார். அவருடைய தோள்கள் கூனி இருந்தன. ஒரு கால் விசித்திரமான கோணத்தில் வளைந்திருந்தது. அழகான ஆரோக்கியமான என் அப்பாவின் முகம் வேதனையில் அட்ட கோணலாகி இருந்தது. அவர் என்னைப் பார்த்தார். பின் முகத்தைத் திருப்பிப் கொண்டார். என்னைத் தெரியாதது போல.

என்னுடைய அம்மா நல்ல குடிகாரி. என் அப்பா எங்களைக் கைவிட்டுச் சென்றதால் தான் அவர் அப்படி குடிகாரி ஆனார் என்று நினைக்கிறேன். அப்பா குடிகாரன் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இல்லாமலும் இருக்கலாம். என்னுடைய அம்மா என்னை மிகவும் நேசித்தார். எப்பொழுதும் என்னில் அன்பாகவே இருந்தார். நாங்கள் இருவரும் அதிகமாக ஒன்றாகவே நேரத்தைச் செலவிடுவோம். இது நான் வாசித்துப் பழகுவதற்கு முன். வாசிப்பதற்கு ஒரு தந்திரம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அது என்ன வென்று எனக்குத் தெரியாது. எழுத்து வடிவச் சொற்கள் என்பவை நானும் என்னால் போய்ச் சேர முடியாத ஒரு இடமும் போன்றது. அங்கே என்ன இருக்கும் என்று என்னால் சரியாக விளங்கப்படுதல் தவம் முடியாது. அது ஒரு வித்தியாசமான இடம் என்று தான் கற்பனை பண்ணிக் கொள்வேன்.

என்னுடைய அம்மா இளம் குழந்தையாக இருந்தபோது ஹூடீனி என்ற மந்திரவாதியைப் பார்த்திருக்கிறார். அவன் ஒரு யானையை மேடையில் மறையச் செய்திருக்கிறான். மேடையிலேயே ஒரு தோடம்பழக் கொட்டையிலிருந்து ஒரு தோடம்பழ மரத்தையே வளரச் செய்திருக்கிறான். அந்த மரத்தில் பளபளப்பான பழங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்திருக்கின்றன. அவற்றை அவன் பறித்து பார்வையாளர்களிடம் வீசியுள்ளான். பார்வையாளர்கள் அவற்றை எடுத்து உண்டும் வீட்டுக்குக் கொண்டும் சென்றிருக்கிறார்கள்.

எப்படி யானையை மறையச் செய்தான் என்று நான் கேட்டேன்.

'அது புகைமூட்டத்திற்குள் மறைந்து போனது. அது எப்படி நிகழ்ந்தது என்று யானைகளுக்குக் கூடத் தெரியாது என்று ஹூடீனி சொன்னான்,' என்றார் என் அம்மா.

அதுவொரு குட்டி யானையா என்று கேட்டேன்.

அம்மா தன் மதுவை உறிஞ்சினாள். பின் ஹூடீனி மந்திரவாதியை விட மேலானவன், அவன் ஒரு தப்பித்தல் கலைஞன். அவன் கைகளில் மாட்டப்பட்ட கைவிலங்குகள், கட்டியிருந்த சங்கிலிகள், கயிறுகள் முதலியனவற்றிலிருந்தும் தப்பக்கூடியவன் என்று அம்மா சொன்னார்.

'அவர்கள் அவனை அசைய முடியாத ஆடைக்குள் போட்டு அடைத்து நீச்சல் குளத்துக்குள், ஆற்றுக்குள், சமுத்திரத்தில் எறிந்தபோது அவன் அந்த ஆடையைக் கழற்றிக் கொண்டு தப்பி வந்துள்ளான். நீர் நிரப்பிய பெட்டிக்குள் போட்டபோதும் தப்பி வந்துள்ளான். சவப்பெட்டிக்குள்ளிருந்தும் தப்பி வந்திருக்கிறான்,' என்று அம்மா சொல்லியிருக்கிறார்.

நான் அவனைப் பார்க்க வேணும் என்று சொன்னேன்.

'ஓ, ஹூடீனி இறந்து விட்டான், லிஸ்ஸி. அவன் இறந்து பல காலம். ஒருத்தன் அவனுடைய வயிற்றில் மூன்று முறை குத்தினான். அதனால் அவன் இறந்து போனான்,' என்றார் அம்மா.

இறந்து போனானா? அவனால் சாவிலிருந்து எழும்பி வர முடியவில்லையா? என்று கேட்டேன்.

அவனுக்கு நிகரானவனை அவன் அன்று சந்தித்தான்,' என்றார் அம்மா.

ஒருமுறை ஒரு கிண்ணத்திலிருந்த பூக்களை குதிரைக் குட்டியாக்கி மேடையில் வேகமாகச் சுற்றிச் சுற்றி வரச் செய்தான், என்றார் அம்மா.

'ஒருமுறை ஒரு பெண்ணை அரைவாசியாக அரிந்தான். அந்தப் பெண் நானாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். இரண்டாக அரியப்பட்டு பின் முழுதாக வர வேண்டும் என்று விரும்பினேன், லிஸ்ஸி,' என்றார் அம்மா.

என்னுடைய அம்மா மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்துக் கொண்டே இதைச் சொன்னார். அப்போது நாங்கள் குசினி மேசையில் இருந்து கொண்டிருந்தோம். அம்மா ஒரு சிறிய கிளாசில் மது அருந்திக் கொண்டிருந்தார். கிளாஸ் அவருடைய கைகளுக்குள் வசதியாக இருந்து கொண்டிருந்தது. அதுதான் எனக்கு விருப்பமான கிளாசும் கூட. ஆனால் அவர் என்னை அதில் குடிக்க விடமாட்டார். எங்களுடைய அலுமாரியில் பலவகையான கிளாசுகள் இருந்தன. இதை மட்டுந்தான் நாங்கள் இரண்டு பேரும் விரும்பினோம். அது மெயின் என்ற இடத்தில் இருந்தது. வெளியே முற்றத்தில் எங்கள் நீலநிறக் கார் நின்றது. அதன் கூரை திறந்து மூடக் கூடியது.

அங்கே இரத்தம் இருந்ததா என்று கேட்டேன்.

'இல்லை, லிஸ்ஸி. அவன் ஒரு மந்திரவாதி!'

அந்தப் பெண் அழுதாளா? அது எனக்குத் தெரிய வேணும்.

‘அப்படி இருக்காது என்று தான் நினைக்கிறேன். அவன் அவளை முதலில் அறிதுயிலுக்குள்ளாக்கி இருக்கலாம், என்றார் அம்மா.

அதுவொரு குளிர்காலம். என்னுடைய அப்பா அந்த நீலக் காரை ஓட்டவே இல்லை. அவர் போன பிறகுதான் அம்மா அதை வாங்கினார். அதை வாங்கும்போதே அது பழையதுதான். அங்கேயும் இங்கேயுமாக சில இடங்களில் கறள் பிடித்திருந்தது. றப்பர் பாய்க்கு அடியில் அதாவது என் பக்கமாகக் காரின் தரையில் கறள் முற்றாகப் பிடித்து ஓட்டை விழுந்திருந்தது. நாங்கள் காரில் எங்காவது போகும்போது நான் றப்பர்ப் பாயைக் கிளப்புவேன். அப்போது காரின் கீழே தெரு ஓடிக் கொண்டிருக்கும். ஓட்டை ஊடாக குளிர் காற்று வரும்போது அதை என்னால் உணர் முடியும். அந்தக் குளிர் என்னுடன் கதைக்க முயல்கிறது என்று நான் கற்பனை செய்வேன். எழுதியிருக்கும் சொற்கள் கதைப்பது போல. காற்று என்னிடம் ஏதோ சொல்ல விரும்புவது போல. அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. அப்படித்தான் நான் நினைத்தேன். இப்போது வெளியே கார் உறைபனியில் நின்று கொண்டிருந்தது.

காரைப் பற்றி நான் ஒரு கனவு கண்டேன். நானும் என்னுடைய அம்மாவும் தனியாக நின்று கொண்டிருந்தோம். அப்படித்தான் நாம் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருப்போம். ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையற்ற, புதிரான நேசத்துடன் வாழ்ந்தோம். நாங்கள் ஒரு வீட்டுக்குக் காரை ஓட்டிக் கொண்டு சென்றோம். அதுதான் நாங்கள் போக வேண்டிய இடம். ஆனால் அங்கே போனதும் திரும்பி விட்டோம். திரும்பவும் காரை ஓட்டிச் சென்றோம். திரும்பவும் அந்த வீட்டுக்குச் சென்றோம். போனவுடன் திரும்பி விடுவோம். நாங்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தபோது காருக்குள் தலைமுடி வளர்ந்தது. நரைத்த முடி. அது வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. அந்த கனவை என் அம்மாவிடம் நான் சொல்லவே இல்லை. என்னுடைய அப்பா பொல்லு ஒன்றை ஊன்றிக் கொண்டு சென்றதைச் சொல்லாதது போல இதையும் சொல்லவில்லை. நான் ஓர் இரகசியக்காரி. அப்படிப் பார்த்தால் நான் எனது அம்மாவைப் போன்றவள்.

ஹூடனைப் பற்றி மேலும் அறிய விரும்பினேன். ஹூடனி காதலித்தானா? அவன் யாரையாவது காதலித்தானா என்று அம்மாவைக் கேட்டேன்.

‘றோசாபெல்லைக் காதலித்தான். அவள் அவனுடைய மனைவி.’

நான் சென்று ஒரு கிளாஸ் தண்ணீர் கொண்டு வந்து அதற்குள் இஞ்சிச் சோடாவை ஊற்றினேன். அதை மெதுவாக உறிஞ்சிக் குடித்தேன். என்னுடைய அம்மா பலமுறை மதுவை அப்படிக் குடிப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன், அதைப் போல. அதன் பின் என் பார்வையைக் கீழே திருப்பிக் கொண்டேன். நான் அம்மாவுக்கு முன்னால் உட்கார்ந்திருந்தேன். நிமிர்ந்து, அமைதியாக. நடத்துக் கொண்டு. பாசாங்குடன்.

பிறகு ஹூடனியின் காதலில் மந்திர தந்திரம் இருந்ததா என்று கேட்க விரும்பினேன். காதலியை மறைந்து போகும்படி செய்ய அவனால் முடியுமா? இரண்டு பேரையுமே மறைந்து போகும்படி செய்ய முடியுமா என்பது தான் என் கேள்வி.

‘றோசபெல்லைப் பற்றி ஒருவருக்கும் அதிகம் தெரியாது. ஹூடன் அவளைக் காதலித்தான் என்பதைத் தவிர. அவன் தன் காதலைத் துறந்து தனிமையுணர்வில் வாழ விரும்பவில்லை. அது அவனைப் பொறுத்தளவில் மிக இழிவான ஒன்று.’

நாங்கள் எங்கள் இரவுணவை உண்டோம். அதன் பின் என் அம்மா கொஞ்சம் மது அருந்தினார். பின் பத்திரிகைகளிலிருந்து எனக்காகச் செய்திகளை உரத்து வாசித்தார்.

‘கடவுளே இதுவென்ன விசித்திரமான கதை. ஒரு கரடி ஒரு பெண்

ஜோய் வில்லியம்ஸ் 1944-இல் அமெரிக்காவின் மாசச்சுசெட்ஸில் பிறந்தார். திருமணம் முடிந்த பிறகு ஃப்ளோரிடாவுக்குச் சென்று அங்கே வாழ்கிறார். புனைவு இலக்கியங்கள் பற்றி கற்பித்தார். பதினொரு நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் State of Grace என்ற நாவலும் ஒன்று. அது புனைவுக்காக 1974-இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட தேசிய நூல் விருதுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. 2001-இல் புனைவுக்கான புலிட்சர் பரிசுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவற்றுள் இவருடைய Quick and the Dead உம் ஒன்று. Ill Nature: Rants and Reflections on Humanity and Other Animals என்ற கட்டுரைத் தொகுதி 2001 National Book Critics Circle Award for Criticism இறுதிச் சுற்றுக்கு வந்தது.

ணின் கைப்பை ஒன்றைக் கவ்விக் கொண்டு சென்றது. அந்தக் கரடியை ஒரு வேடன் சுட்டான்.’

ஓ, ஓ, என்று நான் அழுதேன். பத்திரிகையை பார்த்தேன். அதை விரல்களால் தட்டினேன். அம்மா தொடர்ந்து வாசித்தார். என்ன வாசித்தார் என்று எனக்கு நினைவில்லை. அந்தப் பெண் தன் கைப்பையை பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு பயணத்தில் தொலைத்து விட்டிருந்தாள். அதற்குள் எல்லாம் அப்படியே இருந்தன. அவளுடைய பண்பை, கண்ணாடி, பவுடர் வைத்திருந்த தட்டையான பை, திறப்புகள் எல்லாம் அப்படியே இருந்தன.

ஓ என்று அழுதேன். அது பயங்கரமான நிகழ்வு என்று நினைத்தேன். அம்மாவின் கைப்பை அது என்று நினைத்துக் கொண்டு நான் பயந்து போனேன். அவர் தன் பையை எந்த நேரமும் கொண்டு செல்வார். பாவம் கரடி என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

ஒரு கரடி ஒரு கைப்பையை ஏன் தூக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்று கேட்டேன்.

அம்மா பத்திரிகையிலிருந்து கண்களை உயர்த்தி என்னைப் பார்த்தார். நான் இருந்த அறைக்கு அவர் திரும்ப வந்து விட்டது போல.

‘ஏன் லிஸ்ஸி?’

பாவம் அந்தக் கரடி என்றேன்.

‘ஓ, கரடி தப்பி விட்டது,’ என்றார்.

அதை நான் நம்பவில்லை. கரடியை வேடன் சுட்டான் என்று அவர் தான் சொன்னார்.

‘கரடி தப்பி விட்டது என்று தான் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,’ என்றார் அம்மா பத்திரிகையில் உள்ள வரிகளில் தன் விரலை ஓட்டியபடியே. ‘அது காட்டுக்குள் இருந்த தன் வீட்டுக்கு ஓடி விட்டது.’ பின்னர் எழும்பி மேசையைச் சுற்றி வந்து என்னை முத்த மிட்டார். காலையில் தொட்டிக்குள் கிடக்கும் கிளாசின் மணம் அவரின் வாயில் இருந்து வந்தது. அந்த மணம் ஒருவித துணிவையும் ஏமாற்றுதலையும் நம்பிக்கையையும் சிறு சிறு பொய்களையும் இன்றும் எனக்கு நினைவூட்டுகின்றன.

அம்மா சொல்வதைக் கேட்காமல் இருக்க நான் என் கண்களை மூடிக் கொண்டேன். கைப்பையை கரடி தூக்கி கொண்டு காட்டு வழியாக நடந்து செல்வதையும் வித்தியாசமாக மணப்பதையும் அது அழகாக இருப்பதையும் பின் நிற்பதையும் ஏதோ ஒன்றைக் காண்பதையும் எதையோ விரும்புவதையும் தன் பெரிய பாதங்களால் கைப்பைக்குள் உள்ள சிறு சிறு பொருட்களை அளைவதையும் நான் கண்டேன்.

‘லிஸ்ஸி,’ என்று அம்மா என்னை அழைத்தார். நான் எங்கே இருக்கிறேன் என்பது அம்மாவுக்குத் தெரியாது. அது என்னை எச் சரித்தது. நான் கண்களைத் திறந்தேன்.

‘அழாதே லெஸ்ஸி,’ என்றார் அம்மா. அப்போது அவரும் அழப் போவதைப் போல இருந்தார். குசினியில் நானும் அம்மாவுமே இருந்தபோது அப்படித்தான் அந்த பின் இரவுகள் அடிக்கடி இருந்தன.

அம்மா பத்திரிகைக்குத் திரும்பி திரும்பவும் அதன் பக்கங்களைப் புரட்டினார். என்னுடைய கவனத்தை கோரினார். பத்திரிகையில் ஓர் ஓவியம் இருந்தது. அதில் ஒருவன் தன் கையில் தொப்பி ஒன்றை வைத்திருந்தான். அதற்குள்ளிருந்து நட்சத்திரங்கள் வெளியே பறந்து கொண்டிருந்தன. அது ஒரு விளம்பரம். ஒரு மந்திரவாதி அருகே உள்ள இடத்தில் தன் வித்தைகளை நிகழ்த்தப் போகிறான். அவனைப் பார்க்கப் போகவேண்டும் என்று தீர்மானித்தோம். எங்களுக்கு நல்ல இருக்கைகளைத் தெரிவு செய்ய அம்மாவுக்குத் தெரியும். மேடைக்கு அண்மித்ததாக, இருக்கைகள் இரண்டாகப் பிரியும் நிரையில். சில வித்தைகளைச் செய்யும்போது மந்திரவாதி எங்களை மேடைக்கு அழைக்கலாம் என்று அம்மா சொன்னார். மந்திரவாதிகள் பார்வையாளர்களை அடிக்கடி மேடைக்கு அழைப்பது வழக்கம். குறிப்பாக குழந்தைகளை. எனக்கும் அவன் ஒரு முயலைத் தரலாம். எனக்கொரு முயல் வேண்டும்.

நான் என் கைகளை மேசையில் வைத்தேன். என் கைகளுக்கு இடையில் ஒரு முயல் இருப்பதைக் கண்டேன். அது முன் பக்கத்தில் நல்ல வெண்ணிறமும் பின்பக்கத்தில் நல்ல கருமை நிறமும் கொண்டது. இரண்டு முயல்களை ஒன்றாகப் பொருத்தியது போல. அப்படி முயல்கள் இருந்தன. அதை நான் இங்கே கண்டேன். என் மேசையில். அழகான நல்ல முயல்.

தொலைபேசி இடத்திற்குச் சென்று இரண்டு நுழைவுச் சீட்டுகளுக்கு அம்மா ஆணை கொடுத்தார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு நாங்கள் எங்கள் காரில் போடலன்டுக்கு மட்னி காட்சிக்குச் சென்றோம். மட்னி என்ற சொல் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. மட்னி, மட்னி என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். காரில் இருக்கைகளுக்கு இடையில் நிலத்தில் அகலமான மேடு ஒன்று இருந்தது. அதில் தான் அம்மா தன் சிறிய கிளாசை வைப்பார். கிளாஸ் அதிகமாக நிரம்பி இருக்கும். குறைந்தது அரைவாசிக்குக் கீழே இருக்காது. நாங்கள் கதைத்துக் கொண்டே சென்றோம். குளிர் காலத்தில் கூரை திறந்த எங்கள் காரில் நாங்கள் செல்வதைப் பார்த்தவர்களுக்கு அது சுவாரசியமாக இருந்திருக்கும் என்று நினைத்தேன். அம்மா மகிழ்ச்சி பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார். எங்கிருந்து வருகிறதென்று தெரியாமல் வரும் மகிழ்ச்சி தான் மிக மிக மகிழ்ச்சியானது என்றார். குளிரைப் பற்றி நாங்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. அது வழமை போல வந்து கொண்டிருந்தது. சூரிய வெளிச்சம் காரின் காற்றுத்தடுப்பு கண்ணாடியின் வழியாக வந்த எங்கள் பழுப்பு நிறக் கைகளில் விழுந்து கொண்டிருந்தது.

ஹூடனிக்குக் கருமைநிறக் கண்கள் என்று அம்மா சொன்னார். வெண்ணிறப் புறாக்கள் அவன் கை விரல்களிலிருந்து பறந்து செல்லும் என்றார். அவன் ஒருமுறை ஐஸ்கட்டிப் பாளங்களுக்கிடையில் இருந்து தப்பி வெளியேறினான் என்றார்.

ஹூடனி எங்கள் அப்பாவைப் போல இருப்பானா என்று கேட்டேன். அவன் மீசை வைத்திருந்தானா?

‘உன் அப்பாவுக்கு மீசை இல்லையே,’ என்றார் அம்மா சிரித்துக் கொண்டே. ‘ஓ உன்னைப் போல நானும் இருக்க வேணும் என்று விரும்புகிறேன்,’ என்றார்.

பிறகு சொன்னார், ‘அவன் ஐஸ்கட்டியிலிருந்து தப்பாமலும் இருந்திருக்கலாம். அது எனக்குத் தெரியாது. அப்படித் தப்ப அவன் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் தப்ப முடியாமல் போயிருக்கலாம்.’

எங்கோ ஓரிடத்தில் பகலுணவு சாப்பிட நின்றோம். அது ஒரு தெருவிலுள்ள இருளான சிறிய உணவகம். அம்மா மது அருந்தினார். பல மதுவகைகள் ஒன்றாகக் கலந்த ஒன்று. நான் குளிரான இனிப்பான ஒரு பானம் அருந்தினேன். உணவகம் அத்தனை நல்லதல்ல. அதில் புகை நாற்றமும் ஈரலிப்பும் சேர்ந்து மணத்தது. எரிந்த ஒரு இடம் போல. பெரும் சத்தமாக இருந்தது. அதனால் அம்மா சொல்வதை என்னால் நன்றாகக் கேட்க முடியவில்லை. அம்மா மதுபானச்சாலையில் உள்ள ஒரு பெண்ணைப் போல இருந்தாள். அழகாக, குழம்பிப் போனவர் போல. முன்னால் குனிந்து, ‘நான் யாரைப் போல இருக்கிறேன் என்று நீ நினைக்கிறாய்? என்னை உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா?’ என்று கேட்பது போல இருந்தது. அவர் பலவிதமான விஷயங்களையும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அங்கே தேவைக்கதிகமான நேரம் நின்றோம். அதன் பின் அம்மா யாரோ ஒருத்தரிடம் நேரத்தைக் கேட்டார். அம்மா எப்பொழுதும் நேரத்தைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போவார். வெளியே பச்சை நிற தேவதான மரக்காடு இருந்தது. அதன் தாழ்வான கிளை நிலத்தை உரசியது. நாங்கள் காரில் ஏறும்போது தூரத்தில் உள்ள காட்டில் பளபளப்பான உறைபனி தோய்ந்த சதுரமான, கார் நிறுத்துமிடத்துக்கு அப்பால் ஏதோ வொன்று அசைவது போல எனக்குத் தோன்றியது. அது தான் அந்தக் கரடி என்று நினைத்தேன். கெதியாக, கெதியாக. வேடன் தன் குழந்தைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கு எதையோ கட்டுகிறான் என்று நினைத்தேன். அப்பா முன்பொரு முறை எனக்குச் சிறியதொரு விளையாட்டில்லம் கட்டித் தந்தார். அது போல. அவன் இதுவரை ஒரு வேடன் அல்ல. ஆனால் என் மனதில் கரடி போய் விட்டது என்று எனக்குத் தெரியும். அந்த உருவம் பின் மாலைப்பொழுதில் வேறு ஒன்றின் நிழலாக இருக்க வேண்டும்.

அம்மா வேகமாகக் காரை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். நாங்கள் அங்கே போய்ச் சேர்ந்தபோது மந்திரவாதியின் வித்தைகள் ஏற்கெனவே துவங்கிவிட்டன. அம்மாவின் முகம் ஈரமாக இருந்தது. அவருடைய நல்ல மேற்சட்டையில் ஒரு பொட்டு ஈரம் இருந்தது. அவர் பெண்கள் கழிவறைக்குச் சென்றார். அவர் திரும்பி வந்த போது அந்தப் பொட்டு இன்னும் பெரிதாகத் தெரிந்தது. அது இப்பொழுது தண்ணீராகத் தெரிந்தது. முன்னிருந்தது போல இல்லை. அழைத்துச் செல்லும் காவலாளி மந்திரவாதி காட்டிய வித்தைகளில் நாங்கள் அதிகம் தவற விடவில்லை என்று சொன்னான். மந்திரவாதி மிகவும் திறமையுள்ளவன் அல்ல என்றும் அவன் கதை கதை என்று கதைத்துக் கொண்டே இருக்கிறான் என்றும் பல பகிடி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்றும் சொன்னான். பார்ப்போர் சலித்துப் போய் இருக்கும்போது ஏதோ வொன்று நிகழும், நிலைமை மாறி இருக்கும் என்றான். காவலாளி என் அம்மாவைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான். அவரை அவன் விரும்புவது போலவும் தெரிந்தது. அவரை அவனுக்குத் தெரிந்தது போலவும் இருந்தது. அவன் உருவத்தில் சிறியவன். தலை மொட்டையாகி வந்தது. வளர்ந்த சிறுவனைப் போலத் தோன்றினான். அவனைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. அவன் எங்களை எங்கள் இருக்கைகளுக்கு அழைத்துச் சென்றான். ஆனால் அந்த இருக்கைகளில் வேறு யாரோ இருந்தார்கள். மற்றவர்கள் அங்கு மிங்கும் தங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு இருக்கும்போது அங்கே சிறிய குழப்பம் ஒன்று ஏற்பட்டது. நானும் அம்மாவுமே எதிர்பாராத ஏதோ ஒன்று நடப்பதற்காகக் காத்திருந்தோம். அதற்காக மந்திரவாதியைக் குறிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தோம். அம்மாவின் உதடுகள் பிரிந்து கண்கள் பிரகாசமாக இருந்தன. மேடையில் என் வயதுள்ள ஒரு கூட்டம் குழந்தைகள் நின்று கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொரு குழந்தையும் மந்திரவாதி வைத்திருந்த ஒரு சிறிய கூண்டில் ஒரு கையை வைத்திருந்தன. கூண்டுக்குள் சின்னஞ் சிறியதொரு குருவி இருந்தது. அந்தக் கூண்டை இடைக்கிடை ஆட்டும்படி அந்தக் குழந்தைகளை மந்திரவாதி கேட்டான். ஆட்டும்போது அந்தக் குருவி தன் செட்டைகளை கம்பிகளில் அடிக்கும், பார்ப்போருக்குத் தெரியும் குருவி உயிருள்ள எலும்புள்ள முச்சுவிடுகிற உணர்ச்சியுள்ள உயிர் என்று. எல்லாக் குழந்தைகளும் கூண்டை இறுக்கிப் பிடித்திருப்பதாக அறிவித்தன. பிறகு மந்திரவாதி கூண்டின் மேல் ஒரு துணியைப் போட்டான்.

பின் வேகமாக அதை இழுத்தான், குருவி காணாமல் போய் விட்டது. நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. அப்படித்தான் நிகழும் என்று எதிர்பார்த்ததுதான். அம்மா தன் கைகளை அவருடைய தொடையில் வைத்திருந்தார். அதைப் பார்த்து நானும் என் கைகளைத் தட்டாமல் இருக்கத் தீர்மானித்தேன். இன்னும் பல தந்திரங்கள் அவனிடம் இருந்தன. ஆனால் நான் எதையுமே செய்து காட்டும் படி கேட்டிருக்கமாட்டேன். அப்போது பல வர்ணங்கள் பூசப்பட்ட பெரிய பெரிய கதவுகள் போன்ற தளபாடங்களை மேடைக்கு உருட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். கதவுகள் எல்லா இடமும் வைக்கப்பட்டன. அவற்றை அவன் திறந்தான். பின் அவற்றை அடித்துப் பூட்டினான். இன்னும் பல பொருட்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. கொண்டு போகப்பட்டன. அதற்கேற்ப பெருத்த இசையும் ஒலித்தது. நான் குழப்பம் அடைந்தேன். உடம்பில் சூடேறியது. அம்மாவும் அடுத்த இருக்கையில் அமைதியற்று அசைந்து கொண்டிருந்தார். இடைவேளை வந்தது. நாங்கள் முன் கூடத்திற்குச் சென்றோம்.

‘இவனை மகத்தான ஹூஹூயுடன் ஒப்புமைப்படுத்தவே முடியாது, அவனுக்கும் இவனுக்கும் வெதுதூரம்,’ என்றார் அம்மா.

இவனுடைய நோக்கங்கள் என்ன? என்றேன்.

பார்வையாளர் ஒருத்தரிடம் இருந்து கைக்கடிகாரம் ஒன்றை வாங்கி அதை எல்லோரும் பார்க்கக் கூடியதாக சுத்தியலால் உடைத்தான். பின் கடிகாரத்தை அப்படியே நொருங்காமல் கொள்ளாமல் தன் காதிற்கு பின்புறம் இருந்து எடுத்தான்.

‘மகிழ்ச்சியான பழைய நினைவுகள் ஒருவரைத் தவறாக எண்ண வைத்துவிடும், என்றார் அம்மா ஏதோ நினைத்துக் கொண்டு.’ பின் நாங்கள் வீட்டுக்குப் போவாமா?’ என்று என்னைக் கேட்டார்.

நான் அவ்விடத்தை விட்டுப் போக விரும்பவில்லை. மந்திரவாதியின் தந்திரங்கள் முழுவதையும் பார்க்க விரும்பினேன். என்னுடைய கையில் பளபளப்பான நிகழ்ச்சி நிரல் புத்தகம் இருந்தது. அதை வைத்து அதன் பக்கங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன். அதிலுள்ள படங்களையும் அவற்றின் கீழ் எழுதப்பட்ட வாசகங்களையும் வாசித்துக் கொண்டு அதில் சொல்லப்பட்ட வாக்குறுதிகளைக் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தேன்.

‘ஓம், அவை எப்படிச் செய்யப்படுகின்றன என்று பார்க்கத்தான் வேணும். இல்லையா? அதன் முடிவுவரை நாங்கள் பார்க்கத்தான் வேணும்,’ என்றார் அம்மா.

நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன்.

‘சரி, லிஸ்ஸி. நான் காருக்குள் இருந்து ஒரு பொருளை எடுக்க வேணும். விரைவாக வந்துவிடுவேன்,’ என்றார் அம்மா.

நான் அரங்கின் முன்மண்டப மூலையில் நின்று கொண்டிருந்தேன். சில குழந்தைகள் என்னைப் பார்த்தார்கள். நானும் அவர்களைப் பார்த்தேன். என்னுடைய பைக்குள் ஒரு சுவீங்கம் சிகரெற் கட்டுப்பை இருந்தது. அதில் ஒன்றைக் கவனமாக எடுத்து அதன் ஒரு முனையை என் வாய்க்குள் வைத்தேன். வலது முழங்கையை இடது கையில் வைத்துக் கொண்டு சிகரெற்றை நீண்ட நேரம் புகைத்து கொண்டிருந்தேன். பின் அதை வாய்க்குள் மடித்து கொஞ்ச நேரம் மென்றேன். என் அம்மா அப்போதும் வரவில்லை. வித்தைகள் திரும்பவும் துவங்கிவிட்டன. அம்மா கொஞ்ச மது அருந்தச் சென்றார் என்று எனக்குத் தெரியும். என்னை விட்டுத் தனியாக சென்றால் எங்கே, எப்பொழுது போனார் என்றும் எனக்குத் தெரியும். அங்கே போய் அவர் தன் சிந்தனைக்குள் மூழ்கி இருப்பார். அந்த இடத்தை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. அது வேறொரு இடம். நான் தனியாக நின்று கொஞ்ச நேரம் வீதியைப் பார்த்துக் கொண்டு மண்டபத்தில் நின்றேன். அரங்கின் வெளியே உள்ள பாதையோரத்தில் மணல் தூவப்பட்டுக் கிடந்தது. அது உறைபனியை அழுக்காக்கித் துளைத்திருந்தது. அம்

மாவைப் போன்ற எவரும் அந்த வழியால் போகவில்லை. அம்மா சிகப்பு மேலங்கி ஒன்றை அணிந்திருந்தார். ‘நீ என்னை நேசிக் காமல் விட்டு விட்டாய், இல்லையா?’ என்று ஒருமுறை என்னிடம் கேட்டார். அப்போது அவர் என்னை வேறு எவரோ என்று நினைக்கிறார் என்று ஊகித்துக் கொண்டேன். இது ஒருமுறை தான் நடந்தது.

அரங்கிலிருந்து இசை வந்து கொண்டிருந்தது. அங்கே இருந்து நான் எங்கள் இருக்கைக்குச் சென்றேன். பார்வையாளர்கள் முன்னைப் போல அதிகம் பேர் இப்போது இல்லை. மேடையில் மந்திரவாதியுடன் நீச்சல் உடை அணிந்த ஒரு பெண் நின்றாள். அவள் உயரமான குதிக்கால் உடைய காலணிகளை அணிந்து கையில் சங்கிலி வாள் ஒன்றை வைத்திருந்தாள். மந்திரவாதி சங்கிலி வாள் உண்மையானது என்பதை மரக்குற்றிகளை வெட்டிக் காட்டி நிரூபித்துக் கொண்டிருந்தான். உடைந்து விழுந்த மரத்துண்டுகளும் வெட்டும்போது வந்த மணமும் தரையில் விழுந்து கிடந்த மரத்தூசியும் எல்லோரும் பார்க்கக் கூடியதாக கீழே கிடந்தன. பிறகு மேசை ஒன்றை மேடைக்கு உருட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் ஒரு பெண் மேலும் கீழுமான இரண்டு துண்டு நீச்சல் உடையில் படுத்துக்கிடந்தாள். அவளுடைய வயிறு வெண்ணிறத்தில் இருந்தது. மந்திரவாதி பேசிக் கொண்டு வாளை சுற்றிச் சுற்றிக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்ணை இரண்டு துண்டாக வெட்டத் திட்டம் போடுகிறான் என்று என்னைக் கொண்டேன். அதைப் பார்க்க ஆவலாக இருந்தேன். அதைப் பற்றிய பயம் எனக்கு இருக்கவில்லை. அவன் அந்தப் பெண்ணைத் திரும்பவும் ஒன்றாக்குவானா அல்லது அப்படியே விட்டுவிடுவானா என்று தான் வியந்து கொண்டிருந்தேன். நடக்கப் போகும் அந்த நிகழ்வு பார்ப்பதற்குக் மிகவும் கொடுமையாக இருக்கும் என்றும், பார்ப்பவர்கள் எவரும் மயங்கி விழக் கூடாது என்றும் சொன்னான். அதற்காக சிறியதொரு திரையைக் கொண்டு வந்து அவளின் முன்னால் வைத்தான். இப்பொழுது அவளின் முகத்தையும் காலணிகளையும் மட்டும் தான் பார்வையாளர்களால் பார்க்க முடிந்தது. திரை தேவையற்றது போல எனக்குத் தெரிந்தது. நான் அரங்கின் மற்றப் பக்கம் இருந்திருந்தால் நல்லது போல எனக்குத் தோன்றியது. பார்வையாளர்களில் பலர் கத்தினார்கள். வெட்டப்பட்ட போகும் பெண் தன் உதடுகளை மெல்லத்துவங்கினாள். அவளுடைய முகத்தில் கவலை தெரிந்தது போல இருந்தது.

அப்பொழுது தான் என்னுடைய அம்மா மேடையில் தோன்றினாள். அவள் சற்று கூனியும் இருந்தாள். மேடைக்கு ஏறி வந்ததால் தன் சமநிலையை இன்னும் அடையவும் இல்லை. அந்தச் சிகப்பு மேலங்கியில் விசாலமாகவும் விநோதமாகவும் தோன்றினாள். அந்த மேலங்கி எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்த ஒன்றுதான். இருந்தும் அது இப்போது மிகவும் விநோதமாகத் தோன்றியது. யாரோ ஒருத்தர் கத்தினார், தீர்மானம் இல்லாதது போல. என்னுடைய அம்மா சிரித்துக் கொண்டும் பேசிக் கொண்டும் கைகளால் சைகைகள் காட்டிக் கொண்டும் மந்திரவாதியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார். மந்திரவாதி, ‘உனக்கு இதைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும், நான் வித்தை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன், இப்படி இங்கே நீ வரக்கூடாது. உன் இடத்தில் போய் இரு..’ என்று அவன் சொன்னான்.

‘நீ என்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இதிலுள்ள ஆபத்துக்கள் பற்றி எனக்குத் தெரியும். இருந்தும் இதை நான் செய்ய விரும்புகிறேன். உன்னை நான் நம்புகிறேன் என்றில்லை. உன்னை ஒரு கணம் கூட ஒருவரும் நம்பமாட்டார்கள். ஆனால் நீ என்னை நம்பலாம். நான் இதில் ஒரு அங்கம் இல்லை என்பதால் நீ என்னை நன்றாக நம்பலாம். ஏனென்றால் இதை எப்படிச் செய்கிறாய் எனக்குத் தெரியாது..’ என்று அம்மா சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தப் பெண் என்ன பகிடி விடுகிறாளா? அவளுடைய திட்டம் என்ன, எங்கிருந்தோ வந்து தன்னை இரண்டாக வெட்டச் சொல்லுகிறாளே.. என்று எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த ஒருத்தன் சொன்னான்.

பெண்ணே.. நான் நினைத்தேன் ஒரு நாய் வரும் என்று. ஏனென்றால் பெண் என்று பெயர் கொண்ட ஒரு நாய் வண்ணப் பந்துகளுடன் வரும் என்று எனக்குத் தெரியும் என்று மந்திரவாதி சொன்னான்.

எங்களில் பலருக்குப் புரியவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். எங்களுக்குப் புரிந்தவை அவ்வளவுவந்தான். அப்படித்தான் நாங்கள். அப்படியே இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்று அம்மா சொன்னார்.

அவர் அவ்விடத்தில் இன்னும் அப்படியே நிற்கிறார் என்று அம்மா நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் சொல்லுவது எல்லாம் அவரின் வாயிலிருந்துதான் வந்து கொண்டிருந்தன. அவருடைய உதட்டுச் சாயம் அழிந்துபோய்விட்டது. தான் மாறுவேடத்தில் நிற்கிறார் என்று நினைத்தாரா என்று வியந்தேன்.

அவர் மேலும் சொன்னார்: போயிற்றுத் திரும்பி வா, அது எங்களுக்கு வேணும், அதற்காகத்தான் நாங்கள் இங்கே நிற்கிறோம், நீ ஏதாவது புதிதாகச் செய்வாய் என்று நாங்கள் ஏன் எதிர்பார்க்கக் கூடாது, நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் இதையே எதிர்பார்ப்போம் என்று நீ நினைக்கக் கூடாது, நாங்கள் இதையே பார்த்து பார்த்து களைத்துப் போனோம். இதிலிருந்து நீ தப்ப முடியாது. எங்கள் குழந்தைகளைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்க வேணும்.. அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு சற்றுக் கோணலாக அசைந்தான்.

கடவுளே அந்தப் பெண் குடித்திருக்கிறாள். தயவு செய்து வந்திரு! என்று ஒரு குரல் உரத்துச் சொன்னது.

பின் அம்மா அழுத்துவங்கினாள். தடுமாறினாள். தன் கைகளை தன் முன்னால் தள்ளினாள். அவளைப் பிடிக்கும் எவரையே தள்ளிவிடுவது போல. ஒருவரும் அவரைப் பிடிக்க முயலவில்லை. இசைக்குழு இசைக்கத் துவங்கியது. பார்வையாளர்கள் கைளைத் தட்டத்துவங்கினர். காவலாளி மேடைக்கு ஓடிச் சென்று என் அம்மாவின் கைகளைப் பிடித்தான். எல்லாம் ஒரு கணத்துக்குள் முடிந்துவிட்டன. அவன் அம்மாவுக்கு என்னவோ சொன்னான். அவன் அவருடைய கையைப் பிடித்திருந்தான். அவன் பிடித்திருப்பதை அவர் எதிர்க்கவில்லை. பிறகு மெதுவாக இருவரும் மேடையிலிருந்து படிக்களால் இறங்கி, என்னுடைய இருக்கைக்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்றுார்கள். அவனுக்குத் தெரியும் நான் தான் அந்த அம்மாவின் மகள் என்று. நான் அவர்களைத் தொடர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். மனதளவில் தொடர்ந்தும் நான் என்னுடைய இருக்கையில் தான் இருந்து கொண்டிருந்தேன். நாங்கள் அங்கிருந்து செல்வதை எல்லோரும் கவனித்தனர். ஆனால் நான் அவர்களிடையே இருந்து கவனித்துக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை.

நாங்கள் அரங்கிலிருந்து நேராக வெளியே சென்று வீதிக்குள் இறங்கினோம். அம்மா இன்னும் காவலாளியின் தோள்களில் அழுது கொண்டிருந்தாள். அவனுடைய தோள்களில் இருந்த ஜக்கெற் தடித்த கடதாசி மட்டையில் செய்யப்பட்டிருந்தது. தங்கப்பட்டியால் சுற்றப்பட்டிருந்தது. எங்களைக் கொல்லக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அது நியாயமானது தான் என எண்ணிக் கொண்டேன். காவலாளிக்குப் பெரிய காதுகள். அவனுடைய கழுத்தில் சட்டையின் கழுத்துப்பட்டைக்கு மேலே ஒரு புடைப்பு இருந்தது. நாங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அவன் என் அம்மாவுக்கு மென்மையான சொற்களில் ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அந்தச் சொற்கள் படிப்படியாக அம்மாளை ஆறுதற்படுத்துவது போலத்தெரிந்தன. நான் அவனை வெறுத்தேன். நகரத்தின் உறைபனி உறைந்த கால்நடைப் பாதையால் ஒன்றாக நடந்து செல்வது அத்தனை எளிதாக இருக்கவில்லை. அம்மாவின் மேலங்கியில் ஒரு இடுப்புப் பட்டி இருந்தது. ஆடி ஆடி நாங்கள் நடந்தபோது அதில் நான் தொங்கிக் கொண்டு சென்றேன்.

பாருங்கள், நான் எப்படியோ நடந்து வந்து விட்டேன். நீங்களும் நடந்து வந்துவிடலாம் என்று அம்மாவிடம் அவன் சொன்னான்.

ஒரு கோப்பிக் கடைக்குள் சென்று ஒரு சாவடிக்குள் இருந்தோம்.

‘இங்கே இருந்து உங்களை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். வேண்டிய நேரம் வரை இங்கே இருக்கலாம். கோப்பி குடிக்கலாம். உங்களை ஒருவரும் வெளியே போகச் சொல்ல மாட்டார்கள்,’ என்றான். உனக்கு டோநட் வேணுமா என்று என்னைக் கேட்டான். நான் அவனுடன் கதைக்கவில்லை. அவன் திரும்பவும் என்னுடன் கதைத்தால் அவனைக் கடிப்பேன் என்று எண்ணிக் கொண்டேன். காசு மேசைக்கு மேலுள்ள சுவரில் சான்ட்விச்சும் பையும் வரைந்திருந்த படங்கள் இருந்தன. நான் அங்கே இருக்க விரும்பவில்லை. நான் என்னுடைய கையுறைகளையோ மேலங்கியையோ கழற்றவில்லை. காவலாளி காசுமேசைக்குச் சென்று அம்மாவுக்கு ஒரு கோப்பியும் எனக்கொரு டோநட்டையும் ஒரு கோப்பையில் வாங்கிக் கொண்டு வந்தான்.

ஓ, நான் என்ன செய்தேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு தன் தலையை இந்தப் பக்கமும் அந்தப் பக்கமும் அம்மா ஆட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

உங்களைப் பற்றி உடனடியாக ஒன்றைச் சொல்ல முடியும் என்றான் காவலாளி. நீங்கள் உங்களைச் சுயகட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர வேண்டும். நான் ஒருமுறை தற்கொலை செய்வதற்காக பாலத்திலிருந்து குதித்தேன். என்னுடைய இரண்டு கால்களும் உடைந்துவிட்டன. அந்தளவு தூரம் நீங்கள் போகத் தேவையில்லை.

அம்மா அவனைப் பார்த்தார். என்னால் என்னை நம்ப முடியவில்லை என்றார் அம்மா.

வெளியே ஒரு பிள்ளை சறுக்கு வண்டியுடன் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. அது பின்னால் அடிக்கடி பார்த்தது. சறுக்கு வண்டி வேகமாக அதைப் பின்தொடர்ந்து வருவதை ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்தது.

நீங்கள் ஒரு தாய், நீங்கள் இதிலிருந்து மீண்டு வர வேண்டும் என்று அவன் என் அம்மாவுக்குச் சொன்னான்.

அவனுடைய அன்பு எங்களைக் கயிற்றால் கட்டி வைத்தது போல உணர்ந்தேன். இறுதியாக எங்களை விட்டு அவன் சென்றான். என்னுடைய அம்மா தன் தலையை மேசையில் சாய்த்து நித்திரையாகிவிட்டார். அம்மா நித்திரை கொள்வதை நான் என்றுமே பார்த்ததில்லை. அவர் என்னை முன்பு கவனித்தது போல நான் அவரைக் கவனித்தேன். நித்திரை கொள்ளும் ஒருவரை ஒருவர் பார்ப்பது போல அவரை நான் பார்த்தேன். எப்படி எழும்புவார் எப்போது எழும்புவார் என்று தெரியாமல். அதன் பிறகு நான் மெதுவாக டோநட்டைச் சாப்பிடத் துவங்கினேன். கையுறை போட்ட கைகளால். ருசியில்லாத மாத்துணிக்கைகளுடன் கம்பளிமயிர் கலந்துவந்த கசப்பில் என் முழுக் கவனமும் சென்று விட்டது. எனக்கு யாரோ ஊட்டி விடுகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

அம்மாவால் சுய கட்டுப்பாட்டுக்குள் மீண்டு வர முடியவில்லை. அது பின்னால் நடந்தது. அம்மா எழும்பிக் காரைக் கண்டுபிடித்து போட்லன்டை விட்டுச் சென்றோம். என் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தார். லிஸ்ஸி என்றார். அவருடன் எங்கோ இருக்கிறேன் என்பது போல உணர்ந்தேன். அது அவருக்கும் தெரியும். ஆனால் அது அந்த நீலநிறக் கூரை மடித்த கறள் பிடித்த பலூன் போல ஊதி இருக்கும் காரில் இருளில் மெதுவாக வீட்டுக்குப் போகும் போதல்ல. காரிலிருந்து இறங்கினேன். இறங்குவதற்கு பல்லாண்டுகள் சென்றன.

mahalingam.k@thaiivedu.com

பனிவிழும் பனைவனம்

சகாயநாதனுடன் தொடர்பை நான் விட்டுவிடவில்லை. அவனைப் பிடிக்காதுதான். ஆனால், இந்த அன்னிய தேசத்தில் எனக்கிருக்கும் விட்டுவிடமுடியா உறவுக்காரன். அதைவிட விபரம் அறிந்த நாள் தொடக்கம் பழகியவன். ஒரே வயதுக்காரன்.

என் நண்பன் ஒருவன் சொல்வான் 'குற்றம் பார்த்தால் சுற்றம் இல்லை. எங்கடை கை, கால், முகம், நெஞ்சு போன்றவை எப்படி எங்களுடையதோ அதேபோல் எல்லாக் குணம் உள்ளவர்களுடனும் பழகத்தான் வேணும்' என்பான்.

ஒரு சனி மாலை தன்னுடைய அறைக்கு வரும்படி அழைத்திருந்தான். அங்கு போனபோது இன்னும் இரண்டு பேர் அங்கு இருந்தார்கள்.

அவர்கள் மெளனமாக இருக்க. சகாயநாதன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். அவன் நாக்கால் பேசுவதில்லை, பல்லால்தான் பேசுவான். அவ்வளவு கடி. முன்னால் தொலைக்காட்சி ஒடிக்கொண்டிருந்தது. அதில் 'காற்பந்து விளையாட்டு' ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது.

தான் ஒரு சிறந்த கால்பந்து விளையாட்டு வீரன் எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். நாங்கள் படிச்ச பாடசாலையும் கால்பந்துக்குப் பெயர் போனதுதான். தானும் தன்னுடைய பாடசாலை அணிக்கு விளையாடியதாகவும், அதுவும் முன்வரியில் முக்கிய ஆள் என்றும், தன்னுடைய காலுக்குப் பந்து கிடைச்சால் ஒரு பொழுதும் கோல் அடிக்காமல் விட்டதில்லை என்றும் சொல்லி விட்டு, 'இஞ்சை வந்திருக்கிறானே இவன் என்ர மச்சான்' என்று

- செல்வம் அருளானந்தம்

என்னைக் காட்டி, இவன் என்னுடன்தான் படிச்சவன், நான் சொல்லுறது பொய் எண்டா இவனைக் கேட்டு பாருங்கோ என்றான்.

நான் நினைத்தேன் அவர்கள் ஏதோ கால்பந்துக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று. அவர்களை நிமிர்ந்து நான் பார்த்தபோது அவர்களும் என்னைப் பார்த்தார்கள். சகாயநாதன் பாடசாலை மைதானத்திற்கு போனதையே நான் பார்த்ததில்லை. எங்களுடைய ஊரில் மாலைநேரம் விளையாடுகின்ற கால்பந்து, கைப்பந்து விளையாட்டுக்கோ இவன் வந்ததை நான் கண்டதில்லை.

அவனைக் காட்டிக் கொடுக்காமல் நான் மென்மையாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தப் புதியவர்களும் ஒன்றும் பேசாமல் சும்மா தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சகாயநாதன் அந்த இருவரையும் பார்த்து, 'ஏதோ அரசியல் பேச வேண்டும் உங்கடை றுாமுக்கு வரட்டோ எண்டுதானே கேட்டீங்கள். அதுக்கு இவன்தான் சரியான ஆள்' என்று என்னைக் காட்டி 'அதுக்குத்தான் இவனையும் வரச்சொன்னேன்' என்றான்.

அவர்களும் 'ஓ... அப்படியா!' என்றுவிட்டு என்னைப் பார்த்துப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். 'ஊரின் இன்றைய நிலைமைகள் உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கின்றோம். நாங்கள் தப்பி வந்து விட்டோம் என்று நினைச்சுக் கொண்டோ... தாய் மண்ணை மறக்கேலாது. எங்கட மண்ணுக்கு ஏதாவது செய்ய வேணும்' என்று அதில்

ஒருவர் பேசினார்.

நான் ஏன் இங்கு வர வைக்கப்பட்டேன் என்பது எனக்கே இப்பத் தான் தெரியும். இதில் நான் எனதைக் கதைக்க... மெளனமாக இருந்தேன். சகாயநாதன் என்னைப் பார்த்துவிட்டு அவனை பேசினான். 'அதுக்கு நாங்கள் இங்கு இருந்து என்ன செய்யிறது?' கண்ணை சுருக்கியபடி கேட்டான்.

வந்தவர்களில் ஒருவர் 'நாங்கள் இங்கு வாரவாரம் ஐந்து பத்து பேர் சேர்ந்து சந்திக்கின்றோம். ஊரில் இருக்கிற முக்கியமான இயக்கமான ஈழப் புரட்சிகர அமைப்பின் கிளையாகச் செயல்படுகின்றோம்' என்றார்.

எனக்கு உண்மையில் அந்த சொல்லே புதிதாக இருந்தது. சகாயநாதன் சிரிக்க வெளிக்கிட்டான். 'நீங்கள் சொன்ன அமைப்போடு இதுவரை ஏழு அமைப்புகள் அங்கு இருக்கின்றதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஏன் நீங்கள் முதல் முதல் போராட்டத்திற்கு போய் ஆயுதம் எடுத்தவங்களோட சேர்ந்து போராடினால் என்ன?'

நாலுபேர் சேர்ந்தவுடன் ஒரு இயக்கமா? அல்லது சும்மா ஒரு வீடு கிடைச்சி விட்டால் அதில் ஐந்தாறு பேர் போய் இருந்து கொண்டு 'காம்ப' என்று சொல்லுறதுக்கா?' என்று கோபமாய்க் கேட்டான்.

அவர்கள் கோபப்படவில்லை. அமைதியாகப் பேசினார்கள். 'நாங்களும் முன்னோடி இயக்கம்தான். முதன்முதலாக வெளிநாட்டிற்கு பயிற்சிக்கு கொஞ்சப் போரை அனுப்பி எடுத்திருக்கின்றோம். அதைவிட நாங்கள் மற்ற இயக்கங்களைப்போல் இல்லை. எங்களுக்கு ஒரு தத்துவப் பின்னணி இருக்கு' என்றார் ஒருவர்.

சாகாயநாதன் இடைமறித்து 'தத்துவப் பின்னணியென்றால் என்ன?' என்று கேட்டுவிட்டு 'என்ன கொம்மினிசமோ?' என்று ஏளனமாக கேட்டான். அதோட நிறுத்தவில்லை. 'கொம்மினிசியத்திலை எத்தனை வகையிருக்குத் தெரியுமா? இலங்கையில் பெரிய பெரிய கொம்மினிசியத் தலைவர்கள் இருக்கின்றார்கள் அவங்களுக்கு எங்கடை ஈழம் என்ற சொல் தொந்தரவைக் கொடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நீங்களோ ஈழம் கிடைப்பதற்கு கொம்மினிசத்தைப் பயன்படுத்தப்போகிறோம் எண்டுறியள்.'

'சரி, உங்கட லைனில் வாறன். அந்தத் தத்துவத்தின்படி தமிழர்களுக்குத் தனிநாடு கிடைப்பது நியாயமானது என்பதால், சிங்களக் கொம்மினிசியத் தலைவர்கள் ஏன் தனிநாட்டை எதிர்க்கிறார்கள்? கொமினிசத்திலை தமிழ் கொமினிசம் சிங்களக் கொமினிசம் என்று இருக்கோ?' சகாயநாதன் கதைக்கும் அரசியல் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. நான் இதை அவனிடம் எதிர்பார்க்கவில்லை. பலவாறு பேசினான். அவர்களும் அவனுடைய கேள்விகளுக்குச் சளைக்காமல் கோபப்படாமல் பதில் சொன்னார்கள். எனக்கென்னவோ அவர்களைப் பிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அவர்கள் நாட்டில் அக்கறை கொண்டிப்பதும். மக்களுக்கு ஒரு சமதர்மமான வாழ்வைக் காணும் கனவும் எனக்குப் பிடித்திருந்தது.

உண்மையில் அவர்கள் தங்கள் அமைப்புக்கு ஆட்களை சேர்க்கப் பதற்காக வந்திருந்தார்கள். 'உங்கட அடுத்த கூட்டத்திற்கு என்னை அழையுங்கள் நான் வருகின்றேன்' என்றேன். அவர்கள் தொடர்புகொள்ளும் வழிகளையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

அது என் மனம் சோர்வடைந்திருந்த குழப்புமுற்றிருந்த காலமது. காதல், காமம் என்ற இரண்டைப் பற்றியதான விவாதங்கள் அல்ல என் சிக்கல்கள். ஒரு பெண்ணை நான் விரும்பினேன். அவளும் விரும்பினாள். ஏதோ அற்ப காரணங்களுக்காக அந்தக் காதல் தொலைந்து இரண்டு பேரும் வேதனைப்படுகின்றோம்.

ஏன் இந்த வாழ்வு இவ்வளவு அற்பத்தனமாக இருக்கின்றது? காதல் என்பது பொய்யா அல்லது மெய்யா? அல்லது மெய்

போல் தோன்றும் பொய்யா? அல்லது பொய் போல் தோன்றும் மெய்யா?

நான் திட்டமிட்டு இந்த சாதியில், இன்ன இடத்தில் பிறக்க வேண்டும் என்று பிறந்தேனா? அல்லது பத்மினியை காதலித்தது பதிட்டு மிட்டு நடந்த காரியமா? அல்லது இன்று சொந்த மண்ணைவிட்டு வந்து ஏதிலியாய் அலைவது நான் முடிவுசெய்த காரியங்களா?

**கேளாதே வந்து கிளைகளாய் இல்தோன்றி
வாளாதே போவரால் மாந்தர்கள் - வாளாதே
சேக்கை மரன்ஒழியச் சேண்நீங்கு புன்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து.**

பள்ளிக்காலத்தில் படித்த நாலடியார் தான் ஞாகம் வருகின்றது. இப்படியே காலம் முழுவதும் மறுகிக் கொண்டு இருக்கவியலாது.

கசப்பில் இருந்தும் வீழ்சியில் இருந்தும் என்னைப் பாதுகாக்க வேணும் என்று உறுதிக்கொண்டேன். கடந்த காலத்தை மறக்க வேணுமென்றால் வேறு விடயங்களில் அதுவும் எனக்கு விருப்பமான, மற்றவர்களுக்கும் பிரயோசனமான வழிகளில் உள்ளத்தை செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னுள் மேலோங்கியது. நான் இருந்த ஊரில் இயங்கிய அந்த அமைப்பின் கூட்டங்களுக்கு போகத் தொடங்கினேன்.

எனக்கு அவர்களின் திட்டங்களும் கொள்கைகளும் பிடித்துக் கொண்டது. எங்களுக்கென்று ஒரு நாடு. அந்த நாட்டை அடையும் போது அது சமதர்ம பூமியாய் அமைய வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டில் உறுதியாக இருந்தார்கள். போராட்டத்தின் ஆதார சுருதியும் அதுவாகவே இருந்தது. அத்தோடு, எங்கள் நாட்டில் ஆகக் கீழ்த்தட்டு வர்க்கமாக இருக்கும் மலையக மக்களும் இந்தப் போராட்டத்தில் ஒரு மையமாக இருப்பார்கள்.

இதை வெறும் பிரச்சாரமாக மட்டும் இல்லாமல் அமைதியாகச் செயற்படுத்தவும் தொடங்கியிருந்தார்கள். ஏற்கனவே, எப்படியோ தொடர்புகள் எடுத்துப் போராட்டங்கள் நடக்கும் நாட்டிற்குப் பயிற்சிக்கு ஆட்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவர்தான் எங்களுக்கு வகுப்பு எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது இன்னும் நாலு இளைஞர்கள் புதிதாக வந்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் எங்களுடன் சேரத்தான் வந்தவர்கள் என நான் நினைத்தேன். இடையில் திடீரென அவர்கள் மனக்குழப்பத்திற்கு உள்ளாகி 'நீங்கள் ஒரு சின்ன அமைப்பு ஏற்கனவே பெருவாரியான இளைஞர்கள் எங்களுடன் சேர்ந்துவிட்டார்கள். இஞ்சை இருக்கிற கொஞ்ச ஆட்களையும் குழப்பாதையுங்கோ. இப்ப தேவை பெரிய பணப்பலம். வெளிநாட்டுக்கு வந்தவர்கள்தான் எங்கடை பெரிய பலம். உங்களாலை எங்களுக்கு பெரிய தலையிடி. முதல் சிங்கள ஆமியை அடிச்சுக் கலைக்க உங்கடை ஆட்களையும் எங்கடை இயக்கத்தோடு சேர்ச் சொல்லுங்கோ' என்று வந்தவர்கள் சத்தமாய் பேசிவிட்டு சொல்ல அங்கு முரன்பாடு தொடங்கியது. அதில் வந்தவரில் ஒருவன் திடீரென்று காற்சட்டையில் இருந்து ஸ்குறாட்டறைவர் எடுத்து எங்கள் தோழர் ஒருவரை குத்த முற்பட்டார். இன்னொருவன் குறுக்கை வந்து அவனைப் பிடித்து இழுபறி நிலையில்... இன்னொருவர் ஓடிச்சென்று காவல்துறைக்கு தொலை பேசியில் தொடர்புகொள்ள முனையவும், அவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள்.

அவர்களில் ஒருவரை ஐந்தாறு மாதத்திற்குப் பின் தற்செயலாக ஒரு கடையடியில் கண்டபோது அவர் என்னை ஞாபகம் வைச்சு 'எப்படியிருக்கின்றீர்கள்?' என்றார்.

நான் கொஞ்சம் துணிவாக இப்பவும் 'ஸ்குறாட்டறைவருடன்தான் திரிகின்றீர்களோ' எனக் கேட்க 'அந்த ஸ்குறாட்டறைவர் கொண்டு

வந்த பெடியன் ஒரு விசரன். அவனை நாங்கள் கலைத்துப் போட்டோம்' என்றார்.

'இப்ப ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை. எங்களுடைய இயக்கம் உங்களுடைய இயக்கத்திற்குப் பண உதவி கூடச் செய்திருக்கு' என்று அவர் சொல்ல, நான் 'உங்கடை தலைவரை வெளிநாட்டிற்கு ஆயுதப் பயிற்சிக்கு அனுப்பியதே எங்கடை இயக்கம்தான். அது தெரியுமோ? உங்களுக்கு' என்று கேட்க, 'அது தெரியாது எங்கடை இயக்கம்தான் பெரியது என்று பேப்பர்களே எழுதுது. ஆயுதங்கள் எங்களுக்கு பெரிதாய் கிடைத்தவுடன் அடுத்தது தமிழ் ஈழம்தான்' என்றுவிட்டு, தான் 'வீட்டிற்கு அரிசி வேண்ட வந்தனான் பிறகு சந்திப்போம் தோழர்' எனக் கூறியபடி சென்றுவிட்டார்.

அடுத்த கிழமை நடந்த கூட்டத்தில் எங்கடை தலைவரிடம் கொஞ்சம் கோபமாக 'எங்கடை இயக்கம் அவங்களிடடை காசு வேண்டியோ இயங்குது. எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை...' என்றேன்.

'ஓம் ஓம் அப்படி சொல்லித் திரியிறாங்கள். அப்படி சொல்லித் திரியிறு மாத்திரமல்ல தங்கடை ஒரு சஞ்சிகையிலும் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் சின்ன சின்ன இயக்கங்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்கிறோம் என எழுதியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு பொய். எங்கடை பிரமுகர் ஒருவர் சென்னையில் இருக்கிறார். அவருக்குத் தண்ணிப் பழக்கம் இருக்கின்றது. எங்கட இயக்கம் அதுக்குப் பணம் கொடுக்காது. அவர்களுடைய இயக்கத் தலைவர் இவருக்கு அடிக்கடி தண்ணி வாங்கிக் குடுக்கிறவர். அந்தக் கணக்கை வைச்சுக்கொண்டுதான் எங்கடை இயக்கத்திற்கும் உதவி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்' என்றார்.

இப்படி ஒருசில வருடம் அவர்களுடன் போனது.

'இயக்கங்கள் ஸ்தாபனங்களாக இறுகத் தொடங்கும்போது அதில் இருந்து தப்பியோடினால் தான் நாங்கள் உறையாமல் எங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்' என்று ஒரு தடவை ஒரு நண்பன் சொன்னான். அப்படியொரு நிலைமை எனக்கும் வந்தது. நான் மெல்ல மெல்ல விலகி வேறு பிரச்சினைகளுக்குள்ளே சென்று விட்டேன்.

ஆனால், அங்கு நல்ல தோழமைகளை பெற்றுக் கொண்டதும் ஒரு பெரிய தத்துவத்தை கொஞ்சமாவது புரிந்து கொண்டதையும் இப்பவும் நன்றியோடு நினைக்கின்றேன். எனக்கும் வர்க்கத்தாலும் சாதியாலும் பாதிக்கப்பட்ட அனுபவங்கள் இருந்தன.

**கடவுளாகிய ஆண்டவரே
நீர் தாழ்ந்தோரின் கடவுள்
ஒடுக்கப்படுவோரின் துணைவன்
நலிவுற்றோரின் ஆதரவாளன்
கைவிடப்பட்டோரின் காவலன்...**

சந்தர்ப்பவசமாக நான் பிறந்த சமயத்தின் இப்பிரார்த்தனையை நாள்தோறும் படித்திருக்கின்றேன். தமிழராய் இருக்கிறபடியால்

**'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.'**

என்பதையும்,

**'இனியொரு விதி செய்வோம்
அதை எந்த நாளும் காப்போம்,
தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில்
இந்த ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்'**

மேடைகள் தோறும் கேட்டு வளர்ந்திருக்கின்றேன். ஆனால் இவர்கள் கற்றுத் தந்தது பெரிய வித்தியாசமாக இருந்தது. 'மதம் என்பது உணர்வற்ற மக்களின் உணர்வாக இருக்கிறது. இத

யமற்ற உலகின் இதயமாக இருக்கிறது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வேதனைப் பெருமூச்சுதான் மதம். அதே சமயத்தில் அந்த வேதனைக்கும் எதிராகவும் இருக்கிறது'

எங்களைப் போன்றவர்கள் 'இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை அடிமை விலங்கை தவிர... பெறுவதற்கோர் பொன்னுலகு உண்டு' என இப்படி இப்படி இவர்களிடம் கற்றுக்கொண்டவை எத்தனையோ.

அந்த காலத்தின் இனிய ஞாபகமாக இருப்பது முதல்நாள் அவர்களிடம் போகும்போது சொல்லித் தந்த அவர்களின் மந்திரம்தான்.

**'மதத்தால் இந்துவானாலும்
மாண்பில் முஸ்லீமானாலும்
வேதம்பயிலும் கிறிஸ்துவரானாலும்
தீர்ச் சைவரானாலும்
ஈழத் தமிழர் ஈழவரே
அவர் எங்கிருந்தாலும் நம்மவரே**

**எந்த வனத்தில் வாழ்ந்தாலும்
ஈழத்தமிழர் ஓரினமாம்
சொந்தமென்பது உறுதியடா
இது சோசலிசத்தின் சுருதியடா**

**மன்னார் முதல் மட்டக்களப்பு வரை
பருத்தித்துறை முதல் பதுளைவரை
பொத்துவில் உள்ளடங்கிய
பிரேதேசத்தில் வாழும்
தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஓர்
சமத்துவ சமதர்ம பூமியை
நிலை நிறுத்துவோம்.'**

எல்லாம் கனவாயிற்று. கனவென்றால் தூக்கத்தில் வந்த கனவல்ல. பல இரவுகளில் தூக்கம் வராமல் தூக்கச் செய்த கனவு.

எத்தனை ஆயிரம் இளைஞர்களின் உயிரைக் குடித்து வாழ்வை தொலைத்தது நான் வாழ்ந்த காலம். இப்படியொரு காலம் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளில் தமிழர் வாழ்வில் நடக்க வாய்ப்பில்லை. நம்பமுடியா வீரம், சொல்லமுடியா துயரம், அறியமுடியா துரோகம், ஏற்றுக் கொள்ளமுடியா அநீதி. சரியோ பிழையோ நான் பிறந்த யாழ்ப்பாணம் இதற்கு ஒரு மையம் தான்.

இந்தியாவின் இரண்டு சட்டசபைத் தேர்தல் தொகுதிக்குள் அடங்கிப்போகும் மக்கள் தொகைதான்.

ஓர் அடி வேலியை தள்ளிப் போட்டதற்காக அயலவனை கத்தியால் குத்தி சிறைக்கு போன ஓர் மூத்தவனை எனக்கு தெரியும். அப்பா இறந்த பிறகு இரண்டு பரப்பு காணிக்காய் அடிபட்டு இரு பது வருடமாய் நீதிமன்றம், வக்கீல் என அலையும் ஒரு அண்ணன் தம்பி எனக்கு உறவுதான். கிணற்றுடிக்கு வராதே, கோயிலுக்குள்ளே போகாதே, தள்ளி நில்லென தன் இனத்தவரையே சொன்ன அற்பர்களும் இருக்கும் குடாநாடுதான்.

ஆனால், மாபெரும் வீரர்களையும் மற்றவர்களுக்காய் தன் உயிரைக் கொடுத்த தியாகிகளையும் இந்த தலைமுறை கண்டிருக்கு. எருசலேம் பட்டணத்தைப் பார்த்து யேசு சொன்னார் 'கல்லின்மேல் கல் இல்லாமல் போகும்' அப்படித்தான் இங்கும் யாரோ சொல்லியிருக்கலாம்.

எனக்கும் நாட்கள் கடந்தன. என்ன நடந்தது என்று கேட்டால் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. 'போரும் காதுலும்' தோற்றிருக்கலாம், ஆனால், பொன்னான வாழ்வு கிடைத்திருக்கிறது அல்லவா.

selvam.a@thaiveedu.com

தமிழர்களின் தலைநிமிர்ந்த அடையாளம்

ராஜராஜன் காலத்துக்கு முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பல்லவர்களின் பரந்த சாம்ராஜ்ஜியம் மிகப் பலமாக இருந்தது. பல்லவர்களின் காலத்தில் சிற்பக்கலை அதன் உச்சத்தில் இருந்தது. உளிகளின் சத்தம் இடைவிடாது அவர்களின் தேசமெங்கும் ஒலித்தது. பிரமிக்க வைக்கும் மாமல்லபுர சிற்பங்கள் பல்லவர்களின் காலத்திலேயே உருவாகின. செங்கற்களால் கோயில்கள் கட்டும் மரபை கைவிட்டு, கற்களாலும், பின்னர் கற்களை குடைந்தும் கோயில்கள் கட்டும் திறமையை பல்லவர்கள் வளர்த்துக் கொண்டார்கள்.

பொ.ஆ.பின் 700-ம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த, பெரும் சிவபக்தனான இரண்டாம் நரசிம்ஹவர்ம பல்லவன், காஞ்சியில் அற்புதமான ஓர் ஆலயத்தை கற்களினால் கட்டுவித்தான். கையிலாசநாதர் கோயில் என இப்போது அழைக்கப்படும் அந்த கலைப்படைப்பு 'பல்லவர் காலத்து கலைப் பொக்கிஷம்' என ஆய்வாளர்களால் ஆச்சரியமாக போற்றப்படுகிறது.

இந்த ஆலயம் நிர்மாணிக்கப்பட்டு முன்னூறு ஆண்டுகளின் பின் காட்சிகள் மாறியிருந்தன. பல்லவர்களின் காலம் முடிந்து, வலிமையின் உச்சத்தை நோக்கி சோழ சாம்ராஜ்ஜியம் ஏறிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. அதன் கைப்பிடிக்குள் கையிலாசநாதர் கோயில் வந்தது.

நிலத்திலும், நீரிலும் போரிட்ட களமெல்லாம் வெற்றிவாகை சூடிய ராஜராஜன் இப்போது கலைகளின் மீது கவனம் செலுத்த தீர்மானிக்கிறான். காணும் போதெல்லாம் காதல் மேவும் பல்லவர்களின் கையிலாசநாதர் கோயிலின் அழகு அவன் கண்களுக்குள் தெரிகிறது.

'கச்சிப்பேட்டுப் பெரிய திருக்கற்றளி' என ராஜராஜனால் எப்போதும் சிலாகிக்கப்படுகின்ற கையிலாசநாதர் கோயிலைப் போலவே, நூற்றாண்டுகள் பல கடந்தும் நிலைத்து நின்று, தமிழர்களின் பெருமையை பறை சாற்றும் பெரும் கலைப் பொக்கிஷம் ஒன்று தஞ்சாவூரில் வானுயர எழும்பும் காலம் வருகிறது.

சோழப்பேரரசின் கஜானா இப்போது போர் வெற்றிகளால் நிறைந்து வழிகின்றது. அள்ள அள்ள குறையாத செல்வம். காஞ்சிக் கோயிலை விட மிகப் பிரமாண்டமாக கோயில் கட்ட திட்டமிடுகிறான் ராஜராஜன். அவனது குருவான கருவூர்த்தேவர் கூடவே இருந்து தட்டிக் கொடுக்கிறார்.

ஆனாலும் சோழ தேசத்து தலைநகரில் கற்கோயில் கட்டுவதில் பெரும் சிக்கல் இருந்தது. தஞ்சைப் பிரதேசம் பசும் வயல்கள் நிறைந்த விவசாய பூமி. 'தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியம்' என புகழ்பெற்ற நிலம். தஞ்சையை சுற்றி ஐம்பது மைல்கள் தொலைவுக்கு கருங்கற்கள் கிடையாது.

ஆனாலும் ராஜராஜன் அசரவில்லை. அரசனின் கனவுக்கு உயிர் கொடுக்க அவனது யானைப்படை உதவிக்கு வந்தது. ஆயிரம் யானைகள் அணிவகுத்தன.

பொ.ஆ.பின் 1003-ம் ஆண்டில் கோயில் நிர்மாணம் விமர்சயாக தொடங்குகிறது.

கிரனைட் எனப்படும் கருங்கற்களை மலைகளிலிருந்து பெரும்

பாளம், பாளமாக பிளந்து எடுக்க வேண்டும். சோழ நாட்டுச் சிற்பிகளுக்கு மலைகளிலிருந்து பாறைகளை பிளக்கும் வித்தை தெரியும். பாறைகளில் தேவையான நீளத்துக்கு துளைகள் போடப்பட்டு, அதற்குள் மரக் கட்டைகள் செருகப்படும். நாள்தோறும் மரக் கட்டைகளுக்கு நீர் ஊற்றப்படும். நீரை உறிஞ்சிய மரக் கட்டைகள் விரியத் தொடங்க பாறைகள் வெடிக்கத் தொடங்கும்.

ஏறத்தாழ ஒன்றரை இலட்சம் தொன்கள் நிறையுள்ள கருங்கற்களை ஆலய வளாகத்திற்கு யானைகளும், எருதுகளும் கொண்டு வந்து சேர்த்தன.

குஞ்சரமல்லன் என்னும் சிற்பியின் தலைமையில் அடுத்த ஏழு வருடங்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான சிற்பிகளின் உளிச்சத்தங்கள் தஞ்சையில் ஒலித்துக்கொண்டேயிருந்தன.

கேரளாந்தகன் திருவாயில் என அழைக்கப்படும் வாயில் கோபுரத்துடன் ஆலய வளாகம் ஆரம்பிக்கிறது. அதற்கடுத்தது இன்னொரு கோபுரவாயில். அதற்கு ராஜராஜன் திருவாயில் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. அதற்கடுத்தது அணுக்கன் திருவாயில். இது அரசனும் கோயில் பணியாளர்களும் நுழையும் சிறப்பான வாயில்.

அதைத்தாண்டியதும் கருவறை விரிகிறது. உள்ளே சைவசமய முழுமுதல் கடவுளான சிவனின் அருவருவ நிலையை குறிக்கும் சிவலிங்கம், பதின்மூன்று அடி உயரத்தில் கம்பீரமாக காட்சியளிக்கிறது. பேரரசன் ராஜராஜன் பெரும் பக்தியுடன் வணங்கும் சிவனின் உருவம் இது.

கருவறைக்கு மேலே உயர எழும்புகிறது கருங்கற்களால் மட்டுமே நிர்மாணிக்கப்பட்ட இருநூற்று பதினாறு அடி உயரமான விமானம். பாரிய கற்களை ஒன்றாக இணைப்பதற்கு எந்தவொரு சுண்ணாம்பு பூச்சுகளும் கிடையாது. செம்மையாக செதுக்கப்பட்ட கற்கள் ஒன்றன் மீது சீராக அடுக்குகளாக அமைக்கப்பட்டன. ஆயிரம் வருடங்கள் கடந்தும், புயல்கள், பூமிநடுக்கங்கள் என பல கண்டும் இன்னும் அணுவளவும் அசையாத கற்களின் கலையம்சமான, பிரமாண்டமான கட்டமைப்பு இது. தமிழனின் கட்டடக் கலை அறிவின் உன்னத சாட்சியாக உயரே எழுந்து நிற்கிறது மாமன்னன் ராஜராஜனின் மகத்தான கலைப்படைப்பு.

இந்தப் பெரிய விமானத்தின் உட்பக்கத்தில் ஏராளமான ஓவியங்கள் வரையப்பட்டன. ராஜராஜன், அவனது அரசிகள், ஆடல் மாந்தர்கள் என அற்புதமான அந்த ஓவியங்கள் சோழர் காலத்தை தத்ரூபமாக சித்தரிக்கின்றன.

கோயில் முழுவதிலும் அற்புமான சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டன. கருவறையில் எண்பத்தொரு நாட்டிய கரணங்களை காட்டும் சிற்பங்கள் சோழர்கால நாட்டிய கலைக்கு சாட்சியாக வடிவமைக்கப்பட்டன.

வரலாறுகளை கல்வெட்டுகளில் பொறிப்பது ராஜராஜனின் வழமை. தஞ்சை கோயிலிலும் அதுவே நடந்தது.

கோயில் கட்டுமானத்துக்கு நன்கொடை அளித்தவர்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்டன. முதலாவது நன்கொடை கல்வெட்டு இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறது.

‘ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரமுடையார்க்கு நாங்குடுத்தநவும் அக்கன் குடுத்தநவும் நம் பெண்டுகள் குடுத்தநவும் மற்றும் குடுத்தார் குடுத்தநவும்...’

அக்கன் என்பது ராஜராஜனின் அக்கா குந்தவை பிராட்டியார். நம் பெண்டுகள் என்பது ராஜராஜனின் மனைவியர்.

கோயில் நிர்மாணிப்பில் ஈடுபட்ட ஆயிரத்து அறுநூறு பணியாளர்களின் பெயர்களும் கல்வெட்டிலே பொறிக்கப்பட்டன. அது தவிர கோயிலின் ஐம்பது ஓதுவார்கள், நானூறு ஆடல் மகளிர்கள், கோயில் கணக்கு எழுதியவர்கள், காவல் வீரர்கள், தானியங்கள் தந்த விவசாயிகள் என அத்தனை பேர்களின் பெயர்களையும் கல்வெட்டில் பொறித்து அவர்களை கௌரவித்தான் ராஜராஜன்.

மாபெரும் இந்த கலைப்படைப்பின் உருவாக்கத்தில் பங்கு கொண்ட அத்தனை மக்களின் விபரங்களையும் கவனமாக கல்லிலே செதுக்கி வைத்த ராஜராஜன், சரித்திரத்தின் மறதிப் பக்கங்களிலும் நிறையவே மாட்டிக் கொண்டான்.

காலங்கள் கடக்க, கடக்க தஞ்சைக் கோயிலைக் கட்டியவன் யாரென்பதை மக்கள் மறந்து போனார்கள். கடந்த நூற்றாண்டு வரையும், தஞ்சைப் பெரிய கோயில் ‘காடுவெட்டி சோழன்’ என்பவனால் கட்டப்பட்ட கோயில் என மக்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

உண்மையை கண்டுபிடித்து உலகுக்கு சொன்னது உள்நாட்டுக் காரர் கிடையாது. ஜேர்மன் நாட்டு ஆய்வாளர் Hultzsch என்பவர் பொ.ஆ.பின் 1886-ம் ஆண்டில் கோயிலின் கல்வெட்டுகளை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தார். அதில் பின்வரும் கல்வெட்டு அவரது கவனத்தை ஈர்த்தது.

‘பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் நாம் எழுப்பிச்ச திருக்கற்றளி ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரம்’.

இந்தக் கல்வெட்டின் கண்டுபிடிப்புக்கு பிறகுதான், தஞ்சைப் பெரிய கோயிலை கட்டியவன் சாம்ராஜ்ஜியபதி ராஜராஜன் தான் என சரித்திரம் சரிசெய்யப்பட்டு, ராஜராஜன் பற்றிய ஆய்வுகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன.

இராஜராஜேஸ்வரம் என ராஜராஜனால் பெயரிடப்பட்ட இந்தப் பெரும் கோயிலின் கட்டுமானம் பொ.ஆ.பின் 1010-ல் நிறைவடைந்து, குடமுழுக்கு நடைபெற்றது.

பின்வந்த காலங்களில் தஞ்சைப் பெரிய கோயில், பெருவுடையார் கோயில், பிரகதீஸ்வரர் கோயில் என பல பெயர்களில் இந்தக் கோயில் அழைக்கப்பட்டாலும், கல்வெட்டுக்களில் இராஜராஜேஸ்வரம் என்ற பெயர்தான் இருக்கிறது.

பிற்காலங்களில் சோழப் பேரரசு நலிவடைந்து பாண்டியர்களிடம்

அடங்கிப்போனபோதும், தஞ்சை நகரமே பாண்டியர் கைகளில் சிக்கி அழிவடைந்த போதும், பெரிய கோயிலுக்கு பாதிப்புகள் வரவில்லை. பாண்டிய மன்னர்கள் பெரிய கோயிலை பயபக்தியுடனேயே வணங்கி பராமரித்தனர்.

ஆனால் இந்தக் கோயில் பெரும் ஆபத்து ஒன்றை பொ.ஆ.பின் 1311-ல் சந்தித்தது.

பிறப்பால் இந்துவும், அடிமையாக பிடிக்கப்பட்டு இஸ்லாம் மதத்திற்கு மதம் மாற்றப்பட்டவனும், டெல்லி சுல்தான் அலாவுதீன் கில்ஜியின் மனம் கவர்ந்த இராணுவ தளபதியுமான மாலிக் கபூர், தென்னிந்தியா மீது படையெடுத்தான். இவனது வீரம் நிறைந்த, வெறிபிடித்த படையெடுப்புக்கு பாண்டிய தேசமும் தப்பவில்லை, பொக்கிஷங்கள் நிறைந்த பெரிய கோயிலும் தப்பவில்லை.

ராஜராஜன் கோயிலுக்கு தானம் செய்த பல விலை மதிப்பில்லாத பொருட்களை மாலிக் கபூர் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு டெல்லி திரும்பினான்.

பிற்காலங்களில் தஞ்சாவூரை ஆண்ட நாயக்கர்கள் பெரிய கோயிலை சிறப்பாக பராமரித்தார்கள். ராஜராஜன் நிர்மாணித்த சிறிய நந்தியை எடுத்து ஓரத்தில் வைத்துவிட்டு, ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்டதும், இருபத்தைந்து தொன் நிறையும் கொண்டதுமான பிரமாண்டமான நந்தியை அமைத்தார்கள்.

அதன் பிறகு தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களுக்கும் பெரிய கோயில் மிகவும் பிடித்துப் போகவே ஆலயத்திருப்பணிகள் தங்கு தடையின்றி தொடர்ந்தன.

கனவு கண்ட தனது கலைக்கோயிலை கட்டிமுடித்த திருப்தியில் ராஜராஜன் அரசுப் பொறுப்புக்களில் இருந்து ஓதுங்கி கொள்ள முடிவு செய்கிறான்.

தந்தையுடன் தோளோடு தோளாக போரிட்டவனும், சோழசாம்ராஜ்ஜியத்தை தன் வீரத்தினால் விரிந்து பரவச் செய்தவனும், அற்புதமான அரசு நிர்வாகியும், சாம்ராஜ்ஜியத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்திச் செல்லக் கூடிய மகாதிர்மை கொண்டவனுமான தனயன் ராஜேந்திரசோழன் அரியணை ஏறுகிறான்.

தனது சாதனைகளைத் தாண்டி, தனது குட்டிப்புலி பதினாறு அடி தூரம் பாய்வதை பார்ப்பதற்கு தந்தைப்புலி அதிக காலம் இருக்கவில்லை.

ஒரு மகாவீரனின் முடிவு சீக்கிரமே வந்து சேர்கிறது.

nimal.nagaraj@thaiveedu.com

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR **FREE****

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YATHAVANN
SELVARAJAH
Sales Representative

416-992-4474

BUYING OR SELLING

Residential, Commercial, Land & Investment Properties

For Sellers:

- Free Market Evaluation Available
- Competitive Commission Packages Available
- Will pay for Staging & Condition
- Will pay the Professional Photographer
- Virtual Tour
- Color Brochure
- Will do open house until house get sold
- Will market your home with social medias

For Buyers:

- Will find the home in any area within your budget
- Get you the lowest mortgage. rate

NITHY

SATHYAKUMAR

Sales Representative

Dir: 416.728.2454

Email: realtornithy@gmail.com

SATHY

SIVASUBRAMANIAM

Broker

Dir: 416.624.5044

Email: realtorsathy@gmail.com

16th Avenue / 9th Line

\$1,550

FOR LEASE

BEDROOMS:2
WASHROOMS:1

Morningside / Finch

\$1,200

FOR LEASE

BEDROOMS:1+1
WASHROOMS:1

Pharmacy Ave/Lawrence Ave

\$1,600

FOR LEASE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:1

Victoria Park / Ellesmere

\$2,000

FOR LEASE

BEDROOMS:2
WASHROOMS:1

Rossland/Wilson

\$599,900

FOR SALE

BEDROOMS:3+2
WASHROOMS:2

Crowder Blvd / Leslie St

\$549,900

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:2

Simcoe/Britannia

\$509,000

FOR SALE

BEDROOMS:4
WASHROOMS:3

Yonge/Front

\$659,000

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:1

King/Blue Jays

\$699,000

FOR SALE

BEDROOMS:1
WASHROOMS:1

Lawrence Ave E/Orton Park

\$699,000

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:3

Finch / Victoria Park

\$759,000

FOR SALE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:2

Hoover Park/Tenth Line

\$769,900

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:3

Brock/Hwy 2

\$799,000

FOR SALE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:4

Dufferin/Summeridge

\$889,000

FOR SALE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:4

Markham/Sheppard

\$799,000

FOR SALE

BEDROOMS:4+2
WASHROOMS:3

Pharmacy/N.Eglinton

\$838,000

FOR SALE

BEDROOMS:3+2
WASHROOMS:2

RE/MAX

Remax Realtron Realty Inc., Brokerage

Independently Owned And Operated

Bus: 905 470 9800

Web: realtorsathy.com

FOR SALE/ LEASE

FOR ALL YOUR REAL ESTATE NEEDS

கனவு இல்லம்

கைகளில் வர...

உங்கள் வீடு விற்பனை முகவர்...

Outstanding Agent
for Outstanding Results.

RE/MAX

Excel Realty Ltd., Brokerage

Bus: 905.475.4750 Fax: 905.475.4770 50 Acadia Ave. Suite 120, Markham, ON L3R 0B3

For details on this listing or to schedule a viewing, please contact your real estate agent.

RAJ NADARAJAH
SALES REPRESENTATIVE

DIR: 416.333.6115
nanohomes@gmail.com

கடன் தொல்லையா?

பல்லாண்டுகாலம் Bankruptcy, Consumer proposal போற்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவை

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
  - நாளாந்த வாழ்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
  - வீடு, கார் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
  - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
  - உங்கள் சம்பளம் கடன் தந்தோரால் பறிமுதலாகும் என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consulting fee) நாங்கள் அறவிடுவதில்லை
  - ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது
  - ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே வட்டியில்லாது செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
  - ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனேயே கடனட்டடை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே கூரையின் கீழ் இயங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

அனைத்து கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CSCC Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3G5
Tel: **416.439.0224**
Cell: **416.450.5011**
Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com
contact@creditsolutioncanada.com

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

Super **Visa** **Today**

www.supervisa.today ☎ #416 321 6000

BUY OR SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

**POWER
BROTHERS**
REAL ESTATE

UTHAYAN^{BROKER} SIVARAJAH

416.301.5555

@uthayansivarajah @uthayansivarajah

RAJ^{BROKER} SIVARAJAH

416.843.3333

ROYAL LEPAGE ignite
Realty, Brokerage

KUMAR^{SALES REPRESENTATIVE} SIVARAJAH

416.453.7777

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

மோட்கேஜ்

புதிய, முதல் தரம் வீடு வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், 3ஆம், Bridge, Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற் உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

MORTGAGE NESAN 416-908-5656

Residential / Commercial / Industrial / Investment Properties

- ◆ 1st, 2nd and 3rd Mortgages ◆ Refinance ◆ Secured Line of Credit
- ◆ New House Commitment, Pre-approval ◆ Home Equity Loan

1st Mortgage ('A' lender) Major, Under write Banks

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	659.62	1319.25	1429.19	2858.37
546,000	515.98	1031.96	1117.96	2235.92

1st Mortgage ('B' lender) Under write Banks, Trust, Credit Union

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	765.04	1530.08	1657.59	3315.17
546,000	598.44	1196.88	1296.62	2593.24

Private Mortgage ('C' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	1059.81	2119.62	2296.26	4592.52

2nd Mortgage ('D' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
98,000	179.15	358.29	388.15	776.30

3rd Mortgage ('E' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
49,000	113.72	227.43	246.39	492.77

Secure Line of Credit & Loan

Mortgage Amount	Secure Line of Credit	Home Equity Loan
225,000	1005.95 / per month	1276.51 / per month

Thavanesian Subra
Independently Owned and Operated
Brokerage # 10530

1585 Markham Rd, Unit # 407,
Toronto, ON. M1B 2W1

www.nesan.ca
mortgage@nesan.ca

Office: 1-844-878-2721
Fax: 647-351-3099

அனைவருக்கும்
இனிய
பொங்கல் வாழ்த்துகள்!
2023

PLATINUM CLUB
VELA SUBRAMANIAM

Chairman's
Club Award Winner
2015

SUPREME CLUB AWARDS
2019

Supreme Club
Award Winner
2020

Chairman's
Club Award Winner
2017

Chairman's
Club Award Winner
2016

Platinum Club
Award Winner
2022

Supreme Club
Award Winner
2018

நண்பர்கள், வாங்குகையாளர்கள், ஆதரவாளர்கள்
அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்!

Vela Subramaniam B.A(Hons)
Sales Representative

416-786-0760

vela4homes@gmail.com

Find me on:
facebook vela4homes

HomeLife/Future Realty Inc. Brokerage
905-201-9977

Independently Owned Operated

சரியான சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாதீர்கள்!
முற்றிலும் சிலவசமான சேவை!
12 வருடத்திற்கு மேலாக...
உங்கள் Gas Furnace குதவன CO அளவீடு
விடமுதல் வந்து பரிசீலிக்கப்படும்.

\$2100 Rebate Available Now
call us 416-414-2280

- FREE Inspection in GTA
- Over 30 yrs in Business Experience
- Flat Rate Pricing
- Parts and Labour guarantee
- Guaranteed Repairs
- Professional Service
- Fully Insured

Gas Furnaces, Air Conditioners,
Thankless Water Heater, Gas line install

Licensed Technician | **ELENGO THIYAGARAJAH**

ALL MAJOR APPLIANCES E : aatekcanada@gmail.com

We Are Specialists in We Are Professional trouble shooters for all major gas appliances
customs homes **Ductwork System** ☎ **416.414.2280**

Buy, Sell Invest

RE/ON
Homes Realty Inc.
Brokerage

Gnanendra & Judy
Real Estate

www.reonrealtahomes.com
www.reonrealtacombos.com

Judy

Gnanendra
Realtor ☎
416.629.9797

(905) 209 8080
25 KENNEDY DR, UNIT #15
MARKHAM, ON L3R 0K5

Narasingham
Realtor ☎
416.937.8091

பிராணதீப
எல்லா பிராணதீபங்களும்

எங்கள் தயாரிப்புகள்
ஆயிரக்கணக்கிற்கும்!

சமீபத்தில் உயர்நீதிமன்றம்
சமீபத்தில் உயர்நீதிமன்றம்
சமீபத்தில் உயர்நீதிமன்றம்

ERVAMATIN

உங்கள் தயாரிப்புகள்
ஆயிரக்கணக்கிற்கும்!

SABONA

246, Eglinton Ave East Unit 124 (at Midland) Scarborough, ON. www.sabona.ca 416-264-8387

Ceycan Transshipping Inc.
INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS
EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA
REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office
(905) 477-9833
Toronto: 100 West Beaver Creek, Suite 100
(905) 477-9833
Brampton: 100 West Beaver Creek, Suite 100
(905) 477-9833

Mississauga
100 West Beaver Creek, Suite 100
(905) 477-9833
Kalamandir
100 West Beaver Creek, Suite 100
(905) 477-9833

For Shipping Schedules visit
www.ceycantranship.com

For further information contact
Kumar (905) 673-9833

SRI LANKA'S BEST CLEARING AGENTS

COLOMBO
Ceycan Shipping Lines Ltd
100 St. Charles De Bock Pl.
Colombo 5
Tel: 94910 - 300

KANDY
Ceycan Shipping Lines Ltd
171 Perambakula Road
Rajmawatha - Kandy
Tel: 942 (0)36-5159

BATTICALOA
Ceycan Shipping Lines Ltd
134 Main Street
Batticaloa - SL
Tel: 947 207780

United Kingdom:
Atlas Shipping 430 High Rd
Widewater London NW12 9JG
Tel: 4420304622 - Mobile 07994142320

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9
sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

Bringing Your Dreams To Life!

மணமையும் மணமே சார்ந்த நிறமும்
மகிழ்வற மக்கள் பெற்று விற்றிடவும்
மனமுறும் பணியை மகேசனியின் பணி

RE/MAX
REAL ESTATE
CENTRE
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

Mahesan Subramaniam
BROKER

Free Home Evaluation with No Obligation

416-816-0141

141-1140 Burnhamthorpe Road West, Mississauga, ON L5C 4E9
Office : 905-270-2000 Fax : 905-270-0047

*Not intended to solicit properties already listed for sale. © 2022 Keller Williams

Daniels FirstHome at Markham & Sheppard
Starting from **\$299,000**

OPENING ON
NOVEMBER 6TH

ஒரு வீட்டை வாங்க விரும்புகிறீர்களா?
CONTACT ME FOR
REGISTRATION & MORE INFO
416-556-4881

HOMELIFE WILSON STANBURY
HomeLife/Champions Realty Inc., Brokerage
Office: 416-251-8990
E-mail: reneemj@gmail.com

RAVEEN
VINAYAKAMOORTHY
SALES REPRESENTATIVE

LIFE, HEALTH & TRAVEL INSURANCE

InforceLife

Sutharshan Sirinivasan
Advisor
416-854-6768

10 Milner Business Ct. Unit-707 | Scarborough

Finding Homes to Fit Your Lifestyle

Suba Aynkharan
Broker
Call: 416-722-4444
E-mail: suba_ay@hotmail.com

1285 Morningside Ave., Suite 202
Toronto, ON M1B 2Y9
Tel: 416-287-2222
Fax: 416-282-4488

RE/MAX
COMMUNITY
REALTY INC., Brokerage

NO MEDICAL UP TO \$500,000

- ✓ \$0 first month's premium
- ✓ No medical exams
- ✓ Simple and straightforward
- ✓ 18-80 years can apply

MEDICAL INSURANCE FOR SUPER VISA **100% REFUND IF VISA DENIED**

Sritharan Thurairajah
Chartered Life Underwriter, Certified Health Insurance Specialist

Direct: **416.918.9771** MDRT
Business: **416.321.2500** Member of Million Dollar Round Table

Life100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

10 Milner Business Court, Suite 208, Scarborough, ON M1B 3C6
Web: www.life100.ca, E-mail: info@life100.ca

LaCapitale IAAI Group

Are you getting Million Dollar advice

Residential Mortgages | Commercial Business Loans | 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation | No Down Payment Confirmation
Call me more details...

எனது குடும்பம் என்னை? என்னை இப்படிப்பட்ட நினைவுகளை?

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent

KAPITAL CARE MORTGAGE INC.

5200 Finch Ave. E. Unit 306, Scarborough, ON, M1S 4Z5

647-290-3416 / 416-543-1111

உங்களுக்கு சேமிக்க உதவும் தள்ளுபடிகள் பற்றி என்னிடம் கேளுங்கள்

Allstate
You're in good hands.

தனிப்பட்ட சேவைக்கும் ஆலோசனைக்கும் என்னைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

Raji Linghan
Ajax Agency
15 Westney Road, N
(289) 275-8795
rilinghan@allstate.ca

- பயணக் காப்புறுதி கனடாவுக்கு வருபவர்களுக்கான காப்புறுதி
- செல்லப் பிராணிக் காப்புறுதி
- ஆயுள் காப்புறுதி முதலீடுகள் மற்றும் நிதித் திட்டமிடல்

Trademark owned by Allstate Insurance Company used under license by Allstate Insurance Company of Canada. ©2020 Allstate Insurance Company of Canada. 01E 120316

நியூ ரங்கனாஸ் நகைமாடம்

- சிறப்பு நகைகள் இல் குடிமுடிவு விவகாரம்
- குடிமுடிவுகளுக்கான
- பணம் தான் நகைக் குடிமுடிவு விவகாரம் ஏற்படுகிறது
- தான் தான் சி.டி.சி. நகை குடிமுடிவு கட்டு ஏற்க
- புதிய தான் தான் குடிமுடிவு திட்டம்

647-702-2159 | MARKHAM & STEELES YELLOW BUILDING
6055 STEELES AVE ESCARBOROUGH, ON M1V 5P6

COMMITTED TO EXCELLENCE
Call me now to get your HOME SOLD 416-725-7284

CENTURY 21
Partly Fullon Ltd.

Ravi Kana
Call 416.725.7284 (RAVI)
r.kana@century21.com
www.ravikana.com

2271 Kennedy Rd, Toronto, ON M3J 1K8 (Fax: 416.798.8235)

"Serving With Dignity, Compassion and Excellence"

WELL GUARD INSURANCE
228 Commerce Valley Dr W Suite 480, Thornhill, ON L3T 8A8

LOTUS
Funeral and Cremation Centre Inc.
121 City View Dr, Etobicoke, ON M9W 5A8

Patricia Peter BBM
Licensed Funeral Preparing Director & After Care Advisor
Licensed Insurance & Investment Advisor

Direct: **416-834 5753**
Email: advisorpat10@gmail.com

Residential Mortgages | Commercial Business Loans
1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation
Call us more details...

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent
647-290-3416

Kethes Sivasubramaniyam
Mortgage Agent
416-873-5780

5200 Finch Ave. East, Unit 306, Toronto, ON, M1S 4Z5

DEVADAS LAW
PROFESSIONAL CORPORATION

Real Estate
HST
Tax Law
Family law
Immigration
Business law
Employment Law
Estate Planning and Last Wills

Vasuki Devadas
Barrister, Solicitor & Notary Public
vasuki@vdlaw.ca

Vinayagamoorthy Devadas CPA, CMA, MBA
Barrister & Solicitor
devadas@vdlaw.ca

1415 Kennedy Road, Unit 3 | Toronto, Ontario | M1P 2L6
Next to BNC at Kennedy & Ellesmere

Tel: (416) 266-1234 | Fax: (416) 266-2000 | www.vdlaw.ca
Contacting us should be easy as 1,2,3,4 Just remember "266"

NAVA WILSON LLP
 CARIBBEAN AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
 Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.com
 416.321.1107 www.navawilson.com

RAMAN HOME COMFORT INC
HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices
 மக்கள் பணம் செலவழிக்காமல் தரமான சேவை மற்றும் சான்றிதழ் பெற்ற தொழிலாளர்கள்

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH-EFFICIENCY FURNACE

LENNOX Raman Chelliah
 Sales Person
 647-893-4414

Tel: 416-332-2989
 Email: info@ramanhomecomfort.com

Scarborough : C105-6055 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1X0A7

15 years of Success
 500+ Agents

Yettyvel Law

Selva Vettyvel
 Broker of Record

Rishani Vettyvel
 REALTOR & SOLICITOR
 Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
 416.568.4301 416.261.1544

AEREN Thiyagarajah BEng
 Realtor
 aeren.realtor@gmail.com
 Dir: 647-888 3500

DILEEP Thangavel
 Realtor
 dileep.realtor@gmail.com
 Dir: 416-666 2300

BUS: 905.201.9977 | FAX: 905.201.9229

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
 Independently Owned And Operated
 205 - 7 Eastvale Drive, Markham, ON L3S 4N8

அனைத்து மொட்கேக் தேவைகளுக்கும்

Suren Nathan AMP
 Mortgage Broker
 License# M08004479
 Dir: 416-436-1111

Office: 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
 7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8

BonaFide
 Mortgage Solutions Inc.
 Brokerage Lic# 10216
 suren@bonafidemortgage.ca

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
 வீடு வாங்குதல், சொத்து விலைக்கு, அடங்கிய விலைக்கு...
Thana Yoganathan
 416.418.5749
 HOME LIFE / LANDMARK REALTY INC. BROKERAGE OFFICE: 905-305-1508

விடு வியாபார நிலையம்
 வாங்க விற்றக

Kuna Nagalingam
 Sales Representative

Sujatha Kunasegar
 Sales Representative

416.402.4545

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage*
 31 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON, M1P 4S6
 Bus: 416-298-3200 Fax: 416-298-3440
 E-mail: kuna@kunahomes.ca
 *Independently Owned and Operated.

RAMACHANDRAN LAW
 REALTOR & SOLICITOR

VITHU RAMACHANDRAN
 B.Sc. (Hons) LL.B.
 Barrister & Solicitor
 416-902-8225

CIVIL LITIGATION - REAL ESTATE - FAMILY - CORPORATE - EMPLOYMENT - WILLS & ESTATE

7500 Sheppard Avenue East, Toronto, ON M1S 1S2
 Office: 416-902-8225 Fax: 416-291-8008

Ahilan Thanabalasingham
 Sales Representative
 416.617.1767
 Office: 905.471.0002

RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
 7595 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3S 0B6

UTHAYAN SIVARAJAH
 416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
 RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
 SIVAKUMAR SIVARAJAH 416.453.7777

Pyramid Group
 REAL ESTATE PROFESSIONALS

LIFEPLAN INVESTMENTS

WE CAN HELP BUILD YOUR FUTURE
 Insurance • Investments • Tax and Estate Planning

Download Free MyLIFEPLAN App

Ahlan Balachandran, CFP, CIIU, CMA, CPC, FPC
 Founder and CEO

905-294-PLAN (7526) | www.lifeplaninvestments.ca | 416-894-2009

Your Lifelong Realtor

Handa Kandassamy
 Broker
 905-416-457-4509
 905-416-270-1111
 handakandassamy@gmail.com

RE/MAX ACE REALTY INC. BROKERAGE

Mega Financial Group

Raj Nadarajah
 President & CEO
 416-666-1120

905-416-666-1120

நீங்கள் வீடு வாங்கும்போது \$8475⁰⁰

வளர் அரசு வரிச்சலுகை பெற்றுக்கொள்ள தகுதியானவரா? விபரங்களுக்கு 416-888-9492

Songma Chan, Broker, HomeLife Galaxy Real Estate Brokerage Ltd.
 301-111 Gillingway Ave, Toronto, Ontario, M1H 3E9 Tel: 416-294-5555

Rathiga Thillaiavannan BCom
 Sales Representative

Buying / Selling / Leasing / Investing

Dir: 647.839.0079
 rathiga24@hotmail.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*
 Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
 205-7 Eastvale Dr, Markham ON, L3S 4N8
 *Independently owned and operated

எங்கள் குடும்பம் காங்குமன் துறைக்கல்...

GAJAN MAHAKRANAPATRY
 416.999.2777

WILSON & COMPANY REALTY INC. REALTOR

905.239.9223 info@realthongajan.com

Sri Vallipurathanar
 Certified Insurance & Banking Consultant

CSC Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
 Scarborough, ON M1H 3G8
 Tel: 416.439.0234
 Cell: 416.450.5011
 Fax: 416.439.0234
 www.sri@csccredit.com
 www.sri@csccredit.com

Vaheesan Jeyaveerasingam
 Sales Representative

Re/Max Ace Realty Inc. Brokerage
 3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario, M1P2L5

Dir: 416-270-1111 | Fax: 416-270-7000

www.vaheesanrealtor.com
 Email: gvahreesan@hotmail.com

BUY / SELL / INVEST

Please Contact
RAVI PARAMU
 Broker

Dir : 416-262-4176
 Bus : 416-298-3200
 rparamu1558@gmail.com

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage*
 31 Progress Ave, Suite 210, Toronto ON, M1P 4S6

NOW HIRING JOIN OUR DYNAMIC TEAM

CHANDRAN RASALINGAM BSc
 President & CEO

INFORCE LIFE
 Financial Services Inc.
 QUALITY ADVICE YOU CAN TRUST

10 Milner Business Court, Suite 107
 Scarborough, ON M1B 3C6
 Tel: 416-909-0400 Fax: 416-321-6000 x400
 info@inforcelife.com inforcelife.com

Tharma Iyathurai
 Sales Representative

HomeLife/GTA Realty Inc., Brokerage*
 5215 Finch Ave. E., Suite 203
 Toronto, Ontario

Cell: 416 505 8532
 Office: 416 321 6969
 Fax: 416 321 6962

tharmaiyathurai@gmail.com
 5215 Finch Ave. E., Suite 203, Toronto, Ontario

DR. YALINI ARAVINTHAN BSc. DSc.
 DENTIST

VA Smiles
 Dental Clinic

ALL YOUR DENTAL NEEDS...
 CALL US: 905-554-5524

7475 HICKORY RD, MARKHAM, ON L3S 2S6 WWW.VASMILES.COM

உங்கள் வீட்டுவாங்கல் அல்லது வீடு விற்குமான விஷயங்களில் RE/MAX உங்கள் அனைத்து தேவைகளை

RE/MAX NORTH REALTY

077 566 0000
 www.remax.ca
 info@remaxnorth.ca
 83 Kennedy Road, Joffa

LATHAN VARATHARAJAN
 Broker/Owner
 +94 76 493 3331
 +1 416 230 7007
 lathan@remaxnorth.ca